

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 351 E

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

54. sējums
2011. gada 2. decembris

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
I	<i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>	
	REZOLŪCIJAS	
	Eiropas Parlaments	
	2010.–2011. GADA SESIJA	
	2010. gada 6.–8. jūlijs plenārsēdes	
	Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 298 E, 4.11.2010.	
	PIEŅEMTIE TEKSTI	
	Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs	
2011/C 351 E/01	Eiropas Savienības stratēģija Baltijas jūras reģionam un makroreģionu nozīme turpmākajā kohēzijas politikā Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūcija par Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam un makroreģionu nozīmi turpmākajā kohēzijas politikā (2009/2230(INI))	1
2011/C 351 E/02	ES reģionālās politikas ieguldījums finanšu un ekonomikas krīzes apkarošanā, īpaši atsaucoties uz 2. mērķi Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūcija par ES reģionālās politikas ieguldījumu finanšu un ekonomikas krīzes apkarošanā, īpaši atsaucoties uz 2. mērķi (2009/2234(INI))	8
2011/C 351 E/03	Ilgspējīga nākotne transportam Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūcija par ilgtspējīgu nākotni transportam (2009/2096(INI))	13
2011/C 351 E/04	Ikgadējais ziņojums par Lūgumrakstu komitejas darbību 2009. gadā Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūcija par Lūgumrakstu komitejas darbību 2009. gadā (2009/2139(INI))	23

LV

2011/C 351 E/05	Jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšana un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšana Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūcija par jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšanu un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšanu (2009/2221(INI))	29
2011/C 351 E/06	Netipiski līgumi, droša profesionālā izaugsme un jauni sociālā dialoga veidi Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūcija par netipiskiem līgumiem, drošu profesionālo izaugsmi un jauniem sociālā dialoga veidiem (2009/2220(INI))	39
2011/C 351 E/07	Komisijas Zaļā grāmata par bioatkritumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūcija par Komisijas Zaļo grāmatu par bioatkritumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā (2009/2153(INI))	48
Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs		
2011/C 351 E/08	Biržas sarakstā iekļauto sabiedrību vadītāju atalgojums un atalgojuma politika finanšu pakalpojumu sektorā Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija rezolūcija par biržas sarakstā iekļauto sabiedrību vadītāju atalgojumu un atalgojuma politiku finanšu pakalpojumu sektorā (2010/2009(INI))	56
2011/C 351 E/09	Ieteikumi: Pārrobežu krīzes vadība banku nozarē Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par pārrobežu krīzes vadību banku nozarē (2010/2006(INI))	61
	REZOLŪCIJAS PIELIKUMS	65
2011/C 351 E/10	Eiropas Finanšu stabilitātes fonds un Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms un turpmākās darbības Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija rezolūcija par Eiropas Finanšu stabilitātes iestādi, Eiropas Finanšu stabilizācijas mehānismu un turpmākām darbībām	69
2011/C 351 E/11	Īslandes pieteikums dalībai Eiropas Savienībā Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija rezolūcija par Īslandes pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā	73
Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs		
2011/C 351 E/12	Kosova Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par Kosovas integrācijas procesu Eiropas Savienībā	78
2011/C 351 E/13	Albānija Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par Albāniju	85
2011/C 351 E/14	Stāvoklis Kirgizstānā Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par stāvokli Kirgizstānā	92

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Eiropas Savienības stratēģija Baltijas jūras reģionam un makroreģionu nozīme turpmākajā kohēzijas politikā

P7_TA(2010)0254

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūcija par Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam un makroreģionu nozīmi turpmākajā kohēzijas politikā (2009/2230(INI))

(2011/C 351 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam (COM(2009)0248), kā arī stratēģijai pievienoto provizorisko rīcības plānu,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 26. oktobra secinājumus par Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam,
- ņemot vērā savu 2008. gada 8. jūlija rezolūciju par gāzesvada, ko plānots būvēt Baltijas jūrā, lai savienotu Krieviju un Vāciju, ietekmi uz vidi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā savu 2006. gada 16. novembra rezolūciju par Baltijas jūras stratēģiju attiecībā uz Ziemeļu dimensiju ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu par Komisijas paziņojumu par ES stratēģiju Baltijas jūras reģionam (ECO/261) un dokumentu “Makroreģionu sadarbība: Baltijas jūras stratēģijas izvērsšana citos Eiropas makroreģionos” (ECO/251),
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2009. gada 21. un 22. aprīļa atzinumu “Vietējo un reģionālo pašvaldību nozīme jaunajā Baltijas jūras reģiona stratēģijā”,
- ņemot vērā Reģionu komitejas pašiniciatīvas atzinumu “Baltā grāmata par daudzlīmeņu pārvaldību” (RK 89/2009 galīgā redakcija),
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

⁽¹⁾ OV C 294 E, 3.12.2009., 3. lpp.⁽²⁾ OV C 314 E, 21.12.2006., 330. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Transporta un tūrisma komitejas atzinumus (A7-0202/2010),
- A. tā kā kopš ES paplašināšanās 2004. gadā Baltijas jūra faktiski ir kļuvusi par iekšējo jūru, kas valstis vieno, bet arī rada tām savas problēmas, un tā kā Baltijas jūras reģiona valstu attiecības liecina par savstarpēju atkarību un problēmu kopību;
- B. tā kā stratēģija Baltijas jūras reģionam ir izmēģinājuma stratēģija turpmākām makroreģionālām stratēģijām un panākumu gadījumā var būt paraugs turpmāku stratēģiju īstenošanai;
- C. tā kā ideja izveidot tādus funkcionālus reģionus, kurus vienotu kopīgi mērķi un attīstības problēmas, var palielināt ES reģionālās politikas efektivitāti;
- D. tā kā, lai šo politiku padarītu efektīvāku, it īpaši ņemot vērā reģionālās politikas reformu pēc 2013. gada, koncepcijas ar integrētu pieeju būtu jāatbalsta un jāatīsta, vienlaikus izstrādājot tādas makroreģionu stratēģijas, kas atbilst Eiropas Savienības kopējai politikai, taču to īstenošanas rezultātā kohēzijas politiku nedrīkstētu atkal nodot dalībvalstu ziņā;
- E. tā kā Baltijas jūra joprojām ir pati piesārņotākā jūra Eiropas Savienībā un tās vides stāvokli nedrīkstētu pasliktināt ar lielu infrastruktūras projektu īstenošanu Baltijas jūrā un tās reģionā (arī valstīs ārpus ES),
1. atzinīgi vērtē Eiropas stratēģijas apstiprināšanu Baltijas jūras reģionam Eiropas Komisijā un Padomē, kā Parlaments prasījis jau kopš 2006. gada;
 2. īpaši atzinīgi vērtē to, ka stratēģija ir izstrādāta, plaši apspriežoties ar ieinteresētajām personām dalībvalstīs, tostarp ne tikai ar valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm, bet arī akadēmiskajā un uzņēmējdarbības vidē, kā arī ar nevalstiskajām organizācijām, kas liecina, ka apspriešanās process un partneru iesaistīšana jau no paša sākuma ir nozīmīgs stratēģijas panākumu priekšnoteikums; šajā ziņā atzinīgi vērtē to, ka izveidots tāds reģionāls pilsoniskās sabiedrības forums kā "Augstākā līmeņa sanāksme Baltijas jūras rīcības jautājumos", un prasa turpmāk arī citos makroreģionos īstenot līdzīgas iniciatīvas, kas kopīgā darbībā vieno valsts un privātā sektora dalībniekus, sniedzot tiem iespēju iesaistīties makroreģionālu stratēģiju izstrādāšanā;
 3. šajā saistībā ieteic vairāk iesaistīt vietējās pašvaldības, izveidojot vērienīgākus un mērķtiecīgākus komunikatīvus un konsultatīvus instrumentus, tostarp izmantojot vietējos plašsaziņas līdzekļus (vietējo televīziju, radio, iespiestus un elektroniskus laikrakstus); aicina Komisiju stratēģijai Baltijas jūras reģionam izveidot īpašu portālu, kas būtu forums pieredzes apmaiņai par pašreizējiem un turpmākiem projektiem, ko īsteno valstu valdības, pašvaldības, NVO un citi dalībnieki, kas darbojas Baltijas jūras reģionā;
 4. atzinīgi vērtē stratēģiju "Eiropa 2020", kura ir saskaņota ar mērķiem, kas izvirzīti stratēģijā Baltijas jūras reģionam, un atzīmē, ka stratēģija "Eiropa 2020" var būt efektīvs pamats Baltijas jūras stratēģijas īstenošanai un veicināšanai;
 5. uzskata, ka ar stratēģiju noteiktā jaunā sadarbības sistēma, kuras pamatā ir integrētas pieejas principi, paver iespēju racionālāk un efektīvāk izmantot finanšu resursus, kas vides aizsardzībai un attīstībai Baltijas jūras reģionā ir pieejami gan no ES līdzekļiem un valstu līdzekļiem, gan no dažādām finanšu iestādēm;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

6. pievērš uzmanību tam, ka Baltijas jūras reģionā ekonomiskā attīstība un jauninājumu ieviešana notiek nelīdzsvaroti, un tam, ka potenciāls jāpalielina visos reģionos, arī augsti attīstītajos, jo tie spēj veicināt mazāk attīstīto reģionu attīstību; norāda, ka ir jāatbalsta jauni reģioni, kam piemīt attīstības un jauninājumu potenciāls, un, lai reģions veidotos par pastāvīgas vispārējas labklājības un augstas konkurētspējas reģionu (kas ir svarīgi, saskaroties ar jauniem globalizācijas modeļiem), jauna sinerģijas līmeņa sasniegšanai un līdzšinējās nelīdzsvarotības mazināšanai ir jāizmanto tāda papildvērtība kā Baltijas jūras stratēģija un citas turpmākas makroreģionu stratēģijas;
7. uzsver, ka spēkā esošie ES tiesību akti iekšējā tirgus nostiprināšanas jomā, piemēram, Pakalpojumu direktīva, ir jāīsteno ātri un konsekventi, lai vairotu Baltijas jūras reģiona kā ekonomikas zonas pievilcību;
8. aicina dalībvalstis un reģionus izmantot 2007.–2013. gadam paredzētos struktūrfondus, lai stratēģijas īstenošanai nodrošinātu visplašāko iespējamo atbalstu, it īpaši, lai palīdzētu radīt nodarbinātības iespējas un ekonomikas izaugsmi reģionos, kas visvairāk cietuši ekonomikas krīzes dēļ, un vienlaikus iesaka pamatotos gadījumos nodrošināt iespēju rīcības programmu grozījumus ieviest jau šajā plānošanas periodā; uzsver, ka reģionālo īpatnību izmantošana varētu pavērt daudz efektīvākas struktūrfondu izmantošanas iespējas un palīdzēt reģionā radīt papildu pievienoto vērtību;
9. atzīmē, ka globālā finanšu un ekonomikas krīze atstājusi dziļu ietekmi uz visām šī reģiona valstīm, jo īpaši Baltijas valstīm; aicina visas iesaistītās personas krīzes dēļ nemazināt apņēmību īstenot ES stratēģiju Baltijas jūras reģionam;
10. uzskata, ka stratēģijas panākumi un turpmākās makroreģionālās stratēģijās izvirzītu vērienīgu mērķu sasniegšana ir atkarīga no ikvienas rīcības tajās nozaru politikas jomās, kurām piemīt teritoriāls aspekts, tostarp kopējā lauksaimniecības politikā, zivsaimniecības politikā, transporta politikā, rūpniecības politikā, pētniecības politikā un saskaņotā infrastruktūras politikā, kā arī no kopīgi izvirzītu mērķu īstenošanai paredzēto līdzekļu apvienošanas attiecīgajā reģionā; šajā saistībā un attiecībā uz šiem jaunajiem uzdevumiem ir jāpārskata politika, ES līmenī jāiedibina atbilstīgs satvars un jānosaka, kā šis satvars attiecas uz līdzšinējam valsts un reģionālajām struktūrām;
11. uzskata, ka stratēģijas teritoriālā dimensija palīdzēs konkrētā attīstībā pārveidot ideju par teritoriālo kohēziju, kas Lisabonas līgumā noteikta kā līdzvērtīga ekonomiskajai un sociālajai kohēzijai, un tāpēc aicina Komisiju iesaistīties dialogā par laikposmam pēc 2013. gada paredzētās ES makroreģionālās politikas nozīmi un ietekmi;
12. mudina kopā ar gaidāmo struktūrfondu pamatregulu izstrādāt īpašus noteikumus, kuru pamatā būtu skaidri teritoriālās sadarbības noteikumi, un, lai stiprinātu valstu un reģionu sadarbību un veicinātu tādu tālāku kopīgas rīcības stratēģiju izstrādi, kas var vairo reģiona pievilcību Eiropas līmenī un starptautiskā līmenī, kā arī attiecīgi noderēt par pārrobežu sadarbības modeli, ņemt vērā administratīvās kultūras atšķirības un labumguvējiem neuzlikt papildu administratīvo slogu;
13. pievērš uzmanību tam, ka stratēģiju Baltijas jūras reģionam vajadzētu uztvert kā procesu, kurā darbības un sadarbības principi ir pakļauti pastāvīgai attīstībai, radot nepieciešamību stratēģiju atjaunināt, un ka virsmērķis ir atrast vislabāko mehānismu, ko varētu izmantot turpmākās makroreģionālās stratēģijās; šajā ziņā uzsver, ka ir svarīgi vākt, apkopot un popularizēt veiksmīgu iniciatīvu un to rezultātu pieredzi; izsaka atbalstu Komisijas plānam izveidot datubāzi ar labas prakses piemēriem, lai šādu praksi izmantotu turpmāku makroreģionālu stratēģiju izstrādāšanai;
14. uzskata, ka saskaņā ar makroreģionālo stratēģiju attīstīta teritoriālā sadarbība var būtiski palīdzēt stiprināt integrācijas procesu, plašāk iesaistot pilsonisko sabiedrību lēmumu pieņemšanas procesā un konkrētu pasākumu īstenošanā; iesaka šajā saistībā makroreģionālajās stratēģijās ieviest it īpaši sociālās jomas, ekonomikas, kultūras, izglītības un tūrisma jomu elementus un atzīst, ka vietējās pilsoniskās sabiedrības līdzdalības un subsidiaritātes stiprināšanai ir svarīgi popularizēt makroreģionālās stratēģijas līdz ar Eiropas Teritoriālās sadarbības grupu izveidošanu;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

15. uzsver, ka svarīgi ir sekmēt kultūras, izglītības, apmācības un pētniecības jomu attīstību, un mudina ES dalībvalstis ciešāk sadarboties šajās jomās un jo īpaši pēdējā no tām; atzīst, ka noteikti ļoti izdevīga var būt sadarbība izglītības jomā, taču šī kompetence būtu jāatstāj dalībvalstīm; atzīst, ka attiecībā uz makroreģioniem ir vairāk jāizmanto stratēģiska pieeja un ilglaika plānošana;

16. ņemot vērā subsidiaritātes principu un redzot milzīgo potenciālu sadarbībai vietējā un reģionālā mērogā, uzsver, ka ir svarīgi izveidot efektīvas daudzpakāpju sadarbības struktūru, veicinot nozaru partnerību, kā arī rīkojot regulāras atbildīgo politikas veidotāju sanāksmes, kas pastiprinās dažādo partnerorganizāciju kopīgo atbildību, vienlaikus aizsargājot dalībvalstu un reģionu organizatorisko neatkarību; šajā saistībā aicina uzlabot, pilnveidot un nostiprināt vietējā un reģionālā līmenī iedibinātos pārrobežu sadarbības mehānismus;

17. uzsver, ka jaunajai "makroreģionālajai" sadarbībai raksturīga izteikti lejupēja pieeja, tās pilnveidošanā izšķirīga nozīme ir dalībvalstīm un tā veido jaunu pārvaldības līmeni; ar šo jauno sadarbības modeli ir jānodrošina, lai perifēro reģionu nelabvēlīgie apstākļi tiktu pārveidoti priekšrocībās un iespējās un lai tiktu stimulēta šo reģionu attīstība;

18. uzskata, ka makroreģionos vienviet rodams potenciāls, kas dod iespēju gan optimāli risināt attiecīgā reģiona problēmas, gan arī efektīvi un produktīvi izmantot katra reģiona īpašās iespējas un resursus;

19. aicina Eiropas Komisiju analizēt Baltijas jūras reģiona stratēģijas īstenošanas pirmos rezultātus un pieredzi, kas palīdzēs apzināt makroreģionālu stratēģiju finansēšanas iespējamus avotus un paņēmienus, savukārt stratēģijas piemēru izmantot kā citu makroreģionālu stratēģiju paraugprojektu, kas pierāda šādu stratēģiju funkcionalitāti; tomēr uzskata, ka makroreģionu attīstīšana būtībā ir papildinoša un tās finansēšanu nevajadzētu izvirzīt par prioritāti, kas aizstātu atsevišķu vietēju un reģionālu ES programmu finansēšanu;

20. atzīmē, ka līdz šim Baltijas jūras stratēģija īstenota ļoti lēni; uzskata, ka ES 2010. gada budžetā piešķirtās apropriācijas var izmantot, lai īstenošanu uzlabotu; tādēļ pauž nožēlu, ka šie līdzekļi joprojām nav izmaksāti, un atgādina Komisijai, ka ir svarīgi, lai šī nauda iespējami drīz tiktu atvēlēta Baltijas jūras stratēģijai atbilstošiem mērķiem;

21. domājot par turpmākām iespējamām makroreģionālām stratēģijām, pievērš uzmanību tam, ka Eiropas Savienībai jāatrisina resursu jautājums, lai tā šādas stratēģijas varētu plānot, pamatojoties uz attiecīgo reģionu teritoriālajām īpatnībām, kā arī iesaistītajām dalībvalstīm sniedzot svaigas idejas par ES nozīmes jautājumiem un atbalstot tās stratēģijas izstrādāšanu; aicina Eiropas Komisiju uzraudzīt šo stratēģiju īstenošanu, rīkojoties kā koordinatoram, pārdomājot jaunas prioritātes un piešķirot resursus atbilstoši konkrētām vajadzībām un vajadzībai pēc speciālām zināšanām, vienlaikus izvairoties no darba dublēšanas;

22. saistībā ar to, ka jāveic termiņa vidusposma pārskats par stratēģijas Baltijas jūras reģionam īstenošanu, aicina Komisiju izstrādāt konkrētus instrumentus un projektu vērtēšanas kritērijus, kuru pamatā būtu rādītāji, kas nodrošina salīdzināmību;

23. mudina Eiropas Komisiju, dalībvalstis un Parlamenta deputātus rast atbildes uz jautājumiem par makroreģionālo politisko nostādņu raksturu, par to, kā varētu panākt vienlīdzīgu attieksmi pret tām (atsevišķi vai kā pret kohēzijas politikas daļu), kam un kā tās jāīsteno un no kādiem avotiem tās jāfinansē, lai nebūtu lieki jāvairo un jādrumstalo ES finansējuma veidi, it īpaši saistībā ar stratēģiju "Eiropa 2020", ES budžeta pārskatīšanu un diskusijām par turpmāko kohēzijas politiku;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

24. uzsver, ka Eiropas makroreģionu papildvērtība ir ciešāka valstu un reģionu sadarbība un ka tādēļ svarīgs elements makroreģionu mērķu īstenošanā ir pārrobežu, starpvalstu un starpreģionu sadarbībai izstrādātās Eiropas Teritoriālās sadarbības programmas; turklāt ierosina uzskatīt stratēģiju Baltijas jūras reģionam par Eiropas Savienības stratēģiju, kuras pamatā ir vairāki ES politikas virzieni un kurai vajadzīgi konkrēti izpildes termiņi un mērķi; ņemot vērā, ka tā ir horizontāla stratēģija, stratēģiju varētu uzskatīt par makroreģionālu stratēģiju un tās koordinēšanu uzskatīt par reģionālās politikas daļu;

25. uzskata, ka vērienīgu stratēģiju, piemēram, makroreģionālu stratēģiju, izstrāde var plašākā nozīmē veicināt vietējā un reģionālā līmeņa ietekmi ES politikas īstenošanā;

Ārējā dimensija

26. prasa saistībā ar stratēģiju Baltijas jūras reģionam un turpmākām makroreģionālām stratēģijām uzlabot Eiropas Savienības sadarbību ar valstīm ārpus ES, jo īpaši īstenojot vērienīgus projektus, kam ir būtiska ietekme uz vidi; turklāt pieprasa, lai ES valstis un valstis ārpus ES stiprinātu reģiona drošību un atbalstītu pārrobežu noziedzības apkarošanu;

27. vērš uzmanību uz nepieciešamību enerģētikas tīkla izbūves laikā pastiprināt sadarbību starp Krieviju, Baltkrieviju un Baltijas valstīm un šim nolūkam vairāk izmantot ES un Krievijas dialogu enerģētikas jomā, kas vienlaikus pavērtu iespējas iesaistīt Krieviju Baltijas jūras reģiona stratēģijā; gaida, lai visas Baltijas jūras krasta valstis un citi dalībnieki pievienotos starptautiskiem nolīgumiem, piemēram, Espo Konvencijai un Helsinku Konvencijai, ievērotu Helsinku Komisijas (HELCOM) vadlīnijas un šajā satvarā sadarbotos;

28. aicina Komisiju nodrošināt efektīvu sadarbību un saskaņošanu ar HELCOM un Baltijas jūras reģiona dalībvalstīm, lai nodrošinātu uzdevumu un pienākumu skaidru sadali Helsinku Komisijas (HELCOM) 2007. gadā pieņemtā Baltijas jūras rīcības plāna un minētās ES stratēģijas un rīcības plāna izpildē, tādējādi reģionam nodrošinot efektīvu vispārēju stratēģiju;

29. īpaši atzīmē ES dalībvalstu ieskaudā Kaļiņingradas apgabala anklāva statusu; uzsver, ka sociālā un ekonomiskā attīstība reģionā jāveicina kā "vārtu" reģionā vai "pilotreģionā" ciešākām attiecībām starp ES un Krieviju, iesaistot NVO, izglītības un kultūras iestādes un vietējās un reģionālās iestādes;

30. uzskata, ka jaunajā Partnerības un sadarbības nolīgumā ar Krieviju jāņem vērā sadarbība Baltijas jūras reģionā; atzinīgi vērtē Komisijas un dalībvalstu centienus reģionā sadarboties ar Krieviju daudzās jomās, tostarp tādos jautājumos kā transporta savienojumi, tūrisms, pārrobežu veselības apdraudējumi, vides aizsardzība un pielāgošanās klimata pārmaiņām, vides kontrole, muitas kontrole un robežkontrole un jo īpaši enerģētikas jautājumi; uzskata, ka vērtīga sadarbības platforma šajā ziņā būs ES un Krievijas kopējā telpa, un aicina Krieviju vienlīdz piedalīties šajā sadarbībā;

31. uzsver nepieciešamību mazināt reģiona atkarību no Krievijas piegādātās enerģijas; atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas paziņojumu, ka starp šī reģiona dalībvalstīm vajag vairāk starpsavienojumu un enerģijas piegādes avotiem jābūt daudzveidīgākiem; šajā saistībā aicina palielināt atbalstu sašķidrinātās dabasgāzes pārkraušanas ostu izveidei;

32. uzskata, ka, lai panāktu vides un bioloģiskās daudzveidības efektīvu aizsardzību, ar valstīm, kuras nav ES dalībvalstis un kuras atrodas stratēģijas interešu teritorijā, ir jāpanāk vienošanās par tādām pašām vērtībām, pienākumiem un tiesībām, kādas noteiktas attiecīgajos Eiropas Savienības tiesību aktos;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

33. uzskata, ka sadarbība Baltijas jūras reģionā jāpadara par prioritāti un tai jānotiek augstākajā politiskajā līmenī (valdību un valstu vadītāju līmenī), jo tas ir izšķirīgi Baltijas jūras valstu sadarbības veicināšanai un politisko mērķu sasniegšanai; vēlas, lai Baltijas jūras reģiona valstu un valdību vadītāji regulāri tiktos, tā cenšoties šo mērķi īstenot;

Vides un enerģētikas aspekti

34. uzsver, ka enerģētikas infrastruktūras projektiem (pašlaik īstenojamiem un turpmākiem) jāveic ietekmes uz vidi novērtējums, jo īpaši ņemot vērā starptautiskās konvencijas; aicina Komisiju izstrādāt piemērotu reaģēšanas plānu tehniskiem negadījumiem un citām iespējamām katastrofām, šādiem gadījumiem paredzot risinājumus arī no ekonomiskā viedokļa; uzsver, ka tāda pati pieeja jāizmanto ikvienā turpmākā projektā, lai netiktu apdraudēta citās turpmākās makroreģionālās stratēģijās iesaistīto Baltijas jūras krasta valstu drošība, vide un kuģošanas apstākļi; uzskata, ka ilgtspējīgas attīstības un videi saudzīgas izaugsmes interesēs ir panākt spēcīgu vides aizsardzību visos makroreģionos, turklāt vides aizsardzībai, tūrismam un citiem aspektiem pievēršot vienlīdzīgu vērību;

35. uzsver nepieciešamību izveidot Baltijas jūras vides uzraudzības centru, trauksmes sistēmu brīdināšanai par negadījumiem un nopietnu pārrobežu piesārņojumu un kopīgas rīcības grupu šādu situāciju risināšanai;

36. vērš uzmanību uz Baltijas jūras reģiona stratēģisko nozīmi, izstrādājot kopīgus enerģijas infrastruktūras projektus, kas sekmē enerģijas ražošanas un piegādes daudzveidību, īpašu uzmanību veltot atjaunojamās enerģijas projektiem, piemēram, vēja ģeneratoru parkiem (jūrā vai uz sauszemes), ģeotermiskās enerģijas stacijām vai biogāzes stacijām, kurās izmanto reģiona biodegvielu;

37. vērš uzmanību uz efektīvo sadarbību, kas enerģētikas un klimata nozarē jau panākta starp Baltijas jūras valstu padomi un Ziemeļu padomi saistībā ar Ziemeļu dimensiju;

38. uzsver, ka, ņemot vērā paredzēto kodolenerģijas lietošanas izvēršanu Baltijas jūras reģionā, ES valstīm jāievēro visstingrākie drošības un vides standarti un Eiropas Komisijai ir jāvēro un jāuzrauga, vai tāda pati pieeja tiek īstenota un starptautiskās konvencijas tiek ievērotas kaimiņvalstīs, jo īpaši valstīs, kurās plānots netālu no ES ārējām robežām būvēt kodolspēkstacijas;

39. uzsver, ka ES un tās Baltijas jūras reģiona dalībvalstīm steidzami jāsāk risināt šī reģiona nopietnās vides problēmas, no kurām galvenās ir eitrofikācija, jūras gultnē nogulsņējušos bīstamo vielu ietekme un ūdens bioloģiskās daudzveidības apdraudējums, jo īpaši attiecībā uz apdraudētām zivju sugām; atgādina, ka Baltijas jūra ir viena no piesārņotākajām jūrām pasaulē;

40. uzsver, ka ir jāievieš visām dalībvalstīm kopīga piesārņojuma avotu uzskaitīšanas metode un to pakāpeniskas likvidēšanas plāns;

41. atzinīgi vērtē to, ka ES stratēģijā Baltijas jūras reģionam un tai pievienotajā rīcības plānā vides ilgtspējība ir iekļauta kā viens no galvenajiem pīlāriem;

42. uzskata, ka Baltijas jūras reģiona stratēģijas mērķu īstenošanā viens no lielākajiem šķēršļiem ir nepietiekama saskanība ar citām ES politikas jomām, piemēram, KLP, kas veicina eitrofikāciju, un kopējo zivsaimniecības politiku (KZP), kas nav vides ziņā ilgtspējīga; uzskata, ka KLP un KZP ir jāreformē tādā veidā, lai tās palīdzētu sasniegt mērķi — Baltijas jūras baseina ilgtspējību;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

Transporta un tūrisma aspekti

43. uzsver, ka prioritāte ir izveidot tādu efektīvu un videi saudzīgu jūras, sauszemes un iekšzemes transporta un sakaru tīklu (preču transportā lielu nozīmi piešķirot jūras transportam), kas dotu iespēju laicīgi plānot un risināt pašreizējās un turpmākās problēmas, ņemot vērā atjaunināto dokumenta "Natura 2000" redakciju un īpašu uzmanību pievēršot Baltijas jūras reģiona un citu Eiropas reģionu saiknēm caur Baltijas – Adrijas jūras koridoru un Centrāleiropas transporta koridoru;

44. uzskata, ka visu veidu transporta savienojumu uzlabošana ir būtisks ieguldījums spēcīgākas, integrētākas ekonomikas attīstībā Baltijas jūras reģionā;

45. uzsver īpašo stāvokli Baltijas valstīs, kuras šobrīd lielā mērā atrodas ārpus Eiropas transporta tīkla, un uzskata, ka, lai Baltijas jūras reģionā izveidotu visaptverošu vairākveidu transporta sistēmu, ar šīs stratēģijas palīdzību jārisina arī piemērotas infrastruktūras un piekļūstamības trūkuma problēma, kā arī jānovērš valstu transporta tīklu sliktā sadarbība, ko veicina dažādu tehnisku sistēmu izmantošana un administratīvi šķēršļi;

46. uzsver, cik svarīgi ir Baltijas jūras reģionu ciešāk integrēt TEN-T prioritārajos virzienos, jo īpaši attiecībā uz jūras maģistrālēm (TEN-T 21), pagarinot dzelzceļu virzienā no Berlīnes līdz Baltijas jūras krastam (TEN-T 1), uzlabojot dzelzceļu virzienā no Berlīnes līdz Baltijas jūras krastam savienojumā ar Rostokas – Dānijas jūras ceļu un aktīvāk modernizējot un izmantojot virzienu "Rail Baltica" (TEN-T 27); uzsver arī nepieciešamību ar Baltijas – Adrijas jūras koridoru pabeigt Baltijas jūras reģiona un citu Eiropas reģionu savienošanu;

47. uzsver, ka ir svarīgi palielināt Baltijas jūras reģiona pārvadājumu jaudu austrumu virzienā, jo īpaši, lai veicinātu transporta veidu sadarbību (it sevišķi dzelzceļa transportā) un paātrinātu kravu pārvadājumu tranzītu uz Eiropas Savienības robežām;

48. uzskata, ka īpaša prioritāte jāpiešķir ostu un iekšzemes reģionu savienojumiem, tostarp ar iekšējiem ūdensceļiem, nodrošinot, ka jūras kravu transporta izaugsme dod labumu visām reģiona daļām;

49. šajā saistībā uzsver, ka ilgtspējīgākas vairākveidu transporta sistēmas izveidošanai ir nepieciešama efektīva pārrobežu saskaņošana un sadarbība starp dzelzceļa transportu, jūras un iekšējām ostām, iekšzemes termināliem un loģistiku;

50. uzsver tuvsatiksmes kuģošanas nozīmi Baltijas jūrā un tās ieguldījumu efektīva un videi saudzīga transporta tīkla veidošanā; norāda, ka jāsekmē tuvsatiksmes kuģošanas līniju konkurētspēja, lai tādējādi nodrošinātu jūras ceļu efektīvu izmantošanu; tādēļ uzskata, ka Komisijai iespējami drīz, bet ne vēlāk kā līdz 2010. gada beigām Eiropas Parlamentam jāiesniedz ietekmes novērtējums par MARPOL konvencijas VI pārstrādāto pielikumu, kurā sēra emisiju uzraudzības zonās Ziemeļjūrā un Baltijas jūrā sēra robežvērtība kuģu degvielā no 2015. gada noteikta 0,1 % apmērā;

51. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas rīcības plānā iekļauts mērķis padarīt Baltijas jūras reģionu par videi nekaitīgas kuģošanas paraugreģionu un par līderi kuģošanas drošības jomā visā pasaulē; uzskata, ka šādi mērķi ir izšķirīgi, lai reģionā uzturētu un vairotu tūrisma potenciālu;

52. atzīst, ka šis mērķis jāatbalsta ar konkrētiem pasākumiem, tostarp sarežģītākajos šaurumos un ostās izmantojot ločus vai jūrniekus, kuru pieredze ir pienācīgi apliecināta, un iedibinot drošas finansēšanas shēmas kuģu ilgtspējīgas ekspluatācijas izpētei un izstrādei;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

53. atzīst Baltijas jūras reģiona īpašo ģeogrāfisko stāvokli, kas sniedz iespējas aktīvāk attīstīt saiknes ar ES un citām kaimiņvalstīm, kā arī uzsver tūrisma nozīmi reģionālajā ekonomikā un iespējas to izvērst; atzinīgi vērtē 2. Baltijas jūras tūrisma forumā pieņemto deklarāciju ar atsaucēm uz kopīgiem reklāmas pasākumiem, jaunu starptautisku tirgu meklējumu centieniem un infrastruktūras attīstību;

54. uzsver, ka Baltijas jūras reģiona Hanzas savienības pilsētu pievilcība piedāvā izcilas ilgtspējīga tūrisma iespējas; turklāt atbalsta pārrobežu velotūrisma veicināšanu, kurš labvēlīgi ietekmē gan vidi, gan arī mazos un vidējos uzņēmumus;

55. uzskata, ka reģiona kā tūrisma galamērķa attīstībā liels potenciāls ir, piemēram, ūdenssportam, fiziskās labsajūtas un kūrortu tūrismam, kultūras mantojumam un ainavām; tādēļ uzsver, ka ir svarīgi aizsargāt piekrastes dabas zonas, ainavas un kultūras mantojumu, jo šie ir daži no resursiem, kas nākotnē nodrošinās Baltijas jūras reģiona valstu ekonomikas ilgtspēju;

56. uzskata, ka transporta savienojumu uzlabošana un sastrēgumu likvidēšana nav mazāk svarīga, un norāda, ka, lai nodrošinātu raitu preču kravu plūsmu Baltijas jūras reģionā, ar šīs stratēģijas palīdzību robežpārejas punktos pie ES austrumu robežām ar Krievijas Federāciju varētu atrisināt robežšķērsošanas problēmas, kas rada garas smago kravas automobiļu rindas un apdraud vidi, sociālo saskaņu, satiksmes un autovadītāju drošību;

*

* *

57. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem un Krievijas Federācijas, Baltkrievijas un Norvēģijas valdībām.

ES reģionālās politikas ieguldījums finanšu un ekonomikas krīzes apkarošanā, īpaši atsaucoties uz 2. mērķi

P7_TA(2010)0255

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūcija par ES reģionālās politikas ieguldījumu finanšu un ekonomikas krīzes apkarošanā, īpaši atsaucoties uz 2. mērķi (2009/2234(INI))

(2011/C 351 E/02)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas darba dokumentu “Apspriešanās par topošo ES stratēģiju 2020. gadam” (COM(2009)0647),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Kohēzijas politika — 2010. gada stratēģiskais ziņojums par programmu īstenošanu 2007.–2013. gadā” (COM(2010)0110),

— ņemot vērā Komisijas Sesto progresa ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju (COM(2009)0295),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Impulsi Eiropas atveseļošanai” (COM(2009)0114),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Kohēzijas politika: ieguldījums reālajā ekonomikā” (COM(2008)0876),

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Jaunas prasmes jaunām darba vietām. Saskaņotu darba tirgus vajadzību un prasmju plānošana” (COM(2008)0868),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns” (COM(2008)0800),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “No finanšu krīzes augšupejai: Eiropas rīcības programma” (COM(2008)0706),
 - ņemot vērā Padomes ieteikumu par atjauninātu 2009. gada redakciju dalībvalstu un Kopienas ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm un par dalībvalstu nodarbinātības politiku īstenošanu (COM(2009)0034),
 - ņemot vērā dalībvalstu 2009. gada stratēģiskos ziņojumus,
 - ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 11. marta priekšlikumu rezolūcijai par Kohēzijas politiku: ieguldījums reālajā ekonomikā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu par Komisijas Sesto progresa ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju (COTER-IV-027),
 - ņemot vērā Eiropas ekonomikas prognozes — 2009. gada rudens/Eiropas ekonomika 10/2009 — Eiropas Komisijas Ekonomikas un finanšu lietu ģenerāldirektorāts,
 - ņemot vērā ceturkšņa ziņojumu par euro zonu — 8. sējums, Nr. 4 (2009) — Eiropas Komisijas Ekonomikas un finanšu lietu ģenerāldirektorāts,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A7-0206/2010),
- A. tā kā laikposmā no 2000. līdz 2006. gadam 2. mērķa jomas attiecās uz 15,2 % Eiropas iedzīvotāju (69,8 miljoni cilvēku) un viņi saņēma finansējumu 22,5 miljardu euro kopsummā (9,6 % no kopējiem līdzekļiem), tika izveidotas 730 000 “bruto” darba vietas un vairums rādītāju liecināja par augstiem izpildes līmeņiem (nodarbinātība, inovācija, pētniecība un izstrāde (R&D), cilvēku kapitāla noslodze, izglītība un apmācība, mūžizglītība), tomēr, no otras puses, citi rādītāji (ārvalstu tiešie ieguldījumi (ĀTI), produktivitāte) uzrādīja zemākus izpildes līmeņus nekā tie, kas konstatēti konverģences reģionos; un, kas attiecas uz IKP izaugsmi uz vienu iedzīvotāju salīdzinājumā ar vidējo rādītāju ES, attiecīgie reģioni ievērojami apsteidz (122 %) konverģences reģionus (59 %), tomēr šajā periodā konstatēts 4,4 % samazinājums;
- B. norādot, ka līdz ar 2006. gada reformu 2. mērķis tagad attiecas uz reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības palielināšanu 19 dalībvalstu 168 reģionos, t.i., ietver 314 miljonus iedzīvotāju, un kopējais finansējums ir 54,7 miljardi euro (nedaudz mazāk kā 16 % no kopējiem līdzekļiem), un jāmin, ka apmēram 74 % no šā daudzuma piešķirti zināšanu uzlabošanai un inovācijai (33,7 %) un vairāk un labākām darba vietām (40 %);

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0124.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- C. ā kā, pamatojoties uz Komisijas jaunākajām prognozēm (2009.–2011. gads), situācija darba tirgū joprojām būs nelabvēlīga, bezdarba līmenis ES sasniegs 10,25 % un darba vietu skaits samazināsies par 2,25 % 2009. gadā un par 1,25 % 2010. gadā, citā starpā pieaugot sociālajai sadrumstalotībai dalībvalstīs; tā kā pamatnozaru dati ES reģionos liecina, ka a) pieaug jaunu pasūtījumu skaits un uzticība, kā arī uzlabojas ES rūpniecības kopaina, lai gan ražošanas apjoms ir par 20 % zemāks nekā 2008. gada sākumā, b) joprojām samazinās darbība rūpniecības sektorā un c) MVU joprojām ir sarežģīti saņemt mikrokredītus/finansējumu;
- D. tā kā, pat ja krīze sākotnēji galvenokārt skāra vīriešus, faktiski darba vietu likvidēšanas temps bija identisks gan vīriešiem, gan sievietēm, kuru skaits darba tirgū ir salīdzinoši mazāks vairumā Eiropas Savienības dalībvalstu; tā kā citas krīzes ir mums parādījušas, ka sievietes vairāk ir pakļautas riskam neatrast jaunu darbu pēc iepriekšējā zaudēšanas un vīriešu un sieviešu līdztiesības ievērošana labvēlīgi ietekmē produktivitāti un ekonomikas izaugsmi, kā arī sieviešu līdzdalībai darba tirgū ir daudz sociālo un ekonomisko priekšrocību;
- E. uzsverot, ka, pamatojoties uz dalībvalstu 2009. gada stratēģiskajiem ziņojumiem un Komisijas 2010. gada stratēģisko ziņojumu par kohēzijas politiku un programmu īstenošanu 2007.–2013. gadā, dalībvalstis visai atšķirīgā veidā ir izmantojušas instrumentus, līdzekļus un metodes, lai īstenotu Komisijas ierosināto kohēzijas politiku nolūkā apkarot krīzi un palielināt faktiskos izdevumus, proti, tādi pasākumi kā darba programmu stratēģisko pamatnostādņu, virzienu un finansējuma izmaiņas un reaģēšana saistībā ar īstenošanas procedūru vienkāršošanu;
- F. uzsverot, ka kopš 2008. gada oktobra Komisija ir ierosinājusi vairākus pasākumus, kuru mērķis ir paātrināt kohēzijas politikas 2007.–2013. gadam programmu īstenošanu, lai mobilizētu visus tās resursus un līdzekļus nolūkā nekavējoties un efektīvi atbalstīt ekonomikas atveseļošanās centienus gan dalībvalstu, gan reģionālā mērogā;
- G. tā kā nolūkā palielināt ieguldījumus un vienkāršot kohēzijas politikas programmas, sniedzot ieteikumus dalībvalstīm un veicot normatīvus un nenormatīvus pasākumus, Komisija ir izstrādājusi stratēģiju, kurai ir šādi trīs virzieni: a) lielāka kohēzijas programmu elastība, b) atbalsts reģioniem procesa sākumā un c) progresīvi ieguldījumi kohēzijas programmās; tā kā 2010. gadā no 64,3 miljardiem euro, kas piešķirti nodarbinātībai un konkurētspējai, 49,4 miljardi euro ir jāizmanto kohēzijai (par 2 % vairāk nekā 2009. gadā) un 14,9 miljardi euro — konkurētspējai (par 7,9 % vairāk nekā 2009. gadā),
1. uzsver, ka saistībā ar globālo finanšu un ekonomikas krīzi un pašreizējo ekonomikas lejupslīdi ES reģionālā politika ir pamatinstruments, kas nodrošina būtisku ieguldījumu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna realizācijā, ir lielākais Kopienas reālās ekonomikas ieguldījumu avots un ievērojami atbalsta valsts ieguldījumus, tostarp reģionālā un vietējā mērogā; norāda, ka ir būtiski veiksmīgi pārvarēt krīzi, lai nostiprinot konkurētspēju, nodarbinātību un Eiropas reģionu pievilcību, ilgtermiņā panāktu ilgtspējīgu attīstību;
 2. norāda, ka struktūrfondi ir ietekmīgs instruments, kas izstrādāts, lai palīdzētu reģioniem ekonomikas un sociālās jomas pārstrukturēšanā un sekmētu teritoriālo kohēziju, kā arī lai īstenotu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu un jo īpaši — attīstītu konkurētspēju un radītu jaunas darba vietas, atbalstot struktūrfondu sistemātisku un efektīvu izmantošanu; uzsver, ka konkurētspējas mērķi nedrīkst īstenot, mazinot reģionu sadarbību un solidaritāti;
 3. ar gandarījumu norāda, ka periodā pirms ekonomiskās krīzes ir sasniegti labi rezultāti, par ko liecina gandrīz visi 2. mērķa reģionu rādītāji, proti, augsti izpildes līmeņi tādās jomās kā nodarbinātība, inovācija, pētniecība un izstrāde (R&D), cilvēku kapitāla noslodze, izglītība un apmācība, kā arī mūžizglītība; uzsver, ka krīze nedrīkstētu ietekmēt ekonomiku, samazinot atbalstu vairāk un labāku darba vietu radīšanai, un aicina panākt šo salīdzinošo sasniegumu ilgtspējību, nostiprinot 2. mērķa instrumentus;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

4. pauž stingru atbalstu ES stratēģijas 2020. gadam galvenajām prioritātēm, jo īpaši progresīvai, ilgtspējīgai, integrējošai izaugsmei, ko cita starpā panāk, izpētot jaunas iespējas, kā sasniegt ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi, izmantojot digitālo ekonomiku, uzlabojot regulatīvo sistēmu, lai nostiprinātu teritoriālo un sociālo kohēziju, un veicinot labākus apstākļus un labāku uzņēmējdarbības vidi, kurā valda godīga konkurence, notiek darba vietu radīšana, uzņēmējdarbība un inovācija visos reģionos, attīstot MVU un atbalstot to izaugsmes potenciālu; atbalsta arī centienus radīt vairāk un labākas darba vietas, kurās būtu piemēroti darba apstākļi gan vīriešiem gan sievietēm, vienlaikus nodrošinot arī piekļuvi izglītībai un tālākizglītībai; aicina arī turpmāk nostiprināt šos politikas virzienus, tostarp īstenojot pasākumus, lai izmantotu Eiropas vienotā tirgus piedāvātās priekšrocības saistībā ar gaidāmo ES stratēģijas 2020. gadam paplašināšanu, vienlaikus nodrošinot, ka par 2. mērķa prioritāti tiek saglabāta ES teritoriālā kohēzija;
5. ar bažām norāda uz krīzes nelabvēlīgo sociālo ietekmi uz 2. mērķa reģioniem, kā rezultātā palielinās bezdarbs, nabadzība un sociālā atstumtība un tiek apgrūtināta mazāk aizsargātu sociālo grupu (bezdarbnieku, sieviešu, vecāku) dzīve, un aicina Komisiju izstrādāt atbalsta iniciatīvas MVU, lai nodrošinātu pašreizējo darba vietu dzīvotspēju un iespējami lielāka jaunu darba vietu skaita radīšanu;
6. uzsver, ka ES stratēģijas 2020. gadam pamatā jābūt ekonomiskajai, sociālajai un teritoriālajai kohēzijai; kohēzijas politika un struktūrfondi ir būtiskākie instrumenti, lai dalībvalstīs un reģionos sasniegtu progresīvas, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes mērķus;
7. uzsver, ka daudzu dalībvalstu milzīgo finanšu problēmu dēļ ievērojami samazinājies valstu līdzfinansējums programmām, kas ietekmē arī 2. mērķa jomas, un atbalsta Komisijas politiku par Kopienas ieguldījuma izmantošanu; tādēļ uzskata, ka nekavējoties jāīsteno Regulas (EK) Nr. 1083/2006 grozījums tā pašreizējā redakcijā, kā to pieņēmis Parlaments, un uzskata, ka 100 % finansējums ir pārsteidzīgs, jo tādējādi dalībvalstīm zūd stimuls ar līdzfinansējuma palīdzību nodrošināt atbalstāmo pasākumu efektivitāti un rezultativitāti, un atbalsta Padomes viedokli, ar kuru saskaņā noraida tā dēvēto "priekšapmaksu";
8. norāda, ka no ESF finansēto 117 darbības programmu kopskaitā 13 programmas tika grozītas (tās paredzētas Austrijai, Vācijai, Ungārijai, Īrijai, Latvijai, Lietuvai, Nīderlandei, Polijai, Portugālei, divas programmas Apvienotajai Karalistei un divas — Spānijai), lai risinātu konkrētas krīzes radītas vajadzības, un aicina Komisiju palīdzēt dalībvalstīm izmantot šo programmu elastības iespēju, lai dalībvalstis pārorientētu savas darbības programmas un šo faktu pēc iespējas drīz publiskotu plašā mērogā, informējot attiecīgos reģionālos un vietējos dalībniekus nolūkā sniegt īstermiņa palīdzību konkrētām riska grupām un kategorijām;
9. norāda, ka Sestajā progresa ziņojumā par ekonomisko un sociālo kohēziju ir atspoguļota trīs reģionu tipu atšķirīgā sociālekonomiskā situācija, jo īpaši attiecībā uz to jaunrades, inovācijas un uzņēmējdarbības spēju. pašreizējā ekonomikas krīze un tās dažādie mainīgie rādītāji, kas ietekmē reģionālās attīstības iespējas (demogrāfija, pieejamība, inovācijas spēja utt.), liecina par svarīgu datu esību, kuri jāņem vērā, lai izvērtētu vietējo un reģionālo ekonomikas situāciju un izstrādātu efektīvu kohēzijas politiku;
10. atbalsta Padomes priekšlikumu 2010. gadā par 4 % palielināt avansa maksājumus ESF un par 2 % — Kohēzijas fondam, taču tikai tām dalībvalstīm, kuru IKP apjoms ir samazinājies vairāk nekā par diviem cipariem vai kuras ir saņēmušas SVF maksājumu bilances atbalstu; aicina Komisiju noskaidrot, kāpēc kavējas $n+2/n+3$ noteikumu īstenošana, un aicina rast elastīgus risinājumus, lai dalībvalstis nezaudētu šos līdzekļus;
11. pauž nožēlu, ka Komisijas Sestajā progresa ziņojumā par ekonomisko un sociālo kohēziju nav iekļauti konkrēti kvalitatīvie un kvantitatīvie dati par finanšu un ekonomikas krīzes īstermiņa un ilgtermiņa ietekmi ES reģionos, īpaši attiecībā uz nozīmīgākajiem ekonomiskajiem un sociālajiem rādītājiem; tādēļ aicina Komisiju iesniegt īpašu ziņojumu/pētījumu par finanšu un ekonomikas krīzes sekām ES reģionos, jo īpaši 2. mērķa un pārejas reģionos, kā arī par iespējamo reģionālo atšķirību palielināšanos vai samazināšanos krīzes iespaidā; norāda, ka šie novērtējumi jāveic nekavējoties, lai novērstu nevēlamus pavērsienus un lai, pamatojoties uz šiem novērtējumiem, varētu sagatavot priekšlikumu 2. mērķa uzdevumu turpināšanai tajās jomās, kurās tas var nodrošināt pievienoto vērtību attiecībā uz valstu līdzekļiem;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

12. atzinīgi vērtē kohēzijas politikā paredzētos uzņēmumu atbalsta pasākumus (apmēram 55 miljardi euro laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam), no kuriem vairums attiecas uz inovācijas sekmēšanu, tehnoloģijas nodošanu un MVU modernizāciju, un uzsver, cik svarīgi ir popularizēt veiksmīgas darbības modeļus šajā jomā, kā arī uzskata, ka par ierosināto uzņēmumu atbalsta intervences pasākumu mērķi ir jānosaka uzņēmumu ilgtermiņa pārstrukturizācijas rezultāti un pāreja uz ilgtspējīgāku ekonomiku, nevis jāveic ekonomikas dzīvotspējas glābšanas pasākumi, kas daudzos gadījumos nav savienojami ar valsts atbalsta politiku;

13. uzsver — lai pārvarētu krīzi, ir vajadzīgi ieguldījumi pētniecībā un izstrādē, inovācijā, izglītībā un tehnoloģijās, kam pamatā ir efektīvs resursu izmantojums; no šādiem ieguldījumiem iegūs tradicionālās nozares, lauku teritorijas un augsti kvalificētu pakalpojumu ekonomika un līdz ar to tiks veicināta ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija; norāda, ka ir svarīgi nodrošināt izmaksu ziņā pieņemamu un pieejamu finansēšanas mehānismu, kurā būtiska nozīme ir struktūrfondiem;

14. aicina Komisiju un dalībvalstis pastāvīgi uzraudzīt krīzes ietekmi dažādās strukturālās un attīstības jomās, kā arī uzraudzīt iespēju izmantošanu, ko nodrošina 2. mērķim paredzētie finansēšanas instrumenti, lai atbalstītu uzņēmējdarbību, MVU un struktūras, kas darbojas integrējošas ekonomikas jomā, nolūkā palielināt to konkurētspēju un līdz ar to nodarbinātības izaugsmes potenciālu, kā arī atvieglot to piekļuvi finansēšanas instrumentiem (*Jaspers, Jeremie, Jessica, Jasmine*); aicina Komisiju un dalībvalstis iegūtos pierādījumus izmantot, lai sagatavotu un formulētu turpmāko ES 2. mērķa kohēzijas politiku reģionālā un vietējā mērogā tajās jomās, kurās ir pierādāma ES intervences pievienotā vērtība (jo īpaši tādās jomās kā inovācijas tūrisma, pakalpojumu, IT un ražošanas nozarēs, vienlaikus nodrošinot vides aizsardzību un uzlabošanu un atjaunīgās enerģijas vai tehnoloģiju potenciāla attīstību, kas ievērojami uzlabos to uzņēmumu darbību, kuri izmanto konvencionālo enerģiju, samazinot emisijas un atkritumu daudzumu, kā arī sekmēs inovācijas pirmārās ražošanas sektorā);

15. aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot un popularizēt visu veidu sinerģijas starp kohēzijas un konkurētspējas politikas instrumentiem reģionālā, valsts, pārrobežu un Eiropas mērogā;

16. atzinīgi vērtē Komisijas politiku par a) tā perioda pagarināšanu, kura laikā ir tiesības saņemt finansējumu 2000.–2006. gada darbības programmām, lai maksimāli izmantotu visus kohēzijas politikai atvēlētos līdzekļus, b) administratīvo prasību, procedūru un programmu finanšu pārvaldības vienkāršošanu, vienlaikus joprojām nodrošinot vajadzīgo pārbaudi, lai atklātu jebkādas kļūdas vai krāpšanu; šajā ziņā jārada tādi nosacījumi, kas atbalstītu jēgpilnus projektus un jau iepriekš novērstu nelikumīgu rīcību;

17. atbalsta kohēzijas politikas 2009.–2013. gadam programmu iepriekšējās finansēšanas politiku, kas 2009. gadā nodrošināja tūlītēju likviditāti 6,25 miljardu euro apmērā ieguldījumiem saistībā ar finansēšanas programmu paketēm, kas apstiprinātas katrai dalībvalstij;

18. norāda, ka urbāniski reģioni un pilsētu centri to īpatnību dēļ rada specifiskas un būtiskas sociālās problēmas (paaugstināts bezdarba līmenis, marginalizācija, sociālā atstumtība utt.), kas ir padziļinājušās krīzes ietekmē un kas ir rūpīgi jāanalizē, lai veiktu atbilstīgus īstermiņa un ilgtermiņa pasākumus;

19. atbalsta Komisijas 2009. gadā ieviesto palīdzības politiku un jaunus finansēšanas instrumentus, kas paredzēti vērienīgiem reģionu projektiem (plānotās kopējās izmaksas ir 50 miljoni euro un vairāk), atzīst, cik nozīmīgi ir finansēšanas instrumenti un EIB/EIF sadarbība, jo īpaši *Jaspers, Jeremie* un *Jessica*, un aicina par vairāk nekā 25 % palielināt finansējumu, ko nodrošina *Jaspers* (Kopējā palīdzība projektu sagatavošanai Eiropas reģionos), kas konkrēti saistīts ar 2. mērķa reģioniem, lai mudinātu lielo projektu, kuru skaits pašlaik ir salīdzinoši neliels, pilnīgu sagatavošanu un ļoti strauju īstenošanu; cer, ka iepriekšējam *Jaspers* finansējuma palielinājumam ir vidēja un ilga termiņa ietekme uz ekonomiskās konkurētspējas izaugsmi Eiropas reģionos, un iestājas par to, lai regulāri veiktu salīdzinošo analīzi attiecībā uz gūtajiem rezultātiem un īstenotajiem mērķiem, kā arī piešķirto finansējumu un to finansējumu, kas nepieciešams attiecīgo mērķu īstenošanai;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

20. uzsver, ka vienīgi īsteni integrēta daudzlīmeņu pārvaldība, kurā iekļautas vietējās, reģionālās valstu, pārrobežu un ES publiskās iestādes, var nodrošināt ES, valstu un reģionālās politikas iedarbīgumu un rezultativitāti; aicina Komisiju izvērtēt ar inovāciju saistītās gan valstu, gan arī starptautiskās teritoriālās sadarbības iespējas attiecībā uz katru kohēzijas politikas mērķi un izvērtēt iespējas nostiprināt Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi, ņemot vērā inovatīvas reģionu sadarbības veicināšanu; vienlaikus ar teritoriālās sadarbības mērķa (3. mērķa) nostiprināšanu ir jāpadziļina arī starpvalstu teritoriālās sadarbības pasākumi saistībā ar 2. mērķi; norāda, ka šādu iespēju pašlaik nodrošina Regulas (EK) Nr. 1083/2006 37. panta 6. punkta b) apakšpunkts; uzskata, ka, nemainot vispārējo kohēzijas mērķu budžetu, papildus teritoriālās sadarbības nostiprināšanai lielāka budžeta daļa jānovirza plašākai teritoriālai sadarbībai;

21. atbalsta ierosinātās īstenošanas noteikumu izmaiņas, kuru mērķis ir uzlabot struktūrfondu elastību un pielāgot tos ārkārtas ekonomiskās situācijas vajadzībām un nekavējoties īstenot kohēzijas politikas 455 programmas, jo īpaši attiecībā uz 2. mērķa programmām, vienlaikus joprojām ņemot vērā valstu un reģionālo iestāžu un pārvaldības struktūru vajadzību pielāgoties šai jaunajai situācijai, lai izvairītos no jebkādas līdzekļu sliktas pārvaldības vai ļaunprātīgas izmantošanas un nodrošinātu iespēju, ka visi atlikušie līdzekļi tiek novirzīti pašreizējo vai plānoto projektu īstenošanai; aicina pārvaldes iestādes ierosināt veidus, kā padarīt efektīvāku 2. mērķa darbības programmu īstenošanu;

22. prasa, lai konkrētos apstākļos (tādos kā ekonomikas krīze) padarītu elastīgāku N+2 noteikumu, ņemot vērā kohēzijas politikas mērķus un ciklisku ekonomisko pārmaiņu ietekmi uz valsts finansēm un privātiem ieguldījumiem;

23. iesaka visus reģionā neizlietos līdzekļus, kas attiecas uz N+2 un N+3 noteikumu, atkārtoti piešķirt reģionāliem projektiem un kopienas iniciatīvām;

24. aicina Komisiju izvērtēt Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akta rīcības plānu/iniciatīvu par likumdošanas priekšlikumiem gadu pēc tā īstenošanas (2008. gada decembris) galvenokārt attiecībā uz rezultātiem, kas gūti mazo uzņēmumu konkurētspējas nostiprināšanā un piekļuvē finansējumam un apgrozāmajam kapitālam, kā arī inovatīvu uzņēmumu izveides veicināšanā, administratīvo šķēršļu samazināšanā utt.;

25. uzsver vīriešu un sieviešu līdztiesības labvēlīgo ietekmi uz ekonomikas izaugsmi; šajā ziņā uzsver, ka no atsevišķiem pētījumiem izriet, ka gadījumā, ja sieviešu nodarbinātības, nepilnas slodzes nodarbinātības un produktivitātes rādītāji būtu identiski ar attiecīgajiem vīriešu rādītājiem, IKP palielinātos par 30 % plānošanas periodā pēc 2013. gada; tādēļ prasa īpašu uzmanību pievērst struktūrfondu finansētajiem projektiem, kas paredz veicināt sieviešu līdztiesību un integrāciju darba tirgū;

26. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

Ilgtspējīga nākotne transportam

P7_TA(2010)0260

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūcija par ilgtspējīgu nākotni transportam (2009/2096(INI))

(2011/C 351 E/03)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ilgtspējīga nākotne transportam — ceļā uz integrētu, uz tehnoloģijām balstītu un ērti izmantojamu sistēmu” (COM(2009)0279),

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- ņemot vērā Padomes prezidentūras 2009. gada 17. un 18. decembra secinājumus attiecībā uz Komisijas paziņojumu “Ilgtspējīga nākotne transportam — ceļā uz integrētu, uz tehnoloģijām balstītu un ērti izmantojamu sistēmu” (17456/2009),
- ņemot vērā Komisijas Balto grāmatu “Eiropas transporta politika 2010. gadam — laiks pieņemt lēmumu” (COM(2001)0370),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas dinamisma saglabāšana — ilgtspējīga attīstība mūsu kontinentā — Eiropas Komisijas 2001. gadā publicētās Transporta baltās grāmatas vidusposma pārskats” (COM(2006)0314),
- ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu par tirgus instrumentu izmantošanu vides politikā un ar vidi saistītā politikā (COM(2007)0140),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ārējo izmaksu internalizācijas ieviešanas stratēģija” (COM(2008)0435),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Zaļāks transports” (COM(2008)0433),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Globālo klimata pārmaiņu ierobežošana līdz 2 grādiem pēc Celsija — līdz 2020. gadam un pēc tam īstenojamie pasākumi” (COM(2007)0002),
- ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu “TEN-T: politikas pārskats — ceļā uz integrētāku Eiropas transporta tīklu, kas sekmētu kopējās transporta politikas īstenošanu” (COM(2009)0044),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Rīcības plāns inteligento transporta sistēmu ieviešanai Eiropā” (COM(2008)0886),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “ES kravu pārvadājumu programma — kravas pārvadājumu efektivitātes, integrācijas un ilgtspējības uzlabošana Eiropā” (COM(2007)0606),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Kravu pārvadājumu loģistikas rīcības plāns” (COM(2007)0607),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Kravu pārvadājumu loģistika Eiropā — ilgtspējīgas mobilitātes izšķirošais faktors” (COM(2006)0336),
- ņemot vērā Komisijas otro ziņojumu par dzelzceļa transporta tirgus attīstības pārraudzību (COM(2009)0676),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu ar nosaukumu “Stratēģiskie mērķi un rekomendācijas ES jūras transporta politikai 2018. gada perspektīvā” (COM(2009)0008),
- ņemot vērā Eiropas Komisijas paziņojumu un rīcības plānu ar mērķi izveidot Eiropas jūras transporta telpu bez šķēršļiem (COM(2009)0010),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par īsjūras kuģošanu (COM(2004)0453),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Eiropas ostu politiku (COM(2007)0616),

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ceļā uz drošāku, tīrāku un efektīvāku mobilitāti Eiropas mērogā — pirmais ziņojums par viedajiem automobiļiem” (COM(2007)0541),
- Komisijas paziņojumu ar nosaukumu “Eiropas Ceļu satiksmes drošības rīcības programma — Kopīgs pienākums — līdz 2010. gadam uz pusi samazināt satiksmes negadījumu upuru skaitu Eiropas Savienībā” (COM(2003)0311),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu ar nosaukumu “Eiropas rīcības plāns ceļu satiksmes drošībai — starpposma pārskats” (COM(2006)0074),
- ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu “Ceļā uz jaunu pilsētu mobilitātes kultūru” (COM(2007)0551),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu ar nosaukumu “Rīcības plāns mobilitātei pilsētās” (COM(2009)0490),
- ņemot vērā 2010. gada 10. marta rezolūciju par ES stratēģiju 2020. gadam ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 12. aprīļa rezolūciju par tuvjūras satiksmi ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 29. septembra rezolūciju par Eiropas Ceļu satiksmes drošības rīcības programmu — ceļu satiksmes negadījumos cietušo skaita samazināšana Eiropas Savienībā uz pusi līdz 2010. gadam, īstenojot kopējas atbildības principu ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 18. janvāra rezolūciju par Eiropas ceļu drošības rīcības programmu — vidusposma pārskats ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par Eiropas dinamisma saglabāšanu — ilgtspējīga attīstība mūsu kontinentā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma ieviešanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 5. septembra rezolūciju par kravu pārvadājumu loģistiku Eiropā — ilgtspējīgas mobilitātes izšķirošais faktors ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā tā 2008. gada 11. marta rezolūciju par ilgtspējīgu Eiropas transporta politiku, ņemot vērā Eiropas enerģētikas un vides politiku ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 19. jūnija rezolūciju par Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai ar nosaukumu “Ceļā uz drošāku, tīrāku un efektīvāku mobilitāti Eiropas mērogā— pirmais ziņojums par viedajiem automobiļiem” ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0053.

⁽²⁾ OV C 33 E, 9.2.2006., 142. lpp.

⁽³⁾ OV C 227 E, 21.9.2006., 609. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 244 E, 18.10.2007., 220. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0345.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0344.

⁽⁷⁾ OV C 187 E, 24.7.2008., 154. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 66 E, 20.3.2009., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 286 E, 27.11.2009., 45. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- ņemot vērā 2008. gada 4. septembra rezolūciju par kravu pārvadājumiem Eiropā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 4. septembra rezolūciju par Eiropas ostu politiku ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 11. marta rezolūciju par videi nekaitīgāku transportu un ārējo izmaksu internalizāciju ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 22. aprīļa rezolūciju par Zaļo grāmatu par TEN-T politikas nākotni ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 23. aprīļa rezolūciju par inteligento transporta sistēmu rīcības plānu ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 23. aprīļa rezolūciju par rīcības plānu attiecībā uz mobilitāti pilsētā ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1070/2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 549/2004, (EK) Nr. 550/2004, (EK) Nr. 551/2004 un (EK) Nr. 552/2004, par Eiropas aviācijas sistēmas dzīvotspējas un efektivitātes palielināšanu ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu, kā arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A7-0189/2010),
- A. tā kā transporta nozare ir Eiropas Savienības un tās reģionu un pilsētu attīstības nozīmīgs elements, un tā tieši ietekmē konkurētspēju un reģionu un pilsētu sociālo kohēziju, un tādējādi ievērojami sekmē Eiropas iekšējā tirgus izveidi;
- B. ņemot vērā, ka transports pilda trīs galvenās funkcijas Eiropas integrācijā — ekonomisko, sociālo un teritoriālās kohēzijas —, kurām visām ir būtiski svarīga nozīme Eiropas integrācijas procesā;
- C. tā kā transporta nozarei ir ievērojama nozīme ekonomikā un nodarbinātībā, radot 10 % no ES labklājības (vērtējot no iekšzemes kopprodukta viedokļa), kā arī 10 miljonus darba vietu, un tā kā tādēļ tai būs būtiska svarīga loma stratēģijas “ES 2020” īstenošanā;
- D. tā kā transports ir būtiski svarīgs elements Eiropas politikā un tā kā tādēļ ES ir vajadzīga finanšu shēma, kas atbilst transporta politikas uzdevumiem turpmākajos gados, turklāt ir stimuls ekonomikai īstermiņā, palielina produktivitāti vidējā un ilgtermiņā un stiprina Eiropas lomu pētniecības nozarē;
- E. tā kā satiksmes nozare ievērojami ietekmē vidi un cilvēku dzīves kvalitāti un veselību un tā kā satiksmes nozare padara iespējamu mobilitāti, kas saistīta gan ar cilvēku darbu, gan privāto dzīvi, tomēr šī nozare 2008. gadā kopumā izraisījusi 27 % no CO₂ emisiju kopējā apjoma, un kopš tā laika šīs emisijas ir vēl vairāk palielinājušās; tā kā transporta nozarē autotransports veidoja 70,9 %, aviācija — 12,5 %, jūras un iekšzemes ūdensceļu transports — 15,3 % un dzelzceļš tikai 0,6 % no visām transporta radītajām CO₂ emisijām 2007. gadā;

⁽¹⁾ OV C 295 E, 4.12.2009., 79. lpp.

⁽²⁾ OV C 295 E, 4.12.2009., 74. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0119.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0258.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0308.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0307.

⁽⁷⁾ OV L 300, 14.11.2009., 34. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- F. tā kā Eiropā attiecībā uz visiem transporta veidiem tiek īstenoti centieni uzlabot drošību; tā kā tomēr 2008. gadā satiksmes negadījumu rezultātā bojā gājuši apmēram 39 000 cilvēku, bet 300 000 — smagi savainoti, un tāpēc ir jāturpina visu drošības aspektu attīstīšana un jo īpaši — ceļu satiksmes drošība;
- G. tā kā ES, pieņemot dokumentu kopumu klimata aizsardzības jomā, apņēmusies salīdzinājumā ar 1990. gadu samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas par 20 % līdz 2020. gadam, un šī apņemšanās vēl jāprojām ir saistošs mērķis;
- H. tā kā 2001. gada Baltajā grāmatā noteiktie mērķi ir īstenoti tikai daļēji un tādēļ ir nepieciešams pārbaudīt, vai šie mērķi jā saglabā arī nākamajam laika posmam vai arī tie jāformulē no jauna, un vajadzības gadījumā jāpastiprina centieni, lai īstenotu šos mērķus;
- I. tā kā transponēšanas problēmas, piemēram, novēlota vai kļūdaina īstenošana, būtiski ietekmē Eiropas tiesību aktu efektivitāti; tā kā tāpēc ļoti nepieciešams rīkoties šajā sakarībā;
- J. tā kā parlamentārajam darbam jābūt konsekventam, jo īpaši jomās, kas tieši attiecas uz transporta politiku, piemēram, tādās kā vide, sociālā, pilsētvides un teritorijas apsaimniekošanas politika un nodarbinātības politika;
- K. tā kā finanšu un ekonomikas krīze smagi skārusi transporta nozari, un tomēr šajā situācijā vajadzētu rast iespēju atbalstīt transporta jomu, respektīvi, veicināt to, lai attīstītu to nākotnē, jo īpaši, veicinot transporta veidu noturīgumu, kā arī ieguldījumus cita starpā ūdensceļu un dzelzceļa transportā; tā kā tas nodrošinās līdzvērtīgus konkurences apstākļus šajā tirgū;
- L. tā kā saistībā ar gaidāmo aģentūru darbības pārskatīšanu jāanalizē ne tikai aģentūru darba pievienotā vērtība, bet arī nepieciešamība izveidot Eiropas transporta aģentūru;
- M. tā kā ir būtiski arī attiecībā uz transporta nozari noteikt izmērāmus mērķus, lai labāk uzraudzītu efektivitāti, transporta politikas, no vienas puses, un attīstīt sociālās un ekonomiskās plānošanas vadlīnijas, kā arī ar šiem mērķiem ir jāpierāda, ka ierosinātie pasākumi ir vajadzīgi progresīvas transporta politikas īstenošanai;
- N. tā kā būtisku pētniecisku, ar infrastruktūrām saistītu un tehnisku pārmaiņu dēļ nepieciešama finanšu līdzekļu un finansēšanas mehānismu pielāgošana;
- O. tā kā sabiedrībā notiekošie procesi un daudzo ekonomikas nozaru attīstība palielinājusi pieprasījumu transporta nozarē, un tādēļ šai nozarē būtiski svarīgi ir visi transporta veidi; tā kā šie veidi tomēr būtu jāvērtē, ņemot vērā to efektivitāti ekonomikas, vides, sociālās un nodarbinātības politikas jomā;
- P. tā kā drošu, noturīgu, loģistiski saskanīgu un tādēļ efektīvu transporta ķēžu izveidošanai turpmāk vajadzīga noturīga visu transporta veidu sadarbība (tas attiecas gan uz personu, gan preču pārvadājumiem), ieskaitot vairāku veidu transporta risinājumus un saistot kopā tālsatiksmes un vietējos pārvadājumus,

Uzdevumi sabiedriski politiskajā un ekonomikas jomā, kā arī ar vidi saistītajās jomās

1. ir pārliecināts, ka ES politikā obligāti nepieciešama skaidra un saskaņota koncepcija par nākotnes transporta nozari vienota tirgus pamatā, kura garantētu personu un preču brīvu pārvietošanos, un sekmētu teritoriālo kohēziju visā Eiropā; uzskata, ka transporta nozarei ir jāattīstās, konsekventi ievērojot augstus sociālos un vides standartus, jo arī turpmāk tai jāgarantē ekonomikas efektivitāte un tai būs nozīmīga loma Eiropas ilgtspējīgā izaugsme un konkurētspējā;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

2. ir pārliecināts, ka demogrāfiskās pārmaiņas, jo īpaši pilsētu teritorijās izraisīs satiksmes drošības un jaudas problēmas attiecībā uz transportu un mobilitāti un ka, ņemot to vērā, pamattiesības brīvi pārvietoties, kuras cita starpā nodrošina, uzlabojot piekļuvi infrastruktūras savienojumiem un izbūvējot trūkstošos savienojumus, un šo tiesību īstenošana jāatzīst par būtiski svarīgu; šajā sakarībā uzsver, ka par nākotnes risinājumu pilsētvidē jāatzīst dažādas labi integrētas transporta veidus apvienojošas ķēdes, tostarp pārvietošanos ar kājām, ar velosipēdiem un sabiedrisko transportu; šajā sakarībā norāda, ka pilsētu teritorijās esošā struktūra jo īpaši noteiks vispiemērotākos transporta veidus; uzskata, ka, nodrošinot labus sabiedriskā transporta savienojumus lauku apvidos, tiks samazināta privāto automašīnu izmantošana; aicina izveidot funkcionālus pilsētu reģionus, lai radītu saskaņotas pilsētu un piepilsētu transporta sistēmas un saglabātu lauku rajonu apdzīvotību;

3. aicina Komisiju ieviest pilsētvides noturīgas mobilitātes plānus pilsētās, kurās ir vairāk nekā 100 000 iedzīvotāju, un, pienācīgi ievērojot subsidiaritātes principu, mudināt pilsētas izstrādāt mobilitātes plānus, kuros ierosināta integrēta transporta koncepcija ar mērķi mazināt kaitējumu videi un nodrošināt mobilitātes efektivitāti un nekaitīgumu veselībai;

4. uzskata, ka pieaugošs pieprasījums arī preču pārvadājumu nozarē cita starpā rada jaudas problēmas, respektīvi, efektivitātes samazināšanos nepilnīgo infrastruktūru dēļ un ka tādēļ galvenokārt būtu jāpalielina vairāku transporta veidu kombinācija un satiksmes dalībnieku, kā arī preču drošība, un ka būtiski svarīgi ir vērā ņemami uzlabot infrastruktūru, jo īpaši, lai novērstu jau vairākus gadus zināmus sastrējumus;

5. uzsver, ka satiksmes dekarbonizācija ir viens no svarīgākajiem ES turpmākās transporta politikas uzdevumiem un, lai to paveiktu, būtu jāizmanto visi rīcībā esošie un noturīgie līdzekļi, piemēram, enerģijas veidu dažādošana, veicinot videi nekaitīgāku tehnoloģiju pētniecību un izstrādi, cenu veidošanas pasākumi un ārējo izmaksu internalizācija ar nosacījumu, ka tādā veidā radītie ieņēmumi tiek izlietoti mobilitātes noturīguma uzlabošanai un ka tiek veikti pasākumi, lai pielāgotu transporta lietotāju un speciālistu izturēšanos (izpratnes palielināšanos, videi nekaitīga izturēšanās utt.); uzsver, ka šajā sakarībā priekšroka šajā procesā būtu jādod finansiāliem stimuliem, nepieļaujot konkurences izkropļojumus starp transporta veidiem un starp dalībvalstīm;

6. atzīst, ka saskaņā ar Starptautiskās Jūrniecības organizācijas sniegto informāciju jūras transporta CO₂ emisija ir 3–5 reizes mazāka nekā sauszemes transporta radītā emisija, bet pauž bažas par jūras transporta gaidāmajām SO_x un NO_x emisijām, kas līdz 2020. gadam būs gandrīz sasniegušas sauszemes transporta emisiju līmeni, un Starptautiskās Jūrniecības organizācijas nepārlicinājumiem ieviest CO₂ emisijas samazināšanas sistēmu;

7. uzsver, ka plašāka sabiedrība ir labāk jāinformē par brīvā laika ceļojumu sekām un aicina Komisiju ietvert brīvā laika ceļojumus tās politikas koncepcijā;

Drošība

8. uzsver, ka drošībai jābūt prioritāram mērķim turpmākajā transporta politikā un ka jāgarantē visu transporta veidu aktīvo un pasīvo lietotāju drošība; uzskata, ka ir ļoti svarīgi samazināt transporta ietekmi uz veselību, jo īpaši to var veikt, izmantojot modernas tehnoloģijas, un nodrošināt pasažieru, jo īpaši pasažieru ar ierobežotu pārvietošanās spēju, tiesības visos transporta veidos, paredzot skaidrus un pārredzamus noteikumus; atbalsta pasažieru tiesību hartas izveidi Eiropas Savienībā;

9. aicina Komisiju nekavējoties iepazīstināt ar pētījumu, lai iekļautu dalībvalstu paraugpraksi par ātruma ierobežotāju ietekmi uz visiem pilsētu un starppilsētu transportlīdzekļiem un ceļiem ar mērķi iesniegt tiesību aktus, lai samazinātu emisiju un palielinātu satiksmes drošību;

10. uzsver nepieciešamību garantēt transporta nozarē nodarbināto personīgo un tiesisko drošību, cita starpā izveidojot pietiekamu skaitu drošu stāvēšanas vietu un saskaņojot autopārvadājumu noteikumu piemērošanu, kā arī par to neievērošanu paredzētās sankcijas; turklāt uzsver, ka sankciju pārrobežu piemērošanas ieviešana uzlabos visu satiksmes dalībnieku drošību;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

11. norāda, ka ar kravu autopārvadājumu pieaugums Eiropas satiksmes tīklā neatbilst stāvvietu piedāvājumam smagajam kravu autotransportam, un tas nozīmē, ka šā iemesla dēļ braukšanas un atpūtas režīma ievērošana, it īpaši naktī profesionāliem šoferiem, kā arī ceļu satiksmes drošība kopumā ir būtiski apdraudēta, ja Eiropas Savienības dalībvalstīs atpūtas iespējas netiks kvalitatīvi un kvantitatīvi uzlabotas;

Efektīva komodalitāte

12. konstatē, ka personu un preču pārvadājumu attīstību, kopumā vērtējot, noteikti nosaka dažādu transporta veidu efektīva izmantošana un ka tādēļ par Eiropas transporta politikas mērķi būtu jānosaka efektīva vairāku transporta veidu kombinācija, kas ir cieši saistīta ar dekarbonizāciju, drošību un satiksmes rentabilitāti un kurai ir jābūtu optimāls sadalījums starp dažādiem transporta veidiem; uzskata, ka tas nodrošinās optimālu dažādu transporta veidu resursu pārdali un pāreju uz noturīgākiem transporta veidiem, ka arī nodrošinās savietojamību gan viena transporta veida ietvaros, gan starp dažādiem transporta veidiem un veidos noturīgākās transporta un loģistikas ķēdes un transporta veidu izvēli, kā arī vienos viengabalainas transporta plūsmas ap transporta veidiem un mezgla punktiem;

13. uzsver, ka efektīva vairāku transporta veidu kombinācija būtu jāvērtē, ņemot vērā ne tikai lietderības, bet arī vides aizsardzības, sociālo un darba apstākļu, drošības un teritoriālās kohēzijas aspektu kritērijus, turklāt apsverot arī dažādu transporta veidu, kā arī valstu un reģionu tehniskās iespējas un sākotnējo stāvokli;

14. uzsver, ka efektīva komodalitāte nozīmē uzlabotu infrastruktūru (cita starpā attīstot "zaļos" koridorus, samazinot sastrēgumus un uzlabojot dzelzceļa un ūdens transportu), uzlabotu drošību, izmantojot jaunās tehnoloģijas, un uzlabotus darba apstākļus;

Iekšējā tirgus izveides pabeigšana

15. prasa regulāri pārbaudīt Eiropas tiesību aktus, kā arī to īstenošanu un piemērošanu, lai nodrošinātu to efektivitāti; aicina Komisiju konsekventi novērst šķēršļus, kas rodas Eiropas tiesību aktu kļūdainas vai aizkavētas īstenošanas dēļ dalībvalstīs;

16. ierosina, lai saskaņā ar jauno Lisabonas līgumu un Komisijas piekrišanu, tiktu organizēta vismaz viena kopīga sanāksme gadā, piedaloties dalībvalstu parlamentu atbildīgajām amatpersonām par transporta jautājumiem, kurā varētu dalīties un sadarboties ar mērķi labāk un efektīvāk ieviest ES tiesību aktus par transportu;

17. uzskata, ka transporta nozarei ir būtiska nozīme Eiropas iekšējā tirgus izveides pabeigšanā, kā arī personu pārvietošanās un preču kustības brīvības nodrošināšanā un ka tieši dzelzceļa satiksmes nozarē visās ES dalībvalstīs būtu jāpanāk tirgus regulēta atvēršana; uzskata, ka no šādas pilnīgas tirgus atvēršanas iegūs patērētāji un ka tā būtu jāpapildina ar pasākumiem, kas nodrošina sabiedrisko pakalpojumu kvalitāti un ilgtermiņa ieguldījumu plānu tehnisku savstarpēju izmantojamību ar mērķi uzlabot efektivitāti un drošību, kā arī papildu pasākumiem, lai izvairītos no konkurences izkropļojumiem gan viena transporta veida ietvaros, gan starp dažādiem transporta veidiem, cita starpā sociālajā, fiskālajā, drošības un vides jomā; ārējo sociālo un vides izmaksu internalizācija būtu jāīsteno pakāpeniski, sākot ar lielāku piesārņojumu izraisošiem autoceļiem un gaisa transporta veidiem;

18. aicina Komisiju un dalībvalstu iestādes veicināt kabotāžas transporta liberalizācijas pabeigšanu, samazināt bez kravu nobraukto kilometru skaitu un nodrošināt noturīgāku ceļu un dzelzceļu tīklu, izveidojot vairāk kravu transporta mezglus;

19. uzskata — lai panāktu efektīvu un ar citiem transporta veidiem savietojamu kuģošanu, ir būtiski svarīgi vēlreiz uzsākt liberalizācijas procesu, lai šis transporta veids būtu patiesi konkurētspējīgs;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

20. uzsver, ka attiecībā uz ekonomiskajām vajadzībām, svarīga ir patiesa transporta infrastruktūru (dzelzceļa kravu un pasažieru transporta koridori, Eiropas vienotā gaisa telpa, ostas un to savienojumi ar transporta tīkliem, jūras telpa bez robežām, iekšējie ūdensceļi) Eiropas pārvaldība, lai likvidētu robežu ietekmi attiecībā uz visiem transporta veidiem un uzlabotu ES konkurētspēju un pievilcību;

21. aicina izveidot vienotu rezervēšanas sistēmu Eiropā, lai uzlabotu dažādu transporta veidu efektivitāti un atvieglotu un palielinātu to savstarpējo izmantojamību;

22. uzsver, ka transports ietekmē politiku sociālajā, veselības un drošības jomā un ka saistībā ar vienotas transporta telpas veidošanu jāasaka augstā līmenī un nepārtraukti jāuzlabo nodarbinātības nosacījumi un darba apstākļi, kā arī pamatapmācība un turpmākā apmācība, balstoties uz efektīvu sociālu dialogu Eiropas līmenī; uzsver, ka cita starpā Eiropas mācību centru un ES izcilības centru veidošana attiecīgās dalībvalstīs var sekmēt novērtējamas apmācības kvalitātes un transporta nozarē nodarbināto personu stāvokļa uzlabošanu, kā arī izglītības savstarpējas atzišanas veicināšanu;

23. uzskata — lai panāktu lielāku transporta politikas efektivitāti, ir jānovērtē programmas (piemēram, *Galileo* un ITS attiecībā uz visiem transporta veidiem) un atkarībā no rezultātiem vajadzības gadījumā stratēģija un plānošana jāpārorientē no jauna; uzskata, ka cita starpā konsekvēnti ir vajadzīga jauna ceļu satiksmes drošības programma, turpmāka TEN-T atjaunošana, *NAIADES* programmas vidusposma rezumējums, Eiropas Brīvās gaisa telpas programmas, *SESAR* un astotās pamatprogrammas steidzama un pilnīga īstenošana, kā arī *Marco Polo* programmas vienkāršota turpināšana;

Eiropas aģentūras

24. uzskata, ka tehniskā sadarbība un tās finansēšana, Eiropas līmeņa sertifikācija, standartizācija un savstarpēja atzišana ir iekšējā tirgus pareizas darbības būtiski elementi un ka šo elementu īstenošanai jo īpaši vajadzētu būt iekļautai dažādu aģentūru pienākumu jomā; uzsver, ka visām aģentūrām vajadzētu censties ātri sasniegt vienādi augstu atbildības un kompetences līmeni, un to darbība būtu regulāri jānovērtē; īpaši atbalsta Eiropas Dzelzceļa aģentūras pilnvērtīga potenciāla attīstību, tostarp aģentūrai pakāpeniski uzņemoties atbildību par visa jaunā ritošā sastāva un dzelzceļa infrastruktūras sertificēšanu, valsts drošības iestāžu vai līdzīgu struktūru dalībvalstīs regulārām pārbaudēm, kā noteikts 2004. gada 29. aprīļa Direktīvā 2004/49/EK;

25. uzsver, ka 75 % no satiksmes noris uz ceļiem, un lūdz apsvērt vajadzību izveidot autotransporta aģentūru, lai jo īpaši uzlabotu ceļu satiksmes drošību un arī garantētu cilvēku pamattiesības uz drošu mobilitāti, atbalstot jaunas programmas (piemēram, *Galileo* programmu vai intelektiskai transporta sistēmai līdzvērtīgu atbilstošu tehnoloģiju) un īstenojot pētniecības programmas; turklāt uzskata, ka šāda aģentūrai vajadzētu spēt iejaukties ar regulatīvu rīcību, ja runa ir par noturīga iekšējā tirgus šķēršļu novēršanu;

26. norāda, ka iekšējo ūdensceļu transports vēl joprojām saskaras ar būtiski atšķirīgu institucionālo sistēmu un pieprasa pastāvīgu un strukturētu sadarbību starp kompetentajām iestādēm, lai pilnībā izmantotu šā transporta veida potenciālu;

Pētniecība un tehnoloģija

27. aicina sagatavot pētniecības un tehnoloģijas programmu transporta nozarē un uzskata, ka šī programma jāizstrādā sadarbībā ar visām attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, lai izprastu vajadzības nozarē un uzlabotu ES finansējuma piešķiršanu; uzskata, ka prioritāte būtu jāpiešķir projektiem, kuru mērķis ir transporta dekarbonizācija, piegādes ķēdes pārredzamības palielināšana un transporta drošums un drošība, uzlabota satiksmes pārvaldība un samazināts administratīvais slogs;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

28. uzsver, ka jāatbalsta pētniecība, attīstība un inovācija, jo to mērķis ir būtiski uzlabot vidi saistībā ar visiem transporta veidiem, samazinot dūmgāzes un satiksmes radīto troksni, piedāvāt risinājumus drošības palielināšanai, nodrošinot labāku pašreizējo infrastruktūru jaudas izmantošanu un samazinot transporta sastrēgumu, un, kas nav mazsvarīgi, panākt lielāku energoapgādes neatkarību attiecībā uz transporta veidiem visā transporta tīklā; šajā sakarībā uzsver, ka intelektiskām, sadarbspējīgām un savienotām transporta organizēšanas un drošības sistēmām kā, piemēram, ERTMS, Galileo, SESAR, ITS un tikpat piemērotām tehnoloģijām vajadzīgs pētniecisks un izstrādes atbalsts, kā arī atbalsts saistībā ar to lietošanu; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka visi Eiropas iedzīvotāji gūst labumu no šīm intelektiskajām transporta sistēmām; norāda, ka jāievieš nepieciešamie pamatnoteikumi un atvērti standarti daudzsoļām tehnoloģijām, prioritāti nepiešķirot nevienai tehnoloģijai īpaši;

29. uzsver, ka saistībā ar klimata aizsardzību un ES neatkarību energoapgādes jomā, ikviena transporta nozarē jāsamazina CO₂ emisijas un jāatbalsta ar pētniecību un izstrādi novatorisku, energoefektīvu un nepiesārņojošu tehnoloģiju jomā, kas cita starpā nodrošinās noturīgākus transportlīdzekļus visos transporta veidos; uzskata, ka tas vienlaicīgi nostiprinātu Eiropas uzņēmumu konkurētspēju;

30. atkārtoti apstiprina nepieciešamību izveidot vienotu definīciju attiecīgiem jēdzieniem attiecībā uz ceļu satiksmes drošību un nelaimes gadījumu izpēti, lai nodrošinātu rezultātu un visu veikto pasākumu salīdzināmību;

31. uzsver, ka dokumentu, kā arī to daudzveidīgas un starptautiskas piemērošanas saskaņošanas rezultātā transporta nozarē atbilstoši komunikāciju jaunākajiem standartiem var panākt būtiskus uzlabojumus drošības un loģistikas jomā, kā arī ievērojami samazināt administratīvo slogu;

Transportam paredzētie fondi un Eiropas transporta tīkli

32. uzsver, ka efektīvas transporta politikas īstenošanai nepieciešama finanšu shēma, kas atbilst konkrētiem uzdevumiem un ka šajā sakarībā būtu jāpalielina pašreizējie transportam un mobilitātei paredzētie resursi; uzskata, ka nepieciešami šādi pasākumi:

a. mehānisma izveidošana, lai koordinētu dažādus transporta finansējuma avotus un līdzekļus, kas pieejami saskaņā ar kohēzijas politiku, publiskā un privātā sektora partnerību piešķirtos līdzekļus vai citus finanšu instrumentus, piemēram, galvojumu; šos savstarpēji koordinētos finansējuma avotus būtu jāizmanto visu līmeņu valdībām infrastruktūras uzlabošanas, TEN-T projektu atbalstīšanai un tehniskās un ekspluatācijas savietojamības nodrošināšanai, pētniecības atbalstīšanai un intelektisko transporta sistēmu īstenošanai visos transporta veidos; finansējuma pamatā vajadzētu būt pārredzamiem piešķiršanas kritērijiem, ņemot vērā efektīvo komodalitāti, kā minēts 5. punktā, sociālo politiku, drošību un sociālo, ekonomisko un teritoriālo kohēziju;

b. budžetā paredzētas saistības attiecībā uz transporta politiku saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu;

c. iespēja, ka saistībā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu un vidēja termiņa un ilgtermiņa noturīguma veicināšanas nolūkā, aprēķinot budžeta deficītu, tiek ņemts vērā ieguldījumu transportā ilgtermiņa raksturs, kas uzlabo ekonomikas konkurētspēju, kamēr Komisija to iepriekš apstiprina;

d. fonda izmantošanas priekšnosacījums cita starpā ir līdzfinansējums no ieņēmumiem, kas rodas ārējo izmaksu internalizācijas rezultātā;

33. aicina izstrādāt saskaņotu un integrētu transporta politiku, kas cita starpā veicinātu dzelzceļa transportu un kuģu satiksmi, ostu politiku un sabiedrisko transportu ar finansiālu atbalstu, kas netiek piešķirts, balstoties uz konkurences kritērijiem, kas izriet no ES normām par valsts atbalstu;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

34. uzskata, ka finanšu un ekonomisko krīzi vajag izmantot kā iespēju mērķtiecīgi atbalstīt transporta jomu un, piešķirot dotācijas, atbalstīt ieguldījumus galvenokārt videi nekaitīgā, drošā un tādējādi arī noturīgā transportā; uzskata, ka būtu jāapsver ES ieguldījumi transporta projektos saistība ar stratēģiju "ES 2020", jo transporta un mobilitātes sistēmas sniedz unikālas iespējas stabilu darbavietu radīšanai;

35. ir pārliecināts, ka Eiropas pamattīkla definīcija saistībā ar TEN kopējo tīklu, kas joprojām ir ES transporta politikas prioritāte, jāvērtē, izmantojot noturīgas attīstības kritērijus gan Eiropas, gan arī reģionālajā un vietējā līmenī un ka daudzveidīgas platformas sausas ostas arī turpmāk būs pieejamās infrastruktūras neatņemama daļa, jo tās nodrošina efektīvu savienošanu, kas jānodrošina starp dažādiem transporta veidiem;

36. uzskata, ka ES transporta politikā TEN-T projekti būtu jā saglabā kā prioritāte un ka ir ļoti nepieciešams uzsākt risināt trūkumus infrastruktūrā un pārvarēt vēsturiskos un ģeogrāfiskos šķēršļus, kas saglabājas pierobežā; uzsver, ka TEN-T programma būtu jā integrē plašajā starpsavienojumu tīklā ES teritorijā un ārpus tās robežām, un uzskata, ka šo procesu var paātrināt, palielinot finansējumu;

37. prasa, lai pastiprināta nozīme Eiropas transporta politikā būtu iekšējo ūdensceļu transporta infrastruktūrai, iekšējām ostām un ap rūpniecības un tirdzniecības centriem esošo teritoriju dažāda veida savienojumiem ar jūras ostām un dzelzceļa savienojumiem un lai tiktu sniegts lielāks atbalsts, kas palīdzētu samazināt ietekmi uz vidi un paaugstināt drošību ES transporta jomā; uzskata, ka iekšējo ūdensceļu kuģu veikumu vidē var radikāli uzlabot, ja tiktu uzstādīti jaunie motori, kas aprīkoti ar jaunāko emisijas kontroles tehnoloģiju;

38. uzsver, ka nepieciešams aplūkot tuvsatiksmes kuģošanas jūrā un jūras kuģu ceļu projektus plašākā kontekstā, ietverot valstis, kas ģeogrāfiski atrodas Eiropas tiešā tuvumā; norāda, ka šajā nolūkā būs nepieciešams panākt labāku reģionālās politikas, attīstības politikas un transporta politikas sinerģiju;

39. atzīst, ka reģionālajām lidostām ir izšķiroša nozīme perifēro un attālāko reģionu attīstībā, palielinot to savienojumus ar transporta centriem; uzskata par īpaši lietderīgu kombinētā transporta risinājumu piemērošanu, kad tas ir iespējams; uzskata, ka (ātrgaitas) dzelzceļa savienojumi starp lidostām rada ideālu iespēju veidot noturīgus savienojumus starp dažādiem transporta veidiem.

Transports globālā kontekstā

40. uzsver, ka Eiropas transporta telpas izveidošana ir svarīga prioritāte visos transporta veidos un jo īpaši aviācijā un jūras satiksmē lielā mērā ir atkarīga no atzišanas starptautiskā līmenī saistībā ar nolīgumiem, kas ir noslēgšanas sarunu stadijā; turklāt ES šajos attiecīgajos starptautiskajos forumos būtu jāpārņem noteicošā loma;

Novērtējami mērķi 2020. gadam

41. prasa ievērot skaidru un novērtējamu mērķu, kas jāsasniedz 2020. gadā ar norādi uz 2010. gadu un tālāb ierosina:

- par 40 % samazināt aktīvo un pasīvo autotransporta izmantotāju nāves gadījumu un nopietnu traumu skaitu, paredzot šo mērķi gan gaidāmajā baltajā grāmatā par transportu, gan jaunajā ceļu satiksmes drošības rīcības programmā;
- palielināt par 40 % autostāvvietu skaitu, kas paredzētas smagajām kravās automašīnām Eiropas autosatiksmes tīklā (TERN) katrā dalībvalstī, lai veicinātu ceļu satiksmes drošību un garantētu profesionālo autovadītāju atpūtas laika ievērošanu;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- dubultot autobusu un tramvaju pasažieru (un vajadzības gadījumā kuģu pasažieru) skaitu un palielināt par 20 % finansējumu gājēju un velosipēdistu interesēm atbilstošas transporta koncepcijas, nodrošinot Kopienas tiesību aktos ietverto tiesību respektēšanu, jo īpaši to pasažieru tiesības, kuri ir invalīdi un ar ierobežotām pārvietošanās spējām;
 - samazināt ceļu satiksmē par 20 % CO₂ dūmgāzes emisiju, ko rada pasažieru un kravu pārvadājumi, ieviešot attiecīgus jauninājumus, pieprasot nepieciešamās alternatīvās enerģijas un optimizējot loģistiku pasažieru un kravu pārvadājumiem;
 - samazināt par 20 % enerģijas izmantošanu dzelzceļa transportlīdzekļiem salīdzinājumā ar 2010. gada līmeni, un par 40 % samazināt dīzeļdegvielas izmantošanu dzelzceļa nozarē, kas jāsasniedz, veicot mērķtiecīgus ieguldījumus dzelzceļa infrastruktūras elektrifikācijā;
 - nodrošināt visu jauno ritošo sastāvu, kas tiek pasūtīts, sākot no 2011. gada un pēc tam, un visas jaunās savienojuma līnijas, sākot no 2011. gada, ar sistēmu, kas saderīga ar ERTMS, un savietojamu automātisko vilcienu ātruma kontroles sistēmu; palielināt ES finansējumu, lai īstenotu un izvērstu ERTMS plāna ieviešanu;
 - samazināt par 30 % līdz 2020. gadam gaisa transporta radītās CO₂ emisijas visā ES gaisa telpā; tālab gaisa transporta nozarei paplašinoties, nedrīkst pieļaut lielākas oglekļa emisijas;
 - finansiāli atbalstīt iekšējo ūdensceļu transporta, upju ostu un dzelzceļa satiksmes dažāda veida savienojumu (platformu) optimizāciju, attīstību un izveidošanu no jauna vajadzības gadījumā un palielināt šo savienojumu skaitu par 20 % līdz 2020. gadam;
 - vismaz 10 % no TEN-T līdzekļiem paredzēt iekšējo ūdensceļu projektiem;
42. aicina Komisiju uzraudzīt progresu, lai sasniegtu šos mērķus, un ik gadu ziņot par to Parlamentam;

*

* *

43. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Ikgadējais ziņojums par Lūgumrakstu komitejas darbību 2009. gadā

P7_TA(2010)0261

**Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūcija par Lūgumrakstu komitejas darbību 2009. gadā
(2009/2139(INI))**

(2011/C 351 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Lūgumrakstu komitejas darbību,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 24. un 227. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 10. un 11. pantu,

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu un 202. panta 8. punktu,
- ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu (A7-0186/2010),
- A. tā kā 2009. gadā Lūgumrakstu komitejas darbību noteica pāreja no Parlamenta sestā sasaukuma uz septīto un būtiski mainījās Lūgumrakstu komitejas sastāvs, turklāt divas trešdaļas locekļu pirmoreiz iesaistījās komitejas darbā;
- B. tā kā 2009. gadā beidzās Eiropas Ombuda pilnvaras un Lūgumrakstu komiteja tika tieši iesaistīta amata kandidātu uzklaušanās;
- C. tā kā 2009. gada 1. decembrī stājās spēkā Lisabonas līgums, radot vajadzīgos priekšnoteikumus, lai iedzīvotāji varētu ciešāk iesaistīties ES lēmumu pieņemšanā un centienos nostiprināt tās legimitāti un pārskatatbildību;
- D. tā kā Parlaments tieši pārstāv ES iedzīvotājus un Līgumā paredzētās tiesības iesniegt lūgumrakstus ir līdzeklis, kā iedzīvotājiem vērsties pie saviem pārstāvjiem, ja iedzīvotāji uzskata, ka ir aizskartas viņu tiesības;
- E. tā kā Eiropas tiesību aktu piemērošana tieši ietekmē iedzīvotājus un viņi vislabāk var novērtēt šo aktu efektivitāti un trūkumus un ziņot par pamanītajām nepilnībām, kas jānovērš, lai nodrošinātu atbilstību Savienības mērķiem;
- F. paturot prātā, ka Eiropas iedzīvotāji gan individuāli, gan kolektīvi vērsas pie Parlamenta gadījumos, kad pārkāptas Eiropas tiesības;
- G. tā kā Parlamentam ar Lūgumrakstu komitejas starpniecību ir pienākums izmeklēt šādus gadījumus un darīt visu iespējamo, lai šādus likuma pārkāpumus novērstu; tā kā nolūkā sniegt iedzīvotājiem pašus piemērotākos un drīzāk pieejamos aizsardzības līdzekļus Lūgumrakstu komiteja turpināja nostiprināt sadarbību ar Komisiju, citām Parlamenta komitejām, Eiropas iestādēm, aģentūrām, tīkliem un dalībvalstīm;
- H. tā kā 2009. gadā Parlamentā saņemto lūgumrakstu skaits bija nedaudz lielāks nekā 2008. gadā reģistrētais (t.i., attiecīgi 1924 un 1849 lūgumraksti) un ir konstatēta pieaugoša tendence lūgumrakstus iesniegt elektroniski (2009. gadā apmēram 65 % lūgumrakstu tika saņemti elektroniski, salīdzinot ar 60 % 2008. gadā);
- I. tā kā 2009. gadā saņemto par nepieņemamiem atzīto lūgumrakstu skaits liecina, ka jāveic papildu pasākumi, lai iedzīvotājus pilnīgāk informētu par Savienības kompetencēm un tās dažādo iestāžu uzdevumiem;
- J. tā kā daudzos gadījumos iedzīvotāji iesniedz Parlamentam lūgumrakstus par lēmumiem, kurus pieņēmušas dalībvalstu kompetentās administratīvās vai tiesu iestādes, un tā kā iedzīvotājiem ir vajadzīga iespēja, ko viņi var izmantot, lai prasītu valsts iestādēm sniegt pārskatu par to līdzdalību gan Eiropas likumdošanā, gan normatīvo aktu izpildes procesā;
- K. tā kā saskaņā ar atzinumu, kas pausts Eiropas Ombuda 2009. gada decembra lēmumā, ar ko izbeidz izmeklēšanu sūdzības lietā Nr. 822/2009/BU pret Komisiju, iedzīvotāji jo īpaši jāinformē par to, ka dalībvalstu tiesvedība ir daļa no Eiropas tiesību aktu īstenošanas dalībvalstīs un ka Lūgumrakstu komiteja nevar izskatīt jautājumus, kas ir piekritīgi dalībvalstu tiesvedībai, kā arī nevar pārskatīt šādas tiesvedības iznākumu;
- L. tā kā tiesvedības augstās izmaksa, kas jo īpaši lielas ir atsevišķās dalībvalstīs, var būt šķērslis iedzīvotājiem un faktiski atturēt viņus no prasības celšanas kompetentajās valsts tiesās, ja viņi uzskata, ka valsts iestādes nav ievērojušas tiesības, ko viņiem nodrošina ES likumi;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- M. tā kā Parlamentam īpašu problēmu rada situācija, kad tam iesniegts lūgumraksts par valsts tiesu iestāžu iespējamo nolaidību, jo tās nav prasījušas Tiesai sniegt prejudiciālu nolēmumu, ignorējot LESD 267. pantu, jo īpaši gadījumā, kad Komisija neizmanto savas 258. pantā paredzētās pilnvaras sākt tiesvedību pret attiecīgo dalībvalsti;
- N. tā kā, ņemot vērā lūgumrakstu izskatīšanas procesa darbības mehānismus un tādēļ, ka tiesības iesniegt lūgumrakstu ir garantētas visiem ES pilsoņiem un pastāvīgajiem iedzīvotājiem saskaņā ar Līguma noteikumiem, lūgumrakstu izskatīšanas process atšķiras no citiem aizsardzības līdzekļiem, kas iedzīvotājiem pieejami ES mērogā, tādiem kā sūdzību iesniegšana Eiropas Ombudam vai Komisijai;
- O. tā kā iedzīvotāji ir tiesīgi no visām Eiropas iestādēm sagaidīt strauju un uz atrisinājumu orientētu lietas izskatīšanu un augsta līmeņa pārredzamību un skaidrību un tā kā Parlaments vairākkārt ir prasījis Komisijai izmantot prerogatīvas, kādas tai piešķirtas kā Līguma uzraudzītājam, lai vērstos pret lūgumrakstu iesniedzēju pamanītajiem Eiropas tiesību aktu pārkāpumiem, jo īpaši gadījumos, kad ES tiesību akti pārkāpti, tos transponējot dalībvalstī;
- P. tā kā daudzi lūgumraksti joprojām raisa bažas par iekšējā tirgus un vides jomas Eiropas tiesību aktu transponēšanu un īstenošanu, un paturot prātā iepriekšējos Lūgumrakstu komitejas aicinājumus Komisijai panākt, lai šajās jomās tiktu pastiprinātas un efektīvizētākas piemērošanas pārbaudes;
- Q. tā kā, lai gan Komisija atbilstību ES tiesībām pilnībā var pārbaudīt tikai pēc tam, kad dalībvalsts iestādes ir pieņēmušas galīgo lēmumu, ir būtiski, jo īpaši saistībā ar vides jautājumiem un visiem gadījumiem, kuros sevišķa nozīme ir termiņam, jau sākumposmā pārbaudīt, vai vietējās, reģionālās un valsts iestādes ir pareizi piemērojušas visas attiecīgās procedūras prasības, ko nosaka ES tiesības, un vajadzības gadījumā veikt padziļinātus pētījumus par spēkā esošo tiesību aktu piemērošanu un ietekmi, lai iegūtu visu vajadzīgo informāciju;
- R. paturot prātā, cik svarīgi ir novērst turpmākos neatgriezeniskos bioloģiskās daudzveidības zudumus, jo īpaši Natura 2000 tīklā iekļautajās vietās, un dalībvalstu apņemšanos nodrošināt īpašas nozīmes rezervātu aizsardzību saskaņā ar Biotopu direktīvu (92/43/EEK) un Putnu direktīvu (79/409/EEK);
- S. tā kā lūgumraksti atspoguļo Eiropas tiesību aktu ietekmi uz ES iedzīvotāju ikdienas dzīvi, un atzīstot vajadzību veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai konsolidētu attīstību, kas panākta iedzīvotāju ES tiesību nostiprināšanā;
- T. tā kā iepriekšējos ziņojumos par darbību un atzinumā par Komisijas gada ziņojumu attiecībā uz Kopienas tiesību piemērošanas uzraudzību Lūgumrakstu komiteja prasīja regulāri saņemt informāciju par notikumu gaitu saistībā ar pienākumu neizpildes procedūrām, kuru priekšmets ir minēts arī lūgumrakstos;
- U. paturot prātā, ka dalībvalstis ir galvenās atbildīgās par Eiropas tiesību aktu pareizu transponēšanu un izpildi, uz atzīstot, ka daudzas dalībvalstis aizvien biežāk tika iesaistītas Lūgumrakstu komitejas 2009. gada darbā,
1. atzinīgi vērtē vienmērīgo pāreju uz jauno sasaukumu un norāda, ka liela daļa no Lūgumrakstu komitejas darba pretēji tam, kā tas bija citās parlamentārājās komitejās, tika pārnesta uz jauno sasaukumu, jo daudzu lūgumrakstu izskatīšana nebija pabeigta;
 2. atzinīgi vērtē Lisabonas līguma stāšanos spēkā un pauž pārliecību, ka Parlaments aktīvi piedalīsies jaunās pilsoņu iniciatīvas izstrādē, lai ar šo instrumentu varētu pilnībā sasniegt noteiktos mērķus un nodrošināt lielāku pārredzamību un pārskatatbildību ES lēmumu pieņemšanā, ļaujot iedzīvotājiem ieteikt ES tiesību uzlabojumus vai papildinājumus;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

3. atzinīgi vērtē 2009. gada beigās Komisijas publicēto Zaļo grāmatu par Eiropas pilsoņu iniciatīvu ⁽¹⁾, ko uzskata par pirmo pasākumu, lai koncepciju iedzīvinātu praksē;
4. norāda, ka Parlaments ir saņēmis kampaņveida lūgumrakstus ar vairāk nekā miljonu parakstu, un prasa, lai tiktu nodrošināts, ka iedzīvotājus pilnībā informē par šāda veida lūgumrakstu atšķirību no pilsoņu iniciatīvas;
5. atsaucas uz rezolūciju par pilsoņu iniciatīvu ⁽²⁾, kurā viedokli pauda arī Lūgumrakstu komiteja; mudina Komisiju izstrādāt visaptverošus īstenošanas noteikumus, kuros skaidri norādīti izskatīšanā un lēmumu pieņemšanā iesaistīto iestāžu funkcijas un pienākumi;
6. atzinīgi vērtē to, ka līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā Pamattiesību harta ir kļuvusi juridiski saistoša, un uzsver Hartas nozīmi, lai pamattiesības padarītu skaidrākas un redzamākas visiem iedzīvotājiem;
7. uzskata, ka gan Savienībai, gan tās dalībvalstīm ir pienākums nodrošināt, lai Hartā iekļautās pamattiesības tiktu pilnībā ievērotas, un uzskata, ka Harta palīdzēs formulēt Savienības pilsonības jēdzienu;
8. sagaida, ka tiks veikti visi procesuālie pasākumi, lai nodrošinātu, ka īsā laikā tiek izskaidroti institucionālie aspekti, kas izriet no ES pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai, un atzīmē Lūgumrakstu komitejas nodomu saistībā ar šo jautājumu piedalīties Parlamenta darbā;
9. atgādina par savu iepriekšējo prasību, lai attiecīgie Parlamenta un Komisijas dienesti pilnībā pārskatītu ES iedzīvotājiem pieejamās prasību procedūras, un uzsver to nozīmi, kāda ir sarunu turpināšanai par pārskatīto Eiropas Parlamenta un Komisijas pamatnolīgumu, lai pilnībā ņemtu vērā ES iedzīvotāju paplašinātās tiesības un jo īpaši Eiropas pilsoņu iniciatīvas;
10. atzinīgi vērtē Komisijas veiktos pasākumus nolūkā saskaņot pašreizējos publiskā atbalsta pakalpojumus, lai iedzīvotājus informētu par viņu tiesībām ES un pārkāpumu gadījumos pieejamajiem pārsūdzības līdzekļiem, sagrupējot attiecīgās dažādās tīmekļa vietnes (tādas kā SOLVIT un ECC-Net) ES galvenās tīmekļa vietnes sadaļā *Jūsu tiesības ES*;
11. norāda, ka Parlaments vairākkārt aicināja Komisiju izstrādāt sistēmu, ar ko skaidri norāda iedzīvotājiem pieejamos dažādos sūdzību iesniegšanas mehānismus, un uzskata, ka jāveic turpmāki pasākumi, kuru galīgais mērķis ir tīmekļa vietnes *Jūsu tiesības ES* padarīšana par ērti lietojamu, centralizētu tiešsaistes līdzekli; ar nepacietību gaida Komisijas 2008. gada Rīcības plāna ⁽³⁾ īstenošanas sākotnējos novērtējumus, kas jāsniedz 2010. gadā;
12. atsaucas uz rezolūciju par Eiropas Ombuda darbību 2008. gadā un mudina atkārtoti ievēlēto ombudu turpināt darbu, lai uzlabotu Eiropas pārvaldības atklātumu un pārskatatbildību un nodrošinātu, ka lēmumi tiek pieņemti pēc iespējas atklātāk un iedzīvotājiem tuvākajā līmenī;
13. atkārtoti apliecina apņemšanos atbalstīt Ombuda biroju tā centienos palielināt sabiedrības izpratni par iestādes darbu, kā arī apzināt Eiropas iestāžu administratīvās kļūdas un izskaust tās; uzskata, ka Ombuds ir vērtīgs informācijas avots, kas sekmē kopējos centienus uzlabot Eiropas pārvaldību;

⁽¹⁾ COM(2009)0622, 11.11.2009.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 7. maija rezolūcija ar prasību Komisijai iesniegt priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pilsoņu iniciatīvas īstenošanu (Pieņemtie teksti, 7.5.2009, P6_TA(2009)0389).

⁽³⁾ Rīcības plāns par integrētu pieeju Vienotā tirgus atbalsta pakalpojumu sniegšanai iedzīvotājiem un uzņēmumiem — Komisijas dienestu darba dokuments SEC (2008)1882.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

14. norāda, ka 2009. gadā saņemto lūgumrakstu — no kuriem gandrīz 40 % atzina par nepieņemamiem — temati joprojām galvenokārt attiecas uz vidi, pamattiesībām, tieslietām un iekšējo tirgu; attiecībā uz ģeogrāfisko pārklājumu lielākā daļa lūgumrakstu aptvēra visu Savienību (pēc tam skaitliskā ziņā lielākais lūgumrakstu skaits iesniegts par Vāciju, Spāniju, Itāliju un Rumāniju), kas liecina, ka iedzīvotāji aktīvi uzrauga Savienības darbu un sagaida no tās rīcību;
15. atzīst lūgumrakstu iesniedzēju un EP Lūgumrakstu komitejas darbu par būtisku ieguldījumu Savienības vides aizsardzībā; atzinīgi vērtē Lūgumrakstu komitejas iniciatīvu, pasūtot pētījumu par Biotopu direktīvas piemērošanu saistībā ar gaidāmo Starptautisko Bioloģiskās daudzveidības gadu, un uzskata to par lietderīgu mehānismu, ar ko novērtēt līdzšinējo ES bioloģiskās daudzveidības stratēģiju un izstrādāt jaunu stratēģiju;
16. konstatē, ka aizvien pieaug to lūgumrakstu skaits, kuros minētas problēmas, ar kādām iedzīvotāji saskaras, īstenojot brīvas pārvietošanās tiesības; šādi lūgumraksti attiecas uz pārmērīgo termiņu, kādā uzņēmējais dalībvalstis izsniedz uzturēšanās atļaujas ģimenes locekļiem no trešām valstīm, un uz grūtībām īstenot balsstiesības un saņemt kvalifikācijas atzīšanu;
17. atkārtoti aicina Komisiju iesniegt praktiskus priekšlikumus, lai patērētāju aizsardzību pret negodīgu komercpraksi attiecinātu arī uz mazajiem uzņēmumiem, kā tas prasīts Parlamenta rezolūcijā par uzziņu sabiedrību maldinošo darbību⁽¹⁾, jo Lūgumrakstu komiteja joprojām saņem lūgumrakstus no cietušajiem uzziņu sabiedrību krāpniecības dēļ;
18. atzīst vadošo lomu, kāda Komisijai ir Lūgumrakstu komitejas darbā, kura, novērtējot lūgumrakstus, nosakot Eiropas tiesību aktu pārkāpumus un izvēloties kompensācijas veidu, turpina pašlaik uz Komisijas kompetenci, un atzinīgi novērtē Komisijas centienus, lai samazinātu kopējo termiņu, kādā izskata Lūgumrakstu komitejas pieprasījumus veikt izmeklēšanu, lai iedzīvotāju iesniegtās lietas varētu atrisināt pēc iespējas drīz;
19. mudina Eiropas Komisiju agrīni iesaistīties lietā, ja lūgumrakstos ziņots par iespējamiem kaitējumiem īpašas nozīmes rezervātiem, atgādinot attiecīgajam valsts iestādēm par to saistībām nodrošināt to vietu integritāti, kuras saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK (Biotopu direktīvu) ir klasificētas kā *Natura 2000* vietas, un aicina vajadzības gadījumā veikt preventīvus pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Eiropas tiesību aktiem;
20. atzinīgi vērtē jaunievēlētos komisārus un jo īpaši par iestāžu attiecībām un administrāciju atbildīgo komisāru un cer, ka Komisija pēc iespējas cieši un efektīvi sadarbosies ar Lūgumrakstu komiteju un uzskatīs to par vienu no nozīmīgākajiem kanāliem iedzīvotāju saziņā ar Eiropas iestādēm;
21. pauž nožēlu, ka Komisija līdz šim nav ņēmusi vērā Lūgumrakstu komitejas vairākkārtējos aicinājumus oficiāli un regulāri atjaunināt informāciju par pārkāpumu izmeklēšanas procesu gaitu saistībā ar izskatāmajiem lūgumrakstiem; norāda, ka Komisijas prakse lēmumus par pārkāpumu izmeklēšanas procesiem publicēt reizi mēnesī (saskaņā ar Līguma 258. un 260. pantu) ir slavējama no pārredzamības viedokļa, taču tā nav attiecīgo pieprasījumu pienācīgs risinājums;
22. uzskata, ka pārkāpumu izmeklēšanas procesu izsekošana, lasot Komisijas paziņojumus presē un meklējot to atbilstību konkrētiem lūgumrakstiem, nevajadzīgi tērētu Lūgumrakstu komitejas laiku un līdzekļus, jo īpaši saistībā ar horizontāliem tiesību pārkāpumiem, un prasa Komisijai informēt Lūgumrakstu komiteju par visiem attiecīgajiem pārkāpumu izmeklēšanas procesiem;
23. atkārtoti pauž uzskatu, ka Komisijai ES iedzīvotājiem jānodrošina tāds pārredzamības līmenis, kāds pastāv, ja viņi iesniedz oficiālu sūdzību vai lūgumrakstu Parlamentam, un vēlreiz aicina Komisiju nodrošināt, ka lielāka vērtība tiek pievērsta lūgumrakstu izskatīšanas procesiem un Komisijas funkcijai reaģēt uz Eiropas tiesību pārkāpumiem, par kuriem attiecīgi ierosina pārkāpumu izmeklēšanas procesu;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 16. decembra rezolūcija par uzziņu sabiedrību maldinošo darbību (OV C 45 E, 23.2.2010., 17. lpp.).

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

24. atgādina, ka daudzos gadījumos lūgumraksti norāda uz problēmām saistībā ar Eiropas tiesību aktu transponēšanu un izpildi, un atzīst, ka pārkāpumu izmeklēšanas procesu sākšana, ņemot vērā šādu procesu vidējo ilgumu, ne vienmēr sniedz iedzīvotājiem tūlītēju problēmu atrisinājumu;

25. atzinīgi vērtē Komisijas centienus izstrādāt alternatīvus līdzekļus, kā sekmēt labāku Eiropas tiesību aktu īstenošanu, un atsevišķu dalībvalstu labvēlīgo attieksmi, kuras veic vajadzīgos pasākumus, lai pārkāpumus novērstu agrīnajā īstenošanas posmā;

26. atzinīgi vērtē dalībvalstu aizvien lielāko iesaistīšanos Lūgumrakstu komitejas darbā un šo valstu pārstāvju piedalīšanos sanāksmēs; uzskata, ka šāda sadarbība ir jānostiprina, jo valstu iestādes ir galvenās atbildīgās par Eiropas tiesību aktu izpildi pēc šo aktu transponēšanas attiecīgo valstu tiesību sistēmā;

27. uzsver, ka ciešākai sadarbībai ar dalībvalstīm ir izšķiroša nozīme Lūgumrakstu komitejas darbā; uzskata, ka viens no veidiem, kā to panākt, varētu būt pastiprināta sadarbība ar valstu parlamentiem, jo īpaši Lisabonas līguma kontekstā;

28. mudina dalībvalstis būt gatavam pārredzamāk un aktīvāk iesaistīties to lūgumrakstu izskatīšanā, kuri attiecas uz Eiropas tiesību aktu īstenošanu un izpildi;

29. uzskata, ka, ņemot vērā Lisabonas līgumu, šā sasaukuma EP Lūgumrakstu komitejai jāveido ciešākas darba attiecības ar līdzīgām dalībvalstu nacionālo un reģionālo parlamentu komitejām, lai sekmētu savstarpēju izpratni par lūgumrakstiem, kas attiecas uz Eiropas lietām, un vispiemērotākajā līmenī pēc iespējas drīz reaģētu uz iedzīvotāju jautājumiem;

30. vērš uzmanību uz secinājumiem Parlamenta rezolūcijā par Spānijā notiekošās ekstensīvās urbanizācijas ietekmi un prasa Spānijas varas iestādēm arī turpmāk sniegt novērtējumus par veiktajiem pasākumiem, kā tās darījušas līdz šim;

31. norāda, ka aizvien pieaug to lūgumrakstu iesniedzēju skaits, kuri vēršas Parlamentā ar prasību jautājumos, kuri neietilpst ES kompetences jomā, tādos kā, piemēram, pensijas maksājumu aprēķināšana, valsts tiesu nolēmumu izpilde un valstu pārvaldes iestāžu pasivitāte; Lūgumrakstu komiteja ir darījusi visu iespējamo, lai šādas sūdzības pāradresētu kompetentajām valstu iestādēm;

32. uzskata — lai gan ir jāveicina interneta plaša izmantošana, jo tādējādi tiek atvieglota saziņa ar iedzīvotājiem, jārod risinājums tam, lai Lūgumrakstu komiteju nenoslogotu sūdzības, kas nav uzskatāmas par lūgumrakstiem; uzskata, ka risinājumu varētu panākt, ja Parlamentā pārskatītu reģistrācijas procesu, un mudina atbildīgo personālu attiecīgās lietas pāradresēt Sarakstes ar pilsoņiem nodaļai, nevis iesniegt Lūgumrakstu komitejai;

33. uzsver, ka jāturpina darbs, lai palielinātu lūgumrakstu pārvaldības pārredzamību: iekšēji — regulāri uzlabojot e-lūgumrakstu lietojumprogrammu, kas Lūgumrakstu komitejas locekļiem nodrošina tiešu piekļuvi lūgumrakstu datnēm, un ārēji — izveidojot ērti lietojamu, interaktīvu lūgumrakstu portālu, kas ļautu Parlamentam efektīvāk sazināties ar iedzīvotājiem un arī padarīt skaidrākas sabiedrībai Lūgumrakstu komitejas balsošanas procedūru un kompetences;

34. mudina izveidot portālu, kas piedāvātu lūgumrakstu daudzposmu interaktīvu matricu, ar ko iedzīvotājus varētu informēt par to, ko iespējams panākt ar lūgumrakstu iesniegšanu Parlamentam, kā arī par Parlamenta pilnvarām, un kas varētu ietvert saites uz alternatīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem Eiropas un dalībvalstu mērogā; aicina sniegt pēc iespējas sīkaku aprakstu par dažādām Savienības atbildības jomām, lai likvidētu visas neskaidrības par ES un dalībvalstu kompetencēm;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

35. atzīst, ka šādas iniciatīvas īstenošana prasītu līdzekļus, taču mudina attiecīgos administratīvos dienestus sadarboties ar Lūgumrakstu komiteju, lai panāktu pieņemamākos risinājumus, jo šādam portālam ir izšķiroša nozīme ne tikai saziņas uzlabošanā starp Parlamentu un ES iedzīvotājiem, bet arī par nepieņemamiem atzīto lūgumrakstu skaita samazināšanā;

36. uzsver — tiklīdz jautājums par resursiem ir atrisināts apmierinoši, nekavējoties ir jāuzlabo pašreizējā tīmekļa vietne;

37. atzinīgi vērtē to, ka ir apstiprināts Parlamenta jaunais Reglaments un pārskatīti noteikumi par lūgumrakstu pārvaldību; mudina Sekretariātu un politisko grupu pārstāvjus sākt darbu, lai pārskatītu deputātiem paredzētos norādījumus par Lūgumrakstu komitejas noteikumiem un iekšējām procedūrām, jo šāds dokuments ne tikai palīdzēs deputātu darbā, bet arī turpmāk palielinās lūgumrakstu izskatīšanas pārredzamību;

38. atkārtoti aicina attiecīgos administratīvos departamentus veikt vajadzīgos pasākumus, lai izveidotu elektronisku reģistru, kurā saskaņā ar 202. pantu iedzīvotāji varētu izteikt vai atsaukt atbalstu konkrētajam lūgumrakstam;

39. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un Lūgumrakstu komitejas ziņojumu Padomei, Komisijai, Eiropas Ombudam, dalībvalstu valdībām, to lūgumrakstu komitejām, ombudiem vai līdzīgām kompetentām iestādēm.

Jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšana un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšana

P7_TA(2010)0262

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūcija par jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšanu un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšanu (2009/2221(INI))

(2011/C 351 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Lisabonas stratēģijas izvērtējuma dokumentu SEC(2010)0114,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Jaunas prasmes jaunām darba vietām — saskaņotu darba tirgus vajadzību un prasmju plānošana" (COM(2008)0868),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu — pielikumu Komisijas paziņojumam "Jaunas prasmes jaunām darba vietām" (SEC(2008)3058),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Kopīgā apņemšanās nodarbinātībai" (COM(2009)0257),
- ņemot vērā priekšlikumu Padomes direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas (COM(2008)0426),
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 9. martā Briselē pieņemtos secinājumus par paziņojumu "Jaunas prasmes jaunām darba vietām — saskaņotu darba tirgus vajadzību un prasmju plānošana",

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- ņemot vērā Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Sekmēt jaunatnes pilnīgu iesaistīšanos izglītībā, nodarbinātībā un sabiedrībā” (COM(2007)0498), ko papildina Komisijas darba dokuments “Jauniešu nodarbinātība ES” (SEC(2007)1093),
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 20. maija rezolūciju par ES sasniegto progresu vienlīdzīgu iespēju un nediskriminācijas nodrošināšanā (Direktīvas 2000/43/EK un Direktīvas 2000/78/EK transponēšana) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “ES jaunatnes stratēģija — ieguldīt jaunatnē, iesaistīt jauniešus. Atjaunināta atvērtās koordinācijas metode, kā risināt jauniešu problēmas un tiem pavērt jaunas iespējas” (COM(2009)0200),
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 2. aprīļa normatīvo rezolūciju par priekšlikumu Padomes direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu par jauniešu mācību mobilitātes veicināšanu, (COM(2009)0329),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada novembra ziņojumu “Nodarbinātība Eiropā 2009. gadā”,
- ņemot vērā Komisijas sagatavoto 2010. gada februāra neatkarīgo ziņojumu “Jaunas prasmes jaunām darba vietām: tūlītēja rīcība”, kurā sniegtas rekomendācijas un galvenie ieteikumi par iniciatīvas turpmāku pilnveidošanu saistībā ar ES turpmāko izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju 2020. gadam,
- ņemot vērā neatkarīgo ziņojumu “Virzība uz nodarbinātību: pašreizējā prakse un nākotnes vajadzības jauniešu integrācijai darba tirgū. Jaunieši darba vietās un bezdarbs — domājot par jauniešu labāku integrāciju darba tirgū”, ko Komisija pasūtīja saistībā ar projektu “Jaunatne” (galīgais ziņojums “Jaunatne”, 2008. gada septembris),
- ņemot vērā *Eurofound* 2007. gada marta pētījumu “Jaunatne un nodarbinātība”,
- ņemot vērā *Cedefop* 2009. gada marta pētījumu “Specializēta profesionālā orientācija: speciālistu kompetences un kvalifikācijas virzieni Eiropā”,
- ņemot vērā *Cedefop* 2009. gada maija pētījumu “Prasmes Eiropas nākotnei: vajadzīgo profesionālo prasmju plānošana”,
- ņemot vērā *Cedefop* 2009. gada decembra Ceturto ziņojumu par profesionālās izglītības un apmācības izpēti Eiropā: apkopotais pārskats “Profesionālās izglītības un apmācības modernizēšana”,
- ņemot vērā ESAO 2008. gada apskatu par nodarbinātību “Labs sākums? Jauniešu iekļūšana darba tirgū ESAO dalībvalstīs”, 2008. gada novembris,
- ņemot vērā 2005. gada marta Eiropas Jaunatnes paktu, kura mērķis ir visu jauniešu līdzdalības veicināšana izglītībā, nodarbinātībā un sabiedrībā,

⁽¹⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

⁽²⁾ OV C 279 E, 19.11.2009., 23. lpp.

⁽³⁾ OV C 137 E, 27.5.2010., 68. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- ņemot vērā *Génération Précaire* vārdā iesniegto Vācijas valstspiederīgās *Anne-Charlotte Bailly* lūgumrakstu Nr. 1452/2008 par godīgu praksi un jauniešu pienācīgu piekļuvi Eiropas darba tirgum,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2010. gada janvāra spriedumu (C-555/07) par nediskriminācijas principu vecuma dēļ,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. maija rezolūciju par universitāšu un uzņēmējdarbības jomas pārstāvju dialogu — jauna partnerība Eiropas universitāšu modernizācijai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 156. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Kultūras un izglītības komitejas atzinumu (A7-0197/2010),
- A. tā kā ekonomikas krīze ir izraisījusi ievērojamu bezdarba pieaugumu ES dalībvalstīs; tā kā šī tendence ir nesamērīgi skārusi jauniešus; tā kā jauniešu bezdarba līmenis pieaug daudz straujāk, salīdzinot ar vidējo bezdarba līmeni; tā kā 2009. gada decembrī vairāk nekā 5,5 miljoni ES jauniešu vecumā līdz 25 gadiem bija bezdarbnieki, kas pielīdzināms 21,4 % jaunatnes, radot paradoksus, ka, lai gan jaunieši sabiedrības novecošanās dēļ veido sociālās nodrošināšanas sistēmas pamatu, vienlaikus viņi paliek atstatu no tautsaimniecības;
- B. tā kā jauniešiem ir necīgas iespējas atrast pastāvīgu darbu; tā kā jaunieši darba tirgū lielākoties iekļūst, piekrirot veikt netipiskus, ļoti elastīgus, nedrošus un nestabilus darba veidus (margināls nepilnas slodzes darbs, pagaidu darbs vai darbs uz noteiktu laiku utt.), un iespējamība, ka tādā veidā var iegūt pastāvīgu darbu, ir zema;
- C. tā kā šķiet, ka darba devēji stažēšanos un praksi aizvien biežāk izmanto, lai aizstātu pastāvīgu darbu, tādējādi izmantojot šķēršļus iekļūšanai darba tirgū, ar ko saskaras jaunieši; tā kā dalībvalstīm ir jāizskata un efektīvi jāizskauž šādi jauniešu izmantošanas veidi;
- D. tā kā četri no desmit pasākumiem, kas tika pieņemti 2009. gadā Prāgas augstākā līmeņa sanāksmē par nodarbinātības jautājumiem, attiecas uz izglītību, arodapmācību, mūžizglītību, mācekļa praksēm, mobilitātes veicināšanu un labāku darba tirgus tendenču prognozēšanu un prasmju pielāgošanu šīm tendencēm;
- E. tā kā jauniešu bezdarbs un nepietiekama nodarbinātība sabiedrībai rada lielas sociālās un ekonomiskās izmaksas, kā rezultātā mazinās ekonomikas izaugsmes iespējas, vājinās nodokļu bāze, kas apgrūtina ieguldījumus infrastruktūrā un sabiedrisko pakalpojumu jomā, palielinās labklājības izmaksas, nepietiekami efektīvi tiek izmantoti izglītības un apmācības resursi, kā arī rodas ilgtermiņa bezdarba un sociālās atstumtības risks;
- F. tā kā nākamajām paaudzēm būs jāsamazina pašreizējās paaudzes radītie milzīgie valsts parādi;
- G. tā kā ekonomiskajās un demogrāfiskajās prognozēs norādīts, ka nākamās desmitgades laikā ES radīsies 80 miljoni darba vietu un vairumā no tām būs nepieciešami augstas kvalifikācijas darbinieki; tā kā nodarbinātības rādītājs augsti kvalificētu darbinieku vidū ES kopumā ir aptuveni 85 %, vidējas kvalifikācijas darbinieku vidū — 70 %, un zemas kvalifikācijas darbinieku vidū — 50 %;
- H. tā kā ekonomikas izaugsme ir ļoti svarīga darba vietu radīšanai, jo lielāka ekonomikas izaugsme nodrošina jaunas nodarbinātības iespējas; tā kā vairāk nekā 50 % jauno darba vietu Eiropā rada MVU;

(1) Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0187.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- I. tā kā pāreja no izglītības uz darbu un darba vietu maiņa jauniešiem visā ES ir strukturāla problēma; tā kā mācekļa praksēm lielākoties ir pozitīva ietekme uz jauniešu piekļuvi nodarbinātībai, jo īpaši, ja tās tiešā veidā nodrošina uzņēmumam vajadzīgo darba prasmju un kompetenču iegūšanu;
- J. tā kā ievērojami jāuzlabo izglītības programmas un vienlaikus jānodrošina istenot universitāšu un uzņēmēju partnerību, efektīvas mācekļa prakses sistēmas, karjeras attīstības aizdevumus un darba devēju ieguldījumus apmācībā;
- K. tā kā, ienākot darba tirgū, kā arī darba vietu skaita samazināšanas gadījumā jaunieši bieži vien saskaras ar diskrimināciju vecuma dēļ; tā kā jaunietais lielākā mērā nekā jaunieši ir pakļautas bezdarba un nabadzības vai gadījuma rakstura un nedeklarēta darba riskam; tā kā, no otras puses, jaunus vīriešus pašreizējās ekonomikas krīzes laikā bezdarbs skāris visvairāk; tā kā jaunieši ar invaliditāti, integrējoties darba tirgū, saskaras pat ar vēl lielākiem šķēršļiem;
- L. tā kā pienācīgas kvalitātes nodarbinātība jauniešiem ļauj izkļūt no sociālas atkarības un kļūt pašpateicamiem, ļauj tiem izvairīties no nabadzības un gan ekonomiskā, gan sociālā ziņā aktīvi piedalīties sabiedrības dzīvē; tā kā atsevišķu dalībvalstu tiesību akti paredz vecuma diskrimināciju, ierobežojot jauniešu tiesības tikai vecuma dēļ, piemēram, Apvienotajā Karalistē jauniešiem ir noteikti zemāki minimālās algas līmeņi, Francijā ir ierobežota piekļuve *Revenu de solidarité* aktīviem un Dānijā jauniešiem ir samazināti bezdarbnieku pabalsti, un visi šie ierobežojumi, lai arī tie paredzēti, lai jaunieši iekļūtu darba tirgū, tomēr ir nepieņemami un var mazināt produktivitāti, liedzot jauniešiem sākt ekonomiski neatkarīgu dzīvi, jo īpaši krīzes laikā, kad ir augsts jauniešu bezdarba līmenis;
- M. tā kā nav panākta pilnīga atbilstība Lisabonas stratēģijas kritērijiem attiecībā uz arodizglītības modernizēšanu;
- N. tā kā ES darba tirgu vispārējā stratēģija ir elastdrošība, kuras mērķis ir ieviest elastīgus un uzticamus līgumus, mūžizglītību, aktīvu darba tirgus politiku un sociālo drošību; tā kā diemžēl šī stratēģija daudzās valstīs tikusi interpretēta šauri kā "elastīgums", neņemot vērā holistisku pieeju, kā arī nodarbinātības drošības un sociālās nodrošināšanas aspektu;
- O. tā kā demogrāfisko pārmaiņu dēļ no 2020. gada Eiropas Ekonomikas zonu ievērojami apgrūtinās liels speciālistu trūkums un šo tendenci var novērst tikai pienācīga izglītība, apmācība un pārkvalificēšana;
- P. tā kā maziem un vidējiem uzņēmumiem ir sava ietekme Eiropas ekonomikā, ņemot vērā gan to skaitu, gan stratēģisko nozīmi bezdarba izskaušanā,
1. mudina Komisiju un dalībvalstis īstenot uz tiesībām balstītu pieeju jautājumiem, kas saistīti ar jaunatni un nodarbinātību; nedrīkst apdraudēt jauniešu pienācīgas nodarbinātības kvalitatīvo aspektu, un darba pamatstandartiem, kā arī citiem ar darba kvalitāti saistītiem standartiem, tādiem kā darba laiks, minimālā alga, sociālā drošība, arodveselība un darba drošība, jābūt galvenajiem īstenoto centienu aspektiem;

Vairāk un labāku darba vietu radīšana un iesaistīšana darba tirgū

2. aicina Padomi un Komisiju izstrādāt ES nodarbinātības stratēģiju, kurā apvienoti finanšu instrumenti un nodarbinātības politika, lai novērstu "izaugsmi, pastāvot bezdarbam", un šādā stratēģijā jāietver vērīnīgi uzdevumi attiecībā uz jauniešu nodarbinātību; pārliecinoši mudina nodarbinātības stratēģijā īpašu uzmanību pievērst videi draudzīgu un sociālās ekonomikas darba vietu izveidei, vienlaikus nodrošinot Parlamenta iesaistīšanu lēmumu pieņemšanā;
3. uzsver, cik liela nozīme ir tam, lai dalībvalstis radītu videi draudzīgas darba vietas, piemēram, nodrošinot apmācības vides tehnoloģijās;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

4. aicina dalībvalstis izveidot efektīvus stimulus, tādus kā nodarbinātības subsīdijas vai apdrošināšanas iemaksas jauniešiem, kas garantēs pienācīgus dzīves un darba apstākļus; lai mudinātu publiskā un privātā sektora darba devējus pieņemt darbā jauniešus, aicina ieguldīt gan jauniešiem paredzētu darba vietu radīšanā, gan pastāvīgā apmācībā un jauniešu prasmju uzlabošanā darba laikā, kā arī atbalstīt jauniešu uzņēmējdarbību; norāda uz mazo uzņēmumu būtisko ietekmi un nozīmi, ņemot vērā to īpašo pieredzi un tradicionālo zinātību; mudina nodrošināt jauniešu piekļuvi nesen izveidotajam Eiropas mikrofinansēšanas instrumentam;
5. uzsver, cik nozīmīga ir uzņēmējdarbības izglītība, jo tā ir neatņemama daļa no procesa, kurā tiek iegūtas jauna veida nodarbinātībai vajadzīgās prasmes;
6. aicina dalībvalstis izstrādāt vērienīgu politiku jauniešu apmācības jomā;
7. aicina Komisiju veicināt un atbalstīt — ņemot vērā izdevīgās valsts partnerības starp skolām, universitātēm, uzņēmumiem un sociālajiem partneriem, — izmēģinājuma projektus jaunajās stratēģiskās attīstības nozarēs, kas nodrošina atbilstošu zinātnisko, tehnoloģisko un uz nodarbinātību orientēto apmācību jauniešiem un jo īpaši jauniešiem, lai veicinātu inovāciju un konkurenci uzņēmumos, šajā nolūkā izmantojot mācību stipendijas, augstākās izglītības līmeņa mācekļa prakses un standarta darba līgumus;
8. aicina universitātes agrīnā posmā sazināties ar darba devējiem un dot studentiem iespēju apgūt darba tirgum nepieciešamās prasmes;
9. aicina dalībvalstis ierosināt plašus pasākumus ar mērķi veicināt ekonomikas attīstību, piemēram, nodokļu samazināšanu un administratīvo šķēršļu samazināšanu MVU, lai nodrošinātu izaugsmi un radītu jaunas darba vietas, jo īpaši jauniešiem;
10. cer, ka jaunieši sekmīgi izmantos mikrokredītus; uzskata, ka jaunu uzņēmumu dibinātājiem ir jāsaņem atbilstīgas un profesionālas konsultācijas;
11. aicina dalībvalstis izveidot integrējošu un mērķtiecīgu darba tirgus politiku, kas nodrošinātu jauniešu pienācīgu integrāciju un pilnvērtīgu nodarbinātību, piemēram, izveidojot ideju apmaiņas tīklus, prakses plānus, kuros iekļauts finansiālais atbalsts, lai stažieris varētu pārvietoties un dzīvot tuvu stažēšanās vietai, starptautiskus profesionālās orientācijas centrus un jauniešiem paredzētus individuālo konsultāciju centrus, iekļaujot konkrētus jautājumus, tādus kā ar praksi saistītā kolektīvā organizācija un tiesisko aspektu zināšanas;
12. atzīst, ka jaunieši saskaras ar grūtībām, lai piekļūtu finansējumam nolūkā izveidot un attīstīt savu uzņēmumu; aicina dalībvalstis un Komisiju pieņemt pasākumus, lai atvieglotu jauniešu piekļuvi finansējumam, un sadarbībā ar uzņēmējdarbības aprindām izveidot jauniešiem paredzētas darbaudzināšanas programmas par uzņēmumu dibināšanu un attīstību;
13. aicina dalībvalstis veicināt to personu prasmju uzlabošanu, kuras priekšlaicīgi pametušas mācības, un sagatavot viņas darba tirgum, īstenojot inovatīvus projektus;
14. aicina dalībvalstis pārveidojot izglītības sistēmas, agrīnā posmā iepļānot sadarbību starp skolām un darba devējiem; uzskata, ka izglītības plānošanā ir jāiekļauj vietējās un apgabala iestādes, jo tās sadarbojas ar darba devējiem un pārzina to vajadzības;
15. aicina Komisiju paplašināt Eiropas Sociālā fonda finansiālās iespējas un nodrošināt labāku tā izmantošanu, vismaz 10 % no šā fonda paredzot jauniešiem domātiem projektiem, kā arī atvieglot piekļuvi fondam; mudina Komisiju un dalībvalstis neapdraudēt mazu un inovatīvu projektu īstenošanu, nosakot pārmērīgu kontroli, kā arī aicina izvērtēt tādu programmu kā "Jaunatne darbībā" efektivitāti un pievienoto vērtību attiecībā uz jauniešu darba iespējām; mudina dalībvalstis uzlabot jauniešiem paredzētos pasākumus;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

16. mudina dalībvalstis par prioritāru noteikt uzņēmējdarbības un izglītības darbinieku sadarbību, jo tas ir pareizais instruments, ar ko izskaust strukturālo bezdarbu;

Izglītība un pāreja no izglītības uz darbu

17. aicina dalībvalstis pastiprināt centienus, lai samazinātu priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu nolūkā sasniegt stratēģijas "ES 2020" mērķi, proti, līdz 2012. gadam panākt, ka mācības priekšlaicīgi pametušo skaits nepārsniedz 10 %; aicina dalībvalstis izmantot plaša spektra pasākumus, lai cīnītos pret priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu, piemēram, samazinot skolēnu skaitu katrā klasē, sniedzot atbalstu skolēniem, kuri nevar atļauties pabeigt obligāto izglītību, palielinot uzsvāru uz mācību programmas praktiskajiem aspektiem, izveidojot darbaudzinātāja amata vietu visās skolās un nekavējoties apsekojot jauniešus, kuri priekšlaicīgi pametuši mācības; norāda, ka Somijā ir izdevies samazināt to jauniešu skaitu, kuri priekšlaicīgi pametuši mācības, un tas panākts, kopīgi ar jauniešiem izskatot jauna ceļa meklēšanas iespējas; aicina Komisiju koordinēt projektu par paraugpraksēm;

18. aicina dalībvalstis uzlabot saikni starp izglītības sistēmu un darba tirgu un paredzēt līdzekļus prasmju un spēju pieprasījuma noteikšanai;

19. aicina nodrošināt, ka visi bērni jau agrīnā posmā saņem viņiem nepieciešamo atbalstu, un jo īpaši aicina nodrošināt mērķtiecīgu atbalstu bērniem ar runas problēmām vai citiem trūkumiem, lai viņiem būtu pieejamas pēc iespējas labākas izglītības un darba izredzes;

20. aicina nodrošināt lielāku skaitu un labākas kvalitātes mācekļa prakses; atsauca uz pozitīvo pieredzi arodizglītībā un apmācībā, izmantojot duālo sistēmu tādās valstīs kā Vācija, Austrija un Dānija, kur minēto sistēmu uzskata par svarīgu posmu jauniešu pārejā no izglītības uz darbu; aicina dalībvalstis atbalstīt mācekļa prakses sistēmas un mudināt uzņēmumus nodrošināt apmācības iespējas jauniešiem arī krīzes laikā; uzsver, cik svarīga ir piemērota apmācība, lai nodrošinātu augsti kvalificētu darbaspēku, kas uzņēmumiem būs vajadzīgs nākotnē; uzsver, ka stažēšanās nedrīkst aizstāt pastāvīgu darbu;

21. aicina nodrošināt labākas un drošākas prakses; aicina Komisiju un Padomi, ņemot vērā paziņojumā COM(2007)0498 pausto apņemšanos ierosināt iniciatīvu par Eiropas stažēšanās kvalitātes hartu, izstrādāt Eiropas stažēšanās kvalitātes hartu, nosakot obligātus stažēšanās standartus, lai nodrošinātu tās izglītojošo vērtību un novērstu ļaunprātīgu darbaspēka izmantošanu, paturot prātā, ka stažēšanās ir izglītības daļa un neaizstāj pastāvīgu darbu; šajos obligātajos standartos ir jāietver iegūstamā darba vai kvalifikācijas apraksts, prakses termiņš, minimālā alga, pamatojoties uz dzīves izmaksu standartu prakses vietā un atbilstīgi valsts noteikumiem, apdrošināšana darba jomā, sociālās nodrošināšanas pabalsti saskaņā ar vietējiem standartiem un skaidra saistība ar attiecīgo izglītības programmu;

22. aicina Komisiju sniegt statistikas datus par praksēm katrā dalībvalstī, iekļaujot tajos šādu informāciju:

- prakses vietu skaits,
- prakses ilgums,
- sociālie pabalsti praktikantiem,
- praktikantiem izmaksātās algas,
- praktikantu vecuma grupas,

un sagatavot salīdzinošu pētījumu par dažādajām prakses sistēmām, kas pastāv ES dalībvalstīs;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

23. aicina visas dalībvalstis uzraudzīt atbilstību;
24. aicina dalībvalstis izveidot Eiropas sistēmu mācekļa prakses un stažēšanās laikā gūto zināšanu un prasmju sertificēšanai un atzīšanai, kas palīdzēs palielināt jauniešu darbaspēka mobilitāti;
25. aicina aizsargāt jauniešus no tādiem darba devējiem — gan valsts, gan privātajā sektorā — kuri, izmantojot darba pieredzi, mācekļa prakses un stažēšanās sistēmas, spēj apmierināt savas galvenās un pamata vajadzības par necīgu samaksu vai bez maksas, izmantojot jauniešu gatavību mācīties bez jebkādam nākotnes izredzēm kļūt par pilntiesīgu darbaspēka daļu;
26. uzsver, cik svarīgi ir veicināt jauniešu darba un apmācību mobilitāti dalībvalstīs un cik būtiski ir uzlabot kvalifikāciju, prasmju un diplomu atzīšanu un pārredzamību Eiropas Savienībā; aicina divkāršot centienus saistībā ar Eiropas kvalifikāciju sistēmu izstrādi mūžizglītības jomā un Eiropas kvalitātes nodrošināšanas pamatprincipu ietvarstruktūru profesionālajai izglītībai un apmācībām un nostiprināt *Leonardo da Vinci* programmu;
27. aicina dalībvalstis paātrināt valstu kvalifikāciju sistēmu un Eiropas kvalifikāciju sistēmu saskaņošanu, lai arī turpmāk palielinātu jaunu cilvēku mobilitāti izglītības un nodarbinātības jomās;
28. uzsver privātā sektora izglītības sniedzēju nozīmi, jo privātais sektors parasti ir inovatīvāks kursu izveidē un daudz elastīgāks to pasniegšanā;
29. mudina dalībvalstis stažēšanās, darba pieredzes vai mācekļa prakses sistēmās nodrošināt jauniešiem visas darba un sociālās drošības tiesības, vajadzības gadījumā subsidējot daļu no viņu iemaksām;
30. aicina Komisiju un dalībvalstis sociālās drošības sistēmās iekļaut mācekļa prakses, stažēšanās un darba pieredzes sistēmas;
31. aicina dalībvalstis stiprināt savas izglītības ievirzes sistēmas no pamatskolas līdz vidusskolas posmam, lai palīdzētu jauniešiem un viņu ģimenēm izvēlēties izglītības un apmācību virzienus, kas reāli atbilst faktiskajām spējām, dotībām un vēlmēm, tādējādi samazinot mācību pārtraukšanas un neizdošanās risku;
32. atzīst, ka krīzes laikā jaunieši vēlas iegūt izglītību un viņi ir jāmudina to darīt; aicina visas dalībvalstis nodrošināt visu sabiedrības locekļu vienlīdzīgu piekļuvi izglītībai, garantējot obligātās tiesības uz labi finansētu bezmaksas izglītību no bērnudārza līdz augstskolai un sniedzot finansiālu atbalstu jaunajiem studentiem; aicina dalībvalstis arī turpmāk ieguldīt izglītībā un apmācībā, pat pastāvot fiskālajiem un sociālajiem ierobežojumiem, lai pēc iespējas drīz ieviestu Eiropas kvalifikāciju sistēmu un vajadzības gadījumā izveidotu valsts prasmju sistēmas;
33. atgādina, ka Kopenhāgenas procesa mērķis ir mudināt personas izmantot plašās pieejamās arodizglītības iespējas (piemēram, skolās, augstākās izglītības iestādēs, darba vietās vai privāttundās);
34. aicina Komisiju paplašināt ES programmas, kas atbalsta izglītību un prasmju uzlabošanu, tādās kā Mūžizglītības programma, Eiropas Sociālais fonds, *Marie Curie* un *Erasmus Mundus* rīcības programmas un Zinātnes izglītības iniciatīva;
35. aicina dalībvalstis izveidot nacionālās darba grupas jauniešu jautājumos, lai nodrošinātu lielāku saskaņotību starp izglītības sistēmu un darba tirgu, kā arī veicinātu stingrāku un kopīgu atbildību starp valdību, darba devējiem un privātpersonām nolūkā ieguldīt prasmju palielināšanā; aicina dalībvalstis visās skolās nodrošināt padomdevības struktūrvienības, lai palīdzētu atvieglot pāreju no izglītības uz darba tirgu un veicinātu sadarbību starp valsts un privātajiem tirgus dalībniekiem;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

36. uzskata, ka ļoti svarīgi ir izglītības un apmācības sistēmu pielāgot strauji mainīgajam darba tirgum un jaunu profesiju pieprasījumam;

37. uzskata, ka valodu apguve būtiski atvieglotu jauniešu piekļuvi darba tirgum,icinātu mobilitāti un piedāvātu vienlīdzīgas iespējas;

Pielāgošanās individuālām un darba tirgus vajadzībām

38. aicina Komisiju un dalībvalstis sniegt jauniešiem informāciju par pieprasījumu darba tirgū, nodrošinot, ka tiek ieviesti piemēroti pārraudzības mehānismi, lai uzraudzītu izmaiņas profesiju pieprasījumā; aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt uz dzīves cikla balstītu politiku un stratēģijas, kurās ir labāk integrēta izglītība un nodarbinātība, kuru galvenais uzdevums ir droša pāreja un kurās ietverta darbaspēka profesionālo prasmju pastāvīga uzlabošana, nodrošinot darba tirgū nepieciešamās pamatprasmes;

39. aicina Komisiju pastiprināt darbu profesionālās kvalifikācijas atzīšanas jomā, iekļaujot neformālo izglītību un darba pieredzi, lai atbalstītu jauniešu mobilitāti;

40. aicina dalībvalstis veicināt neformālas un informālas izglītības ceļā gūto sasniegumu atzīšanu, lai jaunieši varētu pienācīgi apliecināt iegūto izglītību un prasmes, darba tirgū meklējot darbu;

41. aicina sniegt lielāku atbalstu arodapmācībai un celt tās prestižu;

42. mudina Komisiju sadarbībā ar sociālajiem partneriem pārskatīt elastdrošības stratēģiju, lai darba kārtībā par prioritāru noteiktu pārejas drošību, vienlaikus nodrošinot jauniešiem mobilitātes un atvieglotas piekļuves iespējas; uzsver, ka elastība bez sociālās drošības nav ilgtspējīgs risinājums, lai izskaustu problēmas, ar kurām jaunieši sastopas darba tirgū, un ka gluži pretēji tas ir veids, kā izvairīties no jauniešu darba un sociālās drošības tiesību ievērošanas;

43. aicina dalībvalstis jaunatnes nodarbinātības stratēģiju nacionālajos plānos ietvert visus četrus elastdrošības komponentus, proti:

- a) elastīgus un uzticamus līguma noteikumus,
- b) visaptverošas mūžizglītības apmācību, stažēšanās vai mācību programmas, nodrošinot pastāvīgu prasmju uzlabošanu,
- c) politiku, ar ko veido efektīvu darba tirgu un labklājību darba vietā, un kurā galvenā uzmanība pievērsta prasmēm, kvalitatīvām darba vietām un integrācijai,
- d) efektīvus darbaspēka mobilitātes mehānismus,
- e) sociālās drošības sistēmas, kas jauniešiem sniedz drošu pāreju starp dažādām nodarbinātības situācijām, proti, no bezdarba uz darbu vai no apmācības uz darbu, nevis izvirza tiem prasību būt elastīgiem,
- f) efektīvus uzraudzības mehānismus, lai nodrošinātu darba tiesības;

44. aicina dalībvalstis un sociālos partnerus nodrošināt kvalitatīvu darbu, lai novērstu jauniešu iesaistīšanos nestabilās darba attiecībās; aicina dalībvalstis un sociālos partnerus, pamatojoties uz spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem un sadarbībā ar Komisiju, noteikt un ieviest labākus standartus to jauniešu aizsardzībai, kuri veic nedrošus vai zemas kvalitātes darbus;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

45. aicina Komisiju izvērtēt jauniešu bezdarba un paaudžu taisnīguma ietekmi ilgtermiņā;
46. uzsver nepieciešamību īstenot stingru un strukturētu sociālo dialogu visās darbavietās, lai pasargātu gados jaunus darba ņēmējus no ekspluatācijas un nestabilitātes, kas bieži vien raksturīga pagaidu darbam; uzsver, ka sociālajiem partneriem ir jārisina gados jaunu darba ņēmēju problēmas un īpašās vajadzības;
47. aicina Komisiju un dalībvalstis darīt vairāk, lai nodrošinātu, ka Nodarbinātības vienlīdzības direktīva, ar ko nodarbinātībā nepieļauj diskrimināciju vecuma dēļ, tiek pareizi transponēta un efektīvi īstenota; uzskata, ka jāveic daudz vairāk, lai nodrošinātu, ka gan darba ņēmēji, gan darba devēji apzinās savas tiesības un pienākumus saskaņā ar minēto tiesību aktu;
48. aicina dalībvalstis un sociālos partnerus īstenot stratēģijas, informējot un izglītojot jauniešus par viņu darba tiesībām un dažādiem alternatīviem ceļiem, kā integrēties darba tirgū;
49. aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt darba tirgus un izglītības tuvināšanos, lai varētu izveidot tādas apmācību virzienus kā duālo apmācību, kas aptver teoriju un praktisko pieredzi, sniedzot jauniešiem nepieciešamās pamatprasmes un speciālās zināšanas; aicina Komisiju un dalībvalstis arī sniegt ieguldījumu izglītojošajās kampaņās par arodizglītību un tehniskajām un uzņēmējdarbības studijām, lai šos profesionālās virzības ceļus turpmāk uzskatītu, nevis par zemas kvalifikācijas izvēli, bet gan par iespēju aizpildīt robus tehnisko profesiju tirgū, kurā pieprasījums izteikti palielinās, un atdzīvināt Eiropas ekonomiku;
50. aicina dalībvalstis un sociālos partnerus veikt intensīvāku plānošanu un programmu īstenošanu, lai palielinātu jauniešu piekļuvi darba tirgum, īstenojot aktīvu nodarbinātības politiku, jo īpaši reģionos un sektoros, kuros ir augsts bezdarba līmenis;
51. mudina dalībvalstis mazināt jauniešu bezdarba ietekmi uz šīs paaudzes pensiju tiesībām un, ņemot vērā izglītībai veltīto laiku, stimulēt jauniešus turpināt ilgo izglītošanās periodu;
52. aicina sociālos partnerus pastiprināt centienus, lai informētu jauniešus par viņu tiesībām piedalīties sociālajā dialogā, un aicina atbalstīt šīs lielās ekonomiski aktīvās iedzīvotāju daļas līdzdalību pārstāvības organizāciju struktūrvienībās;

Trūkumi un diskriminācija

53. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai valsts tiesību akti par jaunatni un jo īpaši tiesību akti, kuru pamatā ir Nodarbinātības vienlīdzības direktīva (2000/78/EK), netiktu izmantoti, lai diskriminētu jauniešu piekļuvi sociālajiem pabalstiem; uzskata, ka jāveic daudz vairāk, lai nodrošinātu, ka gan darba ņēmēji, gan darba devēji apzinās savas tiesības un pienākumus saskaņā ar minēto tiesību aktu;
54. aicina dalībvalstis paredzēt iniciatīvas, lai gados jaunie imigranti varētu iemācīties uzņēmējvalsts valodu, lai viņu izcelsmes valstī iegūtās kvalifikācijas tiktu atzītas un lai viņiem būtu piekļuve pamatprasmju apguvei, tādējādi sekmējot viņu sociālo integrāciju un līdzdalību darba tirgū;
55. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt jaunajiem vecākiem izmaksu ziņā pieejamas un labākas bērnu aprūpes iespējas — tādas kā dienas skolas —, tādējādi veicinot jauno vecāku un jo īpašu jauno māšu līdzdalību darba tirgū;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

56. aicina, lai dalībvalstu palīdzība jauniešiem vecākiem, kas tiek sniegta vai nu bērnu aprūpes, vai mazbērnu novietņu veidā, būtu pietiekama, lai neatturētu viņus no līdzdalības darba tirgū;

57. aicina dalībvalstis ieviest īstermiņa pasākumus, kuros galvenā uzmanība pievērsta bez darba palikušiem jauniešiem vīriešiem krīzes skartajās nozarēs, vienlaikus neaizmirstot par ilgtermiņa problēmām, ar kādām saskaras jaunas sievietes, mēģinot iekļūt darba tirgū;

58. aicina dalībvalstis ieviest konstruktīvus rīcības pasākumus, kas paredzēti jauniešiem tajās darba tirgus jomās, kurās viņu īpatsvars ir nepietiekams, lai pārvarētu iepriekš īstenotās vecuma diskriminācijas sekas un panāktu īsteni dažādu darbaspēka sastāvu, vajadzības gadījumā nodrošinot atbilstīgas iespējas jauniešiem ar invaliditāti; norāda uz veiksmīgu pieredzi saistībā ar konstruktīviem rīcības pasākumiem diskriminācijas apkarošanā;

59. uzsver, ka ir jāizstrādā īpašas programmas cilvēkiem ar invaliditāti, lai uzlabotu viņu iespējas iekļūt darba tirgū;

60. uzsver, ka ir svarīgi veicināt to studentu prakses iespējas un mobilitāti, kuri apmeklē mākslas skolas vai apmācības tādās jomās kā kino, mūzika, deja un teātra vai cirka māksla;

61. uzskata, ka vairāk jāatbalsta brīvprātīgā darba programmas dažādās jomās, tostarp sociālajā, kultūras un sporta jomā;

62. aicina dažādās ražošanas nozarēs izveidot uzņēmumu un organizāciju paaudžu partnerības un tādējādi veikt aktīvu speciālo zināšanu apmaiņu un produktīvi apvienot dažādu paaudžu pieredzi;

63. atzīst, ka jauniešiem ir svarīga finansiālā neatkarība, un aicina dalībvalstis nodrošināt, lai visiem jauniešiem individuāli tiktu nodrošinātas tiesības uz pienācīgu ienākumu līmeni, kas viņiem sniegtu iespēju dzīvot ekonomiski neatkarīgu dzīvi;

64. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka jaunieši — ja viņi to vēlas, — var saņemt efektīvu palīdzību, lai izvēlētos profesiju, uzzinātu par savām tiesībām un pārvaldītu savus garantētos ienākumus;

Stratēģijas un pārvaldības instrumenti ES līmenī

65. iesaka Padomei un Komisijai ierosināt priekšlikumu par Eiropas Jaunatnes garantiju, kas Eiropas Savienībā katram jauniešim ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc darba zaudēšanas nodrošinātu tiesības saņemt darba, prakses, papildu apmācību vai daļlaika darba un mācību piedāvājumu;

66. atzinīgi vērtē darbu pie ES stratēģijas 2020. gadam, tomēr pauž nožēlu, ka nav notikusi publiska un pārredzama Lisabonas stratēģijas un jo īpaši Eiropas Jaunatnes pakta novērtēšana, ietverot kritērijus attiecībā uz jaunatni, kā arī izsaka nožēlu, ka ES stratēģijas 2020. gadam izstrādes laikā netika veiktas pietiekamas konsultācijas ar sociālajiem partneriem, pilsonisko sabiedrību un jaunatnes organizācijām;

67. aicina dalībvalstis ieviest un izvērtēt jaunus saistošus kritērijus attiecībā uz jaunatni; aicina Komisiju katru gadu izvērtēt spēkā esošos kritērijus attiecībā uz jaunatni, kā arī Jaunatnes garantiju, lai sniegtu informāciju par rezultātiem un panākto attīstību, pamatojoties uz labāk dezagregētiem un klasificētiem statistikas datiem, jo īpaši pēc dzimuma un vecuma grupām;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

68. aicina Padomi un Komisiju vienoties par jauniem, uzlabotiem pārvaldības un informācijas instrumentiem, kurus varētu izmantot saistībā ar jauniešu nodarbinātību, un nodrošināt šo instrumentu ieviešanu;

69. iesaka izveidot pastāvīgu ES jaunatnes darba grupu, ietverot jaunatnes organizācijas, dalībvalstis, Komisiju, Parlamentu un sociālos partnerus, lai pārraudzītu norises jauniešu nodarbinātības jomā, veicinātu starpnozaru politiku, apmainītos ar paraugpraksi un ierosinātu jaunus politikas priekšlikumus;

70. uzsver, ka ir svarīgi jauniešus iesaistīt izglītības un apmācības politikas izstrādē, lai labāk ņemtu vērā viņu vajadzības; šajā ziņā iesaka Komisijai par jauniešu prioritātēm apspriesties ar valstu jauniešu padomju pārstāvjiem;

71. aicina dalībvalstis izvērtēt politikas ietekmi uz jauniešiem, lai jauniešus ietvertu visos procesos un izveidotu jauniešu padomes nolūkā pārraudzīt ar jaunatni saistītās politikas jomas;

72. aicina Eiropas iestādes rādīt labu piemēru, no savām tīmekļa vietnēm izņemot reklāmu par neapmaksātām stažēšanās iespējām, un maksāt:

— minimālo atalgojumu, pamatojoties uz prakses vietā pieņemtajiem dzīves līmeņa standartiem,

— sociālās nodrošināšanas maksājumus visiem praktikantiem;

*

* *

73. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Netipiski līgumi, droša profesionālā izaugsme un jauni sociālā dialoga veidi

P7_TA(2010)0263

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūcija par netipiskiem līgumiem, drošu profesionālo izaugsmi un jauniem sociālā dialoga veidiem (2009/2220(INI))

(2011/C 351 E/06)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Kopīgā apņemšanās nodarbinātībai” (COM(2009)0257),

— ņemot vērā Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 30. pantu par aizstāvību nepamatotas atlaišanas gadījumā, 31. pantu par godīgiem un taisnīgiem darba apstākļiem, kā arī 33. pantu par ģimenes dzīvi un darbu,

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns” (COM(2008)0800) un Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūciju ⁽¹⁾ par to,

— ņemot vērā 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par pastiprinātu cīņu pret nelikumīgu nodarbinātību ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0123.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0466.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Impulsi Eiropas atveseļošanai” (COM(2009)0114),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Partnerība pārmaiņām paplašinātā Eiropā — Eiropas sociālā dialoga ieguldījuma stiprināšana” (COM(2004)0557),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ceļā uz kopīgiem elastīguma un sociālās drošības principiem: vairāk un labākas darba vietas, izmantojot elastīgumu un drošību” (COM(2007)0359) un Parlamenta 2007. gada 29. novembra rezolūciju ⁽¹⁾ par to,
 - ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu “Darba likumdošanas modernizēšana, lai risinātu 21. gadsimta radītās problēmas” (COM(2006)0708) un Parlamenta 2007. gada 11. jūlija rezolūciju ⁽²⁾ par to,
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 15. jūlija Lēmumu 2008/618/EK par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņem 2008.–2010. gadam,
 - ņemot vērā Komisijas ieteikumu par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus (COM(2008)0639) un Parlamenta 2009. gada 8. aprīļa rezolūciju par to ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 8. jūnijā pieņemtos Padomes secinājumus (par elastdrošību krīzes laikā),
 - ņemot vērā Elastdrošības misijas 2008. gada 12. decembra ziņojumu “Kopīgu elastdrošības principu īstenošana Lisabonas stratēģijas 2008.–2010. gada ciklā”,
 - ņemot vērā 2007. gada 5. un 6. decembrī pieņemtos Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju aizsardzības jautājumu (EPSCO) padomes secinājumus,
 - ņemot vērā Eiropas sociālo partneru 2007. gada 18. oktobra ziņojumā “Eiropas darba tirgus galvenās problēmas: Eiropas sociālo partneru kopīga analīze” paustos ieteikumus,
 - ņemot vērā 2007. gada 18.–20. janvārī Berlīnē notikušās nodarbinātības un sociālo lietu ministru neoficiālās sanāksmes secinājumus par “labu darbu”,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A7-0193/2010),
- A. tā kā nestandarta nodarbinātība kopš 1990. gada ir būtiski palielinājusies un pašreizējās ekonomiskās krīzes dēļ zaudētās darba vietas bija galvenokārt darba vietas netipiskajā nozarē; tā kā jaunus līgumu veidus ar vienu vai vairākām turpmāk uzskaitītajām pazīmēm uzskata par “netipiskiem” darba līgumiem, proti, nepilnas slodzes darbs, gadījuma darbs, pagaidu darbs, darbs uz noteiktu laiku, mājdarbs, tāldarbs un nepilnas slodzes darbs, strādājot nedēļā 20 stundas vai mazāk;
- B. tā kā vairākkārt ir ticis uzsvērts, ka ir vajadzīga elastīga nodarbinātība;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0574.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0339.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0371.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- C. tā kā globalizācija un straujā tehnoloģiju attīstība izraisa tālejošu ekonomikas pārstrukturizāciju, radot darba attiecību un strādājošo darba pienākumu satura izmaiņas, kā arī jaunu "vienas personas" uzņēmumu skaita nepārtrauktu pieaugumu visās nozarēs un starp visām vecuma grupām, izraisot nepieciešamību atkārtoti definēt darba attiecības, lai izvairītos no izkropļojumiem (piemēram, no tādas parādības kā "viltus" pašnodarbinātība);
- D. ņemot vērā to, ka finanšu un ekonomikas krīze, kas ir izvērtusies par nopietnu nodarbinātības krīzi, kuras ietekmē ir zaudēts liels skaits darba vietu, ir izraisījusi darba tirgus nestabilitāti, nabadzības un sociālās atstumtības palielināšanos jo īpaši attiecībā uz personām, kuras jau ir mazāk aizsargātas, un nelabvēlīgām iedzīvotāju grupām;
- E. tā kā pieaug to strādājošo iedzīvotāju skaits, kas dzīvo nabadzībā, un šis skaits ir sasniedzis 8 % no Eiropas darbaspēka, savukārt to cilvēku skaits, kas saņem zemu atalgojumu, pašlaik veido 17 %;
- F. tā kā būtu jāizstrādā vērienīga ES papildu pieeja, kurā liela nozīme piešķirtai pārvaldībai un savstarpēji atbalstošu politikas pasākumu kompleksam ekonomikas, vides, nodarbinātības un sociālās politikas un uzņēmējdarbības jomā un kura atbilst principiem, kas ietverti Eiropas Nodarbinātības stratēģijā (ENS), kuras mērķis ir mudināt dalībvalstis censties sasniegt kopīgus mērķus, pamatojoties uz četriem principiem — nodarbinātību, uzņēmējdarbību, pielāgošanās spēju un vienādām iespējām;
- G. tā kā bezdarba līmenis ES 27 dalībvalstīs ir sasniedzis 10 % (2009. gadā), turklāt maz ticams, ka 2011. gada pirmajā pusgadā bezdarba apjoms saruks;
- H. tā kā izmaiņas strādājošo dalījumā pa izglītības līmeņiem parāda, ka nodarbinātu mazkvalificētu personu skaits pēdējos gados ir sarucis;
- I. tā kā katru gadu vidēji viena piektdaļa līdz viena ceturtdaļa visu Eiropas strādājošo maina darba vietas;
- J. tā kā pārejas temps no bezdarba uz nodarbinātību ir augsts, proti, viena trešdaļa bezdarbnieku un 10 % neaktīvo iedzīvotāju atrod darbu gada laikā, taču liels skaits strādājošo, jo īpaši tie, ar kuriem noslēgti netipiski darba līgumi, zaudē darba vietas, neatrodot jaunas;
- K. tā kā ES 27 dalībvalstīs 45 % no visiem bezdarba periodiem ilgst vairāk par vienu gadu, savukārt ASV tādi periodi veido apmēram 10 %;
- L. tā kā darbaspēka mainība sievietes vidū ir lielāka (piecu procentu atšķirība) nekā vīriešu un gados jaunu strādājošo (līdz 24 gadu vecumam) vidū un tā samazinās, paaugstinoties izglītības līmenim, kas parāda, ka izmaiņas biežāk notiek piespiedu kārtā, nevis izvēles dēļ, un ka tās saistītas ar īstermiņa nestabiliem darba līgumiem, turklāt gados jauni cilvēki bieži vien nespēj atrast darbu, kas atbilstu viņu akadēmiskajai kvalifikācijai;
- M. tā kā tiek lēsts, ka katra sestā strādājošā aprūpē ir vecāka gadagājuma vai apgādājams radnieks vai draugs;
- N. tā kā dažās dalībvalstīs ir palielinājies nedeklarēta darba gadījumu skaits un tas varētu izraisīt nopietnas problēmas ekonomiskajā (it sevišķi fiskālajā), sociālajā un politiskajā ziņā;
- O. tā kā ir sarežģīti novērtēt elastdrošību un liela nozīme ir holistikai pieejai, jo īpaši ņemot vērā izmaiņas, ko pašreizējā krīze var izraisīt uzņēmumu rīcībā, mudinot tos iesaistīties vēl mazāk aizsargātās un ļoti nestabilās darba attiecībās;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- P. tā kā nodarbinātības kontekstā aktīvi jāsekmē nodarbinātības politika, vienādas iespējas kā sievietēm, tā vīriešiem, kā arī darba dzīves, izglītības un ģimenes dzīves līdzsvarotība un nediskriminējoši principi;
- Q. tā kā kopumā pieaugošās grūtības ekonomikas un finanšu jomā ir bijušas par iemeslu trīspusēja dialoga pastiprināšanai, savukārt sociālais dialogs Eiropā ir attīstījies dažādi;
- R. tā kā darba koplīgumi ir sastopamākais veids atalgojuma atrunāšanai Eiropā, proti, diviem no trīs strādājošajiem atalgojums ir atrunāts darba koplīgumā uzņēmuma vai augstākā līmenī;
- S. tā kā ES nodarbinātības un sociālo lietu ministri 2007. gada 19. janvāra neoficiālās sanāksmes laikā Berlīnē secināja, ka "Eiropai jāīsteno plašāki un kopīgi centieni, lai sekmētu labu darbu. Labs darbs ir darba ņēmēja tiesības un dalība, taisnīgs atalgojums, drošības un veselības aizsardzība darbā, kā arī ģimenei draudzīga darba organizēšana. Labi un taisnīgi darba apstākļi, kā arī pienācīga sociālā aizsardzība ir obligāti aspekti, lai pilsoņi pieņemtu Eiropas Savienību";
- T. tā kā jēdzienam "labs darbs" vajadzētu būt Eiropas Nodarbinātības stratēģijas nākamā posma pamatā,

A. Netipiski līgumi

1. aicina 2010. gada Eiropadomes pavasara sanāksmes dalībniekus pieņemt skaidrus norādījumus un konkrētus pasākumus, lai aizsargātu pienācīgas kvalitātes nodarbinātību un radītu ilgtspējīga darba iespējas saskaņā ar vērienīgo ES 2020. gada stratēģiju, kurā ņemta vērā krīzes ietekme uz ekonomiku, sabiedrību un darba tirgu;
2. aicina Komisiju novērtēt Elastdrošības misijas centienus, aicina dalībvalstis līdzsvarotāk un taisnīgāk īstenot elastdrošības principus un norāda, ka savstarpējas mācības un apmaiņa ar paraugpraksi, kā arī atklātā koordinācijas metode (AKM) ir būtiski paņēmieni, kā koordinēt dalībvalstu atšķirīgās politikas pieejas; tomēr atzīmē, ka AKM varētu tikt uzlabota un ka jāstiprina AKM pārvaldība, lai paaugstinātu efektivitāti;
3. norāda uz darba tradīciju, līgumattiecību un uzņēmējdarbības modeļu daudzveidību un, ņemot vērā šo daudzveidību, uzsver nepieciešamību noteikt Eiropas modeļu un vispārpieņemto darba tiesību aizsardzību par prioritāti; iesaka pieņemt augšupēju pieeju, izstrādājot jaunas nodarbinātības stratēģijas, lai sekmētu dialogu un politiskās un sociālās pārvaldes dalību visos līmeņos;
4. aicina Komisiju un dalībvalstis atzīt un atbalstīt īpašo situāciju, kādā atrodas pašnodarbinātie, jo, tā kā darba tirgū šīs personas ir līdzdalīgas un šāda veida nodarbinātība kalpo par alternatīvu, viņas ir ļoti svarīgs ekonomikas atveseļošanas dzinējspēks; atzīmē, ka pašnodarbinātība kļūst arvien populārāka, jo īpaši gados jaunu strādājošo un sieviešu vidū, turklāt tā ir arī kā pāreja no darba dzīves uz aiziešanu pensijā; uzskata, ka pret pašnodarbinātajiem būtu jāizturas kā pret unikālām mikrouzņēmumu struktūrvienībām, un prasa veikt pasākumus, lai mazinātu noteikumu slogu, mudinātu un atbalstītu pašnodarbinātos sākt individuālo uzņēmējdarbību vai kļūt par individuālajiem uzņēmējiem un lai veicinātu mūžizglītību šajā grupā;
5. uzsver pašnodarbinātības nozīmi, jo īpaši mikrouzņēmumiem un maziem uzņēmumiem, un uzsver nozīmi, kas piemīt pašnodarbinātības struktūrām ar to specifiskajām iezīmēm; uzsver, ka termins "pašnodarbināts" nozīmē piederību konkrētai kvalificētai profesijai, ar ko var nodarboties arī individuāli;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

6. uzskata, ka visiem strādājošajiem neatkarīgi no nodarbinātības statusa jānodrošina pamattiesību kopums; nosakot darba tiesību reformas prioritātes, vajadzības gadījumā iesaka jo īpaši pievērst uzmanību netipiskā nodarbinātībā iesaistīto strādājošo steidzamai aizsardzības paplašināšanai, netipisku darba līgumu grupēšanai, lai tos vienkāršotu, tipisku darba attiecību ilgtspējīgai izveidei, situācijas skaidrojumam par atkarīgu nodarbinātību, tostarp preventīvai rīcībai attiecībā uz netipiskā nodarbinātībā iesaistīto strādājošo veselību un drošību, rīcībai, kas vērsta pret nedeklarētu darbu, atbalstam jaunu darba vietu izveidei, tostarp tādu, par kurām slēdz netipiskus līgumus, kā arī pārejas atvieglošanai no dažādām nodarbinātības un bezdarba situācijām, veicinot tādas politikas pamatvirzienus, kas pievēršas īpašiem nodarbinātības pabalstiem, mūžizglītībai, pārkvalifikācijai un apmācībai darbavietā; mudina nodrošināt situācijas skaidrojumu attiecībā uz atkarīgu nodarbinātību un aicina Komisiju izstrādāt skaidras pamatnostādnes par darba attiecību piemērošanas jomu, kā ierosināts SDO 2006. gada ieteikumos;
7. atzinīgi vērtē to, ka dažas dalībvalstis ir ieviesušas noteikumus, lai, nodrošinot elastīgākus darba nosacījumus, ļautu tiem darba ņēmējiem, kuru aprūpē ir kāda persona, saskaņot aprūpes pienākumus ar darba pienākumiem; aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi atbalstīt šādas personas darbā, ieviešot elastīgus darba apstākļus, tostarp atvaļinājumu, elastīgu laika režīmu, nepilnas slodzes darbu un mājdarbu, kas aprūpes sniedzējiem visās dalībvalstīs ļautu saglabāt apmaksātu darba vietu vai atgriezties tajā;
8. atzīmē, ka Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds nošķir netipiskas un ļoti netipiskas darba attiecības; uzskata, ka daudzi netipisku darba attiecību veidi ir būtiski aprūpes sniedzējiem, studentiem un citām personām, kam vajadzīgi īstermiņa līgumi un nepilnas slodzes darbs, piemēram, lai gūtu papildu ienākumus; uzsver, ka ir ļoti svarīgi, lai netipiskā nodarbinātībā iesaistītajām personām būtu tiesību minimums un aizsardzība pret ekspluatāciju;
9. mudina dalībvalstis sekmēt pāreju uz produktīvu un gandarījumu nesošu, kvalitatīvu nodarbinātību un izstrādāt jaunus darba tiesību noteikumus, kas efektīvi aizsargātu to personu tiesības, kuri ir iesaistīti netipiskā nodarbinātībā, nodrošinot vienādu attieksmi salīdzinājumā ar strādājošajiem, kuriem ir standarta līgumi par pilnas slodzes darbu, pamatojoties uz maksimālu aizsardzības līmeni strādājošajiem;
10. iesaka uz strādājošajiem, kam ir netipiski līgumi, attiecināt spēkā esošās ES direktīvas, kuru darbības jomā ir ietvertas ES strādājošo kategorijas, tostarp Darba laika direktīvu (93/104/EK), Direktīvu par pagaidu darba aģentūrām (2008/104/EK), Direktīvu par nepilnas slodzes darbiniekiem (97/81/EK) un Padomes Direktīvu attiecībā uz pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (1999/70/EK);
11. atzīmē, ka noslēgto nestandarta vai netipisku līgumu skaita palielināšanās tendenci raksturo izteikta dzimumu un dažādu paaudžu iezīme, jo sievietes, vecāka gadagājuma, kā arī jaunāka gadagājuma strādājošo skaits saistībā ar nestandarta nodarbinātību nav samērīgs; norāda, ka dažās nozarēs notiek straujas strukturālas pārmaiņas; aicina dalībvalstis un Komisiju pētīt šīs tendences cēloņus, īstenot atbilstīgus, mērķtiecīgus pasākumus attiecīgajās jomās, lai cīnītos pret šo neatbilstību, sekmējot pāreju uz pastāvīgu nodarbinātību un jo īpaši veicinot pasākumus, lai gan vīriešiem, gan sievietēm nodrošinātu darba, ģimenes un privātās dzīves līdzsvarotību, lielāku uzmanību pievēršot sociālajam dialogam ar strādājošo pārstāvjiem uzņēmumos, un pārraudzīt un publiskot šo pasākumu rezultātā gūtos panākumus; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai nestandarta vai netipisku līgumu izmantošana nekļūtu par aizsegu nelegālai nodarbinātībai, bet gan lai, pateicoties prasmju apmaiņai, tie drīzāk veicina jaunu cilvēku un bezdarbnieku efektīvu iekļaušanos darba tirgū, nodrošinot darba ņēmējiem un uzņēmumiem drošību un elastību, kas nostiprina gan nodarbinātības iespējas, gan konkurētspēju;
12. aicina dalībvalstis nodrošināt efektīvāku Direktīvas 97/81/EK par nepilnu darba laiku un Direktīvas 1999/70/EK par darbu uz noteiktu laiku īstenošanu, jo īpaši ņemot vērā nediskriminācijas pamatprincipu; uzsver apmācību un mūžizglītības nozīmi, lai sekmētu pāreju no vienas darba vietas uz citu, kas ir sevišķi svarīgi strādājošajiem, kuri pieņemti darbā uz noteiktu laiku;
13. uzsver, ka lēmumam par netipisku darba līgumu slēgšanu jābūt personiskai izvēlei, tas nedrīkst būt uzspiests, ko nosaka pieaugoši ierobežojumi attiecībā uz noteiktu grupu piekļuvi darba tirgum vai ko nosaka kvalitatīvu darba vietu trūkums; norāda, ka individuāli pielāgoti netipiski līgumi, ko nodrošina darbā iekārtošanas sociālie uzņēmumi, var būt jo īpaši to strādājošo izvēle, kuri atrodas vairākkārtējā nelabvēlīgā situācijā, jo tie nodrošina sākumpunktu nodarbinātībā;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

14. atzinīgi vērtē Direktīvas 2008/104/EK par darba aģentūrām pieņemšanu un prasa to nekavējoties īstenot;
15. atzīmē, ka netipiskiem nodarbinātības veidiem strādājošajiem ir jānodrošina līgumā atrunātās tiesības uz apmācību, un uzsver, ka nestandarta nodarbinātības veidi var, ja tie ir pienācīgi aizsargāti un ietver atbalstu sociālās drošības un strādājošo tiesību jomā un pārejai uz stabilu, aizsargātu nodarbinātību, nodrošināt iespēju, bet tiem jābūt cieši saistītiem ar palīdzības sniegšanu tiem strādājošajiem, kuri pāriet no vienas darba vietas uz citu vai no viena nodarbinātības statusa uz citu, izmantojot mērķtiecīgu aktīvās nodarbinātības politiku; pauž nožēlu par to, ka bieži vien tas netiek ievērots;
16. mudina dalībvalstis izstrādāt sākotnējas un aktīvas intervences darbības plānus, paredzot, ka strādājošie, jo īpaši sievietes, kas atgriežas darba tirgū, saņem individuālu atbalstu laikā, kas ir nepieciešams, lai viņi piedalītos apmācībā un/vai iegūtu kvalifikāciju vai pārkvalificētos; bezdarbnieki būtu jāaizsargā gan ar stabilu sociālās drošības sistēmu, gan ar efektīvu aktīvu darbības plānu sistēmu, lai viņi ātri var atgriezties darba tirgū arī tad, ja iepriekšējie ar viņiem noslēgtie līgumi ir bijuši netipiski, turklāt ir svarīgi, lai cilvēki darba tirgū atrastos nepārtraukti un lai tiktu sekmēta viņu pāreja uz pienācīgas kvalitātes, stabilu, aizsargātu un kvalitatīvu nodarbinātību; ja atgriešanās darba tirgū notiek, noslēdzot netipiskus līgumus, šajos līgumos ir jānodrošina labi reglamentēti un droši darba apstākļi;
17. aicina Komisiju ar sociālo partneru palīdzību analizēt un pārraudzīt dažāda veida instrumentus, kas izstrādāti saskaņā ar valstu aktivizēšanas politikām;
18. aicina Savienību un dalībvalstis ar sociālo partneru palīdzību izskaust nelegālo nodarbinātību, jo īpaši piemērojot preventīvas un atturošas sankcijas, un uzskata, ka tādu stratēģiju izstrāde, tostarp arī Eiropas līmenī, ar kurām vērsas pret nelegālo nodarbinātību, var palīdzēt cīņā pret nelegālo nodarbinātību un samazināt nedrošas, jo īpaši netipiskas, nodarbinātības veidus; uzskata, ka cīņa pret nelikumīgu nodarbinātību jāpapildina ar tādiem pasākumiem, kas izveido dzīvotspējīgas un ilgtspējīgas nodarbinātības alternatīvas, kā arī atbalsta cilvēku piekļuvi atvērtam darba tirgum;
19. uzsver, ka ir jārada kvalitatīvas, ilgtspējīgas un drošas darba vietas, vajadzības gadījumā pēc apmācības, kas veicina ilgtspējīgas, pilnas slodzes nodarbinātības radīšanu, tostarp videi nekaitīgas darba vietas, kā arī darba vietas veselības aprūpes nozarē, un jānodrošina sociālā kohēzija;
20. uzsver, ka ne visi netipiskās nodarbinātības veidi sekmē nestabilu, nedrošu un gadījuma nodarbinātību ar zemāku sociālās drošības aizsardzības līmeni, zemāku atalgojumu un ierobežotāku piekļuvi apmācībai un mūžizglītībai; tomēr norāda, ka šādi nestabili nodarbinātības veidi bieži ir saistīti ar netipiskām darba līgumattiecībām;
21. norāda, ka augstais bezdarba līmenis un darba tirgus segmentācija jānovērš, nodrošinot visiem strādājošajiem vienādas tiesības un ieguldot darba vietu radīšanā, prasmēs un mūžizglītībā; tādēļ aicina dalībvalstis pakāpeniski likvidēt visus nestabilās nodarbinātības veidus;
22. norāda, ka nestabilas nodarbinātības pakāpeniskai likvidēšanai vajadzīga spēcīga dalībvalstu apņemšanās, lai nodrošinātu piemērotu sākuma punktu, īstenojot to darba tirgus politikas virzienus pārejai no nestabilas nodarbinātības uz regulāru, pastāvīgu nodarbinātību ar labākām strādājošo tiesībām un sociālo aizsardzību;
23. uzsver, ka Eiropas Savienība ir apņēmusies sasniegt mērķi, proti, ļaut strādājošajiem līdzsvarot darba un privāto dzīvi; tomēr nosoda to, ka Komisija un dalībvalstis nav veikušas nekādu lietderīgu un efektīvu rīcību, lai šo apņemšanos īstenotu praksē;
24. norāda, ka darba un privātās dzīves labāku līdzsvarotību var panākt, atjaunojot standarta nodarbinātības modeli — līgumi par pastāvīgu darbu ar īsāka laika pilnas slodzes nodarbinātību kā vispārīgu nosacījumu, kā arī ieviešot nosacījumus attiecībā uz nepilnas slodzes nodarbinātību, lai tiem, kas vēlas strādāt uz nepilnu slodzi, tiktu piedāvāts tikai stabils un sociāli aizsargāts nepilnas slodzes darbs (15–25 stundas nedēļā); uzsver vajadzību piemērot vienādus nosacījumus pilnas slodzes un nepilnas slodzes nodarbinātībai, kad runa ir par stundu atalgojumu, tiesībām uz izglītību un mūžizglītību, karjeras iespējām un sociālo aizsardzību;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

B. Elastdrošība un droša profesionālā izaugsme

25. uzskata, ka, ņemot vērā pašreizējo krīzi, ir būtiski Eiropas mērogā atjaunināt pašreizējo elastdrošības filozofiju, lai varētu paaugstināt gan produktivitāti, gan darba vietu kvalitāti, garantējot drošību, kā arī nodarbinātības un strādājošo tiesību aizsardzību, īpašu atbalstu sniedzot cilvēkiem, kuri darba tirgū atrodas nelabvēlīgā situācijā, vienlaikus pieļaujot uzņēmumu struktūras elastību, kas nepieciešama, lai tie veidotu darba vietas atkarībā no mainīgajām tirgus vajadzībām; uzskata, ka strukturālu izmaiņu gadījumā, līdzsvarotāk un taisnīgāk īstenojot elastdrošības principus, ir iespējams padarīt darba tirgu noturīgāku; uzskata arī, ka elastības un drošības prasības un politikas virzieni par aktīvu darba tirgu nav pretrunīgi un ka tie savstarpēji var cits citu stiprināt, ja tos veido, godīgi salīdzinot sociālo partneru, valdību un Eiropas iestāžu viedokļus, kā arī savstarpēji izglītojoties un apmainoties ar paraugpraksi; uzskata, ka šīs prasības nav pienācīgi atspoguļotas Eiropas nodarbinātības izaugsmes rezultātos pēdējo gadu laikā;

26. norāda, ka neatļaidīgi pieaug problēma saistībā ar “viltus” pašnodarbinātām personām, kam darba devējs nereti liek strādāt nožēlojamos apstākļos; ir jānodrošina arī tie darba devēji, kas izmanto “viltus” pašnodarbināto darba spēku;

27. uzskata, ka elastdrošība nevar pienācīgi darboties bez spēcīgas sociālās aizsardzības un atbalsta cilvēku atkārtotai iekļūšanai darba tirgū, kas ir būtiski elementi pārejas laikā no izglītības uz nodarbinātību, no vienas darba vietas uz citu, kā arī no nodarbinātības uz pensionēšanos;

28. aicina Komisiju turpināt centienus, lai sasniegtu līdzsvarotu elastdrošības politikas virzienu īstenošanu, izvirzot līdzšinējās situācijas analīzi attiecībā uz elastības pasākumu īstenošanu dalībvalstīs, kā arī pārbaudot, vai šie pasākumi ir pienācīgi papildināti ar drošības pasākumiem, un palīdzēt dalībvalstīm un sociālajiem partneriem īstenot elastdrošības principus, lai tie tiktu piemēroti, ņemot vērā iegūtās sociālās tiesības Eiropas līmenī, kā arī saskaņā ar dažādu darba tirgu specifiskajām iezīmēm un atšķirīgām tradīcijām attiecībā uz nodarbinātības politikas jomām un darba koplīgumiem, kā arī sociālās drošības sistēmu struktūru; norāda, ka abpusēja izglītošanās, apmaiņa ar paraugpraksi un atklātā koordinācijas metode ir būtiski instrumenti dalībvalstu dažādo stratēģisko pieeju koordinēšanai;

29. jo īpaši ņemot vērā pašreizējo situāciju ekonomikā, uzskata, ka elastdrošības ieviešana dalībvalstīs ir nepieciešama vairāk nekā jebkad agrāk un ka sociālie partneri atbalstīs darba tiesības un darba tirgus reformas tikai tad, ja arī viņu mērķis būs efektīvi mazināt atšķirības attieksmē pret dažādiem līgumu veidiem; norāda, ka, lai piemērotu elastības principus, ir vajadzīga piemērota sociālā aizsardzība, kas nodrošina, ka cilvēki var dzīvot un pilnveidot sevi, ir vajadzīgs arī īpašs atbalsts darba meklētājiem un stabilas darba tiesības, kurās atrunāti dažādi nodarbinātības veidi un kuras pamatojas uz skaidru institucionālu struktūru, turklāt minēto principu piemērošana jāpapildina ar pastiprinātiem aizsardzības mehānismiem, lai novērstu grūtības;

30. uzsver, ka pieprasījumam pēc augsta līmeņa elastības darbā nav jāsasniedz tāds līmenis, ka tas pārmērīgi ierobežo cilvēku dzīvi un attīstību un ka tas apgrūtina cilvēku spēju izveidot un uzturēt ģimeni, aprūpēt radniekus, kā arī piedalīties sabiedriskajā dzīvē;

31. uzsver nozīmi, kas piemīt drošības aspektam elastdrošībā, kam jānodrošina atbalsts darba meklēšanā strādājošajiem, kuri atrodas pārejas situācijās, un jānodrošina viņiem pienācīgi dzīves apstākļi; atbalstā jāietver piemēroti apmācības pasākumi, lai ļautu cilvēkiem pielāgoties darba tirgus vajadzībām;

32. uzskata, ka uzņēmumi baidās no pastāvīgās darba meklētāju kompetenču neatbilstības viņu vajadzībām, tiem trūkst piekļuves kredītiem, kas ļautu uzņēmumiem nodarboties ar darbinieku meklēšanu un ieguldīt šajā procesā, un ka tie nepietiekami iegulda darba tirgū, un uzsver, ka, ņemot vērā pašreizējo ekonomikas krīzi, ir svarīgi Eiropas ražošanas sistēmā attīstīt ilgtermiņa redzējumu; ir svarīgi arī radīt labvēlīgu uzņēmējdarbības vidi, nodrošināt piemērotus finanšu resursus un labus darba apstākļus; darba devēju un darba ņēmēju interesēs jāpalielina juridiskā noteiktība un pārredzamība attiecībā uz darba tiesību apjomu, to piemērošanas jomu un ievērošanu;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

33. uzsver, ka ir svarīgi novērst un atklāt nelegālu nodarbinātību un sodīt par to; aicina Komisiju izstrādāt konkrētu iniciatīvu kopumu, ietverot īpašus noteikumus, lai risinātu jautājumu par "pastkastītes firmām", kā arī ietverot solidāru atbildību apakšuzņēmēju ķēdēs un ES aģentūras izveidi, lai novērstu un atklātu nelegālu nodarbinātību;

34. uzskata, ka ekonomiskās un finanšu krīzes dēļ dažu dalībvalstu uzņēmumi nespēj darba tirgū atrast tādus līgumu veidus, kas vislabāk palīdzētu tiem nodrošināt atbilstību prasībām attiecībā uz elastību, kura vajadzīga, lai reaģētu uz neprognozējamām svārstībām tirgus pieprasījumā, izmaksu ierobežošanu un strādājošo drošības aizsardzību;

35. modernas darba organizācijas kontekstā prasa izveidot elastīgus un drošus līgumu noteikumus, nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi; pauž stingru pārliecību par to, ka darba līgumiem, kas noslēgti uz nenoteiktu laiku, būtu jāpaliek par galveno nodarbinātības veidu, un uzskata, ka saistībā ar modernu darba organizāciju jānodrošina līgumi, kas ir elastīgi darba nosacījumu ziņā un ir droši attiecībā uz darba vietu aizsardzību un tiesībām; atzīst, ka ir ārkārtīgi svarīga darba līgumu, kas noslēgti uz nenoteiktu laiku, tiesiskā regulējuma definīcija, un tas, kā šie līgumi ir pielāgoti elastdrošības jēdzienam valsts darba tiesībās, lai tos pieņemtu uzņēmumi un darba ņēmēji;

36. stingri nosoda pastāvīgo darba līgumu aizstāšanu ar netipisku līgumu veidiem, kas salīdzinājumā ar standarta nodarbinātības apstākļiem rada sliktākus un nedrošākus darba apstākļus un negatīvi ietekmē sabiedrību, darba ņēmējus un konkurentus; uzsver, ka šāda ļaunprātīga prakse apdraud un destabilizē Eiropas sociālo modeli, un aicina dalībvalstis un Komisiju izmantot visus nepieciešamos līdzekļus, lai ilgtermiņā vērstos pret šādu ļaunprātīgu praksi, piemēram, nosakot bargākus sodus;

37. stingri uzskata, ka, ņemot vērā dalībvalstu atšķirīgās tradīcijas, jebkāda veida darba līgumi būtu jāpapildina ar būtiskākajām tiesībām, ietverot tiesības uz minimālo algu, atalgojuma atšķirības atkarībā no dzimumu un etniskās piederības likvidēšanu; pienācīgu sociālo aizsardzību; nediskriminējošu un vienlīdzīgu attieksmi darba meklējumos, darbā, apmācībā un karjeras attīstībā; strādājošo veselības un drošības aizsardzību, kā arī noteikumus par darba/atpūtas laiku, tiesības uz pensiju, bēdrosānas brīvību un pārstāvību, darba koplīguma slēgšanu, kolektīvu rīcību, apmācības pieejamību, karjeras virzību un aizsardzību darba zaudēšanas gadījumā;

38. prasa ES un dalībvalstīm pastiprināt centienus ieguldīt strādājošo prasmju paaugstināšanā un apmācībā, lai atbalstītu stabili un ilgtspējīgu nodarbinātību; tādēļ aicina dalībvalstis ieguldīt cilvēkos, enerģiski īstenojot un finansējot mācību stratēģijas, kas pielāgotas tirgus prasībām un atzīt neformālās iemaņas un kompetenci, vienlaikus ievērojot dzīves cikla pieeju; turklāt aicina dalībvalstis ieviest pasākumus valsts, reģionālā un vietējā līmenī, lai nodrošinātu, ka ikvienam jauniešiem, kas pabeidz skolu, ir piekļuve darba tirgum, augstākajai izglītībai vai profesionālajai izglītībai;

39. aicina dalībvalstis īstenot darbības plānus, lai ļautu visiem cilvēkiem, tostarp mazaizsargātajiem un ārkārtīgi nelabvēlīgā situācijā esošajiem, efektīvi piekļūt nodarbinātībai un labāk līdzsvarot elastīgu darbu ar aprūpi un ģimenes dzīvi, plaši atbalstot vienādas iespējas un visus pakalpojumus, kas šajā sakarībā ir nepieciešami, piemēram, īstenojot tādas papildu pasākumus kā grūtniecības un dzemdību, paternitātes un bērna kopšanas atvaļinājumu, elastīgu darba laiku, kā arī pieejamus bērnu aprūpes pakalpojumus;

40. aicina dalībvalstis izstrādāt politikas virzienus, kuru mērķis ir radīt jaunas darba iespējas; apzinās atbildību un risku, ar ko saskaras personas, kuras rada šādas darba vietas, tostarp darba vietas, par ko slēdz netipiskus līgumus;

41. aicina dalībvalstis īstenot pasākumus, lai ļautu strādājošajiem atgriezties darbā pēc bērna kopšanas atvaļinājuma, nepieciešamības gadījumā pirms tam piedaloties zināšanu nostiprināšanas apmācībās;

42. stingri iesaka ES nodarbinātības iniciatīvā iekļaut savlaicīgas intervences pasākumus, lai atbalstītu bezdarbniekus brīdī, kad viņi faktiski pazaudē darbu, arī tādēļ, lai mazinātu risku, ka cilvēki vairs nevar iekļauties darba tirgū un ka tiek pazaudēts to veidots cilvēkkapitāls;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

43. aicina dalībvalstis stiprināt atbalsta shēmas, jo īpaši attiecībā uz mazkvalificētiem darbiniekiem un darbiniekiem ar invaliditāti, izmantojot modeļu pieejas, individuālas konsultācijas, intensīvas mācības vai pārkvalifikāciju, subsidētu nodarbinātību, kā arī dotācijas pašnodarbinātajām personām un uzņēmumu darbības sākšanai; tomēr īpaši uzsver, ka šī palīdzība jāstrukturē tā, lai netiktu aizstāta tipiska nodarbinātība;

44. aicina Komisiju un dalībvalstis mazināt administratīvo slogu, ja tā mērķis nav strādājošo interešu aizsardzība, lai, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), atvieglotu uzņēmējdarbības vidi, tomēr uzsver, ka ir svarīgi, lai pārmaiņas neietekmētu darba ņēmēju drošību vai veselību; norāda, ka MVU sava lielā skaita dēļ ir galvenie aģenti cīņā pret bezdarbu ES; uzsver, ka, izstrādājot nodarbinātības politikas virzienus, kas skar MVU, ir svarīgi ņemt vērā MVU un teritoriju, kurās tie atrodas, konkrētās prasības;

45. aicina dalībvalstis ziņot par stāvokli saistībā ar elastdrošības modeļu apsvēršanu un īstenošanu;

46. pauž nožēlu par Padomes un Komisijas šauru pieeju elastdrošībai; aicina Komisiju un Padomi apņemties īstenot laba darba programmu un ietvert to nākamās paaudzes integrētajās pamatnostādņēs un Eiropas Nodarbinātības stratēģijā, sekmējot darba vietu un nodarbinātības drošību strādājošajiem, uz tiesībām balstītu pieeju aktīviem darba tirgus politikas virzieniem un mūžizglītībai, kā arī visaptverošai veselībai un drošībai darbā, un sekmējot vispārējas un vienādas sociālās un strādājošo tiesības ikvienam, darba/dzīves līdzsvaru, kā arī darba un dzīves ārpus darba līdzsvarotību, uzlabojot nodarbinātības kvalitāti un labklājību darbā;

47. aicina dalībvalstis nepieļaut darbinieku skaita samazināšanu tikai ekonomisku apsvērumu dēļ, līdz netiek darīts viss iespējamais, lai apmācītu vai pārkvalificētu strādājošos;

C. Jauna veida sociālais dialogs

48. uzskata, ka sociālo partneru oficiāla atzišana jaunajā Līgumā uzskatāma par progresu, jo tajā ir atzīta šo partneru neatkarība un atkārtoti apstiprināta sociālo partneru atbalsta nozīme sociālā dialoga sekmēšanā, kā arī šajā saistībā uzsver īpašo nozīmi, kas piemīt nozaru sociālajam dialogam, kur pašlaik ir pārstāvētas 40 nozares;

49. tomēr pauž bažas par ietekmi, ko rada nesensais Tiesas spriedums *Laval, Ruffert, Viking un Luxembourg* lietā par biedrošanās brīvību un brīvību rīkoties, lai uzlabotu darba apstākļus;

50. uzskata, ka trīspusējās augstākā līmeņa sanāksmes izaugsmes un nodarbinātības jautājumos atzišana par institucionālu iestādi veicinās sociālo partneru iesaistīšanos ES ekonomikas politikā;

51. uzskata, ka Eiropas un valstu sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības organizāciju ieguldījums, lai īstenotu ES 2020. gada stratēģiju, ir jo īpaši nozīmīgs nodarbinātības mērķu sasniegšanā un elastdrošības programmas atjaunināšanā un īstenošanā;

52. aicina Komisiju un valstu valdības uzņemties atbildību par situāciju, kādā atrodas "atšķirīgie" (darbinieki, ar kuriem noslēgti netipiski vai "ļoti netipiski" līgumi) un nodrošināt, lai tiktu līdzsvarotas viņu un vairākuma darbinieku tiesības un prasības par sociālo aizsardzību;

53. aicina sociālos partnerus Eiropas un valsts līmenī atbalstīt ieguldījumu mūžizglītības stratēģijās, kas pielāgotas tirgus prasībām, un atzinīgi vērtē ar sociālajiem partneriem jau apspriesto rīcības plānu attiecībā uz mūžizglītības attīstību zināšanu un kvalifikāciju apgūšanai;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

54. uzskata, ka darba tirgū iekļaušanas pasākumos iesaistītajiem, kā arī tiem, kas ir iesaistīti pasākumos, kuru mērķis ir viņus sagatavot atkārtotai iekļūšanai darba tirgū, un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kas viņiem sniedz šos pakalpojumus vai kas viņus pārstāv, jābūt iesaistītiem to politikas virzienu izstrādē, īstenošanā un piemērošanā, kuri viņus ietekmē;

55. norāda, ka sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības organizāciju ieguldījums politikas veidošanā un īstenošanā dalībvalstīs ir ļoti atšķirīgs, tomēr kopumā ir tendence izmantot plašāku instrumentu kopumu, lai sasniegtu politikas mērķus; uzskata, ka valsts līmenī jāturpina uzlabot sociālajiem partneriem sniegto sociālās un institucionālās atzīšanas kvalitāti un tai jābūt pārliecinošākai pēc būtības, jo tā ir svarīgs viņu ieguldījuma kvalitātes faktors; tomēr jo īpaši uzsver, ka sociālā dialoga kvalitāte krasi atšķiras dažādās valstīs un dažādās nozarēs, un noteikti mudina sociālos partnerus izveidot patiesas "sociālās partnerattiecības" visos līmeņos;

56. uzskata, ka darba koplīgumi ir izrādījušies esam efektīvs nodarbinātības saglabāšanas instruments un ka tas ļauj darba devējiem un darba ņēmējiem rast efektīvākus risinājumus, lai apturētu ekonomikas lejupslīdi; šajā sakarībā atzīmē spēcīgas vienprātības nozīmi starp sociālajiem partneriem valstu sistēmās, kur ir noteikta minimāla darba tiesību aizsardzība;

57. ir pārliecināts, ka sekmīgu sociālu dialogu darba vietā lielā mērā nosaka iespējas, kuras ir darba ņēmēju pārstāvju rīcībā attiecībā uz kvalitatīvas informācijas sniegšanu, regulāru apmācību un savlaicīgumu;

58. pauž pārliecību, ka valdībām ir izšķiroša nozīme, nosakot priekšnoteikumus ietverošām un iedarbīgām sarunām par darba koplīgumiem un iesaistot trīspusējas struktūras, lai valsts politikas veidošanā saskaņā ar institucionālo praksi un pietiekami lielā mērā iesaistītu sociālos partnerus, un turklāt darītu to uz vienlīdzīgiem nosacījumiem saskaņā ar valsts praksi un tradīcijām;

*

* *

59. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Sociālās aizsardzības komitejai, Eiropas Nodarbinātības komitejai un dalībvalstu un kandidātvalstu valdībām un parlamentiem.

Komisijas Zaļā grāmata par bioatkritumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā

P7_TA(2010)0264

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūcija par Komisijas Zaļo grāmatu par bioatkritumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā (2009/2153(INI))

(2011/C 351 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. un 192. pantu, kuros ir noteikts mērķis veicināt augstu cilvēku veselības un vides aizsardzības līmeni,
- ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu par bioatkritumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā (COM(2008)0811),
- ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes 2009. gada 25. jūnijā pieņemtos secinājumus (11462/09, 2009. gada 26. jūnijs),

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvu 2006/12/EK par atkritumiem ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2002. gada 17. janvāra nostāju par Padomes galīgo kopējo nostāju, lai Eiropas Parlaments un Padomes pieņemtu lēmumu, ar kuru pieņem Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 12. marta rezolūciju par ilgtspējīgu lauksaimniecību un biogāzi — nepieciešamība pārskatīt ES tiesību aktus ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 4. februāra rezolūciju “2050: nākotne sākas jau šodien — ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām” ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 10. aprīļa rezolūciju par Sestās Kopienas vides rīcības programmas vidusposma pārskatu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 14. novembra nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izveido pamatnostādnes augsnes aizsardzībai un groza Direktīvu 2004/35/EK ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 13. novembra rezolūciju par tematisko stratēģiju augsnes aizsardzībai ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 25. oktobra nostāju par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par atkritumu sūtījumiem ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 29. septembra rezolūciju par atjaunīgās enerģijas apmēru ES un priekšlikumiem konkrētām darbībām ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 17. jūnija nostāju attiecībā uz Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 13. februāra rezolūciju Tematiska stratēģija atkritumu pārstrādei ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumus (A7-0203/2010),

⁽¹⁾ OV L 114, 27.4.2006., 9. lpp.

⁽²⁾ OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 271 E, 7.11.2002., 154. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 66 E, 20.3.2009., 29. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 67 E, 18.3.2010., 44. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 247 E, 15.10.2009., 18. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 281. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 138. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 272 E, 9.11.2006., 59. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 227, 21.9.2006., 599. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 286 E, 27.11.2009., 81. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 287 E, 29.11.2007., 135. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- A. tā kā saistībā ar Komisijas Zaļajā grāmatā popularizēto iniciatīvu rodas iespēja bioatkritumus apsaimniekošanas jomā rīkoties Kopienas līmenī;
- B. tā kā pienācīga bioatkritumu apsaimniekošana ir izdevīga ne tikai no vides, bet arī no ekonomikas viedokļa;
- C. tā kā Atkritumu pamatdirektīvas 2. panta 1. punktā ir noteikts, ka, pieņemot konkrētu atkritumu kategoriju apsaimniekošanai paredzētas direktīvas, var noteikt īpašus vai papildu noteikumus;
- D. tā kā Direktīvā 1999/31/EK par atkritumu poligoniem nav noteikts pietiekami liels skaits organisko atkritumu ilgtspējīgas apsaimniekošanas instrumentu;
- E. tā kā bioatkritumus reglamentējošie noteikumi nav iekļauti vienā dokumentā un tā kā šābrīža regulējums likumdošanas dokumentos nenodrošina bioatkritumu efektīvas apsaimniekošanas izvirzīto mērķu sasniegšanu; tā kā šā iemesla dēļ ir jāpieņem atsevišķa bioatkritumu apsaimniekošanu reglamentējoša direktīva; tā kā bioatkritumu apsaimniekošanu reglamentējošo dažādo noteikumu apvienošana vienā likumdošanas aktā jau būtu likumdošanas izcilības un labākas likumu izstrādes apliecinājums, ja tādējādi tiktu nodrošināta akta saprotamība, lielāka skaidrība, labāks monitorings un īstenošana un juridiskā noteiktība un līdz ar to arī publisko un privāto ieguldītāju ilgtermiņa pašārvība;
- F. tā kā 2010. gada 15. februārī Barselonā notikušās konferences par bioatkritumu otrreizējo pārstrādi Eiropā, piedaloties arī Padomei, Komisijai un Eiropas Parlamentam ⁽¹⁾, secinājumos ir teikts, ka ir jārikojas, lai radītu Eiropas tiesisko regulējumu bioatkritumu jomā, jo šis ir īstais brīdis, lai veicinātu šāda regulējuma pieņemšanu;
- G. tā kā konkrētās direktīvas par bioatkritumiem regulējums ir jāizstrādā tā, lai to varētu attiecināt uz dažādiem šobrīd īstenojamiem apsaimniekošanas veidiem, paturot prātā, ka ir jāņem vērā daudz mainīgo faktoru un vietējo apsvērumu;
- H. norādot, ka pastāv neizpētītas tādu bioatkritumu izmantošanas iespējas, kurus apsaimnieko atbilstoši katrā valstī īstenojamai atšķirīgai politikai; tā kā šo atkritumu dalīta vākšana ir jāuzlabo, lai resursus izmantotu efektīvi un ilgtspējīgi; tā kā bioatkritumi ir jāreģenerē vairāk, lai sasniegtu otrreizējās pārstrādes un atjaunojamās enerģijas mērķus un tādējādi veicinātu arī stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanu, jo sevišķi, īstenojot, resursu efektivitātes galveno iniciatīvu;
- I. tā kā, atkritumus vācot dalīti, var cita starpā optimāli apsaimniekot dažus bioatkritumu veidus, piemēram, patērētāju un piegādātāju līmenī radušos virtuves atkritumus un bioloģiski noārdāmos un kompostējamus atkritumus no restorāniem, kuros izmanto vienreiz lietojamus galda piederumus;
- J. tā kā, kompostējot organiskos atkritumus, var otrreiz pārstrādāt bioloģiski noārdāmos un kompostējamus produktus, kas minēti Kopienas iniciatīvā (Pirmtirgus iniciatīva);
- K. tā kā bioatkritumu apstrādes standarti un komposta kvalitāte ir jādefinē ES līmenī; tā kā, reglamentējot komposta parametrus, tostarp integrēto pieeju, ar kuru panāk izsekojamību, kvalitāti un drošu izmantošanu, varēs patērētājos viest uzticību attiecīgajam produktam; tā kā komposts ir jāiedala atbilstoši tā kvalitātei, ja vien komposta izmantošanai nav negatīvas ietekmes uz augsni un gruntsūdeni, jo īpaši uz lauksaimniecības produkciju, kuru audzē šajā augsnē;
- L. tā kā mērķi, kuri tika noteikti bioatkritumu novirzīšanai no poligoniem, netiek pienācīgi īstenoti, to sasniegšanai tiesību aktos ir jānosaka papildu pamatnostādnes;

⁽¹⁾ Padomes Sekretariāta 2010. gada 9. marta piezīme, Padomes dokuments 7307/10.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- M. tā kā var būt vajadzība veikt aizsardzības pasākumus, lai novērstu to, ka komposta izmantošanas rezultātā piesārņo augsni un gruntsūdeni;
- N. tā kā, lai nekaitētu videi vai cilvēku veselībai, ir jāapsver un jāizvērtē iespējas izmantot arī nekvalitatīvu kompostu un tā kā, ES līmenī precīzi definējot iespējas izmantot nekvalitatīvu kompostu un nosakot gadījumus, kuros komposts ir uzskatāms par produktu un kuros par atkritumiem, tiktu atvieglināta dalībvalstu sadarbība, kad tās pieņem lēmumus ar komposta izmantošanu saistītajā jomā;
- O. tā kā iniciatīva “Resursu ziņā efektīva Eiropa” ir viens no stratēģijas “Eiropa 2020” galvenajiem pasākumiem un tā kā tāpēc ir jāsekmē resursu efektivitāte; tā kā ar bioatkritumu otrreizēju pārstrādi palielina resursu efektivitāti;
- P. tā kā tādu atkritumu sadedzināšana, kuros ir sadzīves atkritumi, ir mazāk efektīva; tā kā bioatkritumu sadedzināšana ir netieši veicināta direktīvā par elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamās enerģijas avotiem; tā kā bioatkritumus cīņā pret klimata izmaiņām var izmantot labāk, tos otrreiz pārstrādājot kompostā augsnes kvalitātes uzlabošanai un oglekļa piesaistīšanai, kas šobrīd direktīvā par elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamās enerģijas avotiem netiek sekmēts;
- Q. tā kā anaerobā pārstrāde, ražojot biogāzi, ir efektīvs enerģijas reģenerācijas līdzeklis, bet šajā pārstrādē iegūto digestātu var izmantot komposta ražošanai;
- R. tā kā galvenajam atbilstošas bioatkritumu apsaimniekošanas mērķim ir jābūt rezultātam, proti, iespējām izmantot visus bioatkritumu apsaimniekošanas tehnoloģiskos risinājumus, lai veicinātu jauninājumus, zinātnisko pētniecību un konkurētspēju;
- S. tā kā pāreja uz otrreizējās pārstrādes sabiedrību, attīstot zemas oglekļa emisijas ekonomiku un veicinot iespējas radīt “zaļās” darbavietas šajā jomā, rada ievērojamu sinerģismu un līdz ar to arī vajadzību paredzēt apropriācijas pētniecībai par ietekmi uz bioatkritumu vākšanas un apsaimniekošanas darba vidi;
- T. tā kā Komisijai un dalībvalstīm ir jāveicina informētības par vides jautājumiem palielināšanas pasākumu īstenošana šajā jomā, it īpaši skolās, lai popularizētu ilgtspējīgu cieta sadzīves atkritumu apsaimniekošanu un vairāk informētu sabiedrību par dalītas vākšanas izdevīgumu; tā kā pašvaldībām un pašvaldību uzņēmumiem ir ievērojama nozīme, konsultējot un informējot sabiedrību par atkritumu novēršanu;
- U. tā kā bioatkritumi ir vairāk nekā 30 % cieta sadzīves atkritumu; tā kā bioatkritumu apjoms Eiropas Savienībā pieaug un tā kā tie, ja ir apglabāti poligonos, ir uzskatāmi par nozīmīgu siltumnīcefekta gāzu emisijas avotu un negatīvas ietekmes uz vidi faktoru, jo atrodas apstākļos, kuru dēļ atkritumu apsaimniekošana ir ceturtais lielākais siltumnīcefekta gāzu avots;
- V. tā kā praksē ilgtspējīgi apstrādā ne tikai mājāsaimniecībās radušos bioatkritumus;
- W. tā kā šādu atkritumu apsaimniekošana ir jāstrukturē saskaņā ar “atkritumu hierarhiju”: novēršana un samazināšana, otrreizēja izmantošana, otrreizējā pārstrāde, citi reģenerācijas veidi, it īpaši enerģijas ražošanai, un kā pēdējais solis — apglabāšana poligonā (saskaņā ar Atkritumu pamatdirektīvas 4. pantu), atbilstīgi kuram bioatkritumu otrreizējā pārstrāde ir vēlamāka par sadedzināšanu, jo, otrreiz pārstrādājot, ne tikai neizdalās metāna gāze, bet, piesaistot oglekli un uzlabojot augsnes kvalitāti, tiek veicināta klimata pārmaiņu mazināšana; tā kā novēršana ir vislielākā bioatkritumu apsaimniekošanas prioritāte un tā kā novēršot var īpaši nepieļaut pārtikas un zaļo atkritumu veidošanos, piemēram, labāk projektējot publiskos parkus, kuros iestādītie augi un koki nav intensīvi jākopj;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- X. tā kā, ja mēs gribam virzīties uz vides ziņā efektīvu bioatkritumu apsaimniekošanu, tās ieviešana ir jāaplūko no enerģētikas un augsnes aizsardzības politikas kopēja viedokļa, ņemot vērā klimata pārmaiņu mazināšanas mērķus; tā kā vēl viena priekšrocība ir bioloģiskās daudzveidības saglabāšana, ja ar apstrādātajiem bioatkritumiem aizstāj kūdru, tādējādi aizsargājot mitrāju ekosistēmas;
- Y. tā kā, biogāzes ieguves nolūkā anaerobi pārstrādājot bioatkritumus, var ievērojami veicināt resursu ilgtspējīgu apsaimniekošanu ES un arī ES atjaunojamās enerģijas mērķu sasniegšanu ilgtspējīgā veidā;
- Z. tā kā bioatkritumi ir jāuztver kā vērtīgs dabas resurss, ko var izmantot augstas kvalitātes komposta ražošanai, tādējādi mazinot augsnes degradāciju Eiropā, saglabājot tās auglību, mazinot ķīmiskā mēslojuma, jo īpaši tā ķīmiskā mēslojuma izmantošanu lauksaimniecībā, kura pamatā ir fosfors, un stiprinot augsnes ūdens noturēšanas spēju;
- AA. tā kā dalībvalstīs izmanto dažādas atkritumu apsaimniekošanas sistēmas un tā kā apglabāšana poligonos joprojām ir visizplatītākā cieto sadzīves atkritumu likvidācijas metode Eiropas Savienībā, neskatoties uz to, ka tas ir vissliktākais risinājums no vides viedokļa;
- AB. tā kā transporta biodegvielas ieguve no bioatkritumiem ir ļoti izdevīga videi;
- AC. tā kā bioatkritumu apsaimniekošanas jomā ir jāveicina zinātniskā pētniecība un tehnoloģisko jauninājumu ieviešana;
- AD. tā kā ar atkritumu dalītu vākšanu šobrīd var novērst piesārņojumu un veicināt augstas kvalitātes komposta ieguves mērķu sasniegšanu, tādējādi radot kvalitatīvus bioatkritumu otrreizējās pārstrādes materiālus un padarot enerģijas reģenerāciju vēl efektīvāku;
- AE. tā kā no pieejamiem pētījumiem un dalībvalstu pieredzes izriet, ka ir svarīgi, lai dalīta vākšana būtu praktiski īstenojama un gan vides, gan ekonomikas ziņā ilgtspējīga, un būtu obligāta; tā kā, lai ražotu augstas kvalitātes kompostu, atkritumi ir jāsavāc dalīti,

Tiesību akti

1. mudina Komisiju pārskatīt spēkā esošos bioatkritumiem piemērojamos tiesību aktus, lai līdz 2010. gada beigām saskaņā ar subsidiaritātes principu izstrādātu priekšlikumu īpaši direktīvai, kurā cita starpā būtu:
 - attiecībā uz dalībvalstīm noteikta obligātā atkritumu dalītā vākšana, izņemot gadījumus, kad tā nav pamatota no vides un ekonomikas viedokļa;
 - noteikts pienākums bioatkritumus pārstrādāt otrreiz;
 - noteikts pienākums dažāda veida no organiskajiem atkritumiem iegūto kompostu iedalīt pēc kvalitātes kritērijiem;
2. aicina Komisiju sniegt konkrētus skaitļus par to, kādā apmērā, reģenerējot un kompostējot saskaņā ar Valsts emisiju plānu, ir izdevies samazināt CO₂ izmešus;
3. atzīmē, ka turpmākajā Eiropas Savienības regulējumā būs sniegtas juridiskas vadlīnijas, ka daudzās dalībvalstīs tas būs saprotamāks, un ka šajā regulējumā tās tiks mudinātas ieguldīt līdzekļus bioatkritumu apsaimniekošanas jomā; aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstis atkritumu šķirošanas sistēmu ieviešanā un noteikt saistošus un vērienīgus mērķus otrreizējai šādu atkritumu pārstrādei;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

4. atgādina, ka 2002. gada 22. jūlija Sestās Kopienas vides rīcības programmā 2001.-2010. gadam 8. panta 2. punkta iv) apakšpunktā kā viena no prioritātēm Komisijai ir noteikts pienākums izstrādāt tiesību aktus par bioloģiski noārdāmajiem atkritumiem, lai sasniegtu ilgtspējīgas izmantošanas un dabas resursu un atkritumu apsaimniekošanas mērķi, taču pat pēc 8 gadiem nav iesniegts neviens tiesību akta priekšlikums — tas nav pieņemami;

5. aicina Komisiju ietekmes novērtējumā izstrādāt uzlabotu bioatkritumu apsaimniekošanas sistēmu attiecībā uz dalīti savāktu bioatkritumu otrreizējo pārstrādi, kompostēšanu lauksaimniecības un ekoloģijas vajadzībām, mehāniskās un bioloģiskās apstrādes tehnoloģijām un bioatkritumu kā enerģijas ražošanas avota izmantošanu; uzskata, ka šis ietekmes novērtējums ir jāizmanto kā pamats, lai sagatavotu jauno Kopienas tiesisko regulējumu par bioloģiski noārdāmajiem atkritumiem;

Izmantošana

6. mudina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm noteikt kritērijus augstas kvalitātes komposta ražošanai un izmantošanai un pieņemt galaproduktiem izvirzāmās obligātās prasības, kā tas ir noteikts Atkritumu pamatdirektīvas 6. pantā, saskaņā ar kuru var iedalīt atbilstoši kvalitātei dažādos tos komposta izmantošanas veidus, kurus iegūst bioatkritumu pārstrādes ceļā, īstenojot stratēģiju, kas ir balstīta uz integrēto pieeju, ar kuru nodrošina ne tikai kvalitāti, bet arī produkta izsekojamību un drošu izmantošanu;

Enerģētika

7. uzskata, ka bioatkritumu anaerobā pārstrāde ir īpaši lietderīga, jo tās rezultātā iegūst barības vielām bagātu mēslojumu, digestātu un arī biogāzi, kas ir atjaunojamās enerģijas avots un ko var pārvērst par biometānu vai izmantot, lai ražotu pamatslodzes elektroenerģiju;

8. uzskata — lai bioatkritumu sadedzināšana būtu nopietna alternatīva atkritumu hierarhijā, tā obligāti ir jāīsteno kombinācijā ar enerģijas reģenerāciju;

9. uzsver, ka, pārstrādājot bioatkritumus enerģijas ieguvei, jāņem vērā ar energoefektivitāti un attīstības ilgtspēju saistītie aspekti un ka tādēļ galvenais ir šos atkritumus izmantot cik vien iespējams efektīvi; apstiprina, ka dalītā vākšana ir ļoti svarīga, lai īstenotu Atkritumu poligonu direktīvu ⁽¹⁾, sniegtu kvalitatīvas izejvielas bioatkritumu pārstrādei un uzlabotu enerģijas reģenerācijas efektivitāti;

10. atzīmē — lai uzlabotu novirzīšanas no poligoniem, otrreizējās pārstrādes un reģenerācijas rādītājus, ir jābūt iespējām izmantot visus tehnoloģiskos rīkus un risinājumus, ar kuriem resursus otrreizēji pārstrādā visvairāk vai visvairāk ražo biogāzi;

11. uzskata, ka bioatkritumi ir vērtīgs atjaunojamais resurss elektroenerģijas un transporta biodegvielas ražošanai un ievadīšanai gāzes cauruļvadu tīklā, pārvēršot biogāzi biometānā (galvenokārt metānā — 50 % līdz 75 % — un oglekļa dioksīdā), un aicina Komisiju analizēt un veicināt bioatkritumu izmantošanu biogāzes ražošanā;

12. uzsver, ka no atkritumu poligoniem ir jānovirza vairāk atkritumu; atzīmē šajā sakarībā, ka ar bioatkritumiem var veicināt ES mērķa sasniegšanu — līdz 2020. gadam 20 % visas enerģijas iegūt no atjaunojamajiem enerģijas avotiem — un ES Degvielas kvalitātes direktīvā noteiktā mērķa sasniegšanu; atgādina, ka Atjaunojamo enerģijas avotu direktīvā ir pausts atbalsts visa veida biomasas, tostarp bioatkritumu kā atjaunojamās enerģijas avota izmantošanai enerģijas ieguvē, un ka, lai sasniegtu 10 % atjaunojamās enerģijas avotu mērķi transporta nozarē, no atkritumiem iegūto biodegvielu uzskaita divkārši; tāpēc aicina dalībvalstis apsvērt iespēju saistībā ar integrētu atkritumu hierarhijas politiku valsts tiesību aktos noteikt pienākumu enerģiju ražot no bioloģiski noārdāmām atkritumu daļām un mudina dalībvalstis apmainīties ar paraugprakses piemēriem;

⁽¹⁾ Direktīva 1999/31/EK, 17. apsvērums.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

Pētniecība un jauninājumi

13. mudina Komisiju un dalībvalstis bioatkritumu apsaimniekošanas jomā veicināt un atbalstīt zinātnisku pētniecību un tehnoloģiskus jauninājumus;

14. aicina Komisiju arī turpmāk pētīt bioatkritumu apstrādes metodes, lai labāk noteiktu šīs metodes ar augsni saistīto izdevīgumu, izmēritu no atkritumiem reģenerētās enerģijas apjomu un ietekmi uz vidi;

Izpratne un informācija

15. mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt izpratnes par vides jautājumiem veidošanas pasākumus šajā jomā, it īpaši skolās un augstākās izglītības mācību iestādēs, lai veicinātu labākus atkritumu veidošanās novēršanas rīcības modeļus, popularizētu ilgtspējīgu bioatkritumu un cieta sadzīves atkritumu apsaimniekošanu un veidotu sabiedrības izpratni par atkritumu novēršanu un otrreizējo pārstrādi, kā arī par dalītas vākšanas izdevīgumu un bioatkritumu bioloģisko apstrādi; šajā sakarībā uzsver, cik svarīga ir pilsētu, pašvaldību un komunālo uzņēmumu loma iedzīvotāju konsultēšanā un informācijas nodrošināšanā attiecībā uz atkritumu novēršanu;

Vides aspekti

16. uzskata, ka apstrādātie bioatkritumi ir jāizmanto, lai saglabātu organiskās vielas un noslēgtu barības vielu ciklus, jo īpaši fosfātu ciklu, iestrādājot to augsnē, un tāpēc aicina Komisiju atzīt, ka politikas virzieni ir jāizmēģina, lai secinātu, kādā mērā ar tiem var mazināt nepieņemami ātro pasaules fosfāta resursu noplicināšanu;

17. uzstāj, ka nepiesārņoti bioatkritumi jāuzskata par vērtīgu dabisko resursu, kas izmantojams augstvērtīga komposta iegūšanai;

18. uzskata, ka lauksaimniecības nākotne ir atkarīga arī no augsnes auglības saglabāšanas un atjaunošanas; norāda, ka lauksaimniecībā izmantojot augstvērtīgu kompostu, var veicināt augsnes produktivitātes saglabāšanu, palielināt ūdens noturēšanas spējas un oglekļa uzglabāšanas spējas, kā arī mazināt mākslīgā mēslojuma izmantošanu; uzsver, ka dalībvalstīm ir uzdevums garantēt augstvērtīga komposta izmantošanu lauksaimniecības zemēs;

19. norāda, ka kompostēšanu var sarežģīt to gāzu kontrole, kuras rodas no apglabātajām vielām, un šis process var nopietni apdraudēt vidi un atmosfēru; atgādina, ka, pareizi kompostējot atkritumus, tostarp sadzīves bioatkritumus, ir jāaizsargā arī pazemes ūdeņi pret infiltrātiem, kas rodas kompostēšanas poligonos;

20. uzsver, ka no dažāda līmeņa mērķu (cīņa pret klimatisko sasilšanu, augsnes degradāciju un augsnes eroziju, atjaunojamās enerģijas mērķu izpilde) sasniegšanas viedokļa, dalītas savākšanas ceļā iegūto bioatkritumu kompostēšanas un fermentācijas apvienojumam, ja to var praktiski paveikt, ir nenoliedzamas priekšrocības, un ka tas būtu jāatbalsta;

21. tāpēc aicina Komisiju ierosināt valstu bioatkritumu otrreizējās pārstrādes mērķus, lai ierobežotu to bioatkritumu apjomu, kurus likvidē visnevēlamākajos apsaimniekošanas veidos, piemēram, apglabājot poligonos un sadedzinot;

Atbilstība Atkritumu poligonu direktīvai

22. atgādina, ka šādu atkritumu apsaimniekošana jāorganizē saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas metožu vispārējo hierarhiju: atkritumu veidošanās novēršana, pārstrāde, citi reģenerācijas veidi, tostarp enerģijas ražošanai, un — kā pēdējais solis — apglabāšana poligonā (Direktīvas 1999/31/EK 5. pants un Direktīva 2008/98/EK ⁽¹⁾); aicina Komisiju vēl stingrāk raudzīties, lai visā Savienībā tiktu ievēroti un piemēroti noteikumi par atkritumu apglabāšanu poligonā;

⁽¹⁾ OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

23. atzīmē, ka visās dalībvalstīs dažādie valstu tiesību akti un dažādās atkritumu apsaimniekošanas sistēmas atšķiras un ka apglabāšana poligonā joprojām ir Eiropas Savienībā visbiežāk izmantotā cieto sadzīves atkritumu apglabāšanas metode; aicina dalībvalstis pastiprināt savstarpējo sadarbību, lai apmainītos ar paraugpraksi bioatkritumu apsaimniekošanas jomā;

24. uzskata, ka mehāniski bioloģiskā apstrāde (MBA) ir efektīva iespēja, kā novērst trūdošu atkritumu lielu apjomu nonākšanu poligonos un kā tos izmantot kompostēšanai, anaerobajai fermentācijai un enerģijas reģenerācijai;

Ekonomiskie aspekti

25. uzskata — lai palielinātu šādu dalītas savākšanas un citu tādu bioatkritumu apsaimniekošanas sistēmu lietošanu, ar kurām resursus reģenerē visvairāk, ir jāievieš finanšu stimuli;

26. uzsver — lai sekmētu Eiropas komposta tirgus attīstību, ir jāuzlabo bioatkritumu pārvaldība un jāsaskaņo komposta kvalitātes standarti;

27. uzskata, ka, atlīdzinot papildu izmaksas, ko rada piesārņojošu vielu ievadīšana augsnē, pamatprincipam jābūt “maksā piesārņotājs”, lai lauksaimniekiem nebūtu jāmaksā par negatīvo ārējo ietekmi, ko izraisa bioatkritumu izplatīšana vidē;

28. uzsver, ka daudzās dalībvalstīs nepieciešamā infrastruktūra jau ir izveidota, taču ir jāievieš finanšu stimuli, lai radītu un nostiprinātu iespējamo no bioatkritumiem iegūtā komposta un digestāta, bioenerģētikas un biodeģvielas tirgu;

29. uzsver priekšrocības, kādas saistībā ar vidi ir transporta degvielu ražošanai no bioatkritumiem; ņemot vērā atkritumu hierarhiju, pieprasa dalībvalstīm to ievērot, īstenojot pārskatīto Atkritumu pamatdirektīvu, un Komisijai pieprasa ar atkritumu hierarhiju saistītos apsvērumus iekļaut īstenošanas pamatnostādnēs;

30. mudina Komisiju visos kārtējos vai papildu pētījumos par ietekmi uz šo jomu apskatīt arī jautājumu par to, kāda veida ekonomiskos stimulus, finanses vai palīdzību varētu piesaistīt vai radīt, lai izstrādātu un ieviestu tehnoloģijas, ar kurām var pareizi apsaimniekot bioatkritumus;

*

* *

31. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Biržas sarakstā iekļauto sabiedrību vadītāju atalgojums un atalgojuma politika finanšu pakalpojumu sektorā

P7_TA(2010)0265

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija rezolūcija par biržas sarakstā iekļauto sabiedrību vadītāju atalgojumu un atalgojuma politiku finanšu pakalpojumu sektorā (2010/2009(INI))

(2011/C 351 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 30. aprīļa ieteikumu par atbildības politiku finanšu pakalpojumu nozarē (C(2009)3159),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 30. aprīļa ieteikumu, ar ko papildina Ieteikumus 2004/913/EK un 2005/162/EK attiecībā uz biržas sarakstā iekļauto sabiedrību direktoru atbildību (C(2009)3177),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK attiecībā uz kapitāla prasībām, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai pārvēršanai vērtspapīros, un attiecībā uz atbildības politikas uzraudzības pārbaudi (COM(2009)0362),
- ņemot vērā Finanšu stabilitātes foruma (Finanšu stabilitātes padome) 2009. gada 2. aprīļa pamatotas kompensāciju piešķiršanas principus un tiem pievienotos 2009. gada 25. septembra īstenošanas standartus,
- ņemot vērā Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas (EBUK) 2009. gada 20. aprīļa augsta līmeņa atalgojuma politikas principus,
- ņemot vērā Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas (EBUK) 2010. gada 11. jūnija augsta līmeņa atalgojuma politikas principus,
- ņemot vērā Bāzeles Banku uzraudzības komitejas 2010. gada janvārī izstrādāto Kompensācijas principu un standartu novērtēšanas metodoloģiju,
- ņemot vērā ESAO 2010. gada februāra ziņojumu "Uzņēmumu vadība un finanšu krīze — secinājumi un jauna paraugprakse principu īstenošanas veicināšanai",
- ņemot vērā 2010. gada 18. maija rezolūciju par uzņēmumu vadības deontoloģiskajiem aspektiem ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 2. jūnija Zaļo grāmatu par finanšu iestāžu korporatīvo pārvaldību un atalgojuma politiku (COM(2010)0284),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 2. jūnija ziņojumu par to, kā ES dalībvalstīs piemēro Komisijas Ieteikumu 2009/385/EK (2009. gada Ieteikums par direktoru atbildību), ar ko papildina Ieteikumus 2004/913/EK un 2005/162/EK attiecībā uz biržas sarakstā iekļauto sabiedrību direktoru atbildību (COM(2010)0285),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 2. jūnija ziņojumu par to, kā ES dalībvalstīs piemēro Komisijas Ieteikumu 2009/384/EK par atbildības politiku finanšu pakalpojumu nozarē (COM(2010)0286),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0165.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A7-0208/2010),
- A. tā kā to darbinieku kategoriju atalgojuma politika finanšu nozarē un dažās biržas sarakstā iekļautajās sabiedrībās, kuru profesionālā darbība materiāli ietekmē uzņēmuma vai sabiedrības riska profilu, tika īstenota tā, lai veicinātu darījumus, kuru mērķis ir īstermiņa peļņas gūšana, veidojot arvien riskantākus uzņēmējdarbības modeļus šī mērķa sasniegšanai un tādējādi kaitējot darba ņēmējiem, noguldītājiem un ieguldītājiem, kā arī ilgtspējīgai izaugsmei kopumā;
- B. tā kā Komisijas Zaļajā grāmatā par finanšu iestāžu korporatīvo pārvaldību un atalgojuma politiku ir uzsvērts, ka efektīvu kontroles mehānismu trūkums ievērojami veicināja pārmērīga riska uzņemšanos finanšu iestādēs un ka korporatīvajā pārvaldībā vajadzētu ņemt vērā finanšu sistēmas stabilitāti, kura ir atkarīga no daudzu sistēmas dalībnieku darbības;
- C. tā kā neatbilstīgas dažu finanšu iestāžu atalgojuma shēmas, stimulējot pārmērīga un nepārdomāta riska uzņemšanos, sekmēja riska palielināšanos, kas izraisīja pašreizējo finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi, un tādējādi politikas veidotājiem un regulatoriem sagādā vislielākās rūpes;
- D. tā kā finanšu iestādēm saistībā ar to korporatīvo sociālo atbildību ir jāņem vērā sociālā vide, kurā attiecīgā iestāde darbojas, kā arī visu iesaistīto personu, piemēram, klientu, akcionāru un darbinieku, intereses kopumā;
- E. tā kā pasaules, Eiropas un atsevišķu valstu līmenī ir uzsāktas vairākas iniciatīvas, lai risinātu jautājumu saistībā ar problemātisko atalgojuma praksi, un tā kā ir nepieciešams īstenot vispusīgi saskaņotu pieeju, lai ne tikai garantētu visiem dalībniekiem vienādus noteikumus, bet arī nodrošinātu Eiropas konkurētspēju pasaulē un veicinātu ilgtspējīgu un godīgu konkurenci tirgos;
- F. tā kā Finanšu stabilitātes padomes (FSP) pamatotas kompensāciju piešķiršanas principos, kurus apstiprināja G20 valstu vadītāji, ir noteikti pieci pamatotas atalgojuma prakses elementi, un ņemot vērā, ka ir svarīgi vienlaikus veicināt šo principu īstenošanu;
- G. tā kā saskaņotie principi un jau īstenotie pasākumi atalgojuma politikas jomā būtu pastāvīgi jāpārtrauga un attiecīgā gadījumā jāpielāgo, lai visā Eiropā ieviestu vienādus nosacījumus un nodrošinātu Eiropas finanšu nozares konkurētspēju pasaulē;
- H. tā kā vairāku zinātnisko pētījumu rezultāti un praktiskā pieredze liecina, ka nesaistošiem ieteikumiem atalgojuma politikas jomā ir visai neliela ietekme, tādējādi uzsverot nepieciešamību ieviest iedarbīgāku instrumentu, lai nodrošinātu minēto principu ievērošanu;
- I. tā kā Komisijas ziņojumā ir norādīts, ka, neraugoties uz krīzes radīto stimulu īstenot ievērojamas reformas atalgojuma politikas jomā, tikai 16 dalībvalstis ir pilnībā vai daļēji piemērojušas Komisijas ieteikumu,

Vispārīgas piezīmes

1. atzinīgi vērtē Komisijas un FSP īstenotās iniciatīvas saistībā ar atalgojuma politiku finanšu nozarē un biržas sarakstā iekļautajās sabiedrībās kopumā, tomēr uzskata — paredzot finanšu iestādēm papildu regulējumu atalgojuma politikas un kapitāla prasību jautājumos, attiecīgi vajadzētu ņemt vērā finanšu uzņēmuma lielumu un tādējādi tā darbības ietekmi uz sistēmisko risku;
2. ņem vērā ziņojumā izklāstītos priekšlikumus attiecībā uz kapitāla prasību direktīvām, kuros ierosināti saistoši atalgojuma politikas principi finanšu nozarē;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Efektīva kompensācijas pārvaldība

3. uzsver, ka uzraudzības iestādēm vajadzētu lemt par to, vai finanšu iestādei vai biržas sarakstā iekļautai sabiedrībai ir vajadzīga atalgojuma komiteja; minētais lēmums būtu jāpieņem, ņemot vērā šo iestāžu vai sabiedrību lielumu, iekšējo organizāciju un to darbības veidu, jomu un sarežģītību; uzskata — ja uzraudzītājs to uzskata par vajadzīgu, atalgojuma komitejai būtu jānosaka atalgojuma politika, jābūt neatkarīgai un par savu darbību jāatbild akcionāriem un uzraudzītājiem, un tai vajadzētu cieši sadarboties ar attiecīgā uzņēmuma riska komiteju, novērtējot kompensācijas sistēmas radītos stimulus;

4. uzsver, ka līgumu priekšmetam ir jābūt pieejamam atalgojuma komitejai, un izskatāmos līgumos minētās komitejas izstrādā tā, lai par rupju nolaidību varētu sodīt, samazinot maksājumus; rupju nolaidību konstatē jo īpaši tad, ja neievēro vajadzīgo rūpību; šādā gadījumā atalgojuma komiteja nodrošina, ka samazinājums nav tikai simbolisks, bet ievērojami palīdz kompensēt radītos zaudējumus; turklāt finanšu iestādes vajadzētu aicināt izmantot soda sankciju sistēmu, proti, ar darbības rādītājiem saistītās atbildības daļas atmaksāšanu, ja konstatēts, ka darbības rādītāji ir negatīvi;

5. uzskata, ka atalgojuma komitejas priekšsēdētājam un tās balsstiesīgajiem locekļiem ir jābūt pārvaldes struktūrvienības locekļiem, kuri attiecīgajā finanšu iestādē vai biržas sarakstā iekļautajā sabiedrībā neveic nekādas izpildfunkcijas; uzskata, ka vadītājiem un valdes locekļiem nevajadzētu vienlaicīgi darboties citu sabiedrību valdēs, ja pastāv jebkāda interešu konflikta iespēja;

6. uzskata, ka attiecīgā gadījumā būtu jānodrošina iespēja akcionāriem piedalīties ilgstošas atalgojuma politikas noteikšanā un tālāk varētu dot viņiem iespēju paust savu viedokli par atalgojuma politiku, sabiedrības kopsapulcē piedaloties nesaistošā balsošanā par atalgojuma ziņojumu;

7. uzsver, ka valdes locekļu bez izpildpilnvarām kompensācijā vajadzētu iekļaut tikai fiksētu atalgojumu un tajā nevajadzētu iekļaut atalgojumu, kas ir atkarīgs no darba rezultātiem vai akcijām;

8. uzsver, ka riska kontrolē iesaistītajiem locekļiem vajadzētu būt neatkarīgiem no uzņēmējdarbības vienībām, kuras tie kontrolē, un viņiem vajadzētu piešķirt atbilstošas pilnvaras un atalgot viņus neatkarīgi no minēto uzņēmējdarbības vienību darbības rādītājiem;

Efektīva kompensācijas pielāgošana, ņemot vērā pārdomātu riska uzņemšanos

9. uzsver, ka atalgojumu vajadzētu pielāgot visiem riska veidiem, tam vajadzētu būt samērīgam ar riska pārvaldības rezultātiem un jāņem vērā tāda pašreizējā un iespējamā riska darbības laiks, kas ietekmē uzņēmuma vispārējos darbības rādītājus un stabilitāti;

10. norāda, ka biržas sarakstā iekļauto sabiedrību vadītāji nedrīkst vadīties pēc savām finanšu interesēm; uzskata, ka vadītāju personīgās finanšu intereses, kas saistītas ar viņu atbildības mainīgo daļu, bieži ir pretrunā sabiedrības ilgtermiņa interesēm, tostarp tās darbinieku un akcionāru interesēm;

11. uzskata, ka atalgojuma sistēmām vajadzētu būt samērīgām ar finanšu iestāžu lielumu, iekšējo organizāciju un darbības sarežģītību un tām vajadzētu atspoguļot dažādu finanšu nozaru, piemēram, banku, apdrošināšanas un fondu pārvaldīšanas nozaru, atšķirības;

12. uzsver, ka uzraudzītājam vajadzētu pārskatīt un rūpīgi pārbaudīt augstākās vadības, par riska uzņemšanos atbildīgo personu un kontroles pienākumu veicēju darbības riska pārvaldības pasākumus; uzskata, ka šādu kārtību vajadzētu piemērot arī tiem darbiniekiem, kuru kopējais atalgojums, ieskaitot pensijas nodrošinājumu, ir līdzvērtīgs minēto darbinieku kategoriju atalgojumam;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

13. uzskata, ka atalgojuma mainīgo daļu līmeni vajadzētu noteikt, balstoties uz iepriekš noteiktiem un novērtējamiem darbības kritērijiem, kuriem vajadzētu veicināt sabiedrības ilgtermiņa ilgtspējību;
14. uzsver, ka prēmiju fonda apmēru ar darbības rezultātiem saistītajā atalgojuma sistēmā vajadzētu saistīt ar uzņēmuma vispārējiem darbības rādītājiem un kapitāla bāzi, bet ar darbinieku individuālajiem darbības rezultātiem saistītais atalgojums būtu jānosaka, ņemot vērā gan konkrētā darbinieka sniegumu, attiecīgās uzņēmējdarbības vienības darbības rezultātus, gan iestādes vispārējos rezultātus;
15. uzskata, ka vadītāju personīgās finanšu intereses, kas saistītas ar viņu atalgojuma mainīgo daļu, bieži ir pretrunā viņu sabiedrības ilgtermiņa interesēm; uzsver, ka vadītāju un tādu darbinieku atalgojuma politikai, kuri atbildīgi par lēmumu pieņemšanu ar riska profilu saistītos jautājumos, ir jāatbilst līdzsvarotas un funkcionālas riska pārvaldības principiem, un tādēļ ir pienācīgi jālīdzsvaro atalgojuma fiksētā un mainīgā daļa; prasa nekavējoties veikt plašus pasākumus, kas ļautu samazināt vai pat atcelt to darbinieku kategoriju atalgojuma mainīgās daļas, kuru rīcība ir izraisījusi attiecīgās sabiedrības rezultātu pasliktināšanos;
16. uzskata, ka ir jāņem vērā ne tikai kvantitatīvais izvērtējums, bet arī ar kvalitāti saistīti izpildes kritēriji un subjektīvs vērtējums, lai noteiktu kompensācijas mainīgās daļas lielumu;
17. uzskata, ka kompensācijas plānos nevajadzētu iekļaut garantētas prēmijas;
18. uzskata, ka ne tikai ētisku apsvērumu dēļ, bet arī sociālā taisnīguma un ekonomikas ilgtspējības nodrošināšanai lielākā un mazākā atalgojuma starpībai sabiedrībā vajadzētu būt samērīgai;
19. uzsver, ka uzņēmumiem vajadzētu noteikt iekšēju kārtību, ko apstiprina uzraudzītājs, lai risinātu konfliktus, kas var rasties starp riska vadības un darba struktūrvienībām;
20. uzsver nepieciešamību attiecināt šos principus arī uz visu to darbinieku atalgojumu, kuru profesionālā darbība materiālā ziņā ietekmē uzņēmuma riska profilu, tostarp augstāko amatpersonu, par riska uzņemšanos atbildīgo personu, kontroles pienākumu veicēju un ikviena tāda darbinieka atalgojumu, kura kopējais saņemtais atalgojums, ieskaitot pensijas nodrošinājumu, ir līdzvērtīgs atalgojumam, ko saņem minēto personāla kategoriju darbinieki;
21. uzsver, ka vadītāju un darbinieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, kuras mērķis ir aizsargāt sabiedrību vadītājus, darbiniekus un augstāko vadību no prasībām, kas saistītas ar riskantiem vai nepārdomātiem lēmumiem un darbībām, veicot amata pienākumus, neatbilst ilgtspējīgas riska pārvaldības principiem atalgojuma jomā;

Līdzsvarota atalgojuma paketes struktūra

22. uzsver, ka ir jābūt pienācīgam līdzsvaram starp mainīgo un fiksēto atalgojuma daļu;
23. ierosina, ka atalgojuma mainīgā daļa ir izmaksājama tikai tad, ja tā ir pieņemama, ņemot vērā iestādes finanšu stāvokli un kapitāla bāzi, un pamatota, ņemot vērā uzņēmuma ilgtermiņa darbības rādītājus; uzskata, ka kompetentajai uzraudzības iestādei vajadzētu piešķirt tiesības ierobežot mainīgā atalgojuma kopējo apmēru finanšu iestādēs, lai stiprinātu akciju kapitālu;
24. uzsver, ka atalgojuma mainīgā elementa ievērojamas daļas izmaksu vajadzētu atlikt uz pietiekami ilgu laikposmu; minētās daļas lielumu un pagarinājuma termiņa ilgumu vajadzētu noteikt atbilstīgi ekonomikas attīstības ciklam, uzņēmējdarbības veidam, to ietekmējošajam riskam un attiecīgā darbinieka darbībai; tiesības uz atalgojumu, kas izmaksājams saskaņā ar atlikto kārtību, nevajadzētu iegūt ātrāk nekā proporcionāli maksājama atalgojuma gadījumā; izmaksas termiņu vajadzētu pagarināt vismaz 40 % no atlīdzības mainīgās daļas; ja atlīdzības mainīgā daļa ir īpaši liela, vajadzētu atlikt vismaz 60 % maksājumu no šīs summas, un šim pagarinājumam nevajadzētu būt īsākam par pieciem gadiem;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

25. uzskata, ka mainīgās kompensācijas ievērojamu daļu vajadzētu izmaksāt, izmantojot bezskaidras naudas instrumentus, piemēram, subordinētā parāda, iespējamā kapitāla veidā, akcijās vai ar akcijām saistītos instrumentos, ja šie instrumenti nodrošina ilgtermiņa vērtības radīšanai un riska periodiem atbilstošus stimulus;
26. uzskata — lai novērstu “spekulācijas ar prēmijām”, atalgojuma politika būtu jāattiecina uz visu atalgojumu kopumā, tostarp pensijām un algām; uzskata arī, ka “pensijas prēmijas” vajadzētu piešķirt, izmantojot bezskaidras naudas instrumentus, piemēram, subordinētā parāda, iespējamā kapitāla veidā, izmantojot akcijas vai ar akcijām saistītus instrumentus, lai saskaņotu ilgtermiņa stimulus;
27. ierosina noteikt atlaišanas pabalsta (“zelta izpletis”) maksimālo summu, kas būtu līdzvērtīga direktoru divu gadu darba samaksas fiksētajai daļai, ja darba attiecības tiek pārtrauktas priekšlaicīgi, un aizliegt atlaišanas pabalsta izmaksu pienākumu nepildīšanas vai brīvprātīgas aiziešanas no darba gadījumā;
28. prasa, lai atalgojuma politikas noteikšanā ņemtu vērā vīriešu un sieviešu līdztiesību;
29. atkārtoti uzsver nepieciešamību piemērot sankcijas par jebkāda veida diskrimināciju uzņēmumos, it īpaši atalgojuma politikas noteikšanā, karjeras izaugsmē un vadītāju pieņemšanā darbā;

Efektīva kontrolējošā uzraudzība un akcionāru iesaistīšanās

30. uzskata, ka uzņēmumiem vajadzētu skaidri, izsmelši un savlaicīgi informēt par saviem kompensācijas piešķiršanas principiem un uzraudzības iestādēm vajadzētu būt piekļuvei visai informācijai, kas tām vajadzīga, lai novērtētu piemērojamo principu ievērošanu;
31. aicina valsts uzņēmumus — tāpat kā citas sabiedrības — nodrošināt pilnīgu pārredzamību attiecībā uz šādu uzņēmumu atalgojuma un prēmiju politiku;
32. prasa arī publiskot sīku informāciju par sabiedrību, tostarp valsts uzņēmumu, pensiju un papildu pensiju plāniem;
33. aicina Komisiju padarīt stingrākus savus 2009. gada 30. aprīļa ieteikumus attiecībā uz atalgojuma struktūru un riska koriģēšanu atbilstoši Finanšu stabilitātes padomes noteiktajiem un G20 valstu 2009. gada septembrī apstiprinātajiem principiem;
34. aicina Komisiju pieņemt stingrus un saistošus atalgojuma politikas principus finanšu nozarē, ņemot vērā ziņojumā par Kapitāla prasību direktīvu izklāstītos priekšlikumus banku sektoram, un kārtību, kas balstīta uz “ievēro vai paskaidro” principu to biržas sarakstā iekļauto sabiedrību publiskai atklāšanai, kuras neievēro minētos principus;
35. mudina finanšu nozares uzraudzītājus īstenot Kompensācijas principu un standartu novērtēšanas metodoloģiju, ko 2010. gada janvārī ierosināja Bāzeles Banku uzraudzības komiteja;
36. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt vispārējas starptautiskas sistēmas izveidi to personu skaita atklāšanai, kuru saņemtais atalgojums, ieskaitot tā galvenos elementus — algu, prēmijas, ilgtermiņa stimulus un iemaksas pensiju shēmā —, ir 1 miljons eiro un vairāk;
37. aicina Komisiju apsvērt iekšējo un ārējo revidentu lomu saistībā ar efektīvas uzņēmumu vadības pilnīgu nodrošināšanu;

38. aicina Komisiju izpētīt iespējas stiprināt to vadītāju lomu, kuriem nav izpildpilnvaru, tostarp nodrošināt, ka uzņēmumi garantē pastāvīgu apmācību un neatkarīgu atalgojumu, kas atspoguļo vadītāju bez izpildpilnvarām neatkarīgo lomu, kā arī pilnvarot uzraudzītājus intervēt “apstiprinātās personas”;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

39. aicina Komisiju savos tiesību aktu priekšlikumos precizēt uzraudzības iestāžu lomu atalgojuma politikā;
40. uzsver, ka atalgojuma mainīgo daļu nevajadzētu izmaksāt, izmantojot līdzekļus vai metodes, kas atvieglo izvairīšanos no nodokļu nomaksas par šo atalgojumu;
41. prasa nodrošināt to, lai atalgojuma reglamentēšanā netiktu pārkāptas Līgumos paredzētās pamattiesības, jo īpaši sociālo partneru tiesības noslēgt un īstenot koplīgumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi;
42. aicina Komisiju izveidot ES krīzes vadības sistēmu, lai novērstu jaunu finanšu krīzi, ņemot vērā iniciatīvas, kuras veikušas starptautiskas struktūras, piemēram G20 un SVF;
43. aicina Komisiju mudināt dalībvalstis atgādināt biržas sarakstā iekļautajām sabiedrībām un finanšu pakalpojumu sabiedrībām par to sociālo atbildību, to bojāto tēlu un nepieciešamību rādīt priekšzīmi starptautiskā labklājības sabiedrībā;
44. uzskata, ka turpmāka uzņēmējdarbība vai filiāļu saglabāšana valstīs, kas atsakās sadarboties, ir pret-runā sabiedrību ilgtermiņa interesēm kopumā, un prasa Eiropas līmenī izstrādāt stratēģiju cīņai pret nodokļu oāzēm, lai īstenotu Londonā un Pitsburgā notikušajās G20 valstu sanāksmēs izteiktos paziņojumus;

*

* *

45. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un ES un valstu regulatīvajām iestādēm.

Ieteikumi: Pārrobežu krīzes vadība banku nozarē

P7_TA(2010)0276

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par pārrobežu krīzes vadību banku nozarē (2010/2006(INI))

(2011/C 351 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. pantu,
- ņemot vērā 2000. gada 13. aprīļa rezolūciju saistībā ar Komisijas paziņojumu par finanšu tirgu sistēmas īstenošanu — Rīcības plāns ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 20. oktobra paziņojumu "ES satvars pārrobežu krīzes vadībai banku nozarē" (COM(2009)0561),
- ņemot vērā 2009. gada 23. septembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Kopienas finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku komitejas izveidošanu (COM(2009)0499),

⁽¹⁾ OV C 40, 7.2.2001., 453. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- ņemot vērā 2009. gada 23. septembra priekšlikumu Padomes lēmumam, ar kuru Eiropas Centrālajai bankai uztic konkrētus uzdevumus saistībā ar Eiropas Sistēmisko risku komitejas darbību (COM(2009)0500),
 - ņemot vērā 2009. gada 23. septembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Banku iestādi (COM(2009)0501),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvu 2006/48/EK par kredīties-tāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvu 2006/49/EK par ieguldī-jumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīvu 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. aprīļa Direktīvu 2001/24/EK par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Padomes 1976. gada 13. decembra Otro direktīvu 77/91/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses ⁽⁵⁾, Padomes 1978. gada 9. oktobra Trešo direktīvu 78/855/EEK, kas attiecas uz akciju sabiedrību apvienošanu ⁽⁶⁾ un Padomes 1982. gada 17. decembra Sesto direktīvu 82/891/EEK, kas attiecas uz akciju sabiedrību sadalīšanu ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 1. jūnija Saprāšanās memorandu par sadarbību starp Eiropas Savienības finanšu uzraudzības iestādēm, centrālajām bankām un finanšu ministrijām pārrobežu finansiālās stabilitātes jomā,
 - ņemot vērā ieteikumu Nr. 13 ziņojumā, ko Komisijas priekšsēdētājam J. M. Barroso 2009. gada 25. februārī iesniedza Jacques de Larosière vadītā augsta līmeņa grupa, kurā teikts, ka "grupa aicina Eiropas Savienībā izveidot saskaņotu un funkcionālu tiesisko regulējumu krīžu vadībai",
 - ņemot vērā Reglamenta 42. un 48. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A7-0213/2010),
- A. tā kā Savienībā bankas pakalpojumu jomā ir izveidots iekšējais tirgus, nevis apvienoti savstarpēji neatkarīgi pakalpojumi, un tā kā šim iekšējam tirgum ir izšķiroša nozīme Savienības konkurētspējai pasaules mērogā;

B. tā kā šobrīd nav pietiekami izstrādāti starptautiski noteikumi par krīzes vadību banku nozarē;

⁽¹⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

⁽³⁾ OV L 135, 31.5.1994., 5. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 125, 5.5.2001., 15. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 26, 31.1.1977., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 295, 20.10.1978., 36. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 378, 31.12.1982., 47. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- C. tā kā pašreizējie ES un starptautiskie finanšu nozares uzraudzības mehānismi nav bijuši pietiekami efektīvi problēmu novēršanai vai to pietiekamai ierobežošanai;
- D. tā kā krīzes vadības izmaksas pārāk smagi ietekmēja nodokļu maksātājus, izaugsmi un nodarbinātību;
- E. tā kā vispirms jau akcionāru un tad arī aizdevēju līdzdalībai sloga sadalē ir izšķiroša nozīme, lai nodokļu maksātājiem maksimāli samazinātu izmaksas, ko rada ikviena finanšu tirgu un iestāžu krīze;
- F. tā kā Savienībā vai nu nebija pieņemti atbilstīgi noteikumi un netika veikta pārraudzība, vai arī spēkā esošie noteikumi un veiktā pārraudzība bija par vājiem, valsts iestāžu rīcība netika nesaskaņota un palielinājās risks, ka varētu tikt veikti protekcionistiski pasākumi un konkurenci ierobežojošas darbības, tostarp arī sniedzot valsts atbalstu, un tika apdraudēta finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus izveide;
- G. tā kā iekšējā tirgus koncepcijai vairāk atbilstu vienota pieeja banku grupu bankrota novēršanai;
- H. tā kā attīstītam finanšu pakalpojumu iekšējam tirgum ir izšķiroša nozīme ES vispārējās konkurētspējas nodrošināšanā;
- I. tā kā būtu jānosaka banku nozares dalībnieku atbildība par savu rīcību un tā kā šai atbildībai būtu jāpalīdz īstenot izšķirošo mērķi — atjaunot finanšu tirgus, lai ar to palīdzību varētu finansēt ekonomiku;
- J. tā kā šīs krīzes rezultātā ir radusies nepieciešamība, kā arī pilsoņi sagaida to, ka ES iestādes, apspriežoties ar G20 un citiem starptautiskiem forumiem, steidzami izveidos atbilstīgu satvaru, kurš krīzes gadījumā saglabās finanšu stabilitāti, mazinās nodokļu maksātājiem izmaksas, saglabās banku pamatpakalpojumus un aizsargās noguldītājus;
- K. tā kā, lai nodrošinātu finanšu stabilitāti un integrētu finanšu tirgu darbību, pārrobežu un sistēmiskās finanšu iestādes ir jāuzrauga pārrobežu līmenī;
- L. tā kā Eiropas satvars pārrobežu krīzes vadībai ir izstrādāts, lai valsts iestādēm dotu pilnvaras pieņemt pasākumus, tostarp vajadzības gadījumā veikt intervences pasākumus banku grupu vadībā (un īpaši, bet ne tikai, bankās, kas pieņem noguldījumus, ja pastāv sistēmiska riska draudi);
- M. tā kā Eiropas satvars pārrobežu krīzes vadībai ir izstrādāts, lai arī reglamentētu gan pārrobežu banku grupu, gan atsevišķu banku, kuras veic pārrobežu darījumus tikai caur savām filiālēm, darbību; tā kā attiecībā uz pārrobežu banku grupām ir jāpieņem vienoti noteikumi;
- N. tā kā noturīgai reakcijai uz krīzi jābūt saskaņotai un visaptverošai, ietverot sevī labāku uzraudzību (jaunās ES uzraudzības sistēmas īstenošana), labākus noteikumus (izskatāmās iniciatīvas, piemēram, Direktīva 2006/48/EK, Direktīva 2006/49/EK, Direktīva 94/19/EK un vadītāju atalgojums) un efektīvu ES krīzes vadības satvaru attiecībā uz finanšu iestādēm;
- O. tā kā princips “maksā piesārņotājs” būtu jāattiecinā arī uz finanšu nozari, jo tās darbības kļūdu postošā ietekme smagi skar gan valstis, gan tautsaimniecības nozares, gan visu ekonomiku kopumā;
- P. tā kā agrīni intervences pasākumi banku krīzēs un šo krīžu novēršana būtu jāsaik, pamatojoties uz skaidri definētiem kritērijiem, tostarp attiecībā uz prasībām neatbilstošu kapitalizācijas līmeni, samazinātu likviditāti un aktīvu kvalitātes un vērtības pasliktināšanos; tā kā šie intervences pasākumi ir jāsaista ar noguldījumu garantiju sistēmām;

Tresdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- Q. tā kā ES ir nepieciešams stingrs rīcības kodekss vadībai, kā arī mehānismi neatbilstīgas uzvedības nepieļaušanai, un tie būtu jāizstrādā, saskaņojot tos līdzīgām starptautiskām ierosmēm;
- R. tā kā ir svarīgi, ka Komisija veic pilnu ietekmes novērtējumu, izskatot ikvienu jautājumu par to, vai būtu vajadzīgas jaunas uzņēmumu vadības pamatnostādnes;
- S. tā kā ir jau pagājuši trīs gadi, kopš darbojas Eiropas banku iestāde (EBI), ES banku noregulējuma sistēma, ES Finanšu stabilitātes fonds un Noregulējuma vienība, Komisijai būtu jāveic pētījums par to, cik atbilstīgi būtu šā krīzes satvara darbības apjomu attiecināt uz citām finanšu iestādēm, kas nav bankas, tostarp, bet ne tikai, uz apdrošināšanas sabiedrībām un aktīvu un fondu pārvaldītājiem, kā arī būtu jāveic pētījums par to, cik iespējami un atbilstīgi būtu izveidot valstu stabilitātes fondu tīklu visām tām iestādēm, kas nedarbojas ES Finanšu stabilitātes fondā, kā tas ierosināts pielikumā dotajā ieteikumā Nr. 3;
- T. tā kā, lai novērstu pārmērīgu riska uzņemšanos, nedrīkst pieļaut morālo apdraudējumu, un ir nepieciešams satvars, kas aizsargā pašu sistēmu, nevis šīs sistēmas vainīgos dalībniekus, jo īpaši nedrīkst izmantot noregulējuma fondus, lai segtu zaudējumus banku akcionāriem, kuriem jāuzņemas atbildība par visiem zaudējumiem, kā arī, lai maksātu prēmijas vadītājiem par viņu pieļautajām kļūdām; tā kā šajā sakarībā attiecībā uz iestādēm, kas izmanto ES banku noregulējuma sistēmu, būtu jāpiemēro administratīvi un izlabošanas pasākumi; tā kā par turpmākās finanšu uzraudzības vadošo principu vajadzētu kļūt "morālā apdraudējuma" novēršanai;
- U. tā kā pašreizējo ekonomisko, finanšu un sociālu problēmu risināšanai un bankām izvirzīto dažādo jauno likumu prasību īstenošanai ir nepieciešama pakāpeniska un saprātīga pieeja, bet tas nedrīkst būt par traucēkli tālejošas un steidzamas darba kārtības izstrādāšanai;
- V. tā kā banku grupas iekšējie aktīvu pārvedumi nekādā ziņā nedrīkst apdraudēt aktīvu nodevēja finanšu un likviditātes stabilitāti un tie jāveic atbilstīgi vidējam tirgus novērtējumam vai cenai; tā kā ir jāizstrādā skaidri principi, kā vērtēt aktīvus, kuru vērtība samazinājusies, un kā attiekties pret reģistrācijas valstīs izvietotiem meitasuzņēmumiem un filiālēm;
- W. tā kā Savienībā būtu jāveido kopēja sapratne par to, "kas", "kad" un "kā" "kam" ir jādara finanšu iestāžu krīzes gadījumā;
- X. tā kā banku sektoram piemērojamiem pasākumiem būtu jāveicina reālā ekonomika, ņemot vērā tās īstermiņa un ilgtermiņa finansēšanas un investīciju vajadzības;
- Y. tā kā ir jānovērš lielās atšķirības starp valsts regulatīvajiem un maksātspējas režīmiem, pārrobežu stabilitātes grupās izveidojot saskaņotu struktūru un uzturot pastiprinātu dialogu starp valsts uzraudzības iestādēm un institūcijām;
- Z. tā kā iestādes kļūst arvien lielākas, sarežģītākas un veido saiknes ar citām iestādēm gan reģionālajā, gan pasaules līmenī, tad iestāžu bankrots, neatkarīgi no to lieluma, var izraisīt domino efektu visā finanšu sistēmā, tāpēc pakāpeniski un pa posmiem ir jāievieš visām bankām paredzēts iedarbīgs krīzes noregulējuma satvars, iesakot, ka sākotnēji uzmanība jāpievērš iestādēm ar visaugstāko riska pakāpi; tā kā, šādā krīzes noregulējuma satvarā, pēc iespējas vairāk būtu jāņem vērā citu starptautisku forumu īstenotie līdzīgie pasākumi;
- AA. tā kā neliels skaits banku (pārrobežu sistēmiskās bankas), ņemot vērā to lielumu, sarežģītību un ciešās saiknes ar citām finanšu iestādēm visā Savienībā, rada ārkārtīgi augstu sistēmisko risku, steidzami ir jāizveido tieši šim mērķim paredzēts īpašs režīms, citām pārrobežu finanšu iestādēm ir nepieciešami vispārējāki objektīvāki noregulējuma režīmi;
- AB. tā kā ES krīzes vadības satvaram, lai ar to efektīvi varētu atbalstīt intervences pasākumus, ir nepieciešams noteikumu kopums, atbilstīgas specializētās zināšanas un finanšu līdzekļi, kam tad arī vajadzētu būt par ierosinātā pārrobežu sistēmiskajām bankām paredzētā prioritārā režīma balstiem;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- AC. tā kā uzraudzība, agrīnas intervences pilnvaras un ar noregulējumu saistītie pasākumi būtu jāuzskata par kopēja satvara trīs savstarpēji saistītiem posmiem;
- AD. tā kā sistēmiskajām bankām izveidotajam operatīvajam īpašajam režīmam vidējā vai ilgākā termiņā būtu jātop par vispārēju režīmu, kas aptvertu visas pārrobežu finanšu iestādes Savienībā, un tajā būtu jāiekļauj saskaņots ES maksātspējas režīms;
- AE. tā kā visiem stabilitātes fondiem, ko izveido Savienības līmenī, jābūt paredzētiem tikai turpmāko krīžu noregulējumam un tos nedrīkstētu izmantot, lai atmaksātu izdevumus, ko radījuši iepriekšējie intervences pasākumi vai problēmas, kuras izraisīja 2007.–2008. gada finanšu krīze,
1. saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 50. un 114. pantu, pieprasa Komisijai līdz 2010. gada 31. decembrim iesniegt Parlamentam vienu vai vairākus tiesību aktu priekšlikumus vai priekšlikumus attiecībā uz ES krīzes vadības satvaru, ES Finanšu stabilitātes fondu (Fondu) un Noregulējuma vienību, ievērojot šim ziņojumam pievienotajā Pielikumā dotos ieteikumus, ņemot vērā starptautisko struktūru, piemēram, G20 un Starptautiskā Valūtas fonda, uzsāktās ierosmes līdzvērtīgu konkurences apstākļu nodrošināšanai, un pamatojoties uz visu pieejamo alternatīvu, tostarp ietekmes novērtējuma, rūpīgu analīzi;
 2. apstiprina, ka šajos ieteikumos ir ievērots subsidiaritātes princips un pilsoņu pamattiesības;
 3. uzskata, ka pieprasītā priekšlikuma finansiālās sekas būtu jāsedz no attiecīgajām budžeta dotācijām (izņemot ieguldījumus Fondā, par kuriem ir jāatbild iesaistītajām bankām);
 4. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju ar tai pievienotajiem detalizēti izstrādātajiem ieteikumiem nosūtīt Komisijai un Padomei, kā arī dalībvalstu parlamentiem un valdībām.

REZOLŪCIJAS PIELIKUMS:

DETALIZĒTI IETEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ PIEPRASĪTO PRIEKŠLIKUMU

Ieteikums Nr. 1 saistībā ar kopīgu ES satvaru krīžu vadībai

Eiropas Parlaments uzskata, ka tiesību aktam, kas ir jāpieņem, būtu jāreglamentē turpmāk minētie jautājumi:

1. Izveidot ES satvaru krīzes vadībai ar vispārēju obligātu noteikumu kopumu un gala rezultātā izstrādāt vispārējus noregulējuma un maksātspējas tiesību aktus, kuri attieksies uz visām ES strādājošām banku iestādēm un kuru mērķi būs:
 - veicināt finanšu sistēmas stabilitāti;
 - ierobežot vai novērst finanšu sistēmas "inficēšanos";
 - ierobežot izmaksas, ko sabiedrībai rada veicamie intervences pasākumi;
 - optimizēt noguldītāju stāvokli un visā Savienības teritorijā garantēt vienlīdzīgu attieksmi pret viņiem;
 - saglabāt būtiskāko bankas pakalpojumu sniegšanu;
 - novērst morālo kaitējumu, likt izdevumus segt nozarei un akcionāriem, kā arī internalizēt finanšu tirgu un iestāžu radītās negatīvas ārējās sekas;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- visā Savienības teritorijā nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret visiem kreditoriem, tostarp visās dalībvalstīs nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret visiem vienas pārrobežu iestādes meitasuzņēmumiem un filiālēm;
 - nodrošināt darbinieku tiesību ievērošanu;
 - stiprināt finanšu pakalpojumu iekšējo tirgu un tā konkurētspēju.
2. Pakāpeniski apvienot spēkā esošos valsts noregulējuma un maksātnespējas tiesību aktus, kā arī uzraudzības pilnvaras, un pieņemamā laika posmā izveidot efektīvu vienotu ES režīmu.
 3. Kad pārejas perioda beigās būs pabeigts maksātnespējas un uzraudzības noteikumu saskaņošanas process, jāizveido vienota ES noregulējuma iestāde, kas darbotos kā atsevišķa struktūrvienība vai arī kā vienība EBI sastāvā.
 4. Lai uzlabotu sadarbību un pārredzamību un pamatojoties uz iepriekš veiktu pašvērtējumu, regulāri jāveic uzraudzītāju profesionālāpvalsts, ko vadītu EBI.
 5. Vienmēr, kad kādu pārrobežu iestādi skar noregulējuma procedūra vai tā tiek likvidēta, jāveic padziļināta izmeklēšana (to veic EBI iecelti neatkarīgi eksperti), lai izceltu ar konkrēto gadījumu saistītos iemeslus un noteiktu atbildīgās personas. Nodrošināt, ka Eiropas Parlaments tiek informēts par šo izmeklēšanu rezultātiem.
 6. Noteikt, ka par agrīnas intervences pasākumu un katras bankas ārkārtas rīcības plāna apstiprināšanu atbild konkrēta uzraudzības iestāde:
 - par pārrobežu sistēmiskajām bankām — Eiropas Banku iestāde (EBI) ciešā sadarbībā ar valsts uzraudzības iestāžu kolēģiju un pārrobežu stabilitātes grupām (kā noteikts iepriekšminētajā 2008. gada 1. jūnija saprašanās memorandumā);
 - par visām citām pārrobežu nesistēmiskajām bankām — kolēģijas sastāvā esošā konsolidētās uzraudzības iestāde (tās pārvaldībā, par ko ir panākta vienošanās), saskaņojot savu darbību ar EBI un apspriežoties ar pārrobežu stabilitātes grupām;
 - par vietējām bankām — vietējā uzraudzības iestāde.
 7. Izstrādāt krīzes vadības vispārējo noteikumu kopumu, tostarp kopējas metodes, definīcijas un terminoloģiju, kā arī atbilstīgu kritēriju kopumu pārrobežu banku stresa testam.
 8. Nodrošināt, ka noregulējuma plāni kļūst par obligātu normatīvu prasību; noregulējuma plānos jāiekļauj detalizēta informācija par aktīvu un kapitāla taisnīgu sadali, paredzot atbilstīgas tiesības atgūt līdzekļus, kas pārvietoti no meitasuzņēmumiem un filiālēm uz citām vienībām, kā arī jānosaka strukturālās plaknes, kas ļauj nodalīt atsevišķus modeļus, it īpaši tos, kuri nodrošina būtisku infrastruktūru, piemēram, maksājumu dienestus. Prasībai attiecībā uz šādu plānu saturu jābūt samērīgai ar bankas lielumu, darbībām un ģeogrāfisko izplatību. Nodrošināt, ka šie noregulējuma plāni tiek regulāri atjaunoti.
 9. Līdz 2011. gada decembrim sagatavot Eiropas uzraudzības iestāžu novērtējumu bankām (riskā paneli), pamatojoties uz vienotu kvantitatīvo un kvalitatīvo rādītāju kopumu. Riska paneļa rādītāji jāvērtē atbilstīgi katras konkrētās iestādes specifikai, lielumam un sarežģītības pakāpei, ievērojot konfidencialitāti. Riska panelī jāiekļauj vismaz šādi rādītāji:
 - kapitāls;
 - aizņemto līdzekļu īpatsvars;
 - likviditāte;
 - maksājuma termiņu neatbilstība, procentu likme un valūta;
 - aktīvu likviditāte;
 - liela riska darījumu kopumi un riska koncentrācijas;
 - paredzamie zaudējumi;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- jutība pret tirgus cenām, procentu likmēm un valūtas maiņas kursiem;
 - piekļuve finansējumam;
 - stresa testu rezultāti;
 - iekšējās kontroles efektivitāte;
 - pārvaldības un uzņēmumu vadības kvalitāte;
 - sarežģītības līmenis un nepārredzamība;
 - iespējamie riski;
 - atbilstība tiesību aktiem vai normatīvajām prasībām.
10. Piešķirt uzraudzības iestādēm tiesības veikt intervences pasākumus, pamatojoties uz uzraudzības novērtējuma robežvērtībām, pilnībā ievērojot proporcionalitātes principu, un noteikt šīm iestādēm atbilstīgus terminus, lai tās pašas varētu novērst konstatētās nepilnības.
11. Nodrošināt uzraudzības iestādēm atbilstīgus tiesiskus instrumentus intervences pasākumu īstenošanai, grozot attiecīgos nozares tiesību aktus vai pieņemot jaunus nozares tiesību aktus ar mērķi:
- pieprasīt, lai tiktu veikta kapitāla, likviditātes, darbību dažādības un iekšējo procesu pielāgošana (virs obligātajām normatīvajām prasībām);
 - ieteikt vai noteikt izmaiņas vadībā;
 - noteikt peļņas un dividenžu uzkrāšanu un ierobežojumus, lai konsolidētu kapitāla prasības; ierobežot banku licenču termiņus;
 - ļaut uzraudzības iestādēm ierosināt atsevišķo modeļu — gan nesekmīgo, gan sekmīgo — atdalīšanu no iestādes, lai nodrošinātu pamatfunkciju turpmāku darbību;
 - noteikt pilnīgu vai daļēju pārdošanu;
 - pārvest aktīvs un pasīvus uz citām iestādēm, lai nodrošinātu sistēmiski nozīmīgu darbību nepārtrauktību;
 - izveidot pagaidu banku (*bridge bank*) vai labo banku / slikto banku;
 - pieprasīt, lai atkarībā no konkrētās iestādes veida parādi tiktu nomainīti pret pašu kapitālu vai citu konvertējamu kapitālu, piemērojot atbilstīgus novērtējuma diskontus;
 - uzņemties pagaidu valsts kontroli;
 - noteikt, ka tiek apturētas pret konkrēto banku izvirzītās noteikta tipa prasības (moratorijs);
 - kontrolēt procesu, kā tiek veikti grupas iekšējie aktīvu pārvedumi;
 - grupas līmenī iecelt īpašu pārvaldnieku;
 - reglamentēt likvidāciju;
 - piešķirt EBI pilnvaras atļaut īstenot ES Finanšu stabilitātes fonda intervences pasākumu, tostarp, lai ārkārtas gadījumā uz vidēji ilgu laiku saņemtu finansējumu, kapitāla ieguldījumus un garantijas;
 - noteikt administratīvus un atjaunošanas pasākumus attiecībā uz iestādēm, kuras izmanto Fondu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

12. Visi 11. apakšpunktā minētie instrumenti ir jāpielieto, visās dalībvalstīs pilnībā ievērojot ES konkurences noteikumus un nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem un noguldītājiem.

Ieteikums Nr. 2 saistībā ar pārrobežu sistēmiskajām bankām

Eiropas Parlaments uzskata, ka tiesību aktam, kas ir jāpieņem, būtu jāreglamentē turpmāk minētie jautājumi:

1. Ņemot vērā pārrobežu sistēmisko banku īpašo nozīmi finanšu pakalpojumu iekšējā tirgū, steidzami jāsak risināt ar tām saistītie jautājumi, lai līdz 2011. gada beigām izstrādātu jaunu īpašu režīmu, ko pazīs ar nosaukumu Eiropas banku uzņēmējdarbības tiesības. Ir jāierosina arī pārējām pārrobežu bankām domāts vispārīgāks režīms.
2. Pārrobežu sistēmiskajām bankām jāievēro šis jaunais uzlabotais īpašais režīms; šis jaunais īpašais režīms novērsīs juridiskos šķēršļus efektīvai pārrobežu darbībai, vienlaikus nodrošinot skaidru, vienlīdzīgu un paredzamu attieksmi pret akcionāriem, noguldītājiem, kreditoriem, darbiniekiem un citām ieinteresētajām personām, jo īpaši pēc grupas iekšējiem aktīvu pārvedumiem. Tajā ietilps īpašs 28. režīms, kurš noteiks pārrobežu sistēmisko banku maksātspējas procedūras un kuru vēlāk varēs attiecināt uz visām pārrobežu bankām;
3. Komisija pieņems pasākumu ar mērķi līdz 2011. gada aprīlim izstrādāt kritērijus sistēmisko banku definīcijai. Pamatojoties uz šādiem kritērijiem, uzraudzības iestāžu padome, apspriedusies ar Eiropas Sistēmisko risku komiteju (12.b pants Ekonomikas un monetārās komitejas 2010. gada 17. maija ziņojumā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Banku iestādi ("EBI ziņojums")) regulāri noteiks, kuras ir šādas bankas.
4. EBI uzraudzīs visas pārrobežu sistēmiskās bankas un darbosies caur kompetentajām valsts iestādēm (atbilstīgi EBI ziņojumam).
5. Komisija pieņems pasākumu, lai ieteiktu mehānismu aktīvu pārvedumiem pārrobežu sistēmiskajās bankās, ņemot vērā nepieciešamību aizsargāt reģistrācijas valstu tiesības.
6. ES Finanšu stabilitātes fonds un Noregulējuma vienība atbalstīs pārrobežu sistēmiskajām bankām paredzētos un EBI vadītos intervences pasākumus saistībā ar krīzes vadību, noregulējumu vai maksātspēju.

Ieteikums Nr. 3 saistībā ar ES Finanšu stabilitātes fondu

Eiropas Parlaments uzskata, ka tiesību aktam, kas ir jāpieņem, būtu jāreglamentē turpmāk minētie jautājumi:

1. EBI būs atbildīga par ES Finanšu stabilitātes fonda (Fonda) izveidi, un šo Fondu veidos, lai finansētu intervences pasākumus (rehabilitācija vai metodiska likvidācija) sistēmas stabilitātes saglabāšanai un bankrotējošu banku negatīvās ietekmes ierobežošanai. Komisija līdz 2011. gada aprīlim iesniegs Parlamentam priekšlikumu, kurā tiks detalizēti izklāstīti šā fonda statūti, struktūra, pārvaldība, lielums, darbības modelis, kā arī precīzs īstenošanas grafiks (atbilstīgi turpmāk minētajam 2. un 3. punktam).
2. Fonds:
 - aptvers visu Eiropu;
 - to *ex ante* finansēs pārrobežu sistēmiskās bankas, pamatojoties uz kritērijiem, kuros ņemti vērā iespējamie riski un krīžu cikliskums, kā arī sistēmiskais risks, ko rada atsevišķa banka. Bankām, kas veic ieguldījumus Fondā, nebūs jāiemaksā līdzīgos savas valsts stabilitātes fondos vai jāmaksā tās noregulējuma vienībām;
 - nebūs saistīts ar noguldījumu garantiju sistēmām un būs neatkarīgs no tām;
 - būs pietiekami liels, lai atbalstītu pagaidu intervences pasākumus (piemēram, aizdevumus, aktīvu pirkumus un kapitāla ieguldījumus) un segtu noregulējuma un maksātspējas procedūru izmaksas;
 - tiks veidots pakāpeniski, atbilstīgi pašreizējam ekonomikas stāvoklim.
 - tiks izstrādāts tā, lai tas neradītu morālu apdraudējumu un to neizmantotu bankas akcionāru zaudējumu segšanai vai atlīdzības izmaksāšanai vadībai par tās pieļautajām kļūdām;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. Komisija vēl:

- izskatīs pamatnostādnes attiecībā uz ieguldījumiem Fonda aktīvos (risks, likviditāte, atbilstība ES mērķiem);
- noteiks fonda aktīvu pārvaldnieka atlases kritērijus (vai nu iekšēji, var ar privātu vai publisku trešo pušu, piemēram, Eiropas Investīciju bankas, iesaistīšanu);
- lems, kuriem ieguldījumiem varētu aprēķināt statūtkapitāla koeficientus;
- piemēros administratīvus pasākumus (sodu vai kompensēšanas shēmas) tām pārrobežu sistēmiskajām bankām, kuras izmanto Fonda līdzekļus;
- radīs nosacījumus, lai Fonda darbības jomu varētu attiecināt ne tikai uz pārrobežu sistēmiskajām bankām, bet uz visām sistēmiskajām bankām;
- noteiks apjomu (un atbilstību) valstu fondu tīklu izveidei, lai rūpētos par visām iestādēm, kas nepiedalās Fonda darbībā. Pēc tam ir jāizveido ES satvars, lai reģlamentētu esošo un turpmāko valsts fondu darbību, un šim satvaram jādarbojas atbilstīgi vienotu un saistošu noteikumu kopumam.

Ieteikums Nr. 4 saistībā ar Noregulējuma vienību

Eiropas Parlaments uzskata, ka tiesību aktam, kas ir jāpieņem, būtu jāreģlamentē turpmāk minētie jautājumi:

EBI sastāvā izveidos Noregulējuma vienību, lai tā vadītu ar pārrobežu sistēmiskajām bankām saistītās noregulējuma un maksātnespējas procedūras. Šī vienība:

- darbosies stingri noteiktās robežās, ko paredz tiesiskais regulējums un EBI kompetence;
- apkopos specializētās zināšanas tiesību un finanšu jomā, jo īpaši attiecībā uz banku pārstrukturēšanu, to darbības radikālu maiņu un likvidāciju;
- cieši sadarbosies ar valsts iestādēm attiecībā uz īstenošanu, tehnisko palīdzību un personāla kopīgu izmantošanu;
- ierosinās no Fonda veicamās izmaksas;
- ja kādu pārrobežu iestādi skar noregulējuma procedūra vai tā tiek likvidēta, jāveic padziļināta izmeklēšana (to veic EBI iecelti neatkarīgi eksperti), lai izceltu ar konkrēto gadījumu saistītos iemeslus un noteiktu atbildīgās personas. Parlamentam ir jāsaņem informācija par šo izmeklēšanu rezultātiem.

Eiropas Finanšu stabilitātes fonds un Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms un turpmākās darbības

P7_TA(2010)0277

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija rezolūcija par Eiropas Finanšu stabilitātes iestādi, Eiropas Finanšu stabilizācijas mehānismu un turpmākām darbībām

(2011/C 351 E/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 122. un 143. pantu,
- ņemot vērā Eurogrupas 2010. gada 7. jūnija pilnvaras attiecībā uz Eiropas finanšu stabilitātes iestādi,

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- ņemot vērā eurozonas 16 dalībvalstu 2010. gada 7. jūnija lēmumu,
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 12. maija paziņojumu par pastiprinātu ekonomikas politikas koordinēšanu (COM(2010)0250),
 - ņemot vērā Padomes 2010. gada 11. maija Regulu (ES) Nr. 407/2010, ar ko izveido Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu,
 - ņemot vērā Padomes 2002. gada 18. februāra Regulu (EK) Nr. 332/2002, ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm,
 - ņemot vērā eurozonas valstu un valdību vadītāju 2010. gada 7. maija paziņojumu,
 - ņemot vērā *Ecofin* padomes 2010. gada 9. un 10. maija secinājumus,
 - ņemot vērā eurozonas valstu un valdību vadītāju 2010. gada 25. marta paziņojumu,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes 2010. gada 25. un 26. marta secinājumus,
 - ņemot vērā eurozonas dalībvalstu 2010. gada 11. aprīļa paziņojumu par eurozonas dalībvalstu atbalstu Grieķijai,
 - ņemot vērā 2010. gada 24. jūnija jautājumu Komisijai par Eiropas finanšu stabilitātes iestādi, Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu un turpmākām darbībām (O-0095/2010 – B7-0318/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Māstrihtas līguma autori nav paredzējuši iespēju, ka eurozonā varētu rasties valsts parādu krīze;
- B. tā kā eurozonas dalībvalstu parādi sevišķi strauji pieauga 2009. gada rudenī;
- C. tā kā atsevišķās dalībvalstīs 2010. gada pavasarī būtiski pasliktinājās situācija valsts parādu tirgū, kritisko punktu sasniedzot 2010. gada maijā;
- D. tā kā valsts parādu tirgos ir notikušas izmaiņas, kam vajadzīga papildu izpēte;
- E. tā kā Eiropas Savienības finansiālo palīdzību Padomes 2010. gada 11. maija Regulas (ES) Nr. 407/2010 īstenošanas nolūkā saskaņā ar 2. panta 2. punktu ierobežo, lai tā nepārsniegtu maksājumu apropriācijām noteiktās pieejamās rezerves pašu resursu maksimālās robežas; tā kā 3. panta 5. punkts paredz, ka Komisija un saņēmēja dalībvalsts noslēdz saprašanās memorandu, kurā izklāstīti ar Savienības finansiālo atbalstu saistītie ekonomikas politikas nosacījumi, un Komisija šo saprašanās memorandu paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei;
- F. tā kā eurozonas dalībvalstis atbilstīgi *Ecofin* padomes 2010. gada 9. un 10. maija secinājumiem 2010. gada 7. jūnijā saskaņā ar Luksemburgas tiesību aktiem (*société anonyme*) izveidoja Eiropas finanšu stabilitātes iestādi (EFSI) kā sabiedrību ar ierobežotu atbildību, paredzot, ka eurozonas dalībvalstis proporcionāli garantēs EFSI emisiju 440 miljardu euro apmērā,

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

1. atzinīgi vērtē neseno veikto pasākumu ES un dalībvalstu līmenī, lai saglabātu euro stabilitāti; pauž nožēlu, ka Eiropas politikas veidotāji nav agrāk veikuši izlēmīgas darbības, lai gan finanšu krīze pastāvīgi padziļinājās;
2. tomēr uzsver, ka šie ir tikai pagaidu pasākumi un ka būs vajadzīgs reāls progress attiecībā uz fiskālo un strukturālo politiku atsevišķās dalībvalstīs, kā arī būs jāizveido jauns, stingrāks ekonomikas pārvaldības regulējums nolūkā novērst līdzīgu krīžu atkārtošanos nākotnē, palielināt izaugsmes potenciālu un panākt ilgtspējīgu makroekonomisko līdzsvaru Eiropas Savienībā;
3. uzskata, ka pašreizējo krīzi nav iespējams novērst ilgtermiņā, ja parādos nonākušajām valstīm vienīgi rada jaunas parādsaistības;
4. uzskata, ka visām dalībvalstīm un jo īpaši tām, kuras ir daļa no Ekonomikas un monetārās savienības (EMS), izstrādājot savas valsts ekonomikas politiku, ir jāņem vērā gan šīs politikas ietekme uz attiecīgo valsti, gan uz Savienību un jo īpaši uz EMS dalībvalstīm; uzskata, ka ekonomikas politika ir kopīga joma, kas jākoordinē Padomē saskaņā ar Līguma procedūram;
5. uzskata, ka — neatkarīgi no Padomes 2010. gada 11. maija Regulas (ES) Nr. 407/2010 un Padomes 2002. gada 18. februāra Regulas Nr. (EK) 332/2002 — noteikumos par īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību jāparedz iespēja, ka arī tās valstis, kuras neietilpst eurozonā, pēc savas izvēles var kļūt par līgumslēdzēju pusi šajā sabiedrībā;
6. norāda, ka Komisijas paziņojums COM(2010)0250 par pastiprinātu ekonomikas politikas koordinēšanu ir nozīmīgs instruments, lai nostiprinātu ekonomikas politikas koordinēšanu Eiropas Savienībā; uzskata, ka likumdošanas priekšlikumos par pastiprinātu ekonomikas uzraudzību jāietver jauni sekundārie tiesību akti, pamatojoties uz Līguma 121. panta 6. punktu; uzskata, ka par turpmākā uzraudzības regulējuma mērķi jānosaka publisko finanšu ilgtspējība un ekonomikas izaugsme, konkurētspēja, sociālā kohēzija un tirdzniecības traucējumu novēršana;
7. uzskata, ka, ieviešot jaunus ES instrumentus un procedūras, ir jāņem vērā Eiropas iestāžu attiecīgās funkcijas, tostarp, pieņemot lēmumus par monetāro politiku, ir jāņem vērā Parlamenta funkcijas, kas tam ir kā likumdevējam un budžeta apstiprinātājam, kā arī ECB neatkarība;
8. prasa Komisijai iesniegt Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisma ietekmes novērtējumu, jo īpaši par ietekmi uz ES budžetu, citiem ES finanšu instrumentiem un EIB aizdevumiem;
9. prasa Komisijai iesniegt ietekmes novērtējumu par Eiropas finanšu stabilitātes iestādi, jo īpaši par eiroobligāciju tirgu darbību un to svārstībām; turklāt prasa Komisijai izvērtēt šīs īpašam nolūkam dibinātās sabiedrības lēmumu pieņemšanas procedūras praktiskumu un pārskatatbildību nolūkā panākt ilgtermiņa risinājumu;
10. turklāt prasa sniegt detalizētāku informāciju par to, kā notiks koordinācija starp EFSI un SVF, tostarp par to, vai līdzekļu sadalījums starp valstīm tiks noteikts paralēli, saglabājot attiecību 2:1; vai procentu likme vienmēr tiks saskaņota ar SVF, pieņemot, ka SVF likme tiks noteikta saskaņā ar SVF standarta praksi; kāda procentu likme tiek prognozēta Vācijas obligācijām un vai šī likme, visticamāk, būs 1 %; prasa, vai SVF un EFSI aizdevumi ir līdzvērtīgi, jo līdz ar to EFSI automātiski būs privileģēti un netiks iekļauta nekādā aizņēmēju saistību pārstrukturizācijā, jo pretējā gadījumā, tas nozīmē, ka EFSI būs struktūra, kura cietīs pirmos zaudējumus;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

11. prasa, vai tiek plānoti kādi pasākumi, lai nodrošinātu līdzvērtīgu attieksmi; norāda, piemēram, ka procentu likme, kas noteikta EFSI, atšķiras no tās, kāda noteikta Grieķijai, jo EFSI aizņēmēji šai īpašam nolūkam dibinātajai sabiedrībai maksās pilnu neto maksu par līdzekļu pieaugumu; turklāt prasa, kā var nodrošināt taisnīgu attieksmi pret valstīm, kuras neietilpst Ekonomikas un monetārajā savienībā, ja EFSI darbojas tikai pēc 60 miljardu euro apgūšanas;
12. norāda, ka valsts parādiem eurozonā nominālais kredītrisks nebūt nav vienāds ar nulli, kā tas noteikts Kapitāla prasību direktīvā, un ka pašreizējie notikumi ir palielinājuši dalībvalstu ilgtermiņa parādsaistību kredītrisku; uzskata, ka Eiropas Banku iestādei un Eiropas Sistēmisko risku komitejai ir jārisina šī problēma;
13. norāda, ka Kapitāla prasību direktīvā valsts obligācijām riska svērumi ir pielīdzināti nullei;
14. prasa ECB detalizēti izskaidrot tās nesenos lēmumus par valdības obligāciju pirkšanu otrreizējā tirgū un uzskata, ka ECB ir jāizstrādā stratēģija, lai pārtrauktu šādu praksi, nosakot skaidru tās izbeigšanas grafiku;
15. uzskata, ka nolūkā panākt ilgtermiņa risinājumu ir jāpievēršas iekšējo traucējumu un neilgtspējīgu parādu problēmai un tādējādi pašreizējās krīzes strukturālajam cēlonim; uzskata, ka šāds ilgtermiņa redzējums ir saistīts ar iekšējo makroekonomisko traucējumu novēršanu eurozonā un ES, un līdz ar to ir jāizlīdzina konkurētspējas būtiskās atšķirības, kādas pastāv starp dalībvalstīm;
16. uzskata, ka stingrākam ES ekonomiskās pārvaldības regulējumam vajadzētu ietvert ES valsts parādu krīzes novēršanas pastāvīgu mehānismu, tādu kā Eiropas Monetārais fonds, koordinētu pieeju nolūkā izlīdzināt makroekonomisko situāciju, kā arī ciešākas sinerģijas starp ES budžetu un dalībvalstu budžetiem, kas jāpanāk papildus ilgtspējīgai fiskālajai konsolidācijai;
17. uzskata, ka, neraugoties uz šā mehānisma potenciāli būtisko ietekmi uz ES budžetu, Parlamentam nav nekādu pilnvaru lēmuma pieņemšanā, jo šī iestāde ir izveidota ar Padomes regulu saskaņā ar LESD 122. panta 2. punktu; uzskata, ka Parlaments kā budžeta lēmējinstāde ir jāiesaista šajā procesā, kuram, iespējams, ir visaptveroša ietekme uz budžetu;
18. aicina arī Komisiju līdz 2010. gada beigām veikt neatkarīgu priekšizpēti saistībā ar inovatīviem finansēšanas instrumentiem, tādiem kā kopīga eiroobligāciju emisija, lai euro kontrolētos parādzīmju tirgos samazinātu svārstības un palielinātu likviditāti;
19. norāda, ka eiroobligāciju emisija saistībā ar ES infrastruktūru kļūtu saskaņotāka, ja to attiecinātu uz Stabilitātes un izaugsmes paktu;
20. prasa Komisijai analizēt vairākas ilgtermiņa sistēmas alternatīvas, lai efektīvā un ilgtspējīgā veidā novērstu un atrisinātu iespējamās valsts parādu problēmas, vienlaikus pilnībā izmantojot priekšrocības, ko sniedz vienotā valūta; uzskata, ka šajā analizē jāņem vērā tas, ka valdības obligāciju kredītrisks dažādām dalībvalstīm var būt atšķirīgs, ko, iespējams, vajadzētu precīzāk atspoguļot kredītiestāžu kapitāla koeficientos;
21. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei, Eiropadomei, Eurogrupas priekšsēdētājam un ECB.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Īslandes pieteikums dalībai Eiropas Savienībā

P7_TA(2010)0278

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija rezolūcija par Īslandes pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā

(2011/C 351 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 16. jūnija Regulu (ES) Nr. 540/2010, ar ko Īslande tiek iekļauta to valstu sarakstā, kuras ir tiesīgas saņemt ES pirmsiestāšanās palīdzību, lai palīdzētu kandidātvalstīm saskaņot savus tiesību aktus ar Kopienas tiesību aktu kopumu,
 - ņemot vērā Komisijas atzinumu par Īslandes pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā (SEC(2010)0153),
 - ņemot vērā Padomes 2010. gada 17. jūnija lēmumu uzsākt pievienošanās sarunas ar Islandi,
 - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 26. novembra rezolūciju par Komisijas 2009. gada paplašināšanās stratēģijas dokumentu attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm, Islandi un Turciju⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 11. februāra rezolūciju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Padomes 2006. gada 17. jūlija Regulu (EK) Nr. 1085/2006, ar ko izveido Pirmspieņemšanās palīdzības instrumentu (IPA) (COM(2009)0588 – C7-0279/2009 – 2009/0163(COD))⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes un Komisijas paziņojumus par Īslandes pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 49. pantu (jebkura) Eiropas valsts var pieteikties dalībai Savienībā;
- B. tā kā jebkuras valsts panākumi ceļā uz dalību Eiropas Savienībā balstās uz nopelniem un ir atkarīgi no pūliņiem izpildīt pievienošanās kritērijus, un tajā pašā laikā ir arī jāņem vērā Savienības integrācijas spējas;
- C. tā kā Īslande 2009. gada 17. jūlijā iesniedza pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā;
- D. tā kā Komisija 2010. gada 24. februārī nāca klajā ar atzinumu, ierosinot uzsākt pievienošanās sarunas ar Islandi;
- E. tā kā iepriekšējie paplašināšanās procesi nešaubīgi ir bijuši sekmīgi gan ES, gan dalībvalstīm, kas tai pievienojās, un veicinājuši stabilitāti, attīstību un labklājību visā Eiropā kopumā, ir īpaši svarīgi radīt nosacījumus, lai noslēgtu paplašināšanās procesu ar Islandi un nodrošinātu, ka arī šis valsts pievienošanās ir veiksmīga saskaņā ar Kopenhāgenas kritērijiem;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0097.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0026.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- F. tā kā ES attiecības ar Islandi sākās 1973. gadā, kad abas puses noslēdza divpusējo brīvās tirdzniecības nolīgumu;
- G. tā kā Islande jau cieši sadarbojas ar ES kā Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) dalībvalsts un ir parakstījusi Šengenas līgumu un Dublinas regulu, un tādēļ jau ir pieņēmusi ievērojamu daļu *acquis communautaire*;
- H. tā kā Islandē ir noturīgas demokrātiskās tradīcijas un augsts atbildmes līmenis *acquis communautaire*;
- I. tā kā Islande kopš 1994. gada ir sniegusi būtisku ieguldījumu Eiropas kohēzijā un solidaritātē ar EEZ finanšu mehānisma starpniecību;
- J. tā kā Islande kā valsts bez militārām tradīcijām ar civilajām spējām sniedz ieguldījumu ES miera uzturēšanas misijās un regulāri saskaņo savu politiku ar ES kopējo ārpolitiku un drošības politiku;
- K. tā kā Islandi un tās iedzīvotājus ir smagi skārusi pasaules finanšu un ekonomikas krīze, izraisot Islandes banku sistēmas sabrukumu 2008. gadā;
- L. tā kā Apvienotās Karalistes un Nīderlandes valdības 2009. gada jūnijā un oktobrī parakstīja divas vienošanās ar Islandes valdību par nosacījumiem EUR 1,3 miljonu aizņēmuma atmaksai Nīderlandei un 2,4 miljardu sterliņu mārciņu atmaksai Apvienotajai karalistei; tā kā referendumā 2010. gada 6. martā tika noraidīta oktobrī parakstītā vienošanās un iesaistītās puses paredz panākt jaunu vienošanos par izmaksām saskaņā ar Islandes noguldījumu garantiju sistēmu;
- M. tā kā EBTA Uzraudzības iestāde 2010. gada 26. maija oficiāla paziņojuma vēstulē norādīja, ka Islandei ir jānodrošina minimālās kompensācijas maksājums uzņēmuma "Icesave" noguldītājiem Apvienotajā Karalistē un Nīderlandē;
- N. tā kā Islandes sabiedrība un politiskās partijas nav vienprātis par līdzdalību ES; tā kā, ņemot vērā politisko un ekonomikas krīzi, sabiedrības viedoklis par dalību ES kopš 2009. gada vasaras ir acīmredzami mainījies negatīvā virzienā;

Politiskie kritēriji

1. atzinīgi vērtē Eiropadomes lēmumu uzsākt pievienošanās sarunas ar Islandi;
2. atzinīgi vērtē perspektīvu ES uzņemt jaunu dalībvalsti ar spēcīgu demokrātisku kultūru; šajā sakarībā uzsver, ka Islandes pievienošanās var sniegt priekšrocības gan šai valstij, gan ES un turpmāk stiprinās Savienības lomu kā cilvēktiesību un pamatbrīvību veicinātāji un aizstāvei visā pasaulē;
3. uzsver lielisko sadarbību starp Eiropas Parlamenta un Altinga deputātiem EEZ Apvienotajā parlamentārajā komitejā un sagaida tikpat veiksmīgu sadarbību jaunajā EP un Islandes Apvienotajā parlamentārajā komitejā;
4. īpaši atzinīgi vērtē Islandes moderno plašsaziņas līdzekļu iniciatīvu, kurā gan Islande, gan ES tiek mudināta sevi stingri pozicionēt vārda un informācijas brīvības tiesiskās aizsardzības jomā;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

5. aicina Islandes iestādes risināt jautājumu par atšķirībām starp ES pilsoņiem attiecībā uz tiesībām balsot un kandidēt pašvaldību vēlēšanās Islandē;
6. norāda, ka saskaņā ar jauno ES paplašināšanās stratēģiju tiesu sistēma ir viena no jomām, kurām ES īpaši pievērš uzmanību pat sākotnējā pirmspievienošanās posmā; uzskata, ka Islandes valdībai vajadzētu pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu tiesu iestāžu neatkarību atbilstīgi Venēcijas komisijas ieteikumiem, pienācīgi risinot pārsvara jautājumu attiecībā uz to, kā Tieslietu un cilvēktiesību ministrija ieceļ tiesnešus, prokurorus un augstāko tiesu iestāžu amatpersonas; pilnībā tic, ka Islandes iestādes īstenos vajadzīgās pārmaiņas;
7. mudina Islandi ratificēt ANO Konvenciju pret korupciju un Eiropas Padomes Civiltiesību pretkorupcijas konvenciju;
8. pauž gandarījumu par Islandes labajiem rezultātiem cilvēktiesību jomā; tomēr aicina Islandes iestādes ratificēt Eiropas Padomes Pamatkonvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību, kā arī ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām;
9. mudina Islandi ievērot Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja 2008. gada ieteikumus par noziegumiem, kuru pamatā ir naids vai aizspriedumi;

Ekonomiskie kritēriji

10. norāda, ka Islandei kopumā ir apmierinoši rezultāti EEZ pienākumu īstenošanā un spējā izturēt konkurences spiedienu un tirgus spēkus ES; tomēr norāda, ka ir vajadzīgi papildu pūliņi, lai nodrošinātu vispārējo principu ievērošanu un pilnīgu atbilstību *acquis* atbilstības novērtēšanas, akreditācijas un tirgus uzraudzības jomā; pieņem zināšanai EBTA Uzraudzības iestādes 2010. gada 26. maija oficiāla paziņojuma vēstuli Islandes valdībai, kas ir pirmais solis procedūrā par pienākumu neizpildi, kuri ir paredzēti EEZ līgumā, lai īstenotu Direktīvu 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām, un atzinīgi vērtē Islandes valdības reakciju, paužot gatavību noslēgt sarunas par "Icesave" cik vien drīz iespējams;
11. atzinīgi vērtē politikas virzienus ar mērķi dažādot Islandes ekonomiku kā nepieciešamu soli šīs valsts ilgtermiņa ekonomiskajai labklājībai;
12. norāda, ka Eiropas Savienībai vides joma ir prioritāra, un atzinīgi vērtē Islandes aktīvo līdzdalību vides aizsardzības politikas virzienos;
13. norāda – lai gan fiskāla konsolidācija joprojām ir īpaši būtisks uzdevums, Islande demonstrē cerīgas ekonomikas stabilizācijas pazīmes; uzskata līdz šim veiktos monetāros pasākumus par soļiem pareizā virzienā, lai uzlabotu finansiālo un ekonomisko stabilitāti;
14. atzinīgi vērtē Īpašās izmeklēšanas komisijas ziņojumu, kas var sniegt ieguldījumu uzticības atjaunošanā valstij; mudina veikt papildu pasākumus Komisijas darbam, lai steidzami novērstu šajā ziņojumā minētos neatliekamos politiskos, ekonomiskos un institucionālos trūkumus;
15. atzinīgi vērtē to, ka Islandes Pensiju fondu asociācija ir piekritusi organizēt neatkarīgu izmeklēšanu par pensiju shēmu darbības metodēm un ieguldījumu politiku pirms ekonomikas sabrukuma;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

16. aicina noslēgt divpusēju nolīgumu par aizdevumu atmaksu Apvienotās Karalistes un Nīderlandes valdībām par kopējo summu EUR 3,9 miljardiem; uzsver, ka visām iesaistītajām pusēm pieņemamas vienošanās panākšana atjaunos uzticību Islandes spējai ievērot saistības, tostarp saistības, kas paredzētas EEZ līgumā, un stiprinās sabiedrības atbalstu Islandes pievienošanās procesam gan Islandē, gan ES;

17. pieņem zināšanai Islandes vēlmi kļūt par eiro zonas dalībnieci, ko var īstenot, kļūstot par ES dalībvalsti pēc visu vajadzīgo kritēriju izpildes;

18. atzinīgi vērtē SVF kredīta izmantošanas nolīguma otrās pārskatīšanas apstiprināšanu, lai stabilizētu valūtu, restrukturizētu bankas un īstenotu fiskālo konsolidāciju;

19. pauž bažas par augsto bezdarba un inflācijas līmeni, tajā pašā laikā norādot pēdējā laikā konstatētās uzlabošanās pazīmes;

20. atzinīgi vērtē Islandes augsta līmeņa ieguldījumus izglītībā, pētniecībā un attīstībā;

Spējas uzņemties dalībvalsts pienākumus

21. norāda, ka Islande kā EEZ dalībvalsts augstā līmenī atbilst 10 sarunu sadaļu prasībām un ir daļēji izpildījusi 11 sarunu sadaļu prasības, un vēl ir palikušas 12 sadaļas, kuras neattiecas uz EEZ un ir pilnībā jāapspriež; norāda, ka Komisija ir uzsvērusi nepieciešamību Islandei pielikt ievērojamas pūles, lai tā saskaņotu savus tiesību aktus ar ES tiesību aktu kopumu daudzās jomās, un efektīvi to īstenot un piemērot vidējā laika posmā, lai izpildītu pievienošanās kritērijus; uzsver, ka Islandes saistību izpilde, kas paredzētas EEZ līgumā un nolīgumā, ar kuru asociē Islandi Šengenas acquis īstenošanā, piemērošanā un izstrādē, ir būtiska prasība pievienošanās sarunās;

22. aicina Islandes iestādes novērst valsts ekonomikas būtiskākos institucionālos trūkumus, proti, noguldījumu garantiju sistēmas finanšu uzraudzības sistēmas organizāciju un darbību;

23. mudina Islandi pieņemt ar ES politiku saskaņotu lauksaimniecības un lauku attīstības politiku un izveidot nepieciešamās administratīvās struktūras, lai īstenotu šos politikas virzienus; šajā sakarībā uzsver, ka ES politikas virzienos ir jāņem vērā Islandes dabas, floras un faunas īpašās iezīmes, kā arī ģeogrāfiskais attālums no Eiropas kontinenta;

24. aicina Komisiju iesaistīt Islandes iestādes pašreizējās debatēs par Kopējās lauksaimniecības politikas reformu;

25. atzīst Islandes atbildīgo un ilgtspējīgo pieeju jūras resursu pārvaldībai un sagaida, ka gan ES, gan Islandes iestādēm būs konstruktīva attieksme sarunās par prasību Islandei pieņemt Eiropas kopējo zivsaimniecības politiku (KZP), lai sarunu beigās varētu panākt savstarpēji apmierinošu risinājumu, balsoties uz paraugpraksi un aizsargājot zvejnieku un patērētāju intereses ES un Islandē;

26. mudina Islandi pieņemt pasākumus zivsaimniecības politikas jomā, kas ļautu šai valstij īstenot pāreju uz KZP ieviešanu;

27. prasa, lai Islande pilnībā pārtrauktu vaļu medības un atteiktos no visām atrunām, ko tā ir iesniegusi Starptautiskajai vaļu medību komisijai;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

28. norāda, ka Islande ar savu pieredzi atjaunojamās enerģijas, jo īpaši ģeotermālās enerģijas, jomā, kā arī vides aizsardzības un klimata pārmaiņu apkarošanas jomā var sniegt vērtīgu ieguldījumu ES vides un enerģētikas politikā;

Reģionālā sadarbība

29. uzskata Islandes pievienošanos ES par stratēģisku iespēju Eiropas Savienībai īstenot aktīvāku un konstruktīvāku lomu un arī sniegt ieguldījumu daudzpusējā pārvaldībā Arktikas reģionā, vairāk nostiprinot Eiropas klātbūtni Arktikas Padomē; norāda, ka tas palīdzēs risināt kopējos vides jautājumus un varētu palielināt ES interesi par Arktiku un tās aizsardzību reģionālā un starptautiskā līmenī;

30. atzinīgi vērtē to, ka Islandes pievienošanās ES pastiprinās Savienības ārējās politikas virzienu Ziemeļatlantijas dimensiju;

Sabiedrības viedoklis un paplašināšanās atbalsts

31. mudina Islandes iestādes uzsākt plašas sabiedriskās diskusijas par pievienošanos ES, iesaistot pilsonisko sabiedrību procesā jau no paša sākuma, risinot jautājumus saistībā ar Islandes pilsoņu bažām par dalību ES un ņemot vērā nepieciešamību pēc stingras apņēmības, lai sarunas būtu veiksmīgas; aicina Komisiju sniegt materiālo un tehnisko atbalstu, ja to prasa Islandes iestādes, lai palīdzētu tām uzlabot pārredzamību un atbildību pievienošanās procesā un organizēt visaptverošu un plašu informācijas kampaņu visā Islandes teritorijā par dalības ES ietekmi ar mērķi nodrošināt Islandes pilsoņiem uz informāciju balstītu izvēli gaidāmajā referendumā par pievienošanos;

32. uzskata, ka ir īpaši svarīgi sniegt ES pilsoņiem skaidru un visaptverošu informāciju par Islandes pievienošanās ietekmi; aicina Komisiju un dalībvalstis šajā sakarībā pielikt pūles un uzskata, ka ir tikpat svarīgi uz klausīt pilsoņu bažas un jautājumus un rast tiem risinājumu, kā arī reaģēt uz pilsoņu uzskatiem un interesēm;

*

* *

33. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Altinga priekšsēdētājiem un Islandes valdībai.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

Kosova

P7_TA(2010)0281

Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par Kosovas integrācijas procesu Eiropas Savienībā

(2011/C 351 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pēc Eiropadomes sanāksmes 2003. gada 19. un 20. jūnijā Salonikos pieņemtos prezidentvalsts secinājumus, kuros izteikts solījums visām Rietumbalkānu valstīm, ka tās varēs pievienoties Eiropas Savienībai,
- ņemot vērā Vispārējo lietu padomes 2009. gada 7. decembra sanāksmes secinājumus, kuros uzsvērts, ka, nenonākot pretrunā ar dalībvalstu viedokli par Kosovas statusu, tai būtu arī jārada iespēja izmantot iespējamās vīzu režīma atcelšanas perspektīvu, ja ievēroti visi nosacījumi, kā arī aicinot Komisiju veidot strukturētu pieeju, lai tuvinātu Kosovas iedzīvotājus Eiropas Savienībai,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 4. februāra Vienoto rīcību 2008/124/KĀDP par Eiropas Savienības Tiesiskuma misiju Kosovā, *EULEX KOSOVO*, kas grozīta ar Padomes 2009. gada 9. jūnija Vienoto rīcību 2009/445/KĀDP,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 4. februāra Vienoto rīcību 2008/123/KĀDP, ar ko ieceļ Eiropas Savienības īpašo pārstāvi Kosovā, un Padomes 2010. gada 25. februāra Lēmumu 2010/118/KĀDP, ar ko pagarina pilnvaras Eiropas Savienības Īpašajam pārstāvim Kosovā,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 14. oktobra paziņojumu "Paplašināšanās stratēģija un galvenie uzdevumi 2009.–2010. gadā" (COM(2009)0533) un tām pievienoto Komisijas 2009. gada progresa ziņojumu par Kosovu un pētījumu "Kosova ⁽¹⁾ — Eiropas perspektīvas īstenošana" (COM(2009)0534),
- ņemot vērā EP un Kosovas parlamenta 2009. gada 7. aprīļa otrās kopīgās sanāksmes un EP un Kosovas parlamenta 2010. gada 23. jūnija trešās kopīgās sanāksmes ieteikumus,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 29. marta rezolūciju par Kosovas nākotni un Eiropas Savienības lomu ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūciju par Kosovu un ES lomu ⁽³⁾,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūciju 1244 (1999),
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1244/2009, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas ⁽⁴⁾, un jo īpaši tās I pielikumu, kurā juridiskās skaidrības un drošības dēļ tika iekļauta atsauce uz personām, kas dzīvo Kosovā (saskaņā ANO DP rezolūciju 1244 (1999)),
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2008. gada 8. oktobra rezolūciju (A/RES/63/3), kurā tā prasa Starptautiskajai Tiesai sniegt konsultatīvu atzinumu par to, vai neatkarības vienpusējā pasludināšana, ko veica Kosovas pašpārvaldes pagaidu iestādes, atbilst starptautiskajām tiesībām,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 26. novembra rezolūciju par Komisijas 2009. gada paplašināšanās stratēģijas dokumentu attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm, Islandi un Turciju ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ ANO DP rezolūcija 1244 (1999).

⁽²⁾ OV C 27 E, 31.1.2008., 207. lpp.

⁽³⁾ OV C 67 E, 18.03.2010., 126. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 336, 18.12.2009., 1. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0097.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- ņemot vērā ANO īpašā sūtņa galīgo ziņojumu par Kosovas turpmāko statusu un 2007. gada 26. marta Vispārējo priekšlikumu Kosovas statusa noregulējumam,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Rietumbalkānu reģionālā stabilitāte un šo valstu integrācija ES ir Eiropas Savienības prioritātes; tā kā šīs prioritātes var tikt saglabātas tikai tad, ja runa ir par reālu perspektīvu visu šā reģiona valstu dalībai Eiropas Savienībā;
- B. tā kā starptautiskā kopiena allaž ir aizstāvējusi daudz nacionālu un daudzreligiūzu valstu ilgtspējību Rietumbalkānos, pamatojoties uz demokrātijas, iecietības un kultūru daudzveidības vērtībām;
- C. tā kā Serbijas, Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas un Melnkalnes pilsoņi kopš 2009. gada 19. decembra ir varējuši bez vīzām ieceļot ES un tādas pašas iespējas drīzumā būs arī Albānijas un Bosnijas un Hercegovinas pilsoņiem; tā kā Kosovas iedzīvotājus nevar norobežot un izolēt no citiem reģiona iedzīvotājiem un tādēļ vīzu režīma atcelšanas procesu vajadzētu sākt nekavējoties, ja vien ir ievēroti visi vajadzīgie kritēriji;
- D. tā kā Starptautiskajai Tiesai ir pieprasīts sniegt konsultatīvu atzinumu par to, vai neatkarības vienaspusējā pasludināšana, ko veica Kosovas pašpārvaldes pagaidu iestādes, atbilst starptautiskajām tiesībām un tā kā Starptautiskā Tiesa vēl nav nākusi klajā ar saviem secinājumiem;
- E. tā kā lēmums neiekļaut Kosovu vīzu režīma atcelšanas procesā ir pamatīgā pretrunā ES Kosovas stratēģijai, jo, no vienas puses, tiek sniegta resursu apmēra un personāla skaita ziņā milzīga palīdzība, bet, no otras puses, robežas joprojām ir slēgtas visiem tiem, kuru darbs varētu veicināt attīstību;
1. ņem vērā Kosovas 2008. gada 17. februāra neatkarības deklarāciju, ko atzinušas 69 valstis; ņem vērā, ka Kosovu kā neatkarīgu valsti atzinušas 22 ES dalībvalstis un nav atzinušas 5 dalībvalstis; mudina dalībvalstis stiprināt to kopējo nostāju attiecībā uz Kosovu, lai ES politika darbotos efektīvāk attiecībā uz visiem Kosovas iedzīvotājiem, paturot prātā mērķi par tās pievienošanu ES; atzinīgi vērtē prezidentvalsts Spānijas uzsvērto konstruktīvo attieksmi pret Kosovu, lai gan Spānija šo valsti nav atzinusi; atzinīgi vērtētu to, ka visas dalībvalstis atzītu Kosovas neatkarību;
 2. uzsver, ka reģionālās stabilizācijas labad ir ļoti svarīgi integrēt visas reģiona valstis Eiropas Savienībā; uzsver, ka izredzes pievienoties ES ir spēcīgs stimuls, lai Kosovā tiktu veiktas nepieciešamās reformas, un aicina veikt praktiskus pasākumus, lai padarītu šīs izredzes reālākas gan valdībai, gan iedzīvotājiem; tādēļ aicina Komisiju iekļaut Kosovu pārbaudes procesā, kuru veic 2011. gada sākumā, lai sagatavotu šo valsti sarunu uzsākšanai par stabilizācijas un asociācijas nolīguma slēgšanu, un nekavējoties sazināties ar Kosovas iestādēm par to, kādi pasākumi veicami, pirms Komisija sagatavo ceļvedi vīzu režīma atcelšanai, un pēc šo pasākumu veikšanas nekavējoties izstrādāt ceļvedi;
 3. konstatē, ka lielākā daļa kaimiņvalstu ir atzinušas Kosovas neatkarību un ka Kosovai ar šīm valstīm ir labas kaimiņattiecības; norāda, ka Kosova ir kļuvusi par Pasaules Bankas, Starptautiskā Valūtas fonda un citu starptautisku organizāciju locekli;
 4. atkārtoti pauž viedokli, kas izteikts EP 2007. gada 29. marta un 2009. gada 5. februāra rezolūcijās un kas noraida Kosovas sadalīšanas iespēju;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

5. pauž bažas par attiecību attīstību ar Serbiju un uzsver, ka labas kaimiņattiecības ir svarīgs kritērijs gan Serbijas, gan Kosovas un visu pārējo šā reģiona valstu centienos pievienoties ES; saprotot 1999. gada kara radītās emocionālās sekas un to, ka šobrīd Belgradas valdībai nav iespējams oficiāli atzīt Kosovu, tomēr aicina Serbiju pragmatiski raudzīties uz jautājumu par Kosovas statusu; tādēļ atzinīgi vērtē policijas protokola parakstīšanu ar EULEX un aicina pastiprināt sadarbību ar misiju; turklāt aicina Serbiju atturēties no Kosovas dalības bloķēšanas starptautiskās organizācijās un jo īpaši attiecībā uz tās neseno iesniegumu, ko tā iesniedza, lai pievienotos Pasaules Veselības organizācijai; uzsver, ka konflikts ietekmē arī reģionālo tirdzniecību un Centrāleiropas Brīvās tirdzniecības līgumā (CEFTA) noteikto sadarbību, graujot reģiona valstu ekonomiku; aicina visas puses izmantot pragmatisku pieeju, ļaujot Kosovai integrēties reģionā; saistībā ar šo uzsver, ka Starptautiskās Tiesas gaidāmajam konsultatīvajam atzinumam par Kosovas pašpasludinātās valdības pagaidu institūciju vienpusējās Kosovas neatkarības deklarācijas atbilstību starptautisko tiesību normām nevajadzētu kavēt visām iesaistītajām pusēm nepārprotami pašām iesaistīties efektīvā pārrobežu, reģionālā un vietējā sadarbībā visu to iedzīvotāju interešu vārdā, kuri dzīvo Kosovā un ap Kosovu;

6. atgādina, ka ikvienai valstij, kas vēlas pievienoties ES, ir jāizpilda pievienošanās kritēriji un ka Rietumbalkānu valstu gadījumā stabilizācijas un asociācijas process ir pamats sarunām ar ES; uzsver, ka reģionālā sadarbība ir viens no trijiem svarīgajiem stabilizācijas un asociācijas procesa mērķiem;

7. uzsver, ka reģionālā integrācija un sadarbība ir būtiska gan Eiropas drošībai un stabilitātei, gan Serbijas un Kosovas attiecību normalizēšanai nepieciešamā labvēlīgā fona radīšanai; uzskata, ka būtu vēlams panākt visaptverošu vienošanos par drošību un sadarbību Rietumbalkānu reģionā;

8. aicina jo īpaši vietējā līmenī stiprināt Serbijas un Kosovas pārrobežu sadarbību iedzīvotājiem svarīgos jautājumos, piemēram, vides, infrastruktūras un tirdzniecības jomā;

9. norāda, ka dažas ES dalībvalstis vienpusēji piemēro vīzu režīma atvieglojumus, kamēr astoņas ES dalībvalstis joprojām par vīzām prasa pilnu maksu; aicina ES dalībvalstis un Komisiju pielikt visas pūles, lai ātri pieņemtu vienotas pagaidu atvieglotās procedūras un tādējādi atvieglotu Kosovas iedzīvotājiem ceļošanu, jo īpaši saistībā ar iespējām, kas piedāvātas jaunajā vīzu kodeksā;

10. atzinīgi vērtē 2009. gada 15. novembra vietējās vēlēšanas kā pirmās vēlēšanas, par kurām politiski atbildīga bijusi Kosovas valdība; atzinīgi vērtē faktu, ka vēlēšanas kopumā noritējušas mierīgi un labā atmosfērā; tomēr uzsver, ka ir ziņots par daudzām nepilnībām; aicina iestādes nekavējoties īstenot starptautiskās sabiedrības ieteikumus, tostarp vajadzīgās izmaiņas vēlēšanu likumā, lai noskaidrotu, kuros jurisdikcijas līmeņos izskatāmas sūdzības, un skaidri sadalītu kompetences starp Centrālo vēlēšanu komisiju un Sūdzību un apelācijas komisiju, atjauninātu vēlētāju sarakstus, kā arī nodrošinātu vēlētāju konsekventu izglītošanu; uzsver politiskās gribas izšķirīgo nozīmi, lai virzītu šīs reformas un sauktu pie atbildības tos, kuri atbildīgi par nelikumībām vēlēšanu laikā, ņemot vērā, ka tuvojas vispārējās vēlēšanas;

11. izsaka nožēlu, ka Belgrada joprojām atbalsta paralēlās struktūras serbu anklāvos, tādējādi apstrīdot un vājinot jaunizveidoto pašvaldību pilnvaras; aicina Serbiju izvēlēties konstruktīvāku attieksmi un likvidēt šīs struktūras;

12. atkārtoti uzsver decentralizācijas procesa efektīvas īstenošanas nozīmi un ļoti atzinīgi vērtē to Kosovas serbu, kuri dzīvo uz dienvidiem no Ibaras upes, plašo piedalīšanos pēdējās vēlēšanās, kas ir solis virzībā uz ilgtspējīgas nākotnes veidošanu valstī; mudina valdību pilnībā atbalstīt šo pašvaldību jaunievēlēto vadību, sniedzot pietiekamu finansiālu un politisko palīdzību, lai tās ar Komisijas atbalstu varētu ātri izveidot vajadzīgās struktūras nozīmīgu pakalpojumu sniegšanas uzsākšanai; uzskata, ka efektīvas pašvaldību struktūras ir būtiski svarīgas Kosovas serbu dalībai Kosovas politiskajos procesos un administratīvajās struktūrās; mudina starptautisko sabiedrību atbalstīt attīstības un infrastruktūras projektus, ko ierosina jaunizveidotās pašvaldības; lai izvairītos no paralēlo struktūru sadursmes, jo īpaši izglītības un veselības jomā, aicina valdību ar SCM/ESĪP atbalstu izstrādāt stratēģiju, kā risināt ar šādām struktūrām saistītus jautājumus;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

13. atzinīgi vērtē ES nama izveidi Ziemeļkosovā, bet pauž bažas par stāvokli Kosovos ziemeļos, kur joprojām valda nopietns tiesiskuma trūkums, pieaug radikālo grupu spiediens un pilsoniskās sabiedrības iebiedēšana, kā arī organizētā noziedzība; tādēļ uzsver, ka Padomei jānodrošina tiesiskuma misijas darbība visā Kosovos teritorijā, un lūdz Komisiju padarīt atpazīstamāku tās darbu valsts ziemeļdaļas serbu kopienas labā, tai pat laikā uzsverot visām reāli ieinteresētajām personām, ka vietējā, reģionālā un pārrobežu sadarbība ir vērtīgs ieguvums visiem iedzīvotājiem; tādēļ atzinīgi vērtē komercpreču reģistrāciju pie 1. un 31. vārtiem, kas veicināja nelikumīgas ieviešanas pasākumu mazināšanos reģionā, un prasa veikt turpmākus pasākumus, lai atkārtoti ieviestu muitas nodokļu iekasēšanu; pauž bažas par problēmām saistībā ar tiesu iestāžu pašreizējo darbību Mitrovicas reģionā un aicina EULEX, Kosovos valdību un Kosovos serbu kopienas pārstāvjus pabeigt darbu pie nolīguma par tiesas personālu Ziemeļmitrovicā ar Kosovos serbu tiesnešiem un prokuroru; atbalsta plānu no jauna integrēt valsts ziemeļdaļu Kosovos politiskajās un administratīvajās struktūrās un prasa veidot šīs struktūras, pienācīgi ņemot vērā serbu minoritātes delikāto stāvokli, lai uzlabotu un palielinātu valsts pakalpojumus reģionā, kā arī uzlabotu šo reģionu iedzīvotāju dzīves apstākļus, un darot to tā, lai veidotos plaša diapazona pašpārvalde; aicina EULEX censties palielināt tās darbību valsts ziemeļos, jo īpaši veicinot labas attiecības starp etniskajām grupām, tai pat laikā informējot iedzīvotājus par ES darbību un pašreizējo tiesiskuma misiju;

14. pauž dziļas bažas par 2010. gada 2. jūlijā uz ziemeļiem no Mitrovicas notikušo nāvējošo sprādzienu, kas nogalināja vienu un ievainoja desmit citus cilvēkus, un kas notika demonstrāciju laikā, kas bija vērstas pret pilsoņu pakalpojumu centra atvēršanu, kā arī par 2010. gada 5. jūlija uzbrukumu etnisko serbu pārstāvim Kosovos asamblejā; stingri nosoda visus vardarbības aktus un aicina puses rīkoties atbildīgi; mudina EULEX pielietot visus centienus, lai mazinātu spriedzi un novērstu turpmāko vardarbību un aicina Kosovos policiju, izmantojot EULEX atbalstu, nekavējotī uzsākt padziļinātu un neatkarīgu notikumu izmeklēšanu, lai pārkāpēji tiktu nodoti tiesai;

15. uzsver ES tiesiskuma misijas (EULEX) nozīmi gan ilgtspējīgā attīstībā, iestāžu konsolidācijā un stabilitātē Kosovā, gan ES kā globāla miera veidošanas dalībnieka mērķu sasniegšanā; uzsver EULEX atbildību attiecībā uz tās izpildpilnvarām, kā arī tās pilnvarām uzraudzīt, sniegt padomu un konsultēt; šajā sakarībā mudina EULEX veikt konkrētus pasākumus, lai panāktu progresu augsta līmeņa korupcijas lietu izskatīšanā; atzīst dažās jomās, piemēram, policijas un muitas jomā, panākto progresu, bet uzsver, ka darbs jāpaaugstina, lai misijai beidzot būtu taustāmi rezultāti citās jomās, jo īpaši augsta ranga korupcijas, organizētās noziedzības un kara noziegumu lietās; tādēļ atzinīgi vērtē pēdējo EULEX pieeju izskatīt iespējamās korupcijas lietas arī augstākajā valdības un administrācijas līmenī un uzsver, ka šis ceļš ir jāturpina, lai nodrošinātu EULEX darbības ticamību un atpazīstamību; uzsver, ka šajā sakarībā ļoti svarīgi pievērst īpašu uzmanību valsts iepirkuma jomai un ka organizētās noziedzības jomā EULEX jāturpina panākt konkrētus rezultātus uz vietas; šajā sakarībā pauž bažas par lielo neizskatīto lietu skaitu, kas radies, ANO Pagaidu pārvaldes misijai Kosovā nododot EULEX negaidīti daudz lietu; uzsver, ka EULEX rīcībā bijis nepietiekams tiesnešu un prokuroru skaits, un aicina dalībvalstis norīkot vajadzīgo ekspertu skaitu vai atļaut slēgt ar tiem līgumus; uzsver to, ka ir svarīgi samazināt birokrātiju EULEX darbā; šajā sakarībā uzsver kompetentas iekšējās pārvaldības, koordinācijas un sadarbības nepieciešamību, lai padarītu misijas darbu efektīvu; uzsver, ka EULEX darbā ir nepieciešama pārredzamība un pārskatatbildība, kā arī jāparāda, ka tā savā darbībā ņem vērā politiskā konteksta delikātais raksturs, lai stiprinātu misijas legitimitāti iedzīvotāju acīs; turklāt uzsver, ka ir svarīgi uzturēt ciešu saziņu ar Kosovos valdību, iedzīvotājiem un plašsaziņas līdzekļiem; mudina EULEX ziņot Kosovos iedzīvotājiem par misijas gūtajiem panākumiem un strādāt pie tā, lai palielinātu uzticību misijai un modri sekotu iedzīvotāju cerībām; atzinīgi vērtē nesen izveidoto Cilvēktiesību izvērtēšanas komisiju, kura nodarbosies ar prasību izskatīšanu no personām, kuras sūdzas, ka EULEX misija, īstenojot savas izpildpilnvaras, ir pārkāpusi viņu cilvēktiesības;

16. aicina savas kompetentās struktūrvienības, jo īpaši Drošības un aizsardzības apakškomiteju, pastiprināt EULEX rūpīgas pārbaudes un uzraudzību, iespēju robežās sadarbojoties ar Kosovos pilsonisko sabiedrību; tālab aicina Padomi nosūtīt Parlamentam visus EULEX kārtējos un ārkārtas novērtējumus un pārskata ziņojumus;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

17. ņem vērā Serbijas un Kosovas centienus atrast kopš 1998.–1999. gada konflikta bezvēsts pazudušās personas, izmantojot Darba grupu jautājumā par personām, par kurām trūkst ziņu saistībā ar notikumiem Kosovā; uzsver to, cik liela nozīme ir rezolūcijai par šo jautājumu, nodrošinot progresu kopš 1998.–1999. gada konflikta; turklāt norāda, ka apmēram 1 862 gadījumos personas joprojām ir bezvēsts prombūtnē, un aicina gan Kosovu, gan Serbiju paplašināt jebkuru iespējamo sadarbību savā starpā, ar SSKK, EULEX un citām struktūrām šo personu meklēšanā;

18. uzsver, ka 2010. gads ir izšķirošs gan Kosovas valdības, gan visos pārvaldes līmeņos, lai panāktu progresu galveno reformu, piemēram, korupcijas apkarošanas, decentralizācijas un valsts pārvaldes reformu, īstenošanā; uzsver, ka, lai reformu process būtu veiksmīgs, tam jābūt balstītam uz pamatīgām debatēm par tiesību aktu projektiem, apspriežoties ar visām ieinteresētajām personām, tostarp pilsonisko sabiedrību; turklāt atgādina valdībai, ka īpaša uzmanība jāpievērš tiesību aktu ātrai un efektīvai īstenošanai, bez kā tiesiskā regulējuma pieņemšanai nevar būt reālas ietekmes uz situāciju Kosovā;

19. pauž bažas par korupcijas izplatību, kas kopā ar organizēto noziedzību joprojām ir viena no smagākajām problēmām Kosovā, un prasa veikt steidzamus pasākumus tās apkarošanai, uzlabojot tiesisko regulējumu korupcijas apkarošanai, pieņemot korupcijas apkarošanas stratēģiju un rīcības plānu, kā arī aktīvāk sadarbojoties ar visu reģiona valstu policiju un tiesu iestādēm; pauž nopietnas bažas par neseno asinsizliešanu, ko izraisīja nežēlīgs incidents Kosovas robežas tuvumā, un prasa nekavējoties veikt pasākumus, lai novērstu šādus incidentus nākotnē, kā arī izbeigt ieroču tirdzniecību, kas veicina Rietumbalkānu reģiona destabilizāciju; atzinīgi vērtē to, ka Kosovas Īpašā prokurora birojā ir izveidots īpašs korupcijas apkarošanas departaments, bet uzsver, ka departamenta efektīvas darbības nodrošināšanai darbā jāpieņem darbinieki no visām nozaru ministrijām un ka personālam visos gadījumos jābūt nevainojamam; prasa ātri pieņemt tiesību aktu politisko partiju finansēšanas reglamentēšanai, kurā varētu efektīvi un pārredzami reglamentēt partiju finansēšanu, nodrošinot to finanšu pārskatu pilnīgu atklātību;

20. uzsver to, ka ārkārtīgi svarīga ir tiesu iestāžu un prokuratūras dienesta reforma, kura joprojām ir agrīnā stadijā un kuras mērķis ir nodrošināt tiesnešu un prokuroru neatkarību un profesionālismu, kā arī ļaut atgūt iedzīvotāju uzticību tiesiskumam; tādēļ atzinīgi vērtē ombuda, Augstākās tiesas tiesnešu, valsts prokuratūras prokuroru un Kosovas Īpašā prokurora biroja prokuroru iecelšanu amatā; pauž bažas par to, ka nepietiekama liecinieku aizsardzība joprojām kavē daudzu smagu noziegumu tiesvedību; prasa pieņemt un nekavējoties īstenot Likumu par tiesām un izveidot efektīvu sistēmu liecinieku un tiesnešu aizsardzībai; šajā ziņā mudina EULEX pārstāvjus turpināt atklāti ziņot par problēmām, kas Kosovā joprojām pastāv tiesiskuma jomā;

21. prasa pielikt vairāk pūļu, lai paātrinātu valsts pārvaldes reformu nolūkā izveidot profesionālu un neatkarīgu civildienestu, ievērojot dzimumu līdzsvaru un pilnībā atspoguļojot Kosovas iedzīvotāju daudzveidīgo etnisko sastāvu; uzsver, ka tādēļ ir jāpieņem un jāīsteno tiesiskais regulējums un ka jāvelta pienācīga uzmanība un jānodrošina finansējums cilvēkresursu attīstībai; pauž bažas par politisku iejaukšanos, ieceļot amatpersonas galvenajos civildienesta posteņos, un prasa pārtraukt šo praksi, kas nopietni pasliktina pārvaldes darbību;

22. mudina valdību bez politiska spiediena nodrošināt plašsaziņas līdzekļu plurālismu un finansiālo redakcionālo neatkarību, kā arī īpašumtiesību un finansēšanas pārredzamību; prasa ievērot darba tiesības attiecībā uz žurnālistiem, kā arī veikt efektīvus pasākumus izzinošu žurnālistu aizsardzībai pret draudiem; uzsver, ka liela nozīme augstas kvalitātes neatkarīgas informācijas sniegšanā visiem iedzīvotājiem ir sabiedriskai raidorganizācijai, un pauž bažas par ilgspējīgas finanšu sistēmas trūkumu, lai to nodrošinātu; atzinīgi vērtē valdības ieguldījumus, nodrošinot piekļuvi internetam; mudina valdību padarīt piekļuvi internetam vēl plašāk pieejamu iedzīvotājiem; uzsver to, cik būtiska nozīme ir necenzētai piekļuvei internetam uzņēmējdarbībā un politikā, jo īpaši, lai palielinātu jauniešu dalību vēlēšanu laikā;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

23. prasa rast atbalstu Kosovas parlamenta nostiprināšanai, lai tas varētu efektīvi pildīt savas likumdevēja funkcijas un veikt valsts politisko un budžeta pasākumu demokrātisku pārraudzību; šajā saistībā prasa izveidot *ad hoc* divpusēju programmu, lai nodrošinātu Kosovas parlamenta administratīvajam personālam iespēju stažēties Eiropas Parlamentā, un aicina ES dalībvalstu parlamentus izveidot divpusējas programmas, lai nodrošinātu Kosovas parlamenta deputātiem un administratīvajam personālam, jo īpaši parlamenta minoritāšu un opozīcijas grupām, apmaiņas un veiktspējas palielināšanas iespēju attiecībā uz parlamenta likumdošanas un kontroles procedūrām;

24. pauž atzinību Kosovas valdībai par panākumiem, kas gūti, pieņemot tiesību aktus cilvēktiesību aizsardzības jomā, un mudina nekavējoties pieņemt atlikušos tiesību aktus; tomēr konstatē, ka tiesiskā regulējuma īstenošana joprojām ir neapmierinoša un kopējais progress — lēns; prasa īstenot aktīvāku politiku, apkarojot jebkāda veida diskrimināciju (etniskās piederības, reliģijas, seksuālās orientācijas, invaliditātes un citu iemeslu dēļ) un gan valsts, gan vietējā līmenī nodrošinot dzimumu līdzsvaru un minoritāšu aktīvu dalību politiskajā dzīvē un pārvaldes struktūrās; uzsver izglītības nozīmi šajā procesā; aicina valdību nodrošināt minoritātēm skolas viņu valodās, tostarp mācību programmas un mācību grāmatas, kas veicina viņu kultūras un identitātes saglabāšanu, kā arī palīdzēt minoritātēm attīstīt cilvēkresursus;

25. pauž bažas par augsto vardarbības līmeni ģimenē, sieviešu diskriminēšanu un cilvēku tirdzniecību, jo īpaši meiteņu un sieviešu tirdzniecību seksuālai izmantošanai; prasa aktīvi rīkoties, lai nodrošinātu dzimumu līdztiesību un efektīvi aizsargātu sieviešu un bērnu tiesības;

26. uzsver, ka bruņotajam konfliktam ir ļoti smagas sekas, kuru rezultātā sabiedrībai ir zudusi ticība miermīlīgai konfliktu noregulēšanai gan starp sociālajām grupām, gan privātajā dzīvē;

27. uzsver, ka nestabilā politiskā situācija, dažos rajonos notikušie incidenti starp etniskajām grupām un slikti ekonomiskie nosacījumi ir kavējuši bēgļu noturīgu atgriešanos, un prasa veikt vairāk pūļu viņu situācijas uzlabošanai;

28. uzsver smago situāciju un diskrimināciju, ar ko nākas saskarties minoritātēm un jo īpaši romiem attiecībā uz piekļuvi izglītībai, mājokļiem, sociālajiem pakalpojumiem un nodarbinātībai; atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu slēgt ar svīnu piesārņotās nometnes Mitrovicas ziemeļos un pārvietot šajās nometnēs dzīvojošās ģimenes, un prasa nekavējoties īstenot šo iniciatīvu; piekrt Eiropas Padomes komisāra cilvēktiesību jautājumos paustajām bažām par to, ka Kosova joprojām nav spējīga nodrošināt pienācīgus apstākļus piespiedu kārtā repatriēto romu atkārtotai integrācijai, un mudina dalībvalstis pārtraukt šo praksi; šajā sakarībā ņem vērā Vācijas un Kosovas nolīgumu pakāpeniski repatriēt uz Kosovu 14 000 bēgļu, no kuriem apmēram 10 000 ir romi, un mudina Komisiju aktīvāk izmantot *ad hoc* palīdzības programmas; aicina valstis, kas piedalās Romu desmitgades iniciatīvā, veicināt Kosovas dalību šajās programmās;

29. uzsver izglītības izšķirošo nozīmi, gan sniedzot jaunatnei darba tirgū vajadzīgās iemaņas, gan arī veicinot samierināšanos starp etniskajām grupām; tādēļ mudina pakāpeniski ieviest minoritāšu valodu, īpaši serbu valodas, mācīšanu albāņu izcelsmes skolēniem un albāņu valodas mācīšanu visām minoritātēm; atzinīgi vērtē Starptautiskās Biznesa koledžas neseno nodibināšanu Mitrovicā, kas, apliecinot ievērojamu starptautisku ieguldījumu vietējā ekonomikā, piesaista studentus no visām kopienām, rada jauniešiem izredzes, popularizējot uzņēmējdarbību, un iepazīstina jauniešus ar Eiropas profesionālajiem standartiem uzņēmējdarbībā, kā arī vides un valsts pārvaldībā;

30. uzsver, ka kultūras daudzveidības ievērošana vienmēr ir bijusi Eiropas Savienības centrāls aspekts un ka reliģiskais un kultūras mantojums ir nepieciešams priekšnosacījums mieram un drošībai reģionā; uzsver, ka kultūras mantojuma pienācīga aizsardzība ir svarīga visām Kosovas kopienām; aicina valdību ķerties pie plānotās iestāžu reformas īstenošanas kultūras mantojuma nozarē; uzsver, ka Kultūras mantojuma saraksta pieņemšana ir svarīgs priekšnosacījums tiesību aktu īstenošanai kultūras mantojuma jomā; atzinīgi vērtē Serbu pareizticīgo baznīcas reliģiskā un kultūras mantojuma aizsardzības koordinatora darbību un mudina visas ieinteresētās personas ar to aktīvi sadarboties;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

31. uzsver, ka akadēmiskās izmaiņas jāatbalsta un jāveicina ar programmām, piemēram, *Erasmus Mundus*, lai Kosovas iedzīvotāji varētu iegūt kvalifikāciju un pieredzi Eiropas Savienībā, kā arī lai tiktu veicināta viņu mijiedarbība ar ES iedzīvotājiem;

32. aicina iestādes aktīvi atbalstīt pilsonisko sabiedrību un tās iesaistīšanu sociālās un ekonomikas politikas izstrādē, pilnībā atbalstot vārda un biedrošanās brīvību, uzsver pilsoniskās sabiedrības un starptautisko NVO ievērojamo nozīmi etnisko grupu samierināšanā un aicina Komisiju palielināt finansiālo atbalstu šo organizāciju darbam; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību efektīvi iekļaut šos jautājumus Kosovai paredzētajās ikgadējās programmās pirmspievienošanās palīdzības instrumenta ietvaros; atzīmē, ka pastāv laba sadarbība starp personām un jo īpaši sadarbība uzņēmējdarbībā starp dažādu etnisko kopienu privātpersonām un ka Kosovas iestādēm, pilsoniskajai sabiedrībai un starptautiskajai kopienai jāveltī vairāk pūļu, lai atbalstītu vietējos projektus, kuri veicina šā veida sadarbību;

33. pauž nopietnas bažas par to, ka Kosova joprojām ir viena no nabadzīgākajām valstīm Eiropā un bezdarba līmenis šajā valstī pārsniedz 40 %; uzsver, ka šāds stāvoklis nav ilgtspējīgs un grūto dzīves apstākļu rezultātā sabiedrībā pieaug neapmierinātība; prasa nekavējoties veikt pasākumus, lai uzlabotu sociālo sistēmu efektivitāti attiecībā uz drošības radīšanu neaizsargātiem sabiedrības locekļiem, un turpināt īstenot aktīvu nodarbinātības politiku, lai samazinātu bezdarbu; šajā sakarībā aicina Komisiju pilnībā izmantot pirmspievienošanās palīdzības instrumentu Kosovas sociālās un ekonomiskās attīstības sekmēšanai, jo īpaši attiecībā uz jauniešiem; aicina ES un dalībvalstis pieņemt pēc iespējas vairāk Kosovas iedzīvotājus kā sezonas darba ņēmējus un nozarēs ar darbaspēka deficītu;

34. uzskata, ka ekonomiskā attīstība ir galvenais faktors valstij nozīmīgu problēmu risināšanā, turklāt tai ir izšķiroša nozīme sieviešu un minoritāšu stāvokļa uzlabošanā, kā arī attiecību veidošanā starp etniskajām grupām; uzsver lauksaimniecības nozares nozīmi šā mērķa sasniegšanā; atzinīgi vērtē daudzus tiesību aktus, kas šajā jomā tiek izstrādāti, un prasa tos nekavējoties pieņemt; tomēr uzsver, ka jau pieņemtā tiesiskā regulējuma efektīva īstenošana ir priekšnosacījums tam, lai reālā situācija uzlabotos;

35. uzsver, ka Kosovai vajadzētu izvēlēties attiecīgu ekonomikas politiku, ar kuru tiktu nodrošināta ilgtspējīga ekonomiskā izaugsme, vides aizsardzība, darbavietu radīšana, kā arī mazināta sociālā atstumtība; aicina Kosovas iestādes uzlabot ekonomisko klimatu ārvalstu ieguldījumiem un paredzamību tirdzniecības attiecībās;

36. prasa veikt aktīvus pasākumus enerģētikas jomā, lai nodrošinātu Kosovas attīstībai nepieciešamo energoapgādes drošību; uzsver, ka milzīgās infrastruktūru vajadzības šajā jomā rada iespēju dažādot energoapgādi, iekļaujot ekoloģiskākus avotus, modernizēt un palielināt elektrotīkla energoefektivitāti un ieviest labākās pieejamās tehnoloģijas arī plānotajās termoelektrocentrālēs; prasa nekavējoties slēgt Kosovas A spēkstaciju un pēc iespējas drīz Kosovai B spēkstaciju, nekaitējot valsts enerģijas vajadzībām;

37. aicina Kosovas iestādes turpināt ieguldījumus atjaunojamās enerģijas jomā un censties izveidot šajā jomā reģionālu sadarbību;

38. norāda, ka Kosovas transporta politika līdz šim ir bijusi orientēta uz ceļu būvniecību; pauž nožēlu par sabiedriskā transporta, jo īpaši dzelzceļu, slikto stāvokli; aicina Kosovas valdību pilnībā izmantot pirmspievienošanās palīdzības instrumenta līdzekļus, lai attīstītu, uzlabotu un modernizētu dzelzceļu tīklu, kā arī uzlabotu pasažieru un kravas pārvadājumu savienojumus ar robežvalstīm, lai panāktu ilgtspējīgu mobilitāti;

39. pauž bažas par plaši izplatītajām vides problēmām, kas skārušas zemi, gaisu un ūdeni, un aicina valdību grozīt un īstenot tiesisko regulējumu, lai saskaņotu to ar ES standartiem un padarītu izglītību vides jomā par galveno izglītības elementu;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

40. uzsver, ka ES klātbūtne Kosovā ir jāsaskaņo ar Eiropas Ārējās darbības dienesta attīstību, ES delegāciju izveidi pasaulē un Komisijas Sadarbības biroja pārveidi par ES delegāciju, lai uzlabotu ES darbības Kosovā efektivitāti un koordināciju; ņem vērā, ka pamatojoties uz Eiropas Savienības Kosovas mandātu, Belgradā tika atklāts jauns ES birojs, kas darbojas atsevišķi no pašreizējās ES delegācijas Serbijā;

41. pauž nožēlu par pārredzamības trūkumu attiecībā uz pēdējo Eiropas Savienības īpašā pārstāvja Kosovas mandāta paplašināšanu, tostarp būtisku apropriāciju pieaugumu; atgādina, ka, pieņemot jauno iestāžu nolīgumu par budžeta jautājumiem, attiecīgi jārunā par prasībām informēt EP, ņemot vērā Lisabonas līgumu;

42. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos / Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, Padomei un Komisijai, ES īpašajam pārstāvim / starptautiskajam civilajam pārstāvim Kosovā, Kosovas valdībai un parlamentam, Serbijas valdībai, Starptautiskās koordinācijas grupas locekļiem un ANO Drošības padomei.

Albānija

P7_TA(2010)0282

Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par Albāniju

(2011/C 351 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pēc Eiropadomes sanāksmes 2003. gada 19. un 20. jūnijā Salonikos pieņemtos prezidentvalsts secinājumus par Rietumbalkānu valstu izredzēm pievienoties Eiropas Savienībai,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 14. oktobra paziņojumu "Paplašināšanās stratēģija un galvenie uzdevumi 2009.–2010. gadā" (COM(2009)0533) un tam pievienoto Albānijas 2009. gada progresa ziņojumu (SEC(2009)1337),
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 18. februāra Lēmumu 2008/210/EK par principiem, prioritātēm un nosacījumiem, kas iekļauti Eiropas partnerībā ar Albāniju, un par Lēmuma 2006/54/EK atcelšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ES un Albānijas Stabilizācijas un asociācijas parlamentārās komitejas pirmo sanāksmi, kas notika 2010. gada 3. un 4. maijā,
- ņemot vērā Albānijas un ES Stabilizācijas un asociācijas padomes 2009. gada 18. maija sanāksmes secinājumus,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 8. novembra Lēmumu 2007/821/EK, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Kopieni un Albānijas Republiku par vīzu izsniegšanas atvieglināšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā EP un Albānijas parlamenta 2009. gada 19. un 20. marta sešpadsmitajā sanāksmē pieņemtos ieteikumus,

⁽¹⁾ OV L 80, 19.3.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 334, 19.12.2007., 84. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- ņemot vērā lēmumu biežāk rīkot politisko dialogu ar Albānijas parlamentu, lai apspriestu Stabilizācijas un asociācijas nolīguma stāšanos spēkā,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Rezolūciju Nr. 1709(2010) par demokrātisku iestāžu darbību Albānijā,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropadomes 2006. gada 14. un 15. decembra sanāksmē pieņemtajos secinājumos norādītajā atjaunotajā konsensā par paplašināšanos atkārtoti ir apstiprināts, ka Rietumbalkānu valstu nākotne ir saistīta ar ES;
- B. tā kā izredzes integrēties ES rada impulsu vairāku reformu īstenošanai Rietumbalkānu reģiona valstīs un šīs izredzes vajadzētu konstruktīvi izmantot, lai uzlabotu reģiona iespējas saglabāt mieru un stabilitāti un novērst konfliktus, stiprinātu labas kaimiņattiecības un nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību ekonomikas un sociālās jomas vajadzību risināšanas nolūkā; tā kā, lai izredzes par dalību ES kļūtu par realitāti, ir ne vien vienkārši jāpabeidz kāda administratīva vai tehniska procedūra, bet ir nepieciešams pielikt vairāk pūļu, turklāt ir vajadzīga arī patiesa politiska apņemšanās no attiecīgo lēmumu pieņēmēju puses dalībvalstīs;
- C. tā kā Stabilizācijas un asociācijas nolīgums ar Albāniju stājās spēkā 2009. gada 1. aprīlī; tā kā šī valsts 2009. gada 28. aprīlī iesniedza pieteikumu par uzņemšanu ES un 2010. gada 14. aprīlī iesniedza atbildes uz Komisijas pirmspievienošanās anketas jautājumiem; tā kā Komisija pašlaik izstrādā atzinumu par šo jautājumu;
- D. tā kā ikvienas valsts virzība uz pievienošanos ES ir atkarīga no tās centieniem izpildīt Kopenhāģenas kritērijus un ievērot nosacījumus, kas saistīti ar stabilizācijas un asociācijas procesu,
1. saskaņā ar Eiropadomes 2003. gada 19. un 20. jūnija sanāksmē pieņemtajiem secinājumiem, 2006. gada 11. marta Zalcburgas deklarāciju un attiecīgajiem turpmākajiem Padomes secinājumiem apstiprina pilnīgu atbalstu Albānijas pieteikumam par pievienošanos ES (un visu pārējo Rietumbalkānu reģiona valstu nākotnei ES sastāvā), tiklīdz tā sasniegs noteiktu politiskās stabilitātes un uzticamības līmeni un nodrošināt pilnīgu atbilstību Kopenhāģenas kritērijiem;
 2. atzīst Albānijas panākumus reformu procesa kontekstā, bet uzsver, ka turpmāk ir nepieciešami vēl lielāki pūliņi, lai konsolidētu demokrātiju un tiesiskumu un nodrošinātu valsts ilgtspējīgu attīstību;
 3. ar gandarījumu atzīmē, ka Albānija 2010. gada 14. aprīlī ir sniegusi atbildes uz Komisijas anketas jautājumiem saistībā ar atzinuma sagatavošanu par valsts pieteikumu par pievienošanos ES, un vienlaikus uzsver, ka kandidātvalsts virzība uz pievienošanos ES ir atkarīga no šīs valsts spējas nodrošināt atbilstību Kopenhāģenas kritērijiem, kā arī no tādu stabilu iestāžu izveidošanas, kas garantē demokrātiju;
 4. pauž cerību, ka Albānijas valdība un opozīcija skaidri saprot, ka pašreizējo politisko nesaskaņu novēršana ir būtisks priekšnosacījums tam, lai valsts veiksmīgi integrētos Eiropas Savienībā un tiktu uzturētas Albānijas iedzīvotāju cerības saistībā ar Eiropu; atkārtoti norāda uz Ārlietu padomes 2010. gada 14. jūnija sanāksmē pieņemto secinājumu par to, ka ir pats pēdējais laiks rast ilgtspējīgu risinājumu pašreizējai politiskajai krīzei un Albānijas valdība kopā ar opozīciju ir atbildīga par to, lai pārredzami un pilnībā ievērojot Albānijas konstitūciju nekavējoties rastu risinājumus un veidus, kas nepieciešami valsts virzībai uz ES;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

5. pauž nožēlu par politisko krīzi pēc 2009. gada jūnijā notikušajām parlamenta vēlēšanām Albānijā un uzsver, ka pilnībā funkcionējošas reprezentatīvas iestādes (jo īpaši parlaments) ir konsolidētas, demokrātiskas sistēmas balsts, un, tā kā tām ir prioritāra nozīme Eiropas partnerībā, tās ir arī svarīgs politisks kritērijs, kas saistīts ar ES integrāciju; atzinīgi vērtē opozīcijas lēmumu aktīvi iesaistīties Albānijas parlamenta darbā, bet pauž nožēlu par to, ka nav panākta vienprātība par 2009. gada vēlēšanām, lai gan nesen notika ES rīkotas sarunas par šo jautājumu; stingri prasa visām politiskajām pusēm uzņemties pienākumus un iesaistīties konstruktīvā politiskā dialogā, tostarp sarunās par jaunu vēlēšanu likumu, kas nodrošinātu pilnībā pārredzamu vēlēšanu norisi nākamo vēlēšanu laikā; uzsver, ka izeju no šā strupceļa var rast vienīgi tad, ja pilnībā tiek ievērota konstitūcija un pārredzamības principi;

6. uzskata, ka pēc iespējas drīz būtu jāīsteno pamatvienošanās izveidot parlamenta izmeklēšanas komiteju, kuras uzdevums būtu pārbaudīt 2009. gadā notikušo parlamenta vēlēšanu norisi un kuras priekšsēdētājs un lielākā daļa locekļu pārstāvētu opozīciju un būtu pilnvaroti izmeklēt un pārbaudīt ar vēlēšanām saistītos materiālus; uzsver, ka šai izmeklēšanas komitejai būtu savlaicīgi jāepazīstina ar saviem secinājumiem, lai parlaments, ņemot vērā komitejas izmeklēšanas rezultātus un EDSO un ODIHR priekšlikumus, varētu pieņemt jaunus tiesību aktus pirms nākamajām vietējām un reģionālām vēlēšanām;

7. aicina valdības un opozīcijas pārstāvjus piekrist pieņemt vidutāja palīdzību, ja viņi nevar panākt risinājumu bez ārējās palīdzības, un, piemēram, nosūtīt kopīgu aicinājumu Eiropas Padomes un/vai Eiropas Parlamenta pārstāvjiem;

8. mudina Albānijas iestādes pēc iespējas drīz izstrādāt un īstenot parlamenta reglamenta reformu, kuras pamatā ir vienošanās un ar kuru nodrošinās pārredzamību attiecībā uz administratīviem un finanšu resursiem, augstas kvalitātes tiesību aktus, kuru pamatā ir rūpīga pārbaude, uzlabos parlamenta iespējas veikt pārraudzību un nodrošinās opozīcijai atbilstošas tiesības un pārstāvību parlamenta komitejās un īstenotajās darbībās; aicina abas puses — vairākuma un opozīcijas pārstāvjus — veidot konstruktīvu dialogu, lai nodrošinātu atklātu un pārredzamu likumdošanas procesu, apspriežoties ar attiecīgajām ieinteresētajām personām un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem nolūkā savlaicīgi pieņemt un apstiprināt svarīgus tiesību aktus, tostarp tiesību aktus, kuru pieņemšanai vajadzīgas 3/5 vairākuma;

9. atzinīgi vērtē ar vēlēšanu norisi saistītā tiesiskā un administratīvā regulējuma uzlabojumus un atzīmē Venēcijas Komisijas kopīgajā atzinumā par Albānijas Republikas Vēlēšanu kodeksu ietverto vispārējo pozitīvo vērtējumu; turklāt atzīmē, ka saskaņā ar Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) / Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja (ODIHR) 2009. gada jūnija vērtējumu parlamenta vēlēšanu norise atbilda lielākajai daļai starptautisko standartu, tomēr uzticēšanās vēlēšanām netika uzlabota; vērs uzmanību uz nepieciešamību pilnībā īstenot ieteikumus, kas ietverti EDSO/ODIHR galīgajā ziņojumā par 2009. gada parlamenta vēlēšanām, un aicina gan Albānijas parlamenta vairākumu, gan opozīciju nekavējoties sākt darbu, lai šos ieteikumus īstenotu pilnībā;

10. pauž neapmierinātību par to, ka Likumdošanas komitejas sanāksmēs, kas notika pirms Albānijas parlamenta 2010. gada 18. marta plenārsēdes, parlamenta vairākums un opozīcija nespēja vienoties par priekšlikumiem saistībā ar 2009. gada vēlēšanu izmeklēšanas komiteju;

11. uzsver, ka ir steidzami nepieciešams panākt partiju vienprātību par ekonomikas, politiskajām un sociālajām reformām, lai uzlabotu Albānijas pilsoņu labklājību un ļautu valstij virzīties uz pievienošanos ES;

12. atzinīgi vērtē to, ka 2010. gada 27. maijā tika pieņemts Komisijas likumdošanas priekšlikums par vīzu režīma atvieglošanu, un aicina Komisiju pārbaudīt, vai turpmākajos mēnešos tiks izpildīti vēl atlikušie kritēriji, tādējādi veicot priekšdarbus Padomes un Parlamenta apstiprināšanas procesam, lai līdz 2010. gada beigām atceltu vīzu režīmu Albānijas pilsoņiem;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

13. atzinīgi vērtē partiju politisko atbalstu vīzu režīma atcelšanas procesam, kurš pausts Albānijas parlamenta 2010. gada 11. martā pieņemtajā rezolūcijā;

14. norāda, ka ļoti svarīga ir pati galvenā prioritāte, proti, cilvēktiesību un mazākumtautību tiesību ievērošana un aizsardzība;

15. atgādina, ka vienmēr jānodrošina personas datu aizsardzība, nepieļaujot šīs prasības patvaļīgu neievērošanu, un aicina visas iestādes izdot likumus un rīkoties saskaņā ar šo noteikumu;

16. atzinīgi vērtē tiesu sistēmā sasniegtos panākumus, tomēr uzsver, ka reformu īstenošana vēl joprojām ir sākumstadijā; uzskata, ka tiesu sistēmas reforma, tostarp tiesu nolēmumu izpilde, ir priekšnoteikums, lai Albānijā varētu kandidēt uz pievienošanos ES, un uzsver, ka demokrātiskā sabiedrībā varas dalījumam ir liela nozīme; uzsver, ka pārredzama, objektīva un efektīva tiesu sistēma, kas ir neatkarīga no jebkāda politiska vai cita veida spiediena vai uzraudzības, veido tiesiskuma pamatu, un šajā sakarībā prasa steidzami pieņemt visaptverošu ilgtermiņa stratēģiju, tostarp ceļvedi nepieciešamo tiesību aktu un īstenošanas pasākumu pieņemšanai; aicina opozīciju iesaistīties likumprojektu sagatavošanas procesā un pilnībā atbalstīt tiesu sistēmas reformas; turklāt uzsver, ka tiesu sistēma jānodrošina ar pietiekamiem finanšu līdzekļiem, lai tiesas spētu efektīvi darboties visā valstī; tādēļ sagaida, ka Komisija nāks klājā ar jaunām iniciatīvām par palīdzību, un šajā sakarībā atzinīgi vērtē nesen notikušo Smago noziegumu tiesas atklāšanu Tirānā;

17. atzinīgi vērtē to, ka Konstitucionālā tiesa ir apturējusi lustrācijas likuma īstenošanu un ka likumu pašlaik pārskata; prasa vairāk aspriesties un panākt vienprātību, jo īpaši ar Venēcijas Komisiju, ja tiktu izstrādāts jauns likumprojekts, un uzsver, ka ir svarīgi aizsargāt konstitucionālo iestāžu neatkarību;

18. atzinīgi vērtē pasākumus, kas īstenoti saistībā ar neliela apmēra korupcijas apkarošanu, un jo īpaši integrētā Korupcijas novēršanas rīcības plāna 2010. gadam pieņemšanu; norāda, ka cīņa pret korupciju politiskajā ziņā joprojām ir liela problēma, likumu izpilde un vainīgo saukšana pie atbildības joprojām notiek gausi un ka turpmāk aktīvāk jāīsteno pasākumi, lai labotu situāciju, ka cilvēki, kas vainojami korupcijā, netiek sodīti; uzsver, ka ir nepieciešams izveidot izmeklēšanas un likumpārkāpēju tiesāšanas reģistru, tostarp arī augsta līmeņa korupcijas lietās, un turpināt īstenot jaunākos GRECO ieteikumus, jo īpaši attiecībā uz to amatpersonu skaita samazināšanu, kuras ir neaizskaramas; atzinīgi vērtē publiskos stratēģijas dokumentus, lai varētu uzraudzīt to īstenošanā gūtos panākumus; turklāt prasa pieņemt tiesību aktus, lai panāktu pilnīgu pārredzamību jautājumā par politisko partiju finansēšanu;

19. atzinīgi vērtē plānus dibināt Valsts administrācijas institūtu un aicina veikt turpmākus pasākumus, lai īstenotu valsts pārvaldes reformas stratēģiju un nodrošinātu civildienesta likuma pilnīgu īstenošanu, tostarp izveidojot atbilstošu cilvēkresursu vadības sistēmu; vērš uzmanību uz valsts pārvaldes politizācijas risku, izmantojot nepārredzamas darbā pieņemšanas procedūras, un norāda uz to, ka darbā tiek pieņemti pagaidu darbinieki, pārkāpjot likuma noteikumus, un aicina iestādes pārtraukt šādu praksi un izveidot politiski neitrālu civildienestu, ņemot vērā personas atbilstību amatam, tādējādi arī sekmējot pilsoņu uzticēšanos valsts pārvaldei;

20. uzsver, ka ārkārtīgi liela nozīme ir valsts un privāto plašsaziņas līdzekļu profesionālismam, neatkarībai un plurālismam, kas ir demokrātijas stūrakmeņi; pauž bažas, ka pārāk maz panākumu ir gūti, lai pabeigtu plašsaziņas līdzekļu tiesisko regulējumu; prasa iestādēm darīt visu iespējamo, lai pieņemtu un īstenotu tiesisko regulējumu atbilstoši ES standartiem, un nodrošināt plašsaziņas līdzekļu neatkarību no politiskās vai jebkādas cita veida, tostarp izpildvaras, iejaukšanās; pauž bažas par politisko spiedienu uz Valsts radio un televīzijas padomi (NCRT) un aicina attiecīgās iestādes nodrošināt tās neatkarību; prasa veikt pasākumus, lai nodrošinātu pārredzamību par plašsaziņas līdzekļu piederību un finansējumu; pauž nožēlu par to, ka nav noteiktas žurnālistu darba tiesības, jo tas traucē veikt šo darbu objektīvi un neatkarīgi, un mudina iestādes veikt atbilstīgus pasākumus, lai labotu šo situāciju; jo īpaši aicina pieņemt tiesību aktus par elektronisko apraidi un pielāgot civilkodeksu tā, lai apmelošana un neslavas celšana vairs netiktu uzskatīta par kriminālpārkāpumu; atzinīgi vērtē to, ka valdība nav noteikusi interneta piekļuves ierobežojumus un mudina valdību padarīt piekļuvi internetam vēl plašāk pieejamu iedzīvotājiem;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

21. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidots tiesiskais regulējums, lai risinātu organizētās noziedzības problēmu un novērstu šādas noziedzības izpausmes, tostarp nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un narkotiku un cilvēku tirdzniecību; ņem vērā centienus novērst organizēto noziedzību, bet konstatē, ka ir nepieciešama turpmāka rīcība saistībā ar regulējuma īstenošanu un ka konkrētu rezultātu sasniegšanai ir jāpiešķir visi atbilstošie finanšu un cilvēkresursi; uzsver to, cik liela nozīme ir efektīvai izmeklēšanai, kriminālvajāšanai un likumpārkāpēju sodīšanai; atzinīgi vērtē lēmumu izveidot starpiestāžu komiteju, kuras priekšsēdētājs būs ministru prezidents un kurā lems par pasākumiem, lai apkarotu organizēto noziedzību un nelegālu tirdzniecību; uzsver, ka, ņemot vērā organizētās noziedzības reģionālo sazarotību, ir nepieciešami lielāki pūliņi, lai paātrinātu policijas un tiesu iestāžu sadarbību ar kaimiņvalstīm, tostarp izveidotu kopīgas robežpatruļas;

22. uzsver pilsoniskās sabiedrības organizāciju nozīmi un pauž atzinību par to, ka valdība ir veikusi nelielus pasākumus, lai apspriestos ar šīm organizācijām par likumprojektiem un veiktajām reformām; prasa veikt turpmākus pasākumus, lai formalizētu un palielinātu pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanos politikas veidošanā un tās īstenošanas un efektivitātes uzraudzīšanā visos līmeņos, tai skaitā pilsoniskās sabiedrības organizāciju un to finansēšanas pārredzamību;

23. uzsver to, cik svarīgas ir mobilitātes programmas, jo īpaši tās, kas paredzētas jauniešiem, skolotājiem un pētniekiem, un uzskata, ka jāpalielina dalībnieku skaits šādās programmās; šajā sakarībā atzinīgi vērtē iniciatīvas, kas paredzētas, lai Albānijas studentiem sniegtu iespējas studēt ES valstīs;

24. konstatē, ka, lai gan arodbiedrību pamattiesības ir atzītas Konstitūcijā, arodbiedrību darbību bieži vien pārtrauc un ierobežojumi attiecībā uz streikojānu civildienestā un komunālo pakalpojumu uzņēmumos ir pārāk plaši, lai atbilstu starptautiskajiem standartiem; pauž nožēlu par to, ka valdība nesen ir pārņēmusi arodbiedrību aktīvus; atzinīgi vērtē Konstitucionālās tiesas 2010. gada 22. aprīļa lēmumu pasludināt šo tiesību aktu par Konstitūcijai neatbilstošu un aicina valdību nekavējoties nodot atpakaļ arodbiedrību aktīvus; aicina valdību pilnībā ievērot arodbiedrību tiesības un īstenot visus nepieciešamos tiesiskos pasākumus, lai nodrošinātu visu valsts un privātā sektorā strādājošo tiesības iestāties arodbiedrībās;

25. atzinīgi vērtē pasākumus, kas īstenoti, lai palielinātu sieviešu līdzdalību politikā; tomēr uzskata, ka Valsts komiteja līdztiesīgu iespēju jautājumos joprojām darbojas vāji un ka likums par dzimumu līdztiesību lielākoties netiek īstenots; tādēļ uzskata, ka nepieciešami turpmāki pasākumi, lai veicinātu sieviešu iekļaušanos darba tirgū un viņu dalību lēmumu pieņemšanas procesā;

26. atzinīgi vērtē juridiskās reformas, kas pēdējos gados veiktas, lai aizsargātu personas, kas cietušas no vardarbības ģimenē un cilvēku tirdzniecības; tomēr atzīst, ka tās nav pietiekamas un ka būtu vajadzīgi papildu pasākumi, turklāt pauž nopietnas bažas par to, ka plāsi izplatīta ir vardarbība ģimenē un sievietes un bērnu tirdzniecība, pakļaujot viņus seksuālai izmantošanai un piespiedu darbam; pauž bažas par to, ka būtiski ir palielinājies ziņojumu skaits par šādiem gadījumiem, tomēr ne vienmēr policija tos rūpīgi izmeklē un netiek izdoti tiesu rīkojumi par aizsardzību; prasa pilnībā īstenot spēkā esošos tiesību aktus, kas aizsargā sievietes un bērnus pret visu veidu vardarbību un pieņemt un īstenot pilnvērtīgu sistēmu viņu aizsardzībai un rehabilitācijai, ietverot tajā visu bērnu un jaundzimušo obligātu un efektīvu reģistrāciju, bezmaksas juridiskās, sociālās un psiholoģiskās palīdzības pilnīgu sniegšanu cietušajiem, sabiedrības izpratnes veidošanas kampaņas, tiesībaizsardzības iestāžu personāla atbilstošu apmācību un patversmju tīkla veidošanu (nodrošinot pietiekami daudz un pietiekami labas kvalitātes patversmes, kuras atbilst vardarbības ģimenē un cilvēku tirdzniecības upuru dažādajām vajadzībām; šajā sakarībā aicina Komisiju palielināt atbalstu Albānijas iestādēm;

27. atzīst panākumus attiecībā uz minoritāšu aizsardzību un to, ka principā ir jau izveidots atbilstošs institucionālais un tiesiskais regulējums minoritāšu aizsardzībai; tomēr konstatē, ka diskriminācija Albānijā joprojām sagādā problēmas, jo īpaši attiecībā uz iedzīvotāju grupām, kuras ir neaizsargātākas pret diskrimināciju, un dzimumidentitātes un dzimumorientācijas respektēšanu, un ka būtu jāpieliek vairāk pūļu diskriminācijas novēršanā, tostarp jāpalielina sabiedrības informētība; šajā sakarībā ar bažām norāda uz nesen Albānijā notikušo demonstrāciju pret gejiem; uzsver, ka jāpieliek vairāk pūļu, lai izpildītu Eiropas partnerības prioritātes mazākumtautību jautājumos, jo īpaši attiecībā uz mazākumtautību valodu lietošanu, izglītības nodrošināšanu mazākumtautību pārstāvjiem un nediskriminējošu izturēšanos pret visu mazākumtautību pārstāvjiem;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

28. atzinīgi vērtē kriminālkodeksā veiktās izmaiņas attiecībā uz rasistiskiem noziegumiem; atzinīgi vērtē to, ka, sadarbojoties ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, nesēn ir pieņemts diskriminācijas novēršanas likums, un aicina to ātri un efektīvi īstenot; īpaši atzinīgi vērtē to, ka ir izveidota amata vieta neatkarīgam komisāram aizsardzībai pret diskrimināciju, kurš būtu atbildīgs par likuma īstenošanas uzraudzību un sūdzību izmeklēšanu; turklāt uzsver, ka steidzami ir nepieciešami precīzi un ticami statistikas dati, kam ir būtiska nozīme, lai efektīvi īstenotu pret diskrimināciju vērstus pasākumus, un šajā sakarībā vērš uzmanību uz to, cik svarīgi ir veikt 2011. gadā plānoto tautas skaitīšanu saskaņā ar starptautiskiem standartiem, nodrošinot brīvas pašidentifikācijas principa pilnīgu ievērošanu;

29. prasa pielikt vairāk pūļu, lai uzlabotu romu stāvokli, kuru dzīves apstākļi joprojām ir smagi un kuri izjūt pret sevi vērstu diskrimināciju tādās jomās kā izglītība, sociālā aizsardzība, veselības aprūpe, nodarbinātība un pienācīgu mājokļu pieejamība; šajā sakarībā atzinīgi vērtē valdības rīcības plānu romu integrācijas desmitgadei, bet norāda, ka vietējām pašvaldībām un vietējām kopienām būtu jāuzņemas galvenā loma rīcības plāna īstenošanā un ka tām būtu jāpiešķir atbilstošs budžets, lai šo mērķi realizētu; mudina attiecīgās iestādes īstenot rīcības plānu un regulāri publicēt progresa ziņojumus;

30. atzīst, ka, pateicoties augstam faktiskā IKP pieaugumam, pēdējos gados ir ievērojami samazinājusies nabadzība; tomēr norāda, ka par spīti progresam ekonomikas jomā liela daļa iedzīvotāju joprojām dzīvo nabadzībā un ka arī turpmāk ir jācenšas vēl vairāk samazināt nabadzību, jo īpaši lauku apvidos un kalnu teritorijās;

31. atzinīgi vērtē progresu, kas panākts spīdzināšanas un ļaunprātīgas izturēšanās novēršanā, tostarp ieslodzījuma vietu sistēmā; aicina uzlabot dzīves apstākļus ieslodzījuma vietās, lai nodrošinātu cilvēka cieņai atbilstīgus standartus, un cīnīties pret plaši izplatīto korupciju ieslodzījuma vietu personāla vidū; uzsver nepieciešamību panākt apstākļu uzlabošanu apcietinājuma vietās, ievērojot Eiropas Komitejas spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas rīcības vai soda novēršanai 2008. gadā sniegtos ieteikumus, un atgādina, ka saskaņā ar ombuda secinājumiem ieslodzīto apcietinājuma apstākļi neatbilst valsts un starptautiskiem cilvēktiesību standartiem un ka ir jācenšas apkarot plaši izplatīto korupciju ieslodzījuma vietu personāla vidū;

32. uzsver, ka lielākā daļa tiesu neveic psihiski slimo pacientu lietu izskatīšanu pēc savas iniciatīvas, liedzot šiem piespiedu kārtā hospitalizētajiem pacientiem iespēju tikt ar tiesnesi; atgādina par Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu lietā *Dybeku/Albānija* un lūdz pārliecināties, ka garīgi slimi ieslodzītie netiek turēti apcietinājumā kopā ar garīgi veselīgiem ieslodzītajiem;

33. pauž bažas par bērnu nevajadzīgo ievietošanu bērnu namos nabadzības dēļ un par to, ka joprojām netiek nodrošināta vienlīdzīga izturēšanās pret pilngadīgiem bāreņiem attiecībā uz vienlīdzīgu piekļuvi sociālām priekšrocībām, piemēram, mājoklim;

34. atzīst, ka Albānijai ar kaimiņvalstīm ir labas attiecības, kas ir būtisks ieguldījums stabilitātes saglabāšanā reģionā, un atzinīgi vērtē nesēn panāktos uzlabojumus Albānijas un Serbijas attiecībās, kā arī valsts aktīvo līdzdalību tādās reģionālās iniciatīvās kā Dienvidaustrumu Eiropas sadarbības process, Reģionālās sadarbības padome, Enerģētikas kopiena un Centrāleiropas Brīvās tirdzniecības līgums (CEFTA), Dienvidaustrumu Eiropas transporta novērošanas centrs (SEETO) un sarunas par Transporta kopienas līgumu; uzsver, ka reģionāla pārrobežu sadarbība ir būtiska, risinot tādus jautājumus kā cilvēku tirdzniecība;

35. ar gandarījumu konstatē, ka Albānijas iniciatīvas atcelt vīzu režīmu ar kaimiņvalstīm ir vērtējams kā pozitīvs pasākums, kas atvieglo cilvēku savstarpējo kontaktēšanos un veicina samierināšanu reģionā; uzskata, ka šādas iniciatīvas būtu jāīsteno vienlaikus ar vīzu režīma atcelšanas procesu attiecībā uz Šengenas valstīm un Rietumbalkānu reģiona valstīm;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

36. izsaka atzinību Albānijai par tās ekonomisko izaugsmi pat pasaules ekonomikas recesijas laikā; tomēr norāda uz tādiem aspektiem kā plaša neoficiālā ekonomika, augsts bezdarba līmenis un nereglamentēts darba tirgus, jo tie var izraisīt nodarbinātības nestabilitāti un būtiski ietekmēt darba ņēmēju tiesības; norāda, ka palielinās budžeta un valsts parāds;
37. cer, ka pirmspievienšanās palīdzības instruments (*IPA*) palīdzēs uzlabot Albānijas ekonomisko stāvokli; tomēr norāda, ka *IPA* finansēšanas programmas jāpapildina ar efektīvu novērtēšanas sistēmu;
38. uzskata, ka Albānijai jāturpina darbs pie nepieciešamo ekonomikas politiku īstenošanas, lai nodrošinātu ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi, vides aizsardzību un jaunu darbavietu radīšanu; uzsver, ka ir svarīgi saglabāt makroekonomikas stabilitāti;
39. norāda, ka jautājumā par īpašumtiesību konsolidēšanu nav panākts pārāk liels progress, kas tādējādi kavē funkcionējoša zemes tirgus attīstību; norāda, ka īpašumu reģistrācijas, valstij piederošas zemes inventarizācijas un iespējamās kompensācijas piešķiršanas procesā joprojām trūkst pārredzamības un tas vēl jāpabeidz, rīkojoties taisnīgi un nediskriminējot mazākumtautību pārstāvjus; aicina turpināt centienus, lai veiktu nekustamā īpašuma reģistrāciju, īpašumu atdošanu to īpašniekiem, nelikumīgās apbūves legalizāciju un kompensāciju piešķiršanu;
40. atzinīgi vērtē Albānijas iestāžu centienus uzlabot uzņēmējdarbības vidi, vienkāršojot uzņēmumu reģistrācijas un licenču un atļauju saņemšanas procedūras; tomēr uzsver, ka uzņēmējdarbības klimatu Albānijā ir nepieciešams vēl vairāk uzlabot, jo tas joprojām tiek uzskatīts par vienu no nelabvēlīgākajiem Rietumbalkānu reģionā; aicina novērst daudzās nepilnības, piemēram, attiecībā uz procedūram par zemes īpašumtiesību iegūšanu, līgumu izpildi, vājo valsts pārvaldi un augsto korupcijas līmeni;
41. paturot prātā, ka nozīmīgu Albānijas ekonomikas daļu veido kaimiņvalstīs dzīvojošo emigrantu sūtītie pārskaitījumi, uzsver nepieciešamību turpināt darbu pie valsts politikas izstrādes un nepieciešamību pēc ieguldījumiem, lai uzlabotu infrastruktūru jomās, kuras ir svarīgas ilgtspējīgas ekonomikas attīstībai un sociālai kohēzijai, tostarp izglītības, veselības aprūpes, tieslietu, transporta un lauksaimniecības jomās;
42. uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš energoapgādes drošības nodrošināšanai un enerģijas avotu dažādošanai, vienlaikus uzlabojot energoefektivitāti, un atgādina par nepieciešamību gūt turpmākus panākumus 2005. gada Energoefektivitātes likuma īstenošanā; vērs īpašu uzmanību uz Albānijas ievērojamo potenciālu attiecībā uz atjaunojamiem enerģijas avotiem un prasa pielikt vairāk pūli, lai tos turpinātu pilnveidot, paturot prātā, ka valsts energoapgādes sistēmas lielākā daļa vēl tikai tiek izstrādāta; šajā sakarībā atzinīgi vērtē jaunus projektus hidroenerģētikas nozarē un aicina pielikt lielākas pūles attiecībā uz projektu izstrādi saules un vēja enerģijas ražošanas jomā; norāda, ka ieguldījumi enerģijas ražošanā no atjaunojamiem enerģijas avotiem rada izaugsmes un nodarbinātības iespējas vietējā un reģionālā mērogā;
43. saistībā ar 2007. gadā izsludināto atomelektrostacijas būvniecības projektu Albānijā uzsver kodol drošības un aizsardzības pret radiāciju sevišķo nozīmi; šajā sakarībā norāda, ka Albānija vēl nav parakstījusi Konvenciju par kodoldrošību un Kopīgo konvenciju par izlietotas kodoldegvielas un radioaktīvu atkritumu apsaimniekošanas drošību;
44. mudina Albānijas valdību attīstīt atjaunojamās enerģijas avotus, uzlabot atkritumu apsaimniekošanas politikas īstenošanu un pilnveidot ekoloģiski ilgtspējīgu tūrismu, lai saglabātu valsts skaisto dabas un arhitektūras mantojumu;
45. pauž bažas par sabiedriskā transporta, jo īpaši dzelzceļa, slikto stāvokli; aicina Albānijas valdību pilnīgi izmantot *IPA* līdzekļus, lai attīstītu, uzlabotu un modernizētu dzelzceļu tīklu un uzlabotu gan personu, gan kravas pārvadājumu līnijas ar robežvalstīm;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

46. aicina gūt lielākus panākumus vides aizsardzības jomā gan pilsētās, gan laukos, pilnībā īstēnot vides tiesību aktus un panākt ciešāku reģionālo sadarbību, lai sekmētu vides ilgtspēju; šajā sakarībā atzinīgi vērtē nolīgumu par Prespas parka aizsardzību un ilgtspējīgu attīstību, ko parakstīja Albānija, Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika un Grieķija, kā arī Komisija;

47. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Albānijas valdībai un parlamentam.

Stāvoklis Kirgizstānā

P7_TA(2010)0283

Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par stāvokli Kirgizstānā

(2011/C 351 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Kirgizstānu un Vidusāziju un jo īpaši 2005. gada 12. maija un 2010. gada 6. maija rezolūciju,
- ņemot vērā 2008. gada 20. februāra rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz Vidusāziju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes Gēteborgas sanāksmē 2001. gadā pieņemto ES programmu vardarbīgu konfliktu novēršanai,
- ņemot vērā Savienības augstās pārstāves / Komisijas priekšsēdētāja vietnieces *Catherine Ashton* 2010. gada 11. jūnija paziņojumu par jaunām sadursmēm Kirgizstānā un 2010. gada 28. jūnija paziņojumu par konstitucionālo referendumu,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 2010. gada 14. jūnija secinājumus,
- ņemot vērā pašreizējā EDSO priekšsēdētāja īpašā sūtņa, ANO īpašā pārstāvja un ES īpašā pārstāvja Kirgizstānā 2010. gada 16. jūnija kopīgo paziņojumu par stāvokli Kirgizstānā,
- ņemot vērā Eiropadomes 2007. gada 21.–22. jūnija sanāksmē pieņemto ES stratēģiju jaunām partnerattiecībām ar Vidusāziju,
- ņemot vērā Padomes un Komisijas 2010. gada 14. jūnija progresa ziņojumu Eiropadomei par ES stratēģijas attiecībā uz Vidusāziju īstenošanu,
- ņemot vērā ES un Kirgizstānas Partnerības un sadarbības nolīgumu (PSN), kas stājās spēkā 1999. gadā,
- ņemot vērā Eiropas Kopienas Reģionālās stratēģijas dokumentu par palīdzību Vidusāzijai laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,

⁽¹⁾ OV C 184 E, 6.8.2009., 49. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- A. tā kā 2010. gada 11. jūnijā uzliesmoja vardarbīgas sadursmes Kirgizstānas dienvidu pilsētās Ošā un Džalalabatā, stāvoklim arvien sāasinoties, līdz, saskaņā ar ziņojumiem, 2010. gada 14. jūnijā simtiem bruņotu vīru ieņēma ielas, šāva civiliedzīvotājus, dedzināja veikalus, izvēloties savus upurus pēc etniskās piederības;
- B. tā kā saskaņā ar Kirgizijas varas iestāžu datiem sadursmēs dzīvību ir zaudējuši aptuveni 300 cilvēki, bet ir paustas bažas, ko tostarp paudusi arī pagaidu valdības vadītāja Roza Otunbajeva, ka patiesais bojā gājušo skaits varētu būt daudz lielāks; tā kā vairāk nekā 2 000 cilvēku ir guvuši ievainojumus vai nonākuši slimnīcās un daudzi cilvēki joprojām ir pazuduši bez vēsts;
- C. tā kā tiek lēsts, ka vardarbības dēļ 300 000 cilvēki ir pārvietojušies valsts iekšienē un 100 000 ir meklējuši glābiņu Uzbekistānā; tā kā Uzbekistānas valdība ar starptautisko organizāciju atbalstu sniedza bēgļiem humāno palīdzību, bet 2010. gada 14. jūnijā slēdza robežu ar Kirgizstānu, par iemeslu minot to, ka ir izsmeltas bēgļu uzņemšanas iespējas;
- D. tā kā pagaidu valdība šajā teritorijā noteica ārkārtas stāvokli un drošības spēki nevarēja nodrošināt situācijas kontroli; tā kā pagaidu prezidentes Rozas Otunbajevas lūgumi Krievijas prezidentam Medvedjevam un Kolektīvās drošības līguma organizācijai pēc militāra atbalsta kārtības atjaunošanai līdz šim ir tikuši noraidīti; tā kā ir iesniegts pieprasījums pēc starptautiskiem policijas spēkiem un to patlaban izskata EDSO;
- E. tā kā ES ir nepārprotami ieinteresēta, lai Kirgizstānā valdītu miers, demokrātija un ekonomiska labklājība; tā kā ES ir uzņēmusies saistības, jo īpaši ar tās Stratēģiju attiecībā uz Vidusāziju, būt reģiona valstu partneri; tā kā nekavējoties ir vajadzīgs daudz lielāks starptautisks atbalsts, un tas, kā ES reaģēs, skaidri parādīs vai tā ir uzticama kā partnere;
- F. tā kā Komisija ir piešķirusi 5 miljonus eiro ārkārtas medicīniskā atbalsta sniegšanai, humānai palīdzībai, nepārtikas produktiem, krīzes skarto cilvēku aizsardzībai un psiholoģiskam atbalstam; tā kā salīdzinājumam — ANO ir lūgusi pēc 71 miliona ASV dolāru neatliekamajai palīdzībai;
- G. tā kā 2001. gadā pieņemtajā Gēteborgas programmā, kā arī tai sekojošos dokumentos ES ir atzinusi, cik svarīga ir konfliktu novēršana, un ņemot vērā pašreizējo situāciju Kirgizstānā — prasa teoriju piemērot praksē;
- H. tā kā 2010. gada 27. jūnijā pietiekami mierīgos apstākļos notikušajā referendumā, kurā bija vērojama liela vēlētāju aktivitāte, vairāk nekā 90 % vēlētāju apstiprināja jauno konstitūciju, kurā tiek līdzsvarotas parlamenta un prezidenta pilnvaras, apstiprināja Rozu Otunbajevu pagaidu prezidentes amatā līdz 2011. gada 31. decembrim, kā arī apstiprināja konstitucionālās tiesas atļaušanu; tā kā parlamenta vēlēšanas ir plānotas 2010. gada 10. oktobrī;
- I. tā kā Vidusāzijas valstīm ir daudzas kopīgas problēmas, piemēram, nabadzība un nopietni draudi cilvēku drošībai, tā kā nepieciešams nostiprināt demokrātiju, labu pārvaldību un tiesiskumu; tā kā nepieciešams atjaunot un izvērst reģionālo sadarbību, lai izstrādātu kopēju pieeju problēmām un izaicinājumiem reģionā; tā kā reģionālajiem un starptautiskajiem dalībniekiem ir jācenšas panākt daudz vienotāku pieeju reģiona problēmām un izaicinājumiem;
- J. tā kā ES vienmēr ir jāpilda savas saistības cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma veicināšanas jomā, ko tā pauž savos nolīgumos ar trešām valstīm, un ar saskaņotiem politikas virzieniem jāveicina demokrātiskās reformas, tādējādi reģionā vairojot uzticēšanos tai;
1. ir dziļi nobažījies par traģiskajām, vardarbīgajām sadursmēm Kirgizstānas dienvidos un izsaka līdzjūtību visām cietušo ģimenēm;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

2. nosoda Dienvidkirgizstānā nesen uzliesmojušo vardarbību; pauž nožēlu par zaudētajām dzīvībām un izsaka cerību, ka Kirgizstānas konfliktu būs iespējams noregulēt miermīlīgā ceļā, balstoties uz demokrātijas principiem un tiesiskumu un ievērojot cilvēktiesības;
3. aicina pagaidu valdību veikt uzticamu, objektīvu un neatkarīgu šo notikumu izmeklēšanu, ar starptautisko dalībnieku iespējamu atbalstu, lai sauktu vainīgos pie atbildības;
4. aicina pagaidu varas iestādes darīt visu, kas ir to spēkos, lai valstī atjaunotu normālu stāvokli un radītu visus nepieciešamos apstākļus tam, lai bēgļi un iekšzemē pārvietotās personas varētu labprātīgi un ar cieņu atgriezties savās mājās; mudina vietējās varas iestādes pieņemt efektīvus uzticību nostiprinošus pasākumus un uzsākt patiesu dialogu ar visām Dienvidkirgizstānas etniskajām kopienām, lai tādējādi izvērstu īstenas samierināšanās procesu;
5. šajā sakarā aicina Komisiju sadarbībā ar starptautiskām organizācijām palielināt humanitāro palīdzību un, sadarbojoties ar Kirgizstānas varas iestādēm un citiem līdzekļu devējiem, sākt īstermiņa un vidēji ilga termiņa izpostīto mājokļu atjaunošanas programmas, zaudētās iedzīves atjaunošanas un rehabilitācijas projektus, lai radītu labvēlīgus apstākļus tam, ka mājās atgriežas bēgļi un valsts iekšienē pārvietotās personas, šajā sakarā vērš uzmanību uz to, cik nozīmīgi ir vietējie attīstības projekti;
6. vērš uzmanību uz to, ka nepieciešams liela mēroga starptautisks atbalsts atjaunošanas, stabilizācijas un samierināšanas centieniem Dienvidkirgizstānā, un šajā sakarā vērš uzmanību uz to, ka 2010. gada 27. jūlijā Biškekā plānotā donoru sanāksme būtu laba iespēja izveidot pamatu šādam atbalstam;
7. uzsver, ka līdzās humānās palīdzības sniegšanai, ir nepieciešami centieni stabilizēt situāciju un mazināt ievērojamo risku, ka vardarbība varētu uzliesmot no jauna, apdraudot mieru un drošību arī citviet Fergānas ielejā, kura atrodas gan Uzbekistānas, gan Kirgizstānas, gan Tadžikistānas teritorijā;
8. aicina būtiski palielināt ES humānās palīdzības apjomu cilvēkiem, kuri cietuši no nesajamā vardarbības uzliesmojumiem Dienvidkirgizstānā, kā arī vispusīgi izmantot stabilitātes instrumentu;
9. uzskata, ka arī ilgtermiņā būs nepieciešama ES iesaistīšanās Dienvidkirgizstānas problēmu risināšanā lielākā mērā; atkārtoti aicina Komisiju sagatavot priekšlikumus par attīstības sadarbības instrumenta līdzekļu pārdali, nodrošinot, lai ES būtu labi sagatavota, reaģējot uz jauno situāciju Kirgizstānā; atkārtoti apliecinā, ka ES Vidusāzijas politikā jākoncentrējas uz cilvēku drošības aspektiem;
10. aicina augsto pārstāvi/priekšsēdētāja vietnieci un dalībvalstis aktīvi atbalstīt EDSO policijas misijas izvietojumu, kā arī nodrošināt dalību tajā, lai novērst jaunus vardarbības uzliesmojumus, stabilizētu situāciju vardarbības skartajās pilsētās, aizsargātu upurus un visneaizsargātākos cilvēkus un veicinātu bēgļu un valsts iekšienē pārvietoto personu atgriešanos;
11. atzīmē to, ka konstitucionālais referendums 2010. gada 27. jūnijā Kirgizstānā noritēja pietiekami mierīgos apstākļos; uzsver, ka atgriešanās pie konstitucionālas kārtības un tiesiskuma ir absolūti būtiska, lai valstī panāktu stāvokļa nostabilizēšanos ilgtermiņā; uzsver, ka nākamajam parlamenta vēlēšanām (kuras pašlaik plānotas 2010. gada oktobrī) būtu jānodrošina konstitucionālais pamats tādai valdībai, kam būtu gan spēcīga leģitimitāte, gan plašs atbalsts no tautas puses; tādēļ aicina Kirgizstānas varas iestādes nekavējoties un apņēmīgi veikt pasākumus, lai pirms gaidāmajām parlamenta vēlēšanām novērstu EDSO un ODIHR konstatētās būtiskās nepilnības; cer ar nākamo Kirgizstānas parlamentu izveidot spēcīgas starpparlamentārās attiecības;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

12. pauž bažas par ziņojumiem, ka Kirgizstānā ir apcietināti cilvēktiesību aktīvistu un prasa nekavējoties viņus atbrīvot; aicina Kirgizstānas varas iestādes darīt visu nepieciešamo, lai nodrošinātu, ka cilvēktiesību aktīvistu var netraucēti darīt savu darbu — veicināt un aizsargāt cilvēktiesības;

13. uzsver, ka Kirgizstānas, tās kaimiņvalstu, Krievijas, Ķīnas, ES, ASV, EDSO un pārējās starptautiskās sabiedrības kopīgajās interesēs un kopīgajā atbildībā ir novērst destabilizāciju un aicina visas iesaistītās puses rast sinerģijas;

14. pauž bažas par to, ka demokratizācijas process Kirgizstānā ir saistīts ar grūtībām, kas, acīmredzot, ir skaidrojams ar Kirgizstānas pagaidu valdības ietekmes trūkumu un valstī pastāvošo kriminālo tīklu, tostarp Kirgizstānas dienvidos darbojošās narkotiku kontrabandas, spēcīgo ietekmi;

15. uzskata, ka, lai mazinātu spiedienu un izvairītos no jauniem vardarbības uzliesmojumiem, ir nepieciešams izveidot plurālu politisko sistēmu, kura paredz dažādu interešu pārstāvību un strīdīgu jautājumu izšķiršanas iespējas, un ka Eiropas Savienībai un ES dalībvalstīm aktīvi jāatbalsta demokratizācija un jāpieliek pūliņi, lai izlīdzinātu atšķirības starptautisko pušu attieksmē, tādējādi uzlabojot Kirgizstānas izredzes sekmīgi īstenot reformu procesu;

16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Savienības augstajai pārstāvei / Komisijas priekšsēdētāja vietniecei Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem un valdībām, Kirgizstānas pagaidu valdībai, ANO ģenerālsēkretāram, EDSO ģenerālsēkretāram un Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram.

AIDS/HIV XVIII starptautiskās AIDS konferences (Vīne, 2010. gada 18.–23. jūlijs) skatījumā

P7_TA(2010)0284

Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par pieeju, kas balstīta uz tiesībām, ES rīcībā pret HIV/AIDS

(2011/C 351 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā nākamo XVIII starptautisko AIDS vēltu konferenci “Tieši šeit, tieši tagad”, kas notiks Vīnē 2010. gada 18.–23. jūlijā,
- ņemot vērā ANO deklarāciju par saistībām attiecībā uz HIV/AIDS “Globāla krīze — globāla rīcība”, kuru 2001. gada 27. jūnijā pieņēma Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 26. īpašajā sesijā,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas īpašās sesijas (UNGASS) augsta līmeņa sanākumi par HIV/AIDS, kura notika 2006. gada 2. jūnijā, un minētajā sanāksmē pieņemto politisko deklarāciju,
- ņemot vērā UNAIDS 2006. gada starptautiskās pamatnostādnes par HIV/AIDS un cilvēktiesībām, kuru pamatā ir otrā starptautiskā apspriede par HIV/AIDS un cilvēktiesībām, kas notika 1996. gada 23.–25. septembrī Ženēvā, un trešā starptautiskā apspriede par HIV/AIDS un cilvēktiesībām 2002. gada 25. un 26. jūlijā Ženēvā,
- ņemot vērā Pasaules Veselības organizācijas (PVO) ziņojumu “Nodrošinot vispārēju pieejamību — pret HIV/AIDS vērsto prioritāro pasākumu paātrināšana veselības aprūpes jomā”,

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- ņemot vērā 2001. gada 27. aprīlī pieņemto Abudžas deklarāciju par HIV/AIDS, tuberkulozi un citām saistītām infekcijas slimībām, Āfrikas kopējo nostāju UNGASS augsta līmeņa sanāksmē 2006. gadā un Abudžā 2006. gada 4. maijā Āfrikas Savienības parakstīto aicinājumu pastiprināt pasākumus, lai nodrošinātu ar HIV un AIDS, tuberkulozi un malāriju saistīto pakalpojumu vispārēju pieejamību Āfrikā,
 - ņemot vērā 2006. gada 6. jūlija rezolūciju par HIV/AIDS: laiks rīkoties, 2007. gada 24. aprīļa rezolūciju par HIV/AIDS apkarošanu Eiropas Savienībā un kaimiņvalstīs laikposmā no 2006. līdz 2009. gadam un 2008. gada 20. novembra rezolūciju par HIV/AIDS – agrīna diagnostika un aprūpe,
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada novembra secinājumus par panākumiem Eiropas rīcības programmas īstenošanā cīņai pret HIV/AIDS, malāriju un tuberkulozi, veicot ārējās darbības (2007–2011),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par HIV/AIDS apkarošanu Eiropas Savienībā un kaimiņvalstīs un stratēģiju HIV/AIDS apkarošanai Eiropas Savienībā un kaimiņvalstīs 2009.–2013. gadā,
 - ņemot vērā UNAIDS 2009. gada ziņojumu par globālo AIDS epidēmiju,
 - ņemot vērā UNAIDS rezultātu struktūru 2009.–2011. gadam,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2010. gada ziņojumu par Tūkstošgades attīstības mērķiem,
 - ņemot vērā 2010. gada 15. jūnija rezolūciju par sasniegto Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanā: vidusposma pārskats, gatavojoties ANO augsta līmeņa sanāksmei 2010. gada septembrī,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā cilvēku ar HIV/AIDS skaits turpina pieaugt un, kā liecina aplēses, pasaulē ir 33,4 miljoni šādu cilvēku, un jo īpaši satrauc tas, ka 2,7 miljoni no tiem ir inficējušies 2008. gadā, kas nozīmē, ka HIV/AIDS rada vispārēju apdraudējumu, kas jānovērš, izmantojot ārkārtas un visaptverošus globālus risinājumus;
- B. tā kā HIV/AIDS joprojām ir viens no biežākajiem nāves cēloņiem pasaulē un 2008. gadā HIV/AIDS izraisīja 2 miljonu cilvēku nāvi, un tiek lēsts, ka arī turpmākajos gadu desmitos tas būs ievērojams priekšlaicīgas mirstības cēlonis visā pasaulē;
- C. tā kā aplēses liecina, ka līdz 2009. gada beigām 5 miljoni cilvēku valstīs ar zemu un vidēju ienākumu līmeni saņēma antiretrovirālu terapiju, kas ir desmitkārtīgs pieaugums piecu gadu laikā un vēl nepieredzēts kāpums visā sabiedrības veselības aprūpes sistēmas pastāvēšanas laikā;
- D. tā kā jaunu inficēšanās gadījumu skaits turpina pārsniegt ārstēšanas nodrošināšanas iespējas un 2009. gadā divas trešdaļas cilvēku, kuriem vajadzīga ārstēšana, to joprojām nebija saņēmušas, proti, 10 miljoniem cilvēku, kuriem vajadzīga palīdzība, nebija piekļuves atbilstoši efektīvai ārstēšanai;
- E. tā kā Subsahāras Āfrika joprojām ir viens no vissmagāk skartajiem reģioniem, kurā 22,4 miljoniem cilvēku ir HIV/AIDS un 71 % no viņiem ir inficējušies ar HIV/AIDS 2008. gadā;
- F. tā kā ir gūti pārlicinoši pierādījumi, ka HIV/AIDS profilakse ir efektīvs veids, kā samazināt jaunu inficēšanās gadījumu skaitu;
- G. tā kā ļoti trūkst programmu, lai iesaistītu cilvēkus ar HIV/AIDS profilaktiskos pasākumos, jo īpaši tādos, kas paredzēti cilvēkiem ar HIV/AIDS, kā arī pasākumos pret stigmatizāciju un diskrimināciju;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- H. tā kā HIV/AIDS joprojām nesamērīgi ietekmē sievietes un meitenes — Subsahāras Āfrikā aptuveni 60 % ar HIV/AIDS inficēto ir sievietes, un HIV/AIDS joprojām ir galvenais nāves cēlonis un visbiežāk sastopama slimība reproduktīva vecuma sieviešu vidū;
- I. tā kā pašreizējās HIV profilakses iespējas nav pietiekami efektīvas, lai aizsargātu sievietes, un daudzām sievietēm, jo īpaši tām, kuras ir precējušās, vēlas kļūt par mātēm vai kuras ir pakļautas seksuālās vardarbības riskam, praktiski nav iespējams izmantot tādas profilakses metodes kā prezervatīvu lietošana un atturēšanās un tā kā droša un efektīva vakcīna vai mikrobcīds varētu nodrošināt sievietēm jaunus efektīvus līdzekļus sevis aizsargāšanai no HIV, neierobežojot savu reproduktīvo izvēli;
- J. tā kā ir aizvien vairāk pierādījumu tam, ka inficēšanās līmenis un risks ir palielināts galvenajās iedzīvotāju grupās, tostarp seksuālo pakalpojumu sniedzēju, vīriešu, kuriem ir viendzimuma seksuālās attiecības, transeksuāļu, ieslodzīto, intravenozu narkotiku lietotāju, migrantu, bēgļu un mobilo darba ņēmēju vidū gandrīz visos reģionos un arī valstīs ar plašu epidēmiju, un tā kā HIV/AIDS profilakses programmas šīm iedzīvotāju grupām parasti nav uzskatāmas par prioritārām un tām trūkst finansējuma;
- K. tā kā ar HIV/AIDS saistīto aizspriedumu dēļ aptuveni 30 % no cilvēkiem Eiropas Savienībā, kam ir HIV infekcija vai AIDS, par to nezina, un pētījumi liecina, ka nediagnosticēta infekcija veicina HIV/AIDS izplatību un palielina cilvēku ar HIV/AIDS mirstību agrīnā stadijā;
- L. tā kā saskaņā ar PVO ziņojumu "Nodrošinot vispārēju pieejamību — pret HIV/AIDS vērsto prioritāro pasākumu paātrināšana veselības aprūpes jomā" ir aplēsts, ka Eiropā un Vidusāzijā tikai 23 % slimnieku saņem antiretrovirālas zāles, kas ir slikts rādītājs, ņemot vērā stāvokli Krievijā un Ukrainā;
- M. tā kā pret viendzimuma attiecībām joprojām pastāv nopietni aizspriedumi, jo īpaši Subsahāras Āfrikā, kur 31 valstī brīvprātīgas pilngadīgu personu viendzimuma attiecības tiek atzītas par kriminālnoziedzumu, četrās no minētajām valstīm par šādām attiecībām piespriež nāvessodu, bet pārējās – kriminālsodu, kas var pārsniegt 10 gadu ieslodzījumu, un šāda stigmatizācija kavē darbu HIV/AIDS profilakses jomā;
- N. tā kā neatļauto narkotiku lietotāju saukšana pie kriminālatbildības daudzās valstīs kavē viņu piekļuvi HIV/AIDS profilaksei, ārstēšanai, aprūpei un atbalstam un veicina ar intravenozu narkotiku lietošanu saistītas HIV infekcijas un AIDS izplatīšanos;
- O. tā kā joprojām 106 valstu tiesību akti un politika rada ievērojamus šķēršļus efektīvu pasākumu īstenošanai pret HIV/AIDS;
- P. tā kā saskaņā ar aplēsēm HIV/AIDS dēļ 2008. gadā 17,5 miljoni bērnu ir zaudējuši vienu vai abus vecākus un tā kā lielākā daļa no šiem bērniem dzīvo Subsahāras Āfrikā un bieži vien cieš no stigmatizācijas un diskriminācijas, un viņiem bieži vien liegta piekļuve pamatpakalpojumiem, piemēram, izglītībai un pajumtei, tajā pašā laikā palielinot viņu neaizsargātību pret HIV/AIDS inficēšanās draudiem;
- Q. tā kā saiknei starp HIV/AIDS un invaliditāti nav pievērsta pienācīga uzmanība, lai gan personas ar invaliditāti ir sastopamas visās galvenajās iedzīvotāju grupās, kurām biežāk draud inficēšanās ar HIV/AIDS un kurām apgrūtināta piekļuve profilakses, ārstniecības un aprūpes pakalpojumiem;
- R. tā kā uz tiesībām balstītai pieejai rīcībā pret HIV/AIDS ir izšķiroša nozīme, lai apturētu epidēmijas izplatīšanos,
1. atkārtoti atgādina, ka veselības aprūpe ir ietverta Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā un ka valdībām ir jāpilda savi pienākumi nodrošināt sabiedrības veselības pakalpojumus visiem;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

2. tajā pašā laikā uzskata, ka ES ir jāpiešķir augsta līmeņa prioritāte cilvēktiesību aizstāvju aizsardzībai un atbalstam gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās, tostarp to, kuri galvenokārt nodarbojas ar iedzīvotāju grupu informēšanu par HIV/AIDS,; šajā sakarībā aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos nodrošināt, lai attiecībā uz pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, kuri darbojas HIV/AIDS jomā, tiktu pienācīgi īstenoti visi praktiskie pasākumi un darbības, kas paredzēti ES pamatnostādņēs par cilvēktiesību aizstāvjiem;
3. prasa Komisijai un Padomei pildīt savas saistības un pastiprināt centienus, lai risinātu ar HIV/AIDS saistītos jautājumus kā pasaules sabiedrības veselības prioritāti, nosakot cilvēktiesību aizsardzību par galveno aspektu ar HIV/AIDS saistītajos profilakses, ārstēšanas, aprūpes un atbalsta pasākumos, tostarp ES attīstības sadarbības jomā;
4. aicina Komisiju un Padomi turpināt centienus, lai panāktu kriminālsodāmības atcelšanu par neapzinātu inficēšanu ar HIV/AIDS un pakļaušanu HIV/AIDS riskam ⁽¹⁾, tostarp veicinot HIV/AIDS atzīšanu par invaliditāti saistībā ar spēkā esošajiem un turpmākajiem nediskriminējošiem tiesību aktiem;
5. aicina Baltijas valstis, Krieviju un Ukrainu izstrādāt stingru politiku cīņai ar HIV/AIDS savā valstī;
6. aicina Komisiju un Padomi politiskajā dialogā pasaules un valstu līmenī veicināt vislabāko politisko nostādņu un paraugprakses īstenošanu, kuru pamatā ir uz tiesībām balstīta rīcība HIV/AIDS jomā:
 - nodrošinot personu ar HIV/AIDS un citu galveno iedzīvotāju grupu cilvēktiesību — cita starpā seksuālās un reproduktīvās veselības tiesību ⁽²⁾ — veicināšanu, aizsardzību un ievērošanu;
 - novēršot galvenos ekonomiskos, juridiskos, sociālos un tehniskos šķēršļus, kā arī soda sankcijas un to piemērošanu, kas kavē efektīvu rīcību cīņā pret HIV, jo īpaši galvenajās iedzīvotāju grupās;
 - atbalstot to likumu pārskatīšanu un grozīšanu, kas rada šķēršļus efektīvām, uz pierādījumiem balstītām HIV/AIDS programmām un pakalpojumiem, jo īpaši galvenajām iedzīvotāju grupām;
 - cīnoties pret jebkādiem tiesību aktiem vai lēmumiem, kas paredz kriminālsodu par neapzinātu inficēšanu ar HIV vai veicina ar HIV/AIDS inficētu cilvēku diskrimināciju, un nosodot un novēršot juridiskus šķēršļus, kuri kavē veikt efektīvus pasākumus pret HIV sieviešu un meiteņu vidū, piemēram, tiesību aktus un politiku, kas ierobežo seksuālo un reproduktīvo veselību, mantošanas un īpašumu tiesības, bērnu laulības tiesības u. c.;
 - nosakot cilvēktiesību aizsardzību par galveno aspektu lēmumu pieņemšanā par finansējuma piešķiršanu pasākumiem pret HIV/AIDS gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās;
 - HIV/AIDS programmu izstrādē, kuras ir orientētas uz personām ar HIV/AIDS un citām galvenajām iedzīvotāju grupām un kuru mērķis ir nodrošināt iespējas personām un kopienām veikt pasākumus pret HIV/AIDS, samazinot HIV/AIDS inficēšanās risku un neaizsargātību pret to un mazinot HIV/AIDS negatīvās sekas;
 - atvieglojot un veicinot galveno iedzīvotāju grupu pilnvērtīgu līdzdalību ar HIV/AIDS profilaksi, ārstēšanu, aprūpi un atbalstu saistīto programmu izstrādē, īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā un mazinot stigmatizāciju un diskrimināciju;

⁽¹⁾ Pamatojoties uz UNAIDS politisko pārskatu par inficēšanu ar HIV, valdībām vajadzētu ierobežot kriminālbildības noteikšanu, piemērojot to tikai tišas inficēšanas gadījumos, proti, kad persona, zinot, ka tai ir HIV, apzināti rīkojas tā, lai inficētu ar HIV, un faktiski arī inficē ar to.

⁽²⁾ Seksuālās un reproduktīvās veselības un tiesību nodrošināšana cilvēkiem ar HIV/AIDS ir pamatelements uz cilvēktiesībām balstītajā pieejā HIV jomā. Šādai pieejai ir jāaplicina, ka cilvēkiem ar HIV/AIDS ir tiesības uz pilnvērtīgu un viņiem pieņemamu dzimumdzīvi, respektējot HIV inficētu cilvēku izvēli un vēlmes fertilitātes jautājumos.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- atvieglojot vispārēju piekļuvi veselības aprūpei gan ar HIV/AIDS saistītās profilakses, ārstēšanas, aprūpes un atbalsta jomā, gan nodrošinot citas, ar HIV/AIDS nesaistītas medicīniskās palīdzības iespējas;
 - atvieglojot izglītības un darba vietu pieejamību personām ar HIV/AIDS un citām galvenajām iedzīvotāju grupām;
 - nodrošinot, ka turpmāk gūto rezultātu uzraudzība cīņā pret HIV/AIDS ietver rādītājus, kas ir tieši saistīti ar cilvēktiesību jautājumiem un to novērtējumu saistībā ar HIV/AIDS;
 - ievērojot 3 pamatprincipus (apzināta piekrišana, konfidencialitāte un konsultēšana) HIV/AIDS pārbaūžu veikšanā un citos ar HIV/AIDS saistītos pakalpojumos;
 - cīnoties pret aizspriedumiem un diskrimināciju, kas vērsta pret cilvēkiem ar HIV/AIDS un citām galvenajām iedzīvotāju grupām, un rūpējoties par viņu tiesībām uz drošību un aizsardzību no ļaunprātīgas izmantošanas un vardarbības;
 - veicinot un atvieglojot cilvēku ar HIV/AIDS un citu galveno iedzīvotāju grupu lielāku līdzdalību pasākumos pret HIV/AIDS;
 - objektīvi un bez aizspriedumiem informējot par šo slimību;
 - nodrošinot cilvēkiem iespējas, prasmes, zināšanas un līdzekļus, lai viņi varētu sevi aizsargāt no inficēšanās ar HIV/AIDS;
7. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt sieviešu vajadzības saistībā ar HIV/AIDS profilaksi, ārstēšanu un aprūpi, jo tam ir būtiska nozīme, lai apturētu epidēmiju, jo īpaši palielinot seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpes programmu pieejamību, kurās ir pilnībā integrēti ar HIV/AIDS saistīti pārbaudes, konsultāciju un profilakses pakalpojumi, un novēršot cēloniskos sociālekonomiskos faktorus, kas palielina HIV/AIDS risku sievietēm, piemēram, dzimumu nevienlīdzība, nabadzība, ekonomisko un izglītības iespēju trūkums, nepietiekama tiesiskā un cilvēktiesību aizsardzība;
8. aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis nodrošināt taisnīgu un elastīgu finansējumu jaunu preventīvo tehnoloģiju, cita starpā vakcīnu un mikrobcīdu, pētniecībai;
9. pauž nopietnas bažas par to, ka puse no visiem jauniem HIV inficēšanās gadījumiem ir atklāta bērnu un jauniešu vidū; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis pievērsties bērnu un jauniešu vajadzībām ar HIV/AIDS saistītajos profilakses, ārstēšanas, aprūpes un atbalsta pasākumos, lai nodrošinātu viņiem piekļuvi ar HIV/AIDS saistītajiem pakalpojumiem, jo īpaši agrīnai jaundzimušo diagnostikai, pienācīgiem un izmaksu ziņā pieejamiem antiretrovirāliem preparātiem, psiholoģiskajam un sociālajam atbalstam, sociālajai aizsardzībai un tiesiskajai aizsardzībai;
10. prasa Komisijai un dalībvalstīm atbalstīt personu ar invaliditāti iesaisti pasākumos pret HIV/AIDS un šo personu cilvēktiesību iekļaušanu dalībvalstu HIV/AIDS stratēģiskajos plānos un politikā, lai nodrošinātu viņiem piekļuvi ar HIV/AIDS saistītajiem pakalpojumiem, kas ir gan pielāgoti attiecīgajām vajadzībām, gan līdzvērtīgi pakalpojumiem, kas pieejami citām iedzīvotāju grupām;
11. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt kaitējuma mazināšanas programmas, kas paredzētas ieslodzītajiem un intravenozu narkotiku lietotājiem;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

12. aicina Komisiju un Padomi mudināt valstis, kurās ir visvairāk HIV infekcijas un AIDS gadījumu, izstrādāt vienotu, pārredzamu un atbildīgu valsts politikas sistēmu cīņai pret HIV, kas nodrošinātu ar HIV saistīto profilakses un aprūpes pieejamību un efektivitāti; šajā sakarībā prasa Komisijai atbalstīt valstu valdības un iesaistīt pilsonisko sabiedrību, lai uzlabotu programmu iespējas samazināt stigmatizāciju un diskrimināciju, kā arī palielināt tiesas pieejamību, valstij risinot ar HIV/AIDS saistītās problēmas;

13. aicina Komisiju un Padomi sadarboties ar *UNAIDS* un citiem partneriem, lai uzlabotu sasniegtā rādītājus un veiktu zināšanu apmaiņu pasaules, valstu un programmu līmenī ar mērķi mazināt ar HIV/AIDS saistīto stigmatizāciju un diskrimināciju, cita starpā rādītājus, kas raksturo galvenās iedzīvotāju grupas un ar HIV saistītos cilvēktiesību jautājumus un aizsardzības mehānismus starptautiskajā līmenī;

14. prasa Komisijai un Padomei atbalstīt nesen izveidoto Pasaules komisiju attiecībā uz HIV un tiesību aktiem, lai nodrošinātu, ka tiesību akti veicina pret HIV/AIDS vērsto pasākumu efektivitāti;

15. aicina Komisiju un Padomi iesaistīt Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru, lai iegūtu papildu datus par cilvēku ar HIV/AIDS un citu galveno Eiropas iedzīvotāju grupu cilvēktiesību stāvokli, jo īpaši ņemot vērā viņu neaizsargātību pret atkārtotiem diskriminācijas gadījumiem dažādās jomās;

16. aicina visas dalībvalstis un Komisiju vismaz 20 % no visiem attīstībai paredzētajiem līdzekļiem izmantot veselības aprūpes pamatpakalpojumu nodrošināšanai un izglītībai, palielināt iemaksas Pasaules fondā HIV/AIDS, tuberkulozes un malārijas apkarošanai un palielināt finansējumu citām programmām, kuru mērķis ir stiprināt veselības aizsardzības sistēmas un kopienas sistēmas; aicina arī jaunattīstības valstis piešķirt prioritāti veselības izdevumiem kopumā un jo īpaši izdevumiem HIV/AIDS apkarošanai; kā arī aicina Komisiju nodrošināt stimulus partnervalstīm, lai mudinātu tās piešķirt prioritāti veselībai kā galvenajai nozarei valsts stratēģijas dokumentos;

17. aicina visas dalībvalstis un Komisiju novērst satraucošo finansējuma samazināšanos seksuālās un reproduktīvās veselības uzlabošanai un tiesību veicināšanai jaunattīstības valstīs un atbalstīt politiku, ar ko nodrošina seksuāli transmisīvo infekcijas slimību ārstēšanu un reproduktīvās veselības saglabāšanas palīg līdzekļu — dzīvību glābjošu medikamentu un pretapaugļošanās līdzekļu, tostarp prezervatīvu — pieejamību;

18. aicina ES turpināt darbu, papildus attiecīgajam budžetam izmantojot dažādus finanšu instrumentus pasaules un valstu līmenī un attiecīgās organizācijas un mehānismus, kas apliecinājuši savu efektivitāti saistībā ar tādu jautājumu risināšanu, kas skar HIV/AIDS cilvēktiesību aspektus, jo īpaši pilsoniskās sabiedrības organizācijas un atsevišķu kopienu organizācijas;

19. aicina Komisiju, dalībvalstis un starptautisko sabiedrību pieņemt tiesību aktus, lai nodrošinātu pieejamas un efektīvas zāles pret HIV, cita starpā antiretrovirālas un citas drošas un efektīvas zāles, diagnostikas līdzekļus un ar tiem saistītas tehnoloģijas HIV un tamlīdzīgu infekcijas slimību profilaksei, ārstniecībai un paliatīvai aprūpei;

20. pauž kritiku par divpusējiem un reģionālajiem tirdzniecības nolīgumiem, kuros ir ietverti noteikumi, kas pārsniedz PTO Nolīguma par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem (*TRIPS-plus*) noteikumus, kavējot un, iespējams, faktiski pat ierobežojot ar Dohas 2001. gada deklarāciju par *TRIPS* ieviestos aizsardzības pasākumus, lai nodrošinātu veselības aizsardzības prioritāti pār komerciālām interesēm; norāda uz to valstu atbildību, kuras izdara spiedienu uz jaunattīstības valstīm, lai tās parakstītu šādus brīvās tirdzniecības nolīgumus;

21. uzsver, ka obligātā licencēšana un cenu diferencēšana nav pilnībā atrisinājusi problēmu, un aicina Komisiju nākt klajā ar jauniem risinājumiem, lai nodrošinātu reālu HIV/AIDS ārstēšanas pieejamību par pieņemamu cenu;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

22. atzinīgi vērtē Padomes Cilvēktiesību darba grupas pieņemto instrumentu kopumu, lai veicinātu un nodrošinātu lesbiešu, geju, biseksuālu un transeksuālu personu visu cilvēktiesību ievērošanu, un aicina Padomi un Komisiju īstenot tā ieteikumus;
23. aicina ES iestādes, kuru darba uzdevums ir gatavot gada pārskatus par cilvēktiesību stāvokli, savā ziņojumā pievērsties cilvēktiesībām saistībā ar HIV, lai dotu iespēju izteikties cilvēkiem ar HIV un tiem, kas ir mazāk aizsargāti pret šo infekciju;
24. aicina Komisiju un dalībvalstis atkārtoti paust savu atbalstu 16. punktam Padomes secinājumos par 2009. gada novembra rīcības programmu — sākt plašu apspriešanās procesu ar dalībvalstīm un citām ieinteresētajām personām, lai 2012. gadam un turpmākajam laikposmam sagatavotu Eiropas rīcības programmu cīņai pret HIV/AIDS, malāriju un tuberkulozi, veicot ārējās darbības, un izmantot savu ietekmi saistībā ar ES rīcības grupu izveidi, kuras Komisijai un dalībvalstīm nodrošinātu iespēju apvienot centienus noteiktās prioritārās jomās;
25. prasa priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Kopējai HIV/AIDS apkarošanas programmai, Pasauls Veselības organizācijai un XVIII starptautiskās AIDS konferences organizētājiem.

Konvencijas par kasešu munīcijas aizliegumu (CCM) stāšanās spēkā 2010. gada 1. augustā un ES loma

P7_TA(2010)0285

Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par Konvencijas par kasešu munīcijas aizliegumu (CCM) stāšanos spēkā un ES lomu

(2011/C 351 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Konvenciju par kasešu munīciju (CCM), ko 107 valstis pieņēma diplomātiskā konferencē Dublinā 2008. gada 19.-30. maijā,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāra 2008. gada 30. maija ziņojumu, kurā viņš mudina “valstis bez kavēšanās parakstīt un ratificēt šo svarīgo vienošanos”, un apliecina, ka cer “uz tās ātru stāšanos spēkā”,
 - ņemot vērā 2008. gada 20. novembra rezolūciju par Konvenciju par šķembu munīcijas aizliegumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 10. marta rezolūciju par Eiropas drošības stratēģijas un Eiropas kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā CCM ir pieejama parakstīšanai kopš 2008. gada 3. decembra sākotnēji Oslo un pēc tam Apvienoto Nāciju Organizācijā Ņujorkā, un tā stāsies spēkā sestā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad to būs ratificējušas 30 valstis, proti, 2010. gada 1. augustā;
- B. tā kā CCM noteikts, ka kasešu munīcija ir paredzēta, lai izkļiedētu vai izmestu sprāgstošu submunīciju, kas katra sver mazāk nekā 20 kilogramu, un ietver šādu sprāgstošu submunīciju;

⁽¹⁾ OV C 16 E, 22.1.2010., 61. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0061.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- C. tā kā ar CCM tāda ieroču veida kā kasešu munīcijas izmantošana, ražošana, uzkrāšana un pārvietošana tiks aizliegta pilnībā;
- D. tā kā ar CCM pusēm tiks izvirzīta prasība iznīcināt šādas munīcijas krājumus;
- E. tā kā ar CCM tiks noteikti jauni humanitārie standarti attiecībā uz palīdzību cietušajām personām un attiecīgajām valstīm tiks izvirzīta prasība savākt neeksplodējušās kasešu munīcijas atliekas, kas palikušas pēc konfliktiem;
- F. tā kā kasešu munīcija rada nopietnu risku civiliedzīvotājiem, ja to izmanto ap apdzīvotām vietām, ņemot vērā tās tipiski lielo nāvējošo ietekmi, un tā kā šīs munīcijas izmantošana ir radījusi daudz traģisku ievainojumu un nāves gadījumu civiliedzīvotāju vidū pēc konfliktiem, jo pamestu nesprāgušu submunīciju nereti atrod bērni un citas ar konfliktu nesaistītas personas;
- G. tā kā līdz šim divdesmit ES dalībvalstis ir parakstījušas, vienpadsmit ir ratificējušas, bet septiņas nav nedz parakstījušas, nedz ratificējušas CCM;
- H. tā kā pēc CCM stāšanās spēkā 2010. gada 1. augustā pievienošanās process konvencijai kļuvis sarežģītāks, jo valstīm būs jāpievienojas konvencijai vienas pakāpes procesā;
- I. tā kā lielākās daļas ES dalībvalstu, starpparlamentu iniciatīvu un daudzu pilsoniskās sabiedrības organizāciju atbalsts bija noteicošs, lai "Oslo procesu" varētu veiksmīgi noslēgt ar CCM pieņemšanu;
- J. tā kā CCM parakstīšana un ratifikācija visās 27 ES dalībvalstīs vēl pirms tās stāšanās spēkā 2010. gada 1. augustā būtu spēcīgs politisks signāls par labu pasaulei bez kasešu munīcijas un ES mērķiem saistībā ar cīņu pret tādu ieroču izplatību, kas nogalina nešķirojot,
1. atzinīgi vērtē Konvencijas par kasešu munīciju (CCM) gaidāmo stāšanos spēkā 2010. gada 1. augustā;
 2. aicina visas ES dalībvalstis un kandidātvalstis steidzami līdz 2010. gada beigām parakstīt un ratificēt CCM, tajā skaitā tās valstis, kas konvenciju vēl nav parakstījušas, proti, Igauniju, Grieķiju, Latviju, Poliju, Rumāniju, Slovākiju, Turciju un Somiju, un valstis, kas to ir parakstījušas, bet vēl nav ratificējušas, proti, Bulgāriju, Čehijas Republiku, Itāliju, Kipru, Lietuvu, Nīderlandi, Portugāli, Ungāriju un Zviedriju;
 3. izsaka atzinību visām valstīm, kuras ir parakstījušas un ratificējušas CCM un arī pieņēmušas moratoriju attiecībā uz kasešu munīcijas lietošanu, ražošanu un nodošanu, kā arī pabeigušas šādas munīcijas krājumu iznīcināšanu;
 4. mudina visas ES dalībvalstis, kuras ir parakstījušas CCM, izmantot ikvienu iespēju, lai aicinātu tās valstis, kas vēl nav CCM dalībvalstis, pēc iespējas ātrāk parakstīt un ratificēt konvenciju vai pievienoties tai, tai skaitā izmantojot divpusējas sanāksmes, militārpersonu dialogu un daudzpusējos forumus, kā arī atbilstoši konvencijas 21. pantā noteiktajiem valstu pienākumiem darīt visu iespējamo, lai no kasešu munīcijas izmantošanas atturētu valstis, kas nav pievienojušas konvencijai;
 5. aicina ES dalībvalstis neveikt nekādas darbības, ar kurām var apiet vai apdraudēt CCM un tās noteikumus, jo īpaši aicina visas ES dalībvalstis nepieņemt, neapstiprināt vai vēlāk neratificēt Konvencijas par parastajiem ieročiem (CCW) jebkādu protokolu, kas ļautu izmantot kasešu munīciju, kas nebūtu saderīga ar CCM 1. un 2. pantā noteikto šādas munīcijas aizliegumu; aicina Padomi un ES dalībvalstis attiecīgi rīkoties nākamajā CCW sanāksmē, kas no 2010. gada 30. augusta līdz 3. septembrim notiks Ženēvā;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

6. mudina ES dalībvalstis, kas vēl nav pievienojusies CCM, veikt pagaidu pasākumus līdz pievienošanās brīdim, tai skaitā steidzami pieņemt kasešu munīcijas lietošanas, ražošanas un nodošanas moratoriju un uzsākt šī munīcijas veida krājumu iznīcināšanu;
7. mudina visas valstis piedalīties gaidāmajā Pirmajā pušu sanāksmē (IMSP), kas no 2010. gada 8. līdz 12. novembrim notiks *Vientiane*, Laosā — ar kasešu munīciju visvairāk piesārņotajā valstī pasaulē;
8. mudina ES dalībvalstis veikt pasākumus, lai sāktu konvencijas īstenošanu, tai skaitā iznīcinot krājumus, veicot munīcijas savākšanu un sniedzot palīdzību upuriem, kā arī iesaistīties finansēšanā vai dažāda cita veida palīdzībā citām valstīm, kuras vēlas īstenot konvenciju;
9. mudina tās ES dalībvalstis, kuras parakstījušas konvenciju, pieņemt attiecīgos tiesību aktus, lai konvenciju varētu īstenot valsts līmenī;
10. aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos darīt visu iespējamo, lai panāktu Savienības pievienošanos CCM, kas ir iespējams pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, kā arī Padomes lēmuma par kopējo nostāju formā izstrādātu stratēģiju pirmajai pārskata konferencei;
11. aicina Padomi un Komisiju papildus standarta klauzulai par masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšanu kā standarta klauzulu nolīgumos ar trešām valstīm iekļaut arī kasešu munīcijas aizliegumu;
12. aicina Padomi un Komisiju cīņā pret kasešu munīciju padarīt par Kopienas ārējās palīdzības programmu neatņemamu sastāvdaļu, lai atbalstītu trešās valstis šī munīcijas krājumu iznīcināšanā un sniegtu humāno palīdzību;
13. aicina ES dalībvalstis, Padomi un Komisiju veikt pasākumus, lai nepieļautu, ka trešās valstis nodod kasešu munīciju nevalstiskiem dalībniekiem;
14. mudina ES dalībvalstis nodrošināt pārskatāmību par to centieniem saistībā ar šo rezolūciju un publiski ziņot par savu darbību saskaņā ar konvenciju;
15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, ES dalībvalstu un kandidātvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram un Kasešu munīcijas koalīcijai.

KLP nākotne pēc 2013. gada

P7_TA(2010)0286

Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par KLP nākotni pēc 2013. gada (2009/2236(INI))

(2011/C 351 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību III sadaļas trešo daļu,
- ņemot vērā kopējās lauksaimniecības politikas “veselības pārbaudi”,

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- ņemot vērā Komisijas dokumentu “EIROPA 2020: stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
 - ņemot vērā Parlamenta pētījumu “Vienotā maksājuma shēma pēc 2013. gada: jauna pieeja, jauns mērķis”,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības zinātnes un tehnoloģijas starptautiskā novērtējuma attīstības jomā (IAASTD) ziņojumu, ko sagatavojusi ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācija un Pasaules Banka un ko parakstījušas 58 valstis,
 - ņemot vērā Komisijas publikāciju “Lauksaimniecības tirgu un ieņēmumu izredzes 2008.–2015. gadā”,
 - ņemot vērā Komisijas dokumentu “KLP aspekti — no tirgus intervences līdz politikas jauninājumiem”,
 - ņemot vērā Eiropas Vides politikas institūta pētījumu “Sabiedrisko preču nodrošināšana Eiropas Savienībā ar lauksaimniecības starpniecību”,
 - ņemot vērā Komisijas Balto grāmatu “Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus” (COM(2009)0147) un Komisijas dienestu darba dokumentus “Adaptācija klimata pārmaiņām — Eiropas lauksaimniecības un lauku apvidu uzdevums” (SEC(2009)0417) un “Eiropas lauksaimniecības nozīme klimata pārmaiņu samazināšanā” (SEC(2009)1093),
 - ņemot vērā asociācijas *Notre Europe* veikto pētījumu “KLP reforma pēc 2013. gada — tālāks redzējums”,
 - ņemot vērā darba dokumentu par kopējās lauksaimniecības politikas nākotni pēc 2013. gada ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2007. gada 29. marta rezolūciju par jauno dalībvalstu integrāciju kopējā lauksaimniecības politikā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 5. maija rezolūciju par Eiropas Savienības lauksaimniecību un klimata pārmaiņām ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 25. marta rezolūciju par lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku — kāda ir pareizā stratēģija? ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A7-0204/2010),
- A. tā kā ES joprojām jāgarantē nodrošinātība ar pārtiku saviem iedzīvotājiem un jāpalīdz nodrošinātību ar pārtiku īstenot globālā mērogā, vienlaikus labāk un saskanīgāk sadarbojoties ar pārējo pasauli, jo īpaši jaunattīstības valstīm, lai lauksaimniecības nozarei tajās palīdzētu ilgtermiņā attīstīties ilgtspējīgā veidā, tam iespējami vairāk izmantojot vietējo zinātību; tā kā, saskaroties ar pašreizējo situāciju, kad badacietēju skaits pasaulē pārsniedz 1 miljardu un Eiropas Savienībā pašlaik vairāk nekā 40 miljoni nabadzīgo iedzīvotāju nesāņem pārtiku pietiekamā daudzumā, būtu jāizmanto zinātnes sasniegumi, ja tie piedāvā attiecīgus risinājumus, kas, jo īpaši ar efektīvāku resursu izmantošanu, mazinātu badu pasaulē;

⁽¹⁾ AGRI_DT (2010)439305.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0101.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0131.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0088.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- B. tā kā pēc ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas datiem pasaulē gaidāma pārtikas pieprasījuma dubultošanās un iedzīvotāju skaita pieaugums no 7 miljardiem patlaban līdz 9 miljardiem 2050. gadā un pasaulē attiecīgi būs jāpalielina pārtikas ražošana, vienlaikus saskaroties ar dabas resursu noslogotību, kas nozīmē to, ka pasaulei būs jāražo vairāk pārtikas, izmantojot mazāk ūdens, zemes, energoresursu, kā arī mazāk mēslošanas līdzekļu un pesticīdu;
- C. tā kā KLP mērķi, kas uzskaitīti Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk —“LESD”) 39. pantā, ir celt lauksaimniecības ražīgumu, nodrošināt pietiekami augstu dzīves līmeni lauksaimniecībā nodarbinātajiem iedzīvotājiem, stabilizēt tirgus, nodrošināt piedāvāto produktu pieejamību un panākt, ka pie patērētājiem nonāk pārtika par samērīgām cenām; tā kā šobrīd KLP ir lielā mērā izpildījuši savus mērķus un ir devusi ieguldījumu centienos sekmēt ES integrāciju, Eiropas teritoriālo kohēziju un vienotā tirgus darbību; tā kā tā tomēr ir tikai daļēji sekmējusi pietiekami augstu dzīves līmeni lauksaimniecībā nodarbinātajiem iedzīvotājiem un ar tās palīdzību vēl nav sasniegta lauksaimniecības tirgus stabilizācija, jo tirgū ir radusies stipra tirgus nestabilitāte, kas tādējādi apdraud nodrošinātību ar pārtiku; tā kā joprojām jāpieliek pūles KLP turpmāko mērķu sasniegšanai, vienlaikus saglabājot vidi un darbvietas lauku iedzīvotājiem;
- D. tā kā lauksaimniecība un mežsaimniecība joprojām ir svarīgas ekonomikas nozares un nodrošina arī būtiskas sabiedriskās preces, uzturot dabas resursus un kultūrainavas, kas ir svarīgs nosacījums visai cilvēku darbībai laukos; tā kā šīs nozares jau dod lielāko ieguldījumu Eiropas klimata un enerģētikas mērķu sasniegšanā, jo īpaši attiecībā uz mērķiem ražot atjaunojamo enerģiju no lauksaimniecībā un mežsaimniecībā iegūtas biomasas, tā kā šim ieguldījumam jāaug arī turpmāk un tā kā šie bioenerģijas avoti arī palīdz mazināt ES ergoatkarību un (saistībā ar enerģijas cenu pieaugumu) radīt jaunas darbvietas un vairo ienākumus nozarē;
- E. tā kā ES iedzīvotāji gūst ievērojamu labumu no KLP, kas izpaužas kā drošu augstas kvalitātes pārtikas produktu pieejamība un piedāvājums par pieņemamām cenām, pārtikas nekaitīgums, vides aizsardzība, darbvietu veidošana un pasākumi klimata pārmaiņu novēršanai;
- F. tā kā patlaban lauksaimniecības, mežsaimniecības un zvejniecības nozarēs tieši nodarbināti ir 13,6 miljoni cilvēku, turklāt 5 miljoni strādā lauksaimniecības pārtikas nozarē, un ES šajā nozarē ir pasaulē lielākais pārtikas un dzērienu ražotājs; tā kā šajās nozarēs strādā 8,6 % no kopējā nodarbināto skaita ES un tās saražo 4 % no ES IKP;
- G. tā kā pēdējo ES paplašināšanās kārtu rezultātā (2004. un 2007. gadā) kopējo lauksaimniecības darbaspēku papildinājuši 7 miljoni lauksaimnieku un lauksaimniecības zemes platība palielinājusies par 40 %; tā kā pēdējo 10 gadu laikā ienākumi uz vienu lauksaimniecībā nodarbināto personu ES-27 ir samazinājušies par 12,2 %, pakāpeniski sarūkot līdz 1995. gada līmenim; tā kā ES 27 dalībvalstīs vidējie ienākumi lauksaimniecībā nesasniedz 50 % no vidējiem ienākumiem pārējā tautsaimniecībā, savukārt ražošanas izmaksas par tādām precēm kā mēslošanas līdzekļi, elektrība un degviela sasniegušas augstāko līmeni pēdējo 15 gadu laikā, tādējādi stipri apgrūtinot turpmāko lauksaimniecisko ražošanu ES;
- H. tā kā lauksaimniecības nozares nākotne varētu būt apdraudēta, ja lauksaimnieku skaits turpinās samazināties, jo 7 % lauksaimnieku Eiropā ir vecumā līdz 35 gadiem, turpretī 4,5 miljoni ir vecāki par 65 gadiem un līdz 2020. gadam būs pārtraukuši savu darbību;
- I. tā kā lauksaimniecības zemes ir lielākās zemes platības ES, aizņemot 47 % no visas Eiropas Savienības teritorijas; tā kā visā ES ir 13,7 miljoni lauku saimniecību, kas saražo produkciju vairāk nekā 337 miljardu vērtībā; tā kā 15 % ES lauksaimniecības zemes (apmēram 26 miljoni hektāru) atrodas kalnainos apgabalos un tā kā šajos reģionos lauksaimniecību apgrūtina nelabvēlīgi dabas apstākļi;
- J. tā kā šīs nozares pārstrukturēšanas rezultātā vidējās lauku saimniecības fiziskais lielums gan ir audzis, tomēr ar vidējo lauku saimniecības platību 12,6 hektāri ES joprojām pārsvarā ir mazas saimniecības; tā kā izšķirīga problēma joprojām ir pašnodrošinājuma saimniecības, jo īpaši jaunajās dalībvalstīs, kur apmēram puse no kopējā darbaspēka ir nodarbināti pašnodrošinājuma saimniecībās, un tā kā nerūpniecības sabiedrisko preču piegādē īpaša nozīme ir mazajām lauku saimniecībām un lauksaimniekiem, kuri nodrošina to darbību;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- K. tā kā smagu negatīvu ietekmi uz lauksaimniecību atstājusi ekonomikas krīze, no 2008. gada līdz 2009. gadam saimniecību ienākumiem sarūkot par 12,2 % un pagājušajā gadā palielinoties bezdarbam lauku apvidos; tā kā tiešā ekonomikas krīzes ietekmē patēriņš Eiropā no 2008. līdz 2009. gadam vidēji samazinājās par 10,55 %, dažās dalībvalstīs sarūkot pat vairāk par 20 %; tā kā citas ekonomikas krīzes sekas bijušas nepietiekama kredītu pieejamība zemniekiem un publisko finanšu grūtības dalībvalstīs, kas vājinājušas to līdzfinansēšanas iespējas;
- L. tā kā cenu nestabilitāte lauksaimniecības tirgū ir vērojama pastāvīgi, tomēr nesēn vairāku faktoru (cita starpā ekstrēmu laikapstākļu, energoresursu cenu, spekulāciju un pieprasījuma izmaiņu) mijiedarbības dēļ tā ir krasi augusi un saskaņā ar ESAO un Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas prognozēm ir gaidāms, ka tā joprojām palielināsies, radot izteiktus lauksaimniecības preču cenu kāpumus un kritumus Eiropas tirgos; tā kā no 2006. gada līdz 2008. gadam vairāku preču cenas krietni pieauga, dažkārt pat par 180 % (piemēram, graudiem); tā kā 2009. gadā cenu sabrukuma dēļ piena produktu cenas kritās vidēji par 40 %; tā kā skartas ir arī citu produktu, piemēram, graudaugu, augļu un dārzeņu, olīveļļas utt. cenas un izteiktās cenu svārstības ir kaitīgi ietekmējušas ražotājus un nav vienmēr bijušas par labu patērētājiem;
- M. tā kā lauksaimniecības vides rādītāji liecina, ka lauksaimniecības nozarē ir lielas iespējas (jo īpaši ar oglekļa piesaisti, siltumnīcefekta gāzu neto emisiju tiešu samazināšanu un atjaunojamās enerģijas ražošanu, kas rada reālus emisiju ietaupījumus) atbalstīt centienus mazināt klimata pārmaiņu sekas; tā kā ilgtspējīgi īstenota lauksaimnieciskā darbība ir vajadzīga bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai, ūdenssaimniecībai un augsnes erozijas apkarošanai un tai var būt liela nozīme klimata pārmaiņu ierobežošanā;
- N. tā kā lauksaimnieciskās darbības (arī mājlopu audzēšanas) radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas 27 ES dalībvalstīs no 1990. gada līdz 2007. gadam samazinājās par 20 %; tā kā šo lauksaimniecībā ģenerēto emisiju īpatsvars sarucis no 11 % 1990. gadā līdz 9,3 % 2007. gadā, cita starpā efektīvākas mēslojuma un šķidrā mēslojuma izmantošanas, neseno KLP strukturālo reformu un lauksaimniecības un vides iniciatīvu pakāpeniskas ieviešanas rezultātā;
- O. tā kā ES ir kļuvusi par lauksaimniecības preču neto importētāju, katru gadu importējot produkciju vairāk nekā EUR 87,6 miljardu vērtībā (aptuveni 20 % no pasaules lauksaimniecības preču importa); tā kā dažos gadījumos tirdzniecības bilance ir pakāpeniski mainījies par labu trešajām valstīm (pašlaik ES no *Mercosur* valstīm importē lauksaimniecības produktus EUR 19 miljardu vērtībā, savukārt uz šo reģionu lauksaimniecības produktus eksportē tikai par vērtību, kas mazāka par EUR 1 miljardu); tā kā ES lauksaimniecības preču tirdzniecības deficīts arvien palielinās;
- P. tā kā ES joprojām ir pasaulē vadošais lauksaimniecības preču eksportētājs (ar aptuveni 17 % no pasaules tirdzniecības kopapjoma); tā kā pēdējos 10 gados ES nozīmīgu tirgus daļu ir zaudējusi (2000. gadā ES daļa pasaules tirdzniecībā bija aptuveni 19 %); tā kā ES eksportē galvenokārt produktus ar augstu pievienoto vērtību un pārstrādes produktus (67 % no tās lauksaimniecības eksporta);
- Q. tā kā augsti kvalitatīvi produkti ir svarīgi Eiropas Savienības eksporta un ražošanas potenciālam un ES starptautiskajā tirdzniecībā tie veido ļoti lielu daļu; tā kā ES eksportē produktus ar augstu reputāciju un būtisku ekonomisko vērtību un produkcijas un pārtikas produktu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, un pārtikas produktu ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi neto vērtība ir EUR 14 miljardi gadā (nerēķinot vīnu un stipros alkoholiskos dzērienus, kam ES eksportā arī ir nozīmīga daļa); tā kā, lai patērētāju vēlmju apmierināšanai turpinātu attīstīt augsti kvalitatīvu ražošanu, šo nozaru konkurētspēja jānodrošina, ņemot vērā to īpašās vajadzības, tostarp attiecībās ar trešo valstu tirdzniecības partneriem efektīvāk aizsargājot ES ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un cilmes vietu nosaukumu marķējumu;
- R. tā kā aplēses par atbalstu ražotājiem liecina, ka kopš 2000. gada kopējais atbalsts lauku saimniecībām ES pakāpeniski samazinājies un tagad atbalsta līmenis uz vienu iedzīvotāju ir salīdzināms ar līmeni galvenajās ES tirdzniecības partnervalstīs, kamēr citās tirdzniecības partnervalstīs pēdējos gados tiek saglabātas un palielinātas tirdzniecību traucējošas subsīdijas;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- S. tā kā pašreizējais sadalījums un atbalsta līmenis dalībvalstīm un lauksaimniekiem pamatojas uz šo sadalījumu un atbalsta līmeni pagātnē, kad tas bija saistīts ar ražošanas veidu un apjomu un tajā bija paredzētas kompensācijas gadījumiem, ja ievērojamas garantēto cenu krišanās gadījumā samazinātos lauksaimnieku ieņēmumi; tā kā šī sadales metode rada saprotamu netaisnības sajūtu dažiem ES lauksaimniekiem, turklāt šādas metodes saglabāšana nav savienojama ar KLP nākotnes mērķiem;
- T. tā kā no 2007. gada ar brīvprātīgās modulācijas mehānismu palīdzību ir izdevies pārdalīt finanšu palīdzību starp tiešajiem maksājumiem un lauku attīstību, taču nav uzlabota lauksaimniecībai piešķirto finanšu līdzekļu pārredzamība, saprotamība un vienkāršība;
- U. tā kā KLP izdevumu daļa ES budžetā ir pakāpeniski samazinājusies no gandrīz 75 % 1985. gadā līdz prognozētiem 39,3 % 2013. gadā; tā kā tā ir mazāka par 0,45 % no ES IKP; tā kā budžeta izdevumi tirgus pasākumiem ir sarukuši vēl vairāk — no 74 % visu KLP izdevumu 1992. gadā līdz mazāk nekā 10 % patlaban; tā kā KLP izdevumi ilgu laiku tikuši pārorientēti no tirgus atbalstīšanas un eksporta subsīdijām uz atsaistītajiem maksājumiem un lauku attīstību;
- V. tā kā šīs reformas ir būtiski mainījušas lauku saimniecību atbalsta instrumentus, vienlaicīgi saglabājot KLP trīs pamatprincipus, proti:
- vienots tirgus;
 - priekšroka Kopienas precēm;
 - finansiāla solidaritāte;
- W. tā kā ir svarīgi saglabāt ES KLP piešķirto budžetu vismaz līdzšinējā līmenī, jo pēc 2013. gada KLP būs jāsakaras ar daudzām problēmām un jāsteno plašāki mērķi;
- X. tā kā saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību daudzgadu finanšu shēma (DFS) ir juridiski saistošs akts un gada budžetam jābūt ar to saskaņā;
- Y. tā kā tiešā atbalsta maksājumu izdevumi veido tikai 0,38 % no Eiropas Savienības IKP (2008. gada dati); tā kā ar lauku attīstības politiku saistītie izdevumi veido 0,11 % no Eiropas Savienības IKP;
- Z. tā kā pašreizējās mazās rezerves, kas 2. izdevumu kategorijā pieejamas, sākot ar 2011. budžeta gadu, ļoti apgrūtina Eiropas Savienības spēju pienācīgi reaģēt uz krīzēm tirgū un neparedzētiem pasaules mēroga notikumiem un apdraud gada budžeta procedūras nozīmi;
- AA. tā kā līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā Eiropas Parlamentam ir piešķirtas pilnvaras veidot ES lauksaimniecības politiku ne vien attiecībā uz daudzgadu programmām, bet arī attiecībā uz labojumiem lauksaimniecībai paredzētajā gada budžetā, tā nosakot Parlamentam atbildību par taisnīgas un ilgtspējīgas kopējās lauksaimniecības politikas nodrošināšanu;
- AB. tā kā līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā par kopējo lauksaimniecības politiku lemj parastās likumdošanas procedūras kārtībā un Eiropas Parlamentam ir svarīgs pienākums palīdzēt kvalitatīvu un efektīvu šīs jomas tiesību aktu pieņemšanā;
- AC. tā kā pēc jaunākajiem Eurobarometra datiem 90 % aptaujāto ES iedzīvotāju uzskata, ka lauksaimniecība un lauku apvidi ir svarīgi Eiropas nākotnei, 83 % aptaujāto Eiropas iedzīvotāju atbalsta finansiāla atbalsta sniegšanu lauksaimniekiem un ES iedzīvotāji caurmērā uzskata, ka par lauksaimniecības politiku joprojām jālemj Eiropas līmenī;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- AD. tā kā kopējās lauksaimniecības politikas nākotnes mērķi un būtība ir plaši publiski jāapspriež, lai palielinātu sabiedrības zināšanas par KLP, atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu par publisko apspriešanu attiecībā uz KLP pēc 2013. gada;
- AE. tā kā KLP ir jāvirza uz daudzfunkcionālas, plašas teritorijas aptverošas un ilgtspējīgas lauksaimniecības uzturēšanu un veidošanu Eiropā,

KLP attīstība: no tirgus kropļošanas uz orientēšanos uz tirgu

1. atgādina, ka pēdējo 25 gadu laikā KLP ir radikāli reformēta, jo īpaši pašos pamatos pārejot no atbalsta ražošanai uz atbalstu ražotājiem⁽¹⁾, samazinot regulārus intervences iepirkumus un Eiropas pārpalikumu dempingu pasaules tirgū⁽²⁾ un KLP un ES zemniekus vairāk orientējot uz tirgu;
2. atgādina, ka KLP ir bijusi izšķirīga nozīme ražošanas palielināšanā un Eiropas iedzīvotāju nodrošināšanā ar pārtiku pēc Otrā Pasaules kara; turklāt atgādina, ka KLP bija pirmā kopējā EEK politika, kas pavēra ceļu Eiropas sadarbībai un integrācijai citās politikas jomās;
3. norāda, ka KLP tirgus instrumenti, kas īpaši izstrādāti katrai nozarei, ir ļoti nozīmīgi un tagad tiek izmantoti kā drošības tīkli, kas palīdz mazināt tirgus nestabilitāti, lai nodrošinātu lauksaimniekiem zināmu stabilitātes pakāpi; uzsver, ka grozītā tirgus politika nav mazinājusi atkarību no iepircējiem; atzīmē, ka kopš atsaistīto vienreizējo saimniecības maksājumu ieviešanas notikusi apņēmīga, PTO prasībām atbilstoša pārorientēšanās, atsakoties no tirdzniecību traucējošiem pasākumiem;
4. atzīmē attiecībā uz 1992. un 1999. gadā iesāktajām reformām un jo īpaši attiecībā uz “veselības pārbaudes” laikā pārskatīto 2003. gada reformu, ar kuru tika ieviests atsaistes princips, kā arī dažādas nozaru reformas, ka visu šo reformu mērķis bija dot ES zemniekiem iespēju labāk reaģēt uz tirgus signāliem un apstākļiem; pauž vēlmi šādu virzienu turpināt turpmākās reformās, lai gan, ņemot vērā lauksaimnieciskās ražošanas konkrētās īpatnības, daži tirgus pasākumi joprojām ir vajadzīgi;
5. norāda, ka pašlaik neatņemama KLP daļa ir lauku attīstība un tā jāsauglabā kā svarīgs turpmākās KLP elements, izmantojot kvalitatīvu lauku attīstības stratēģiju, kur galvenā uzmanība pievērsta lauku kopienām, vides uzlabošanai, lauksaimniecības modernizēšanai un pārstrukturēšanai, ES lauku apvidu kohēzijas stiprināšanai, mazāk attīstītu apgabalu un pamešanas riskam pakļautu teritoriju atveseļošanai, produktu pārdošanas un konkurētspējas uzlabošanai, darbvietu saglabāšanai un jaunu darbvietu radīšanai lauku apvidos, kā arī “veselības pārbaude” izvirzītajiem jaunajiem uzdevumiem, proti, klimata pārmaiņām, atjaunojamajai enerģijai, ūdenssaimniecībai un bioloģiskajai daudzveidībai;
6. atgādina, ka lauksaimniecība ir vienmēr gādājusi sabiedriskās preces, kuras šajā saistībā dēvē par “pirmās paaudzes sabiedriskajām precēm”; uzstāj, ka ir jāgādā par nodrošinātību ar pārtiku un pārtikas nekaitīgumu, kā arī par lauksaimniecības produktu augstu uzturvērtību, kuru nodrošināšanai joprojām jābūt galvenajam kopējās lauksaimniecības politikas pamatojumam, kas atbilst tās būtībai un ir viens no ES iedzīvotājiem svarīgākajiem jautājumiem; minētās jaunākās “otrās paaudzes” sabiedriskās preces: vide, teritoriālā plānošana vai dzīvnieku labturība, kas arī ir KLP mērķi, papildina pirmās paaudzes sabiedriskās preces un nedrīkst tās aizstāt;
7. atzinīgi vērtē to, ka tiek atzīta lauksaimnieku daudzveidīgā loma, nodrošinot tādas sabiedriskās preces kā vides saglabāšana, augsti kvalitatīvas pārtikas ražošana, laba lopkopības prakse, ES vērtīgo ainavu daudzveidības un kvalitātes veidošana un pilnveidošana un pāreja uz ilgtspējīgāku lauksaimniecības praksi, ne vien izpildot laba lauksaimniecības un vides stāvokļa (LLVS) pamatprasības attiecībā uz zemes uzturēšanu, bet arī ar agrovīdēs shēmu, precīzās lauksaimniecības, bioloģiskās ražošanas un visu citu veidu ilgtspējīgas lauksaimniecības prakses starpniecību sasniedzot arvien augstākus standartus;

⁽¹⁾ Sk. ziņojumam A7-0204/2010 pievienoto 1. diagrammu.

⁽²⁾ Sk. ziņojumam A7-0204/2010 pievienoto 2. diagrammu.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

8. atgādina, ka no visām ES politikas jomām KLP ir visdziļāk integrēta citās jomās un tādēļ tai pamatoti tiek tērēta ES budžeta lielākā daļa; atzīst, ka tās daļa budžetā pakāpeniski samazinās no apmēram 75 % no kopējā ES budžeta 1985. gadā līdz 39,3 % 2013. gadā ⁽¹⁾, kas ir mazāk nekā 0,45 % no ES IKP ⁽²⁾, līdz ar 12 jaunu dalībvalstu pievienošanos ES atbalstu patlaban sadalot lielākam valstu skaitam;

9. tādēļ uzskata, ka KLP ir attīstījusies, kļūdamā videi saudzīgāka un vairāk vērsta uz tirgu, un tās ietekme uz jaunattīstības valstīm ir krasi samazinājusies, tai pašā laikā sniedzot atbalstu lauksaimniekiem augsti kvalitatīvas pārtikas ražošanā Eiropas patērētājiem;

Problēmas, kas KLP jārisina pēc 2013. gada

10. norāda, ka ne vien ES, bet arī pasaules lauksaimniecības galvenais uzdevums joprojām ir nodrošinātība ar pārtiku, jo īpaši jaunattīstības valstīs, jo ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācija prognozējusi, ka līdz 2050. gadam pasaules iedzīvotāju skaits palielināsies no 7 miljardiem līdz 9 miljardiem, un paredzams, ka pieprasījums pēc pārtikas dubultosies (jo īpaši tādās jaunajās tirgus ekonomikas valstīs kā Ķīna un Indija);

11. apstiprina, ka Eiropai joprojām jāpapildina pasaules pārtikas krājumi, lai palīdzētu apmierināt šo vajadzību apstākļos, kad klimata pārmaiņu dēļ tiks apstrādāts arvien mazāk zemes un tērēti mazāki ūdens un enerģijas resursi, kas nopietni ierobežos Eiropas spēju palielināt piegādes;

12. atzīmē, ka globālā enerģētikas krīze un enerģijas cenu pieaugums paaugstinās lauksaimniecības ražošanas izmaksas, sadārdzinot pārtiku un palielinot tirgus cenu nestabilitāti, kas, skarot gan lauksaimniekus, gan patērētājus, negatīvi ietekmēs pārtikas apgādes stabilitāti un nopietni ierobežos spēju uzturēt un palielināt esošo ražošanas līmeni; tomēr uzskata, ka lauksaimniecības un mežsaimniecības pašnodrošinājums ar enerģiju varētu padarīt tās ilgtspējīgākas;

13. uzskata, ka lauksaimniecībai ir labas iespējas dot lielu ieguldījumu cīņā pret klimata pārmaiņām ar tālāku siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisiju samazināšanu un oglekļa piesaistes palielināšanu;

14. atzīst, ka lauksaimniecībā siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanā un kopumā ar vidi saistītu problēmu (ūdens resursu apsaimniekošana, augsne, bioloģiskā daudzveidība, biomasa u. tml.) risināšanā jau panākts daudz, taču uzsver, ka šos centienus vajag turpināt, ražošanas metodes pielāgojot ilgtspējīgākam attīstības veidam, kas būtu efektīvs ne vien ekonomiskajā, bet arī vides un sociālajā aspektā;

15. atgādina, ka ir jāattaisno patērētāju gaidas attiecībā uz garantētu pārtikas nekaitīgumu, kā arī prasības pēc augstākiem kvalitātes un dzīvnieku labturības standartiem un izdevīguma;

16. uzskata, ka, lai ilglaikā nodrošinātu ES lauku iedzīvotāju kopienu ilgtspēju, KLP joprojām jānodrošina risinājumi un konkrēta palīdzība pret tādiem draudiem kā lauksaimniecības zemes pamešana un lauku iedzīvotāju skaita samazināšanās, kā arī ES lauku iedzīvotāju novecošana, sniedzot atbilstošu finansējumu un palīdzību šī mērķa sasniegšanai; uzskata, ka tādēļ KLP arī turpmāk jāparedz mērķtiecīga lauku attīstība;

17. uzskata, ka kopējā lauksaimniecības politikā jābūt paredzētiem tūlītējiem atbildes pasākumiem tādām ekonomiskās krīzes sekām lauksaimniecības uzņēmumos kā kredītu nepieejamība lauksaimniekiem, ierobežoti saimniecību ienākumi ⁽³⁾ un arvien lielāks bezdarbs laukos;

⁽¹⁾ Sk. ziņojumam A7-0204/2010 pievienoto 3. diagrammu.

⁽²⁾ Sk. ziņojumam A7-0204/2010 pievienoto 4. diagrammu.

⁽³⁾ Sk. ziņojumam A7-0204/2010 5. pievienoto diagrammu.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

18. tādēļ vērš uzmanību uz to, ka dalībvalstu atšķirīgā spēja tikt galā ar ekonomisko krīzi var radīt arvien lielāku nevienlīdzību starp ES lauku apvidiem;

19. atzīst, ka KLP ir jāņem vērā struktūru atšķirības un lauksaimniecības modernizācijas vajadzības paplašinātajā ES, lai panāktu vienlīdzīgu attīstības un kohēzijas līmeni;

20. uzskata, ka, ņemot vērā šos uzdevumus, KLP prioritāšu pamatā pēc 2013. gada jābūt stiprai, ilgtspējīgai, ar pietiekamu atbalstu nodrošinātai, ticamai un daudzpusīgai pārtikas un lauksaimniecības politikai, kurā stingri apliecināts efektīvs un mērķtiecīgs atbalsts lauksaimniekiem un nodrošināti risinājumi lauku kopienu problēmām, vienlaikus sniedzot labumu plašākai sabiedrībai;

Stabilas KLP nepieciešamība pēc 2013. gada*Sociālekonomisko vajadzību apmierināšana*

21. uzskata, ka, ņemot vērā stratēģiju "Eiropa 2020", lai kalpotu visu Eiropas lauksaimnieku interesēm un sniegtu sabiedrībai lielāku labumu, ir vajadzīga spēcīga un ilgtspējīga Eiropas kopējā lauksaimniecības politika; uzskata, ka tai jānodrošina, lai lauksaimniecība spētu pilnvērtīgi piedalīties Eiropas ekonomikā un lai tai būtu instrumenti, kas vajadzīgi, lai konkurētu pasaules tirgos; uzskata, ka, ņemot vērā situāciju klimata pārmaiņu ziņā, politisko nestabilitāti dažos pasaules reģionos un slimību uzliesmojumus vai citus notikumus, kas potenciāli var kaitēt ražotspējai, ES stratēģisku iemeslu dēļ nedrīkst paļauties uz to, ka par Eiropas nodrošinātību ar pārtiku gādās citas pasaules daļas;

22. atgādina, ka lauksaimniecība joprojām ir svarīga ES ekonomikas nozare, kas dod lielu ieguldījumu ES IKP un darbvietu vairošanā, tiešā un netiešā veidā ietekmējot gan augšupējo, gan lejupējo tirgu pārtikas un dzērienu rūpniecībā; tādēļ uzskata, ka spēcīga lauksaimniecība un spēcīga pārtikas un dzērienu rūpniecība ir nesaraucjami saistītas un veicina viena otras panākumus, jo īpaši eksporta tirgos;

23. atgādina, ka viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ ES joprojām vajadzīga spēcīga KLP, ir atbalsts dzīvotspējīgu un dinamisku lauku kopienu (kas ir Eiropas kultūras daudzveidības stūrakmens) uzturēšanai un attīstībai, kas var nodrošināt ilgtspējīgu un līdzsvarotu sociālekonomisko attīstību visā Eiropas Savienības teritorijā; uzskata, ka tādēļ jāsašaurina sociālekonomiskā plaista starp lauku kopienām un pilsētu kopienām, lai novērstu arvien straujāku lauksaimniecības zemes pamešanu un lauku iedzīvotāju skaita samazināšanos, kas vēl jo vairāk pastiprina lauku apvidu izolāciju;

24. norāda, ka, lai nodrošinātu lauku iedzīvotāju populācijas ilgtspējību, laukiem ar ilgtermiņa politikas starpniecību steidzami jāpiesaista jaunā paaudze un sievietes un jāsaģādā jaunas alternatīvas ekonomiskas iespējas; uzskata, ka jārod jauni veidi jauniešu piesaistīšanai, piemēram, piedāvājot aizdevumus un ieguldījumu kredītus ar izdevīgiem noteikumiem un atzīstot jauniešu profesionālās prasmes, lai nodrošinātu, ka viņi samērā viegli atrod sev vietu lauku ekonomikā; atzīst šķēršļus, ar kādiem saskaras jaunie lauksaimnieki, kad vēlas uzsākt darbību nozarē, piemēram, augstas darbības uzsākšanas izmaksas, dažkārt ierobežojoši augstas zemes izmaksas un kredītiespēju grūtā pieejamība, jo īpaši ekonomisku grūtību laikā;

25. uzskata, ka bezdarba izplatība laukos jānovērš, saglabājot līdzšinējās darbvietas, veicinot augsti kvalitatīvu darbvietu veidošanu un sekmējot papildu diversifikācijas iespējas un jaunus ienākumu avotus;

26. atgādina, ka Lisabonas līguma 39. pantā pareizi norādīts, ka lauksaimniecība ir nozare ar specifiskām iezīmēm, kuru ietekmē ilgs ražošanas cikls un vairāku veidu tirgus nepilnības, piemēram, augsta tirgus nestabilitāte, stipra dabas katastrofu ietekme, augsta riska pakāpe, nepietiekama pieprasījuma elastība, un tas, ka lauksaimnieki pārtikas piegādes ķēdē nevis nosaka cenu, bet ir spiesti to akceptēt;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

27. uzskata, ka dažās lauksaimniecības nozarēs, kurās daudzgažu ražošanas ciklos nepieciešami ievērojami kapitālieguldījumi (piena, citrusaugļu, vīna, olīvu un augļu ražošana), jāievieš jaunas piegāžu pārvaldības metodes;

28. norāda, ka vissvarīgāk ir, lai turpmākā Eiropas lauksaimniecības politika joprojām būtu kopēja politika, un ka tikai līdzsvarota un taisnīga atbalsta sistēma visā ES ar kopīgiem mērķiem un noteikumiem var, vienlaikus atzīstot konkrētu nozaru un reģionu specifiskās iezīmes, nodrošināt piemērotus apstākļus lauksaimniekiem un pareizi funkcionējošu ES vienoto tirgu, kurā valdītu taisnīgi konkurences apstākļi attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un lauksaimniekiem ES, tādējādi gūstot lielāku atdevi nekā no dalībvalstu ziņā nodotas un iespējami pretrunīgas lauksaimniecības politikas katrā dalībvalstī;

29. uzskata, ka ar šādu politiku vajadzētu nodrošināt, ka līdzās pastāv:

- lauksaimniecība ar lielu pievienoto vērtību, kas ražo kvalitatīvus sākotnējus produktus un pārstrādes produktus, ar kuriem var nostiprināties pasaules tirgos;
- auksaimniecība, kas atvērta reģionāliem tirgiem;
- lauksaimniecība, kas orientēta uz vietējiem tirgiem, ņemot vērā, ka daži lauksaimnieki ir mazie lauksaimnieki ar ierobežotiem ienākumiem, kuriem, ja viņi pārstātu nodarboties ar lauksaimniecību, vecuma, kvalifikācijas vai dzīvesveida dēļ būtu ļoti grūti atrast citu, ar lauksaimniecību nesaistītu darbu, jo īpaši ekonomikas lejupslīdes un augsta bezdarba līmeņa laikā;

Ieguvumi sabiedrisko preču jomā

30. uzsver, ka vissvarīgākais lauksaimniecības nozarē saražotais sabiedrisko preču veids ir pārtika; atzīst, ka lauksaimnieki nodrošina vairākas sabiedriskās preces, par kurām tirgus tos neatalgo; tādēļ uzstāj, ka lauksaimniekiem jāsaņem taisnīga atlīdzība un turpmāki stimuli, lai tie joprojām piegādātu nekaitīgus un augsti kvalitatīvus produktus, nodrošinātu labākus dzīvnieku labturības apstākļus un darbotos, papildus labvēlīgi ietekmējot vidi, turklāt radot vairāk darbvieta, lai saglabātu lauku vidi visā Eiropā;

31. tādēļ atgādina, ka sabiedrisko preču nodrošināšanai radīsies draudi, ja vien visā ES teritorijā netiks turpināta ilgtspējīga (ilglaikā ekonomiski, sociāli un vides ziņā dzīvotspējīga) lauksaimniecības darbība;

32. atzīst, ka vērtīgās ES ainavas paaudžu paaudzēs ir veidojuši lauksaimnieki un tādēļ tie būtu jāatalgo par šā darba ilgtspējīgu turpināšanu, jo īpaši kalnu apgabalos un apgabalos, kuru attīstību kavē dabas apstākļi; uzskata, ka lauksaimnieki dod aktīvu ieguldījumu Eiropas lielās kultūrvērtības un pievilcības veidošanā, nodrošinot infrastruktūru sekmīgam lauku tūrismam; tomēr tas būtu jāpapildina ar Eiropas reģionālo politiku un valstu instrumentiem, lai, panākot atbilstošus sinerģiskus rezultātus, nodrošinātu stabilu reģionālu apstākļu izveidi, kas ir būtisks priekšnosacījums pareizi funkcionējošai lauksaimniecības nozarei;

33. norāda, ka lauksaimnieki spēj papildus labvēlīgi ietekmēt vidi sabiedrības vajadzībām atbilstošā veidā, jo īpaši augšņu saglabāšanā un atjaunošanā, pareizā ūdenssaimniecībā un tā kvalitātes uzlabošanā un lauksaimniecības zemju bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā, un ka viņu darbs ir jāatbalsta un šajā nolūkā jāsniedz atbalsts ieguldījumiem;

34. norāda, ka savstarpējās atbilstības sistēma nodrošina tiešā atbalsta piešķiršanu ar noteikumu, ka ir izpildītas tiesību aktu prasības un nodrošināta lauksaimniecības vides uzturēšana labā stāvoklī no lauksaimniecības un vides viedokļa, un ka tā joprojām ir viens no visatbilstošākajiem līdzekļiem, ar kuriem, nodrošinot sabiedriskās pamatpreces, panākams, ka lauksaimnieki optimāli nodrošina ekosistēmu funkcionēšanu un ka tiek risināti jaunie uzdevumi vides jomā; tomēr atzīmē, ka savstarpējās atbilstības sistēmas ieviešana ir radījusi veselu virkni problēmu, kas saistītas ar administratīviem jautājumiem un šīs sistēmas pieņemšanu lauksaimnieku vidū, kuriem ir radies iespaids, ka šī sistēma zināmā mērā ierobežo viņu darba brīvību; tādēļ prasa ar vienkāršas savstarpējās atbilstības prasību īstenošanas sistēmas starpniecību samazināt lauksaimniekiem administratīvo slogu;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

35. uzskata, ka klimata ietekmi uz lauksaimniecību var ievērojami mazināt, uzlabojot lauksaimniecībā strādājošo cilvēku izglītību un apmācību, labāk izmantojot pētniecības un izstrādes piedāvātos jauninājumus un uzlabojot lauksaimniecības ražošanas efektivitāti;

36. saskaņā ar jaunākajiem pētījumiem uzskata, ka bez kopējas lauksaimniecības politikas un labas lauksaimniecības prakses ES teritorijā ražošana attīstīs neilgtspējīgi (notiktu ļoti intensīva ražošana uz labākās lauksaimniecības zemes un plaši izplatīta būtu lauksaimniecības zemes pamešana mazāk labvēlīgos apgabalos), kas nodarītu nopietnu kaitējumu videi; uzstāj, ka ar spēcīgas KLP starpniecību sniegta atbalsta izmaksas ir necīgas salīdzinājumā ar maksu, kāda būs bezdarbībai un tās negatīvajām neplānotajām sekām;

KLP jaunās prioritātes 21. gadsimtā

37. uzskata, ka lauksaimniecībai ir visas iespējas lielā mērā palīdzēt sasniegt tādas jaunās stratēģijas "Eiropa 2020" prioritātes kā klimata pārmaiņu apkarošana un jaunu darbvieta radīšana, ar videi saudzīgas izaugsmes un atjaunojamās enerģijas piegādes starpniecību, vienlaikus ar nekaitīgu un augsti kvalitatīvu pārtikas produktu ražošanu joprojām gādājot par Eiropas patērētāju nodrošinātību ar pārtiku;

Taisnīga KLP

38. uzstāj, ka ES lauksaimniecībai joprojām jāspēj piedalīties sīvā konkurencē ar tirdzniecības partneriem, kuri īsteno tirdzniecību traucējošus pasākumus, un/vai valstīm, kur jo īpaši attiecībā uz produktu kvalitāti, pārtikas nekaitīgumu, vidi, sociālās jomas tiesību aktiem un dzīvnieku labturību ražotājiem nav jāievēro tik augsti standarti kā ES; tādēļ uzskata, ka vienam no KLP pamatmērķiem pēc 2013. gada joprojām jābūt konkurētspējas paaugstināšanai dažādos līmeņos (vietējā, reģionālā līmenī, iekšējā tirgū un pasaules tirgos), lai ES rīcībā plašā izvēlē būtu daudzveidīga augstvērtīga pārtika un citi lauksaimniecības ražojumi, kas pasaules tirgū joprojām iegūst arvien lielāku daļu, kā arī taisnīgas tirdzniecības un izdevīgas cenas nodrošināšanai lauksaimniekiem;

39. atgādina, ka ES lauksaimniekiem būtu jāražo pārtika, ievērojot pašus augstākos nekaitīguma, kvalitātes un dzīvnieku labturības standartus, un viņiem par to jātiek atalgoti; uzskata, ka, lai nodrošinātu taisnīgu konkurenci un garantētu, ka patērētāji var izvēlēties pērkamos produktus, pamatojoties uz informāciju, jo īpaši uz ticamu izsekojamību, importa precēm no trešajām valstīm, ievērojot PTO tiesības un pienākumus, jāatbilst tādām pašām prasībām; aicina Komisiju aizstāvēt Eiropas lauksaimnieku intereses, ES vārdā risinot sarunas par daudzpusējiem un divpusējiem tirdzniecības nolīgumiem;

40. atkārtoti uzsver, ka lauksaimnieciskās darbības uzturēšana visā Eiropā ir pats pamats tam, lai varētu visā ES teritorijā uzturēt daudzveidīgas un vietējas pārtikas ražošanu, laukos nodrošināt sociālekonomisko dinamiku un darbvieta, jo īpaši saistībā ar pašreizējo ekonomikas krīzi, un, pastāvīgi rūpējoties par vides saglabāšanu un ainavu pārvaldību, novērst lauksaimniecības zemes pamešanas draudus; tādēļ uzskata, ka mazāk attīstītiem apgabaliem jādod iespēja pārvarēt papildu šķēršļus, ko rada to īpašā situācija, un veikt vajadzīgos pielāgošanās pasākumus; uzskata, ka jārisina īpašās pašnodrošinājuma saimniecību problēmas;

41. uzsver, ka lauksaimniekiem savu uzdevumu pildīšanai vajag ilgtermiņa ieguldījumu perspektīvas un pietiekamus ienākumus; tādēļ prasa par vienu no jaunās KLP galvenajiem mērķiem saglabāt mērķi garantēt lauksaimniekiem taisnīgu un stabilu peļņu, nodrošinot cenas un kvalitātes samērību un taisnīgu attieksmi pret patērētājiem, un šajā nolūkā cita starpā gādāt, lai lauksaimniecības nozarē pastiprinātos konkurētspēja un lauksaimniekiem būtu iespējams segt faktiskās izmaksas un reaģēt uz tirgus signāliem;

42. prasa īstenot pasākumus, kas stiprinātu primāro ražotāju un ražotāju organizāciju vadības spēju un ietekmi mijiedarbībā ar citiem pārtikas piegādes ķēdes uzņēmējiem, un atbalstīt tādu organizāciju dibināšanu, kas stiprina saiknes starp dažādajām nozaru ieinteresētajām personām, jo tas palīdz pilnveidot informācijas apmaiņu un pielāgot piedāvājuma atbilstību patērētāju prasībām; uzskata, ka šādas norises varētu ar pārredzamākām pārtikas cenām un rīcību negodīgas komercdarbības prakses apkarošanai uzlabot pārtikas piegādes ķēdes darbību, lai lauksaimnieki gūtu pelnīto papildvērtību; uzskata, ka šo mērķu dēļ, iespējams, jāpielāgo vai jāprecizē ES konkurences noteikumi, lai vērā būtu ņemtas lauksaimniecības tirgu konkrētās īpatnības, ja vien tās nekavē vienotā tirgus pareizu darbību;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

43. uzskata, ka turpmākajā KLP jāparedz elastīgi un efektīvi tirgus pasākumi, kas nodrošinātu pienācīgu drošības tīklu, kurš palīdzētu izvairīties no stipras tirgus cenu nestabilitātes, nodrošinātu lielāku stabilitāti un dotu iespēju ātri un efektīvi reaģēt uz ekonomiskajām krīzēm šajā nozarē; uzskata, ka tas jāpapildina ar riska pārvaldības sistēmu, kas palīdzētu minimizēt dabas un slimību izraisītu katastrofu sekas;

44. uzskata arī, ka, lai nodrošinātu efektīvāku tirgus pārvaldību un izvairītos no pārprodukcijas izraisītām krīzēm, pamatojoties uz taisnīguma un nediskriminēšanas principiem, būtu jāsauglabā dažās nozarēs pieejamie konkrētie ražošanas potenciāla pārvaldības instrumenti;

45. prasa KLP maksājumus sadalīt taisnīgi un uzstāj, ka tiem jābūt taisnīgiem gan jauno, gan veco dalībvalstu lauksaimniekiem;

46. uzskata, ka pirmajā pilārā paredzēto tiešo maksājumu samazināšana radītu postošas sekas ne tikai lauksaimniekiem, bet tikpat lielā mērā lauku videi, ar lauksaimniecību saistītajām sabiedriskajām precēm, patērētājiem un sabiedrībai, pieņemot, ka no lauksaimniecības labumu gūst visa sabiedrība kopumā; tādēļ tiešie maksājumi ir būtiski, un tie ir jāsauglabā, vērš uzmanību uz to, ka jebkāda KLP finansējuma samazināšana varētu nelabvēlīgi ietekmēt lauku saimniecību vērtību, kas sevišķi nopietni skartu bankas aizdevumus saņēmušos lauksaimniekus, jo īpaši saistībā ar ekonomikas krīzi, kas nopietni ietekmējusi Eiropas lauksaimniecību;

47. uzskata, ka dzīvotspējīgi lauksaimniecības uzņēmumi ir vajadzīgi plaukstošu lauku kopienu uzturēšanai, jo šādi uzņēmumi nodrošina darbvietas un pakalpojumus vietējā mērogā; tādēļ uzskata, ka KLP ir jāiesaista vietējās kopienas, lai nodrošinātu to sociālekonomiskajai dzīvotspējai vajadzīgos apstākļus, tostarp izmantojot tādus līdzekļus kā ģimeņu lauku saimniecību saglabāšana un (attiecīgos gadījumos) pastāvīga lauku saimniecību pārstrukturēšana un modernizēšana; atgādina, ka šajā saistībā svarīgi ir arī veikt diversifikācijas pasākumus un attīstīt lauku infrastruktūru;

Ilgtspējīga KLP

48. uzskata, ka lauksaimniecībai ir vadoša loma klimata pārmaiņu novēršanā, mazinot SEG emisiju, vairojot oglekļa piesaistes jaudas un plašāk izmantojot atjaunojamās enerģijas avotus un biomateriālus; uzskata, ka KLP pasākumos, kur vajadzīgs, jāņem vērā ar klimata pārmaiņām saistīti apsvērumi;

49. uzskata, ka ilgtspējīgākas ierobežoto resursu apsaimniekošanas pamatnosacījums ir ražošanas efektivitāte un ka lauksaimniekiem jāievieš jauninājumi tehniskās ražošanas metodēs, izmantojot pašus efektīvākos finanšu, zinātnes un tehniskās vadības sasniegumus, kas palīdzētu apmierināt augošo pieprasījumu pēc pārtikas un atjaunojamiem lauksaimniecības materiāliem ekonomiski, sociāli un no vides aspekta ilgtspējīgākā veidā;

50. saistībā ar stratēģiju "Eiropa 2020" uzsver, ka pētniecībai un izstrādei, kā arī jaunu tehnoloģiju un labākās prakses izmantošanai lauksaimniecībā ir liela nozīme konkurētspējas un ražošanas apjoma palielināšanā, vienlaikus mazinot pesticīdu, mēslošanas līdzekļu un ierobežotu resursu, piemēram, ūdens un enerģijas izmantošanu; uzskata, ka, lai risinātu jaunus uzdevumus, joprojām jāatbalsta ieguldījumi lauksaimniecības jauninājumos, cita starpā ar KLP un ES pētniecības un izstrādes pamatprogrammu starpniecību;

51. tāpēc iesaka reģionu agronomijas speciālistiem aktīvi darboties reģionos, konsultējot lauksaimniekus par to, kā nodrošināt sabiedriskās preces vides jomā;

52. uzskata, ka ir jāievieš drošības pasākumi, lai nodrošinātu iespēju lauksaimniecībā joprojām izmantot biotehnoloģijas, neietekmējot līdzšinējās ražošanas metodes;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

Videi saudzīga KLP

53. atzīmē, ka tirgus līdz šim nav pienācīgi atalgojis lauksaimniekus par vides saudzēšanu un citām sabiedriskajām precēm; tādēļ uzskata, ka KLP jāpievērš lielāka uzmanība ilgtspējībai, pareizi ekonomiski stimulējot lauksaimniekus, lai nodrošinātu optimālus ekosistēmu saudzējošus pakalpojumus un tālāk uzlabotu ES lauksaimniecības zemes vides resursu pareizu pārvaldību; uzsver, ka tas jāpanāk, nepalielinot lauksaimniekiem finansiālo vai birokrātisko slogu;

54. uzskata, ka, pateicoties labāku zināšanu rezultātā uzlabotajiem ražošanas faktoriem, lauksaimniekiem ir labas iespējas dot ieguldījumu videi saudzīgā izaugsmē un energokrīzes risināšanā, attīstot tādas videi saudzīgus energoresursus kā biomasu, bioatkritumi, biogāze un otrās paaudzes biodeģvielas un nelielā mērogā izmantojot vēja, saules un hidroenerģiju, kas būs atbalsts arī jaunām, videi saudzīgām nodarbinātības iespējām;

Kopēja un vienkārša politika

55. uzstāj, ka kopējai lauksaimniecības politikai ir lielāka nozīme nekā jebkad agrāk, pareizi funkcionējošā vienotajā tirgū garantējot nodrošinātību ar pārtiku, klimata pārmaiņu ierobežošanu, kopējus augstus vides aizsardzības standartus, produktu drošumu un kvalitāti un dzīvnieku labturību pāri valstu robežām;

56. uzskata, ka jaunajai KLP jābūt viegli administrējamai ar vienkāršotas atbalsta sistēmas starpniecību un pārredzamai, tai jāmazina birokrātija un administratīvais slogs lauksaimniekiem, jo īpaši sīkražotājiem, lai lauksaimniekiem dotu iespēju galveno uzmanību pievērst galvenajam uzdevumam — nodrošināt augsti kvalitatīvus lauksaimniecības produktus; uzskata, ka cita starpā tas būtu sasniedzams, pārejot uz tādiem nodrošināšanas instrumentiem kā uz rezultātiem orientēti nolīgumi, vienkārši līgumi un daudzgadu maksājumi, kuros būtu izvirzīti mērķi un kuri lauksaimniekiem dotu iespēju izvēlēties sev piemērotu lauksaimniecības sistēmu šo mērķu sasniegšanai;

57. aicina veikt attiecīgus pasākumus, lai izskaidrotu KLP saturu ne tikai lauksaimniekiem, bet visiem Eiropas iedzīvotājiem, vienlaikus sniedzot pārredzamu un skaidru informāciju par sasniedzamajiem mērķiem, pieejamajiem līdzekļiem un gaidāmajiem ieguvumiem no KLP īstenošanas;

58. uzskata, ka Komisijas pieejai, veicot reglamentējošās kontroles, atbilstības pārbaudes un piemērojot finansiālas korekcijas, jābūt samērīgākai un balstītai uz riska novērtējumu;

59. aicina nodrošināt, lai Eiropas Parlaments nekavējoties saņemtu jaunāko informāciju par lauksaimniecības budžetu attiecīgajā brīdī;

Taisnīgas, videi saudzīgas un ilgtspējīgas KLP nodrošināšana

60. gaida, ka KLP tiks pārstrādāta atbilstoši Eiropadomes pavasara sanāksmes secinājumiem par stratēģiju "Eiropa 2020", lai nodrošinātu uz zināšanām balstītas, integratīvas, videi saudzīgas izaugsmes instrumentus;

61. atzīst KLP līdzšinējo un jauno prioritāšu plašo klāstu un atzīmē, ka jaunās dalībvalstis, pievienojoties Eiropas Savienībai, pamatoti gaidīja, ka ar laiku KLP atbalsts tajās būs salīdzināms ar vecajām dalībvalstīm; lai būtu iespējams pilnā mērā piedāvāt risinājumus jaunajām problēmām un īstenot reformētās KLP prioritātes, prasa jaunajā finanšu plānošanas periodā saglabāt KLP piešķirto budžetu vismaz 2013. gada budžeta līmenī;

62. prasa KLP budžetam piemērot elastīguma mehānismu, kas dotu iespēju neiztērētas summas pārdaļīt un pārnest uz nākamo gadu;

63. uzstāj, ka KLP nav jānodod dalībvalstu pārziņā un tādējādi uzskata, ka tiešais atbalsts joprojām pilnībā jāfinansē no ES budžeta, ar šo noraidot jebkādu papildu līdzfinansēšanu, kas kaitētu taisnīgai konkurencei ES vienotajā tirgū;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

64. prasa KLP finansējumu lauksaimniekiem visā ES teritorijā sadalīt taisnīgi; atgādina, ka jāciena ES lauksaimniecības daudzveidība; taisnīgas sadales sistēmas definēšanai jāatrod objektīvi kritēriji; norāda, ka tiešie maksājumi palīdz piegādāt sabiedriskās preces, līdzsvarot lauksaimnieku ienākumus un aizsargāt tos pret riskiem, daļēji kompensējot sociālajā aspektā vēlami augstos ES standartus un tarifu barjeras nepārtraukto mazināšanos, kā arī atalgojot sabiedrisko pamatpreču piegādi, par kuru tirgū atlīdzība netiek gūta;

— uzskata, ka ar piesaisti hektāriem vien neizdosies samazināt nevienlīdzību tiešā atbalsta līdzekļu sadalījumā starp dalībvalstīm un ņemt vērā Eiropas lauksaimniecības plašo daudzveidību, un tādēļ, lai panāktu labāku sadalījuma līdzsvaru, aicina Komisiju ierosināt objektīvus papildu kritērijus un izvērtēt to potenciālo ietekmi, ņemot vērā lauksaimniecības nozares sarežģītību un dalībvalstu atšķirības;

— prasa skaidri noteikt taisnīgus un objektīvus kritērijus līdzekļu sadalē lauku attīstības mērķiem;

65. uzskata, ka nākamajā finanšu plānošanas periodā tiešā atbalsta maksājumi visās dalībvalstīs jāpiesaista platībai; tādā veidā būtu nodrošināts pietiekams pārejas periods tiem lauksaimniekiem un agrārajām struktūrām, kuras joprojām izmanto vēsturisko maksājumu sistēmu, dodot iespēju pārmaiņām pielāgoties elastīgi un izvairīties no pārāk krasas atbalsta pārdalīšanas, neskarot mērķi bez kavēšanās sasniegt līdzsvarotu atbalsta sadalījumu starp dalībvalstīm; atzīmē, ka atteikties no vēsturiskās bāzes var būt īpaši grūti tām dalībvalstīm vai reģioniem, kur ir relatīvi lielas t.s. “nepieprasīto maksājumu platības” (zeme, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, bet par kuru nav iesniegts pieprasījums); prasa turpmākā atbalsta izstrādē pilnā mērā ņemt vērā šādu reģionu īpašās vajadzības; uzskata arī, ka dalībvalstīm un reģioniem joprojām jānodrošina iespēja platību maksājumu sistēmu piemērot elastīgi, atbilstoši savām konkrētajām prioritātēm, taču vienlaikus ievērojot taisnīgu konkurenci iekšējā tirgū;

66. uzskata, ka nedrīkst atjaunot saistītos maksājumus kā KLP pamatprincipu; tomēr uzskata, ka, ņemot vērā pāreju no vēsturiskā modeļa uz platību atbalsta modeli saistībā ar pēc “veselības pārbaudes” pieņemtajiem lēmumiem, dalībvalstīm jāsauglabā atbilstīgas elastības iespējas; uzskata, ka šī elastība tām dos iespēju reaģēt uz īpašām vajadzībām savā teritorijā un novērst ražošanas pilnīgu pārtraukšanu vai lauksaimniecības daudzveidības mazināšanos; uzskata, ka šādas izvēles iespējas varētu īstenot, par apdraudētām lauksaimniecības apakšnozarēm un teritorijām, kā arī ekoloģiski jutīgām teritorijām maksājot ierobežotus saistītos maksājumus, ievērojot PTO prasības un vienlaikus lauksaimniekiem visā ES teritorijā nodrošinot taisnīgus tirgus nosacījumus;

67. konstatē, ka taisnīgas un ilgtspējīgākas KLP sasniegšanai ir vajadzīgi galvenie struktūras moduļi: “Nodrošinātība ar pārtiku un taisnīga tirdzniecība”, “Ilgtspējība”, “Lauksaimniecība Eiropā”, “Pārtikas kvalitāte” “Bioloģiskā daudzveidība un vides aizsardzība” un “Videi saudzīga izaugsme”; uzskata, ka jāsauglabā divu pīlāru struktūra, taču tajā jāizvairās no politikas mērķu un instrumentu dublēšanās, turklāt tajos jāatspoguļo šeit norādīto struktūras moduļu saturs;

68. uzskata, ka vienkāršošanas, skaidrības un kopējas pieejas labad par finansējumu katrai KLP prioritātei jāvienojas jau reformas sākumā;

Nodrošinātība ar pārtiku un taisnīga tirdzniecība

69. uzskata, ka lauku saimniecību dzīvotspēja un lauksaimnieku dzīves kvalitāte ir lauksaimnieciskās darbības turpināšanās obligāts priekšnoteikums; tādēļ uzskata, ka visiem ES lauksaimniekiem kā pamatmaksājumus vajadzētu saņemt tiešos platību maksājumus no ES budžeta, tādējādi garantējot Eiropas lauksaimnieciskās ražošanas modeļa sociālo un ekonomisko ilgtspējību ar mērķi panākt, lai Eiropas patērētājiem būtu pamatnodrošinātība ar pārtiku, lauksaimniekiem būtu iespēja konkurētspējīgā veidā ražot augsti kvalitatīvu pārtiku, visā ES tiktu atbalstīta lauksaimnieciskā darbība un darbvietu radīšana lauku apvidos, kā arī pamatlīmenī nodrošinātas sabiedriskas preces, pildot laba lauksaimniecības un vides stāvokļa savstarpējās atbilstības prasības un ievērojot augstus kvalitātes standartus un dzīvnieku labturības standartus;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

70. pieprasa izvirzīt vispārēju prasību maksāt kompensācijas vienīgi par aktīvu lauksaimniecisku ražošanu, savstarpējās atbilstības prasībās par maksājumiem iekļaujot prasības par minimālo darbības apjomu, un par galveno principu noteikumu īstenošanā padarīt proporcionalitātes principu;

Ilgtspējība

71. uzskata, ka lauksaimniekiem ar vienkāršu daudzgadu līgumu jāpieskir ES finansēti papildu platību maksājumi, kas būtu atalgojums par oglekļa emisiju samazināšanu uz vienu ražošanas vienību un/vai oglekļa piesaistes palielināšanu augsnē, izmantojot ilgtspējīgas ražošanas paņēmienus un ražojot biomasu, kuru var izmantot noturīgu agromateriālu ražošanā;

72. atzīmē, ka tam būtu divējāds labums, proti, ES lauksaimniecība taptu ekonomiski un vides ziņā ilgtspējīgāka, jo samazinātos oglekļa emisija un/vai palielinātos efektivitāte, un turklāt tas lauksaimniekiem nodrošinātu arī finansiālu labumu no lielākas oglekļa piesaistes uz viņu zemes, savukārt lauksaimniecībai — vienlīdzīgus apstākļus ar citām nozarēm, kas piedalās ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā; pieprasa izvirzīt attiecīgus skaidrus un mērāmus kritērijus un mērķus, kas dotu iespēju šos maksājumus katrā dalībvalstī īstenot iespējami drīz;

Lauksaimniecība Eiropā

73. prasa turpināt īpašus pasākumus, kas lauksaimniekiem kompensētu ražošanu tādos mazāk attīstītos apgabalos kā platības ar nelabvēlīgiem dabas apstākļiem, tostarp, **piemēram**, kalnu apgabali, ekoloģiski jutīgas teritorijas un/vai apgabali, kurus visvairāk skar klimata pārmaiņas, kā arī attālāki reģioni, lai nodrošinātu lauksaimniecisku darbību un tādējādi visā ES teritorijā joprojām tiktu apsaimniekota zeme un ražota vietējā pārtika, mazinot risku, ka lauksaimniecības zeme tiks pamesta, un nodrošinot teritoriju līdzsvarotu apsaimniekošanu visā ES, kā arī lauksaimnieciskās ražošanas racionālu attīstību;

74. uzskata, ka mazāk labvēlīgu apgabalu (MLA) shēmās jebkurā reformā, it īpaši attiecībā uz to, kā MLA tiek noteikti un klasificēti, vajadzētu ņemt vērā grūtības, ar kādām sastopas lauksaimnieki visā ES teritorijā, jo dažādās tās daļās ir ievērojamas atšķirības, ņemot vērā atšķirīgos biofizikālos un klimatiskos apstākļus; uzskata, ka tiem apgabaliem, kuri varētu tikt izslēgti saskaņā ar jebkādiem jauniem noteikumiem, ir jāparedz adekvāts pārejas periods;

75. vērš uzmanību uz īpašo nozīmi, kāda ir lauksaimnieku darbībai piepilsētu lauku teritorijās, kur iespējams intensīvi izmantot lauku dabas un lauksaimniecības resursus; uzsver, ka vajadzētu uzturēt šo pārtikas un sabiedrisko preču ražošanu pilsētu iedzīvotāju tuvumā;

Pārtikas kvalitāte

76. uzsver, ka pārtikas kvalitātes politikas izstrādei, tostarp attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm (aizsargāts cilmes vietas nosaukums (ACVN) / aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde (AGIN) / garantēta tradicionālā īpatnība (GTI)), jābūt KLP prioritātei un ka to vajadzētu padziļināt un pastiprināt, lai šajā jomā ES arī turpmāk varētu būt vadībā; uzskata, ka šo augstas kvalitātes produktu gadījumā jāatļauj izmantot sākotnējos pārvaldības, aizsardzības un veicināšanas instrumentus, lai nodrošinātu šo produktu saskanīgu pilnveidošanu un ar tiem joprojām tiktu būtiski atbalstīta Eiropas lauksaimniecības ilgtspējīga izaugsme un konkurētspēja;

Bioloģiskā daudzveidība un vides aizsardzība

77. uzskata, ka lauksaimnieki spēj ekonomiski izdevīgā veidā palīdzēt aizsargāt bioloģisko daudzveidību un vidi, kā arī pielāgoties klimata pārmaiņām un mīkstināt to sekas, tādēļ šāda darbība arī turpmāk jāstimulē; prasa, lai KLP nodrošinātu iespēju lielākajai daļai lauksaimniecības zemju piemērot agrovides shēmas, kas lauksaimniekus atalgotu par to, ka tie papildus nodrošina ekosistēmu funkcionēšanu, vienlaikus veicinot arī ilgtspējīgākas un mazāk intensīvas ražošanas modeļus, piemēram, bioloģisko lauksaimniecību, integrēto lauksaimniecību, ekoloģiski vērtīgas lauksaimniecības un ilgtspējīgas intensīvās lauksaimniecības prakses attīstību; uzskata, ka visiem šiem lauku attīstības pasākumiem joprojām jābūt līdzfinansētiem, vajadzības gadījumā palielinot tiem paredzēto budžetu;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

Videi saudzīga izaugsme

78. uzskata, ka videi saudzīga izaugsme jāliek par pamatu jaunajai lauku attīstības stratēģijai, kurā galvenā uzmanība pievērsta jaunu videi saudzīgu darbviētu radīšanai:

- izstrādājot vietējus dinamiskus risinājumus, piemēram, vietējo tirdzniecību, vietējo pārstrādi, atbalstu projektiem, kuros iesaistītas visas vietējā līmeņa ieinteresētās personas no lauksaimniecības nozares;
- attīstot biomasas, bioatkritumu un biogāzes izmantošanu, mazā apjomā ražojot atjaunojamu enerģiju un atbalstot otrās paaudzes biodeģvielas, agromateriālu un “zaļās ķīmijas” izstrādājumu ražošanu;
- ieguldot modernizēšanā un jauninājumos, kā arī jaunās pētniecības un izstrādes metodēs, kas dod iespēju pielāgoties klimata pārmaiņu sekām un tās mazināt;
- nodrošinot apmācību un konsultācijas lauksaimniekiem jaunu metožu izmantošanā un palīdzību jauniem lauksaimniekiem darbības uzsākšanai nozarē;

79. uzskata, ka galveno KLP struktūras moduļu atbalstam joprojām būtu vajadzīgs atbilstīgs drošības tīkls; uzskata, ka šim drošības tīklam jābūt pietiekami elastīgam, lai ņemtu vērā tirgus norises, un tajā jāiekļauj tādi risinājumi kā valsts un privātā uzglabāšana, intervence un tirgus pielāides kontrole, kas būtu attiecīgos gadījumos jāizmanto, lai novērstu lielu nestabilitāti un darbotos kā ātras reakcijas rīks krīžu novēršanai; uzskata, ka ES budžetā tādēļ vajadzētu atvēlēt īpašu rezerves budžeta pozīciju, kas dotu iespēju ātri rīkoties, reaģējot uz krīzi;

80. šie pasākumi jāatbalsta ar instrumentiem, kas izstrādāti, lai ierobežotu nestabilitāti un nodrošinātu stabilus apstākļus lauksaimnieciskajai uzņēmējdarbībai un plānošanai; šajā saistībā uzskata, ka ārkārtējos tirgus apstākļos vai klimatiskajos apstākļos, neskarot pašreiz veidotās privātās shēmas, jāapsver arī tādu jaunu novatorisku ekonomikas un finanšu instrumentu kā ražas vispārējās apdrošināšanas polišu, standartizētu nākotnes līgumu tirgu un savstarpējās apdrošināšanas fondu izmantošana;

81. uzskata, ka ražotspējas paplašināšanas regulēšanai var būt būtiska nozīme, nodrošinot ilgtspējīgu izaugsmi vairākos lauksaimniecības nozares sektoros;

82. uzstāj, ka, papildinot tirgus pasākumus, ar vairākām darbībām pārredzamības, līgumattiecību un negodīgas komercprakses jomā steidzami jāstiprina primāro ražotāju stāvoklis pārtikas piegādes ķēdē; uzskata, ka jāizpēta konkurences noteikumu pielāgošanas iespējas, lai primāro ražotāju organizācijas varētu kļūt efektīvākas un attiecīgos gadījumos lielākas, tām nodrošinot lielāku ietekmi sarunās, lai tās varētu kā līdzīgi partneri runāt ar lieliem mazumtirdzniecības un pārstrādes uzņēmumiem; šajā saistībā jāapsver valstu ombudu vai Eiropas ombuda iecelšana pārtikas piegādes ķēdes dalībnieku domstarpību risināšanai;

83. atgādina ka saistībā ar PTO saistībām no pašreizējā tirgus rīku klāsta ES jāturpina izskaust eksporta kompensācijas, PTO partneriem vienlaicīgi veicot līdzīgus pasākumus;

84. uzskata, ka jāveicina Eiropas lauksaimniecības konkurētspēja gan Kopienas teritorijā, gan ārpus tās, lai rastu risinājumus galvenajiem nākotnes uzdevumiem, tostarp panākt ES nodrošinātību ar pārtiku, nodrošināt pārtikas apgādi atbilstīgi pasaules iedzīvotāju skaita pieaugumam, īstenot vidi saudzējošu pieeju, aizsargāt bioloģisko daudzveidību, kā arī risināt klimata pārmaiņu problēmas;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

85. atgādina, ka ES var finansēt pasākumus Eiropā un trešās valstīs, kuras sniedz informāciju par Eiropas lauksaimniecības un pārtikas produktu priekšrocībām Eiropā un visā pasaulē un šīs priekšrocības veicina; uzskata, ka vajadzētu pārskatīt šo darbību finansējumu, lai popularizētu ES lauksaimniecības un pārtikas produktus ES tirgos un trešās valstīs; uzskata, ka vajadzētu vairāk izmantot šādas veicinošas shēmas un saskaņā ar jauno KLP rast tām plašāku un efektīvāku pielietojumu;

86. uzskata, ka kopējai lauksaimniecības politikai jādod iespēja nodrošināt veselīgāku uztura režīmu visiem patērētājiem, it īpaši pašiem nabadzīgākajiem, galvenokārt izmantojot daudzveidīgāku produktu klāstu par pieejamām cenām; lai cīnītos pret nabadzību un uzlabotu veselību, ir jāturpina atbalsta programmas sabiedrības visnabadzīgākajiem slāņiem, kā arī programmas, kas paredzētas augļu un dārzeņu patēriņa veicināšanai skolās;

87. uzskata, ka jaunās KLP izstrādes un ieviešanas pamatā jābūt vienkāršībai, proporcionalitātei un birokrātijas mazināšanai;

KLP daudzgadu finanšu shēmā un ikgadējā budžeta procedūra

88. uzsver, ka, ņemot vērā kopējās lauksaimniecības politikas jaunus mērķus, jaunajā DFS ir jānodrošina pietiekams finansējums, lai šo politiku būtu iespējams labāk atbalstīt saskaņā ar galvenajiem uzdevumiem, ar kuriem šai ES nodrošinātībai ar pārtiku svarīgajai nozarei nāksies saskarties turpmākajos gados;

89. atgādina, ka pēdējos četrus gadus, kopš spēkā ir tagadējā DFS, par gada budžetu vienoties varēja, tikai vai nu izsmelot līdzšinējās dažādu izdevumu kategoriju rezerves, vai arī veicot pārskatīšanu, kas paredzēta 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 23. pantā, un izmantojot 2. izdevumu kategorijā pieejamās rezerves citu ES prioritāšu finansēšanai; norāda, ka, sākot ar 2011. gada budžeta procedūru un līdz spēkā esošās DFS termiņa beigām (2013), 2. izdevumu kategorijas rezerves ir ļoti ierobežotas;

90. uzsver, ka DFS ir tiesiski saistoša, un tādēļ ir jāievieš elastīgāki īstenošanas pasākumi, lai Eiropas Savienība pietiekami elastīgi un efektīvi varētu reaģēt uz neparedzētiem apstākļiem;

91. vērš uzmanību uz to, ka saskaņā ar LESD 314. panta 3. punktu Komisija savu budžeta projektu vairs nevar grozīt pēc Samierināšanas komitejas sasaukšanas; atgādina, ka Komisijai jāiesniedz grozījumu vēstule, lai rudenī atjauninātu lauksaimniecības prognozes; uzstājīgi prasa, lai grozījumu vēstule būtu pieejama pirms EP balsojuma; aicina kompetentās komitejas izstrādāt iekšējo procedūru, lai noteiktu Parlamenta pozīciju Samierināšanas komitejas sanāksmē;

92. atgādina, ka Eiropas Parlamenta ieviestie izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības ir kļuvušas par svarīgiem instrumentiem politikas prioritāšu formulēšanā un tādu jaunu iniciatīvu ieviešanā, kas bieži pārtapušas par ES darbībām un programmām, tostarp lauksaimniecības un lauku attīstības jomā; uzskata, ka izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības arī nākotnē varētu būt platforma jaunu reformu ideju izmēģināšanai;

93. aicina Komisiju darbā pie paziņojuma un tiesību aktu priekšlikumiem pilnībā ņemt vērā Eiropas Parlamenta ieteikumus;

*

* *

94. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

Zivsaimniecības un akvakultūras produktu importa režīms ES saistībā ar gaidāmo KZP reformu

P7_TA(2010)0287

Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par zivsaimniecības un akvakultūras produktu importa režīmu ES saistībā ar gaidāmo KZP reformu (2009/2238(INI))

(2011/C 351 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvenciju,
- ņemot vērā 1995. gada 4. augusta Nolīgumu par Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas īstenošanu attiecībā uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un pārvaldību ("Ņujorkas vienošanās"),
- ņemot vērā ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) 1995. gada 31. oktobrī pieņemto Rīcības kodeksu atbildīgai zvejniecībai,
- ņemot vērā galīgo deklarāciju, kas pieņemta no 2002. gada 26. augusta līdz 4. septembrim Johannesburgā notikušajā Pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. decembra Regulu (EK) Nr. 104/2000 par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 12. decembra rezolūciju par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai nepieļautu, novērstu un likvidētu nelikumīgu, neziņotu un neregulētu zveju ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Regulu (EK) Nr. 66/2010 par ES ekomarķējumu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu "Kopējās zivsaimniecības politikas reforma" (COM(2009)0163),
- ņemot vērā 2010. gada 25. februāra rezolūciju par Zaļo grāmatu "Kopējās zivsaimniecības politikas reforma" ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Ilgtspējīgas nākotnes veidošana akvakultūrai. Jauns impulss Eiropas akvakultūras ilgtspējīgas attīstības stratēģijai" (COM(2009)0162),

⁽¹⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

⁽²⁾ OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.

⁽³⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 271. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 27, 30.1.2010., 1. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0039.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par jaunu impulsu Eiropas akvakultūras ilgtspējīgas attīstības stratēģijai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 1994. gada 15. aprīļa Marakešas līgumu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu,
 - ņemot vērā 2001. gada 14. novembrī Dohā pieņemto Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) ministru deklarāciju,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Globālā Eiropa. Konkurence pasaulē” (COM(2006)0567),
 - ņemot vērā 2009. gada 7. maija rezolūciju par Parlamenta jauno lomu un pienākumiem saskaņā ar Lisabonas līgumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD),
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumu (A7-0207/2010),
- A. tā kā zivsaimniecības un akvakultūras nozarei ir stratēģiska nozīme piedāvājuma nodrošināšanā un pārtikas piedāvājuma līdzsvarotībā dalībvalstīs un Eiropas Savienībā kopumā un tā kā šī nozare sniedz ievērojamu ieguldījumu piekrastes kopienu sociālajā un ekonomiskās labklājībā, vietējo kopienu attīstībā, nodarbinātībā un kultūras tradīciju saglabāšanā;
- B. tā kā zivis ir dabas resurss, kurš, pienācīgi pārvaldīts, ir atjaunojams un var nodrošināt gan pārtiku, gan darba vietas ES un visā pasaulē, un šai pārvaldībai jābūt ilgtspējīgai, lai nepieļautu zivju krājumu samazināšanos un attiecīgi neapgrūtinātu piekrastes kopienu dzīvi Eiropas Savienībā un trešās valstīs; tā kā šajā ziņā ir jānostiprina efektīva zvejas pārvaldība, ietverot starptautiskās tirdzniecības aspektu un tās ietekmi uz zivju resursiem pasaulē;
- C. tā kā Eiropas Komisija 2009. gada 22. aprīlī pieņēma Zaļo grāmatu, lai pārskatītu lielāko daļu zivsaimniecības politikas aspektu, tādējādi uzsākot vērienīgu šīs politikas reformu;
- D. tā kā Eiropas Komisija 2009. gada 8. aprīļa paziņojumā (COM (2009)0162) noteica jaunu Eiropas akvakultūras ilgtspējīgas attīstības stratēģiju;
- E. tā kā 2002. gadā Johannesburgā notikušajā Pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību tika izvirzīti konkrēti mērķi attiecībā uz zivsaimniecības pārvaldību, tostarp mērķi līdz 2015. gadam samazināt zivju krājumu izmantošanu līdz līmenim, kas nodrošinātu maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu;
- F. tā kā pēdējo desmit gadu laikā Kopienas zivsaimniecības un akvakultūras produktu (ZAP) ražošana ir sarukusi par aptuveni 30 %;
- G. tā kā ražošanas samazināšanās ir izskaidrojama gan ar zivju krājumu samazināšanos Eiropas ūdeņos, gan KZP (pareizi) īstenotajiem pasākumiem, lai ierobežotu nozveju un nodrošinātu krājumu ilgtspējīgu pārvaldību gan ES, gan ārvalstu ūdeņos, jo īpaši tur, kur zivsaimniecības darbības tiek veiktas saskaņā ar zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0243.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0373.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- H. tā kā Eiropas Savienības zivsaimniecības produkcija ir mazāk par 6 % no pasaules nozvejas;
- I. tā kā, pat ja Zaļā grāmata par KZP reformu paredz iespēju nozvejas apjoma samazināšanās tendenci ilgtermiņā mainīt, stingrie krājumu atjaunošanas pasākumi (flošu jaudas samazināšana, stingrāki pārvaldības pasākumi, pastiprinātas pārbaudes utt.) īsā un vidēji ilgā termiņā šo tendenci var tikai pastiprināt;
- J. tā kā turklāt, neraugoties uz jauno nozares stratēģiju, visticamāk nebūs iespējams īstermiņā vai vidēji ilgā termiņā būtiski kompensēt daudzos Kopienas akvakultūras attīstības ierobežojumus un apturēt vispārējo zivsaimniecības produkcijas samazināšanās tendenci;
- K. tā kā šajā ziņā ir būtiski Eiropas Savienībā veicināt papildu ražošanu, jo īpaši jaunajās ES dalībvalstīs ar pierādītu akvakultūras potenciālu;
- L. tā kā — pretēji iepriekšminētajai tendencei — visā Eiropas Savienībā aizvien pieaug pieprasījums pēc ZAP, kas ir īpaši izteikts jaunajās dalībvalstīs Centrāleiropā un Austrumeiropā, un paredzams, ka dažādu faktoru ietekmē tuvākajos divdesmit gados tas turpinās stabili pieaugt;
- M. tā kā Eiropas Savienība, kurai seko Japāna un Amerikas Savienotās valstis, pašlaik ir lielākais ZAP noieta tirgus (12 miljoni tonnu un 55 miljardi EUR 2007. gadā), un tā kā šis tirgus ir ļoti atkarīgs no trešo valstu importa, kas apmierina 60 % pieprasījuma, un šī atkarība aizvien pieaug;
- N. tā kā visos Eiropas Savienības zivsaimniecības un akvakultūras politikas novērtējumos galvenā loma piešķirta ZAP importam Eiropas Savienībā un tā īstenošanas nosacījumiem un tā kā veicamajās reformās šiem jautājumiem vajadzētu pievērst īpašu uzmanību;
- O. tā kā šis jautājums būtu jāaplūko no visiem — tirdzniecības, vides, sociālajiem, sanitārajiem un kvalitātes — aspektiem;
- P. tā kā atsevišķas zivsaimniecības, kuras eksportē uz ES tirgu, veic neselektīvu zveju un tām ir augsts izmesto zivju apjoms, kas nozīmē, ka aiziet postā liels daudzums cilvēka uzturā derīgu zivju;
- Q. tā kā jo īpaši būtu jāizvērtē ZAP tirgus kopīgā organizācija, kuras noteikumi vairākos aspektos ir novecojuši un steidzami jāpārskata;
- R. tā kā šis apsvērumus liek arī kritiski izvērtēt kopējo tirdzniecības politiku, jo īpaši tās piemērošanu šai nozarei, un to, cik konsekventi šajā jomā pieņemti lēmumi, lai saglabātu atbildīgu un dzīvotspējīgu Eiropas Savienības zivsaimniecības nozari;
- S. tā kā, lai arī pēc Kopējā muitas tarifa (KMT) teorētiski ZAP joprojām ir stingrāka muitas aizsardzība par vidējo, jo tie nav lauksaimniecības produkti, faktiski šī aizsardzība ir ievērojami mazāka, jo spēkā ir dažādi atsevišķi vai tradicionāli atbrīvojumi un samazinājumi, un tādēļ vislielākās labvēlības režīma nodokļa likmi automātiski piemēro tikai 5 % no visa importa;
- T. tā kā princips atvērt Kopienas tirgu ZAP importam visdrīzāk turpināsies arī attiecībā uz daudzpusējiem līgumiem, PTO sarunām un jo īpaši attiecībā uz nelauksaimniecisko produktu tirgus pieejamības sadaļu Dohas sarunu kārtā, kā arī to piemērot sarunās par preferenču piešķiršanu, kas pašlaik norisinās ar dažādiem tirdzniecības partneriem Āzijā, Latīņamerikā, Ziemeļamerikā, Vidusjūras reģiona valstīs un dažādām ĀKK valstu grupām;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- U. tā kā, ja Dohas sarunu kārtā tiks pieņemta nelauksaimniecisko produktu tirgus pieejamības sadaļa, kas pamatojas uz "Šveices formulu" ar koeficientu 8, Eiropas Savienībā ZAP piemērojamā muitas nodevu maksimālā likme samazināsies no 26 % uz aptuveni 6 % un vidējā likme no 12 % uz aptuveni 5 %;
- V. tā kā šāds lēmums ne tikai ievērojami samazinās tirgus aizsardzību, ko nodrošina vēl spēkā esošās likmes, bet arī būtiski skars preferenču sistēmu — zudīs jēga jaunattīstības valstīm piešķirtajām vai piešķiramajām preferencēm — un, ļaujot mainīt pieeju Kopienas tirgum atbilstīgi ES ZAP apstrādes rūpniecības vajadzībām, izjauks pašas PTO programmu pamatnostādnes;
- W. tā kā ES prasība par attīstības politikas mērķu (nabadzības izskaušana, ilgtspējīgu vietējo zivsaimniecību izveide) un tirdzniecības politikas saskaņošanu paredz jaunattīstības valstīs veicināt lielākas pievienotās vērtības zivsaimniecības produktu eksportu, ar nosacījumu, ka šos produktus ražo labi pārvaldītas un ilgtspējīgas zivsaimniecības un tie atbilst vajadzīgajām sanitārajām normām;
- X. tā kā pēdējo gadu laikā konstatēta tendence, ka Eiropas Savienības tirdzniecības līgumslēdzēji aizvien vieglāk atkāpjas no ZAP parasti piemērotajiem preferenciālas izcelsmes noteikumiem gan attiecībā uz neapstrādātiem (kuģu pievienošanas kritēriji), gan apstrādātiem produktiem (iespēja saglabāt preferenciālu izcelsmi, ja izmantotas citas izcelsmes izejvielas);
- Y. tā kā ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas pētījums liecina, ka pat gadījumā, ja starptautiska zivsaimniecības produktu tirdzniecība jaunattīstības valstīs ir uzlabojusi nodrošinātību ar pārtiku, tā ir izraisījusi zvejas apjoma palielināšanos, lai apgādātu eksporta tirgu, un tas var veicināt zivju krājumu samazināšanos, un tajā ir uzsvērts, ka ir jānodrošina pienācīga zivsaimniecību pārvaldība un kontrole, lai novērstu krājumu samazināšanos;
- Z. tā kā Kopienas ZAP ražotājiem (zvejniekiem un akvakultūras audzētājiem), apstrādes rūpniecības pārstāvjiem, izplatītājiem, importētājiem un patērētājiem ir daļēji atšķirīgas intereses un tā kā Eiropas Savienības politikai būtu jācenšas tās efektīvi un līdzsvaroti samērot;
- AA. tā kā ir jānodrošina Kopienas ražotāju (zvejnieku un akvakultūras uzņēmumu) produkcijas pieņemams noiets par pietiekami izdevīgām cenām, ievērojot ar to darbību saistītās izmaksas, ierobežojumus un neprognozējamus aspektus;
- AB. tā kā ir jānodrošina, ka Kopienas apstrādes uzņēmumi gūst labumu no tā, ka tiem visu gadu pietiekamā daudzumā un ar stabilām cenām ir pieejamas vienādas kvalitātes izejvielas;
- AC. tā kā ir jāapmierina Kopienas patērētāju pieprasījums pēc kvalitatīviem produktiem par samērīgu cenu un jāņem vērā viņu pieaugošā vēlme saņemt informāciju par šo produktu īpašībām un izcelsmi, kā arī to zvejas vai ražošanas apstākļiem;
- AD. tā kā šo produktu imports dažādi ietekmē Kopienas tirgu atkarībā no sugas, produktu apstrādes pakāpes un iesaistītās piegādes ķēdes;
- AE. tā kā, piemēram, importa konkurences ietekmēta cenas samazināšanās pirmajā tirdzniecības posmā, šķiet, vairāk skar rūpnieciskās zivju sugas (kas paredzētas apstrādes rūpniecībai), nevis rūpniecībā neizmantotās sugas;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

Vispārēji apsvērumi

1. pauz nozēlu, ka Zaļajā grāmatā par kopējās zivsaimniecības politikas reformu importa jautājumam ir veltīti tikai daži teikumi un līdz ar to nav pietiekami novērtēts fakts, ka šā jautājuma atbilstīga risināšana var būtiski ietekmēt reformas uzticamību un veiksmīgu iznākumu;
2. konstatē, ka pēdējo divdesmit gadu laikā ES ir īstenojusi tādu tirdzniecības politiku, kas jau ir ļoti liberalizējusi importēto ZAP pieeju Kopienas tirgum;
3. konstatē, ka ar Kopienas ZAP acīmredzami nepietiek, lai apmierinātu apstrādes rūpniecības vajadzības un augošo pieprasījumu no patērētāju puses, un ka šo produktu ražošana nepalielināsies; līdz ar to atzīst, ka ir jāveicina atbildīgs patēriņš, kas vairāk pamatots uz kvalitāti un ilgtspējību, nevis kvantitāti, un jāmudina zivsaimniecības veicināt krājumu atjaunošanos, tomēr arī atzīst faktu, ka importam joprojām būs būtiska loma Kopienas tirgus nodrošināšanā;
4. atzīst, ka ilgtspējīgu zveju var veikt tikai līdz noteiktam zivju daudzumam — vai tās būtu cilvēku uzturam vai rūpnieciskiem nolūkiem paredzētas zivis, kas nozīmē, ka zivju piedāvājums ES tirgū nevar palielināties bezgalīgi;
5. tomēr uzsver, ka ir ārkārtīgi būtiski saglabāt ES zivsaimniecības un akvakultūras nozares ekoloģisko ilgtspējību un ekonomisko dzīvotspēju, tostarp tādu nerūpniecisko zveju, kuras apjoms piekrastes ūdeņos būtu vienmērīgs un kura palīdzētu saglabāt attiecīgo reģionu kultūras identitāti, nodrošinātu darbavietas visos ražošanas posmos un drošas un kvalitatīvas pārtikas piegādes, kas nozīmē, ka zvejniekiem par saviem produktiem ir jāsaņem taisnīga samaksa; turklāt uzsver, ka zivsaimniecības nozarē nodarbinātajām personām ir jāstrādā pienācīgos darba apstākļos atbilstīgi Starptautiskās Darba organizācijas konvencijām par darba drošību un veselību;
6. norāda, ka pašreizējā iespēja brīvi eksportēt ZAP uz Kopienas tirgu noteiktos apstākļos var nelabvēlīgi ietekmēt atsevišķu reģionu vietējo ekonomiku, jo īpaši visattālākajos reģionos attiecībā uz vietējo produktu tirdzniecību;

Īpaši apsvērumi*Tirdzniecības un muitas politika*

7. uzskata, ka Eiropas Savienība kā pasaulē lielākā zivsaimniecības produktu importētāja kopīgi ar citām lielākajām zivju importētājvalstīm ir politiski atbildīga par to, lai PTO tirdzniecības noteikumi atbilstu iespējami augstākiem vispārējiem zivsaimniecības pārvaldības un saglabāšanas standartiem; līdz ar to aicina Komisiju nodrošināt, ka ES divpusējos un daudzpusējos tirdzniecības nolīgumos tiek nostiprināta taisnīga, pārredzama un ilgtspējīga zivju tirdzniecība;
8. uzskata, ka samērīgai muitas aizsardzībai ir jābūt svarīgam un likumīgam politiskās varas instrumentam importa regulēšanai; atgādina, ka *erga omnes* muitas aizsardzība sniedz vērtību preferencēm, ko ES piešķirusi noteiktām valstīm, jo īpaši jaunattīstības valstīm; atgādina, ka līdz ar šīs aizsardzības likvidēšanu zudīs arī visas preferenču saņēmējvalstīm pašlaik piešķirtās priekšrocības; turklāt atgādina par šīs muitas aizsardzības lietderīgo elastīgumu, kas sniedz iespēju ES atcelt aizsardzības piemērošanu, ja ES izejvielu produkcija nav pietiekama, tādējādi ES apstrādes nozarei nodrošinot pienācīgu apgādi;
9. līdz ar to neatbalsta pašreizējās tirdzniecības politikas skatījumu, kas paredz neizbēgamu muitas aizsardzības izzušanu ZAP nozarē, kuras ražotājiem — Kopienas zvejniekiem, akvakultūras audzētājiem un apstrādātājiem — vienīgā iespēja būtu darbību beigt;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

10. uzskata, ka, līdzīgi lauksaimniecības nozarei, zivsaimniecības un akvakultūras nozare ir stratēģiski nozīmīga, daudzfunkcionāla, atkarīga no dabas resursu saglabāšanas un ilgtspējīgas izmantošanas, un noteikti tās komponenti ir ļoti neaizsargāti un slikti piemērojas simtprocentīgai brīvās tirdzniecības pieejai, kas pamatojas uz priekšrocību brīvu izmantošanu;
11. pauž nožēlu, ka atšķirībā no tirdzniecības sarunām par lauksaimniecības produktiem, kuras vada lauksaimniecības komisārs, tirdzniecības sarunas par ZAP uzskata par “nelauksaimniecības” jomu un tās atrodas tirdzniecības komisāra kompetencē, kuram šī joma bieži vien nozīmē pielāgojamu mainīgu rādītāju uz daudz plašāku problēmu fona;
12. prasa pārcelt tirdzniecības komisāra pienākumu vadīt tirdzniecības sarunas par ZAP jūrlietu un zivsaimniecības komisārei;
13. aicina, pamatojoties uz pētījumiem un konsultācijām, veikt skaidru un pilnīgu Kopienas ZAP tirgus raksturojumu katrai sugai atsevišķi, kā arī noteikt iespējamās pieprasījuma un ražošanas tendences Kopienā un tendences attiecībā uz noieta tirgu, kuru paredzēts uzturēt saražotās produkcijas realizācijai godīgas konkurences apstākļos;
14. tāpat prasa Komisijai censties pēc iespējas uzticamāk un precīzāk izvērtēt ZAP importa ietekmi uz Kopienas tirgu, jo īpaši cenu jomā, un censties izveidot datu vākšanas un apmaiņas sistēmu, kas šādu izvērtēšanu atvieglotu;
15. pieprasa PTO Dohas sarunu kārtas nelauksaimniecisko produktu tirgus pieejamības sadaļā ZAP raksturot kā paaugstināta riska produktus attiecībā uz “Šveices formulas” piemērošanu, lai neierobežotu muitas aizsardzību noteiktiem produktiem, kuriem tā vēl pienākas saskaņā ar KMT, un tādējādi saglabātu noteiktiem partneriem piešķirto preferenču vērtību un KTO mehānismu efektivitāti;
16. atgādina, ka saskaņā ar 2001. gada 14. novembrī Dohā pieņemtās PTO ministru deklarācijas 47. punktu šīs kārtas sarunas risina pēc vienoto saistību principa, un, kamēr nav noslēgtas visas kārtas sarunas, Eiropas Savienība drīkst mainīt nostāju par noteiktām tās sadaļām;
17. mudina Kopienas pārstāvjus PTO arī turpmāk kategoriski noraidīt Eiropas Savienības iesaistīšanos jebkādā ZAP nozares daudzpusējas tirgus liberalizācijas iniciatīvā;
18. aicina Komisiju pieprasīt, lai pašlaik apspriestā PTO vienošanās par subsīdijām zivsaimniecības nozarē, jo īpaši attiecībā uz tirgus regulēšanas pasākumiem, nenovestu pie tā, ka ES ražotājiem jācieš no negodīgiem konkurences noteikumiem salīdzinājumā ar trešo valstu piegādātājiem; principā iebilst pret šādas vienošanās agrīnu un atsevišķu piemērošanu (*early harvest*), jo to nedrīkst nodalīt no citiem Dohas sarunu kārtas jautājumu tematiem;
19. aicina Kopienas pārstāvjus divpusējās un reģionālajās sarunās sistemātiskāk pieprasīt kompensējošas saistības apmaiņā pret tirdzniecības koncesijām trešām valstīm ZAP importa jomā, apņēmīgi aizsargājot Eiropas Savienības aktīvās intereses šajā nozarē, ja tādas pastāv;
20. uzsver, ka Eiropas Savienībai ir svarīgi saglabāt kontroli pār tirdzniecības preferencēm, kuras tā piešķir noteiktām partnervalstīm, pieprasot piemērot striktus izcelsmes noteikumus, kas pamatojas uz jēdzienu “pilnīgi iegūti produkti”; aicina būt piesardzīgiem, pieļaujot iespējamās atkāpes no tradicionālajiem kritērijiem par kuģu pievienošanu, kurus piemēro neapstrādātiem produktiem, un pieprasa noraidīt turpmākās prasības pēc atkāpēm apstrādāto produktu jomā; uzskata, ka būtu sistemātiski jāpiemēro princips par nodokļu atmaksas aizliegumu un jāierobežo uzkrāšana;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

21. nekavējoties prasa Komisijai kvantitatīvi un kvalitatīvi uzlabot novērtējumus par atsevišķām valstīm piešķirto muitas tarifu preferenču ietekmi uz zivsaimniecības un akvakultūras nozarēm, jo īpaši attiecībā uz uzņēmumu rentabilitāti un nodarbinātību, kā ES, tā arī saņēmējvalstīs, jo īpaši ĀKK valstīs; turklāt prasa, lai šādos novērtējumos sniegtu patiesus skaitliskus rezultātus un īpaši ņemtu vērā apdraudētās zivju sugas;

22. vērš uzmanību uz to, ka gadījumā, ja notiek dempings, subsidēšana vai ievērojami un bez brīdinājuma palielinās noteiktu ZAP kategoriju imports, Kopienas nozarē ir iespēja izmantot ES tirdzniecības aizsardzības instrumentus;

Vides, sociālie, sanitārie un kvalitātes aspekti

23. uzskata, ka ir jāīsteno viens no galvenajiem Kopienas politikas mērķiem ZAP importa jomā — nodrošināt, lai ievestie produkti visos aspektos atbilstu tām pašām prasībām, kuras izvirza Kopienas ražotājiem; uzskata, ka šis mērķis apmierina galveno prasību pēc tā, lai šajā nozarē pašreiz piemērotie vai reformā paredzētie pasākumi būtu godīgi, saskaņoti un efektīvi; turklāt atzīmē, ka ES prasību ieviešana trešās valstīs palīdzēs īstenot godīgāku konkurenci starp ES un trešo valstu ražotājiem, jo zivju ražošana atbilstīgi ES standartiem palielinās ražošanas izmaksas;

24. pauž bažas, ka ievērojams trešo valstu ZAP pieplūdums Kopienas tirgū var ietekmēt patērētāju pirkšanas ieradumus;

25. uzskata, ka ES zivsaimniecības politikas centieni saglabāt zivju krājumus un zivsaimniecības ilgtspējību nav savienojami ar ZAP importu no valstīm, kuras palielina zvejas jaudu, neievērojot ilgtspējības aspektu, un ir vienīgi ieinteresētas gūt īstermiņa peļņu;

26. uzsver, ka Kopienas resursu saglabāšanas politika ar resursu atgūšanas un pārvaldības plāniem palīdz veicināt trešo valstu ZAP importu un Kopienas produktu aizstāšanu ar šiem importētajiem produktiem, kas bieži vien ir neatgriezeniska; prasa Komisijai, izstrādājot iepriekšminētos plānus, šiem riskiem pievērst pienācīgu uzmanību;

27. pauž bažas, ka bez mērķtiecīgas politikas šajā jomā būtiskās iespējas, ko sniedz ZAP Kopienas tirgus ar ļoti brīvu pieeju un strauji augošu pieprasījumu, ilgstoši neatturēs šīs valstis no pārzvejas;

28. atzinīgi vērtē to, ka spēkā stājušies noteikumi par nelegālas, neziņotas un nereglamentētas zvejas (NNN) apkarošanu un visu Kopienas tirgū laisto produktu sertifikāciju; mudina šos noteikumus piemērot stingri un efektīvi, vienlaikus atzīstot to, ka daudzām jaunattīstības valstīm ir jāpalīdz, lai tās varētu pienācīgi īstenot šos noteikumus un apkarot nelegālo zveju; tomēr atgādina, ka tās ir minimālās prasības, ar kurām nepietiek, lai garantētu to zivsaimniecību ilgtspējību, kas ražo minētos produktus;

29. uzskata, ka, piemērojot Kopienas noteikumus par NNN zveju, ir stingrāk lejupēji jāpārbauda šādu zivju tirdzniecība, galvenokārt veicot stingrākas pārbaudes dalībvalstīs un uzņēmumos, kurus tur aizdomās par nelegāli nozvejotu produktu piegādi;

30. aicina Komisiju izmantot visus rīcībā esošos instrumentus, lai nodrošinātu, ka galvenās ZAP importētājvalstīs ES ievēro Johannesburgā pieņemtās saistības un piemēro stingru resursu saglabāšanas politiku; mudina to sadarboties ar šīm valstīm visos attiecīgajos forumos un jo īpaši Reģionālajās zivsaimniecības pārvaldības organizācijās (RZPO);

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

31. uzskata, ka Eiropas Savienībai ir arī jāstiprina šīs organizācijas, lai nodrošinātu, ka visi uz Eiropas Savienību eksportētie produkti bez izņēmuma ir no valstīm, kas ratificējušas galvenos starptautiskos nolīgumus jūras tiesību jomā, jo īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju un Konvenciju par tranzonālo un tālu migrējošo zivju krājumiem, un nodrošinātu, ka gadījumos, kad eksportētie produkti ir no RZPO atbildībā esošiem ūdeņiem, to ražotāji ir noslēguši attiecīgu RZPO nolīgumu;

32. uzsver Kopienas zivsaimnieku, akvakultūras audzētāju un apstrādātāju būtiski nepietiekamo konkurētspēju salīdzinājumā ar noteiktām trešām valstīm, jo šajās valstīs ir daudz lētāks darbaspēks un zemāki sociālie standarti;

33. uzskata, ka “sociālā dempinga” problēma, kas sastopama arī daudzās citās ekonomikas nozarēs, ir sevišķi saasināta ZAP jomā un jo īpaši apstrādes rūpniecībā, kurā izmanto lielu darbaspēku;

34. aicina Komisiju izmantot visus rīcībā esošos instrumentus, lai galvenās ZAP importētājvalstīs ES vismaz ievērotu astoņas Starptautiskās darba organizācijas konvencijas par darba pamattiesībām;

35. prasa, lai visas ES tirdzniecības preferences par ZAP piešķirtu vienīgi tad, ja tiek ievērotas stingras prasības vides un sociālajā jomā; arī prasa, lai parakstītajos nolīgumos ar šādu mērķi ietvertie noteikumi paredzētu ticamus saistību uzraudzības pasākumus un preferenču apturēšanu vai vienkāršu atņemšanu, ja izdarīts pārkāpums; aicina attiecībā uz jaunattīstības valstīm īstenot īpaši izstrādātas programmas, kas sniegtu tehnisku un vajadzības gadījumā arī finansiālu atbalstu, lai attiecīgajām valstīm palīdzētu ievērot saistības sociālajā un vides jomā;

36. uzsver, ka ir svarīgi importētajiem ZAP, tostarp barībai un barības ražanai izmantotajām sastāvdaļām, visos aspektos stingri piemērot Kopienas tiesību aktus sanitāro normu un pārbaužu jomā (pārtikas drošība, izsekojamība, profilakse), kas ir ļoti svarīgi patērētāju aizsardzības aspekti; nekavējoties prasa Komisijai šajā jautājumā pastiprināt programmu par trešo valstu pārbaudi, pielāgojot Pārtikas un veterinārā biroja komandējumus, pirmām kārtām palielinot katrā komandējumā pārbaudīto uzņēmumu skaitu, lai iegūtu datus, kas labāk ataino patieso situāciju trešās valstīs;

37. aicina ievērot vislielāko piesardzību, atzīstot noteiktu trešo valstu noteikumus par līdzvērtīgiem piemērojamajiem Eiropas Savienības noteikumiem un apstiprinot to valstu un uzņēmumu sarakstu, kuri ir tiesīgi eksportēt ZAP uz ES; uzskata, ka Veselības un patērētāju aizsardzības ģenerāldirektorātam jābūt tiesīgam no apstiprinātajiem sarakstiem svītrot tādus kuģus vai apstrādes uzņēmumus, kuri neievēro obligātos standartus;

38. aicina būt īpaši uzmanīgiem attiecībā uz produktiem, kurus noteiktos pasaules reģionos ražo pēc jaunām, īpaši intensīvām akvakultūras audzēšanas metodēm, un kritiski izvērtēt šajās saimniecības izmantotās produktivitātes palielināšanas paņēmienus un procesus un to iespējamo ietekmi uz veselību, kā arī ietekmi uz sociālo un vides jomu;

39. pieprasa stingras un biežas pārbaudes visos līmeņos, un jo īpaši pilnvērtīgi saskaņotas un pārredzamas pārbaudes uz robežām, kas būtu proporcionālas attiecīgo produktu radītajam riskam, sevišķi to būtības un izcelsmes dēļ; prasa dalībvalstīm tam velīt visus vajadzīgos finanšu līdzekļus un cilvēkresursus;

KTO reforma

40. atgādina par 6. sasaukuma pieņemtajām rezolūcijām, kurās aicināja Komisiju steidzami veikt vērīgu zivsaimniecības produktu tirgus kopīgās organizācijas reformu, lai veicinātu šīs nozares ienākumus, tirgus stabilitāti, uzlabotu zivsaimniecības produktu tirdzniecību un palielinātu to pievienoto vērtību; pauž nožēlu par šajā jomā pieļauto kavēšanos; atsaucas uz minētajām rezolūcijām, kurās izskatīts jautājums, kādiem ir jābūt šīs reformas pamatprincipiem;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

41. uzsver, ka ar šajā jomā īstenotajiem jaunajiem mehānismiem būtu noteikti jāņem vērā nenovēršamais fakts par zemu izmaksu importa spēcīgo konkurētspēju, kas izriet no videi kaitīgām darbībām vai ir līdzvērtīga sociālajam dempingam, tomēr būtu jācenšas nodrošināt normālu Kopienas produkcijas noietu par pienācīgām cenām;

Informācija patērētājiem

42. pauž pārliecību, ka Eiropas Savienības patērētāji bieži vien izdarītu citu izvēli, ja būtu labāk informēti par pārdošanā esošo produktu patieso būtību, ģeogrāfisko izcelsmi, zvejas vai ražošanas apstākļiem un to kvalitāti;

43. uzsver, ka ir steidzami jāievieš stingri un pārredzami sertifikācijas un marķēšanas kritēriji par Eiropas Savienības ZAP kvalitāti un izsekojamību un jāveicina pēc iespējas ātrāka Kopienas ekoloģiskā marķējuma izstrāde tieši šiem produktiem, lai beidzot pārtrauktu privātu sertifikācijas sistēmu nekontrolētu izplatību;

44. uzskata, ka ZAP ekoloģiskajai sertifikācijai un ekoloģiskajai marķēšanai ir jābūt pārredzamam un patērētājam viegli saprotamam procesam, kā arī ir nepieciešama iespēja šīs metodes izmantot visai nozarei bez izņēmuma, ja vien tiek stingri ievēroti pamata piešķiršanas kritēriji;

Akvakultūra

45. uzsver arvien pieaugošo akvakultūras produktu īpatsvaru Eiropas Savienībā importētajos ZAP;

46. skaidro šo faktu ar to, ka pēdējo desmit gadu laikā noteiktos pasaules reģionos ir paplašinājusies akvakultūras ražošana, savukārt Kopienas akvakultūras ražošana nepārsniedz 2 % no pasaules apjoma un piedzīvo stagnāciju;

47. atzīmē, ka Eiropas Savienībā patērētāju ieradumos un izplatītāju pieprasījumā vērojama būtiska tendence aizstāt svaigus Kopienas izcelsmes produktus ar noteiktiem importētiem akvakultūras produktiem;

48. atzīmē, ka brīvprātīga atbalsta politika tādas ilgtspējīgas Kopienas akvakultūras attīstībai, kurai ir mazāka ietekme uz vidi, ir viena no iespējām, kā samazināt atkarību no ZAP importa, veicināt ekonomisko darbību Eiropas Savienībā un apmierināt strauji augošo pieprasījumu ar plašāku un dažādāku piedāvājumu; šajā saistībā uzsver, ka Eiropas Savienības akvakultūras produktu jomā ir aktīvi jāīsteno pētniecības un attīstības mērķi;

49. šajā jautājumā atsaucas uz 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par jaunu impulsu Eiropas akvakultūras ilgtspējīgas attīstības stratēģijai;

50. aicina Komisiju un dalībvalstis savos priekšlikumos un lēmumos par kopējās zivsaimniecības politikas reformu pienācīgi ņemt vērā šajā ziņojumā minētos ieteikumus;

*

* *

51. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

Zimbabve, jo īpaši Farai Maguwu lieta

P7_TA(2010)0288

Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par Zimbabvi un jo īpaši Farai Maguwu lietu

(2011/C 351 E/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā daudzās Eiropas Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par Zimbabvi un jo īpaši pēdējo, kas pieņemta 2008. gada 17. decembrī ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2010. gada 15. februāra kopējo nostāju 2010/92/KĀDP ⁽²⁾, ar kuru līdz 2011. gada 20. februārim pagarina ierobežojošos pasākumus pret Zimbabvi, kurus ieviesa ar Kopējo nostāju 2004/161/KĀDP ⁽³⁾, un Komisijas 2008. gada 8. decembra Regulu (EK) Nr. 1226/2008 ⁽⁴⁾, ar kuru groza Kopējo nostāju,
 - ņemot vērā Ārlietu padomes 2010. gada 22. februāra secinājumus par Zimbabvi un 10. ES un Dienvidāfrikas ministriju politiskā dialoga 2010. gada 11. maija secinājumus,
 - ņemot vērā iepriekšējās ANO rezolūcijas par asins dimantiem un jo īpaši ANO Drošības padomes rezolūciju 1459 (2003) par Kimberli procesa sertifikācijas sistēmu,
 - ņemot vērā Kimberli procesa sertifikācijas sistēmu, saskaņā ar kuru tās locekļiem ir jāapliecina, ka neapstrādātie dimanti nav izmantoti bruņotu konfliktu finansēšanai,
 - ņemot vērā Āfrikas Cilvēku un tautu tiesību hartu, kuru Zimbabve ir ratificējusi,
 - ņemot vērā 2009. gada 5. novembrī Svakopmundā, Namībijā notikušās Kimberli procesa sertifikācijas sistēmas septītās plenārsēdes paziņojumu, bet jo īpaši tā 13., 14. un 22. punktu,
 - ņemot vērā 2010. gada 21.–24. jūnijā Telavivā, Izraēlā notikušo Kimberli procesa starpsesiju sanākumi,
 - ņemot vērā ES un ĀKK Kotonū partnerattiecību nolīgumu, kas parakstīts 2000. gada 23. jūnijā,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā Zimbabve ir brīvprātīga Kimberli procesa sertifikācijas sistēmas locekle, kas tai ļauj pārdot neapstrādātus dimantus likumīgā starptautiskā tirgū, ja vien ar to tirdzniecību netiek finansēti bruņoti konflikti;
- B. tā kā Kimberli process pašlaik nav vērsts pret cilvēktiesību pārkāpumiem;
- C. tā kā tiek lēsts, ka Zimbabve dažu tuvāko gadu laikā varētu kļūt par lielāko dimantu ražotāju, ja vien pilnībā tiks attīstīts dimantu lauks *Marange (Chiadzwa)* Manicalendas provincē, kas varētu radīt miljardiem eiro lielus ienākumus;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0640.

⁽²⁾ OV L 41, 16.2.2010, 6. lpp.

⁽³⁾ OV L 50, 20.2.2004, 66. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 331, 10.12.2008, 11. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- D. tā kā 2009. gada novembrī Svakopmundā, Namībijā Zimbabve apņēmas veikt virkni pasākumu, lai dimantu ieguve *Marange* notiktu saskaņā ar Kimberli procesa sertifikācijas sistēmu;
- E. tā kā Kimberli procesa starpsesiju sanāksmē, kas notika Telavivā no 2010. gada 21. jūnija līdz 23. jūnijam, nebija iespējams panākt vienprātību par iespējamo cilvēktiesību iekļaušanu Kimberli procesa apsvērumu vidū;
- F. tā kā daudzas starptautiskās NVO (tostarp *Human Rights Watch*, *Global Witness* un *Partnership for Africa-Canada*) puda nopietnu satraukumu par cilvēktiesību stāvokli *Chiadzwa*, īpaši par Zimbabves drošības spēku izdarītajiem cilvēktiesību pārkāpumiem;
- G. tā kā Zimbabves pilsonis un Pētniecības un attīstības centra dibinātājs/vadītājs *Farai Maguwu* un kāda Manicalendas cilvēktiesību NVO, konstatēja, ka Zimbabves valsts drošības spēki ir izdarījuši smagus cilvēktiesību pārkāpumus vairākos Zimbabves dimantu laukos, bet īpaši *Chiadzwa*;
- H. tā kā Zimbabves varas iestādes arestēja *Farai Maguwu* 2010. gada 3. jūnijā par Zimbabves valstij kaitējošas informācijas publicēšanu un kopš tā laika viņš tiek turēts ieslodzījumā sliktos apstākļos, viņam ir liegta pamata veselības aprūpe, tiesības uz to, ka viņa lietu izskata tiesnesis 48 stundu laikā pēc aresta un drošības naudas tiesības,
1. prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot *Farai Maguwu* un nosoda viņa arestēšanas un ieslodzījuma apstākļus;
 2. uzsver, ka Zimbabves varas iestādēm ir jāievēro Kimberli procesa saistības, ko Zimbabve uzņēmusies Svakopmundas sanāksmē, pilnībā jādemilitarizē *Marange* dimantu lauki un jāievieš pasākumi tiesiskuma un kārtības uzturēšanai tā, lai tiktu ievērotas vietējo iedzīvotāju tiesības;
 3. aicina pārskatīt Kimberli procesu, lai atbilstīgi ņemtu vērā cilvēktiesību principus;
 4. prasa, lai Zimbabves valdība ienākumus, ko sniedz dimantu ieguve *Chiadzwa* ieguldītu kā pamatu Zimbabves ekonomikas vispārējā atjaunošanā un izmantotu tos kā līdzekli, lai nodrošinātu veselības, izglītības un sociālo finansējumu, ko pašlaik sniedz starptautiskie donori, un tāpēc mudina valdību izveidot neatkarīgu dimantu ieguldījumu fondu, kas kalpotu Zimbabves iedzīvotājiem;
 5. aicina Zimbabves valdību nodrošināt un atbalstīt neierobežotas vārda brīvības tiesības Zimbabvē, lai NVO (tādas kā *Farai Maguwu* Pētniecības un attīstības centrs) varētu brīvi paust viedokli, nebaudoties no vajāšanas un ieslodzīšanas;
 6. aicina Kimberli procesu nodrošināt, lai Zimbabves uzraugs rīkotos pilnīgi neatkarīgi, ievērojot profesionālo ētiku un cilvēktiesības;
 7. aicina Dienvidāfriku un Dienvidāfrikas attīstības kopienu pašu un Zimbabves, kā arī plašāka Āfrikas dienvidu reģiona interesēs veikt aktīvus pasākumus, lai Zimbabvē atkal atgrieztos pilnīga demokrātija, tiktu atkal ievērots tiesiskums un Zimbabves iedzīvotāju cilvēktiesības; atzīst, ka *Mugabe* un viņa tuvākie atbalstītāji, izlaupīdami valsts ekonomiskos resursus personiskā labuma dēļ, joprojām ir klupšanas akmens politiskās un ekonomiskās atjaunotnes un samierināšanas ceļā Zimbabvē;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

8. atzinīgi vērtē, ka nesen ir atjaunots ES nevēlamo personu un uzņēmumu, kas saistīti ar *Mugabe* režīmu saraksts; uzsver, ka šie ierobežojošie pasākumi, kuri ir paredzēti tikai dažiem Zimbabves režīma elementiem, neietekmēs Zimbabves iedzīvotājus kopumā;

9. uzsver dialoga starp Eiropas Savienību un Zimbabvi nozīmi arī visu pārskatītā Kotonū nolīguma parakstītāju skatījumā un atzinīgi vērtē šajā sakarībā notikušo progresu; aicina Komisiju un Padomi dialogā ar Zimbabvi lielāku nozīmi piešķirt demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību jautājumiem;

10. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu un kandidātvalstu valdībām, Savienības augstai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, Zimbabves un Dienvidāfrikas valdībai un parlamentam, ES un ĀKK Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem, Āfrikas Savienības iestādēm, tostarp Panāfrikas parlamentam, ANO ģenerālsekretāram, Dienvidāfrikas attīstības kopienas ģenerālsekretāram, Kimberli procesa rotējošās vadības priekšsēdētājam (Izraēla) un Nāciju sadraudzības ģenerālsekretāram.

Venecuēla, jo īpaši Maria Lourdes Afiumi lieta

P7_TA(2010)0289

Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par Venecuēlu un jo īpaši Maria Lourdes Afiumi lietu

(2011/C 351 E/20)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par stāvokli Venecuēlā, īpaši 2010. gada 11. februāra, 2009. gada 7. maija, 2008. gada 23. oktobra un 2007. gada 24. maija rezolūcijas,

— ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,

A. tā kā pilnvaru nošķiršana un neatkarīgums ir pamatā ikvienai demokrātiskai un konstitucionālai valstij;

B. tā kā Karakasas izmeklēšanas tiesnese *Maria Lourdes Afiumi* 2009. gada 10. decembrī, rīkojoties saskaņā ar Venecuēlas tiesību aktiem un ANO Patvaļīgās aizturēšanas darba grupas atzinumu, ar stingriem nosacījumiem, tostarp pasēs aizturēšanu, mainīja drošības līdzekli, atbrīvojot no apcietinājuma, *Eligio Cedeño*, kurš atradās iepriekšējās izmeklēšanas apcietinājumā kopš 2007. gada februāra;

C. tā kā saskaņā ar Venecuēlas tiesību aktiem iepriekšējās izmeklēšanas apcietinājuma ilgums nedrīkst pārsniegt divus gadus un tā kā tiesneses *Afiumi* lēmums atbilst pamattiesībām, kas nostiprinātas Venecuēlas un starptautiskajos tiesību aktos;

D. tā kā tiesnesi *Afiumi* tūlīt pēc tam bez oficiālas apsūdzības iesniegšanas tiesā arestēja Izlūkošanas un novēršanas direktorāts (*DISIP*) un 2009. gada 12. decembrī viņa tika ievietota augstākā drošības līmeņa ieslodzījuma vietā *INOF (Instituto Nacional de Orientación Femenina)*, kurā viņa atrodas vēl aizvien, lai gan ir pagājuši jau seši mēneši, atrodoties apstākļus, kas turpina apdraudēt viņas fizisko un garīgo labklājību, jo 24 ieslodzītos, kas arī uzturas šajā iestādē, viņa ir notiesājusi tādiem noziegumiem kā slepkavība, narkotiku tirdzniecība un cilvēku nolaupīšana; tā kā, atrodoties ieslodzījumā, viņa ir pakļauta apvainojumiem, draudiem, verbāliem un fiziskiem uzbrukumiem un nogalināšanas mēģinājumiem;

E. tā kā 2009. gada 11. decembrī prezidents *Hugo Chávez* runā, ko pārraidīja TV, nosauca tiesnesi par bandīti un aicināja ģenerālprokuroru piemērot maksimālo sodu un pat mudināja Nacionālo asambleju noteikt jaunus un smagākus sodus par šādu rīcību, ko varētu piemērot arī ar atpakaļejošu spēku;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- F. tā kā Venecuēlas Konstitūcijas 26. pants paredz, ka tiesu varai ir jābūt autonomai un neatkarīgai un ka Venecuēlas Republikas prezidenta pienākums ir garantēt tiesu varas neatkarību;
- G. tā kā pēc prezidenta paziņojuma, kurā viņš vērsās pret tiesnesi *Afiuni*, viņai inkriminēja amata stāvokļa izmantošanu, korupciju, konspirāciju un palīdzēšanu bēgšanā un tā kā prokurore ir pierādījusi, ka nav saņēmusi naudu, līdz ar to nav pierādījumu apsūdzībai korupcijā, viņā vēl aizvien atrodas ieslodzījumā;
- H. tā kā tiesneses *Afiuni* lietas sakarā ir pieņemta virkne ziņojumu, rezolūciju un paziņojumu, kuros tiek nosodītas Venecuēlas varas iestādes un pausta solidaritāte viņai, juristi un tiesneši no visas pasaules, tādas NVO kā *Amnesty International* un *Human Rights Watch* un ANO augstais komisārs cilvēktiesību jautājumos ir pauduši bažas par viņas situāciju un atzinuši, ka viņa arestēta savas profesionālās ētikas dēļ un tādēļ, ka cīnījiesies par tiesu sistēmas neatkarību, un Amerikas Cilvēktiesību komiteja ir pieprasījusi veikt piesardzības pasākumus, lai garantētu viņas personisko drošību;
- I. tā kā tiesneses *Afiuni* lieta nav vienīgais gadījums, kad politiskās struktūras uzbrūk tiesu varai, un vairāki tiesneši ir atbrīvoti no amata, bet citi devušies trimdā;
- J. tā kā demokrātiskās situācijas pasliktināšanās Venecuēlā ir redzama arī citās jomās, īpaši attiecībā uz preses brīvību, tostarp interneta brīvību, kas nemitīgi cieš no valdības uzbrukumiem un pret ko vērstas dažādas sankcijas, tostarp laikrakstu, radio kanālu, tīmekļa vietņu un televīzijas kanālu slēgšana;
- K. tā kā plašsaziņas līdzekļu brīvība ir būtiski svarīga demokrātijai un pamattiesību ievērošanai, jo plašsaziņas līdzekļi nodrošina iespēju paust savus uzskatus un idejas, pienācīgi respektējot minoritāšu tiesības, tostarp politiskās opozīcijas grupu tiesības, un efektīvi veicina cilvēku iesaistīšanu demokrātiskajos procesos, tā paverot iespējas brīvām un godīgām vēlēšanām;
- L. tā kā pirms 2010. gada 26. septembrī paredzētajām parlamenta vēlēšanām pēc valdības pieprasījuma Nacionālā elektorālā padome ir mainījusi robežas vēlēšanu apgabaliem, no kuriem ievēl 167 Nacionālās asamblejas deputātus, un šis izmaiņas skar līdz pat opozīcijas pārvaldīto 80 % štatu;
- M. tā kā tādi pasākumi kā patvaļīga konfiskācija un atsavināšana, kas kopš 2005. gada skārusi vairāk nekā 760 uzņēmumu, atsevišķos gadījumos skarot ES intereses, apdraud iedzīvotāju sociālās un ekonomiskās pamattiesības;
- N. ņemot vērā saspīlēto politisko situāciju Venecuēlā, kas izpaužas kā pret politisko opozīciju, tās pārstāvjiem, no opozīcijas demokrātiski ievēlētajiem pilsētu mēriem un štatu gubernatoriem, studentu kustību, armijas un tiesu sistēmas pārstāvjiem, *H. Chaves* politikas pretiniekiem, žurnālistiem un plašsaziņas līdzekļiem vērstā vajāšana, draudi, iebiedēšana un politiska un kriminālvajāšana, kuras rezultātā daudzi arestēti politisku motīvu dēļ,
1. nosoda uzbrukumus tiesu varas neatkarībai; pauž bažas par tiesneses *Afiuni* arestēšanu un uzskata, ka ir pārkāptas viņas tiesības un ka šāda rīcība uzskatāma par nopietniem draudiem tiesu varas neatkarībai, kas ir tiesiskuma stūrakmens;
 2. aicina atbrīvot viņu un aicina Venecuēlas valdību apņemties ievērot tiesiskuma vērtības, veicinot, ka valstī tiesu procesi notiek godīgi un bez nevajadzīgas vilcināšanas, nodrošinot visas nepieciešamās juridiskās garantijas;
 3. pauž bažas par to, ka tiesneses *Afiuni* ieslodzījuma apstākļi apdraud viņas fizisko un garīgi veselību, un aicina cietumu pārvaldes iestādes nekavējoties stingri ievērot pasākumus un ieteikumus, ko 2010. gada 11. janvārī saistībā ar tiesneses *Afiuni* aizturēšanas apstākļiem atbalstīja Amerikas Cilvēktiesību komiteja;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

4. nosoda Venecuēlas Republikas prezidenta publiskos paziņojumus, ar kuriem viņš apvainojis un nomelno tiesnesi, pieprasot piemērot viņai maksimālu sodu, un viņa prasību mainīt likumu, lai varētu piemērot vēl lielāku sodu, un uzskata, ka šie paziņojumi pasliktina viņas aizturēšanas apstākļus un ir uzskatāmi par valsts prezidenta vēšanos pret tiesu neatkarību, lai gan viņš ir tas, kuram vajadzētu garantēt tiesu varas neatkarību;
5. atgādina Venecuēlas Bolivāra Republikas valdībai par tās pienākumu ievērot vārda un uzskatu brīvību un preses brīvību, ievērot tiesu neatkarības principu, ko tai par pienākumu uzliek šis valsts Konstitūcija, kā arī dažādas starptautiskas un reģionālas konvencijas un hartas, ko Venecuēla parakstījusi;
6. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos sazināties ar Venecuēlas varas iestādēm, lai paustu ES bažas par stāvokli cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma jomā šajā Dienvidamerikas valstī un cieši pastāvētu uz ES dalībvalstu pilsoņu un uzņēmumu interešu un īpašumtiesību ievērošanu;
7. norāda, ka saskaņā ar Amerikas kontinentu valstu Amerikas valstu demokrātijas hartu demokrātiskā sistēmā bez skaidras un obligātas izcelsmes leģitimitātes, kas balstīta uz vēlēšanām un iegūta tajās, jāievēro arī izpildes leģitimitāte, kurai jābalstās uz plurālisma, pieņemto noteikumu, spēkā esošās konstitūcijas, likumu un tiesiskuma kā pilnībā funkcionējošas demokrātijas garanta ievērošanu, turklāt šāda leģitimitāte ietver miermīlīgas un demokrātiskas politiskās opozīcijas respektēšanu, īpaši tad, ja opozīcija guvusi panākumus un vēlētāju atbalstu vēlēšanās;
8. aicina Venecuēlas valdību, gatavojoties 2010. gada 26. septembrī paredzētajām parlamenta vēlēšanām, ievērot demokrātijas principus un vārda, pulcēšanās un vēlēšanu brīvību, kā arī uzaicināt Eiropas Savienību un starptautiskas organizācijas novērot šīs vēlēšanas;
9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Venecuēlas Bolivāra Republikas valdībai un Nacionālajai asamblejai, Eiropas un Latīņamerikas parlamentārajai asamblejai un Amerikas Valstu organizācijas ģenerālsekretāram.

Ziemeļkoreja

P7_TA(2010)0290

Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par Ziemeļkoreju

(2011/C 351 E/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Korejas pussalu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus, Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, starptautiskos paktus par cilvēktiesībām un citus cilvēktiesību dokumentus,
- ņemot vērā 2010. gada 25. martā pieņemto Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību komisijas rezolūciju "Cilvēktiesību situācija Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā", ko atbalstīja ES dalībvalstis un kurā tika nosodīti "sistemātiskie, plašie un smagie pilsoņu, politisko, ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību pārkāpumi" un "plašie un sistemātiskie cilvēktiesību pārkāpumi", ko veic KTDR,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1718 (2006) un Nr. 1874 (2009),

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas Trešās komitejas rezolūciju “Par cilvēktiesību situāciju Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā”, kas tika pieņemta 64. sesijā 2009. gada 19. novembrī,
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada 22. decembra Lēmumu 2009/1002/KĀDP,
 - ņemot vērā 2009. gada 7. novembra vispārējo salīdzinošo pārskatu par Korejas tautas Demokrātisko Republiku un vienošanos no KTDR puses izskatīt 117 ieteikumus, kas sniegti 2010. gada 18. martā pieņemtajā Cilvēktiesību padomes Vispārējā periodiskā pārskata darba grupas ziņojumā,
 - ņemot vērā īpašā referenta *Vitit Muntarborn* 2010. gada 17. februāra ziņojumu par cilvēktiesību situāciju Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā,
 - ņemot vērā 29. sarunu kārtu ES un Ķīnas dialogā par cilvēktiesībām, kas risinājās 2010. gada 29. jūnijā Madridē un kurā sprieda par Ziemeļkorejas bēgļu jautājumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā cilvēktiesību situācijai KTDR joprojām ir ļoti cieši jāpievēršas, savukārt humanitārā situācija izraisa nopietnas bažas;
- B. tā kā 2010. gada 25. martā pieņemtajā Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību komisijas rezolūcijā “Cilvēktiesību situācija Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā” tika paustas dziļas bažas par to, ka joprojām tiek saņemtas ziņas par sistemātiskiem, plašiem un smagiem pilsoņu, politisko, ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību pārkāpumiem KTDR;
- C. tā kā ANO īpašais referents jautājumos par cilvēktiesību situāciju KTDR savā ikgadējā ziņojumā ANO Cilvēktiesību padomei raksturoja šīs valsts cilvēktiesību situāciju kā “briesmīgu”;
- D. tā kā KTDR valdība noraida īpašā referenta jautājumos par cilvēktiesību situāciju KTDR mandātu, ir liegusi viņam iekļūt valstī un atsakās sadarboties ar ANO cilvēktiesību mehānismu;
- E. tā kā ANO īpašā referenta ziņojumā tika konstatēts, ka sešu pušu sarunu atsākšana par atbrīvošanos no kodolieročiem arī varētu kļūt par iespēju, kas ļauj uzlabot cilvēktiesību situāciju;
- F. tā kā ANO īpašais referents ierosināja Drošības padomei spriest par cilvēktiesību pārkāpumiem KTDR, kā arī izveidot izmeklēšanas komisiju, lai izmeklētu varbūtējos noziegumus pret cilvēci, par kādiem tiek apgalvots, ka tos izdarījuši KTDR valdība;
- G. tā kā daudzas starptautiskas nevalstiskas cilvēktiesību organizācijas ir aicinājušas Eiropas Savienību pievērst lielāku uzmanību jautājumiem attiecībā uz cilvēktiesībām Ziemeļkorejā;
- H. tā kā ANO Cilvēktiesību padome pauž nožēlu par smagajiem, plašajiem un sistemātiskajiem cilvēktiesību pārkāpumiem KTDR, jo paši spīdzināšanas un darba nometņu izmantošanu attiecībā uz politiskajiem ieslodzītajiem un KTDR repatriētajiem pilsoņiem;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- I. tā kā KTDR varasiestādes sistemātiski izpilda ārpustiesas nāvessodus un patvaļīgus arestus, kā arī uz to sirdsapziņas ir cilvēku pazušana;
- J. tā kā tiesu sistēma atrodas valsts uzraudzībā un nāvessodu piemēro daudziem noziegumiem pret valsti un kriminālkodekss šo kategoriju periodiski paplašina, bet pilsoņi, ieskaitot bērnus, tiek piespiesti noskatīties publisku soda izpildi;
- K. tā kā KTDR valdība nepieļauj organizētu politisku opozīciju, brīvas un taisnīgas vēlēšanas, brīvus plašsaziņas līdzekļus, ticības brīvību, biedrošanās brīvību vai koplīgumus;
- L. tā kā trešo valstu pilsoņu no Japānas, Korejas Republikas un citām valstīm (saskaņā ar ziņām, iespējams, arī ES pilsoņu) nolaupīšana un aizvešana joprojām ir neatrisināts jautājums un ir nepieciešama apņēmīga rīcība no starptautiskās sabiedrības puses;
- M. tā kā liels skaits ziemeļkorejiešu bēg uz Ķīnas Tautas Republiku, savukārt par daudzām sievietēm tiek ziņots, ka tās ir tikušas pakļautas cilvēku tirdzniecībai un piespiedu laulībām, bet ir saņemtas ziņas, ka ĶTR piespiež Ziemeļkorejas bēgļus atgriezties KTDR, pārkāpjot starptautiskās normas par repatriācijas aizliegumu, kā arī ir ziņas, ka tā liedz KTDR pilsoņiem piekļuvi UNCHR patvēruma piešķiršanas procedūrām, pārkāpjot 1951. gada ANO Bēgļu konvenciju un tās protokolu 1967, kuram ĶTR ir pievienojies, un tā kā ienāk satraucoši ziņojumi par šo pilsoņu likteni, kuri tika repatriēti piespiedu kārtā;
- N. tā kā valstī pastāvošā prakse par kopējo vainu iesloga cietumā veselas ģimenes, ieskaitot bērnus un vecvecākus; tā kā attiecība uz šiem ieslodzītajiem notiek smagi cilvēktiesību pārkāpumi, spīdzināšana, badināšana, vergu darbs un, kā tiek ziņots, varētu būt gājuši bojā jau apmēram 100 000 cilvēku, bieži sakarā ar spēku izsīkumu vai neārstētām slimībām;
- O. tā kā satelītattēli un dažādi ziņojumi, ko snieguši pārbēdzēji no Ziemeļkorejas, apliecina to, ka KTDR darbojas vismaz sešas koncentrācijas nometnes ar vairāk nekā 150 000 politiskajiem ieslodzītajiem un ka tad, ja pieskaita visu pārējo kategoriju ieslodzītos, kā piemēram, piespiedu kārtā repatriētie no ĶTR, ieslodzījuma vietās atrodas apmēram 200 000 cilvēku;
- P. tā kā liela iedzīvotāju daļa cieš badu un lielā mērā ir atkarīgi no starptautiskas pārtikas palīdzības un tā kā Pasaules pārtikas programma 2009. gada septembrī ziņoja, ka trešdaļa Ziemeļkorejas sieviešu un bērnu cieš no pārtikas trūkuma;
- Q. tā kā sabiedrību pārvalda politika "armijai — priekšroka" un "čuhčes" ideoloģija, kura pieprasa valsts vadoņa slavināšanu;
- R. tā kā ticamas ziņas, kas saņemtas no pārbēdzējiem, stāsta, ka iedzīvotājus pakļauj piespiedu darba mobilizācijas kampaņām, bet cilvēku piekļuve izglītībai un darba iespējām balstās uz viņu "songbu" (sociālās šķiras statusu), kuru nosaka viņu vai viņu ģimenes lojalitāte režīmam;
- S. tā kā "naudas reforma" 2009. gada 30. novembrī izvērtās par nopietnu kaitējumu jau tā nestabilajai ekonomikai un noveda pie tālākas to iedzīvotāju slāņu grimšanas nabadzībā, kuri nav privilēģētie slāņi, un tā rezultātā sabiedrībā parādījās dziļa neapmierinātība;
- T. tā ka nevienam ārzemju žurnālistiem nav atļauts neierobežoti iekļūt KTDR un tā kā Korejas Centrālā ziņu aģentūra ir vienīgais informācijas avots visiem plašsaziņas līdzekļiem Ziemeļkorejā, bet radio un TV var saņemt signālu tikai no valdības raidstacijām un ārzemju raidījumu uztveršana ir stingri aizliegta, piemērojot smagas sankcijas, bet valsts iedzīvotājiem kopumā nav piekļuves internetam,

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

1. aicina KTDR nekavējoties izbeigt smagos, plašos un sistemātiskos cilvēktiesību pārkāpumus, ko tā veic pret savu tautu un kuri var kļūt par noziegumiem pret cilvēci un tādējādi uz tiem var attiecināt starptautiskās krimināltiesības;
2. aicina KTDR nekavējoties un uz visiem laikiem pārtraukt sodu publisku izpildi un atcelt nāvessodu KTDR;
3. aicina KTDR pārtraukt ārpustiesas nāvessodu izpildi un cilvēku piespiedu pazušanas, pārtraukt piemērot spīdzināšanu un piespiedu darbu, atbrīvojot politiskos ieslodzītos un ļaut saviem pilsoņiem brīvi pārvietoties;
4. aicina KTDR iestādes nodrošināt piekļuvi pārtikas un humanitārajai palīdzībai visiem pilsoņiem atkarībā no nepieciešamības;
5. aicina KTDR dot saviem pilsoņiem vārda brīvību un preses brīvību, kā arī no cenzūras brīvu piekļuvi internetam;
6. aicina ES atbalstīt to, ka tiek izveidota ANO izmeklēšanas komisija, lai izvērtētu agrākos un pašreizējos cilvēktiesību pārkāpumus KTDR nolūka noteikt, ciktāl šādi pārkāpumi un nesodāmība saistībā ar pārkāpumiem var tikt klasificēti kā noziegumi pret cilvēci, un aicina ES dalībvalstis šajā nolūkā dot ieguldījumu ANO rezolūcijā Ģenerālajā asamblejā;
7. ņemot vērā situācijas nopietnību, aicina ES iecelt ES īpašo pārstāvi KTDR jautājumos, lai nodrošinātu pastāvīgu uzmanību un koordināciju gan Eiropas Savienībā, gan ar galvenajiem partneriem, kā ASV un Korejas Republiku;
8. aicina KTDR iestādes pildīt ieteikumus, kas sniegti Cilvēktiesību padomes Vispārējā periodiskā pārskata darba grupas ziņojumā, un kā pirmo soli ļaut inspicēt visa veida ieslodzījuma vietas Sarkana Krusta Starptautiskajai komitejai un citiem neatkarīgiem starptautiskiem ekspertiem, kā arī ļaut ANO īpašajam referentam apmeklēt valsti;
9. aicina KTDR valdību nodrošināt visaptverošu izmeklēšanu, kas dotu pārredzamu un apmierinošu rezultātu, nodot galīgu un pilnīgi nokomplektētu informāciju par ES pilsoņiem un trešo valstu pilsoņiem, par kuriem ir aizdomas, ka viņus varētu būt nolaupījusi Ziemeļkorejas valsts pēdējās desmitgadēs, un nekavējoties atbrīvot tos nolaupītos, kuri joprojām tiek aizturēti valstī;
10. mudina ES dalībvalstis turpināt piešķirt Ziemeļkorejas bēgļiem patvērumu un ieņemt sistemātiskāku nostāju, organizējot Eiropas un starptautisko aizsardzību ziemeļkorejiešiem, kuri bēg no izmisīgās situācijas, kāda tur valda, un aicina Komisiju turpināt atbalstīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas palīdz Ziemeļkorejas bēgļiem;
11. aicina KTR pārtraukt arestēt un repatriēt Ziemeļkorejas bēgļus uz KTDR, pildīt saistības, ko tai uzliek 1951. gada Bēgļu konvencija un tās protokols 1967, ļaut UNCHR piekļuvi Ziemeļkorejas bēgļiem, lai noteiktu viņu statusu un palīdzētu viņiem droši pārcelties, kā arī piešķirt Ziemeļkorejas sievietēm, kas precējušās ar KTR pilsoņiem, legāla rezidenta statusu;
12. aicina KTR izmantot savas ciešas attiecības ar KTDR, lai veicinātu šajā valstī ekonomiskās un sociālās reformas nolūkā uzlabot Ziemeļkorejas iedzīvotāju dzīves apstākļus un sociālās tiesības;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

13. aicina Komisija izvirzīt jautājumu par cilvēktiesību situāciju KTDR un jautājumu par Ziemeļkorejas bēgļiem ĶTR visās ES un Ķīnas augstākā līmeņa sarunas un ES un Ķīnas cilvēktiesību dialogā;
 14. aicina Komisiju saglabāt pastāvošās humanitārās palīdzības programmas un sakaru kanālus ar KTDR un stingri uzraudzīt pārtikas palīdzības un humanitārās palīdzības sadali Ziemeļkorejā, lai tā atbilstu starptautiskajiem standartiem attiecībā uz pārraudzību un pārskatatbildību;
 15. aicina Komisiju un ES dalībvalstis turpināt aktīvu dialogu un atbalstu nevalstiskajam organizācijām un pilsoniskās sabiedrības darbiniekiem, kas strādā, lai veidotu kontaktus KTDR, lai stimulētu izmaiņas, kas novestu pie cilvēktiesību vides uzlabošanas;
 16. aicina Komisiju iekļaut ES un Korejas Republikas brīvās tirdzniecības nolīgumā klauzulu par strādnieku tiesību uzraudzību, kuri strādā *Kaesong* industriālajā kompleksā KTDR,
 17. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju dalībvalstīm un kandidātvalstīm, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, Korejas Republikas valdībai, Korejas Tautas Demokrātiskās Republikas valdībai, Ķīnas Tautas Republikas valdībai un Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāram.
-

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Pieprasījums aizstāvēt deputāta Valdemar Tomasevski imunitāti

P7_TA(2010)0252

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija lēmums par pieprasījumu aizstāvēt Valdemar Tomaševski deputāta imunitāti un privilēģijas (2010/2047(IMM))

(2011/C 351 E/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pieprasījumu aizstāvēt *Valdemar Tomaševski*, ko Eiropas Parlaments saņēma 2010. gada 2. februārī un par ko informāciju plenārsēdē sniedza 2010. gada 24. martā,
 - pēc *Valdemar Tomaševski* uzklaušīšanas saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā 7. Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās 8. un 9. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlšanu tiešās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā 2005. gada 28. septembrī pieņemto Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 6. panta 2. punktu un 7. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0214/2010),
- A. tā kā *Valdemar Tomaševski* ir Eiropas Parlamenta deputāts;
- B. tā kā tiesvedība pret *Valdemar Tomaševski* netiek veikta Protokola 8. panta nozīmē un tā kā līdz ar to šī lieta nav saistīta ar deputāta imunitāti;
- C. tā kā pēc viņa norādītā Lietuvā ievēlētiem Eiropas deputātiem arī ir jāievēro Valsts politiku rīcības kodekss (turpmāk "rīcības kodekss"), kas pieņemts ar 2006. gada 19. septembra likumu (N.X-816) un par kura ievērošanu rūpējas Lietuvas Valsts amatpersonu ētikas komisija, kas ir izveidota ar 2008. gada 1. jūlija likumu (N.X-1777);
- D. tā kā Lietuvas Valsts amatpersonu ētikas komisija 2010. gada 22. janvārī, ņemot vērā Eiropas deputāta *Valdemar Tomaševski* politisko darbību, pieņēma lēmumu, balstoties uz šo rīcības kodeksu, izteikt viņam atklātu brīdinājumu;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- E. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma ⁽¹⁾ 2. pantu “*deputāti īsteno savas pilnvaras neatkarīgi*”;
- F. ņemot vērā Savienības tiesību prioritāti;
- G. tā kā šis lēmums, kā arī tam pamatā esošais Lietuvas Republikas tiesību akts ir pretrunā Savienības tiesībām, jo tajos nav ievērota Deputātu nolikuma 2. pantā noteiktā Eiropas deputāta brīvība un neatkarība;
- H. tā kā Eiropas Komisijai, kuras pienākums ir uzraudzīt līgumu ievērošanu, ir jāuzsāk pret Lietuvas Republiku pienākumu neizpildes procedūra, balstoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 258. pantu;
1. aicina Eiropas Komisiju panākt, lai Lietuvas varas iestādes ievērotu Eiropas Savienības tiesību aktus, ja nepieciešams, uzsākot Līguma par Eiropas Savienības darbību 258. pantā paredzēto Kopienas tiesību aktu neizpildes procedūru;
 2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu Eiropas Komisijai un Lietuvas Republikas kompetentajām iestādēm.
-

⁽¹⁾ OV L 262, 7.10.2005., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Dalībvalstu pievienošanās 1928. gada 22. novembrī Parīzē parakstītajai Konvencijai par starptautiskajām izstādēm ***

P7_TA(2010)0248

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar ko dalībvalstīm tiek atļauts pievienoties Parīzē 1928. gada 22. novembrī parakstītajai Konvencijai par starptautiskām izstādēm, kura papildināta ar 1948. gada 10. maija, 1966. gada 16. novembra un 1972. gada 30. novembra protokoliem un ar 1982. gada 24. jūnija un 1988. gada 31. maija grozījumiem (08100/2010 – C7-0105/2010 – 2010/0015(NLE))

(2011/C 351 E/23)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (08100/2010),
 - ņemot vērā Padomes lūgumu sniegt piekrišanu (C7-0105/2010), kurš iesniegts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punkta pirmo daļu un 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 81. un 90. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu (A7-0201/2010),
1. piekrīt Padomes lēmuma projektam;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

Konvencijas par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību Protokola par kompleksu piekrastes teritoriju pārvaldību noslēgšana ***

P7_TA(2010)0249

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par Padomes lēmuma projektu par Konvencijas par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību Protokola par kompleksu piekrastes teritoriju pārvaldību Vidusjūras reģionā noslēgšanu Eiropas Savienības vārdā (09132/2010 – C7-0128/2010 – 2010/0016(NLE))

(2011/C 351 E/24)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (09132/2010),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 192. panta 1. punktam un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktam,
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ieteikumu (A7-0191/2010),
1. piekrist protokola noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Nolīgums starp Eiropas Savienību un Īslandi un Norvēģiju par dažu Padomes Lēmuma 2008/615/TI un Padomes Lēmuma 2008/616/TI noteikumu piemērošanu ***

P7_TA(2010)0250

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par Nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Īslandi un Norvēģiju attiecībā uz dažu noteikumu piemērošanu, kas noteikti Padomes Lēmumā 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, un Padomes Lēmumā 2008/616/TI par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, tostarp tā pielikumā (05309/2010 – C7-0031/2010 – 2009/0191(NLE))

(2011/C 351 E/25)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu nolīgumam starp Eiropas Savienību un Īslandi un Norvēģiju attiecībā uz dažu noteikumu piemērošanu, kas noteikti Padomes Lēmumā 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, un Padomes Lēmumā 2008/616/TI par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, tostarp tā pielikumā (05060/2009),

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (05309/2010),
 - ņemot vērā Padomes iesniegto piekrišanas pieprasījumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu saistībā ar 82. panta otrās daļas 1. punkta d) apakšpunktu un 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu (C7-0031/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A7-0173/2010),
1. piekrīt nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Īslandes un Norvēģijas valdībām un parlamentiem.

Šveices un Lihtenšteinas dalība FRONTEX darbībā ***

P7_TA(2010)0251

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par nolīguma noslēgšanu Savienības vārdā starp Eiropas Savienību, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, par aspektiem minēto valstu dalībai Eiropas Aģentūrā operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (05707/2010 – C7-0217/2009 – 2009/0073(NLE))

(2011/C 351 E/26)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu nolīgumam starp Eiropas Kopienī, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, par aspektiem minēto valstu dalībai Eiropas Aģentūrā operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (10701/2009),
- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2009)0255),
- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (05707/2010),
- ņemot vērā EK līguma 62. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 66. pantu saistībā ar 300. panta 2. punkta pirmās daļas pirmo teikumu un 3. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C7-0217/2009),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta b) apakšpunktu un 74. pantu saistībā ar 218. panta 6. punkta otrās daļas a) un v) apakšpunktu,

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A7-0172/2010),
1. piekrīt nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu, Šveices Konfederācijas un Lihtenšteinas Firstistes valdībām un parlamentiem.

Statistikas datu kvalitāte pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras kontekstā *

P7_TA(2010)0253

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 479/2009 attiecībā uz statistikas datu kvalitāti pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras kontekstā (COM(2010)0053 – C7-0064/2010 – 2010/0035(NLE))

(2011/C 351 E/27)

(Apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2010)0053),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 126. panta 14. punkta trešo daļu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0064/2010),
 - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2010. gada 31. marta atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0220/2010),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 103, 22.4.2010., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
1.a apsvērums (jauns)**

(1a) *Ne Komisijas (Eurostat) jau 2004. gadā izteiktie brīdinājumi, ne Komisijas iniciatīvas šajā jomā, kas tika izklāstītas 2004. gada 22. decembra paziņojumā “Par Eiropas pārvaldes stratēģiju fiskālajai statistikai”⁽¹⁾, diemžēl nepamudināja Padomi veikt jau toreiz steidzami nepieciešamās reformas finanšu statistikas pārvaldes struktūrā. Savlaicīgi rīkojoties, nepilnības paziņotajos svarīgajos valsts budžeta deficīta datos būtu konstatētas daudz ātrāk un būtu vismaz bijis iespējams mazināt tā rezultātā radušos krīzi. Tādēļ ir ļoti svarīgi nodrošināt Komisiju (Eurostat) ar atbilstošām kompetencēm, piešķirot tai vajadzīgos cilvēkresursus un iespējami lielāku neatkarību.*

⁽¹⁾ COM(2004)0832.

Grozījums Nr. 2**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
1.b apsvērums (jauns)**

(1b) *Komisijai būtu jāizvērtē dalībvalstu iepriekš veiktā finanšu statistikas datu vākšana un novērtēšana un jāizdara par to secinājumi. Par šiem secinājumiem būtu jāinformē Eiropas Parlaments.*

Grozījums Nr. 3**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
3. apsvērums**

(3) Pārskatītā fiskālās statistikas pārvaldība kopumā darbojusies labi un ir nodrošinājusi apmierinošus rezultātus attiecīgo fiskālo datu iesniegšanā par valdības budžeta deficītu un valdības parādu. **Jo īpaši dalībvalstis vairākumā gadījumu** ir lojāli sadarbojušās un pierādījušas savas spējas iesniegt kvalitatīvus fiskālos datus.

(3) **Lai gan** pārskatītā fiskālās statistikas pārvaldība kopumā darbojusies labi un ir nodrošinājusi apmierinošus rezultātus attiecīgo fiskālo datu iesniegšanā par valdības budžeta deficītu un valdības parādu, **un lielākā daļa dalībvalstu** ir lojāli sadarbojušās un pierādījušas savas spējas iesniegt kvalitatīvus fiskālos datus, **būtu vajadzējis izmantot agrāk bijušās iespējas uzlabot Komisijai (Eurostat) iesniegto datu kvalitāti un apjomu.**

Grozījums Nr. 4**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
4. apsvērums**

(4) Tomēr nesenie notikumi ir arī skaidri apliecinājuši, ka ar pašreizējo fiskālās statistikas pārvaldību vēl joprojām nepietiekami efektīvi tiek novērsts risks, ka Komisijai tīši tiks paziņoti nepareizi vai neprecīzi dati.

(4) Tomēr nesenie notikumi **Savienībā** ir arī skaidri apliecinājuši, ka ar pašreizējo fiskālās statistikas pārvaldību vēl joprojām nepietiekami efektīvi tiek novērsts risks, ka Komisijai tīši tiks paziņoti nepareizi vai neprecīzi dati.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 5

Regulas priekšlikums – grozījumu akts 4.a apsvēruma (jauns)

(4a) Komisijai (Eurostat) iesniegto Savienības līmeņa statistikas datu ticamība ir tieši atkarīga no to statistikas datu ticamības, kurus dalībvalstis iegūst valsts līmenī.

Grozījums Nr. 6

Regulas priekšlikums – grozījumu akts 4.b apsvēruma (jauns)

(4b) Institucionālās neatkarības nodrošināšana visām dalībvalstu normatīvajos aktos noteiktajām statistikas iestādēm ir būtiska, lai varētu izvairīties no tā, ka attiecīgo valstu valdības uz tām izdara nepamatotu spiedienu.

Grozījums Nr. 7

Regulas priekšlikums – grozījumu akts 5. apsvēruma

(5) Saistībā ar šo Komisijai (Eurostat) jāpiešķir papildu tiesības piekļūt plašākai informācijai datu kvalitātes novērtēšanas nolūkā.

(5) Saistībā ar šo Komisijai (Eurostat) jāpiešķir papildu tiesības piekļūt plašākai informācijai datu kvalitātes novērtēšanas nolūkā. ***Ir svarīgi, lai no dalībvalstīm iegūtos datus savlaicīgi paziņo arī Eiropas Centrālās bankas Statistikas ģenerāldirektorātam.***

Grozījums Nr. 8

Regulas priekšlikums – grozījumu akts 5.a apsvēruma (jauns)

(5a) Lai nodrošinātu ekonomikas datu salīdzināmību, ir nepieciešama vienota metodoloģija. Tādēļ Komisijai būtu jāveicina statistikas datu vākšanas saskaņošana.

Grozījums Nr. 9

Regulas priekšlikums – grozījumu akts 6. apsvēruma

(6) Veicot uzraudzības apmeklējumus valstīs, kuru statistikas informācija tiek rūpīgi pārbaudīta, Komisijai (Eurostat) jābūt pilnvarotai piekļūt valdības struktūru kontiem centrālā, pavalsts, vietējā un sociālās nodrošināšanas līmenī, tostarp nodrošinot detalizētu grāmatvedības informāciju, attiecīgus statistikas apsekojumus un aptaujas, kā arī citu saistīto informāciju, ievērojot tiesību aktus par datu aizsardzību un statistikas konfidencialitāti.

(6) Veicot uzraudzības apmeklējumus valstīs, kuru statistikas informācija tiek rūpīgi pārbaudīta, Komisijai (Eurostat) jābūt pilnvarotai piekļūt valdības struktūru kontiem centrālā, pavalsts, vietējā un sociālās nodrošināšanas līmenī, tostarp nodrošinot detalizētu grāmatvedības informāciju, attiecīgus statistikas apsekojumus un aptaujas, kā arī citu saistīto informāciju, ***tostarp par ārpusbilances darījumiem***, ievērojot tiesību aktus par datu aizsardzību un statistikas konfidencialitāti.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 10**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
6.a apsvēruma (jauns)**

(6a) Lai Komisija (Eurostat) varētu ar atbildību pildīt paplašinātas kontroles pienākumus, attiecīgajos departamentos ir nepieciešams palielināt kvalificēto darbinieku skaitu. Papildu izmaksas jāsedz no budžeta un papildu darbinieki jānodrošina, pārceļot amata vietas Komisijā.

Grozījums Nr. 11**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
7. apsvēruma**

(7) Galvenā uzmanība pārbaudēs būtu jāpievērš atsevišķu vispārējās valdības vienību, kā arī ārpus vispārējās valdības sektora klasificēto valsts vienību valdības kontiem, un ir jānovērtē šo valdības kontu izmantošana statistikā.

(7) Galvenā uzmanība pārbaudēs būtu jāpievērš atsevišķu vispārējās valdības vienību, kā arī ārpus vispārējās valdības sektora klasificēto valsts vienību valdības kontiem, un ir jānovērtē šo valdības kontu izmantošana statistikā. **Budžeta novērtēšanas vajadzībām vajadzētu izmantot gan termiņa vidusposma analīzi, gan daudzgadu shēmas.**

Grozījums Nr. 12**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
8.a apsvēruma (jauns)**

(8a) Dalībvalstīm būtu jānodrošina Komisija (Eurostat) ar visiem statistikas datiem un budžeta informāciju, kas iegūta, pamatojoties uz standartizētu un starptautiski pieņemtu grāmatvedības uzskaites metodi.

Grozījums Nr. 13**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
8.b apsvēruma (jauns)**

(8b) Komisijai būtu jāapsver iespējas saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta izstrādāt sankcijas gadījumiem, kad dalībvalstis iesniedz nepareizi atspoguļotus makroekonomiskos statistikas datus. Komisijai būtu jāapsver šādu sankciju piemērošana dalībvalstīm, kuras vilti makroekonomiskos statistikas datus attiecībā uz to budžeta deficītu un valsts parādu.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 14**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – -1. punkts (jauns)**

Regula (EK) Nr. 479/2009

2. pants – 1. punkts

(-1) Regulas 2. panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. “Plānotie valdības budžeta deficīta un valdības parāda skaitļi” ir skaitļi, ko dalībvalstis nosaka kārtējam gadam. Tās ir visjaunākās oficiālās prognozes, kurās ņemti vērā jaunākie budžeta lēmumi, ekonomikas attīstība un tās perspektīvas, kā arī mēneša un ceturkšņa izpilde. Tās ir jāsaprot cik vien iespējams īsu laiku pirms datu iesniegšanas termiņa.”

Grozījums Nr. 15**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 2. punkts**

Regula (EK) Nr. 479/2009

8. pants – 2. punkts – 1. daļa

2. Dalībvalstis pēc iespējas drīz nodrošina Komisijai (Eurostat) piekļuvi visai informācijai, kas vajadzīga datu kvalitātes vērtējumam, **tostarp tādai statistikas informācijai kā nacionālo kontu dati, apraksti, pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras datu paziņošanas tabulas, paziņojumiem pievienotās papildu aptaujas un skaidrojumi.**

2. Dalībvalstis pēc iespējas drīz nodrošina Komisijai (Eurostat) piekļuvi visai **statistikas un budžeta** informācijai, kas vajadzīga datu kvalitātes vērtējumam. **Šī informācija tiek balstīta uz standartizētu un starptautiski pieņemtu grāmatvedības metodi, kas ir saskaņota ar Komisiju (Eurostat). Statistikas un budžeta informācijā jo īpaši ietilpst:**

- a) nacionālo kontu dati;
- b) apraksti;
- c) pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras (EDP) datu paziņošanas tabulas;
- d) EDP paziņojumiem pievienotās papildu aptaujas un skaidrojumi;
- e) informācija no galvenās revīzijas iestādes, Finanšu ministrijas vai attiecīgās reģionālās iestādes par dalībvalsts un reģionālo budžetu izpildi;
- f) ārpusbudžeta iestāžu vai bezpeļņas organizāciju un līdzīgu iestāžu konti, kas nacionālajos kontos ir vispārējās valdības sektora daļa;
- g) izsmēloša informācija par jebkāda veida ārpusbilances iestādēm;
- h) sociālās nodrošināšanas fondu konti un
- i) pašvaldību pārskati.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 16**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 3. punkts**

Regula (EK) Nr. 479/2009

11. pants – 3. punkts – 1. daļa

3. Metodikas izpētes **apmeklējumi** ir paredzēti, lai uzraudzītu procesus un pārbaudītu kontus, kas ir iesniegto faktisko datu pamatā, un lai izdarītu detalizētus secinājumus par iesniegto datu kvalitāti, kā noteikts 8. panta 1. punktā.

3. **Par** metodikas izpētes **apmeklējumiem var iepriekš nepaziņot, un tie** ir paredzēti, lai uzraudzītu procesus, **tostarp dalībvalsts statistikas iestādes neatkarību no valdības**, un pārbaudītu kontus, kas ir iesniegto faktisko datu pamatā, un lai izdarītu detalizētus secinājumus par iesniegto datu kvalitāti, kā noteikts 8. panta 1. punktā.

Grozījums Nr. 17**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 3. punkts**

Regula (EK) Nr. 479/2009

11. pants – 3. punkts – 2. daļa

Metodikas izpētes apmeklējumus veic **vienīgi tādos ārkārtējos** gadījumos, kad **ir skaidri konstatēti nozīmīgi** ar datu kvalitāti saistīti riska **faktori** vai **problēmas**.

Metodikas izpētes apmeklējumus, **kas notiek ar vai bez iepriekšēja paziņojuma**, veic **tikai** gadījumos, kad **rodas aizdomas par nopietniem** ar datu kvalitāti saistītiem riska **faktoriem** vai **problēmām**. **Komisija izveido sarakstu ar gadījumiem, kuros var būt nozīmīgi ar datu kvalitāti saistīti riska faktori vai problēmas. Šo sarakstu izveido, apspriežoties ar CMFB.**

Grozījums Nr. 18**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 4. punkts**

Regula (EK) Nr. 479/2009

12. pants – 1. punkts – 1. daļa

1. Dalībvalstis pēc Komisijas (Eurostat) pieprasījuma nodrošina nacionālo kontu ekspertu palīdzību, tostarp, sagatavojot un veicot metodikas izpētes apmeklējumus. Pildot savus pienākumus, ekspertu viedoklis ir neatkarīgs. Nacionālo kontu ekspertu sarakstu sagatavo, pamatojoties uz priekšlikumiem, ko Komisijai (Eurostat) iesūtījušas valstu iestādes, kuru atbildībā ir ziņošana par pārmērīgu deficītu.

1. Dalībvalstis pēc Komisijas (Eurostat) pieprasījuma nodrošina nacionālo kontu ekspertu palīdzību, tostarp, sagatavojot un veicot metodikas izpētes apmeklējumus **arī bez iepriekšēja paziņojuma**. Šie eksperti, pildot savus pienākumus, pauž neatkarīgu viedokli, **un iziet īpašu apmācību, lai nodrošinātu augsta līmeņa specializētās zināšanas un objektivitāti**. Nacionālo kontu ekspertu sarakstu sagatavo, pamatojoties uz priekšlikumiem, ko Komisijai (Eurostat) iesūtījušas valstu iestādes, kuru atbildībā ir ziņošana par pārmērīgu deficītu.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 19**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 5. punkts**

Regula (EK) Nr. 479/2009

12. pants – 2. punkts – 1. daļa

2. Veicot metodikas izpēti apmeklējumus, Komisijai (Eurostat) ir tiesības piekļūt visu valdības struktūru kontiem centrālā, pavalsts, vietējā **un** sociālās nodrošināšanas līmenī, **tostarp** tiesības saņemt detalizētu izmantoto grāmatvedības informāciju, piemēram, par darījumiem un bilancēm, attiecīgus statistikas apsekojumus un aptaujas, kā arī citu saistīto informāciju, piemēram, citu valsts struktūru analītiskus dokumentus un grāmatvedības datus.

2. Veicot metodikas izpēti apmeklējumus, **par kuriem var arī iepriekš nepaziņot**, Komisijai (Eurostat) ir tiesības piekļūt visu valdības struktūru kontiem centrālā, pavalsts un vietējā līmenī, **kā arī** sociālās nodrošināšanas (**tostarp valsts garantēto pensiju fonda**) datiem **un** tiesības saņemt detalizētu izmantoto grāmatvedības informāciju, piemēram, par darījumiem un bilancēm, attiecīgus statistikas apsekojumus un aptaujas, kā arī citu saistīto informāciju, piemēram, citu valsts struktūru analītiskus dokumentus un grāmatvedības datus.

Grozījums Nr. 20**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 5. punkts**

Regula (EK) Nr. 479/2009

12. pants – 2. punkts – 1.a daļa (jauna)

Eiropas Centrālās bankas pārstāvji var piedalīties Komisijas (Eurostat) ierēdņu veiktajos metodikas izpēti apmeklējumos un viņiem palīdzēt.

Grozījums Nr. 21**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 5. punkts**

Regula (EK) Nr. 479/2009

12. pants – 2. punkts – 1.b daļa (jauna)

Komisija (Eurostat) var veikt pārbaudes uz vietas un iztaujāt jebkuru iestāžu pārstāvjus, ja tā uzskata, ka tas nepieciešams saistībā ar tās darbu.

Grozījums Nr. 22**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 5. punkts**

Regula (EK) Nr. 479/2009

12. pants – 2. punkts – 2. daļa

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai sekmētu metodikas izpēti apmeklējumus. Šos apmeklējumus var veikt valsts iestādēs, kuras ir saistītas ar datu sniegšanu sakarā ar pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, kā arī visos citos dienestos, kuri tieši vai netieši iesaistīti valsts bilanču un parāda dokumentu gatavošanā. Dalībvalstis nodrošina, lai minētās valsts iestādes un dienesti un vajadzības gadījumā valsts iestādes, kam uzlikta funkcionāla atbildība par valdības kontu kontroli, Komisijas ierēdņiem vai citiem 1. punktā minētajiem ekspertiem sniegtu vajadzīgo palīdzību pienākumu izpildē, tostarp nodrošinot piekļuvi dokumentiem, lai apliecinātu iesniegtos datus par faktisko deficītu un parādu, un valdības kontiem. Attiecīgās valsts statistikas sistēmas konfidencialus datus sniedz tikai Komisijai (Eurostat).

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai sekmētu metodikas izpēti apmeklējumus, **kas var notikt arī bez iepriekšēja paziņojuma**. Šos apmeklējumus var veikt valsts iestādēs, kuras ir saistītas ar datu sniegšanu sakarā ar pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, kā arī visos citos dienestos, kuri tieši vai netieši iesaistīti valsts bilanču un parāda dokumentu gatavošanā. Dalībvalstis nodrošina, lai minētās valsts iestādes un dienesti un vajadzības gadījumā valsts iestādes, kam uzlikta funkcionāla atbildība par valdības kontu kontroli, Komisijas ierēdņiem vai citiem 1. punktā minētajiem ekspertiem sniegtu vajadzīgo palīdzību pienākumu izpildē, tostarp nodrošinot piekļuvi dokumentiem, lai apliecinātu iesniegtos datus par faktisko deficītu un parādu, un valdības kontiem. Attiecīgās valsts statistikas sistēmas konfidencialus datus sniedz tikai Komisijai (Eurostat).

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 23**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 5.a punkts (jauns)**

Regula (EK) Nr. 479/2009

16. pants – 1. punkts

(5a) Regulas 16. panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka faktiskos datus, ko iesniedz Komisijai (Eurostat), sniedz saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regulas (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku 1 2. un 12. pantā noteiktajiem principiem. Šajā sakarā valstu statistikas iestāžu pienākums ir nodrošināt iesniegto datu atbilstību šīs regulas (¹). pantam, kā arī EKS 95 uzskaites pamatnoteikumiem. Dalībvalstis nodrošina, ka valstu statistikas iestādēm ir piekļuve visai informācijai, kas vajadzīga minētā pienākuma pildīšanai.

(¹) OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.”

Autobusu pasažieru tiesības *II**

P7_TA(2010)0256

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 (05218/3/2010 – C7-0077/2010 – 2008/0237(COD))

(2011/C 351 E/28)

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (05218/3/2010 – C7-0077/2010),

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2008)0817),

— ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 71. panta 1. punktu, atbilstīgi kuram Komisija iesniedza priekšlikumu Parlamentam (C6-0469/2008),

— ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā (¹),

(¹) Pieņemtie teksti, 2009. gada 23. aprīlis, P6_TA(2009)0281.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu un 91. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 16. jūlija atzinumu ⁽¹⁾,
 - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā Reglamenta 66. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A7-0174/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju otrajam lasījumam;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un valstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 317, 23.12.2009., 99. lpp.

P7_TC2-COD(2008)0237

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2010. gada 6. jūlijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Savienības rīcībai autobusu pārvadājumu jomā vajadzētu būt vērstai arī uz to, lai nodrošinātu pasažieriem augsta līmeņa aizsardzību, kas - neatkarīgi no galamērķa - ir salīdzināma ar citos pārvadājumu veidos piemērojamo aizsardzību. Turklāt būtu pilnībā jāņem vērā vispārējās patērētāju aizsardzības prasības.

⁽¹⁾ OV C 317, 23.12.2009., 99. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa nostāja (OV C 184 E, 8.7.2010., 312. lpp.), Padomes 2010. gada 11. marta nostāja (OV C 122 E, 11.5.2010., 1. lpp.), un Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija nostāja.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- (2) Ņemot vērā to, ka autobusu pasažieris ir pārvadājuma līguma vājākā puse, visiem pasažieriem būtu jānodrošina minimālais aizsardzības līmenis.
- (3) Savienības pasākumos, lai uzlabotu pasažieru tiesības autobusu pārvadājumu nozarē, būtu jāņem vērā šīs nozares īpatnības, kuru galvenokārt veido mazie un vidējie uzņēmumi.
- (4) Ņemot vērā speciālo regulāro pārvadājumu un pašpārvadājumu īpašās iezīmes, šāda veida pārvadājumi nebūtu jāiekļauj šīs regulas darbības jomā. Speciālajiem regulārajiem pārvadājumiem būtu jāietver pakalpojumi, kas īpaši paredzēti personu ar invaliditāti un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām pārvadāšanai, strādnieku pārvadāšanai no mājām uz darbu un atpakaļ, skolēnu un studentu pārvadāšanai no dzīvesvietas uz mācību iestādi un atpakaļ.
- (5) Ņemot vērā pilsētas, piepilsētas un reģionālo regulāro pārvadājumu, **kas pieder pie pilsētas un piepilsētas pārvadājumos integrētajiem pārvadājumiem**, īpašās iezīmes, dalībvalstīm būtu jādod tiesības neattiecināt šīs regulas daļu uz šāda veida pārvadājumiem. Lai noteiktu, kuri ir **šie** pilsētas, piepilsētas un reģionālie regulārie pārvadājumi, dalībvalstīm būtu jāņem vērā tādi kritēriji kā **administratīvais iedalījums, ģeogrāfiskais novietojums**, attālums, pārvadājumu biežums, paredzēto pieturu skaits, izmantoto autobusu veids, biļešu shēmas, pasažieru skaita svārstības starp maksimālas un zemas pakalpojumu slodzes periodiem, autobusu kodi un kustības saraksti.
- (6) **Ja notiek nelaimes gadījumi, kuru rezultātā iestājas nāve vai tiek gūti ievainojumi, uz pasažieriem būtu jāattiecinā noteikumi par atbildību, kas ir salīdzināmi ar citu transporta veidu pārvadājumos piemērojamiem.**
- (7) **Pārvadātājiem būtu jāuzņemas atbildība par pasažieru bagāžas nozaudēšanu vai bojājumiem saskaņā ar noteikumiem, kas salīdzināmi ar citu transporta veidu pārvadājumos piemērojamiem.**
- (8) Papildus kompensācijai nāves vai miesas bojājumu gadījumā vai bagāžas nozaudēšanas vai bojājuma gadījumā saistībā ar negadījumu, kas radies autobusa izmantošanas dēļ, pasažieriem saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem vajadzētu būt tiesībām saņemt palīdzību saistībā ar tūlītējām praktiskām **un ekonomiskām** vajadzībām pēc negadījuma. Šādā palīdzībā **vajadzētu iekļaut, ja nepieciešams**, pirmo palīdzību, izmitināšanu, pārtiku, apģērbu, transportu **un bērnu izdevumus. Pasažiera nāves vai miesas bojājumu gadījumā pārvadātājs turklāt veic avansa maksājumus, lai nodrošinātu tūlītējas ekonomiskās vajadzības atbilstīgi notikušajam bojājumam, ja ir sākotnēji šķietami ticami pierādījumi par cēloņiem, kas piedēvējami pārvadātājam.**
- (9) Autobusu pasažieru pārvadājumu pakalpojumiem būtu jāsniedz iedzīvotājiem vispārējs labums. Tādēļ personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kas radušās invaliditātes, vecuma vai kādu citu faktoru dēļ, būtu jānodrošina tādas iespējas izmantot autobusu pārvadājumu pakalpojumus, kas ir salīdzināmas ar pārējo iedzīvotāju iespējām. Personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām ir tādas pašas tiesības saistībā ar brīvu pārvietošanos, brīvu izvēli un nediskriminēšanu kā visiem pārējiem iedzīvotājiem.
- (10) Ievērojot 9. pantu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām, un lai personas ar invaliditāti un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām varētu izmantot autobusu pārvadājumus tāpat kā citi iedzīvotāji, būtu jāparedz noteikumi par nediskriminēšanu un palīdzību brauciena laikā. Tādēļ šīs personas būtu jāpārvadā, un nedrīkstētu atteikties tās pārvadāt invaliditātes vai ierobežoto pārvietošanās spēju dēļ, izņemot tādu iemeslu dēļ, kuru pamatā ir drošības apsvērumi vai transportlīdzekļu vai infrastruktūras plānojums. Saskaņā ar attiecīgiem tiesību aktiem par darba ņēmēju aizsardzību, personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām vajadzētu būt tiesībām saņemt palīdzību autoostās un transportlīdzekļos. Ņemot vērā sociālās integrācijas aspektus, šīm personām vajadzētu saņemt palīdzību bez maksas. Pārvadātājiem būtu jāizstrādā piekļuves nosacījumi, vēlams, izmantojot Eiropas standartizācijas sistēmu.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- (11) Lemjot par jaunu autoostu plānojumu, kā arī veicot ievērojamu pārbūvi, autoostu pārvaldītājiem vajadzētu **bez izņēmuma un kā būtisku nosacījumu** ņemt vērā vajadzības, kādas ir personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, **saskaņā ar “Projektēšana visiem” (“design for all”) prasībām**. Jebkurā gadījumā autoostu pārvaldītājiem vajadzētu izveidot punktus, kur šādas personas var ziņot par savu ierašanos un nepieciešamību pēc palīdzības.
- (12) **Tāpat arī pārvaldītājiem šādas vajadzības būtu jāņem vērā, lemjot par jaunu un renovētu transportlīdzekļu projektēšanu.**
- (13) **Dalībvalstīm būtu jāuzlabo pastāvošā infrastruktūra, ja tas nepieciešams, lai pārvaldītāji varētu nodrošināt personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām piekļuvi, kā arī sniegt atbilstošu palīdzību.**
- (14) Lai apmierinātu personu ar invaliditāti un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām vajadzības, personālam vajadzētu būt pienācīgi apmācītam. Lai atvieglotu transportlīdzekļu vadītāju valsts kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu, apmācības jautājumos par invaliditātes izpratni varētu sniegt kā daļu no sākotnējās kvalifikācijas vai no periodiskām apmācībām, kā tas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/59/EK (2003. gada 15. jūlijs) par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību⁽¹⁾. Lai nodrošinātu saskaņotību starp apmācības prasību ieviešanu un minētajā direktīvā noteiktajiem termiņiem, ierobežotā laikposmā būtu jāpieļauj atbrīvojuma iespēja.
- (15) **■** Būtu jākonsultējas ar organizācijām, kas pārstāv personas ar invaliditāti un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām, vai jāiesaista tās **materiālu sagatavošanā apmācībām** saistībā ar invaliditāti.
- (16) Autobusu pasažieru tiesībām būtu jāietver informācijas saņemšana attiecībā uz pakalpojumu pirms brauciena un tā laikā. Visai būtiskajai informācijai, kas tiek sniegta autobusu pasažieriem, vajadzētu tikt nodrošinātai arī alternatīvos formātos, kas pieejami personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, **piemēram, drukātai ar lieliem burtiem, vienkāršā valodā, Braila rakstā, elektronisku paziņojumu veidā, kuriem var piekļūt ar pielāgotu tehnoloģiju, un audioierakstu veidā.**
- (17) Ar šo regulu nevajadzētu ierobežot pārvaldātāju tiesības pieprasīt kompensāciju no kādas personas, tostarp trešām personām, saskaņā ar attiecīgās valsts spēkā esošajiem tiesību aktiem.
- (18) Būtu jāmazina neērtības, kas pasažieriem rodas brauciena atcelšanas vai **būtiskas** aizkavēšanās dēļ. Tāpēc pasažieriem, kuri izbrauc no autoostas, būtu jānodrošina pietiekama aprūpe un informācija **ikvienam pieejamā veidā**. Pasažieriem arī vajadzētu būt iespējai braucienu atcelt, saņemot biļešu cenas atmaksājumu, turpināt ceļojumu vai mainīt maršrutu saskaņā ar viņus apmierinošiem nosacījumiem. **Ja pārvaldītāji nenodrošina pasažieriem nepieciešamo palīdzību, pasažieriem jābūt tiesībām saņemt finansiālu kompensāciju.**
- (19) Iesaistoties ieinteresētajām personām, speciālistu apvienībām un apvienībām, kas pārstāv patērētājus, pasažierus, personas ar invaliditāti un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām, pārvaldītājiem būtu savās speciālistu apvienībās jāsadarbojas, lai pieņemtu **reģionāla**, valstu vai Eiropas līmeņa pasākumus, kas vērsti uz to, lai uzlabotu **informācijas nodrošināšanu un** rūpes par pasažieriem, jo īpaši brauciena atcelšanas un ilgas aizkavēšanās gadījumā.
- (20) Šī regula nedrīkstētu ietekmēt pasažieru tiesības, kas noteiktas ar Padomes Direktīvu 90/314/EEK (1990. gada 13. jūnijs) par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām⁽²⁾. Šī regula nebūtu jāpiemēro, ja kompleksais ceļojums tiek atcelts tādu iemeslu dēļ, kas nav saistīti ar autobusu pārvadājumu pakalpojuma atcelšanu.

⁽¹⁾ OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.

⁽²⁾ OV L 158, 23.6.1990., 59. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- (21) Pasažieriem vajadzētu būt pilnīgi informētiem par viņu tiesībām saskaņā ar šo regulu, lai viņi varētu efektīvi izmantot šīs tiesības.
- (22) Pasažieriem būtu jāspēj īstenot savas tiesības, izmantojot atbilstīgu sūdzību procedūru, ko ieviesuši pārvadātāji, vai, attiecīgā gadījumā, iesniedzot sūdzību struktūrai vai struktūrām, kuras šajā sakarā norīkojusi attiecīgā dalībvalsts.
- (23) Dalībvalstīm būtu jānodrošina atbilstība šai regulai un jānorīko kompetenta struktūra vai struktūras uzraudzības un izpildes funkciju veikšanai. Tas neietekmē pasažieru tiesības vērsties tiesā, lai saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem panāktu juridisku risinājumu.
- (24) Ņemot vērā dalībvalstu izstrādātās procedūras sūdzību iesniegšanai, sūdzības par palīdzību vislabāk būtu jāadresē struktūrai vai struktūrām, ko šīs regulas izpildei norīkojusi tā dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas iekāpšanas vai izkāpšanas vieta.
- (25) Dalībvalstīm būtu jānosaka sankcijas, kas jāpiemēro par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina, ka tās tiek piemērotas. Šīm sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.
- (26) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus - proti, visās dalībvalstīs autobusu pasažieriem nodrošināt līdzvērtīgu aizsardzības un palīdzības līmeni - nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka rīcības un iedarbības mēroga dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (27) Šai regulai nevajadzētu ierobežot noteikumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personu datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾.
- (28) Šīs regulas īstenošanas pamatā vajadzētu būt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 2006/2004 (2004. gada 27. oktobris) par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā) ⁽²⁾. Tādējādi minētā regula būtu attiecīgi jāgroza.
- (29) ***Dalībvalstīm būtu jāpopularizē sabiedriskā transporta izmantošana un jāievieš savietojamas dažādu transporta veidu informācijas sistēmas, kas dotu iespēju saņemt informāciju par kustības sarakstu un cenām, ar iespēju iegādāties vairāku transporta veidu biļetes, lai optimizētu dažādu transporta veidu savietojamību. Šiem pakalpojumiem jābūt pieejamiem personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām.***
- (30) Šajā regulā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kā minēts Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā, paturot prātā arī Padomes Direktīvu 2000/43/EK (2000. gada 29. jūnijs), ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ⁽³⁾, un Padomes Direktīvu 2004/113/EK (2004. gada 13. decembris), ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I nodaļa

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu autobusu pārvadājumu jomā paredz noteikumus par:

- a) nediskrimināciju attiecībā uz pārvadājuma nosacījumiem, ko pasažieriem piedāvā pārvadātāji;
- b) pasažieru tiesībām saistībā ar negadījumu, kas radies autobusa izmantošanas dēļ un kas izraisījis nāvi vai miesas bojājumus vai bagāžas nozaudēšanu vai bojājumus;
- c) nediskrimināciju un obligātu palīdzību personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām;
- d) pasažieru tiesībām pārvadājuma atcelšanas vai aizkavēšanās gadījumā;
- e) obligāto informāciju, kas jāsniedz pasažieriem;
- f) sūdzību izskatīšanu;
- g) vispārīgiem izpildes noteikumiem.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro attiecībā uz pasažieriem, kas izmanto regulāros pārvadājumus:
 - a) kuriem pasažieru iekāpšanas vieta atrodas dalībvalsts teritorijā; vai
 - b) kuriem pasažieru iekāpšanas vieta atrodas ārpus dalībvalsts teritorijas un pasažieru izkāpšanas vieta atrodas dalībvalsts teritorijā.
2. Turklāt šo regulu, izņemot **11. līdz 18. pantu un IV** līdz VI nodaļu, piemēro pasažieriem, kas izmanto neregulāros pārvadājumus, kuros sākotnējā pasažieru iekāpšanas vieta vai galīgā izkāpšanas vieta atrodas dalībvalsts teritorijā.
3. Šo regulu nepiemēro speciāliem regulāriem pārvadājumiem un pašpārvadājumiem.
4. Izņemot 4. panta 2. punktu, 7., 9., 11. pantu un 12. panta 1. punktu, **13. panta 1. punktu, 15. panta 1. punktu, 18. pantu, 19. panta 1. un 2. punktu, 21., 25., 27., 28. un 29. pantu** dalībvalstis var šo regulu nepiemērot regulāriem pilsētas un piepilsētas pārvadājumiem, **kā arī regulāriem reģionāliem pārvadājumiem, ja tie pieder pie pilsētas un piepilsētas pakalpojumiem integrētajiem pārvadājumiem**, tostarp šāda veida pārrobežu pārvadājumiem.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

5. Dalībvalstis informē Komisiju par dažādiem pakalpojumu veidiem, kuriem piešķirts atbrīvojums saskaņā ar **4. punktu, ...** (*). Komisija attiecīgi rīkojas, ja šāds atbrīvojums ir uzskatāms par neatbilstīgu šā panta noteikumiem. Līdz ... (**). Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par atbrīvojumiem, kas piešķirti saskaņā ar šā panta **4. punktu**.

6. Nekas šajā regulā nav interpretējams kā **pretrunīgs spēkā esošajiem tiesību aktiem par tehniskām prasībām attiecībā uz autobusiem vai infrastruktūru** | autobusu pieturās un autoostās.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "regulāri pārvadājumi" ir tādi braucieni, kas nodrošina pasažieru pārvadājumus ar autobusu noteiktos laika intervālos pa noteiktiem maršrutiem, pasažieriem iekāpjot un izkāpjot iepriekš noteiktās pieturvietās;
- b) "speciāli regulāri pārvadājumi" ir regulāri pārvadājumi neatkarīgi no tā, kas ir to organizētājs, kuri nodrošina tikai noteiktu pasažieru kategoriju pārvadājumus ar autobusu, neietverot pārējos pasažierus;
- c) "pašpārvadājumi" ir pārvadājumi, ko fiziska vai juridiska persona veic ar autobusu nekomerciālos un bezpeļņas nolūkos, kur:

— attiecīgos pārvadājumus šī fiziskā vai juridiskā persona veic tikai kā palīgpakalpojumus; un

— izmantojamie transportlīdzekļi ir fiziskās vai juridiskās personas īpašums, vai šī persona ir tos iegādājusies uz nomaksu, vai arī tie ir ilgtermiņa nomas līguma priekšmets, un to vadītāji ir fiziskās vai juridiskās personas darbinieki vai pati fiziskā persona, vai personāls, kas nodarbināts attiecīgajā uzņēmumā vai kas atbilstīgi līgumsaistībām nodots attiecīgā uzņēmuma rīcībā;

- d) "neregulāri pārvadājumi" ir pārvadājumi, kas neatbilst regulāro pārvadājumu definīcijai un kuru galvenā pazīme ir tas, ka tajos ar autobusu pārvadā pasažieru grupas, kuras izveidotas pēc pasūtītāja vai paša pārvadātāja iniciatīvas;
- e) "pārvadājuma līgums" ir pārvadājuma līgums, kas noslēgts starp pārvadātāju un pasažieri par vienu vai vairākiem regulāriem vai neregulāriem pārvadājumu pakalpojumiem;
- f) "biļete" ir derīgs dokuments vai cits pierādījums, kas apliecina pārvadājuma līguma esamību;
- g) "pārvadātājs" ir fiziska vai juridiska persona, kura nav ceļojumu rīkotājs, **ceļojumu aģents** vai biļešu pārdevējs un kura iedzīvotājiem piedāvā regulārus vai neregulārus pārvadājumu pakalpojumus;
- h) "faktiskais pārvadātājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas nav pārvadātājs un kas faktiski veic visu pārvadājumu vai tā daļu;
- i) "biļešu pārdevējs" ir jebkurš starpnieks, kas noslēdz pārvadājuma līgumus pārvadātāja vārdā;

(*): OV: lūdzu, ievietojiet datumu - trīs mēnešu laikā no šīs regulas piemērošanas dienas.

(**): OV: lūdzu, ievietojiet datumu - piecus gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- j) “ceļojumu aģents” ir jebkurš starpnieks, kas rīkojas pasažiera vārdā, noslēdzot pārvadājuma līgumus;
- k) “ceļojumu rīkotājs” ir organizators, kas nav pārvadātājs, Direktīvas 90/314/EEK 2. panta 2. punkta nozīmē;
- l) “persona ar invaliditāti” vai “persona ar ierobežotām pārvietošanās spējām” ir ikviena persona, kuras pārvietošanās spējas, izmantojot transportlīdzekļus, ir ierobežotas kādas fiziskas (sensoriskas vai kustību, pastāvīgas vai īslaicīgas) invaliditātes, garīgas invaliditātes vai traucējumu vai jebkādu citu invaliditātes iemeslu, vai vecuma dēļ un kuras stāvoklis prasa atbilstīgu uzmanību un visiem pasažieriem pieejamo pakalpojumu pielāgošanu šīs personas vajadzībām;
- m) “piekļuves nosacījumi” ir atbilstīgi standarti, pamatnostādnes un informācija, kas attiecas uz to, kā personas ar invaliditāti un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām piekļūst autobusiem un/vai norādītām autoostām, tostarp to aprīkojumam;
- n) “rezervācija” ir autobusa sēdvietas rezervēšana konkrētam regulārā pārvadājuma atiešanas laikam;
- o) “autoosta” ir autoosta ar apkalpojošo personālu, kur atbilstīgi konkrētam grafikam paredzēta regulārā pārvadājuma autobusa apstāšanās pasažieru iekāpšanai vai izkāpšanai un kurā ir tādas telpas kā reģistrācijas punkts, uzgaidāmās telpas pasažieriem vai biļešu kases;
- p) “autobusa pietura” ir jebkura vieta, kas nav autoosta un kur atbilstīgi konkrēti norādītam maršrutam paredzēta regulārā pārvadājuma autobusa apstāšanās pasažieru iekāpšanai vai izkāpšanai;
- q) “autoostas pārvaldītājs” ir dalībvalsts organizatoriska vienība, kura ir atbildīga par norādītās autoostas pārvaldību;
- r) “atcelšana” ir tāda regulāra pārvadājuma neveikšana, kurš ir bijis iepriekš plānots;
- s) “aizkavēšanās” ir starpība starp publiskotajā autobusu sarakstā norādīto atiešanas laiku un faktisko atiešanas laiku.

4. pants**Biļetes un nediskriminējoši līguma noteikumi**

1. Pārvadātāji pasažierim nodrošina biļeti, ja vien tiesības uz pārvadājumu nesniedz citi dokumenti. Biļeti var izsniegt elektroniskā formātā.
2. Neskarot sociālos tarifus, līguma noteikumus un pārvadātāju piemērotos tarifus piedāvā sabiedrībai, nedz tieši, nedz netieši nediskriminējot tiešos patērētājus saistībā ar viņu valstspiederību vai ar to vietu Savienībā, kur pārvadātāji vai biļešu pārdevēji veic uzņēmējdarbību.

5. pants**Citas iesaistītās puses**

1. Ja šajā regulā noteikto pienākumu veikšana uzticēta faktiskajam pārvadātājam, biļešu pārdevējam vai jebkurai citai personai, pārvadātājs, ceļojumu aģents, ceļojumu rīkotājs vai autoostas pārvaldītājs, kas uztic šādus pienākumus, tomēr ir atbildīgs par minētās iesaistītās puses darbībām un bezdarbību.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

2. Turklāt personai, kurai pārvadātājs, ceļojumu aģents, ceļojumu rīkotājs vai autoostas pārvaldītājs uztic pienākumu veikšanu, attiecībā uz šīs personas veikto pienākumu daļu arī piemēro šīs regulas noteikumus.

6. pants

Saistību nepildīšanas izslēgšana

1. Šajā regulā noteiktās tiesības un pienākumus nedrīkst ierobežot vai atcelt, jo īpaši paredzot atkāpi vai ierobežojošu noteikumu pārvadājuma līgumā.
2. Pārvadātāji var pasažierim piedāvāt līguma nosacījumus, kas ir izdevīgāki nekā šajā regulā paredzētie nosacījumi.

II nodaļa

Kompensācija un palīdzība saistībā ar negadījumiem

7. pants

Atbildība pasažieru ievainojumu vai nāves gadījumā

1. *Saskaņā ar šo nodaļu pārvadātāji ir atbildīgi par zaudējumiem vai kaitējumu, ko izraisījuši pasažiera nāve vai viņam radīts miesas bojājums tādu nelaiemes gadījumu rezultātā, kas notikuši, sniedzot transporta pakalpojumus, un laikā, kad pasažieris atradies transportlīdzeklī, kā arī iekāpšanas vai izkāpšanas laikā.*
2. *Pārvadātāju nelīgumiskajai atbildībai par kaitējumu nav piemērojami nekādi finansiāli ierobežojumi neatkarīgi no tā, vai tie noteikti likumā, konvencijā vai līgumā.*
3. *Pārvadātājs neizslēdz un neierobežo tā atbildību par jebkādam prasībām līdz EUR 220 000 apmērā par vienu pasažieri, pierādot, ka tas veicis nepieciešamos piesardzības pasākumus atbilstoši 4. punkta a) apakšpunktam, ja vien kopējais izrietošās prasības apmērs nepārsniedz summu, par kādu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/103/EK (2009. gada 16. septembris) par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību ⁽¹⁾ obligātā apdrošināšana ir paredzēta tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā ir autobusa parastā atrašanās vieta. Šādā gadījumā atbildība ir ierobežota līdz minētajai summai.*
4. *Saskaņā ar 1. punktu pārvadātājs nav atbildīgs:*
 - a) *ja nelaiemes gadījumu izraisījuši apstākļi, kas nav saistīti ar autobusu transporta pakalpojumu sniegšanu, un no kura pārvadātājs nebūtu varējis izvairīties, neraugoties uz to, ka tas gadījuma attiecīgajos apstākļos veicis nepieciešamos piesardzības pasākumus, vai kura sekas tas nav spējis novērst;*
 - b) *ciktāl nelaiemes gadījumā vainojams pats pasažieris, vai tas noticis tā nolaidības rezultātā.*

Nekas šajā regulā:

- a) *nenorāda, ka pārvadātājs būtu vienīgā puse, kas atbildīga par kaitējuma atlīdzināšanu; vai*
- b) *neierobežo jebkādas pārvadātāja tiesības pieprasīt atlīdzinājumu no jebkuras citas puses atbilstoši dalībvalstī piemērojamiem tiesību aktiem.*

⁽¹⁾ OV L 263, 7.10.2009., 11. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

8. pants

Kaitējuma atlīdzināšana

1. *Pasažiera nāves gadījumā atbildība par kaitējuma atlīdzināšanu, ko paredz 7. pants, ietver:*
 - a) *jebkādas radušās izmaksas pēc pasažiera nāves, jo īpaši mirušā pārvešanas izmaksas un bērņu izdevumus;*
 - b) *ja nāve neiestājas uzreiz — atlīdzināšanu, kas paredzēta šī panta 2. punktā.*
2. *Ja pasažierim radušies miesas bojājumi vai nodarīts jebkāds cits fizisks vai garīgs kaitējums, kaitējuma atlīdzināšana ietver*
 - a) *jebkādas radušās izmaksas, jo īpaši tās, kas radušās ārstēšanas un pārvešanas gaitā;*
 - b) *kompensāciju par finansiālajiem zaudējumiem, kas radušies pilnīgas vai daļējas darba nespējas vai pieaugušu vajadzību dēļ.*
3. *Ja pasažiera nāves gadījumā persona, kuru šim pasažierim bija vai būtu bijis juridisks pienākums uzturēt, zaudē atbalstu, tad arī minētajai personai ir jāatlīdzina par zaudējumu.*

9. pants

Pasažiera tūlītējas praktiskas un ekonomiskas vajadzības

Saistībā ar negadījumu, kas radies autobusa izmantošanas dēļ, pārvadātājs nodrošina palīdzību attiecībā uz pasažiera tūlītējām praktiskām vajadzībām pēc negadījuma. Šādā palīdzībā, ja vajadzīgs, iekļauj pirmo palīdzību, izmitināšanu, pārtiku, apģērbu, transportu un bērņu izdevumus. Pasažiera nāves vai miesas bojājumu gadījumā pārvadātāji turklāt veic avansa maksājumus, lai nodrošinātu tūlītējas ekonomiskās vajadzības atbilstīgi notikušajam bojājumam, ja ir sākotnēji šķietami ticami pierādījumi par cēloņiem, kas piedēvējami pārvadātājam. Maksājuma veikšana vai palīdzības sniegšana nenozīmē atbildības atzīšanu.

10. pants

Atbildība par nozaudētu un bojātu bagāžu

1. *Pārvadātāji ir atbildīgi par tiem uzticētās bagāžas nozaudēšanu vai bojājumiem. Maksimālā kompensācija ir EUR 1 800 vienam pasažierim.*
2. *Autobusu transporta uzņēmumu pakalpojumu sniegšanas rezultātā notikušā negadījumā pārvadātājs ir atbildīgs par pasažiera rokas bagāžā esošo vai līdzīgu paņemto personiskās lietošanas priekšmetu nozaudēšanu vai bojājumiem. Maksimālā kompensācija ir EUR 1 300 vienam pasažierim.*
3. *Pārvadātājs nav atbildīgs par nozaudēšanu vai bojājumiem saskaņā ar 1. un 2. punktu:*
 - a) *ja zaudējumu vai bojājumu izraisījuši apstākļi, kas nav saistīti ar autobusu transporta pakalpojumu sniegšanu, un no kura pārvadātājs nebūtu varējis izvairīties, neraugoties uz to, ka tas gadījuma attiecīgajos apstākļos veicis nepieciešamos piesardzības pasākumus, vai kura sekas tas nav spējis novērst;*
 - b) *ciktāl nozaudēšana vai bojājumi notikuši pasažiera vainas vai nolaidības dēļ.*

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

III nodaļa

Personu ar invaliditāti un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesības

11. pants

Tiesības uz pārvadājumu

1. Pārvadātāji, ceļojumu aģenti un ceļojumu rīkotāji nevar atteikties pieņemt rezervāciju, izsniegt vai kā citādi piegādāt biļeti vai ļaut iekāpt personām, par iemeslu minot invaliditāti vai ierobežotas pārvietošanās spējas.
2. Personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām rezervāciju un biļetes piedāvā bez papildu maksas.

12. pants

Izņēmumi un īpaši nosacījumi

1. Neskarot 11. panta 1. punktu, pārvadātāji, ceļojumu aģenti un ceļojumu rīkotāji var atteikties pieņemt rezervāciju vai izsniegt vai kā citādi piegādāt biļeti, vai atteikt iekāpšanu personai, par iemeslu minot invaliditāti vai ierobežotas pārvietošanās spējas:

- a) lai ievērotu piemērojamās drošības prasības, kas noteiktas ar starptautiskiem, Savienības vai attiecīgās valsts tiesību aktiem, vai lai ievērotu veselības un drošības prasības, ko nosaka kompetentās iestādes;
- b) ja transportlīdzekļa uzbūves dēļ vai infrastruktūras dēļ, tostarp autobusa pieturu vai autoostu dēļ, ir fiziski neiespējama personas ar invaliditāti vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām droša un praktiska iekāpšana, izkāpšana vai pārvadāšana.

2. Atsakoties pieņemt rezervāciju vai izsniegt vai kā citādi piegādāt biļeti 1. punktā minēto iemeslu dēļ, pārvadātāji, ceļojumu aģenti vai ceļojumu rīkotāji ■ iesaistīto personu **informē** par pieņemamu alternatīvu pakalpojumu, ko nodrošina pārvadātājs.

3. Ja personai ar invaliditāti vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kurai ir rezervācija vai biļete un kura atbilst 16. panta 1.punkta a) apakšpunkta prasībām, iekāpšana tomēr ir bijusi liegta invaliditātes vai ierobežoto pārvietošanās spēju dēļ, minētajai personai un jebkurai personai, kas viņu pavada, saskaņā ar šā panta 4. punktu piedāvā tiesības izvēlēties:

- a) saņemt biļetes cenas atlīdzinājumu un, attiecīgā gadījumā, bez maksas pēc iespējas drīzāku atpakaļbraucienu uz sākotnējo izbraukšanas vietu saskaņā ar pārvadājuma līgumu; un
- b) izņemot gadījumus, ka tas nav iespējams, turpināt braucienu līdz pārvadājuma līgumā noteiktajam galamērķim vai mainīt maršrutu ar atbilstīgiem alternatīviem pārvadājumu pakalpojumiem.

Tas, ka nav veikta paziņošana atbilstīgi 16. panta 1. punkta a) apakšpunktam, neietekmē tiesības saņemt par biļeti samaksātās summas atlīdzinājumu.

4. **Ja pārvadātājs, ceļojumu aģents vai ceļojumu rīkotājs atsakās pieņemt rezervāciju, izsniegt vai kā savādāk nodrošināt biļeti, vai uzņemt transportlīdzekļi personas ar invaliditāti vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām šā panta 1. punktā minēto iemeslu dēļ, vai gadījumā, ja transportlīdzekļa apkalpē ir tikai viens cilvēks, kurš vada transportlīdzekli un nevar nodrošināt personai ar invaliditāti vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām visu palīdzību, kas noteikta I pielikuma b daļā,** personas ar invaliditāti vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām **var pieprasīt, lai tās** pavada cita persona, kura var sniegt palīdzību, kas vajadzīga šai personai ar invaliditāti vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām. Minēto pavadošo personu pārvadā par brīvu, un, ja iespējams, tā sēž blakus personai ar invaliditāti vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

5. Ja pārvadātāji, ceļojumu aģenti vai ceļojumu rīkotāji atsaucas uz 1. punktu, tie nekavējoties informē personu ar invaliditāti vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām par šādas rīcības iemesliem un pēc pieprasījuma informē attiecīgo personu rakstiski piecās darbadienās pēc pieprasījuma saņemšanas.

13. pants**Pieejamība un informēšana**

1. Sadarbojoties ar organizācijām, kas pārstāv personas ar invaliditāti vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām, pārvadātāji un autoostu pārvaldītāji vajadzības gadījumā ar savu organizāciju palīdzību izveido vai īsteno nediskriminējošus piekļuves nosacījumus personu ar invaliditāti un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām pārvadājumiem.

2. Pārvadātāji un autoostu pārvaldītāji 1. punktā paredzētos piekļuves nosacījumus dara publiski pieejamus **pieejamā formātā** un tajās pašās valodās, kurās informāciju parasti sniedz visiem pasažieriem. **Sniedzot minēto informāciju, īpašu uzmanību velta personu ar invaliditāti un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām vajadzībām.**

3. **Pārvadātāji pēc pieprasījuma nekavējoties dara pieejamas to starptautisko, Savienības vai valsts tiesību aktu eksemplārus, kas nosaka drošības prasības, uz kurām balstīti nediskriminējošas piekļuves noteikumi. Tie jāsniedz pieejamā formātā.**

4. Ceļojumu rīkotāji dara pieejamus 1. punktā paredzētos piekļuves nosacījumus, kas piemērojami braucieniem, kas ietverti kompleksos ceļojumos, kompleksās brīvdienās un kompleksās ekskursijās, ko tie organizē, pārdod vai piedāvā pārdošanai.

5. Informāciju par piekļuves nosacījumiem, kas minēti 2. un 4. punktā, fiziski izplata pēc pasažiera lūguma.

6. Pārvadātāji, ceļojumu aģenti un ceļojumu rīkotāji nodrošina, ka visa attiecīgā vispārējā informācija par ceļojumu un pārvadājuma nosacījumiem, tostarp rezervēšana un informācija internetā, ir pieejama personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām atbilstošā un saprotamā veidā. Informāciju fiziski izplata pēc pasažiera lūguma.

14. pants**Autoostu norādīšana**

Dalībvalstis norāda autoostas, kur sniedz atbalstu personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām. Dalībvalstis par to informē Komisiju. Komisija izveido internetā pieejamu norādīto autoostu sarakstu.

15. pants**Tiesības saņemt palīdzību norādītajās autoostās un autobusos**

1. **■** Pārvadātāji un autoostu pārvaldītāji atbilstīgi savām kompetences jomām dalībvalstu norādītajās autoostās bez maksas sniedz palīdzību personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām **vismaz tādā mērā, kā noteikts** I pielikuma a) daļā.

2. **■** Pārvadātāji autobusos bez maksas sniedz palīdzību personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām **vismaz tādā mērā, kā noteikts** I pielikuma b) daļā.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

16. pants

Palīdzības sniegšanas nosacījumi

1. Pārvadātāji un autoostu pārvaldītāji sadarbojas, lai sniegtu palīdzību personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām saskaņā ar šādiem nosacījumiem:
 - a) pārvadātāji, autoostu pārvaldītāji, ceļojumu aģenti un ceļojumu organizētāji vismaz **24 stundas** iepriekš ir informēti par to, ka personai ir vajadzīga šāda palīdzība; un
 - b) attiecīgās personas ierodas norādītajā vietā:
 - i) pārvadātāja iepriekš noteiktā laikā, kas nevar būt ilgāks par 60 minūtēm pirms publiskotā atiešanas laika, **izņemot gadījumus, ja starp pārvadātāju un pasažieri ir panākta vienošanās par īsāku laika posmu**; vai
 - ii) vēlākais, 30 minūtes pirms publiskotā atiešanas laika, ja laiks nav iepriekš noteikts.
2. Papildus 1. punktā noteiktajam, personas ar invaliditāti vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām, veicot rezervāciju vai biļetes iepriekšēju iegādi - ar nosacījumu, ka tajā laikā tas ir zināms - paziņo pārvadātājam par savām īpašajām vajadzībām attiecībā uz sēdvietu.
3. Pārvadātāji, autoostu pārvaldītāji, ceļojumu aģenti un ceļojumu rīkotāji veic visus nepieciešamos pasākumus, lai vienkāršotu veidu, kā saņemt personas ar invaliditāti vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām sniegto paziņojumu par vajadzību pēc palīdzības. Šis pienākums attiecas uz visām norādītajām autoostām un to tirdzniecības punktiem, tostarp pārdošanu pa telefonu un pārdošanu internetā.
4. Ja netiek sniegts 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punktā paredzētais paziņojums, pārvadātāji, autoostu pārvaldītāji, ceļojumu aģenti un ceļojumu rīkotāji dara visu iespējamo, lai sniegtu palīdzību personai ar invaliditāti vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām, lai tā varētu iekāpt izbraucošajā transportlīdzeklī, mainīt to uz atbilstošu transportlīdzekli vai izkāpt no atbraukušā transportlīdzekļa, braucienam par kuru šī persona ir iegādājusies biļeti.
5. Autoostu pārvaldītāji nosaka vietu autoostā vai ārpus tās, kurā personas ar invaliditāti un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām var paziņot par ierašanos un lūgt palīdzību. Šīs vietas nepārprotami apzīmē, un tajās pieejamā formātā sniedz svarīgāko informāciju par autoostu un piedāvāto palīdzību.

17. pants

Informācijas nosūtīšana trešai personai

Ja ceļojumu aģenti vai ceļojumu rīkotāji saņem 16. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto paziņojumu, tie parastajā darbalaikā nekavējoties pārsūta šo informāciju pārvadātājam vai autoostas pārvaldītājam.

18. pants

Apmācība

1. Pārvadātāji un, attiecīgā gadījumā, autoostu pārvaldītāji izstrādā ar invaliditāti saistītu apmācību procedūras, tostarp norādījumus, un nodrošina, ka:
 - a) to darbinieki - tostarp tie, ko nodarbina citas iesaistītas puses - kuri nav transportlīdzekļa vadītāji un kuri nepastarpināti sniedz palīdzību personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, ir apmācīti vai instruēti, kā aprakstīts II pielikuma a) un b) daļā; un
 - b) to darbinieki, tostarp transportlīdzekļa vadītāji, kuriem ir tieša saskare ar pasažieriem vai jautājumiem, kas saistīti ar pasažieriem, ir apmācīti vai instruēti, kā aprakstīts II pielikuma a) daļā.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

2. Dalībvalsts var, ilgākais, uz diviem gadiem no ... (*) piešķirt atbrīvojumu no 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas attiecībā uz transportlīdzekļu vadītāju apmācību.

19. pants

Kompensācija par ratiņkrēsliem un citām pārvietošanās palīgierīcēm

1. Pārvadātāji un autoostu pārvaldītāji ir atbildīgi par zaudējumiem, kas radušies, ja ir nozaudēti ratiņkrēsli, citas pārvietošanās palīgierīces vai palīdzības aprīkojums vai ja tiem ir radīti bojājumi. Zaudējumus vai bojājumus kompensē par to radīšanu atbildīgais pārvadātājs vai autoostas pārvaldītājs.

2. Šā panta 1. punktā minētā kompensācija ir līdzvērtīga nozaudētās vai bojātās ierīces vai aprīkojuma aizstāšanas vai labošanas izmaksām.

3. Vajadzības gadījumā tiek darīts viss, lai ātri nodrošinātu pagaidu rezerves aprīkojumu vai ierīces. Šiem ratiņkrēsliem, citām pārvietošanās palīgierīcēm vai palīdzības aprīkojumam, ja iespējams, piemīt tādas tehniskas un funkcionālas iezīmes, kuras ir līdzīgas nozaudētajam vai bojātajam aprīkojumam vai ierīcēm.

I

IV nodaļa

Pasažieru tiesības pārvadājumu atcelšanas vai aizkavēšanās gadījumā

20. pants

Brauciena turpināšana, maršruta maiņa un atlīdzināšana

1. Ja pārvadātājam ir iespējams paredzēt, ka regulārais pārvadājums tiks atcelts vai atiešana no autoa-
laostas aizkavēsies par ilgāk nekā 120 minūtēm **vai virsrezervējuma gadījumā**, pasažierim nekavējoties piedāvā šādas izvēles iespējas:

a) turpināt braucienu vai mainīt maršrutu līdz galamērķim **bez papildu maksas**, izmantojot pēc iespējas drīzāku pārvadājumu ar nosacījumiem, kas pielīdzināmi pārvadājuma līgumā izklāstītajiem;

b) saņemt biļetes cenas atlīdzību un, attiecīgā gadījumā, bez maksas pēc iespējas drīzāku atpakaļbraucienu ar autobusu uz sākotnējo izbraukšanas vietu saskaņā ar pārvadājuma līgumu;

c) **papildus atlīdzinājumam, kas minēts b) apakšpunktā, izmantot tiesības uz kompensāciju 50 % apmērā no biļetes cenas, ja pārvadātājs nespēj piedāvāt pārvadājuma turpinājumu vai maršruta maiņu, lai būtu iespējams nokļūt līdz galamērķim, kā norādīts a) apakšpunktā. Kompensāciju izmaksā viena mēneša laikā pēc kompensācijas pieprasījuma iesniegšanas.**

2. **Ja autobuss sabojājas, pasažieriem piedāvā transportu no vietas, kur tas sabojājies, līdz piemērotai gaidīšanas vietai vai autoostai, no kurienes ir iespējams turpināt braucienu.**

3. Ja regulārais pārvadājums ir atcelts vai atiešana no autobusu pieturas aizkavējas par ilgāk nekā 120 minūtēm, pasažieriem ir tiesības saņemt no pārvadātāja attiecīgu brauciena turpinājumu, maršruta maiņu vai biļetes cenas atlīdzību.

(*) OV: lūdzu, ievietojiet šīs regulas piemērošanas datumu.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

4. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā un 3. punktā paredzēto atlīdzību izmaksā 14 dienās pēc piedāvājuma sniegšanas vai lūguma saņemšanas. Maksājums sedz pilnu biļetes pirkuma cenu par to brauciena daļu vai daļām, kas nav veiktas, un par jau veikto daļu vai daļām, ja braucienam vairs nav jēgas attiecībā uz pasažiera sākotnējo brauciena plānu. Attiecībā uz braukšanas kartēm vai braukšanas biļetēm uz noteiktu laiku maksājums atbilst proporcionālajai daļai no pilnas biļetes maksas. Atlīdzinājumu izmaksā naudā, ja vien pasažieris nepieņem cita veida atlīdzību.

21. pants

Informācija

1. Ja regulārais pārvadājums tiek atcelts vai aizkavējas tā atiešanas laiks, pārvadātājs vai, attiecīgā gadījumā, autoostas pārvaldītājs pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā 30 minūtes pēc publiskotā atiešanas laika informē pasažierus, kuri izbrauc no autoostām, par situāciju un par paredzamo atiešanas laiku, tiklīdz tāda informācija ir pieejama.

2. Ja pasažieri brauciena atcelšanas vai aizkavēšanās dēļ nokavē saistītu pārvadājumu pakalpojumu, pārvadātājs vai, attiecīgā gadījumā, autoostas pārvaldītājs veic samērīgus pasākumus, lai informētu attiecīgos pasažierus par alternatīvām pārsēšanās iespējām.

3. Pārvadātājs vai, attiecīgā gadījumā, autoostas pārvaldītājs nodrošina, ka personas ar invaliditāti un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām saņem 1. un 2. punktā minēto nepieciešamo informāciju pieejamā formātā.

22. pants

Palīdzība atiešanas atcelšanas vai aizkavēšanās gadījumā

1. Ja brauciens, kura ilgums paredzēts lielāks nekā trīs stundas, tiek atcelts vai tā atiešana no autoostas aizkavējas ilgāk par **vienu stundu**, pārvadātājs pasažierim bez maksas piedāvā:

a) uzkodas, maltītes un atspirdzinājumus apjomā, kas pamatoti atbilst gaidīšanas vai aizkavēšanās laikam, ja tie ir pieejami autobusā vai autoostā vai ja tos iespējams saprātīgā veidā sagādāt;

b) **■** viesnīcas **istabu** vai cita veida **izmitināšanu**, kā arī palīdzību, lai noorganizētu pārvadāšanu starp autoostu un izmitināšanas vietu gadījumos, kad vajadzīgs tur uzturēties vienu vai vairākas naktis.

2. Piemērojot šo pantu, pārvadātājs pievērš īpašu uzmanību vajadzībām, kādas ir personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām un viņus pavadošajām personām.

23. pants

Citas prasības

Nekas šajā nodaļā neliedz pasažieriem valstu tiesās saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem prasīt atlīdzināt kaitējumu, kas radies regulāra pārvadājuma atcelšanas vai aizkavēšanās dēļ.

24. pants

Papildu pasākumi pasažieru labā

Pārvadātāji sadarbojas un kopīgi ar ieinteresētajām personām, profesionālajām asociācijām un patērētāju, pasažieru un personu ar invaliditāti asociācijām pieņem dalībvalstu vai Eiropas līmeņa pasākumus. Šie pasākumi ir vērsti uz to, lai uzlabotu rūpes par pasažieriem, jo īpaši ilgstošas kavēšanās un pārtraukta vai atcelta brauciena gadījumā, īpašu uzmanību pievēršot rūpēm par tiem pasažieriem, kuriem ir īpašas vajadzības tādu iemeslu dēļ kā invaliditāte, ierobežotas pārvietošanās spējas, slimība, vecums, ka arī grūtniecība, tostarp arī pavadošajiem pasažieriem un pasažieriem ar maziem bērniem.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

V nodaļa

Vispārīgi noteikumi par informāciju un sūdzībām

25. pants

Tiesības uz informāciju par braucienu

Pārvadātāji un autoostu pārvaldītāji savās attiecīgajās kompetences jomās **no rezervācijas brīža un** visa brauciena laikā sniedz pasažieriem atbilstīgu informāciju **pieejamā formātā un saskaņā ar sabiedriskā transporta datu un sistēmu kopēju konceptuālo modeli.**

26. pants

Informācija par pasažieru tiesībām

1. Pārvadātāji un autoostu pārvaldītāji savās attiecīgajās kompetences jomās nodrošina to, ka pasažieriem **rezervācijas laikā un** ne vēlāk kā pirms izbraukšanas sniedz pienācīgu un saprotamu informāciju par viņu tiesībām saskaņā ar šo regulu. Informācija ir saņemama **pieejamos formātos saskaņā ar sabiedriskā transporta datu un sistēmu kopēju konceptuālo modeli** autoostās un, attiecīgā gadījumā, internetā. **■** Šī informācija ietver kontaktinformāciju attiecībā uz izpildstrukturūru vai izpildstrukturām, ko dalībvalsts norīkojusi saskaņā ar šīs regulas 29. panta 1. punktu.

2. Lai izpildītu 1. punktā minēto informēšanas prasību, pārvadātāji un autoostu pārvaldītāji var izmantot šīs regulas noteikumu kopsavilkumu, ko Komisija sagatavo visās Eiropas Savienības iestāžu oficiālajās valodās un kas tiem darīts pieejams.

27. pants

Sūdzības

Pārvadātāji izveido vai izmanto jau pastāvošu sūdzību izskatīšanas mehānismu attiecībā uz **šajā regulā** izklāstītajām tiesībām un pienākumiem.

28. pants

Sūdzību iesniegšana

Ja pasažieris, uz ko attiecas šī regula, vēlas iesniegt pārvadātājam sūdzību **■**, viņš to iesniedz trīs mēnešu laikā no dienas, kad regulārais pārvadājums tika veikts vai kad to vajadzēja veikt. Pārvadātājs viena mēneša laikā no sūdzības saņemšanas paziņo pasažierim, vai viņa sūdzība ir atzīta par pamatotu, noraidīta vai vēl tiek izskatīta. Galīgās atbildes sniegšanas laiks nevar būt ilgāks par **diviem** mēnešiem no sūdzības saņemšanas dienas.

VI nodaļa

Izpilde un valstu izpildstrukturās

29. pants

Valstu izpildstrukturās

1. Katra dalībvalsts norīko **■** jau izveidotu struktūru vai struktūras **vai, ja nav jau izveidotas struktūras — jaunu**, kas ir **atbildīga** par šīs regulas izpildi. Katra struktūra veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

Katra struktūra organizatoriski, lēmumos par finansējumu, juridiskā formā un lēmumu pieņemšanā ir neatkarīga no pārvaldītājiem, ceļojumu rīkotājiem un autoostu pārvaldītājiem.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par struktūru vai struktūrām, kas norīkotas saskaņā ar šo pantu.

3. Par šīs regulas varbūtēju pārkāpumu ikviens pasažieris ■ var iesniegt sūdzību attiecīgajai struktūrai, kas norīkota saskaņā ar 1. punktu, vai kādai citai dalībvalsts norīkotai atbilstīgai struktūrai.

Dalībvalsts var pieņemt lēmumu, ka pasažieris sūdzību ■ vispirms iesniedz pārvaldītājam; *šajā gadījumā* valsts izpildstruktūra vai jebkura cita dalībvalsts norīkota atbilstīga struktūra darbojas kā apelācijas instance, kas izskata sūdzības, kuras nav atrisinātas saskaņā ar 28. pantu.

30. pants

Ziņojums par izpildi

Saskaņā ar 29. panta 1. punktu norīkotās izpildstruktūras līdz ... (*) 1. jūnijam un pēc tam ik pēc diviem gadiem publicē ziņojumu par savu darbību iepriekšējos divos kalendārajos gados, jo īpaši aptverot darbības, kas veiktas, lai īstenotu šo regulu un statistiku par sūdzībām un piemērotām sankcijām.

31. pants

Izpildstruktūru sadarbība

Valstu izpildstruktūras, kas minētas 29. panta 1. punktā, vajadzības gadījumā apmainās ar informāciju par savu darbu un lēmumu pieņemšanas principiem, un praksi. Komisija tām palīdz veikt šo uzdevumu.

32. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo noteikumu īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas. Dalībvalstis līdz ... (**) informē Komisiju par šiem noteikumiem un pasākumiem un nekavējoties ziņo tai par visiem turpmākiem to grozījumiem.

VII nodaļa

Nobeiguma noteikumi

33. pants

Ziņojums

Komisija līdz ... (***) ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas darbību un ietekmi. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno tiesību aktu priekšlikumus, ar ko paredz šīs regulas noteikumu detalizētāku īstenošanu vai tās grozīšanu.

(*) OV: lūdzu, ievietojiet datumu - divus gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas.

(**) OV: lūdzu, ievietojiet datumu - šīs regulas piemērošanas dienu.

(***) OV: lūdzu, ievietojiet datumu - trīs gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

34. pants

Regulas (EK) Nr. 2006/2004 grozījums

Regulas (EK) Nr. 2006/2004 pielikumam pievieno šādu punktu:

“18. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. .../ 2010 (... gada ...) par autobusu pasažieru tiesībām (*) (+).

(*) OV ... (+)

(+) OV: lūdzu, ievietojiet šīs regulas numuru un pieņemšanas dienu.

(++) OV: lūdzu, ievietojiet šīs regulas publikācijas atsauci.”.

35. pants

Spēkā stāšanās

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no ... (**).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

(**) OV: lūdzu, ievietojiet datumu - divus gadus pēc šīs regulas publicēšanas dienas.

I PIELIKUMS

Palīdzība personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām

a) Palīdzība norādītajās autoostās

Vajadzīgā palīdzība un pasākumi, kas jāveic, lai personas ar invaliditāti un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām varētu:

- paziņot par savu ierašanos autoostā un lūgt palīdzību noteiktos punktos;
- pārvietoties no noteiktā punkta līdz reģistrācijas punktam, uzgaidāmai telpai un iekāpšanas zonai;
- iekāpt transportlīdzeklī, izmantojot liftu, ratiņkrēslu vai citu attiecīgā gadījumā vajadzīgu palīdzību;
- nodot bagāžu;
- saņemt bagāžu;
- izkāpt no transportlīdzekļa;
- pārvadāt autobusā atzītu suni-pavadoni;
- nokļūt līdz sēdvietai.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

b) Palīdzība transportlīdzeklī

Vajadzīgā palīdzība un pasākumi, kas jāveic, lai personas ar invaliditāti un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām varētu:

- ņemot vērā pasažiera iesniegtu lūgumu, pieejamā formātā saņemt būtisku informāciju par braucienu;
- **pārvietoties uz tualetes telpām transportlīdzeklī, ja tajā bez vadītāja ir citi apkalpes locekļi;**
- iekāpt/izkāpt no transportlīdzekļa brauciena pārtraukumos, ja bez transportlīdzekļa vadītāja transportlīdzeklī ir vēl kāds darbinieks.

II PIELIKUMS

Apmācība jautājumos par invaliditāti

a) Apmācība jautājumos par invaliditātes izpratni

Apmācot personālu, kas tieši rūpējas par pasažieriem, mācību programmā iekļauj šādus tematus:

- izpratne par pasažieriem ar kustību, maņu (dzirdes vai redzes), slēptiem traucējumi vai attīstības traucējumiem, un zināšanas par to, kā adekvāti apieties ar šādiem pasažieriem, tostarp tas, kā atšķirt dažādas spējas, kas piemīt personām, kuru kustības, orientēšanās vai saziņas spējas varētu būt ierobežotas;
- šķēršļi, ar kuriem jāsaskaras personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, tostarp attieksmes, vides/materiālā un organizācijas aspektu ziņā;
- atzīti suņi-pavadoņi, tostarp suņa-pavadoņa nozīme un vajadzības;
- rīcība neparedzētos apstākļos;
- savstarpējo attiecību prasmes un veidi, kā sazināties ar nedzirdīgiem un vārdzirdīgiem cilvēkiem, redzes invalīdiem, cilvēkiem ar runas defektiem un cilvēkiem ar attīstības traucējumiem;
- kā uzmanīgi rīkoties ar ratiņkrēsliem un citām pārvietošanās palīgierīcēm, lai izvairītos no kaitējuma (tas attiecas uz visu personālu, kas atbildīgs par apiešanos ar bagāžu, ja tāds ir).

b) Apmācība jautājumos par palīdzību personām ar invaliditāti

Apmācot personālu, kas tieši palīdz personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, mācību programmā iekļauj šādus tematus:

- prasme palīdzēt ratiņkrēslu lietotājiem pārvietoties uz ratiņkrēslu un no tā;
- prasme sniegt palīdzību personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kuras ceļo kopā ar atzītu suņi-pavadoņi, tostarp izpratne par šo suņu nozīmi un vajadzībām;
- paņēmieni, kā pavadīt pasažierus ar redzes traucējumiem un kā apieties ar atzītiem, palīdzības sniegšanai apmācītiem suņiem un kā tos pārvadāt;
- zināšanas par ierīču veidiem, kas var palīdzēt personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, un zināšanas par to, kā ar šādām ierīcēm rīkoties;
- prasme izmantot iekāpšanas un izkāpšanas palīgierīces un zināšanas par piemērotām iekāpšanas un izkāpšanas palīdzības procedūrām, kas personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām ļauj saglabāt drošību un cieņu;

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- izpratne par drošas un profesionālas palīdzības nepieciešamību. Arī izpratne par to, ka brauciena laikā daži pasažieri ar invaliditāti var justies ievainojami (un paust šīs izjūtas) saistībā ar savu atkarību no sniegtās palīdzības;
- zināšanas par pirmās palīdzības sniegšanu.

Pasažieru tiesības, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem *II**

P7_TA(2010)0257

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 (14849/3/ – C7-0076/2010 – 2008/0246(COD))

(2011/C 351 E/29)

(Parastā likumdošanas procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (14849/3/2009 – C7-0076/2010),
 - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2008)0816),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 71. panta 1. punktu un 80. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0476/2008),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu, 91. panta 1. punktu un 100. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 16. jūlija atzinumu ⁽²⁾,
 - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā Reglamenta 66. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A7-0177/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju otrajā lasījumā;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, 23.4.2009., P6_TA(2009)0280.

⁽²⁾ OV C 317, 23.12.2009., 89. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

P7_TC2-COD(2008)0246

Eiropas Parlamenta nostāja, kas pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 6. jūlijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 1177/2010)

Inteliģento transporta sistēmu ieviešana autotransporta jomā un saskarnes ar citiem transporta veidiem *II**

P7_TA(2010)0258

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par pamatu inteliģento transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem (06103/4/2010 – C7-0119/2010 – 2008/0263(COD))

(2011/C 351 E/30)

(Parastā likumdošanas procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (06103/4/2010 – C7-0119/2010),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2008)0887),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 71. panta 1. punktu, atbilstīgi kuram Komisija iesniedza priekšlikumu Parlamentam (C6-0512/2008),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu un 91. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 13. maija atzinumu ⁽²⁾,
- pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, 23.4.2009., P6_TA(2009)0283.

⁽²⁾ OV C 277, 17.11.2009., 85. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- ņemot vērā Reglamenta 70. un 72. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A7-0211/2010),
1. apstiprina Padomes nostāju;
 2. apstiprina Parlamenta, Padomes un Komisijas kopējo paziņojumu, kas pievienota šai rezolūcijai;
 3. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumus, kas pievienoti šai rezolūcijai;
 4. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar Padomes nostāju;
 5. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
 6. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, vai ir ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsekretāru nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

PIELIKUMS**Paziņojumi**

saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 7. jūlija Direktīvu 2010/40/ES par pamatu inteligento transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem

Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas deklarācija par LESD 290. pantu

“Eiropas Parlaments, Padome un Komisija deklarē, ka šīs direktīvas noteikumi nekādā veidā neskar nostāju, kas iestādēm nākotnē varētu būt attiecībā uz LESD 290. panta īstenošanu vai atsevišķiem tiesību aktiem, kuros būtu šādi noteikumi.”

Komisijas deklarācija par ITS prioritāro darbību veikšanu

“1. Padomes nostājas 6. panta 2. punktu pirmajā lasījumā formulē šādi:

2. Komisija līdz ... (*) centīsies pieņemt specifikācijas vienai vai vairākām prioritārajām darbībām.

Vēlākais 12 mēnešus pēc tam, kad pieņemtas vajadzīgās specifikācijas prioritārajai darbībai, Komisija vajadzības gadījumā pēc tam, kad ir veikusi ietekmes novērtējumu, tostarp izmaksu un ieguvumu analīzi, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu atbilstīgi LESD 294. pantam par šīs prioritārās darbības veikšanu.”

2. Pamatojoties uz patlaban pieejamo informāciju, Komisija uzskata, ka paredzamais provizorisks grafiks prioritārajām darbībām vajadzīgo specifikāciju pieņemšanai, kā minēts 3. pantā, varētu būt šāds:

(*) Lūdzu, ievietojiet datumu: 30 mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā dienas.

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

1. tabula. Provizorisks grafiks prioritārajām darbībām vajadzīgo specifiku pieņemšanai

Specifikācijas šādām darbībām:	Ne vēlāk kā norādītā gada beigās:
multimodālo maršruta informācijas pakalpojumu sniegšanas nodrošināšana visā ES atbilstīgi 3. panta a) apakšpunktam,	2014. gads
reāllaika satiksmes informācijas pakalpojumu sniegšanas nodrošināšana visā ES atbilstīgi 3. panta b) apakšpunktam,	2013. gads
dati un procedūras, lai, ja iespējams, bez maksas nodrošinātu lietotājiem minimālo vispārējo satiksmes informāciju saistībā ar ceļu drošību, kā izklāstīts 3. panta c) apakšpunktā,	2012. gads
saskaņota sadarbspējīga <i>eCall</i> ieviešana visā ES, kā izklāstīts 3. panta d) apakšpunktā,	2012. gads
informācijas pakalpojumu sniegšana saistībā ar drošām stāvvietām kravu un komerciālajiem transportlīdzekļiem, kā izklāstīts 3. panta e) apakšpunktā,	2012. gads
rezervēšanas pakalpojumu sniegšana saistībā ar drošām stāvvietām kravu un komerciālajiem transportlīdzekļiem, kā izklāstīts 3. panta f) apakšpunktā.	2013. gads

Provizoriskais grafiks ir sagatavots, pamatojoties uz pieņēmumu, ka vienošanās par ITS direktīvu starp EP un Padomi tiek panākta uzreiz otrajā lasījumā 2010. gada sākumā."

Komisijas deklarācija par atbildību

"ITS lietotņu un pakalpojumu ieviešana un izmantošana var būt par pamatu vairākiem ar atbildību saistītiem jautājumiem, kas var radīt nopietnu šķērslī dažu ITS pakalpojumu plašai izplatībai tirgū. Šo problēmu risināšana ir viena no prioritārajām darbībām, kuras Komisija paredzējusi savā ITS rīcības plānā.

Ņemot vērā esošos valstu un Kopienas tiesību aktus, kas attiecas uz atbildību, un jo īpaši Direktīvu 1999/34/EK, Komisija rūpīgi novēros situācijas attīstību dalībvalstīs saistībā ar ITS lietotņu un pakalpojumu ieviešanu un izmantošanu. Ja tas būs nepieciešami un piemēroti, Komisija izstrādās vadlīnijas par atbildību, kurās jo īpaši būs aprakstīti ieinteresēto personu pienākumi attiecībā uz ITS lietotņu un pakalpojumu ieviešanu un izmantošanu."

Komisijas deklarācija attiecībā uz paziņojumiem par deleģētiem aktiem

"Eiropas Komisija ņem vērā, ka — izņemot gadījumos, kad tiesību aktos ir paredzēta steidzamības procedūra, — Eiropas Parlaments un Padome uzskata, ka attiecībā uz paziņojumiem par deleģētajiem aktiem ņem vērā iestāžu darba pārtraukšanas laikposmus (pārtraukumus ziemā, vasarā un Eiropas Parlamenta vēlēšanu laikā), lai nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments un Padome spēj attiecīgajos tiesību aktos noteiktajos termiņos īstenot savas prerogātas, un ir gatava attiecīgi rīkoties."

Ziņošanas formalitātes kuģiem, kuri pienāk ostās vai atiet no tām *I**

P7_TA(2010)0259

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par ziņošanas formalitātēm kuģiem, kuri pienāk Kopienas dalībvalstu ostās un/vai atiet no tām, kā arī par Direktīvas 2002/6/EK atcelšanu (COM(2009)0011 – C6-0030/2009 – 2009/0005(COD))

(2011/C 351 E/31)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2009)0011),

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 80. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0030/2009),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 100. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 4. novembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2009. gada 17. jūnija atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A7-0064/2010),
1. pieņem šeit izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. apstiprina Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgos paziņojumus, kas pievienoti šai rezolūcijai;
 3. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
 4. aicina Komisiju vēlreiz apspriesties ar Parlamentu, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai to aizstāt ar citu tekstu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 128, 18.5.2010., 131. lpp.

⁽²⁾ OV C 211, 4.9.2009., 65. lpp.

P7_TC1-COD(2009)0005

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 6. jūlijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu .../2010/ES par ziņošanas formalitātēm kuģiem, kuri pienāk dalībvalstu ostās un/vai atiet no tām, kā arī par Direktīvas 2002/6/EK atcelšanu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2010/65/ES)

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

PIELIKUMS**Eiropas parlamenta, padomes un komisijas kopīga deklarācija par loča pakalpojumu atbrīvojuma sertifikātu piešķiršanu**

Lai atvieglotu tuvsatiksmes kuģošanu un paturot prātā loču pakalpojumu standartus, kas jau izveidoti daudzās dalībvalstīs, kā arī jūras loču lomu jūras kuģošanas drošības palielināšanā un jūras vides aizsardzībā, Eiropas Parlaments, Padome un Komisija saskata nepieciešamību izveidot skaidru sistēmu loča pakalpojumu atbrīvojuma sertifikātu piešķiršanai jūras ostās atbilstīgi mērķim, kas izvirzīts Komisijas paziņojumā par Eiropas jūras transporta telpas bez robežām izveidi, kā arī Komisijas paziņojumā par Eiropas ostu politiku (COM(2007)0616), un paturot prātā, ka katrai loča pakalpojumu zonai ir vajadzīga ļoti specifiska pieredze un zināšanas par vietējiem apstākļiem. Pavisam drīz Komisija sadarbībā ar ieinteresētajām pusēm izskatīs šo jautājumu, ņemot vērā to, cik svarīga ir kuģošanas drošība jūrā un jūras vides aizsardzība un īpašu uzmanību veltot piemērotu, pārredzamu un samērīgu nosacījumu piemērošanai. Tā paziņos par sava vērtējuma rezultātiem pārējām iestādēm un vajadzības gadījumā ierosinās tālāku rīcību.

Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas paziņojums par LESD 290. pantu

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija paziņo, ka šīs direktīvas noteikumi neskar nekādas turpmākas iestāžu nostājas attiecībā uz LESD 290. panta īstenošanu vai atsevišķus lēģislatīvus aktus, kas ietver minētos noteikumus.

Komisijas paziņojums par deleģēto aktu paziņošanu

Eiropas Komisija ņem vērā, ka, izņemot gadījumus, kad lēģislatīvs akts paredz ārkārtas procedūru, Eiropas Parlaments un Padome uzskata, ka deleģētu aktu paziņošana notiek, ievērojot iestāžu darba pārtraukumus (ziemas un vasaras brīvdienas un Eiropas Parlamenta vēlēšanas), lai nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments un Padome var īstenot savas prerogātas, ievērojot attiecīgajos lēģislatīvajos aktos noteiktos termiņus, un ir gatava atbilstīgi rīkoties.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Jauni pārtikas produkti ***II

P7_TA(2010)0266

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par jauniem pārtikas produktiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1331/2008 un atceļ Regulu (EK) Nr. 258/97 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1852/2001 (11261/3/2009 – C7-0078/2010 – 2008/0002(COD))

(2011/C 351 E/32)

(Parastā likumdošanas procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (11261/3/2009 – C7-0078/2010),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0872),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0027/2008),
- ņemot vērā savu nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu un 114. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2008. gada 29. maija atzinumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 66. pantu,
- ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A7-0152/2010),

1. pieņem šeit izklāstīto nostāju otrajā lasījumā;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 236. lpp.

⁽²⁾ OV C 224, 30.8.2008., 81. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

P7_TC2-COD(2008)0002

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2010. gada 7. jūlijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 par jaunu pārtiku, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1331/2008 un atceļ Regulu (EK) Nr. 258/97 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1852/2001

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) *Īstenojot Savienības politiku un ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD), būtu jāgarantē augsts cilvēku veselības un patērētāju aizsardzības līmenis, kā arī augsts dzīvnieku labturības un vides aizsardzības līmenis. Turklāt vienmēr būtu jāpiemēro piesardzības princips, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽³⁾.*
- (2) *Īstenojot Savienības politikas pasākumus, būtu jānodrošina augsta cilvēku veselības aizsardzības pakāpe, un tai vajadzētu piešķirt lielāku nozīmi salīdzinājumā ar iekšējā tirgus darbību.*
- (3) *LESD 13. pantā ir precizēts, ka, nosakot un īstenojot Savienības politiku, Savienība un dalībvalstis velta pienācīgu uzmanību dzīvnieku kā jutīgu būtņu labturības prasībām.*
- (4) *Savienības tiesību aktos noteiktie standarti ir jāpiemēro visai Savienības tirgū laistajai pārtikai, tostarp pārtikai, kas ieviesta no trešām valstīm.*
- (5) *Eiropas Parlaments 2008. gada 3. septembra rezolūcijā par dzīvnieku klonēšanu pārtikas ieguves nolūkā ⁽⁴⁾ aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumus, ar kuriem aizliedz pārtikas ieguves nolūkā i) klonēt dzīvniekus, ii) turēt lauku saimniecībās klonētus dzīvniekus vai to pēcnācējus, iii) tirgot tādus gaļas un piena produktus, ko iegūst no klonētiem dzīvniekiem vai to pēcnācējiem, un iv) ievest klonētus dzīvniekus, to pēcnācējus, spermu un klonētu dzīvnieku vai to pēcnācēju embrijus, kā arī gaļas un piena produktus, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem vai to pēcnācējiem.*

⁽¹⁾ OV C 224, 30.8.2008., 81. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta nostāja (OV C 117 E, 6.5.2010., 236. lpp.), Padomes 2010. gada 15. marta nostāja pirmajā lasījumā (OV C 122 E, 11.5.2010., 38. lpp.), Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija nostāja.

⁽³⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 295 E, 4.12.2009., 42. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (6) **Komisijas Iespējamā un jaunatklātā veselības apdraudējuma zinātniskā komiteja (SCENIHR) 2005. gada 28. un 29. septembrī pieņēma atzinumu, kurā secināts, ka “riska novērtējumam vajadzīgās zināšanas ir pārāk niecīgas. Cita starpā tas attiecas uz nanodaļiņu raksturojumu, nanodaļiņu noteikšanu un mērījumiem, iedarbību atkarībā no devas, bojāeju un nanodaļiņu noturību cilvēka organismā un vidē, kā arī uz visiem ar nanodaļiņām saistītajiem toksikoloģijas un vides toksikoloģijas aspektiem”;** turklāt SCENIHR atzinumā secināts, ka “ar pašreizējām toksikoloģijas un vides toksikoloģijas metodēm vien, iespējams, nevarēs risināt visus jautājumus, kas rodas saistībā ar nanodaļiņām”.
- (7) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 258/97 (1997. gada 27. janvāris), kas attiecas uz jauniem pārtikas produktiem un jaunām pārtikas produktu sastāvdaļām ⁽¹⁾, kā arī ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1852/2001 (2001. gada 20. septembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā konkrētu informāciju darīt publiski pieejamu un kā aizsargāt informāciju, kura iesniegta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 258/97 ⁽²⁾, tika izveidoti Savienības noteikumi par jauniem pārtikas produktiem. Skaidrības labad Regula (EK) Nr. 258/97 un Regula (EK) Nr. 1852/2001 būtu jāatceļ un Regula (EK) Nr. 258/97 būtu jāaizstāj ar šo regulu. Komisijas Ieteikums 97/618/EK (1997. gada 29. jūlijs) par zinātniskajiem aspektiem un informācijas sniegšanu, kas vajadzīga pieteikumu noformēšanu, lai laistu tirgū jaunus pārtikas produktus un jaunām pārtikas produktu sastāvdaļām, un sākotnējo novērtējuma ziņojumu sagatavošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 258/97 ⁽³⁾, tādējādi būtu uzskatāms par novecojušu attiecībā uz jaunu pārtiku.
- (8) Lai nodrošinātu saskaņotību ar Regulu (EK) Nr. 258/97, par kritēriju, lai pārtiku uzskatītu par jaunu pārtiku, būtu jāuzskata tas, ka šī pārtika Savienībā cilvēku uzturā lielā apjomā nav izmantoti pirms dienas, kad sāka piemērot Regulu (EK) Nr. 258/97, proti, 1997. gada 15. maija. Lietošana Savienībā ir lietošana dalībvalstīs neatkarīgi no dienas, kad tās pievienojās Eiropas Savienībai.
- (9) **Pašreizējā jaunas pārtikas definīcija būtu jāprecizē, ietverot skaidrojumu par kritērijiem, pēc kuriem nosaka, kāda pārtika uzskatāma par jaunu, un tā būtu jāatjaunina, pašreizējās kategorijas aizstājot ar atsauci uz vispārējo pārtikas definīciju Regulā (EK) Nr. 178/2002.**
- (10) **Saskaņā ar šajā regulā noteikto definīciju par jauniem būtu uzskatāmi pārtikas produkti ar jaunu vai ar nolūku modificētu primāro molekulāro struktūru vai pārtikas produkti, kas sastāv vai ir sintezēti no mikroorganismiem, sēnēm vai algēm, jauniem mikroorganismu veidiem, kuriem nav nekaitīgas lietošanas vēstures, un augu dabiskā sastāva vielu koncentrāti.**
- (11) Būtu jāprecizē arī tas, ka **pārtika būtu jāuzskata** par jaunu pārtiku, ja tai piemēro **agrāk neizmantotu tirdzniecībai un lietošanai uzturā paredzētas pārtikas** ražošanas tehnoloģiju. Šajā regulā jo īpaši būtu jāiekļauj jaunākās audzēšanas tehnoloģijas un pārtikas ražošanas procesi, kuri ietekmē pārtiku un tāda veidā var ietekmēt arī pārtikas nekaitīgumu. **Tādēļ** jaunajā pārtikā **būtu jāiekļauj tāda pārtika, kas iegūta no augiem un dzīvniekiem, kuri audzēti, izmantojot netradicionālas tehnoloģijas, un pārtika, kas pārveidota, izmantojot jaunus ražošanas procesus, piemēram, nanotehnoloģiju un nanozinātni, kuri varētu ietekmēt pārtiku**. Par jaunu pārtiku nebūtu jāuzskata tāda pārtika, kas iegūta no jaunām augu šķirnēm vai lopu šķirnēm, kuras audzētas, izmantojot tradicionālās audzēšanas metodes.
- (12) **Dzīvnieku klonēšana ir pretrunā Padomes Direktīvai 98/58/EK (1998. gada 20. jūlijs) par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību ⁽⁴⁾; šīs direktīvas pielikuma 20. punktā ir noteikts, ka nedrīkst praktizēt tādu dabisku vai mākslīgu vairošanu vai dzīvnieku vaislošanas paņēmienus, kas izraisa vai var izraisīt ciešanas un savainojumus kādam no attiecīgajiem dzīvniekiem. Tādēļ Savienības jauno pārtikas produktu sarakstā nevar iekļaut pārtikas produktus, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem vai to pēcnācējiem.**

⁽¹⁾ OV L 43, 14.2.1997., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 253, 21.9.2001., 17. lpp.

⁽³⁾ OV L 253, 16.9.1997., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (13) **■** Eiropas Dabaszinātņu un jauno tehnoloģiju ētikas **grupa**, kas izveidota ar Komisijas 1997. gada 16. decembra lēmumu, 2008. gada 16. janvāra Atzinumā Nr. 23 par pārtikas apgādes vajadzībām veiktas dzīvnieku klonēšanas ētiskajiem aspektiem konstatēja, ka “nav pārliecinošu argumentu, kas pamatotu klonētu dzīvnieku un to pēcnācēju izmantošanu pārtikas ražošanā”. Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (turpmāk “Iestāde”) Zinātniskā komiteja 2008. gada 15. jūlija atzinumā par dzīvnieku klonēšanu ⁽¹⁾ secināja, ka “ievērojamai daļai klonēto dzīvnieku ... ir konstatēta nelabvēlīga ietekme uz veselību un labturību, bieži vien ar smagām sekām un letālu iznākumu”.
- (14) No klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem iegūta pārtika tomēr būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas. Tā būtu jāreglamentē ar īpašu regulu, kas pieņemta saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, bet ne piemērojot vienoto atļauju izsniegšanas procedūru. Līdz dienai, kad sāk piemērot šo regulu, Komisijai būtu jāiesniedz attiecīgs likumdošanas priekšlikums. Kamēr nav stājies spēkā regula par klonētiem dzīvniekiem, būtu jānosaka moratorijs tādu pārtikas produktu laišanai tirgū, kas ražoti no klonētiem dzīvniekiem vai to pēcnācējiem.
- (15) Būtu jāpieņem īstenošanas pasākumi, ar kuriem nosaka **papildu** kritērijus, lai atvieglotu novērtējumu par to, vai pārtika **tika** izmantota **nozīmīgā apjomā** cilvēku uzturā Savienībā pirms 1997. gada 15. maija. Ja pirms šā datuma pārtiku izmantoja tikai kā uztura **bagātinātāju** vai uztura bagātinātāja sastāvā, kā tas definēts **Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija** Direktīvā 2002/46/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem ⁽²⁾, to laiž tirgū tāda paša izmantojuma nolūkos pēc šīs dienas, neuzskatot to par jaunu pārtiku. Tomēr šādu izmantojumu par uztura bagātinātāju vai tā sastāvā nedrīkstētu ņemt vērā novērtējumā par to, vai **pārtiku** nozīmīgā apjomā **izmantoja** cilvēku uzturā Savienībā pirms 1997. gada 15. maija. Tādēļ attiecīgās pārtikas izmantošana citiem mērķiem, **proti, neizmantojot to kā** uztura bagātinātāju, **ir** jāatļauj saskaņā ar šo regulu.
- (16) Inženierijas ceļā iegūtu nanomateriālu izmantošana pārtikas ražošanā varētu pieaugt līdz ar tehnoloģijas turpmāku attīstību. Lai nodrošinātu cilvēku veselības aizsardzību augstā pakāpē, jāizstrādā vienota definīcija jēdzienam “inženierijas ceļā **iegūti nanomateriāli**”.
- (17) Pašlaik **pieejamās pārbaudes metodes nav piemērotas, lai noteiktu apdraudējumus**, kas saistīti ar **■** nanomateriāliem. **Steidzami būtu jāizstrādā nanomateriāliem īpaši paredzētas pārbaudes, kurās neizmanto dzīvniekus.**
- (18) **Pārtikas produktu iepakojuma sastāvā būtu jāiekļauj tikai tie nanomateriāli, kas ir iekļauti apstiprināto nanomateriālu sarakstā, nosakot ierobežojumu tam, ciktāl tie var iekļūt šādi iepakotū pārtikas produktu sastāvā vai nonākt uz to virsmas.**
- (19) **Pārveidoti** pārtikas produkti, kas ražoti no **Savienības tirgū pieejamām** pārtikas sastāvdaļām, it īpaši, ja **tie ir pārveidoti, mainot pārtikas produktu sastāvdaļu sastāvu vai daudzumu**, nebūtu jāuzskata par jaunu pārtiku.
- (20) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm ⁽³⁾ noteikumi būtu jāpiemēro tad, ja, ņemot vērā visas produkta īpašības, uz to varētu attiecināt “zāļu” definīciju un tāda produkta definīciju, uz kuru attiecas Savienības tiesību akti. Šajā sakarā, ja dalībvalsts saskaņā ar Direktīvu 2001/83/EK konstatē, ka kāds produkts ir zāles, tad saskaņā ar Savienības tiesību aktiem tai vajadzētu būt iespējai ierobežot šāda produkta laišanu tirgū. Turklāt pārtikas definīcijā, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 178/2002, zāles nav ietvertas, un uz tām nebūtu jāattiecinā šī regula.

⁽¹⁾ EFSA biļetens Nr. 767, 2008., 32. lpp.

⁽²⁾ OV L 183, 12.7.2002., 51. lpp.

⁽³⁾ OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.

Tresždiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (21) Jaunai pārtikai, kas atļauta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 258/97, būtu jā saglabā jaunas pārtikas statuss, tomēr būtu jāprasa atļauja, ja šādu pārtiku izmanto jebkuriem jauniem mērķiem.
- (22) Pārtika, kuru paredzēts izmantot tehnoloģiskiem mērķiem vai kura ir ģenētiski modificēta, nebūtu jāiekļauj šīs regulas darbības jomā. Tādēļ ģenētiski modificēta pārtika, kas ietilpst Regulas (EK) Nr. 1829/2003⁽¹⁾ darbības jomā, pārtika, ko izmanto vienīgi kā piedevas un kas ietilpst Regulas (EK) Nr. 1333/2008⁽²⁾ darbības jomā, aromatizētāji, kas ietilpst Regulas (EK) Nr. 1334/2008⁽³⁾ darbības jomā, fermenti, kas ietilpst Regulas (EK) Nr. 1332/2008⁽⁴⁾ darbības jomā, un ekstrahijas šķīdinātāji, kas ietilpst Direktīvas 2009/32/EK⁽⁵⁾ darbības jomā, neietilpst šīs regulas darbības jomā.
- (23) Vitamīnu un minerālvielu lietošanu nosaka ar īpašiem pārtikas ražošanas nozares tiesību aktiem. Tādēļ no šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz vitamīni un minerālvielas, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/46/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1925/2006 (2006. gada 20. decembris) par vitamīnu un minerālvielu, un dažu citu vielu pievienošanu pārtikai⁽⁶⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/39/EK (2009. gada 6. maijs) par īpašas diētas pārtikas produktiem (pārstrādāta versija)⁽⁷⁾. Tomēr īpašajos tiesību aktos nav aplūkoti gadījumi, kad atļautie vitamīni un minerālvielas iegūtas, izmantojot ražošanas metodes vai jaunus izcelsmes avotus, kurus neņēma vērā laikā, kad atļaujas izsniegtas. Tādēļ, kamēr nav grozīti īpašie tiesību akti, šādus vitamīnus un minerālvielas nevajadzētu izslēgt no šīs regulas darbības jomas, ja ražošanas metodes vai jauni izcelsmes avoti izraisa nozīmīgas vitamīnu un minerālvielu sastāva vai struktūras izmaiņas, kas ietekmē to uzturvērtību, metabolizācijas procesu vai nevēlamu vielu koncentrāciju.
- (24) Jauna pārtika, kas nav vitamīni vai minerālvielas, ir paredzēta īpašiem diētas nolūkiem, pārtikas bagātināšanai vai kā uztura bagātinātāji, būtu jāvērtē atbilstoši šai regulai. Tiem būtu arī turpmāk jāpiemēro noteikumi, kas paredzēti Direktīvā 2002/46/EK, Regulā (EK) Nr. 1925/2006, Direktīvā 2009/39/EK, un Direktīvā 2009/39/EK minētajās īpašajās direktīvās un tās I pielikumā.
- (25) **Komisijai būtu jānosaka vienkārša un pārredzama procedūra gadījumiem, kad tai nav pieejama informācija par izmantošanu cilvēku uzturā pirms 1997. gada 15. maija. Šajā procedūrā būtu jāiesaista dalībvalstis. Procedūra būtu jāpieņem ne vēlāk kā ... (*)**
- (26) Savienības tirgū būtu jālaiž vienīgi tāda jauna pārtika, kas ir nekaitīga un nemaldina patērētāju. **Tās nekaitīguma novērtējumam būtu jābalstās uz piesardzības principu, kas ir noteikts Regulas (EK) Nr. 178/2002 7. pantā.** Turklāt tai **nekādā ziņā** nevajadzētu atšķirties no **aizstātās** pārtikas tā, ka uzturvērtības ziņā patērētājiem tas būtu neizdevīgi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1829/2003 (2003. gada 22. septembris) par ģenētiski modificētu pārtiku un barību (OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1333/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas piedevām (OV L 354, 31.12.2008., 16. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1334/2008 (2008. gada 16. decembris) par aromatizētājiem un dažām pārtikas sastāvdaļām ar aromatizētāju īpašībām izmantošanai pārtikā (OV L 354, 31.12.2008., 34. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1332/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas fermentiem (OV L 354, 31.12.2008., 7. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/32/EK (2009. gada 23. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz ekstrahijas šķīdinātājiem, ko izmanto pārtikas produktu un pārtikas sastāvdaļu ražošanā (pārstrādāta versija) (OV L 141, 6.6.2009., 3. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 404, 30.12.2006., 26. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 124, 20.5.2009., 21. lpp.

(*) OV: lūdzu ievietot datumu - seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (27) Jāpiemēro saskaņota un centralizēta nekaitīguma novērtēšanas un atļauju piešķiršanas procedūra, kas ir efektīva, ierobežota laikā un pārredzama. Lai turpinātu saskaņot dažādas pārtikas atļauju izsniegšanas procedūras, jaunas pārtikas nekaitīguma novērtējums, kā arī tās iekļaušana Savienības sarakstā būtu jāveic saskaņā ar procedūru, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1331/2008 (2008. gada 16. decembris), ar ko nosaka vienotu atļauju piešķiršanas procedūru attiecībā uz pārtikas piedevām, pārtikas fermentiem un pārtikas aromatizētājiem ⁽¹⁾, kura būtu jāpiemēro vienmēr, ja vien šajā regulā nav paredzēta īpaša atkāpe. Saņemot pieteikumu atļaut pārtiku kā jaunu pārtiku, Komisijai būtu jāpārbauda pieteikuma derīgums un piemērojamība. Piešķirot jaunas pārtikas atļauju, būtu jāņem vērā arī citi svarīgi ar šo konkrēto jautājumu saistīti apstākļi, tostarp ētiski, ekoloģiski, ar dzīvnieku labturību saistīti apstākļi un piesardzības princips.
- (28) Būtu jānosaka arī kritēriji tā potenciālā apdraudējuma novērtēšanai, ko rada jauna pārtika. Lai nodrošinātu saskaņotus jaunas pārtikas zinātniskus novērtējumus, šādus novērtējumus būtu jāveic Iestādei.
- (29) **Atļauju izsniegšanas procedūras laikā, veicot riska novērtējumu, ir jāņem vērā ētikas un vides aspekti. Šie aspekti būtu jāizvērtē attiecīgi Eiropas Dabaszinātņu un jauno tehnoloģiju ētikas grupai un Eiropas Vides aģentūrai.**
- (30) Lai procedūras vienkāršotu, pieteikuma iesniedzējiem vajadzētu atļaut iesniegt vienu pieteikumu par pārtiku, kuru reglamentē ar dažādiem pārtikas ražošanas nozaru tiesību aktiem. Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1331/2008. Lisabonas Līgumam stājoties spēkā 2009. gada 1. decembrī, Eiropas Savienība ir aizstājusi Eiropas Kopienu un ir tās pēctece, un visā minētās regulas tekstā vārds "Kopiena" būtu jāaizstāj ar vārdu "Savienība".
- (31) Ja tradicionāla pārtika no trešajām valstīm ir iekļauta trešo valstu tradicionālās pārtikas sarakstā, vajadzētu atļaut tās laišanu tirgū Savienībā saskaņā ar noteikumiem, kas atbilst pārtikai, kuras nekaitīgas pārtikas lietošanas vēsture ir pierādīta... Novērtējot trešo valstu tradicionālās pārtikas nekaitīgumu un pārvaldības sistēmu, būtu jāņem vērā to nekaitīgas pārtikas lietošanas vēsture to izcelsmes valstī. Nekaitīgas pārtikas lietošanas vēsturē nebūtu jāņem vērā citi lietojumi, kas neattiecas uz pārtiku vai parasto uzturu.
- (32) Attiecīgā gadījumā un pamatojoties uz nekaitīguma novērtējuma secinājumiem, būtu jānosaka pēcpārdošanas pārraudzības prasības attiecībā uz jaunās pārtikas izmantošanu cilvēku uzturā.
- (33) Jauna pārtika Savienības jaunas pārtikas sarakstā ■ būtu jāiekļauj, neskarot iespēju novērtēt tās vielas ietekmi uz vispārējo patēriņu, kas ir pievienota šai vai līdzīgai pārtikai vai arī ir izmantota tās ražošanā saskaņā ar **Regulas (EK) Nr. 1925/2006 8. pantu.**
- (34) Īpašos apstākļos, lai veicinātu lauksaimniecības pārtikas nozares pētniecību un attīstību un tādējādi arī jauninājumus, **ir lietderīgi aizsargāt novatoru ieguldījumu tās informācijas un to datu vākšanā, kuri noder, lai piemērotu šo regulu. Noteiktu laikposmu cits pieteikuma iesniedzējs savā labā nedrīkstētu izmantot jaunākās zinātniskās atziņas un patentēto informāciju, ko iesniedz kā pamatojumu pieteikumam par jaunas pārtikas iekļaušanu Savienības jaunas pārtikas sarakstā, ■ bez pirmā pieteikuma iesniedzēja piekrišanas. Aizsargājot viena pieteikuma iesniedzēja iesniegtos zinātniskos datus, nevajadzētu aizkavēt citus iesniedzējus iekļaut pārtiku Savienības jaunas pārtikas sarakstā, pamatojoties uz viņu pašu zinātniskajiem datiem. Turklāt zinātnisko datu aizsardzība nedrīkstētu ierobežot pārredzamību un piekļuvi informācijai attiecībā uz datiem, ko izmanto, vērtējot jaunu pārtikas produktu nekaitīgumu. Tomēr būtu jāievēro intelektuālā īpašuma tiesības.**

(1) OV L 354, 31.12.2008., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (35) Uz jauno pārtiku attiecas vispārējās marķējuma prasības, kas noteiktas **Eiropas Parlamenta un Padomes** Direktīvā 2000/13/EK (**2000. gada 20. marts**) **par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu** ⁽¹⁾. Dažos gadījumos, iespējams, būtu jānorāda papildu marķēšanas informācija, it īpaši attiecībā uz pārtikas aprakstu, tās izcelsmi vai lietojuma nosacījumiem. Tādēļ, **iekļaujot jaunu pārtiku** Savienības sarakstā, var noteikt īpašus **lietošanas** vai marķēšanas **nosacījumus**.
- (36) Ar **Eiropas Parlamenta un Padomes** Regulu (EK) Nr. 1924/2006 (**2006. gada 20. decembris**) **par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem** ⁽²⁾ saskaņo dalībvalstu noteikumus par uzturvērtības un veselīguma norādēm. Tādēļ prasībām attiecībā uz jaunu pārtiku būtu jābūt tikai saskaņā ar šo regulu. **Ja pieteikuma iesniedzējs vēlas, lai uz jaunā pārtikas produkta etiķetes būtu veselīguma norāde, kurai vajadzīga atļauja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1924/2006 17. un 18. pantu, un ja gan pieteikumā par jauna pārtikas produkta apstiprināšanu, gan pieteikumā par veselīguma norādes apstiprināšanu ir lūgts nodrošināt patentētu datu aizsardzību, datu aizsardzības termiņiem būtu jāsākas un jābeidzas vienlaicīgi, ja to pieprasa pieteikuma iesniedzējs.**
- (37) **Atsevišķos gadījumos būtu jāapspriežas** ar Eiropas Dabaszinātņu un jauno tehnoloģiju ētikas grupu (EGE), lai **saņemtu konsultāciju** par ētikas jautājumiem attiecībā uz **jaunu tehnoloģiju izmantošanu un** jaunas pārtikas laišanu tirgū **█**.
- (38) Jaunu pārtiku, kas laista tirgū Savienībā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 258/97, būtu jāturpina laist tirgū. Jauna pārtika, kas atļauta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 258/97, būtu jāiekļauj **█** jaunas pārtikas sarakstā, kas izveidots ar šo regulu. Turklāt **█** saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 258/97 **iesniegtie pieteikumi, attiecībā uz kuriem** Komisijai vēl nav nosūtīts **Regulas (EK) Nr. 258/97 6. panta 3. punktā minētais** sākotnējā novērtējuma ziņojums **un** saskaņā ar **šīs regulas 6. panta 3. un 4. punktu pirms šīs regulas piemērošanas dienas** ir vajadzīgs papildu novērtējuma ziņojums, **būtu jāuzskata par pieteikumiem, kas iesniegti atbilstīgi šai regulai. Ja Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei un dalībvalstīm ir jāsniedz atzinums, tām būtu jāņem vērā sākotnējā novērtējuma rezultāti.** Pārējie pieteikumi, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 258/97 4. pantu pirms šīs regulas piemērošanas dienas, būtu jāuzskata saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 258/97 noteikumiem.
- (39) Regulā (EK) Nr. 882/2004 ⁽³⁾ ir noteikti vispārīgi noteikumi par kārtību, kādā jāīsteno oficiālas kontroles, lai pārbaudītu atbilstību pārtikas nozares tiesību aktiem. Dalībvalstīm saskaņā ar minēto regulu būtu jāveic oficiāla kontrole, lai nodrošinātu šīs regulas izpildi.
- (40) Piemēro pārtikas produktu higiēnas prasības, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 852/2004 ⁽⁴⁾.
- (41) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, noteikt saskaņotus noteikumus jaunas pārtikas laišanai tirgū Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (42) Dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.

⁽¹⁾ OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.

⁽²⁾ OV L 404, 30.12.2006., 9. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu (OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.).

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- I**
- (43) *Lai noteiktu, vai pārtikas produkta veids ir ietverts šīs regulas darbības jomā, pielāgotu tehniskajam un zinātniskajam progresam jēdziena “inženierijas ceļā iegūts nanomateriāls” definīciju un pieņemtu to saskaņā ar saistītām definīcijām, par kurām ir panākta vienošanās starptautiskā līmenī, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz kritērijiem, saskaņā ar kuriem var uzskatīt, ka Savienībā pirms 1997. gada 15. maija šī pārtika cilvēku uzturā ir izmantota nozīmīgā apjomā, kā arī noteikumus par to, kā rīkoties gadījumos, kad Komisijai nav informācijas par pārtikas produkta izmantošanu cilvēku uzturā pirms 1997. gada 15. maija, noteikumus par 4. panta 1. punkta un 9. panta piemērošanu un Savienības saraksta atjaunināšanu. Īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī,*

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I nodaļa

Ievada noteikumi

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā noteikti saskaņoti noteikumi, lai Savienības tirgū **I** laistu jaunu pārtiku, ar mērķi nodrošināt augstu cilvēku **dzīvības un veselības, dzīvnieku veselības un labturības, vides** un patērētāju interešu aizsardzības pakāpi, vienlaikus nodrošinot iekšējā tirgus **pārredzamību un efektīvu darbību un veicinot jauninājumus lauksaimniecības pārtikas nozarē.**

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro jaunas pārtikas laišanai tirgū Savienībā.
2. Šī regula neattiecas uz:
 - a) pārtiku, ja to lieto kā:
 - i) pārtikas piedevas, kas ietilpst Regulas (EK) Nr. 1333/2008 darbības jomā,
 - ii) pārtikas aromatizētājus, kas ietilpst Regulas (EK) Nr. 1334/2008 darbības jomā,
 - iii) ekstrakcijas šķīdinātājus, kurus izmanto pārtikas produktu ražošanā un kuri ietilpst Direktīvas 2009/32/EK darbības jomā,
 - iv) pārtikas fermentus, kas ietilpst Regulas (EK) Nr. 1332/2008 darbības jomā,
 - v) vitamīnus un minerālvielas, kas ietilpst Direktīvas 2002/46/EK, Regulas (EK) Nr. 1925/2006 vai Direktīvas 2009/39/EK darbības jomā, izņemot jau atļautus vitamīnus un minerālvielas, ko iegūst ar ražošanas metodēm vai izmantojot jaunas izejvielas, ko neņēma vērā, kad tos atļāva saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem, ja šādu ražošanas metožu vai jauno izejvielu dēļ rodas ievērojamas izmaiņas, kas minētas šīs Regulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta iii) punktā;
 - b) pārtiku, kas ir Regulas (EK) Nr. 1829/2003 darbības jomā;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

c) *pārtikas produktiem, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem. Līdz ... (*) Komisija iesniedz likumdošanas priekšlikumu, lai aizliegtu laist Savienības tirgū no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem iegūtus pārtikas produktus. Priekšlikumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.*

3. *Nepieciešamības gadījumos un ņemot vērā šajā pantā noteikto darbības jomu, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu un ievērojot 21. un 22. panta nosacījumus, var noteikt, vai šī regula attiecas uz konkrētu pārtikas produkta veidu.*

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro Regulā (EK) Nr. 178/2002 minētās definīcijas.
2. Piemēro arī šādas definīcijas:
 - a) "jauna pārtika" ir:
 - i) pārtika, **kuru** Savienībā pirms 1997. gada 15. maija **neizmantoja cilvēku uzturā nozīmīgā apjomā,**
 - ii) augu **vai dzīvnieku** izcelsmes pārtika, ja **augam vai dzīvniekam** piemēro netradicionālas audzēšanas tehnoloģijas, kas **■** nav izmantotas pirms 1997. gada 15. maija, **izņemot pārtikas produktus, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem,**
 - iii) pārtika, kurai piemērots līdz 1997. gada 15. maijam Savienībā neizmantots jauns ražošanas process, ja šis ražošanas process izraisa būtiskas izmaiņas pārtikas sastāvā vai struktūrā, ietekmējot tās uzturvērtību, metabolizācijas procesu vai nevēlamu vielu daudzumu tajā,
 - iv) pārtika, kas satur inženierijas ceļā iegūtus nanomateriālus vai sastāv no tiem,
 - b) "inženierijas ceļā iegūts nanomateriāls" ir ar nodomu izgatavots materiāls, kam vismaz viens ārējais parametrs ir 100 nm vai mazāks vai kas iekšpusē vai virsmas līmenī sastāv no smalkām funkcionālajām daļām, no kurām daudzām vismaz viens parametrs ir 100 nm vai mazāks, tostarp struktūras, aglomerācijas un sakopojumi, kuru izmērs var būt virs 100 nm un kuri vienlaicīgi var saglabāt nano izmēram raksturīgās īpašības.

Nano izmēram raksturīgās īpašības ir:

- i) īpašības, kas saistītas ar attiecīgo materiālu lielo īpatnējo virsmu, un/vai
- ii) specifiskas fizikālķīmiskas īpašības, kas atšķiras no tādu pašu materiālu īpašībām, kuriem nav nano izmēra,

(*) **OV: lūdzu ievietot datumu - seši mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- c) “klonēti dzīvnieki” ir dzīvnieki, kas iegūti, izmantojot aseksuālu, mākslīgu reprodukcijas metodi, lai radītu ģenētiski identisku vai gandrīz identisku konkrēta dzīvnieka eksemplāru;
- d) “klonētu dzīvnieku pēcnācēji” ir dzīvnieki, kas radīti seksuālas reprodukcijas ceļā gadījumos, kad vismaz viens no šo dzīvnieku vecākiem ir klonēts dzīvnieks;
- e) “tradicionāla pārtika no trešās valsts” ir jauna, dabiska pārtika, kas nav iegūta inženierijas ceļā, tās lietošanas vēsture trešā valstī ir tāda, ka attiecīgo pārtiku liela šīs valsts iedzīvotāju daļa vismaz 25 gadus pirms ... (*) lietoja un turpina lietot kā daļu no parasta uztura;
- f) “nekaitīgas pārtikas lietošanas vēsture trešā valstī” nozīmē to, ka attiecīgās pārtikas nekaitīgumu apstiprina informācija par tās sastāvu, kā arī informācija par to, ka liela šīs valsts iedzīvotāju daļa vismaz 25 gadus ir lietojusi un turpina lietot šo pārtiku kā daļu no ierastā uztura.

3. Ņemot vērā dažādu starptautiska mēroga iestāžu publicētās atšķirīgās nanomateriālu definīcijas un pastāvīgo tehnisko un zinātnisko attīstību nanotehnoloģijas jomā, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu un ievērojot 21. un 22. panta nosacījumus, koriģē šā panta 2. punkta b) apakšpunktu un pielāgo to tehnikas un zinātnes attīstībai atbilstīgi definīcijām, par kurām panākta vienošanās starptautiskā mērogā.

4. pants

Informācijas vākšana saistībā ar jaunas pārtikas klasifikāciju

1. Komisija vāc informāciju no dalībvalstīm un/vai pārtikas aprītē iesaistītiem tirgus dalībniekiem vai jebkuras citas ieinteresētās personas, lai noteiktu, vai uz konkrēto pārtikas produktu attiecas šīs regulas darbības joma. Dalībvalstis, pārtikas aprītē iesaistītie tirgus dalībnieki un citas ieinteresētās personas nosūta Komisijai informāciju par to, kādā apjomā pārtikas produktus izmantoja cilvēku uzturā Savienībā pirms 1997. gada 15. maija.
2. Komisija publicē šos datus un secinājumus, kas izdarīti, pamatojoties uz šiem savāktajiem datiem un citiem nekonfidenciāliem datiem, kas tos papildina.
3. Lai nodrošinātu pilnīgu informāciju par jaunu pārtikas produktu klasifikāciju, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu un ievērojot 21. un 22. panta nosacījumus, ne vēlāk kā... (*) pieņem noteikumus par to, kā rīkoties gadījumos, kad Komisijai nav informācijas par pārtikas produkta lietošanu cilvēku uzturā pirms 1997. gada 15. maija.
4. Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu un ievērojot 21. un 22. panta nosacījumus, var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus par 1. punkta piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz to, kāda informācija ir jāsaņem no dalībvalstīm un/vai pārtikas aprītē iesaistītajiem tirgus dalībniekiem.

5. pants

Savienības jauno pārtikas produktu saraksts

Tirgū var laist tikai tos jaunus pārtikas produktus, kas iekļauti Savienības jauno pārtikas produktu sarakstā (turpmāk tekstā “Savienības saraksts”). Komisija saglabā un publicē šo Savienības sarakstu ikvienam interesentam pieejamā lapā, kas šim nolūkam atvēlēta Komisijas tīmekļa vietnē.

(*) OV: lūdzu ievietot datumu - seši mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

II nodaļa

Prasības jaunas pārtikas laišanai tirgū Savienībā

6. pants

Neatbilstīgas jaunas pārtikas aizliegums

Jaunas pārtikas produktus nelaiž tirgū, ja **tie** neatbilst **šīs regulas noteikumiem**.

I

7. pants

Vispārēji nosacījumi jaunas pārtikas iekļaušanai Savienības sarakstos

1. Jaunu pārtiku drīkst iekļaut attiecīgajā Savienības sarakstā vienīgi tad, ja tā atbilst šādiem nosacījumiem:
 - a) pārtika, pamatojoties uz pieejamiem zinātniskiem pierādījumiem, neapdraud patērētāja **un dzīvnieku veselību, un tas nozīmē, ka riska novērtējumā tiks ņemta vērā kumulatīvā un sinerģiskā ietekme, kā arī iespējamā negatīvā ietekme uz noteiktām iedzīvotāju grupām;**
 - b) tā nemaldina patērētājus;
 - c) ja ar to paredzēts aizstāt citu pārtiku, tā no šī pārtikas neatšķiras tādā veidā, ka tās normāla lietošana uzturā patērētājam uzturvielu ziņā būtu neizdevīga;
 - d) **īstenojot riska pārvaldību, ņem vērā Eiropas Vides aģentūras atzinumu par to, cik lielā mērā ražošanas process un parasts patēriņš nodara kaitējumu videi, un šo atzinumu publicē ne vēlāk kā Iestādes novērtējuma publicēšanas dienā;**
 - e) **riska pārvaldībā ņem vērā Eiropas Dabaszinātņu un jauno tehnoloģiju ētikas grupas atzinumu par iebildumiem no ētikas viedokļa, un šo atzinumu publicē ne vēlāk kā Iestādes novērtējuma publicēšanas dienā;**
 - f) **jaunu pārtikas produktu, kam var būt negatīva ietekme uz atsevišķām iedzīvotāju grupām, atļaus tikai tad, ja būs īstenoti īpaši pasākumi kaitīgas ietekmes novēršanai;**
 - g) tā nav ražota, izmantojot klonētus dzīvniekus vai to pēcnācējus;
 - h) **lai pārtikas produkta lietošana attiecīgos gadījumos būtu droša, tiks noteiktas jaunā pārtikas produkta vai citā pārtikas produktā vai pārtikas produktu kategorijās ietilpstošā jaunā pārtikas produkta maksimālās uzturā lietojamās devas;**
 - i) **ir novērtēta to jauno pārtikas produktu kumulatīvā ietekme, kuri ietilpst dažādos pārtikas produktos vai pārtikas produktu kategorijās.**
2. Pārtikas produkti, kuru ražošanas procesam ir vajadzīgs īpašs riska novērtējums (piemēram, pārtikas produkti, kas ražoti, izmantojot nanotehnoloģijas), nevar tikt iekļauti Savienības sarakstā, pirms Iestāde nav apstiprinājusi šo specifisko ražošanas metožu izmantošanu un pirms pienācīgs šo metožu drošības novērtējums nav pierādījis, ka attiecīgo pārtikas produktu lietošana ir droša.
3. Jaunu pārtikas produktu tikai tad var iekļaut Savienības sarakstā, ja kompetentā iestāde ir sagatavojusi atzinumu par šā pārtikas produkta nekaitīgumu veselībai.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

4. Šaubu gadījumā, piemēram, ja nav pietiekami daudz zinātnisku pierādījumu vai trūkst datu, jāievēro piesardzības princips un attiecīgo pārtikas produktu neiekļauj Savienības sarakstā.

8. pants

Savienības saraksta saturs

1. **Komisija atjaunina** Savienības sarakstu ■ saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 1331/2008 izklāstīto procedūru, tostarp arī 14. pantā minētajos datu aizsardzības gadījumos. **Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1331/2008 4. līdz 6. panta, regulu par Savienības saraksta atjaunināšanu pieņem, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 20. pantu un ievērojot 21. un 22. panta nosacījumus. Komisija to publicē savas tīmekļa vietnes attiecīgajā lapā.**

2. Savienības saraksta ierakstā par jauno pārtikas produktu iekļauj:

a) pārtikas specifikāciju;

b) pārtikas paredzēto lietojumu;

c) lietošanas noteikumus;

d) attiecīgā gadījumā īpašas papildprasības par marķēšanu, lai informētu galapatērētāju;

e) datumu, kad jaunā pārtika ir iekļauta Savienības sarakstā, un pieteikuma saņemšanas datumu;

f) pieteikuma iesniedzēja vārdu/nosaukumu un adresi;

g) atbilstīgi 12. pantā minētajām pārraudzības prasībām veiktās pēdējās pārbaudes datumu un rezultātus;

h) piezīmi par to, ka iekļaušana ir pamatota ar jaunākajiem zinātniskajiem pierādījumiem un/vai patentētu zinātnisku informāciju saskaņā ar 14. pantu;

i) piezīmi par to, ka pārtikas produktu drīkst laist tirgū tikai f) apakšpunktā minētais pieteikuma iesniedzējs, izņemot gadījumus, kad nākamais pieteikuma iesniedzējs iegūst atļauju, neskarot sākotnējā pieteikuma iesniedzēja patentēto informāciju.

3. **Prasība par pēcpārdošanas uzraudzību attiecas uz visiem jaunajiem pārtikas produktiem. Visi jaunie pārtikas produkti, kam dota atļauja laišanai tirgū, jāpārbauda pēc pieciem gadiem un kad kļūst pieejami plašāki zinātniskie dati. Uzraudzības gaitā īpašu uzmanību vajadzētu pievērst tām iedzīvotāju grupām, kuras attiecīgo produktu patērē visvairāk.**

4. **Ja jaunā pārtika satur vielu, kas pārmērīga patēriņā gadījumā var radīt risku cilvēka veselībai, ir vajadzīga atļauja par tās izmantošanu noteiktos pārtikas produktos vai pārtikas kategorijās, nepārsniedzot maksimālās devas.**

5. **Sastāvdaļu sarakstā skaidri norāda visas sastāvdaļas, kas ir nanomateriāli. Pēc šādu sastāvdaļu nosaukumiem iekavās pievieno vārdu "nano".**

6. **Pirms 14. panta 1. punktā norādītā termiņa beigām Savienības sarakstu atjaunina saskaņā ar šā panta 1. punktu tā, lai apstiprinātie pārtikas produkti joprojām atbilstu šīs regulas noteikumiem, vairs neietverot īpašos nosacījumus, kas minēti šā panta 2. punkta h) apakšpunktā.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

7. Attiecībā uz jauna pārtikas produkta iekļaušanu Savienības sarakstā, ja tas nesastāv no produkta, uz kuru attiecas 14. pantā minētā datu aizsardzība, un šāda produkta nav tā sastāvā, kā arī:

a) jaunais pārtikas produkts ir līdzvērtīgs jau esošajiem pārtikas produktiem sastāva, metabolisma un nevēlamo vielu līmeņa ziņā, vai

b) jaunais pārtikas produkts sastāv no pārtikas produktiem, kas apstiprināti lietošanai pārtikā Savienībā, vai tā sastāvā ir šādi pārtikas produkti un ja sagaidāms, ka jaunais paredzētais lietojums ievērojami nepalielinās patērētāju, tostarp patērētāju mazāk aizsargātajās iedzīvotāju grupās, patēriņa daudzumu,

paziņošanas kārtība, kas minēta 9. pantā, piemērojama pēc analogijas, atkāpjoties no šā panta 1. punkta.

9. pants

Tradicionāla pārtika no trešām valstīm ▯

1. Pārtikas aprītē iesaistītais tirgus dalībnieks, kas gatavojas Savienības tirgū laist tradicionālu pārtiku no trešās valsts, informē par to Komisiju, norādot pārtikas produkta nosaukumu, tā sastāvdaļas un izcelsmes valsti.

Šim paziņojumam pievieno dokumentētus datus par nekaitīgas pārtikas lietošanas vēsturi jebkurā trešā valstī.

2. Komisija šo paziņojumu, tostarp 1. punktā minēto nekaitīgas pārtikas lietošanas vēsturi, nekavējoties nosūta dalībvalstīm un Iestādei, kā arī publicē to savā tīmekļa vietnē.

3. Dalībvalstis un Iestāde četru mēnešu laikā no dienas, kad Komisija saskaņā ar 2. punktu nosūta 1. punktā minēto paziņojumu, var informēt Komisiju, ka tām ir zinātniski pamatoti iebildumi par šo attiecīgo tradicionālo pārtikas produktu nekaitīgumu, lai tos nelaistu tirgū.

Šajā gadījumā pārtikas produktus nelaiž Savienības tirgū un piemēro 5. līdz 8. pantu. Šā panta 1. punktā minēto paziņojumu uzskata par Regulas (EK) Nr. 1331/2008 3. panta 1. punktā minēto pieteikumu. Tomēr pieteikuma iesniedzējs var arī izlemt atsaukt paziņojumu.

Saskaņā ar 1. punktu Komisijai bez nepamatotas kavēšanās un uzskatāmā veidā ne vēlāk kā piecu mēnešu laikā no dienas, kad saņemts paziņojums, ir jāinformē attiecīgais pārtikas aprītē iesaistītais tirgus dalībnieks.

4. Ja nav izteikti uz zinātniskajiem pētījumiem pamatoti iebildumi par nekaitīgumu un attiecīgajam pārtikas aprītē iesaistītajam tirgus dalībniekam saskaņā ar 3. punktu nav nosūtīta atbilstoša informācija, saskaņā ar 1. punktu tradicionālos pārtikas produktus var laist Savienības tirgū pēc pieciem mēnešiem no paziņojuma iesniegšanas dienas.

5. Komisija šim nolūkam paredzētās tīmekļa vietnes lapā publicē sarakstu ar tradicionāliem pārtikas produktiem no trešām valstīm, kurus var laist Savienības tirgū saskaņā ar 4. punktu. Šai lapai var piekļūt no lapas, kas veltīta 5. pantā minētajam Savienības jauno pārtikas produktu sarakstam, un tās ir savstarpēji saistītas.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

6. **Lai panāktu šajā pantā noteiktās paziņošanas procedūras nevainojamu darbību, Komisija, izmantojot deleģētus aktus, līdz ... (*) pieņem sīki izstrādātus noteikumus par šā panta piemērošanu saskaņā ar 20. pantu un ievērojot 21. un 22. panta nosacījumus.**

10. pants

Tehniskās norādes

Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1331/2008 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta noteikumiem un **pirms ... (*)** Komisija, attiecīgā gadījumā cieši sadarbojoties ar Iestādi, **pārtikas apritē iesaistītiem tirgus dalībniekiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem** dara pieejamas tehniskas norādes un instrumentus, lai palīdzētu **pārtikas apritē iesaistītajiem tirgus dalībniekiem, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem** sagatavot un iesniegt pieteikumus saskaņā ar šo regulu. **Ieteikums 97/618/EK pieteikumu iesniedzējiem ir pieejams līdz brīdim, kad to aizstās ar pārstrādātām tehniskām norādēm, kuras sagatavos atbilstīgi šim pantam.**

Tehniskās norādes un instrumentus ne vēlāk kā ... (*) publicē ikvienam interesentam pieejamā lapā, kas šim nolūkam atvēlēta Komisijas interneta vietnē.

11. pants

Iestādes atzinums

Novērtējot jaunas pārtikas nekaitīgumu, Iestāde attiecīgos gadījumos jo īpaši:

- a) izvērtē, vai **jaunajai pārtikai neatkarīgi no tā, vai ar to paredzēts aizvietot tirgū jau esošu pārtikas produktu, nav kaitīgas vai toksiskas ietekmes uz cilvēka veselību, vienlaikus ņemot vērā jebkuru jaunu īpašību ietekmi;**
- b) **attiecībā uz tradicionāliem pārtikas produktiem no trešām valstīm** ņem vērā **to** nekaitīgas lietošanas vēsturi.

12. pants

Pārtikas apritē iesaistīto tirgus dalībnieku pienākumi

1. Pārtikas nekaitīguma **apsvērumu dēļ** un saskaņā ar Iestādes atzinumu Komisija **nosaka** pēcpārdošanas pārraudzības prasības. **Šo pārraudzību veic pēc pieciem gadiem no dienas, kad jaunā pārtika iekļauta Savienības sarakstā.**

2. **Pārraudzības prasības attiecas arī uz jaunajiem pārtikas produktiem, kas jau ir laisti tirgū, tostarp tiem, kuri ir apstiprināti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 258/97 5. pantā noteikto vienkāršoto ziņošanas procedūru.**

3. **Dalībvalstis ieceļ kompetentās iestādes, kuras būs atbildīgas par pēcpārdošanas pārraudzību.**

4. Ražotājs **un pārtikas apritē iesaistītais tirgus dalībnieks vai iestāde** tūlīt informē Komisiju par:

- a) jebkuru jaunu zinātnisku vai tehnisku informāciju, kas var ietekmēt jaunas pārtikas lietošanas nekaitīguma novērtējumu;
- b) visiem aizliegumiem vai ierobežojumiem, ko uzlikusi tādas trešās valsts kompetentā iestāde, kurā jaunā pārtika ir laista tirgū.

(*) OV: lūdzu ievietot datumu - seši mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Visi pārtikas aprītē iesaistītie tirgus dalībnieki ziņo Komisijai un kompetentajām iestādēm dalībvalstī, kurā tie darbojas, par jebkurām veselības problēmām, par kurām tos informē patērētāji un patērētāju tiesību aizsardzības organizācijas.

Dalībvalsts kompetentā iestāde ziņo Komisijai triju mēnešu laikā pēc pārbaudes veikšanas. Ne vēlāk kā vienu gadu pēc 1. punktā minētā piecu gadu termiņa beigām Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu.

13. pants

Eiropas Dabaszinātņu ētikas un jauno tehnoloģiju grupa

Vajadzības gadījumā Komisija pēc savas iniciatīvas vai dalībvalsts pieprasījuma var apspriesties ar Eiropas Dabaszinātņu ētikas un jauno tehnoloģiju grupu, lai saņemtu atzinumu par ētiskiem jautājumiem, kas saistīti ar ētikas ziņā ļoti nozīmīgām zinātnes jomām un jaunām tehnoloģijām.

Komisija publisko *jebkuru šādu Eiropas Dabaszinātņu ētikas un jauno tehnoloģiju grupas* atzinumu.

14. pants

■ Datu aizsardzība ■

1. Pēc pieteikuma iesniedzēja pieprasījuma, kuru pamato ar pieteikuma dokumentācijā iekļautu atbilstošu un pārbaudāmu informāciju, jaunākos zinātniskos pētījumus un *patentētus* zinātniskus datus, kas iesniegti kopā ar pieteikumu, piecu gadu laikā no dienas, kad jaunais pārtikas produkts iekļauts Savienības sarakstā, nedrīkst izmantot citā pieteikumā, *ja vien nākamais pieteikuma iesniedzējs nav vienojies ar iepriekšējo pieteikuma iesniedzēju par to, ka šādus datus un informāciju var izmantot, kā arī gadījumos, ja:*

- a) jaunākos zinātniskos pētījumus un/vai zinātniskos datus pieteikuma iesniedzējs patentējis pirmā pieteikuma iesniegšanas laikā (patentēti zinātniskie dati);
 - b) iepriekšējam pieteikuma iesniedzējam *iepriekšējā* pieteikuma iesniegšanas laikā bija ekskluzīvas tiesības atsaukties uz patentētiem datiem; un
 - c) jauno pārtikas produktu nevarētu atļaut, ja iepriekšējais pieteikuma iesniedzējs nebūtu iesniedzis patentētus datus; un
- d) iepriekšējais pieteikuma iesniedzējs iepriekšējā pieteikuma iesniegšanas laikā ir norādījis, ka zinātniskie dati un cita informācija ir patentēta informācija.*

Tomēr iepriekšējais pieteikuma iesniedzējs var vienoties ar nākamo pieteikuma iesniedzēju, ka šādus datus un informāciju var izmantot.

2. *Savienības un/vai valsts iestāžu daļēji vai pilnībā finansēto pētniecības projektu datijāpublicē kopā ar pieteikumu, un tie ir brīvi pieejami izmantošanai citiem pieteikuma iesniedzējiem.*

3. *Lai izvairītos no pētījumu ar mugurkaulniekiem atkārtošanās, nākamajam pieteikuma iesniedzējam ļauj atsaukties uz pētījumiem ar mugurkaulniekiem un citiem pētījumiem, kuri varētu atturēt no izmēģinājumiem ar dzīvniekiem. Datu īpašnieks var pieprasīt atbilstīgu kompensāciju par šo datu izmantošanu.*

4. Komisija, apspriežoties ar pieteikuma iesniedzēju nosaka, kurai informācijai būtu jānodrošina 1. punktā minētā aizsardzība, un par savu lēmumu informē pieteikuma iesniedzēju, Iestādi un dalībvalstis.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

I

15. pants

Saskaņota datu aizsardzība

Neatkarīgi no jauna pārtikas produkta apstiprināšanas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1331/2008 7. un 14. pantu un atļaujas attiecībā uz marķējumu par ietekmi uz veselību saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1924/2006 17., 18. un 25. pantu, ja tiek pieprasīts jauna pārtikas produkta apstiprinājums un atļauja attiecībā uz marķējumu par šā pārtikas produkta ietekmi uz veselību un ja saskaņā ar abu regulu noteikumiem ir pamatota datu aizsardzība un pieteikuma iesniedzējs to pieprasa, atļaujas un atļaujas publikācijas dati Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī ir identiski, un datu aizsardzības periodi norisinās vienlaicīgi.

16. pants

Pārbaudes un kontroles pasākumi

Lai nodrošinātu atbilstību šai Regulai, jāveic oficiāli kontroles pasākumi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004.

III nodaļa

Vispārīgi noteikumi

17. pants

Sankcijas

Dalībvalstis izstrādā noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis līdz ... (*) paziņo par šiem noteikumiem Komisijai un nekavējoties informē to par visiem turpmākiem noteikumu grozījumiem.

18. pants

Dalībvalstu tiesības

1. Ja dalībvalsts ir ieguvusi jaunus vai pārvērtējusi jau zināmos datus un tai ir pietiekams iemesls secināt, ka cilvēku veselību vai vidi var apdraudēt pārtikas produkti un pārtikas produktu sastāvdaļas, uz kuriem attiecas šī regula, dalībvalsts var savā teritorijā uz laiku pārtraukt vai ierobežot attiecīgo pārtikas produktu un pārtikas produktu sastāvdaļu tirdzniecību un izmantošanu. Dalībvalsts tūlīt par to informē pārējās dalībvalstis un Komisiju un sniedz lēmuma pamatojumu.

2. Komisija ciešā sadarbībā ar Iestādi, tiklīdz iespējams, izpēta 1. punktā minēto pamatojumu un pieņem lēmumu par atbilstošiem pasākumiem. Dalībvalsts, kas pieņēmusi 1. punktā minēto lēmumu, var to paturēt spēkā līdz brīdim, kad šie pasākumi stājas spēkā.

19. pants

Deleģētie akti

Nolūkā panākt šīs regulas 1. pantā izklāstītos mērķus Komisija, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 20. pantu un ievērojot 21. un 22. panta nosacījumus, vēlākais, ... (***) pieņem papildu kritērijus, lai novērtētu, vai attiecīgā pārtika nozīmīgā apjomā izmantota cilvēku uzturā Savienībā pirms 1997. gada 15. maija, kā minēts 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

(*) OV: lūdzu ievietojiet datumu 12 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

(**) OV: lūdzu, ievietojiet datumu: 24 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

20. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Šīs regulas **2. panta 3. punktā, 3. panta 3. punktā, 4. panta 3. punktā, 4. panta 4. punktā, 8. panta 1. punktā, 9. panta 6. punktā un** 19. pantā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir uz pieciem gadiem pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Komisija sniedz ziņojumu par deleģētajām pilnvarām, vēlākais, sešus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšanu automātiski pagarina uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 21. pantu.
2. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.
3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot 21. un 22. pantā paredzētos nosacījumus.

21. pants

Deleģējuma atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt **2. panta 3. punktā, 3. panta 3. punktā, 4. panta 3. punktā, 4. panta 4. punktā, 8. panta 1. punktā, 9. panta 6. punktā un** 19. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.
2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai pieņemtu lēmumu par pilnvaru deleģēšanas atsaukšanu, **cenšas** par to **savlaicīgi informēt** otru iestādi un Komisiju pirms galīgā lēmuma pieņemšanas, norādot, uz kurām deleģētām pilnvarām attiecas iespējamā atsaukšana, un **iespējamos** atsaukšanas iemeslus.
3. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas norādīta minētajā lēmumā. Tas neskar jau spēkā esošo deleģēto aktu derīgumu. Lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

22. pants

Iebildumi attiecībā uz deleģētajiem aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu **divu mēnešu laikā** no tā paziņošanas dienas.

Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laiku var pagarināt par diviem mēnešiem.

2. Ja pēc minētā termiņa ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav pauduši iebildumus pret deleģēto aktu, **to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī un tas stājas spēkā šajā izdevumā minētajā datumā.**

Deleģēto aktu var publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja Eiropas Parlaments un Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu nepaust iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas iebilst pret deleģēto aktu, paskaidro iebildumu iemeslus.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

23. pants

Pārskatīšana

1. Ņemot vērā gūto pieredzi, Komisija līdz ... (*) iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas un jo īpaši tās 3., 9. un 14. panta īstenošanu, vajadzības gadījumā pievienojot tiesību aktu priekšlikumus.
2. **Ne vēlāk kā ...** (**) Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par visiem aspektiem saistībā ar pārtiku, kas izgatavota no dzīvniekiem, kuri radīti, izmantojot klonēšanas metodes, kā arī no šādu dzīvnieku pēcnācējiem, vajadzības gadījumā iesniedzot likumdošanas priekšlikumus.
3. Ziņojumus un visus priekšlikumus publisko.

IV nodaļa

Pārejas un nobeiguma noteikumi

24. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 258/97 un Regulu (EK) Nr. 1852/2001 atceļ no ... (**), izņēmums attiecas vienīgi uz neizskatītiem pieprasījumiem, kurus paredzēts izskatīt saskaņā ar šīs regulas 26. pantu.

25. pants

Savienības saraksta izveide

Ne vēlāk kā ... (***) Komisija izveido Savienības sarakstu, kurā iekļauj saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 258/97 4., 5. un 7. pantu atļauto un/vai paziņoto jauno pārtiku, kā arī attiecīgi visus esošos atļauju izsniegšanas nosacījumus.

26. pants

Pārejas pasākumi

1. Jebkurš **tāds** pieprasījums par jaunas pārtikas laišanu tirgū, **kurš** dalībvalstij iesniegts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 258/97 4. pantu **un attiecībā uz kuru** pirms ... (***) Komisijai vēl nav nosūtīts sākotnējā novērtējuma ziņojums, kas paredzēts minētās regulas 6. panta 3. punktā, **saskaņā ar šo regulu uzskatāms par pieteikumu.**
2. Pārējos **█** pieprasījumus, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 258/97 **3. panta 4. punktu, 4. un 5. pantu** pirms... (***), izskata saskaņā ar **Regulas (EK) Nr. 258/97** noteikumiem.

█

27. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1331/2008

Regulu (EK) Nr. 1331/2008 groza šādi.

- 1) Nosaukumu aizstāj ar šādu:

(*) OV: lūdzu ievietojiet datumu 5 gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

(**) OV: lūdzu ievietojiet datumu **trīs gadi un seši mēneši** pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

(***) OV: lūdzu ievietojiet datumu 24 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

“Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1331/2008 (2008. gada 16. decembris), ar ko nosaka vienotu atļauju izsniegšanas procedūru pārtikas piedevām, pārtikas fermentiem, pārtikas aromatizētājiem un jaunu pārtiku”.

2) Regulas 1. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Šajā regulā attiecībā uz pārtikas piedevām, pārtikas fermentiem, pārtikas aromatizētājiem un pārtikas aromatizētāju un pārtikas sastāvdaļu izejvielām, kam piemīt aromatizētāju īpašības, ko lieto vai kas paredzēti lietošanai pārtikas sastāvā vai uz tās un jaunus pārtikas produktos (turpmāk tekstā “vielas vai produkti”), ir noteikta **novērtēšanas** un atļauju **izsniegšanas procedūra** (turpmāk tekstā “vienotā procedūra”), kas veicina pārtikas **produktu** brīvu apriti Savienībā un augstu cilvēku veselības aizsardzības pakāpi un patērētāju interešu aizsardzību. **█**

2. **Šī procedūra** nosaka reglamentētu kārtību, kādā atjaunina to vielu un produktu sarakstu, kuru laišana tirgū Savienībā ir atļauta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1333/2008, Regulu (EK) Nr. 1332/2008, Regulu (EK) Nr. 1334/2008 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../... par jaunu pārtiku (*) (*) (turpmāk tekstā “pārtikas nozares tiesību akti”).

█

(*) OV L ... (**).

(+) OV: lūdzu ievietojiet šīs regulas publikācijas atsauci.

(**) OV: lūdzu ievietojiet šīs regulas publikācijas atsauci.”.

3) Regulas 1. panta 3. punktā, 2. panta 1. un 2. punktā, 9. panta 2. punktā, 12. panta 1. punktā un 13. pantā **vārdū** “viela” vai “vielas” aizstāj ar vārdiem “viela vai produkts” vai “vielas vai produkti”.

4) Regulas 2. panta nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“Savienības vielu vai produktu saraksts”.

5) Regulas 4. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Attiecībā uz vielu vai produktu var iesniegt atsevišķu pieteikumu, lai atjauninātu dažādus Savienības sarakstus, kurus regulē ar dažādiem pārtikas ražošanas nozaru tiesību aktiem, ja pieteikums atbilst katras pārtikas ražošanas nozares tiesību aktu prasībām.”.

6) Regulas 6. panta 1. punkta sākumā pievieno šādu teikumu:

“Ja ir zinātniski pamatoti iebildumi attiecībā uz nekaitīgumu, nosaka, kāda papildu informācija par apdraudējuma novērtējumu ir nepieciešama, un to pieprasa no pieteikuma iesniedzēja.”.

█

7) Terminu “Kopiena” visā tekstā aizstāj ar terminu “Savienība”.

28. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no ... (*).

(*) OV: lūdzu ievietojiet datumu 24 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Tomēr 25., 26. un 27. pantu piemēro no ... (*). Turklāt, atkāpjoties no šā panta otrās daļas un atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1331/2008 16. panta otrās daļas, pieteikumus saskaņā ar šo regulu var iesniegt no ... (*) attiecībā uz tādas pārtikas atļaujām, kura minēta šīs regulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā, ja šāda pārtika attiecīgajā datumā jau ir pieejama Savienības tirgū.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

(*) OV: lūdzu ievietojiet šīs regulas spēkā stāšanās datumu.

Rūpnieciskās emisijas (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (pārstrādāta versija) ***II

P7_TA(2010)0267

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (pārstrādāta versija) (11962/2/2009 – C7-0034/2010 – 2007/0286(COD))

(2011/C 351 E/33)

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (11962/2/2009 – C7-0034/2010),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2007)0844),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 175. panta 1. punktu, ar ko saskaņā Parlamentam iesniedz Komisijas priekšlikumu (C6-0002/2008),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu un 192. panta 1. punktu,
- ņemot vērā tā nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 14. janvāra atzinumu ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 191. lpp.

⁽²⁾ OV C 182, 4.8.2009., 46. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- ņemot vērā Reģionu komitejas 2008. gada 9. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 66. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A7-0145/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju otrajam lasījumam;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 325, 19.12.2008., 60. lpp.

P7_TC2-COD(2007)0286

Eiropas Parlamenta nostāja, kas pieņemta otrajā lasījumā 2010. gada 7. jūlijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/.../ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (pārstrādāta versija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2010/75/ES)

Pienākumi tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus *II**

P7_TA(2010)0268

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu, ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus (05885/4/2010 – C7-0053/2010 – 2008/0198(COD))

(2011/C 351 E/34)

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (05885/4/2010 – C7-0053/2010),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0644),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 175. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija iesniedz priekšlikumu Parlamentam (C6-0373/2008),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu un 192. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā tā nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 1. oktobra atzinumu ⁽²⁾,
 - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā Reglamenta 66. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A7-0149/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju otrajā lasījumā;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, 22.4.2009., P6_TA(2009)0225.

⁽²⁾ OV C 318, 23.12.2009., 88. lpp.

P7_TC2-COD(2008)0198

Eiropas Parlamenta nostāja, kas pieņemta otrajā lasījumā 2010. gada 7. jūlijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010, ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kas laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 995/2010)

Eiropas Banku iestādes, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes pilnvaras *I**

P7_TA(2010)0269

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK un 2009/65/EK attiecībā uz Eiropas Banku iestādes, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes pilnvarām (COM(2009)0576 – C7-0251/2009 – 2009/0161(COD))

(2011/C 351 E/35)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Priekšlikums tika grozīts 2010. gada 7. jūlijā šādi ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Lieta tika nodota atpakaļ komitejai saskaņā ar Reglamenta 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0163/2010).

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

PARLAMENTA GROZĪJUMI (*)

attiecībā uz Komisijas priekšlikumu

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko izdara grozījumus Direktīvā 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK un 2009/65/EK attiecībā uz Eiropas Banku iestādes, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes pilnvarām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50. pantu, 53. panta 1. punktu, 62. un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Finanšu krīze 2007. un 2008. gadā ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā gan attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, gan finanšu sistēmu kopumā. **Valstīs pastāvošie** uzraudzības modeļi atpaliel no integrētās un savstarpēji saistītās realitātes, kas raksturīga Eiropas finanšu tirgiem, kuros daudzas finanšu sabiedrības darbojas starptautiskā mērogā. Krīze ir atklājusi, ka pastāv būtisks sadarbības, koordinācijas, **Savienības** tiesību aktu piemērošanas konsekvences un uzticības trūkums starp valstu uzraudzības iestādēm.

(1a) **Eiropas Parlaments ir regulāri aicinājis uzlabot līdzvērtīgu konkurences apstākļu nodrošināšanu Savienības mērogā visiem iesaistītajiem dalībniekiem, vienlaikus ir norādījis uz nepilnībām Savienības īstenotajā aizvien integrētākā finanšu tirgu uzraudzībā.**

(2) 2009. gada 25. februārī publicētajā ziņojumā (**de Larosjēra ziņojumā**), ko pēc Komisijas pieprasījuma sagatavoja Žaka de Larosjēra [Jacques de Larosière] vadītā augsta līmeņa speciālistu grupa, secināts, ka **būtu** jāstiprina uzraudzības sistēmas pamatstruktūra, lai turpmāk mazinātu iespējamo finanšu krīžu risku un smagumu. Speciālistu grupa attiecīgi ieteica īstenot **Eiropas Savienības** finanšu nozares uzraudzības struktūras tālejošas reformas. **De Larosjēra ziņojumā vēl ir secināts**, ka būtu jārada Eiropas finanšu uzraudzības sistēma (**EFUS**), ko veidotu trīs Eiropas uzraudzības iestādes (**EUI**) — proti, banku, vērtspapīru un apdrošināšanas un fondēto pensiju nozarē —, kā arī Eiropas Sistēmisko risku komiteja.

(*) Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■.

⁽¹⁾ 2010. gada 18. marta atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta ... nostāja.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (3) Komisija 2009. gada 4. marta paziņojumā "Impulsi Eiropas atveseļošanai" ⁽¹⁾ ierosināja izstrādāt tiesību akta projektu, ar ko izveido **EFUS**, un 2009. gada 27. maija paziņojumā "Eiropas finanšu uzraudzība" ⁽²⁾ sniedza plašāku informāciju par iespējamo **šīs** jaunas uzraudzības sistēmas struktūru.
- (4) Eiropadome 2009. gada 19. jūnija secinājumos ieteica izveidot Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu, kurā būtu trīs jaunas **EUI**. Sistēmai būtu jādarbojas, lai uzlabotu valstu uzraudzības kvalitāti un konsekveni, stiprināt pārrobežu grupu uzraudzību, pieņemt vienotu Eiropas noteikumu kopumu, kas piemērojams visām iekšējā tirgus finanšu iestādēm, **un nodrošināt to kritēriju un metožu atbilstīgu saskaņošanu, kas kompetentajām iestādēm jāpiemēro kredītiestāžu riska novērtēšanā**. Eiropadome uzsvēra, ka **EUI** būtu jāpiesūta arī kredītreitingu aģentūru uzraudzības pilnvaras, un aicināja Komisiju sagatavot konkrētus priekšlikumus par to, kā **EFUS** varētu kļūt par nozīmīgu spēku krīzes situācijās.
- (5) Komisija 2009. gada 23. septembrī pieņēma priekšlikumus trim regulām, ar kurām izveido **EFUS**, tostarp rada trīs **EUI**.
- (6) Lai **EFUS** spētu efektīvi darboties, ir vajadzīgas izmaiņas **Savienības** tiesību aktos trīs jauno **EUI** darbības laukā. Šīs izmaiņas ietver **EUI** atsevišķu pilnvaru darbības jomas noteikšanu, atsevišķu **to** pilnvaru integrāciju **■**, kas **noteiktas Savienības tiesību aktos**, un grozījumus, lai nodrošinātu nevainojamu un efektīvu darbību **EFUS** kontekstā.
- (7) Līdz ar trīs **■** **EUI** izveidošanu jāizstrādā vienots noteikumu **kopums**, lai nodrošinātu to **konsekventu saskaņošanu un** vienādu piemērošanu un tādējādi veicinātu iekšējā tirgus darbības efektivitāti. **■**
- (7a) *Regulās, ar ko izveido EFUS, noteikts, ka EUI var izstrādāt tehnisko standartu projektus attiecīgajos tiesību aktos īpaši noteiktās jomās un ka šie standartu projekti iesniedzami Komisijai, lai tos pieņemtu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. un 291. pantu, pieņemot deleģētos vai īstenošanas aktus. Šajā direktīvā ir noteikts pirmais šādu jomu kopums, un tajā nedrīkstētu būt skarta citu jomu turpmāka iekļaušana.*
- (7b) *Attiecīgajos tiesību aktos būtu jānosaka jomas, kurās EUI ir pilnvarotas izstrādāt tehnisko standartu projektus, un to pieņemšanas kārtība. Kaut arī attiecīgajos tiesību aktos būtu jānosaka elementi, nosacījumi un precizējumi, kā tas ir minēts LESD 290. pantā attiecībā uz deleģētajiem aktiem, noteikumi un vispārīgie principi, kas skar īstenošanas aktu kontroles mehānismus, līdz brīdim, kad pieņems LESD 291. pantā noteikto regulu, būtu jāpamato ar Lēmumu 1999/468/EK.*
- (8) Jomas, kurās izstrādājami tehniskie standarti, jānosaka, pienācīgi līdzsvarojot nepieciešamību izveidot vienotu saskaņotu noteikumu kopumu un **nepieciešamību** bez vajadzības nesarežģīt regulējumu un **piemērošanu**. **Būtu jāizraugās tikai tās jomas, kurās konsekventi tehniskie noteikumi ievērojami un efektīvi veicinās attiecīgo tiesību aktu pieņemšanas mērķu sasniegšanu, vienlaikus nodrošinot, ka politiskus lēmumus pieņem Eiropas Parlaments, Padome un Komisija saskaņā ar parastajām procedūrām.**

⁽¹⁾ COM(2009)0114.

⁽²⁾ COM(2009)0252.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (9) Tehniskajos standartos ietveramajiem jautājumiem jābūt ļoti specializētiem, un tādējādi to izstrādei ir nepieciešamas uzraudzības speciālistu zināšanas. Tehniskajos standartos, **ko pieņem kā deleģētos aktus, būtu sīkāk jāizstrādā, jāprecizē un jāizklāsta konsekventas saskaņošanas un vienādas piemērošanas nosacījumi noteikumiem, kuri ietverti Eiropas Parlamenta un Padomes pieņemtajos pamatinstrumentos, papildinot vai grozot konkrētus nebūtiskus tiesību aktu elementus. No otras puses, ar tehniskajiem standartiem, kas pieņemti kā īstenošanas akti, būtu jānosaka juridiski saistošu ES aktu vienādas piemērošanas nosacījumi. Ar tehniskajiem standartiem nedrīkst radīt iespējas izdarīt politikas izvēles.** ■
- (9a) **Deleģēto aktu gadījumā ir lietderīgi ieviest Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] 7. līdz 7.d pantā noteikto paredzēto procedūru tehnisko standartu pieņemšanai. Īstenošanas standarti būtu jāpieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] 7.e pantā paredzēto procedūru. Eiropadome apstiprināja Lamfalisi četru līmeņu pieeju, lai ES finanšu tiesību aktu regulatīvais process kļūtu efektīvāks un pārredzamāks. Komisija ir pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus daudzās jomās, un ir spējā plašs 2. līmeņa Komisijas regulu un direktīvu kopums. Gadījumos, kad tehniskie standarti ir paredzēti, lai sīkāk izstrādātu, precizētu vai noteiktu šādu 2. līmeņa aktu piemērošanas nosacījumus, tie būtu jāpieņem tikai pēc tam, kad ir pieņemti šie 2. līmeņa akti, un tajos būtu jāievēro attiecīgā 2. līmeņa akta saturs.**
- (9b) **Saistoši tehniskie standarti veicina vienota finanšu pakalpojumu tiesību aktu kopuma pieņemšanu, kā to apstiprināja Eiropadome 2009. gada jūnija secinājumos. Tajā mērā, kādā dažas prasības ES tiesību aktos nav pilnībā saskaņotas, un atbilstoši piesardzības principam uzraudzības jomā, pieņemot tehniskos standartus, ar kuriem sīkāk izstrādā, precizē vai nosaka šo prasību piemērošanas nosacījumus, nedrīkstētu kavēt dalībvalstis pieprasīt papildu informāciju vai noteikt stingrākas prasības. Tādēļ tehniskajos standartos būtu jāparedz dalībvalstu iespēja to darīt konkrētās jomās, ja šajos tiesību aktos ir paredzēta šāda rīcības brīvība attiecībā uz uzraudzību.**
- (10) Kā noteikts regulās, ar ko izveido EFUS, Eiropas uzraudzības iestādēm pirms tehnisko standartu iesniegšanas Komisijai attiecīgā gadījumā jāriko to publiska apspriešana un jāizvērtē ar tiem saistītās iespējamās izmaksas un ieguvumi.
- (11) Regulās, ar ko izveido EFUS, paredzēts mehānisms strīdu izšķiršanai starp valstu kompetentajām iestādēm. Ja kompetentā iestāde iebilst pret procedūru vai citas kompetentās iestādes darbību vai bezdarbību **saskaņā ar Regulu (EK) Nr. .../2010 [EBI], Regulu (EK) Nr. .../2010 [EVTI] un Regulu (EK) Nr. .../2010 [EAFPI] Savienības tiesību aktos noteiktajās jomās, kurās attiecīgajos tiesību aktos paredzēta vairāku dalībvalstu kompetento iestāžu sadarbība, koordinācija vai kopīga lēmumu pieņemšana, EUI pēc vienas no iesaistīto kompetento iestāžu pieprasījuma būtu jāvar palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos EUI noteiktajā termiņā, ņemot vērā visus attiecīgajos tiesību aktos noteiktos atbilstīgos termiņus un strīda steidzamību un sarežģītību. Ja neizdodas novērst domstarpības, EUI būtu jāvar šo strīdu izšķirt.**
- (12) **No Regulas (EK) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (EK) Nr. .../2010 [EVTI] un Regulas (EK) Nr. .../2010 [EAFPI] 11. panta 1. punkta, kurā ir paredzēta iespēja strīdu izšķiršanu noteikt regulās, ar kurām izveido EFUS, kopumā neizriet vajadzība ieviest atbilstošus grozījumus attiecīgajos tiesību aktos. Tomēr jomās, kurās ar attiecīgajiem tiesību aktiem jau ir izveidots kāds nesaisītošs starpniecības process vai kurās ir laika ierobežojumi kopīgiem lēmumiem, kas jāpieņem vienai vai vairākām valstu kompetentajām iestādēm, ir vajadzīgi grozījumi, lai nodrošinātu kopīga lēmumu pieņemšanas procesa skaidrību un pēc iespējas novērstu šā procesa pārtraukumus, kā arī lai vajadzības gadījumā EUI dotu iespēju izšķirt strīdu. Saistošā procedūra strīdu izšķiršanai ir paredzēta tādu situāciju risināšanai, kad kompetentās uzraudzības iestādes nevar savstarpēji atrisināt jautājumus par procesuālo vai materiālo tiesību atbilstību Savienības tiesību aktiem.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (12a) *Tādēļ šajā direktīvā ir jānosaka situācijas, kurās var būt nepieciešams risināt jautājumu par procesuālo jautājumu vai jautājumu pēc būtības atbilstību Savienības tiesību aktiem un kurās uzraudzības iestādes nespēj atrisināt jautājumu vienas pašas. Šādā gadījumā vienai no iesaistītajām uzraudzības iestādēm būtu jābūt iespējai jautājumu iesniegt kompetentajai Eiropas uzraudzības iestādei. Eiropas uzraudzības iestādei būtu jārikojas saskaņā ar Regulā, ar ko izveido iestādi, un šajā direktīvā noteikto procedūru. Tai būtu jāspēj no attiecīgajām kompetentajām iestādēm pieprasīt konkrētu rīcību vai atturēšanos no rīcības, lai izšķirtu jautājumu un nodrošinātu atbilstību Eiropas Savienības tiesību aktiem, un attiecīgajām kompetentajām iestādēm būtu jāpakļaujas Eiropas uzraudzības iestādes rīkojumiem. Gadījumos, kad attiecīgajos Savienības tiesību aktos dalībvalstīm ir piešķirta rīcības brīvība, ar Eiropas uzraudzības iestādes pieņemtajiem lēmumiem nedrīkstētu aizstāt kompetento iestāžu tiesības izmantot rīcības brīvību atbilstīgi Savienības tiesību aktiem.*
- (13) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽¹⁾ paredzēts starpniecības process vai kopīgu lēmumu pieņemšana jautājumos par sistēmiski nozīmīgu filiāļu noteikšanu tādiem mērķiem kā dalība uzraudzītāju kolēģijā, modeļu apstiprināšana un grupas riska novērtējums. Visās šajās jomās ar grozījumu precīzi jāparedz, ka domstarpību gadījumā konkrētā laikposmā Eiropas Banku iestāde var izšķirt strīdu, izmantojot **Regulā (ES) Nr. .../2010 [EBI]** izklāstīto procesu. Šāda pieeja skaidri norāda, **kaut arī ar Eiropas Banku iestādes pieņemtajiem lēmumiem nedrīkstētu aizstāt kompetento iestāžu tiesības izmantot rīcības brīvību atbilstīgi Savienības tiesību aktiem**, ir iespējams atrisināt domstarpības un nostiprināt sadarbību, pirms galīgais lēmums tiek pieņemts vai iesniegts iestādei.
- (14) Lai nodrošinātu **■** Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas (**CEBS**), Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komitejas (**CEIOPS**) un Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas (**CESR**) **pašreizējo uzdevumu izpildes neitruucētu nodošanu jauno EUI kompetencē**, atsaucēs uz **šīm komitejām visos attiecīgajos tiesību aktos būtu attiecīgi jāaizstāj** ar atsaucēm uz Eiropas Banku iestādi (**EBI**), Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi (**EAFPI**) vai Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi (**EVTI**).
- (14a) **Komitoloģijas procedūru saskaņošana ar LESD un it īpaši ar tā 290. un 291. pantu būtu jāveic katrā gadījumā atsevišķi un pilnībā jāpabeidz trijos gados. Lai ņemtu vērā finanšu tirgos notikušās tehniskās pārmaiņas un precizētu grozītajās direktīvās noteiktās prasības, Komisijai būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu.**
- (14b) **Eiropas Parlamentam vai Padomei būtu trīs mēnešu laikā kopš paziņošanas dienas jāpauž iebildumi pret deleģētu aktu. Šo termiņu attiecībā uz īpaši problemātiskām jomām pēc Eiropas Parlamentam vai Padomei iniciatīvas būtu jāvar pagarināt par trim mēnešiem. Eiropas Parlaments un Padome var informēt pārējās iestādes par to, ka tiem nav nodoma paust iebildumus. Šāda agrīna deleģēto aktu apstiprināšana ir īpaši ieteicama tad, ja jāievēro termiņi, piemēram, lai Komisija deleģētos aktus pieņemtu atbilstoši pamatdokumentā paredzētajam grafikam.**
- (14c) **Starpvaldību konferences, kas pieņēma 2007. gada 13. decembrī parakstīto Lisabonas līgumu, Nobeiguma aktam pievienotajā Deklarācijā Nr. 39 par LESD 290. pantu konference atzīmēja Komisijas nodomu saskaņā ar jau iedibināto praksi turpināt konsultācijas ar dalībvalstu ieceltajiem ekspertiem, sagatavojot deleģēto aktu projektus finanšu pakalpojumu jomā.**
- (15) Jaunajā uzraudzības sistēmas pamatstruktūrā, ko izveido ar EFUS, valstu uzraudzības iestādēm būs cieši jāsadarbjas ar **EUI**. Attiecīgo tiesību aktu grozījumiem būtu jānodrošina, lai nav juridisku šķēršļu informācijas apmaiņas pienākumiem, kuri ietverti **■** regulās, ar kurām izveido **EUI**.

(1) OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (15a) **Konfidencialai informācijai, ko nodod vai ar ko apmainās kompetentās iestādes un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde vai Eiropas Sistēmisko risku komiteja, būtu jābūt profesionālam noslēpumam, ko nedrīkst izpaust informāciju saņemtajā kompetentajās iestādēs šobrīd strādājošie vai agrāk strādājušie darbinieki.**
- (16) **Regulās, ar ko izveido EFUS, ir noteikts ka **EUI** var veidot kontaktus ar trešo valstu uzraudzības iestādēm un ka tās palīdz sagatavot lēmumus par līdzvērtības jautājumiem attiecībā uz trešo valstu uzraudzības režīmiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis) par finanšu instrumentu tirgiem ⁽¹⁾ un Direktīva 2006/48/EK būtu jāgroza, lai **EUI** dotu iespēju izstrādāt sadarbības nolīgumus ar trešām valstīm un veikt informācijas apmaiņu, ja šīs trešās valstis var garantēt dienesta noslēpuma ievērošanu.**
- (17) Ja **Eiropas Savienībā** par katru finanšu **sabiedrību** kategoriju būtu pieejams viens konsolidēts saraksts vai reģistrs, kuru veidošana pašlaik ir katras valsts kompetentās iestādes pienākums, tas uzlabotu pārredzamību un labāk atainotu vienoto finanšu tirgu. **EUI** būtu jāuztic pienākums izveidot, publicēt un pastāvīgi atjaunināt **Eiropas Savienības** finanšu tirgus dalībnieku reģistrus un sarakstus. Tas attiecas uz sarakstu par atļaujām, ko kredītiestādēm piešķirušas valstu uzraudzības iestādes. Tas attiecas arī uz visu ieguldījumu sabiedrību reģistru un regulēto tirgu sarakstu atbilstīgi Direktīvai 2004/39/EK. **EVTI** tāpat būtu jāuztic pienākums izveidot, publicēt un pastāvīgi atjaunināt apstiprināto prospektu un apstiprinājuma sertifikātu sarakstu atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/71/EK (2003. gada 4. novembris) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību **II** ⁽²⁾.
- (18) Jomās, kurās **EUI** ir pienākums izstrādāt tehnisko standartu projektus, šie tehnisko standartu projekti jāiesniedz Komisijai trīs gadu laikā pēc **EUI** izveides, **ja attiecīgajā regulā nav noteikts cits termiņš.**
- (18a) **EVTI uzdevumiem saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīvu 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās ⁽³⁾ nebūtu jāskar Eiropas Centrālo banku sistēmas pilnvaras veicināt maksājumu sistēmu netraucētu darbību atbilstoši LESD 127. panta 2. punkta ceturtajam ievilkumam.**
- (18b) **Ar tehniskajiem standartiem, kas EAFPI jāizstrādā saskaņā ar šo direktīvu un saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīvu 2003/41/EK par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību ⁽⁴⁾, nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence attiecībā uz šādām iestādēm izvirzītajām uzraudzības prasībām, kā paredzēts Direktīvā 2003/41/EK.**
- (18c) **Saskaņā ar 13. panta 5. punktu Direktīvā 2003/71/EK par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde prospekta apstiprinājumu var pārsūtīt citas dalībvalsts kompetentajai iestādei, ja šī iestāde tam piekrīt. Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 13. panta 3. punktā ir prasīts, lai šādi deleģēšanas nolīgumi pārsvarā tiktu darīti zināmi iestādei vismaz vienu mēnesi pirms to stāšanās spēkā. Tomēr, ņemot vērā pieredzi ar apstiprinājuma pārsūtīšanu saskaņā ar Direktīvu 2003/71/EK, kurā ir noteikti īsāki termiņi, ir lietderīgi Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 13. panta 3. punktu nepiemērot šai situācijai.**

⁽¹⁾ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.

⁽³⁾ OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (18d) Šajā posmā EUI nebūtu jāizstrādā tehnisko standartu projekti attiecībā uz spēkā esošajām prasībām, kurās paredzēts, ka personām, kas faktiski pārvalda ieguldījumu sabiedrību, kredītiestāžu, pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) un to pārvaldības sabiedrību uzņēmējdarbību, jābūt atbilstošai reputācijai un pietiekamai pieredzei, lai nodrošinātu pareizu un apdomīgu pārvaldību. Tomēr, ņemot vērā šo prasību nozīmību, EUI prioritātei būtu jābūt sniegt paraugprakses piemēru pamatnostādņēs un nodrošināt, ka uzraudzības un piesardzības prakse tuvinās šai paraugpraksi. Tas pats tām būtu jādara arī attiecībā uz uzraudzības prasībām, kādas izvirzītas saistībā ar šo iestāžu galveno biroju.
- (18e) Izstrādājot šos tehnisko standartu projektus, pamatojoties uz šajā direktīvā paredzētajām pieejām – uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju, uzlaboto rādītāju pieeju, tirgus riska iekšējā modeļa pieeju – būtu jātiecas nodrošināt šādu pieeju kvalitāti un drošumu, kā arī šo pieeju konsekventu pārskatīšanu, ko īsteno kompetentās iestādes. Izmantojot šos standartus, kompetentajām iestādēm būt jāvar dot iespēju iestādēm izstrādāt dažādas pieejas, balstoties uz šo iestāžu pieredzi un specifiku saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK prasībām un tehnisko standartu prasībām.
- (19) Šīs direktīvas mērķus, proti, iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, nodrošinot augsta līmeņa efektīvu un konsekventu uzraudzības regulējumu un uzraudzību, noguldītāju, ieguldītāju un saņēmēju — un tādejādi uzņēmēju un patērētāju — aizsardzību, finanšu tirgu integritātes, efektivitātes un pienācīgas darbības aizsardzību, finanšu sistēmas stabilitātes **un ilgtspējības** saglabāšanu, **reālās ekonomikas un publisko finanšu aizsardzību** un starptautiskās uzraudzības koordinācijas nostiprināšanu, nav iespējams pietiekamā mērā sasniegt dalībvalstu līmenī, un rīcības mēroga dēļ šie mērķi ir labāk sasniedzami **Savienības** līmenī, tāpēc **Savienība** var pieņemt pasākumus saskaņā ar EK līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas nepieciešami šo mērķu sasniegšanai.
- (19a) Komisijai līdz 2014. gada 1. janvārim būtu Eiropas Parlamentam un Padomei jāiesniedz ziņojums par to, kā EUI iesniedz tehnisko standartu projektus, kas ir noteikti šajā direktīvā, un jāiesniedz visi atbilstošie priekšlikumi.
- (20) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīva 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās ⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīva 2002/87/EK par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīva 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) ⁽³⁾, Direktīva 2003/41/EK ⁽⁴⁾, Direktīva 2003/71/EK, Direktīva 2004/39/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 15. decembra Direktīva 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū ⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobris Direktīva 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ⁽⁶⁾, Direktīva 2006/48/EK ⁽⁷⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīva 2006/49/EK par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību ⁽⁸⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/65/EK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ OJ L 166, 11.6.1998, p. 45.

⁽²⁾ OJ L 35, 11.2.2003, p. 1.

⁽³⁾ OJ L 96, 12.4.2003, p. 16.

⁽⁴⁾ OJ L 235, 23.9.2003, p. 10.

⁽⁵⁾ OJ L 309, 25.11.2005, p. 15.

⁽⁶⁾ OJ L 177, 30.6.2006, p. 1.

⁽⁷⁾ OJ L 177, 30.6.2006, p. 201.

⁽⁸⁾ OJ L 302, 17.11.2009, p. 32.

⁽⁹⁾ OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 98/26/EK grozījumi

Direktīvu 98/26/EK groza šādi.

- (1) Direktīvas 6. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Šā panta 2. punktā minētās dalībvalstis nekavējoties informē **Eiropas Sistēmisko risku komiteju**, pārējās dalībvalstis un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi (**EVTI**), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (**ES**) Nr. .../2010 [**EVTI**] ⁽¹⁾.”

⁽¹⁾ OV L ”

- (2) Direktīvas 10. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Dalībvalstis precizē sistēmas un attiecīgos sistēmu operatorus, kas jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā, un dara tos zināmus **EVTI**, kā arī informē to par iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar 6. panta 2. punktu. **EVTI** publicē šo informāciju savā tīmekļa vietnē.”

- (2a) **Iekļauj šādu 10.a pantu:**

“10.a pants

1. Kompetentās iestādes sadarbojas ar Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi, lai nodrošinātu šīs direktīvas ievērošanu, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EVTI].

2. Kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 20. pantu nekavējoties sniedz EVTI informāciju, kas ir nepieciešama EVTI pienākumu veikšanai.”

2. pants

Direktīvas 2002/87/EK grozījumi

Direktīvu 2002/87/EK groza šādi.

- (1) Direktīvas 4. pantu groza šādi:

- (a) panta 2. punktu aizvieto ar šādu punktu:

“**2.** Saskaņā ar 10. pantu ieceltais koordinators informē grupu vadošo mātesuzņēmumu, vai ja mātesuzņēmuma nav, to regulēto vienību, kuras bilances kopsavilkums ir lielākais vissvarīgākajā finanšu nozarē grupā, ka grupa ir noteikta kā finanšu konglomerāts un ir iecelts koordinators. Koordinators arī informē kompetentās iestādes, kas ir izdevušas licences regulētajām vienībām grupā, un tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā jauktajai finanšu kontrolāciju sabiedrībai ir galvenais birojs, kā arī Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienoto komiteju, kas izveidota ar **40.** pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (**ES**) Nr. .../2010 [**EBI**], Regulā (**ES**) Nr. .../2010 [**EAFPI**] un Regulā (**ES**) Nr. .../2010 [**EVTI**] ⁽¹⁾ (turpmāk “EUIAK”).

⁽¹⁾ OV L ”;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

b) pievieno šādu **■** punktu:

“3. **EUIAK savā tīmekļa vietnē** publicē un pastāvīgi atjaunina noteikto finanšu konglomerātu sarakstu. **Šī informācija, uzklikšķinot uz hipersaites, ir pieejama visu Eiropas uzraudzības iestāžu tīmekļa vietnēs.**”

(1.a) **Direktīvas 9. panta 2. punktā pievieno šādu apakšpunktu:**

“(ca) tādas sīki izstrādātas maksātnespējas risinājuma procedūras izstrāde, ko regulāri atjaunina un vismaz vienreiz gadā pārskata un kas ietver strukturētu agrīnās iejaukšanās mehānismu, ātrus korekcijas pasākumus un ārkārtas rīcības plānu bankrota gadījumam.”

(1.b) **Direktīvas III iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu virsrakstu:**

“PASĀKUMI PAPILDU UZRAUDZĪBAS UN EIROPAS UZRAUDZĪBAS VEICINĀŠANAI”

(1.c) **Direktīvas III iedaļā iekļauj šādu pantu:**

“-10. pants

EUIAK saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 42. pantu nodrošina saskaņotu starpnozaru un pārrobežu uzraudzību, ņemot vērā ES tiesību aktus.”

(1.d) **Direktīvas 10. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:**

“1. Lai nodrošinātu finanšu konglomerātā esošu regulēto vienību pietiekamu papildu uzraudzību, no attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, tostarp to dalībvalstu kompetentām iestādēm, kurās jauktajai finanšu kontrolācijai ir galvenais birojs, ieceļ vienu koordinatoru, kas ir atbildīgs par papildu uzraudzības koordināciju un veikšanu. Informāciju par koordinatoru publicē EUIAK tīmekļa vietnē.”

(1.e) **Direktīvas 11. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:**

“Lai veicinātu un izveidotu papildu un Eiropas uzraudzību, pamatojoties uz plašu juridisko bāzi, koordinators un pārējās attiecīgās kompetentās iestādes un, ja vajadzīgs, citas kompetentās iestādes īsteno koordinācijas pasākumus. Saistībā ar šiem pasākumiem koordinatoram var uzticēt papildu uzdevumus un var noteikt kārtību, saskaņā ar kuru attiecīgās kompetentās iestādes savstarpēji īsteno lēmumu pieņemšanas procesu, kā minēts 3. un 4. pantā, 5. panta 4. punktā, 6. pantā, 12. panta 2. punktā, 16. un 18. pantā, kā arī sadarbības kārtību ar citām kompetentajām iestādēm.

Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 8. pantu un 42. pantā noteikto procedūru EUIAK izstrādā pamatnostādnes, lai nodrošinātu uzraudzības metožu tuvināšanos, ņemot vērā vajadzību pēc uzraudzības koordinācijas pasākumu saskaņotības, kā tas ir noteikts Direktīvas 2006/48/EK 131.a pantā un Direktīvas 2009/138/EK 248. panta 4. punktā.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

(1.f) Direktīvas 12. panta 1. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Kompetentās iestādes var informāciju saņemt un nodot arī turpmāk minētām iestādēm, ja tas ir nepieciešams šo iestāžu attiecīgo uzdevumu veikšanai attiecībā uz regulētajām vienībām finanšu konglomerātā saskaņā ar nozares noteikumos noteiktajām normām: centrālās bankas, Eiropas Centrālo banku sistēma, Eiropas Centrālā banka un Eiropas Sistēmisko risku komiteja saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [ESRK] 21. pantu.”

(1.g) Iekļauj šādu pantu:

“12. pants

1. Kompetentās iestādes sadarbojas ar EUIAK, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi saskaņā ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulu (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulu (ES) Nr. .../2010 [EVTI].

2. Kompetentās nekavējoties sniedz EUIAK visu informāciju, kas tai nepieciešama savu pienākumu izpildei, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 20. pantu.”

(1.h) Direktīvas 14. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka to tiesību sistēmās nav nekādu juridisku šķēršļu, kas fiziskām un juridiskām personām — gan regulētām, gan neregulētām vienībām —, uz kurām attiecas papildu un Eiropas uzraudzība, traucētu savā starpā apmainīties ar informāciju, kas būtu svarīga papildu un Eiropas uzraudzības veikšanai, un apmainīties ar informāciju saskaņā ar šo direktīvu un apmainīties ar Eiropas uzraudzības iestādēm atbilstīgi Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 20. pantam —, ja nepieciešams arī ar EUIAK starpniecību.”

(1.i) Direktīvas 16. panta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Neskarot 17. panta 2. punktu, EUIAK un dalībvalstis ir tiesīgas noteikt, kādus pasākumus kompetentās iestādes var veikt attiecībā uz jauktām finanšu kontrolācijai sabiedrībām. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 8. pantu un 42. pantā noteikto procedūru EUIAK var izstrādāt pamatnostādnes normām, ar kurām regulē jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības.”

(2) Direktīvas 18. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

*“Neskarot nozaru noteikumus, **gadījumos, uz kuriem attiecas** 5. panta 3. punkts, kompetentās iestādes pārbauda, vai uz regulētām vienībām, kuru mātesuzņēmuma galvenais birojs atrodas **trešā valstī**, attiecas **šīs** trešās valsts kompetentās iestādes uzraudzība, kas ir līdzvērtīga tai uzraudzībai, kuru paredz šīs direktīvas noteikumi par 5. panta 2. punktā minēto regulēto vienību papildu uzraudzību. Pārbaudi pēc lūguma, ko iesniedzis mātesuzņēmums vai kāda regulēta vienība, kas ir saņēmusi licenci **Savienībā**, vai pēc savas ierosmes veic tā kompetentā iestāde, kura būtu koordinators, ja būtu piemērojami 10. panta 2. punktā izstrādātie kritēriji.*

*Šī kompetentā iestāde apspriežas ar pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm un ņem vērā visas piemērojamās pamatnostādnes, ko saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 8. un 42. pantu** sagatavojusi EUIAK. Šim nolūkam kompetentā iestāde pirms lēmuma pieņemšanas apspriežas ar EUIAK.”*

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

(2.a) Direktīvas 18. pantā iekļauj šādu punktu:

“1.a Ja kompetentā iestāde pretēji citas kompetentās viedoklim nolemj, ka trešā valstī ir līdzvērtīga uzraudzība, tad pretējos uzskatos esošā kompetentā iestāde var vērsties pie EUIAK, kas var rīkoties saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 11. pantu.”

(2.b) Direktīvas 19. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Neskarot LESD 218. panta 1. un 2. punktu, Komisija ar EUIAK, Eiropas Banku komitejas, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komitejas un Finanšu konglomerātu komitejas palīdzību izvērtē 1. punktā minēto sarunu iznākumu un attiecīgās sekas.”

(3) Direktīvas III nodaļas virsrakstu pirms 20. panta aizstāj ar šādu virsrakstu:

“DELEĢĒTĀS PILNVARAS ¶

(4) Direktīvas 20. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“1. Komisija, izmantojot deleģētus aktus, saskaņā ar 21., 21.a un 21.b pantu pieņem pielāgojošos grozījumus, kas šajā direktīvā ir jāveic šādās jomās:

- a) precīzāki 2. pantā minēto definīciju formulējumi, lai šīs direktīvas piemērošanā ņemtu vērā pārmaiņas finanšu tirgos;*
- b) precīzāki 2. pantā minēto definīciju formulējumi, lai nodrošinātu šīs direktīvas konsekventu saskaņošanu un vienādu piemērošanu visā Savienībā;*
- c) terminoloģijas un direktīvas definīciju formulējumu pielāgošana vēlākiem Savienības tiesību aktiem par regulētām vienībām un ar tām saistītiem jautājumiem;*
- d) precīzāka I pielikumā noteikto aprēķina metožu definīcija, lai ņemtu vērā pārmaiņas finanšu tirgos un uzraudzības metodes;*
- e) to noteikumu koordinācija, kas pieņemti saskaņā ar 7. un 8. pantu un II pielikumu, lai veicinātu to konsekventu saskaņošanu un vienādu piemērošanu visā Savienībā.”*

(5) Direktīvas 21. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizvieto ar šādu punktu:

“2. Šīs direktīvas 20. panta 1. punktā minētās pilnvaras pieņem deģētus aktus Komisijai piešķir uz 4 gadiem, sākot ar šīs direktīvas spēkā stāšanās dienu. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām. Pilnvarojumu automātiski pagarina uz tikpat ilgiem laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 12.b pantu.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

b) iekļauj šādus punktus:

“2.a Tiktād Komisija pieņem deleģēto tiesību aktu, tā vienlaikus par to paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

„2.b Pilnvaras pieņemt deleģētus aktus Komisijai piešķir, ievērojot 21.a un 21.b pantā minētos nosacījumus.”

c) svītro minētā panta 3. punktu.

d) panta 4. punktu aizvieto ar šādu punktu:

“4. EUIAK var sniegt vispārīgas pamatnostādnes attiecībā uz to, vai ar trešo valstu kompetento iestāžu papildu uzraudzības pasākumiem var sasniegt šajā direktīvā noteiktos papildu uzraudzības mērķus attiecībā uz tādām finanšu konglomerātam piederīgām regulētām vienībām, kura galvenais birojs atrodas ārpus Savienības. EUIAK pastāvīgi pārskata šīs pamatnostādnes un ņem vērā izmaiņas šo kompetento iestāžu veiktajā papildu uzraudzībā.”

e) panta 5. punktu svītro.

(6) Iekļauj šādus pantus:

“21.a pants

Pilnvarojuma atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā brīdī atsaukt 20. panta 1. punktā minēto pilnvarojumu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai lemtu, vai atsaukt pilnvarojumu, pirms galīgā lēmuma pieņemšanas laikus cenšas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas.

3. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigtas minētajā lēmumā norādītās pilnvaras. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošo deleģēto aktu derīgumu. To publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

“21.b pants

Iebildumi pret deleģētajiem tiesību aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var paust iebildumus pret deleģētu aktu trīs mēnešu laikā, sākot ar paziņošanas dienu. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo periodu var pagarināt par trim mēnešiem.

2. Ja, beidzoties šim laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome iebildumus pret deleģēto aktu nav paudusi, to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas stājas spēkā šajā izdevumā minētajā datumā.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Deleģēto aktu var publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējusi Komisiju par savu nodomu nepaust iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret deleģēto tiesību aktu, tas spēkā nestājas. Iestāde, kas pauž iebildumus pret deleģēto aktu, saskaņā ar ar LESD 296. pantu norāda šo iebildumu iemeslus.”

21.c pants

Tehniskie standarti

1. Lai nodrošinātu šīs direktīvas **konsekventu saskaņošanu** un vienādu piemērošanu, Eiropas uzraudzības iestādes saskaņā ar 42. pantu **Regulā (EK) Nr. .../2010 [EBI], Regulā (EK) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulā (EK) Nr. .../2010 [EVTI]** var izstrādāt **█**:

- a) **regulatīvo standartu projektus attiecībā uz** 2. panta 11. punktu, lai **precizētu** Padomes Direktīvas 78/660/EEK (22) 17. panta **piemērošanu** **█** saistībā ar šo direktīvu;
- b) **regulatīvo standartu projektus attiecībā uz** 2. panta 17. punktu, lai **noteiktu procedūras vai precizētu kritērijus “attiecīgo kompetento iestāžu” noteikšanai**;
- c) **regulatīvo standartu projektus attiecībā uz** 3. panta 5. punktu, lai **precizētu** alternatīvo parametru piemērošanas nosacījumus finanšu konglomerāta identifikācijai;
- d) **īstenošanas standartu projektus attiecībā uz** 6. panta 2. punktu, lai **nodrošinātu** šīs direktīvas I pielikuma II daļā uzskaitīto aprēķināšanas metožu **vienādu piemērošanu**, tomēr neskarot 6. panta 4. punktu;
- e) **īstenošanas standartu projektus attiecībā uz** 7. panta 2. punktu, lai **nodrošinātu tādu procedūru vienādu piemērošanu, atbilstoši kurām jautājumus iekļauj** “risku koncentrācijas” definīcijas darbības jomā saistībā ar **minētā panta** otrajā daļā minēto papildu uzraudzību;
- f) **īstenošanas standartu projektus attiecībā uz** 8. panta 2. punktu, lai **nodrošinātu tādu procedūru vienādu piemērošanu, atbilstoši kurām jautājumus iekļauj** “risku koncentrācijas” definīcijas darbības jomā saistībā ar **minētā panta** otrajā daļā minēto papildu uzraudzību;

2. Komisija ir pilnvarota pieņemt 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētos regulatīvo standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta 7. līdz 7.d pantā Regulā (EK) Nr. .../2010 [EBI], Regulā (EK) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulā (EK) Nr. .../2010 [EVTI]. Komisija ir pilnvarota pieņemt 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta 7.e pantā Regulā (EK) Nr. .../2010 [EBI], Regulā (EK) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulā (EK) Nr. .../2010 [EVTI].”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. pants

Grozījumi Direktīvā 2003/6/EK

Direktīvu 2003/6/EK groza šādi.

(-1) Direktīvas 1. pantu groza šādi:

a) panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. “pieņemtās tirgus darbības” ir darbības, kuras var izmantot vienā vai vairākos finanšu tirgos un kurām kompetentā iestāde ir piekritusi saskaņā ar Komisijas pieņemtajiem standartiem atbilstīgi 17., 17.a un 17.b pantā minēto deleģēto aktu procedūrai.”

Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 [EVTI] izveidotā Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (EVTI) var izstrādāt īstenošanas tehniskos standartu projektus, ar kuriem nodrošina vienādus Komisijas pieņemto deleģēto aktu piemērošanas nosacījumus, atbilstīgi pirmajai un trešai daļai saistībā ar pieņemto tirgus praksi.

Komisija ir pilnvarota pieņemt otrajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.”

b) panta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Lai ņemtu vērā pārmaiņas finanšu tirgos un nodrošinātu vienādu šīs direktīvas piemērošanu visā Savienībā, Komisija, pieņemot deleģētos aktus, nosaka pasākumus attiecībā uz šā panta 1., 2. un 3. punktu. Šos pasākumus nosaka saskaņā ar 17., 17.a un 17.b pantā minēto deleģēto aktu procedūru.”

(-1a) Direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) panta 10. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Šos pasākumus nosaka saskaņā ar 17., 17.a un 17.b pantā minēto deleģēto aktu procedūru.”

b) pievieno šādu punktu:

“10.a EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai nodrošinātu Komisijas pieņemtu juridiski saistošu Savienības tiesību aktu konsekventu saskaņošanu un vienādas piemērošanas nosacījumus atbilstīgi 10. punkta pirmās daļas sestajam ievilkumam.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

(-1.b) Direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) panta pašreizējo tekstu numurē kā 1. punktu un aizstāj ar šādu punktu:

“1. Šajā direktīvā paredzētie aizliegumi neattiecas ne uz darbībām ar pašu akcijām, kas veiktas atbilstīgi atpiršanas programmām, ne uz pasākumiem kāda finanšu instrumenta stabilizācijai, ja šādas darbības notiek saskaņā ar īstenošanas pasākumiem. Šos pasākumus nosaka saskaņā ar 17., 17.a un 17.b pantā minēto deleģēto aktu procedūru.”

b) pievieno šādu punktu:

“1.a EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai nodrošinātu Komisijas pieņemtu deleģēto aktu vienādas piemērošanas nosacījumus saskaņā ar 1. punktu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.”

(-1.c) Direktīvas 14. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Dalībvalstis EVTI ik gadu nodod visu informāciju par administratīvajiem pasākumiem un sodiem, kas noteikti saskaņā ar 1. un 2. punktu.

Kompetentās iestādes tajā pašā laikā EVTI ziņo par visiem sodiem, kas ir darīti zināmi sabiedrībai saskaņā ar pirmo daļu. Ja publiskotais sods attiecas uz investīciju uzņēmumu, kuram atļauja ir izsniegta saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK, EVTI saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK 5. panta 3. punktu izveidotajā reģistrā pievieno norādi par publiskoto sodu.”

(-1.d) Direktīvā iekļauj šādu pantu:

“15. pants

1. Kompetentās iestādes sadarbojas ar EVTI, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EVTI].

2. Kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 20. pantu nekavējoties sniedz EVTI informāciju, kas ir nepieciešama EVTI pienākumu veikšanai.”

(1) Direktīvas 16. pantu groza šādi:

a) I panta 2. punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Neskarot **LESD 258. panta normas**, kompetentā iestāde, uz kuras informācijas pieprasījumu pieņemamā termiņā nav sniegta atbilde vai kuras informācijas pieprasījums ir noraidīts, šo noraidījumu vai bezdarbību pieņemamā termiņā var darīt zināmu EVTI. **Šādā gadījumā EVTI** var rīkoties saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 11. pantu**, neskarot iespējas nerīkoties, ja ir pieprasīta otrajā daļā minētā informācija, un neskarot iespējas EVTI šādās situācijās rīkoties saskaņā ar minētās regulas 9. pantu.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

b) **█** panta 4. punkta piekto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Neskarot **LESD 258. panta normas**, kompetentā iestāde, uz kuras iesniegumu sākt izmeklēšanu vai lūgumu atļaut pavadīt tās darbiniekiem otrās dalībvalsts kompetentās iestādes darbiniekus nav atbildēts pieņemamā termiņā vai tas ir noraidīts, šo noraidījumu vai bezdarbību pieņemamā termiņā var darīt zināmu **EVTI. Šādā gadījumā EVTI** var rīkoties saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 11. pantu, neskarot iespējas nerīkoties, ja ir pieprasīta 16. panta 4. punkta ceturtajā daļā minētā informācija, un neskarot iespējas EVTI šādās situācijās rīkoties saskaņā ar minētās regulas 9. pantu.**”

(c) **█** panta 5. punktu aizvieto ar šādu punktu:

“5. Lai nodrošinātu 2. un 4. punkta **vienādas piemērošanas nosacījumus**, EVTI var izstrādāt **īstenošanas** tehnisko standartu projektus **attiecībā uz šajā pantā minētās** informācijas apmaiņas un pārrobežu pārbaūžu **procedūrām un veidiem**.”

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.**”

(1.a) **Direktīvas 17. pantu groza šādi:**

a) **panta 2.a punktu aizvieto ar šādu punktu:**

“**2.a Pilnvaras pieņemt 1. pantā, 6. panta 10. punktā, 8. pantā, 14. panta 2. punktā, un 16. panta 5. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai ir piešķirtas uz četriem gadiem, sākot ar šīs Direktīvas spēkā stāšanās dienu. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām. Pilnvarojumu automātiski pagarina uz tikpat ilgiem laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatšauc saskaņā ar 17.a pantu.**”;

b) **iekļauj šādus punktus:**

“**2.aa Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto tiesību aktu, tā vienlaikus par to paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.**”

“**2.ab Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot 17.a un 17.b pantā minētos nosacījumus.**”;

(c) **panta 3. punktu svītro.**

(1.b) **Direktīvā iekļauj šādus pantus:**

“**17.a pants**

Pilnvarojuma atsaukšana

1. **Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā brīdī atsaukt 1. pantā, 6. panta 10. punktā, 8. pantā, 14. panta 2. punktā un 16. panta 5. punktā minēto pilnvarojumu.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai lemtu, vai atsaukt pilnvarojumu, pirms galīgā lēmuma pieņemšanas laikus cenšas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas.

3. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigts minētajā lēmumā norādītais pilnvarojums. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošo deleģēto aktu derīgumu. To publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

17.b pants

Iebildumi pret deleģētajiem tiesību aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var paust iebildumus pret deleģētu aktu triju mēnešu laikā kopš paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo periodu var pagarināt par trim mēnešiem.

2. Ja, beidzoties šim laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome iebildumus pret deleģēto aktu nav paudusi, to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas stājas spēkā šajā izdevumā minētajā datumā.

Deleģēto aktu var publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējusi Komisiju par savu nodomu nepaust iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret deleģēto tiesību aktu, tas spēkā nestājas. Iestāde, kas pauž iebildumus pret deleģēto aktu, saskaņā ar LESD 296. pantu norāda šo iebildumu iemeslus.”

4. pants

Grozījumi Direktīvā 2003/41/EK

Direktīvu 2003/41/EK groza šādi.

(-1) Direktīvas 9. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“a) kompetenta uzraudzības iestāde ir reģistrējusi institūciju valsts reģistrā vai izdevusi tai darbības atļauju; ja iestāde veic 20. pantā minētās pārrobežu darbības, reģistrā jānorāda arī tās dalībvalstis, kurās iestāde darbojas; šo informāciju paziņo Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādei (EAFPI), kura to publicē savā tīmekļa vietnē;”;

b) panta 5. punktu aizvieto ar šādu punktu:

“5. Ja iestāde veic 20. pantā minētās pārrobežu darbības, iestādes darbības nosacījumus nosaka iepriekšējā atļaujā, ko izsniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes. Izsniedzot šādu atļauju, dalībvalstis nekavējoties informē EAFPI.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

(1) Direktīvas 13. pantu groza šādi:

(a) panta pašreizējo tekstu numurē kā 1. punktu;

(b) pantā pievieno šādu **1** punktu:

“2. EAFPI, kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. .../2010, var izstrādāt īstenošanas standartu projektus **par 1. punkta c), i) līdz (vi) apakšpunktā minēto dokumentu veidlapām un formātiem.**

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.**”

(1.a) Direktīvas 14. panta 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Visus lēmumus par iestādes darbības apturēšanu precīzi pamato un paziņo attiecīgajai iestādei. Šos lēmumus dara zināmus EAFPI.”

(1.b) Direktīvas 15. panta 6. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“6. Lai turpinātu noteikumu saskaņošanu attiecībā uz iespējami pamatotu tehnisko rezervju aprēķināšanu, jo īpaši saistībā ar procentu likmēm un citiem pieņēmumiem, kas ietekmē tehnisko rezervju apjomu, Komisija, balstoties uz EAFPI padoma, reizi divu gadu laikā pati vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma sagatavo ziņojumu par stāvokli pārrobežu darbības jomā.”

(2) Direktīvas 20. pantam pievieno šādu **1** punktu:

“11. **1** Dalībvalstis paziņo EAFPI par savas valsts uzraudzības noteikumiem to fondēto pensiju shēmu jomā, uz ko neattiecas 1. punktā minētā atsauce uz valstu sociālajiem un darba tiesību aktiem. **1**

Dalībvalstis šo informāciju regulāri atjaunina — vismaz reizi divos gados —, un EAFPI šo informāciju publicē savā tīmekļa vietnē.

Lai nodrošinātu vienādu šā punkta piemērošanu, EAFPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka procedūras, kas dalībvalstu kompetentajām iestādēm jāievēro, un formātus un veidnes, kas dalībvalstu kompetentajām iestādēm jāizmanto, nosūtot attiecīgo informāciju EAFPI un atjauninot to. Iestāde līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] 7.e pantu.**”

(2.a) Direktīvas 21. pantu groza šādi:

a) panta nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“Sadarbība starp dalībvalstīm, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi un Komisiju”;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

b) pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Kompetentās iestādes sadarbojas ar EAFPI, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EAFPI].

Kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] 20. pantu nekavējoties sniedz EAFPI informāciju, kas tai ir nepieciešama savu pienākumu veikšanai saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. .../2010 [EAFPI].”;

c) panta 3. punktu aizvieto ar šādu punktu:

“3. Katra dalībvalsts informē Komisiju un EAFPI par galvenajām grūtībām, ko rada šīs direktīvas piemērošana.

Komisija, EAFPI un attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes pēc iespējas ātrāk veic šo grūtību analīzi, lai rastu piemērotu risinājumu.”

5. pants

Direktīvas 2003/71/EK grozījumi

Direktīvu 2003/71/EK groza šādi:

(-1) Direktīvas 4. pantā iekļauj šādu punktu:

“3.a Lai nodrošinātu šīs direktīvas konsekventu saskaņošanu, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (EVTI) var izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu 1. punkta a), d) un e) apakšpunktā un 2. punkta a), b), e), f), g) un h) apakšpunktā minētos izņēmumus.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.a līdz 7.d pantu.”

(-1.a) Direktīvas 5. panta 2. punktu papildina ar šādiem apakšpunktiem:

“Lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādas piemērošanas nosacījumus, EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, tādējādi panākot Komisijas pieņemto deleģēto aktu vienādu piemērošanu saskaņā ar 5. punktu saistībā ar vienveida veidni kopsavilkuma noformēšanai un dodot iespēju ieguldītājiem salīdzināt attiecīgo vērtspapīru ar citiem apskatāmajiem produktiem.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.”

(-1.b) Direktīvas 7. pantā pievieno šādu 1.b punktu:

“3.a EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai nodrošinātu Komisijas saskaņā ar 1. punktu pieņemtu deleģēto aktu vienādu piemērošanu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (1) Direktīvas 8. pantā pievieno šādu **1** punktu:

“5. **EVTI var izstrādāt īstenošanas** tehnisko standartu projektus, **lai nodrošinātu Komisijas** saskaņā ar 4. punktu **pieņemto deleģēto aktu vienādas** piemērošanas **nosacījumus**. Iestāde līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.**”

- (2) Direktīvas 13. pantu groza šādi:

- a) panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

“Kompetentā iestāde paziņo **EVTI** par prospekta **un tā papildinājuma** apstiprināšanu vienlaicīgi ar šā apstiprinājuma paziņošanu attiecīgi emitentam, piedāvātājam vai personai, kas lūdz pielaidi tirdzniecībai regulētā tirgū. **Kompetentās iestādes vienlaicīgi informē EVTI un nodod tai minēto prospektu un tā papildinājuma kopiju.**”

- b) panta 5. punktu aizvieto ar šādu punktu:

“5. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde prospekta apstiprinājumu var pārsūtīt citas dalībvalsts kompetentajai iestādei, par to iepriekš paziņojot **EVTI** un ja kompetentā iestāde tam piekriš. Par šo pārsūtīšanu paziņo emitentam, piedāvātājam vai personai, kas lūdz pielaidi tirdzniecībai regulētā tirgū, trīs darbdienu laikā pēc dienas, kad lēmumu pieņēmusi izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde. Termiņš, kas minēts 2. punktā, ir spēkā no minētās dienas. **Regulas Nr. .../2010 [EVTI] 13. panta 3. punktu nepiemēro prospekta apstiprinājuma nosūtīšanai, ko veic saskaņā ar šo punktu.**”

Lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādas piemērošanas nosacījumus un lai veicinātu saziņu starp uzraudzības iestādēm un ar EVTI, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, tādējādi nosakot standarta veidlapas, veidnes un procedūras šajā punktā paredzēto paziņojumu sniegšanai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt otrajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.”

- (3) Direktīvas 14. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizvieto ar šādu punktu:

“1. **Prospektu, kad tas apstiprināts, iesniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentai iestādei, kas to nodod EVTI, un emitents, piedāvātājs vai persona, kurš lūdz pielaidi tirdzniecībai regulētā tirgū, to pēc iespējas ātrāk dara pieejamu sabiedrībai un jebkurā gadījumā — laikus pirms publiskā piedāvājuma vai attiecīgo vērtspapīru pielaižu tirdzniecībai un vēlākais šo notikumu sākumā. Turklāt tādu akciju kategorijas sākotnējā publiskā piedāvājuma gadījumā, kuras vēl nav pielaistas tirdzniecībai regulētā tirgū un kuras ir jāpielaiž tirdzniecībai pirmo reizi, prospekts ir pieejams vismaz sešas darbdienu pirms piedāvājuma beigām.**”;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

b) pantā iekļauj šādu **1** punktu:

“4.a **EVTI** savā tīmekļa vietnē publicē to prospektu sarakstu, kuri apstiprināti saskaņā ar 13. pantu, tostarp attiecīgā gadījumā hipersaiti uz prospektu, kurš publicēts izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes tīmekļa vietnē vai emitenta tīmekļa vietnē, vai regulētā tirgus tīmekļa vietnē. Publicēto sarakstu pastāvīgi atjaunina, un **katrs prospekts** ir **pieejams** tīmekļa vietnē vismaz 12 mēnešus.”

(4) Direktīvas 16. pantam pievieno šādu **1** punktu:

“3. Lai nodrošinātu **konsekventu saskaņošanu, precizētu šajā pantā noteiktās prasības** un lai ņemtu vērā tehniskas pārmaiņas finanšu tirgos, **EVTI** izstrādā **regulatīvo** tehnisko standartu projektus, lai precizētu situācijas, kad saistībā ar **svarīgu jaunu faktoru, būtisku kļūdu vai neprecizitāti prospektā ietvertajā informācijā ir jāpublicē prospekta papildinājums**. **EVTI** līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos **regulatīvo** standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7. līdz 7.d pantu.**”

(5) Direktīvas **17. pantu groza šādi**:

a) panta 1. punktu aizvieto ar šādu punktu:

“1. Neierobežojot 23. pantu, ja publisks piedāvājums vai pielaide tirdzniecībai regulētā tirgū ir paredzēta vienā vai vairākās dalībvalstīs vai dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts, izcelsmes dalībvalsts apstiprināts prospekts un visi tā papildinājumi ir derīgi publiskajam piedāvājumam vai pielaidei tirdzniecībai regulētā tirgū vienalga cik uzņēmējās dalībvalstīs, ja **EVTI** un katras uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde ir informēta saskaņā ar 18. pantu. Uzņēmēju dalībvalstu kompetentās iestādes neuzsāk nekādas apstiprināšanas vai administratīvās procedūras attiecībā uz prospektiem.”;

b) panta 2. punktu aizvieto ar šādu punktu:

“2. Ja 16. pantā minētie svarīgie jaunie faktori, būtiskās kļūdas vai neprecizitātes kļūst zināmas pēc prospekta apstiprināšanas, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes liek publicēt tā papildinājumu, kas jāapstiprina atbilstoši 13. panta 1. punktam. **EVTI** un uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var vērst izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes uzmanību uz vajadzību pēc jaunas informācijas.”

(6) Direktīvas 18. pantā pievieno **šādus 1** punktus:

“3. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo **EVTI** par prospekta apstiprinājuma sertifikātu vienlaicīgi ar tā paziņošanu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei.

EVTI un uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde publicē savā tīmekļa vietnē **to prospektu** apstiprinājuma sertifikātu (**attiecīgā gadījumā arī to papildinājumu**) sarakstu, **kurus paziņo** saskaņā ar šo pantu, tostarp attiecīgā gadījumā hipersaiti uz **šiem prospektiem, kas publicēti** izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes tīmekļa vietnē vai emitenta tīmekļa vietnē, vai regulētā tirgus tīmekļa vietnē. Publicēto sarakstu pastāvīgi atjaunina, un **katrs prospekts** ir pieejams tīmekļa vietnē vismaz 12 mēnešus.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

4. Lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu un lai ņemtu vērā tehniskas pārmaiņas finanšu tirgos, **EVTI** var izstrādāt **īstenošanas** standartu projektus, **kuros nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras** apstiprinājuma sertifikāta, prospekta kopijas, kopsavilkuma tulkojuma un visu prospekta papildinājumu paziņošanai.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.**"

(7) Direktīvas **21. pantu groza šādi:**

a) **pantā iekļauj šādus punktus:**

"1.a Kompetentās iestādes sadarbojas ar EVTI, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EVTI].

1.b Kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 20. pantu nekavējoties sniedz EVTI visu to informāciju, kas tai ir nepieciešama savu pienākumu veikšanai."

b) panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

"Dalībvalstis informē Komisiju, **EVTI** un citu dalībvalstu kompetentās iestādes par pasākumiem, kas veikti attiecībā uz uzdevumu deleģēšanu, tostarp par precīziem nosacījumiem, kas reglamentē šādu deleģēšanu."

c) **panta 4. punktā pievieno šādu daļu:**

"Iestāde spēj piedalīties pārbaudēs uz vietas, kas ir noteiktas d) apakšpunktā un kuras veic kopīgi divas vai vairākas kompetentās iestādes."

(8) Direktīvas 22. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizvieto ar šādu punktu:

"3. Šā panta 1. punkts neliedz kompetentajām iestādēm apmainīties ar konfidenciālu informāciju vai nodot konfidenciālu informāciju **EVTI** vai Eiropas Sistēmisko risku komitejai, **taču, to darot, jāņem vērā ar konkrētā uzņēmuma informāciju saistītie ierobežojumi un ietekme uz trešām valstīm, kā noteikts attiecīgi Regulā (EK) Nr. .../2010 [EVTI] un Regulā (EK) Nr. .../2010 [ESRK].** Uz informāciju, kas iegūta apmaiņā starp kompetentajām iestādēm un **EVTI** vai Eiropas Sistēmisko risku komiteju, attiecas dienesta noslēpuma pienākums, kas jāievēro personām, kuras strādā vai ir strādājušas kompetentajās iestādēs, kas saņem tādu informāciju;"

b) pantā pievieno šādu **■** punktu:

"4. Lai nodrošinātu **šā panta konsekvētu saskaņošanu** un lai ņemtu vērā tehniskas pārmaiņas finanšu tirgos, **EVTI izstrādā regulatīvo** tehnisko standartu projektus, kuros konkrētīzē **2. punktā pieprasīto informāciju.**

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7. līdz 7.d pantu.**"

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

(8.a) Direktīvas 23. pantu aizstāj ar šādu pantu:**“23. pants****Piesardzības pasākumi**

1. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde konstatē, ka emitents vai finanšu iestādes, kas atbild par publisko piedāvājumu, ir izdarījušas pārkāpumus vai ka netiek pildīti pienākumi, jo vērtspapīri ir pielaisti tirdzniecībai regulētā tirgū, tā dara šos faktus zināmus izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei un EVTI.

2. Ja, neraugoties uz pasākumiem, ko veikusi izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde, vai tādēļ, ka šādi pasākumi izrādās nepietiekami efektīvi, emitents vai finanšu iestāde, kas atbild par publisko piedāvājumu, turpina pārkāpt attiecīgās tiesību vai regulatīvās normas, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde pēc izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes un EVTI informēšanas veic visus atbilstīgos pasākumus, lai aizsargātu ieguldītājus, un par tiem pēc iespējas ātrāk informē Komisiju un EVTI.”

6. pants

Grozījumi Direktīvā 2004/39/EK

Direktīvu 2004/39/EK groza šādi.

(-1) Direktīvas 2. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Lai ņemtu vērā pārmaiņas finanšu tirgos un nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu, Komisija saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, pieņemot deleģētos aktus, attiecībā uz c), i) un k) apakšpunktā minētajiem izņēmumiem definē kritērijus, lai noteiktu, kad darbība ir uzskatāma par papilddarbību pamatdarbībai uzņēmumu grupas līmenī, kā arī lai noteiktu, kad darbība ir veikta kā gadījuma rakstura darbība.”

(-1.a) 4. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Lai ņemtu vērā pārmaiņas finanšu tirgos un nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, precīzē definīcijas, kas iekļautas šā panta 1. punktā.”

(1) Direktīvas 5. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Dalībvalstis **reģistrē visas ieguldījumu sabiedrības**. Reģistrs ir publiski pieejams, un tajā ir informācija par pakalpojumiem un darbībām, attiecībā uz kurām ieguldījumu sabiedrībai ir izsniegta atļauja. To regulāri atjaunina. **Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi (EVTI) informē par visiem atļauju atsaukšanas gadījumiem.**

EVTI izveido visu Savienības ieguldījumu sabiedrību sarakstu. Šajā reģistrā ir informācija par pakalpojumiem vai darbībām, kādas ieguldījumu sabiedrībām atļauts veikt, un to pastāvīgi atjaunina. EVTI publicē šo sarakstu un to pastāvīgi atjaunina savā tīmekļa vietnē.

Ja kompetentā iestāde atļauju ir atcēlusi saskaņā ar 8. panta b) līdz d) apakšpunktu, šo atsaukumu publicē reģistrā un to tajā saglabā piecus gadus.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

(2) Direktīvas 7. pantam pievieno šādu **■** punktu:

“4. Lai nodrošinātu šā panta un **9. panta 2. līdz 4. punkta, 10. panta 1. un 2. punkta un 12. panta konsekvētu saskaņošanu, EVTI izstrādā regulatīvo** standartu projektus, kuros:

- a) *precizē kompetentajām iestādēm 7. panta 2. punktā paredzētā informācija, tostarp darbības programma;*
- b) *precizē prasības, kas piemērojamas ieguldījumu sabiedrību pārvaldībai saskaņā ar 9. panta 4. punktu, un precizē 9. panta 2. punktā paredzēto paziņojamo informāciju;*
- c) *precizē prasības, kas piemērojamas akcionāriem un dalībniekiem, kam ir būtiska līdzdalība, kā arī šķēršļus, kas var kavēt kompetentās iestādes tādu uzraudzības pienākumu efektīvu izpildi, kas paredzēti 10. panta 1. un 2. punktā.*

Iestāde līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz a) un b) apakšpunktā minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt a), b) un c) apakšpunktā minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7. līdz 7.e pantu.

Lai nodrošinātu 7. Panta 2. punkta un 9. panta 2. punkta vienādas piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras šajos pantos minēto ziņu paziņošanai vai sniegšanai.

Iestāde līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz ceturtajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt ceturtajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.”

(2.a) Direktīvas 8. pantā pievieno šādu punktu:

“*Visus atļaujas atcelšanas gadījumus dara zināmus EVTI.*”

(3) Direktīvas 10.a pantā pievieno šādu **■** punktu:

“8. Lai nodrošinātu šā panta **konsekvētu saskaņošanu, EVTI izstrādā regulatīvo** standartu projektus, kuros **nosaka tā 4. punktā minētā pilnīgā saraksta izveidi, kas paziņojumā ir jāiekļauj ierosinātajiem ieguvējiem, neskarot 10.a panta 2. punktu.**

Iestāde līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvo standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7. līdz 7.d pantu.

Lai nodrošinātu 10., 10.a un 10.b panta vienādas piemērošanas nosacījumus, EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka veidlapas, veidnes un 10. panta 4. punktā minētā attiecīgo kompetento iestāžu konsultāciju procesa veidu procedūras.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Iestāde līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.”

(3.a) Direktīvas 10.b panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Lai ņemtu vērā pārmaiņas finanšu tirgos un nodrošinātu un šīs direktīvas vienādu piemērošanu, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, nosaka pasākumus, kuros koriģē šā punkta pirmajā daļā izklāstītos novērtējuma kritērijus.”

(3.b) Direktīvas 13. panta 10. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“Lai ņemtu vērā pārmaiņas finanšu tirgos un nodrošinātu 2. līdz 9. punkta vienādu piemērošanu, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, nosaka īstenošanas pasākumus, kuros precīzē konkrētas organizatoriskas prasības, kas jāievieš attiecībā uz ieguldījumu sabiedrībām, kuras veic dažādus ieguldījumu pakalpojumus un/vai darbības, un papildpakalpojumus vai abus kopā.”

(3.c) Direktīvas 15. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis informē Komisiju un EVTI par visām vispārējām grūtībām, kādas ir to ieguldījumu sabiedrībām, uzsākot darbību vai sniedzot ieguldījumu pakalpojumus un/vai veicot ieguldījumus trešās valstīs.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Ja, pamatojoties uz informāciju, kas sniegta saskaņā ar 1. punktu, Komisija konstatē, ka kāda trešā valsts Savienības ieguldījumu sabiedrībām nenodrošina efektīvu pieeju tirgum, kas būtu līdzvērtīga pieejai, kādu Savienība piešķir ieguldījumu sabiedrībām no šīs trešās valsts, Komisija, ievērojot Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes pamatnostādnes, iesniedz Padomei priekšlikumus par attiecīgu pilnvaru piešķiršanu sarunu veikšanai, lai Savienības ieguldījumu sabiedrībām būtu līdzvērtīgas konkurences iespējas. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Eiropas Parlamentu nekavējoties pilnībā informē visos LESD 217. panta minētās procedūras posmos.

Iestāde šā panta izpildes nolūkā palīdz Komisijai.”

(3.d) Direktīvas 16. panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde var izstrādāt pamatnostādnes attiecībā uz šajā pantā minētajām uzraudzības metodēm.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

(3.e) Direktīvas 18. panta 3. punkta pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

“3. Lai ņemtu vērā pārmaiņas finanšu tirgos un nodrošinātu 1. un 2. punkta konsekventu saskaņošanu un vienādu piemērošanu, Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, nosaka pasākumus:”

(3.f) Direktīvas 19. panta 6. punkta pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu ievilkumu:

“— iepriekšminētie pakalpojumi attiecas uz akcijām, kas ir pieļautas tirdzniecībai regulētā tirgū vai līdzvērtīgā trešās valsts tirgū, uz naudas tirgus instrumentiem, obligācijām vai cita veida parāda vērtspapīriem (izņemot tās obligācijas vai parāda vērtspapīrus, kuros ir ietverts atvasinātais instruments), PVKIU un citiem nekompleksiem finanšu instrumentiem. Trešās valsts tirgu uzskata par līdzvērtīgu regulētam tirgum, ja tajā ievēro prasības, kas atbilst III sadaļā noteiktajām. Komisija un EVTI savā tīmekļa vietnē publicē to tirgu sarakstu, kas uzskatāmi par līdzvērtīgiem. Šo sarakstu periodiski atjaunina. EVTI palīdz Komisijai novērtēt trešo valstu tirgus.”

(3.g) Direktīvas 19. panta 10. punkta pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

“10. Lai ieguldītājiem nodrošinātu vajadzīgo aizsardzību un 1. līdz 8. punkta vienādu piemērošanu, Komisija, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, nosaka pasākumus, ar kuriem nodrošina, ka ieguldījumu sabiedrības, sniedzot ieguldījumu pakalpojumus vai papildpakalpojumus saviem klientiem, ievēro minētajā punktā paredzētos principus. Nosakot šos pasākumus, ņem vērā:”

(3.h) Direktīvas 21. panta 6. punkta pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

“6. Lai ieguldītājiem nodrošinātu vajadzīgo aizsardzību, godīgu un pienācīgu tirgu darbību un 1., 3. un 4. punkta vienādu piemērošanu, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, nosaka pasākumus attiecībā uz:”

(3.i) Direktīvas 22. panta 3. punkta pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

“3. Lai nodrošinātu to, ka, veicot pasākumus ieguldītāju aizsardzībai un godīgai un pienācīgai tirgu darbībai, ņem vērā finanšu tirgu tehniskās pārmaiņas, un lai nodrošinātu 1. un 2. punkta vienādu piemērošanu, Komisija, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, definē:”

(3.j) Direktīvas 23. panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“3. Dalībvalstis, kas nolemj atļaut ieguldījumu sabiedrībām izraudzīties saistītos aģentus, izveido publisku reģistru. Saistītos aģentus reģistrē publiskajā reģistrā dalībvalstī, kurā viņi ir reģistrēti. EVTI savā tīmekļa vietnē ievieto norādes/hipersaites uz publiskajiem reģistriem, kurus dalībvalstis, kas nolemj atļaut ieguldījumu sabiedrībām izraudzīties saistītos aģentus, ir izveidojušas saskaņā ar šo pantu.”

(3.k) Direktīvas 24. panta 5. punkta pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

“5. Lai nodrošinātu 2., 3., un 4. punkta konsekventu saskaņošanu un vienādu piemērošanu, ņemot vērā tirdzniecības prakses izmaiņas, un lai nodrošinātu vienotā tirgus efektīvu darbību, Komisija, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, definē:”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

(3.l) Direktīvas 25. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Neskarot to pienākumu noteikšanu, kas paredzēti, lai izpildītu 2003. gada 28. janvāra Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) normas, EVTI koordinētās dalībvalstis saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 16. pantu nodrošina, ka ir paredzēti attiecīgi pasākumi, lai ļautu kompetentajai iestādei uzraudzīt ieguldījumu sabiedrību darbības, tādējādi nodrošinot, ka tās rīkojas godīgi, taisnīgi un profesionāli un veicina tirgus integritāti.”

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalstis pieprasa ieguldījumu sabiedrībām vismaz piecus gadus nodrošināt kompetentās iestādes piekļuvi būtiskiem datiem, kas attiecas uz visiem tiem darījumiem ar finanšu instrumentiem, kurus tās ir veikušas savā vai klienta vārdā. Attiecībā uz darījumiem, kas veikti klientu vārdā, uzskaita visu informāciju un sīkākās ziņas par klienta identitāti un informāciju, kas vajadzīga saskaņā ar Padomes 1991. gada 10. jūnija Direktīvu 91/308/EEK par to, kā novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai.

EVTI var pieprasīt iespējas iepazīties ar šo informāciju saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 20. pantā noteikto procedūru un nosacījumiem.”

c) panta 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“7. Lai nodrošinātu, ka ir pārveidoti tirgus integritātes aizsardzības pasākumi, lai ņemtu vērā tehniskās pārmaiņas finanšu tirgos un nodrošinātu 1. līdz 5. punkta konsekvētu saskaņošanu un vienādu piemērošanu, Komisija, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, definē metodes un risinājumus attiecībā uz ziņošanu par finanšu darījumiem, šo ziņojumu formu un saturu un konkrētā tirgus definēšanas kritērijus saskaņā ar 3. punktu.”

(3.m) Direktīvas 27. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Likviditātes ziņā vislielākā tirgus kompetentā iestāde, kā definēts 25. pantā, vismaz reizi gadā, pamatojoties uz to rīkojumu vidējo aritmētisko vērtību, kuri izpildīti tirgū attiecībā uz konkrēto akciju, nosaka to akciju kategoriju, pēc kuras tā būtu jāklasificē. Šo informāciju dara zināmu visiem tirgus dalībniekiem un nosūta Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei. Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde publicē šo informāciju savā tīmekļa vietnē.”

b) panta 7. punkta pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu daļu:

“7. Lai nodrošinātu 1. līdz 6. punkta vienādu piemērošanu, veicinot akciju efektīvo novērtēšanu un maksimizētu ieguldījumu sabiedrību iespēju gūt labāko darījumu saviem klientiem, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, nosaka pasākumus, ar kuriem:”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

(3.n) Direktīvas 28. panta 3. punkta pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

“3. Lai nodrošinātu tirgu pārskatāmu un pienācīgu darbību un 1. punkta vienādu piemērošanu, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, nosaka pasākumus, ar kuriem:”

(3.o) Direktīvas 29. panta 3. punkta pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

“3. Lai nodrošinātu 1. un 2. punkta vienādu piemērošanu, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, nosaka pasākumus attiecībā uz:”

(3.p) Direktīvas 30. panta 3. punkta pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

“3. Lai paredzētu finanšu tirgu efektīvu un pienācīgu darbību un nodrošinātu 1. un 2. punkta vienādu piemērošanu, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, nosaka pasākumus attiecībā uz:”

(4) Direktīvas 31. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Ja ieguldījumu sabiedrība plāno izmantot saistītos aģentus, ieguldījumu sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pēc uzņēmēja dalībvalsts kompetentās iestādes lūguma atbilstīgā termiņā dara zināmu to saistīto aģentu identitāti, kurus ieguldījumu sabiedrība plāno izmantot šajā dalībvalstī. Uzņēmēja dalībvalsts šādu informāciju var darīt zināmu atklātībai. Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde var pieprasīt iespējas iepazīties ar šo informāciju saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 20. pantā noteikto procedūru un nosacījumiem.”

b) pievieno šādu 7. punktu:

“7. Lai nodrošinātu šā panta **konsekventu saskaņošanu**, EVTI var izstrādāt **regulatīvo** standartu projektus, kuros **precizē** informāciju, **kas ir jāpaziņo** saskaņā ar 2., 4. un 6. punktu.”

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7. līdz 7.d pantu. (EVTI).

Lai nodrošinātu šā panta vienādu piemērošanu, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras informācijas sniegšanai saskaņā ar 3., 4. un 6. punktu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.”

(5) Direktīvas 32. pantam pievieno šādu 9. punktu:

“10. Lai nodrošinātu šā panta **konsekventu saskaņošanu**, EVTI var izstrādāt **regulatīvo** standartu projektus, kuros **precizē** informāciju, **kas ir jāpaziņo** saskaņā ar 2., 4. un 9. punktu.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvo standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7. līdz 7.d pantu.”

“Lai nodrošinātu šā panta vienādas piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras informācijas sniegšanai saskaņā ar 3., 9. punktu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.”

(5.a) Direktīvas 36. pantā pievieno šādu daļu:

“5.a EVTI saņem informāciju par visiem gadījumiem, kad tiek atcelta atļauja.”

(5.b) Direktīvas 39. pantā pievieno šādu daļu:

“1.a Lai ņemtu vērā pārmaiņas finanšu tirgos un nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu un vienādu piemērošanu, EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka d) apakšpunkta piemērošanas nosacījumus. Iestāde līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.”

(5.c) Direktīvas 40. panta 6. punkta pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

“6. Lai nodrošinātu 1. līdz 5. punkta konsekventu saskaņošanu un vienādu piemērošanu, Komisija, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu:”

(5.d) Direktīvas 41. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Kompetentā iestāde, kas pieprasa finanšu instrumenta tirdzniecības apturēšanu vai tā tirdzniecības aizliegumu vienā vai vairākos regulētos tirgos, nekavējoties dara sabiedrībai zināmu savu lēmumu un informē Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi un pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes. Ja vien ar to nevar radīt būtisku kaitējumu ieguldītāju interesēm vai pienācīgai iekšējā tirgus darbībai, pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes pieprasa šā finanšu instrumenta tirdzniecības apturēšanu vai tirdzniecības aizliegumu regulētajos tirgos un daudzpusējās tirdzniecības sistēmās, kuras šīs iestādes pārzina.”

(5.e) Direktīvas 42. pantu groza šādi:

a) panta 6. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Regulētais tirgus informē tā piederības dalībvalsts kompetento iestādi par dalībvalsti, kurā tas plāno veikt šādus pasākumus. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde viena mēneša laikā dara zināmu šo informāciju dalībvalstij, kurā regulētais tirgus plāno veikt šādus pasākumus. EVTI var pieprasīt iespējas iepazīties ar šo informāciju saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 20. pantā noteikto procedūru un nosacījumiem.”;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

b) pievieno šādu punktu:

“7.a Lai ņemtu vērā pārmaiņas finanšu tirgos un nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu un vienādu piemērošanu, EVTI izstrādā tehnisko standartu projektus, kuros nosaka 1. punkta piemērošanas nosacījumus. Iestāde līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.”

(5.f) Direktīvas 44. panta 3. punkta pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

“3. Lai ņemtu vērā pārmaiņas finanšu tirgos un nodrošinātu 1. un 2. punkta konsekventu saskaņošanu un vienādu piemērošanu, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, nosaka pasākumus attiecībā uz:”

(5.g) Direktīvas 45. panta 3. punkta pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

“3. Lai panāktu finanšu tirgu efektīvu un pienācīgu darbību, ņemtu vērā pārmaiņas finanšu tirgos un nodrošinātu 1. un 2. punkta konsekventu saskaņošanu un vienādu piemērošanu, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, nosaka pasākumus attiecībā uz:”

(6) Direktīvas 47. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“47. pants

Regulēto tirgu saraksts

Katra dalībvalsts izveido to regulēto tirgu sarakstu, kuriem tā ir izcelsmes dalībvalsts, un nosūta šo sarakstu pārējām dalībvalstīm un EVTI. Līdzīgi paziņo par visām izmaiņām minētajā sarakstā. EVTI savā tīmekļa vietnē publicē **un pastāvīgi atjaunina** visu regulēto tirgu sarakstu **■**.”

(7) Direktīvas 48. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Katra dalībvalsts izraugās kompetentās iestādes, kam jāveic šajā direktīvā noteiktie pienākumi. Dalībvalstis informē Komisiju, EVTI un citu dalībvalstu kompetentās iestādes par to kompetento iestāžu identitāti, kas ir atbildīgas par visu minēto pienākumu izpildi un par jebkādu minēto pienākumu sadalījumu.”;

b) panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Dalībvalstis informē Komisiju, EVTI un citu dalībvalstu kompetentās iestādes par pasākumiem, kas veikti attiecībā uz uzdevumu deleģēšanu, tostarp par precīziem nosacījumiem, kas reglamentē šādu deleģēšanu.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

*“3. EVTI savā tīmekļa vietnē publicē **un pastāvīgi atjaunina** 1. un 2. punktā minēto kompetento iestāžu sarakstu **■**.”*

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

(7.a) Direktīvas 51. pantā iekļauj šādus punktus:

“Dalībvalstis Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei ik gadu nodod visu informāciju par pasākumiem un sodiem, kas noteikti saskaņā ar 1. un 2. punktu.

Kompetentās iestādes tajā pašā laikā EVTI ziņo par visiem sodiem, kas ir darīti zināmi sabiedrībai saskaņā ar iepriekšējo daļu. Ja publiskots sods attiecas uz ieguldījumu sabiedrību, kurai atļauja ir izsniegta saskaņā ar šo direktīvu, EVTI atbilstīgi šīs Direktīvas 5. panta 3. punktam izveidotajā ieguldījumu sabiedrību reģistrā pievieno norādi par publiskotu sodu.”

(8) Direktīvas 53. pantam pievieno šādu **1** punktu:

“3. Kompetentās iestādes paziņo EVTI par 1. punktā minētajām sūdzību un prasību procedūrām, ko var izmantot to jurisdikcijā.

*EVTI savā tīmekļa vietnē publicē un pastāvīgi atjaunina visu regulēto tirgu sarakstu **1**”;*

(8.a) Direktīvas II nodaļas nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“Sadarbība starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un ar Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi”

(8.b) Direktīvas 56. panta 1. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Lai sekmētu un paātrinātu sadarbību un jo īpaši informācijas apmaiņu, dalībvalstis izraugās tikai vienu kompetento iestādi par kontaktpunktu saistībā ar šīs direktīvas izpildi. Dalībvalstis paziņo Komisijai, EVTI un pārējām dalībvalstīm to iestāžu nosaukumus, kas ir izraudzītas saņemt informācijas apmaiņas pieprasījumus vai sadarboties atbilstoši šim punktam. EVTI savā tīmekļa vietnē publicē un pastāvīgi atjaunina visu regulēto tirgu sarakstu.”

(8.c) Direktīvas 56. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“Ja kompetentai iestādei ir pietiekams iemesls uzskatīt, ka rīcību, kas ir pretrunā šīs direktīvas noteikumiem un ko veic vienības, uz kurām neattiecas iestādes uzraudzība, īsteno vai tā ir īstenota citas dalībvalsts teritorijā, tā paziņo to pēc iespējas precīzāk attiecīgās citas dalībvalsts kompetentajai iestādei un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei. Attiecīgā kompetentā iestāde rīkojas atbilstoši. Tā informē kompetento iestādi, kas tai ir sniegusi ziņas, un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi par veiktās rīcības rezultātiem un, ciktāl tas iespējams, arī par būtiskiem starpposma notikumiem. Šis punkts neskar tās kompetentās iestādes pilnvaras, kura informāciju nosūtīja.”

(8.d) Direktīvas 56. panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Lai nodrošinātu 1. un 2. punkta vienādu piemērošanu, Komisija, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 64., 64.a un 64.b pantu, nosaka kompetento iestāžu sadarbības kārtību un kritērijus, saskaņā ar kuriem regulēta tirgus darbības uzņēmējā dalībvalstī varētu uzskatīt par tādām, kam ir būtiska nozīme vērtspapīru tirgu funkcionēšanā un attiecīgās uzņēmējas dalībvalsts ieguldītāju aizsardzībā.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

(9) Direktīvas 56. pantam pievieno šādu 6. punktu:

“6. Lai nodrošinātu **šā panta vienādas piemērošanas nosacījumus**, EVTI var izstrādāt **īstenošanas** tehnisko standartu projektus, kuros **nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras 2. punktā minēto sadarbības pasākumu veikšanai**.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.**”

(10) Direktīvas 57. pantu groza šādi:

a) panta pašreizējo tekstu numurē kā 1. punktu;

aa) pievieno šādu punktu:

“1.a Lai tuvinātu uzraudzības metodes, iestāde var piedalīties uzraudzības kolēģijas darbībās, tostarp pārbaudēs uz vietas, ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 12. pantu veic kopīgi divas vai vairākas kompetentās iestādes.”;

b) pievieno šādu 2. punktu:

“2. Lai nodrošinātu 1. punkta **konsekventu saskaņošanu**, EVTI var izstrādāt **regulatīvo** standartu projektus, kuros **precizē informāciju, ar kuru ir jāapmainās kompetentajām iestādēm, kad tās sadarbojas saistībā ar uzraudzības darbībām, pārbaudēm uz vietas un izmeklēšanu**.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7. līdz 7.d pantu.**

Lai nodrošinātu 1. punkta vienādas piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt **īstenošanas** tehnisko standartu projektus, kuros **nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras kompetento iestāžu sadarbībai saistībā ar uzraudzības darbībām, pārbaudēm uz vietas un izmeklēšanu**.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.”

(11) Direktīvas 58. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Lai nodrošinātu 1. un 2. punkta **vienādas piemērošanas nosacījumus**, EVTI var izstrādāt **īstenošanas** tehnisko standartu projektus, kuros **nosaka** standarta veidlapas, veidnes un procedūras **informācijas apmaiņai**.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.**”;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Šīs direktīvas 54., 58. un 63. pants neliedz kompetentajai iestādei nosūtīt **EVTI**, Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010, centrālajām bankām, Eiropas Centrālo banku sistēmai un Eiropas Centrālajai bankai kā monetārām iestādēm un attiecīgā gadījumā arī citām valsts iestādēm, kas atbildīgas par maksājumu un norēķinu sistēmu pārziņāšanu, konfidenciālu informāciju, kas paredzēta to uzdevumu izpildei; līdzīgi šīm iestādēm vai struktūrām neliedz paziņot kompetentajām iestādēm šādu informāciju, kas tām var būt vajadzīga, lai pildītu savas šajā direktīvā paredzētās funkcijas.”

(11.a) Direktīvas 59. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. **“Par šādu atteikumu kompetentā iestāde attiecīgi paziņo kompetentajai lūguma iesniedzējai iestādei un EVTI, sniedzot iespējami sīkāku informāciju.”**

(12) Direktīvas 60. pantam pievieno šādu **■** punktu:

“4. Lai nodrošinātu **1. un 2. punkta vienādas piemērošanas nosacījumus**, **EVTI** var izstrādāt **īstenošanas** tehnisko standartu projektus, kuros **nosaka** standarta veidlapas, veidnes un procedūras **apspriedēm ar citām kompetentajām iestādēm pirms atļaujas piešķiršanas**.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **■ Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.**”

(13) Direktīvas 62. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otrās daļas trešo teikumu aizstāj ar šādu teikumu:

“Par šādiem pasākumiem nekavējoties informē Komisiju un **EVTI**.”

b) panta 2. punkta trešās daļas otro teikumu aizstāj ar šādu teikumu:

“Par šādiem pasākumiem nekavējoties informē Komisiju un **EVTI**.”

c) panta 3. punkta otrās daļas otro teikumu aizstāj ar šādu teikumu:

“Par šādiem pasākumiem nekavējoties informē Komisiju un **EVTI**.”

(13a) **Ievieto šādu pantu:**

“62. pants

1. **Kompetentās iestādes sadarbojas ar EVTI, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EVTI].**

2. **Kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 20. panta noteikumiem nekavējoties sniedz EVTI visu nepieciešamo informāciju, lai tā varētu pildīt šajā direktīvā un minētajā regulā noteiktos pienākumus.”**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

(14) Direktīvas 63. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis un, **saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 18. pantu, EVTI** var slēgt sadarbības nolīgumus, kas paredz informācijas apmaiņu ar trešo valstu kompetentajām iestādēm, tikai tad, ja uz atklājamo informāciju attiecas dienesta noslēpuma garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kuras paredzētas 54. pantā. Šādai informācijas apmaiņai jābūt paredzētai, lai veiktu minēto kompetento iestāžu uzdevumus.

Personas datus trešai valstij dalībvalstis un **EVTI** var nosūtīt saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK IV nodaļu.

Dalībvalstis un **EVTI** var arī slēgt sadarbības nolīgumus, kas paredz informācijas apmaiņu ar trešo valstu iestādēm, struktūrām un fiziskām vai juridiskām personām, kas atbildīgas par **vienu vai vairākām šādām jomām:**

- a) kredītiestāžu, citu finanšu organizāciju, apdrošināšanas sabiedrību un finanšu tirgu uzraudzību;
- b) ieguldījumu sabiedrību likvidēšanu un bankrota procedūrām, un citām līdzīgām procedūrām;
- c) likumā noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju veikšanu ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs, kredītiestādēs un apdrošināšanas sabiedrībās, pildot savas uzraudzības funkcijas vai pildot savas funkcijas kompensācijas shēmu pārvaldīšanas gadījumā;
- d) to struktūru pārraudzību, kas iesaistītas ieguldījumu sabiedrību likvidēšanā un bankrota procedūrās, un citās līdzīgās procedūrās;
- e) to personu pārraudzību, kam uzticēts veikt likumā noteiktās grāmatvedības dokumentu revīzijas apdrošināšanas sabiedrībās, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs.

Trešajā daļā minētos sadarbības nolīgumus var slēgt tikai tad, ja uz izpaužamo informāciju attiecas dienesta noslēpuma garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kuras paredzētas 54. pantā. Šādai informācijas apmaiņai ir paredzēta, lai veiktu minēto iestāžu, struktūru vai fizisko vai juridisko personu uzdevumus.”

(14a) Direktīvas 64. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Komisija ir pilnvarota pieņemt direktīvas 2. pantā, 4. pantā, 10. panta 1. punktā, 13. panta 10. punktā, 18., 19., 21., 22., 24., 25., 27., 28., 29., 30., 40., 44., 45. un 56. panta 2. punktā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus četru gadu laikā, sākot ar šīs direktīvas spēkā stāšanās dienu. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām. Pilnvarojumu automātiski pagarina uz tikpat ilgiem laikposmiem, ja Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 64.c pantu.”

b) iekļauj šādus punktus:

“-2.a Tīklīdz Komisija pieņem deleģēto tiesību aktu, tā vienlaikus to paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

-2.b Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, ievērojot 64.a un 64.b panta nosacījumus.”;

c) panta 2.a punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2.a Nevienā no pieņemtajiem deleģētajiem aktiem nedrīkst grozīt šīs direktīvas svarīgākos noteikumus.”;

d) svīturo minētā panta 4. punktu.

(14b) ievieto šādus pantus:

“64.a pants

Pilnvarojuma atsaukšana

1. Direktīvas 2. un 4. pantā, 10.b panta 1. punktā, 13. panta 10. punktā, 18., 19., 21., 22., 24., 25., 27., 28., 29., 30., 40., 44. un 45. pantā un 56. panta 2. punktā minēto pilnvarojumu var atsaukt Eiropas Parlaments vai Padome.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai lemtu, vai atsaukt pilnvarojumu, pirms galīgā lēmuma pieņemšanas laikus cenšas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas.

3. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigts minētajā lēmumā norādīto pilnvarojumu. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neietekmē jau spēkā esošo deleģēto aktu derīgumu. Lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

„64.b pants

Iebildumi pret deleģētajiem tiesību aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var paust iebildumus pret deleģētu aktu triju mēnešu laikā kopš paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo periodu var pagarināt par trīs mēnešiem.

2. Ja, beidzoties šim laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome iebildumus pret deleģēto aktu nav paudusi, to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas stājas spēkā šajā izdevumā minētajā datumā.

Deleģēto aktu var publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējusi Komisiju par savu nodomu nepaust iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome pauž iebildumus pret deleģētu aktu, tas spēkā nestājas. Iestāde, kas pauž iebildumus pret deleģēto aktu, saskaņā ar LESD 296. pantu norāda šo iebildumu iemeslus.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

7. pants

Grozījumi Direktīvā 2004/109/EK

Direktīvu 2004/109/EK groza šādi.

(-1) Direktīvas 2. panta 3. punktu groza šādi:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“3. Lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos, nodrošinātu konsekventu saskaņošanu un precizētu 1. punktā noteiktās prasības, Komisija saskaņā ar 27. panta 2. un 2.a punktā minētajām procedūrām pieņem deleģētus aktus un īstenošanas pasākumus attiecībā uz definīcijām, kas izklāstītas šā panta 1. punktā.”

b) trešo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Šā punkta otrās daļas a) un b) punktā minētos pasākumus nosaka, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu.”

(-1.a) Direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) 2. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“aa) pielikumu, kurā iekļauts atsevišķo dalībvalstu gada pārskatu kopsavilkums;”

b) panta 6. punktu aizvieto ar šādu punktu:

“6. Komisija, saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu pieņemot deleģētus aktus, nosaka pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos, nodrošinātu konsekventu saskaņošanu, kā arī lai precizētu 1. punktā noteiktās prasības. Komisija īpaši nosaka tehniskos noteikumus, saskaņā ar kuriem publicētais gada finanšu pārskats, tostarp revidenta ziņojums, jā saglabā publiski pieejams. Attiecīgā gadījumā Komisija var arī koriģēt piecu gadu laikposmu, kas minēts 1. punktā.”

(-1.b) Direktīvas 5. panta 6. punktu groza šādi:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“6. Komisija saskaņā ar 27. panta 2. un 2.a punktā noteikto procedūru pieņem pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos, nodrošinātu konsekventu saskaņošanu, precizētu prasības un nodrošinātu šā panta 1. līdz 5. punkta vienādu piemērošanu.”

b) trešo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Pasākumus, kas minēti a) apakšpunktā, pieņem saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru. Pasākumus, kas minēti b) un c) apakšpunktā, nosaka, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

c) ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Attiecīgā gadījumā Komisija var arī koriģēt piecu gadu laikposmu, kas minēts 1. punktā, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu.”

(-1c) Direktīvas 9. panta 7. punktu groza šādi:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“7. Komisija, saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu pieņemot deleģētus aktus, nosaka pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos, nodrošinātu konsekventu saskaņošanu, kā arī lai precizētu 2., 4. un 5. punktā noteiktās prasības.”

b) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu, nosaka šā panta 4. punktā minētā “īsā norēķinu cikla” maksimālo ilgumu, kā arī atbilstīgus mehānismus kontrolei, ko veic izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde.”

(1) Direktīvas 12. pantu groza šādi:

a) Minētā panta 8. punktā:

i) pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“8. Lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos, nodrošinātu konsekventu saskaņošanu un precizētu šā panta 1., 2., 4., 5. un 6. punktā noteiktās prasības, Komisija, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu, pieņem pasākumus:”

(ii) punktu a) svītros;

(iii) otro apakšpunktu svītros;

b) pantā pievieno šādu **■** punktu:

*“9. Lai nodrošinātu vienādus šā panta **■** piemērošanas nosacījumus un lai ņemtu vērā tehniskas pārmaiņas finanšu tirgos, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai ieviestu **■** standarta veidlapu, veidnes un procedūras, kas jāizmanto, paziņojot emitentam šā panta 1. punktā prasīto informāciju vai iesniedzot informāciju saskaņā ar 19. panta 3. punktu.*

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.”

(2) Direktīvas 13. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā **■**:

i) pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

“2. Komisija, saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu pieņemot deleģētus aktus, nosaka pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos, nodrošinātu konsekventu saskaņošanu, kā arī lai precizētu 1. punktā noteiktās prasības. Tā jo īpaši nosaka:”

ii) c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“c) iesniedzamā paziņojuma saturu;”

iii) otrā daļa ir svītrotā;

b) pievieno šādu punktu:

“3. Lai nodrošinātu vienādus šā panta 1. punkta **■** piemērošanas nosacījumus un lai ņemtu vērā tehniskas pārmaiņas finanšu tirgos, **EVTI var izstrādāt īstenošanas** tehnisko standartu projektus, lai ieviestu **■** standarta veidlapu, **veidnes un procedūras, kas** jāizmanto, paziņojot emitentam **šā panta** 1. punktā prasīto informāciju vai iesniedzot informāciju saskaņā ar 19. panta 3. punktu.

Komisija **ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.** ”

(2.a) Direktīvas 14. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Komisija, saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu pieņemot deleģētus aktus, nosaka pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos, nodrošinātu konsekventu saskaņošanu, kā arī lai precizētu 1. punktā noteiktās prasības.”

(2.b) Direktīvas 17. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Komisija, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu, nosaka pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un informācijas un komunikācijas tehnoloģijā, lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu, kā arī lai precizētu 1., 2. un 3. punktā minētās prasības. Tā jo īpaši nosaka to finanšu iestāžu veidus, caur kurām akcionārs var izmantot finansiālās tiesības, kā paredzēts 2. punkta c) apakšpunktā.”

(2.c) Direktīvas 18. panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Komisija, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu, nosaka pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un informācijas un komunikācijas tehnoloģijā, lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu, kā arī lai precizētu 1. līdz 4. punktā minētās prasības. Tā jo īpaši nosaka to finanšu iestāžu veidus, caur kurām parāda vērtspapīru turētāji var izmantot finansiālās tiesības, kā paredzēts 2. punkta c) apakšpunktā.”

(2.d) Direktīvas 19. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu, kā arī lai precizētu 1., 2. un 3. punktā minētās prasības, Komisija pieņem pasākumus, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Komisija jo īpaši nosaka procedūru, saskaņā ar kuru emitentam, akcionāram, citu finanšu instrumentu turētājam vai personai, kas minēta 10. pantā, ir jāiesniedz informācija izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei saskaņā ar attiecīgi 1. vai 3. punktu, lai:

- a) radītu iespēju iesniegt informāciju ar elektronisko līdzekļu palīdzību izcelsmes dalībvalstī;
- b) saskaņotu šīs direktīvas 4. pantā minēto gada finanšu pārskatu iesniegšanu ar Direktīvas 2003/71/EK 10. pantā minētās gada informācijas iesniegšanu.”

(2.e) Direktīvas 21. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un attīstību informācijas un komunikāciju tehnoloģijā un lai precizētu 1., 2. un 3. punkta noteiktās prasības, Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu.

Komisija jo īpaši nosaka:

- a) minimālos standartus regulētas informācijas izplatīšanai, kā minēts 1. punktā;
- b) minimālos standartus centralizētās glabāšanas sistēmām, kas minētas 2. punktā.

Komisija var arī noteikt un atjaunināt to plašsaziņas līdzekļu sarakstu, kas paredzēti informācijas izplatīšanai sabiedrībā.”

(2.f) Direktīvas 22. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. EVTI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [ESMA] 8. pantu izstrādā vadlīnijas, lai turpmāk veicinātu publisku pieeju informācijai, ko dara zināmu saskaņā ar Direktīvu 2003/6/EK, Direktīvu 2003/71/EK un šo direktīvu.”

(2.g) Direktīvas 23. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizvieto ar šādu punktu:

“1. Ja emitenta juridiskā adrese atrodas trešā valstī, izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde var atbrīvot šo emitentu no prasībām, kas noteiktas 4. līdz 7. pantā, 12. panta 6. punktā, 14., 15. un 16. līdz 18. pantā, ar nosacījumu, ka attiecīgās trešās valsts tiesību aktos ir noteiktas tādas pašas prasības vai ka šāds emitents atbilst tādām trešās valsts tiesību aktu prasībām, ko izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata par līdzvērtīgām.

Šādā gadījumā kompetentā iestāde informē EVTI par piešķirto atbrīvojumu.”

b) šā panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu un 1. punkta vienādu piemērošanu, Komisijai saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus:

- i) ar kuriem izveido mehānismu, lai noteiktu, vai ar šo direktīvu prasītā informācija, tostarp finanšu pārskati, ir līdzvērtīga informācijai, tostarp finanšu pārskatiem, ko prasa ar trešās valsts normatīvajiem un administratīvajiem noteikumiem;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- ii) ar kuriem konstatē, ka, ņemot vērā valsts tiesību aktus, normatīvos un administratīvos noteikumus vai praksi vai procedūras, kas balstītas uz starptautiskiem standartiem, ko noteikušas starptautiskas organizācijas, trešā valsts, kurā emitents ir reģistrēts, nodrošina līdzvērtību informācijas prasībām, kas paredzētas šajā direktīvā.

Saistībā ar pirmās daļas ii) punktu Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu, nosaka pasākumus attiecībā uz standartu novērtēšanu, kas ir svarīgi emitentiem vairāk nekā vienā valstī.

Vēlākais piecus gadus pēc 31. pantā minētās dienas Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem vajadzīgos lēmumus attiecībā uz to grāmatvedības standartu līdzvērtību, ko izmanto trešo valstu emitenti, ievērojot 30. panta 3. punktā izklāstītos nosacījumus. Ja Komisija lemj, ka trešās valsts grāmatvedības standarti nav līdzvērtīgi, tā var atļaut attiecīgajiem emitentiem turpināt izmantot šādus grāmatvedības standartus atbilstīga pārejas perioda laikā.

Saistībā ar šā punkta trešo daļu Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu, arī pieņem pasākumus, lai izveidotu vispārīgus līdzvērtības kritērijus attiecībā uz grāmatvedības standartiem, kas ir svarīgi emitentiem vairāk nekā vienā valstī.

Deleģēto aktu projektus izstrādā Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde.”

- c) panta 5. punktu aizvieto ar šādu punktu:

“5. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu un precizētu 2. punktā noteiktās prasības, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu, var pieņemt pasākumus, lai definētu tās informācijas veidus, kas izplatīta trešā valstī un kas ir svarīga sabiedrībai Savienībā.”

- d) šā panta 7. punktā otro daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 27., 27.a un 27.b pantu, pieņem arī pasākumus, lai izveidotu vispārīgus līdzvērtības kritērijus pirmajā daļā minētajā nolūkā.”

- e) pievieno šādu punktu:

“7.a EVTI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 18. pantu palīdz Komisijai īstenot tai šajā pantā paredzētos uzdevumus.”

(2.h) Direktīvas 24. pantu groza šādi:

- a) šā panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“1. Katra dalībvalsts nosaka centrālo iestādi, kas Direktīvas 2003/71/EK 21. panta 1. punktā ir minēta kā centrālā kompetentā administratīvā iestāde, kura atbild par šajā direktīvā paredzēto pienākumu izpildi un par to, lai tiktu piemēroti atbilstoši šai direktīvai pieņemtie noteikumi. Dalībvalstis attiecīgi informē Komisiju un EVTI.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

b) šā panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Dalībvalstis saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 13. panta 3. punktu informē Komisiju, EVTI un citu dalībvalstu kompetentās iestādes par jebkādu vienošanos, ko tās ir noslēgušas attiecībā uz uzdevumu deleģēšanu, tostarp par precīziem nosacījumiem, ar ko reglamentē uzdevumu deleģēšanu.”

(3) **█** Direktīvas 25. pantu groza šādi:

a) pantā iekļauj šādus punktus:

“2.a Kompetentās iestādes sadarbojas ar EVTI, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EVTI].

2.b Kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 20. panta noteikumiem nekavējoties sniedz EVTI visu nepieciešamo informāciju, lai tā varētu pildīt šajā direktīvā un minētajā regulā noteiktos pienākumus.”

b) šā panta 3. punktā pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“Šā panta 1. punkts neliedz kompetentajām iestādēm apmainīties ar konfidenciālu informāciju *vai nosūtīt šādu informāciju EVTI* un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (ESRK), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010.”

c) šā panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Dalībvalstis un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde saskaņā ar Regulas (.../...EVTI) 18. pantu var slēgt sadarbības līgumus par informācijas apmaiņu ar trešo valstu kompetentajām iestādēm vai struktūrām, kurām atbilstīgie tiesību akti ļauj veikt jebkādas uzdevumus, kas kompetentajām iestādēm uzdoti ar šo direktīvu saskaņā ar 24. pantu. Dalībvalstis informē EVTI par katru noslēgto sadarbības līgumu noslēgšanu. Šāda informācijas apmaiņa ir pakļauta tādām dienesta noslēpuma garantijām, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kas minētas šajā pantā. Šāda informācijas apmaiņa ir paredzēta minēto atbildīgo iestāžu vai struktūru uzraudzības uzdevumu izpildei. Ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un attiecīgā gadījumā to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.”

(3.a) Direktīvas 26. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“26. pants

Piesardzības pasākumi

1. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde konstatē, ka emitents, akcionārs, citu finanšu instrumentu turētājs vai persona, kas minēta 10. pantā, ir izdarījuši noteikumu pārkāpumu vai nav pildījuši savas saistības, tā ziņo par šādiem faktiem izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei un EVTI.

2. Ja, neraugoties uz pasākumiem, ko veikusi izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde, vai tādēļ, ka šādi pasākumi izrādās neatbilstīgi, emitents vai vērtspapīru turētājs turpina pārkāpt attiecīgās tiesību normas vai reglamentējošus noteikumus, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde pēc izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes informēšanas saskaņā ar 3. panta 2. punktu veic visus attiecīgus pasākumus, lai aizsargātu ieguldītājus, un par tiem pēc iespējas ātrāk informē Komisiju un EVTI.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

(3.b) Direktīvas VI nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu virsrakstu:

“DELEĢĒTIE AKTI UN ĪSTENOŠANAS PASĀKUMI”

(3.c) Direktīvas 27. pantu groza šādi:

a) šā panta 2.a punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2.a Pilnvaras pieņemt 2. panta 3. punktā, 5. panta 6. punktā, 9. panta 7. punktā, 12. panta 8. punktā, 13. panta 2. punktā, 14. panta 2. punktā, 17. panta 4. punktā, 18. panta 5. punktā, 19. panta 4. punktā, 21. panta 4. punktā, 23. panta 5. punktā un 23. panta 7. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četriem gadiem, skaitot no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām. Pilnvaru deleģēšanu automātiski pagarina uz tikpat ilgu laiku, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar šīs direktīvas 27.c pantu.”

b) pantā iekļauj šādus punktus:

“2.aa Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto tiesību aktu, tā vienlaikus to paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

2.ab Pilnvaras pieņemt deleģētus aktus Komisijai piešķir, ievērojot 27.a un 27.b pantā izklāstītos nosacījumus.”

(3.d) Direktīvā iekļauj šādus pantus:

“27.a pants

Deleģējuma atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 2. panta 3. punktā, 5. panta 6. punktā, 9. panta 7. punktā, 12. panta 8. punktā, 13. panta 2. punktā, 14. panta 2. punktā, 17. panta 4. punktā, 18. panta 5. punktā, 19. panta 4. punktā, 21. panta 4. punktā, 23. panta 5. punktā un 23. panta 7. punktā minēto pilnvaru deleģējumu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai lemtu, vai atsaukt pilnvaru deleģējumu, pirms galīgā lēmuma pieņemšanas laikus cenšas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas.

3. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošo deleģēto aktu derīgumu. To publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

27.b pants

Iebildumi pret deleģētajiem tiesību aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var paust iebildumus pret deleģētu aktu triju mēnešu laikā no paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo periodu var pagarināt par trīs mēnešiem.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. Ja, beidzoties šim laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome iebildumus pret deleģēto aktu nav paudusi, to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas stājas spēkā šajā izdevumā minētajā datumā.

Deleģēto aktu var publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu necelt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret deleģēto tiesību aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas pauž iebildumus pret deleģēto aktu, saskaņā ar LESD 296. pantu norāda šo iebildumu iemeslus.”

8. pants

Grozījumi Direktīvā 2005/60/EK

Direktīvu 2005/60/EK groza šādi.

(-1.a) Direktīvas 11. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Dalībvalstis informē cita citu, EUI un Komisiju tādā apjomā, kas atbilst šīs direktīvas mērķiem, un atbilstīgi Regulas (EK) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (EK) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulas (EK) Nr. .../2010 [EVTI] attiecīgajiem noteikumiem, par gadījumiem, kad tās uzskata, ka trešā valsts atbilst nosacījumiem, kas noteikti 1. vai 2. punktā, vai citos gadījumos, kas atbilst tehniskajiem kritērijiem saskaņā ar 40. panta 1. punkta b) apakšpunktu.”

(-1.b) Direktīvas 16. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalstis informē cita citu, EUI un Komisiju tādā apjomā, kas atbilst šīs direktīvas mērķiem, un atbilstīgi Regulas (EK) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (EK) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulas (EK) Nr. .../2010 [EVTI] attiecīgajiem noteikumiem, par gadījumiem, kad tās uzskata, ka trešā valsts atbilst nosacījumiem, kas noteikti 1. punkta b) apakšpunktā.”

(-1.c) Direktīvas 28. panta 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“7. Dalībvalstis informē cita citu, EUI un Komisiju tādā apjomā, kas atbilst šīs direktīvas mērķiem, un atbilstīgi Regulas (EK) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (EK) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulas (EK) Nr. .../2010 [EVTI] attiecīgajiem noteikumiem, par gadījumiem, kad tās uzskata, ka trešā valsts atbilst nosacījumiem, kas noteikti 3., 4. vai 5. punktā.”

(-1.d) Direktīvas 31. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalstis, EUI un Komisija tādā apjomā, kas atbilst šīs direktīvas mērķiem, un atbilstīgi Regulas (EK) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (EK) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulas (EK) Nr. .../2010 [EVTI] attiecīgajiem noteikumiem, informē cita citu par gadījumiem, kad saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem nav atļauta 1. punkta pirmajā daļā paredzēto pasākumu piemērošana, un varētu tikt veikta koordinēta darbība, lai panāktu risinājumu.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (1) Direktīvas 31. pantam pievieno šādu **■** punktu:

“4. Lai nodrošinātu **konsekventu šā panta saskaņošanu** un ņemtu vērā tehniskas pārmaiņas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas apkarošanas jomā, Eiropas Banku iestāde (EBI), **kas izveidota ar Regulu Nr. .../2010 [EBI]**, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde, **kas izveidota ar Regulu Nr. .../2010 [EVTI]** un Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestāde, **kas izveidota ar Regulu Nr. .../2010 [EAFPI]**, ņemot vērā spēkā esošo regulējumu un attiecīgā gadījumā sadarbojoties ar citām attiecīgām ES struktūrām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas apkarošanas jomā, var izstrādāt **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar minēto regulu 42. pantu, lai precizētu šā **■** panta 3. punktā minēto papildu pasākumu veidu un kredītiestāžu un finanšu iestāžu rīcības minimumu, ja trešās valsts tiesību aktos nav atļauts piemērot šā panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētos pasākumus.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 7. – 7.d pantu.**”

- (2) Direktīvas 34. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Lai nodrošinātu **konsekventu saskaņošanu** un lai ņemtu vērā tehniskas pārmaiņas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas apkarošanas jomā, **EBI, EVTI un EAFPI, ņemot vērā spēkā esošo regulējumu un attiecīgā gadījumā sadarbojoties ar citām attiecīgām ES struktūrām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas apkarošanas jomā**, var izstrādāt **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar 42. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. .../2010 [EBI], Regulā (EK) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulā (EK) Nr. .../2010 [EVTI], lai precizētu 2. punktā minētās informācijas minimālo saturu.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar 7. – 7.d pantu Regulā (ES) Nr. .../2010.”

- (2.a) Direktīvā iekļauj šādu pantu:

“37.a pants

1. Kompetentās iestādes sadarbojas ar EUI, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. .../2010 [EBI], Regulu (EK) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulu (EK) Nr. .../2010 [EVTI].

2. Kompetentās iestādes sniedz EUI visu nepieciešamo informāciju, lai tās varētu veikt šajā direktīvā un Regulā (EK) Nr. .../2010 [EBI], Regulā (EK) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulā (EK) Nr. .../2010 [EVTI] noteiktos pienākumus.”

- (2.b) Direktīvas VI nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu virsrakstu:

“DELEĢĒTIE AKTI”

- (2.c) Direktīvas 40. pantu groza šādi:

a) šā panta 1. punktā:

i) pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Lai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas apkarošanā varētu ņemt vērā tehnisko attīstību, varētu nodrošināt šīs direktīvas konsekvētu saskaņošanu un precizēt šajā direktīvā paredzētās prasības, Komisija var pieņemt šādus pasākumus:”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

ii) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Šos pasākumus pieņem, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 41., 41.a un 41.b pantu.”

b) šā panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Šos pasākumus pieņem, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 41., 41.a un 41.b pantu.”

(2.d) Direktīvas 41. pantu groza šādi:

a) šā panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus, ar nosacījumu, ka pasākumi, ko pieņem saskaņā ar šo procedūru, nemaina šīs direktīvas būtiskos noteikumus.”

b) šā panta 2.a punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2a. Pilnvaras pieņemt 40. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai ir piešķirtas uz četrus gadus laikposmu pēc šīs Direktīvas stāšanās spēkā. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms minētā četrus gadus laikposma beigām Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām. Pilnvaru deleģējumu automātiski pagarina uz tikpat ilgiem laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 41.a pantu.”

c) pantā iekļauj šādus punktus:

“2.b Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto tiesību aktu, tā vienlaikus to paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

2.c Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot 41.a un 41.b pantā paredzētos nosacījumus.”

d) svīturo minētā panta 3. punktu.

(2.e) Direktīvā iekļauj šādus pantus:

“41.a pants

Deleģējuma atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 40. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai lemtu, vai atsaukt pilnvaru deleģējumu, pirms galīgā lēmuma pieņemšanas laikus cenšas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošo deleģēto aktu derīgumu. To publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.”

“41.b pants

Iebildumi pret deleģētajiem tiesību aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var paust iebildumus pret deleģētu aktu triju mēnešu laikā no paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo periodu var pagarināt par trīs mēnešiem.

2. Ja, beidzoties šim laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome iebildumus pret deleģēto aktu nav paudusi, to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas stājas spēkā šajā izdevumā minētajā datumā.

Deleģēto aktu var publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu necelt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret deleģēto tiesību aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas pauž iebildumus pret deleģēto aktu, saskaņā ar LESD 296. pantu norāda šo iebildumu iemeslus.”

9. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/48/EK

(1) ■ Direktīvas 6. pantu aizstāj ar šādu pantu ■:

“1. Dalībvalstis prasa, lai kredītiestādes pirms darbības sākšanas saņemtu atļauju. Neskarot 7. līdz 12. pantu, dalībvalstis nosaka prasības attiecībā uz šādu atļauju piešķiršanu un paziņo tās Komisijai un Eiropas Banku iestādei, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2010 [EBA].

2. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu un vienādu šā panta piemērošanu, EBI izstrādā:

a) regulatīvo standartu projektus ar mērķi noteikt, kāda informācija jāsniedz kompetentajām iestādēm kredītiestādes atļaujas pieteikumā, tostarp, 7. pantā paredzētajā darbības programmā;

b) regulatīvo standartu projektus, kas precīzē nosacījumus 8. pantā noteiktās prasības ievērošanai;

c) īstenošanas tehnisko standartu projektus saistībā ar tipveida veidlapām, paraugiem un procedūrām šādas informācijas sniegšanai;

d) regulatīvo standartu projektus, kuros precizētas prasības, kas piemērojamas akcionāriem un dalībniekiem, kam ir būtiska līdzdalība, un lai precizētu šķēršļus, kas varētu kavēt kompetentās iestādes uzraudzības pienākumu efektīvu izpildi, kā paredzēts 12. pantā.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz Komisijai a), b) un c) apakšpunktā minētos tehnisko standartu projektus.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt **pirmās daļas a), c) un d) apakšpunktā** minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.– 7.d pantā**.

Komisija ir arī pilnvarota pieņemt pirmās daļas b) apakšpunktā minētos tehnisko īstenošanas standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../... [EBI] 7.e pantu.

(1.a) Direktīvas 9. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“b) attiecīgās dalībvalstis paziņo Komisijai un EBI iemeslus, kāpēc tās izmanto šo iespēju; un”

(2) Direktīvas 14. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“14. pants

Visas atļaujas dara zināmas EBI.

Visu to kredītiestāžu nosaukumus, kurām ir piešķirta atļauja, iekļauj sarakstā. **EBI šo sarakstu publicē savā tīmekļa vietnē** un to pastāvīgi atjaunina.”

(2.a) Direktīvas 17. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Atļaujas atsaukšanu dara zināmu Komisijai un EBI un to pamato. Attiecīgas personas tiek informētas par šiem iemesliem.”

(3) Direktīvas 19. pantam pievieno šādu ■ punktu:

“Lai nodrošinātu šīs direktīvas **konsekventu saskaņošanu**, EBI izstrādā **regulatīvo** standartu projektus, kuros **ir noteikta visa 19.a panta 4. punktā minētā informācija, kas paziņojumā ir jāiekļauj ierosinātajiem ieguvējiem, neskarot 19.a panta 3. punktu.**

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvo standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7. līdz 7.d pantu.

Lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādas piemērošanas nosacījumus, EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros noteiktas 19.b. pantā minēto attiecīgo kompetento iestāžu konsultāciju procesa kopīgas procedūras, veidlapas un paraugi.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt **ceturtajā** daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010[EBI] 7.e pantu.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

(3.a) Direktīvas 22. pantā pievieno šādas daļas:

“2.a Lai precizētu šajā pantā noteiktās prasības un nodrošinātu uzraudzības prakses konverģenci, EBI var izstrādāt regulatīvo standartu projektus, lai precizētu 1. punktā minētos pasākumus, procesus un mehānismus, ievērojot 2. punktā izklāstītos proporcionalitātes un vispusības principus.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvo standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. .../2010 7.– 7.d pantā.

2.b Lai veicinātu V pielikuma 22. un 22.a punktā noteiktās atbildības politikas īstenošanu un nodrošinātu tās atbilstību informācijai, kas savākta saskaņā ar šā panta 2.a punkta noteikumiem, EBI var izstrādāt regulatīvo standartu projektus, lai precizētu 1. punktā minētos pasākumus, procesus un mehānismus, ievērojot 2. punktā izklāstītos proporcionalitātes un vispusības principus.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvo standartu projektus saskaņā ar saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. .../2010 7.– 7.d pantā.”

EVTI ciešā sadarbībā ar EBI izstrādā šādus tehniskos standartus attiecībā uz tādu personu atbildības politiku, kuras Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/39/EK par finanšu instrumentu tirgiem nozīmē piedalās ieguldījumu pakalpojumu sniegšanā un veic ieguldījumu darbības kredītiestādēs un ieguldījumu sabiedrībās.

(4) Direktīvas 26. pantam pievieno šādu **■ punktu:**

“5. Lai nodrošinātu 25. panta šā panta vienādu piemērošanu **■**, EBI izstrādā:

a) regulatīvo standartu projektus, lai precizētu informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar 25. pantu un šo pantu, un

b) īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu šādai sniegšanai paredzētās tipveida veidlapas, paraugus un procedūras.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmās daļas a) apakšpunktā minētos regulatīvo standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 7.– 7.d pantā. Komisija ir arī pilnvarota pieņemt pirmās daļas b) apakšpunktā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../... [EBI] 7.e pantu.”

(5) Direktīvas 28. pantam pievieno šādu **■ punktu:**

“4. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu un vienādu šā panta piemērošanu **■**, EBI izstrādā:

a) regulatīvo standartu projektus, lai precizētu informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar šo pantu, un

b) īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu šādai sniegšanai paredzētās tipveida veidlapas, paraugus un procedūras.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt **pirmās daļas a) apakšpunktā** minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 7.– 7.d pantā**. **Komisija ir arī pilnvarota pieņemt pirmās daļas b) apakšpunktā** minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../... [EBI] 7.e pantu**.”

- (6) Direktīvas 33. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Pirms 30. pantā paredzētās procedūras īstenošanas uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ārkārtas gadījumos var veikt visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai aizsargātu noguldītāju, ieguldītāju un to citu personu intereses, kam sniedz pakalpojumus. Par šādiem pasākumiem iespējami īsā laikā informē Komisiju, **EBI** un citu attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes.”

- (6.a) **Direktīvas 36. pantu aizstāj ar šādu pantu:**

“36. pants

Dalībvalstis dara Komisijai un EBI zināmu to gadījumu skaitu un veidu, kad ir bijis atteikums saskaņā ar 25. pantu un 26. panta 1. līdz 3. punktu vai kad ir veikti pasākumi saskaņā ar 30. panta 3. punktu.”

- (6.b) **Direktīvas 38. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:**

“2. **Kompetentās iestādes dara zināmas Komisijai, EBI un Eiropas Banku komitejai visas filiāļu atļaujas, kas ir piešķirtas kredītiestādēm, kuru galvenais birojs atrodas ārpus Eiropas Savienības.**”

- (6.c) **Direktīvas 39. panta 2. punktu papildina ar šādu apakšpunktu:**

“ba) **ka EBI var iegūt informāciju no dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ko tās saņēmušas no trešo valstu iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 20. pantu;**”

- (6.d) **Direktīvas 39. pantam pievieno šādu daļu:**

“3.a **EBI palīdz Komisijai šajā pantā paredzēto uzdevumu īstenošanā, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 18. pantu.**”

- (7) Direktīvas 42. pantam pievieno šādu daļu:

“Lai nodrošinātu šā panta vienādu piemērošanu, **EBI** izstrādā:

a) **regulatīvo** standartu projektus, lai **precizētu tajā sniedzamo informāciju.**

b) **Lai nodrošinātu šā panta vienādu piemērošanu, īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka tipveida veidlapas, paraugus un procedūras nosacījumiem** tādas informācijas ■ apmaiņai, kas varētu sekmēt kredītiestāžu uzraudzību.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt **pirmās daļas a) apakšpunktā** minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta **Regulas (ES) Nr. .../2010 7.– 7.d pantā**. **Komisija ir arī pilnvarota pieņemt otrās daļas a) apakšpunktā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../... [EBI] 7.e pantu.**”

- (8) Direktīvas 42.a panta 1. punkta ceturrtās daļas beigās pievieno šādu tekstu:

“Ja **sākotnējā** divu mēnešu laikposma beigās **jebkura iesaistītā** kompetentā iestāde ir nodevusi jautājumu Eiropas Banku iestādei saskaņā ar **Regulas (ES) .../2010 [EBI] 11. pantu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes atliek sava lēmuma pieņemšanu un** gaida jebkādu lēmumu, ko Eiropas Banku iestāde var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 11. panta 3. punktu. **Dalībvalsts kompetentās iestādes** pieņem lēmumu atbilstīgi **šīs iestādes** lēmumam. Divu mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētās regulas nozīmē. Eiropas Banku iestāde pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc **sākotnējā** divu mēnešu laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.”

- (9) Direktīvas 42.b panta groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Veicot savus pienākumus, kompetentās iestādes saskaņā ar šo direktīvu pieņemto likumu, noteikumu un administratīvo prasību piemērošanā ņem vērā konvergenci attiecībā uz uzraudzības instrumentiem un uzraudzības darbību praksi. Šim nolūkam dalībvalstis nodrošina, ka

- a) kompetentās iestādes piedalās **EBI** darbībā;
- b) kompetentās iestādes ņem vērā **EBI** pamatnostādnes un ieteikumus, pretējā gadījumā norādot neievērošanas iemeslus;
- c) kompetentajām iestādēm piešķirtais valsts pilnvarojums netraucē tām pildīt pienākumus kā **EBI** locekļiem saskaņā ar šo direktīvu.”

- (b) svīturo minētā panta 2. punktu.

- (10) Direktīvas 44. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Šā panta 1. punkts neliedz dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm apmainīties ar informāciju vai nosūtīt informāciju **EBI** saskaņā ar šo direktīvu un citām direktīvām, kas piemērojamas kredītiestādēm, **kā arī saskaņā ar Regulas (ES) .../2010 [EBI] 16. un 20. pantu**. Uz šo informāciju attiecas 1. punktā izklāstītie dienesta noslēpuma nosacījumi.”

- (11) ■ 46. pantu ■ aizstāj ar šādu:

“46. pants

Sadarbības nolīgumus, kas paredz veikt informācijas apmaiņu, ar trešo valstu kompetentajām iestādēm vai ar trešo valstu iestādēm vai struktūrām, kas definētas **šīs direktīvas** 47. pantā un 48. panta 1. punktā, dalībvalstis un **EBI saskaņā ar Regulas (ES) .../2010 [EBI] 18. pantu** var slēgt tikai tad, ja uz izpaužamo informāciju attiecas dienesta noslēpuma garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas 44. panta 1. punktā minētajām garantijām.” **Šādu informācijas apmaiņu īsteno minēto iestāžu vai struktūru uzraudzības uzdevumu veikšanas nolūkos.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to nedrīkst izpaust bez to iestāžu nepārprotamas piekrišanas, kuras ir sniegušas šo informāciju, un attiecīgos gadījumos vienīgi tiem mērķiem, kuriem šīs iestādes ir devušas savu piekrišanu.”

(12) Direktīvas 49. pantu groza šādi:

(a) pirmo daļu **aizstāj ar šādu:**

“Šī iedaļa neliedz kompetentai iestādei nosūtīt informāciju šādām iestādēm to uzdevumu veikšanai:

a) Eiropas centrālo banku sistēmas centrālajām bankām un citām struktūrām, kas kā monetāras iestādes pilda līdzīgas funkcijas, ja šī informācija ir būtiski svarīga, lai veiktu attiecīgus normatīvos aktos paredzētus pienākumus, tostarp monetārās politikas īstenošanu un ar to saistītu likviditātes nodrošināšanu, maksājumu, klīringa un norēķinu sistēmu pārraudzību un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanu;

b) attiecīgā gadījumā citām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par maksājumu sistēmu pārraudzību;

c) Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (ESRK), ja šī informācija ir būtiski svarīga, lai veiktu normatīvos aktos paredzētos pienākumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010

Šī iedaļa neliedz pirmajā daļā minētajām iestādēm vai struktūrām paziņot kompetentajām iestādēm tādu informāciju, kāda tām var būt vajadzīga 45. panta nolūkiem.”;

(b) ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Direktīvas 130. panta 1. punktā minētajā ārkārtas situācijā dalībvalstis ļauj kompetentajām iestādēm **nekavējoties** nodot informāciju Eiropas centrālo banku sistēmas centrālajām bankām, ja šī informācija ir būtiski svarīga, lai veiktu normatīvos aktos paredzētos pienākumus, tostarp monetārās politikas īstenošanu un ar to saistītu likviditātes nodrošināšanu, maksājumu, mijieskaita un vērtspapīru norēķinu sistēmu pārraudzību un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanu, un **ESRK atbilstīgi Regulai (ES) Nr. .../2010 [ESRK]**, ja šī informācija ir būtiski svarīga, lai tā varētu veikt normatīvos aktos paredzētos pienākumus.”

(13) Direktīvas 63.a pantu groza šādi:

(a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Instrumenta darbību reglamentējošos noteikumos paredz, ka pamatsummai, neizmaksātajiem procentiem vai dividendēm jābūt tādiem, lai segtu zaudējumus un neradītu šķēršļus kredītiestādes rekapitalizācijai, izmantojot atbilstīgus mehānismus, ko saskaņā ar 6. punktu izstrādājusi **EBI**.”;

(b) panta 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“6. Lai nodrošinātu **konsekventu saskaņošanu** un **nodrošinātu** uzraudzības prakses konvergenci, EBI izstrādā **regulatīvos** tehnisko standartu projektus, **lai precizētu prasības, ko piemēro** šā panta 1. punktā minētajiem instrumentiem. Iestāde līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos **regulatīvo** standartu projektus Komisijai.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt **iepriekšējā** daļā minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI]. 7.– 7.d pantā**.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

EBI arī izdod pamatnostādnes saistībā ar 57. panta pirmās daļas a) apakšpunktā minētajiem instrumentiem.

EBI uzrauga šo pamatnostādņu piemērošanu.”

(14) Direktīvas 74. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“**Lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu**, šo aprēķinu iesniegšanai, kas jāveic kredīties-tādēm, kompetentās iestādes no 2012. gada 31. decembra piemēro vienotu ziņojumu formātu, biežumu un termiņus. Lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu, **EBI** izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, ar kuriem līdz 2012. gada 1. janvārim **Eiropas Savienībā** ievieš vienotu ziņojumu formātu (**un ar to saistītās specifikācijas**), biežumu **■** un termiņus. Ziņojumu formāti ir samērīgi ar kredītiesāžu darbību saturu, apjomu un sarežģītību.

Lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu, EBI izstrādā arī īstenošanas standartu projektus attiecībā uz IT risinājumiem, kas jāpiemēro šādiem ziņojumiem.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt **otrajā un trešajā** daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 7.e pantu.**”

(15) Direktīvas 81. panta 2. punktam pievieno šādas daļas:

“Lai nodrošinātu šā panta **konsekventu saskaņošanu, EBI**, apspriežoties ar **EVTI**, izstrādā **regulatīvo** standartu projektus, **lai precizētu** novērtējuma metodoloģiju attiecībā uz kredītnovērtējumiem. **EBI** līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt otrās daļas **a) apakšpunktā** minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 7.– 7.d pantu.**”

(16) Direktīvas 84. panta 2. punktam pievieno šādas daļas:

“Lai nodrošinātu šā panta **konsekventu saskaņošanu, EBI**, apspriežoties ar **EVTI**, izstrādā **regulatīvo** standartu projektus, **lai precizētu** novērtējuma metodoloģiju attiecībā uz kredītnovērtējumiem. **EBI** līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt **pirmās daļas a) apakšpunktā** minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 7.– 7.d pantā.**”

(17) Direktīvas 97. panta 2. punktam pievieno šādas daļas:

“Lai nodrošinātu šā panta **konsekventu saskaņošanu, EBI**, apspriežoties ar **EVTI**, izstrādā **regulatīvo** standartu projektus, **lai precizētu** novērtējuma metodoloģiju attiecībā uz kredītnovērtējumiem. **EBI** līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt **pirmās daļas a) apakšpunktā** minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 7.– 7.d pantā.**”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (18) Direktīvas 105. panta 1. punktam pievieno šādas daļas:

“Lai nodrošinātu šā panta **konsekventu saskaņošanu**, EBI, var izstrādāt **regulatīvo** standartu projektus, **lai precizētu novērtējuma metodoloģiju**, saskaņā ar kuru kompetentās iestādes atļauj kredītiestādēm izmantot uzlaboto rādītāju pieeju.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt **pirmās daļas a) apakšpunktā** minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta **Regulas (ES) Nr. .../2010 7.7.d pantā**.”.

- (19) Regulas 106. panta 2. punkta **otro** daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Lai nodrošinātu šā panta **konsekventu saskaņošanu**, EBI izstrādā regulatīvo standartu projektus, **lai precizētu** c) un d) apakšpunktā minētos izņēmumus, **kā arī nosacījumus, kas piemērojami, lai noteiktu saistītu klientu grupas pastāvēšanu, kā minēts 3. apakšpunktā**. EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt **otrās daļas a) apakšpunktā** minētos **regulatīvo** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 7.– 7.d pantu**.”

- (20) Direktīvas 110. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalstis nodrošina ziņojumu sniegšanu vismaz divas reizes gadā. Kompetentās iestādes no 2012. gada 31. decembra piemēro vienotu ziņojumu formātu, biežumu **■** un termiņus. Lai nodrošinātu **šīs** direktīvas vienādu piemērošanu, **EBI** izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, ar kuriem līdz 2012. gada 1. janvārim **Eiropas Savienībā** ievieš vienotu ziņojumu formātu (**un ar to saistītās specifikācijas**), biežumu **■** un termiņus. Ziņojumu formāti ir samērīgi ar kredītiestāžu darbību saturu, apjomu un sarežģītību.

Lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu, EBI izstrādā arī īstenošanas tehnisko standartu projektus attiecībā uz IT risinājumiem, kas jāpiemēro šādiem ziņojumiem.

Komisija **ir pilnvarota pieņemt** pirmajā **un otrajā** daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 7.e pantā**.”

- (20.a) Direktīvas 111. panta 1. punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Dalībvalstis var noteikt ierobežojumu, kas ir mazāks par EUR 150 miljoniem, un par to informē EBI un Komisiju.”

- (21) Direktīvas 122.a panta 10. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“10. **EBI** katru gadu ziņo Komisijai par kompetento iestāžu atbilstību šā panta noteikumiem.

Lai nodrošinātu šā panta **konsekventu saskaņošanu**, **EBI uzraudzības prakses konverģences nolūkā attiecībā** uz šo pantu izstrādā **regulatīvo** standartu projektus, tostarp pasākumus, kas veicami uzticamības pārbaudes un riska pārvaldības pienākumu pārkāpuma gadījumā. **EBI** līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt **otrās daļas a) apakšpunktā** minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 7.– 7.d pantā.**”

(22) Direktīvas 124. pantam pievieno šādu **I** punktu:

“6. Lai nodrošinātu šā panta **konsekventu saskaņošanu**, **EBI var** izstrādāt **regulatīvo** standartu projektus, lai precizētu šo pantu un kopīgas riska novērtēšanas procedūru **un metodiku**.”

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmās daļas **a) apakšpunktā** minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 7.– 7.d pantā.**”

(22.a) Direktīvas 126. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. **Kompetentās iestādes paziņo EBI un Komisijai par jebkuru vienošanos, uz ko attiecas 3. punkts.**”

(22.b) Direktīvas 129. panta 1. punktā pēc pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

“**Gadījumos, kad konsolidētās uzraudzības iestāde nespēj veikt šā punkta pirmajā daļā minētos uzdevumus vai kad kompetentās iestādes nesadarbojas ar minēto konsolidētās uzraudzības iestādi tādā mērā, lai tā spētu veikt pirmajā daļā minētos uzdevumus, visas iesaistītās kompetentās iestādes var nodot jautājumu EBI, kura var rīkoties atbilstīgi Regulas .../2010[EBA] 11. panta noteikumiem.**”

(23) Direktīvas 129. panta 2. punkta piekto daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“**I**”

Ja sešu mēnešu laikposma beigās **kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm** ir nodevusi jautājumu **EBI** saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], 11. pantu, konsolidētās uzraudzības iestāde **atliek savu lēmumu un** gaida jebkādu lēmumu, ko **EBI** var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 11. panta 3. punktu, un **pieņem lēmumu** atbilstīgi **EBI** lēmumam. Sešu mēnešu termiņu uzskata par samierināšanas termiņu **šīs** regulas nozīmē. **EBI** pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod **EBI** pēc sešu mēnešu termiņa beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.”

(23.a) Direktīvas 129. panta 2. punktu papildina ar šādu daļu:

“**Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šajā punktā minētā kopīgā lēmuma pieņemšanas procesa piemērošanai, EBI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus attiecībā uz 84. panta 1. punktā, 87. panta 9. punktā, 105. pantā un III pielikuma 6. daļā minētajiem atļaujas pieteikumiem, tādējādi veicinot kopīgu lēmumu pieņemšanu.**”

Komisija **ir pilnvarota pieņemt iepriekšējās divās daļās minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 7.e pantu.**”

(24) Direktīvas 129. panta 3. punktu groza šādi:

a) trešajā daļā **terminu** “Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju” aizstāj ar **terminu** “Eiropas Banku iestādi”;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

b) ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Ja kompetentās iestādes četru mēnešu laikā nepieņem šādu kopīgu lēmumu, tad lēmumu par 123. un 124. panta un 136. panta 2. punkta piemērošanu konsolidēti pieņem konsolidētās uzraudzības iestāde pēc tam, kad tā ir pienācīgi ņēmusi vērā meitasuzņēmumu riska novērtējumu, ko veikušas attiecīgās kompetentās iestādes. Ja četru mēnešu laikposma beigās **kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm** ir nodevusi jautājumu **EBI** saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], 11. pantu, konsolidētās uzraudzības iestāde **atliek savu lēmumu un** gaida jebkādu lēmumu, ko **EBI** var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 11. panta 3. punktu, un **pieņem lēmumu** atbilstīgi **EBI** lēmumam. Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētās regulas nozīmē. **EBI** pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod **EBI** pēc četru mēnešu laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.”;

c) piekto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Lēmumu par 123. un 124. panta un 136. panta 2. punkta piemērošanu individuāli vai daļēji konsolidēti pieņem attiecīgās kompetentās iestādes, kuras atbild par ES mātesuzņēmuma, kas ir kredītiestāde, vai ES mātesuzņēmuma, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, meitasuzņēmumu uzraudzību, pēc tam, kad tās ir pienācīgi ņēmušas vērā konsolidētās uzraudzības iestādes pausto viedokli un atrunas. Ja četru mēnešu laikposma beigās **kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm** ir nodevusi jautājumu **EBI** saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 11. pantu, kompetentās iestādes **atliek savu lēmumu un** gaida jebkādu lēmumu, ko **EBI** pieņem saskaņā ar minētās regulas 11. panta 3. punktu, un **pieņem lēmumu** atbilstīgi **EBI** lēmumam. Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētās regulas nozīmē. **EBI** pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod **EBI** pēc četru mēnešu laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.”;

d) septīto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Gadījumos, kad notikusi konsultēšanās ar **EBI**, visas kompetentās iestādes ņem vērā tās ieteikumu un paskaidro jebkuru būtisku novirzi no tā.”;

e) desmito daļu aizstāj ar šādu daļu:

“**EBI** var izstrādāt **īstenošanas** tehnisko standartu projektus, lai **nodrošinātu** šajā punktā minēto kopīgo lēmumu pieņemšanas procesu attiecībā uz 123., 124. panta un **136. panta 2. punkta vienādu** piemērošanu un nolūkā veicināt kopīgu lēmumu pieņemšanu. **E**”

Komisija ir pilnvarota pieņemt šos **pirmajā** daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta **7.e pantā** Regulā (ES) Nr. .../2010 [EBI].”

(25) Direktīvas 130. panta 1. punkta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādām daļām:

“130. Ja rodas ārkārtas situācija, **tostarp Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 10. pantā noteiktais stāvoklis**, tostarp **E** tirgu nelabvēlīga attīstība, kas var apdraudēt tirgus likviditāti un finanšu sistēmas stabilitāti kādā no dalībvalstīm, kur atļauts darboties grupas uzņēmumiem vai kur ir dibinātas 42.a pantā minētās sistēmiski nozīmīgās filiāles, konsolidētās uzraudzības iestāde saskaņā ar 1. nodaļas 2. iedaļu pēc iespējas ātrāk par to brīdina **EBI, ESRK** un 49. panta ceturtajā daļā un 50. pantā minētās iestādes un paziņo visu ar to uzdevumu izpildi saistīto būtisko informāciju. Šie pienākumi attiecas uz visām 125. un 126. pantā minētajām kompetentajām iestādēm, kā arī 129. panta 1. punktā noteikto kompetento iestādi.

Ja 49. panta ceturtajā daļā minētā iestāde konstatē šā punkta pirmajā daļā aprakstīto situāciju, tā pēc iespējas ātrāk brīdina par to 125. un 126. pantā minētās kompetentās iestādes un **EBI**.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

(26) Direktīvas 131. panta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Kompetentās iestādes, kuras atbild par atļaujas piešķiršanu tāda mātesuzņēmuma meitasuzņēmumam, kas ir kredītiestāde, divpusējā nolīgumā **ievērojot Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 13. pantu**, var deleģēt savu atbildību par uzraudzību kompetentajām iestādēm, kuras ir piešķirušas atļauju mātesuzņēmumam un veic tā uzraudzību, lai tās uzņemtos atbildību par meitasuzņēmuma uzraudzību saskaņā ar šo direktīvu. **EBI** informē par šādu nolīgumu pastāvēšanu un to saturu. Tā šādu informāciju nosūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Eiropas Banku komitejai.”

(27) Regulas **131.a** pantu groza šādi:

a) **šā panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:**

“1. Konsolidētās uzraudzības iestāde izveido uzraudzītāju kolēģijas, lai veicinātu 129. pantā un 130. panta 1. punktā minēto uzdevumu izpildi un lai, ievērojot šā panta 2. punktā paredzētās konfidencialitātes prasības un atbilstību Kopienas tiesībām, nodrošinātu atbilstīgu koordināciju un sadarbību ar attiecīgajām trešo valstu kompetentajām iestādēm.

EBI rūpējas par to, lai šajā pantā minēto kolēģiju darbība būtu efektīvu, lietderīgu un saturīgu, to veicina un uzrauga saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 12. pantu. Tāpēc EBI iesaistās pēc saviem ieskatiem un to šajā nolūkā uzskata par kompetento iestādi.

Uzraudzītāju kolēģijas nodrošina konsolidētās uzraudzības iestādei, EBI un citām iesaistītajām kompetentajām iestādēm sistēmu šādu uzdevumu izpildei:

- a) *savstarpēja informācijas apmaiņa un ar EBI, ievērojot Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 12. pantu;*
- b) *attiecīgā gadījumā vienošanās par brīvprātīgu uzdevumu uzticēšanu un pienākumu deleģēšanu;*
- c) *uzraudzības pārbažu programmu noteikšana, balstoties uz grupas riska novērtējumu saskaņā ar 124. pantu;*
- d) *uzraudzības efektivitātes palielināšana, novēršot uzraudzības prasību nevajadzīgu dublēšanos, tostarp saistībā ar 130. panta 2. punktā un 132. panta 2. punktā minētajiem informācijas pieprasījumiem;*
- e) *konsekventa piesardzības prasību piemērošana saskaņā ar šo direktīvu attiecībā uz visiem banku grupas uzņēmumiem, neskarot Kopienas tiesību aktos paredzētās iespējas un izvēles;*
- f) *direktīvas 129. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošana, ņemot vērā citu to forumu darbu, kas var tikt izveidoti šajā nozarē.*

Uzraudzītāju kolēģijās iesaistītās kompetentās iestādes un EBI cieši sadarbojas. Direktīvas 1. nodaļas 2. iedaļā minētās konfidencialitātes prasības neliedz kompetentajām iestādēm apmainīties ar konfidencialu informāciju uzraudzītāju kolēģijās. Uzraudzītāju kolēģiju izveidošana un darbība neietekmē kompetento iestāžu tiesības un pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

b) panta 2. punktā:**i) Otro daļu aizstāj ar šādu:**

“Lai nodrošinātu **konsekventu** šā panta un 42.a panta 3. punkta **saskaņošanu**, **EBI** izstrādā **regulatīvo** standartu projektus **ar mērķi precīzi noteikt** kolēģiju **darbības vispārējos noteikumus**.

Komisija ir pilnvarota pieņemt otrās daļas a) apakšpunktā minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 7.– 7.d pantu.”

ii) sesto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Konsolidētās uzraudzības iestāde saskaņā ar 1. nodaļas 2. iedaļā minētajām konfidencialitātes prasībām ziņo **EBI** par uzraudzītāju kolēģijas darbībām, tai skaitā ārkārtas situācijās, un iesniedz **EBI** visu informāciju, kas ir īpaši svarīga uzraudzības konverģences nolūkā.”

(27.a) Direktīvas 132. panta 1. punktā pēc pirmās daļas iekļauj šādas daļas:

“Kompetentās iestādes sadarbojas ar EBI, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EBI].

Kompetentās iestādes saskaņā ar šīs regulas 20. pantu sniedz EBI visu informāciju, kas nepieciešama šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. .../2010 [EBI] paredzēto pienākumu veikšanai.”

(27.b) Direktīvas 140. pantā trešo daļu aizstāj ar šādu:

“3. Kompetentās iestādes, kas atbild par konsolidēto uzraudzību, izveido 71. panta 2. punktā minētos finanšu kontrolāciju sabiedrību sarakstus. Šos sarakstus iesniedz pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, EBI un Komisijai.”

(28) Direktīvas 143. panta 2. punktu groza šādi:**a) pirmās daļas beigās pievieno šādu teikumu:**

“EBI palīdz Komisijai un Eiropas Banku komitejai veikt šos uzdevumus, tostarp jautājumā, vai šādas pamatnostādnes būtu jāatjaunina.”;

b) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Kompetentā iestāde, kas veic 1. punkta pirmajā daļā paredzēto pārbaudi, ņem vērā minētās pamatnostādnes. Šim nolūkam kompetentā iestāde pirms lēmuma pieņemšanas apspriežas ar EBI.”

(28.a) Direktīvas 143. panta 3. punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu:

“Ar šīm uzraudzības metodēm sasniedz šajā nodaļā noteiktos konsolidētās uzraudzības mērķus, un par tām paziņo pārējām iesaistītajām kompetentajām iestādēm, EBI un Komisijai.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

(29) Direktīvas 144. pantam pievieno šādu daļu:

“Lai nodrošinātu šā panta vienādu piemērošanu, Eiropas Banku iestāde izstrādā **īstenošanas** tehnisko standartu projektus, kuros noteikti **■** saskaņā ar šo pantu sniedzamās informācijas formāts, struktūra, satura uzskaitījums un ikgadējās publicēšanas datums. Iestāde līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../... [EBI]7.e pantu.**”

(30) Direktīvas 150. pantam pievieno šādu daļu:

a) pievieno šādu 3. punktu:

“3. **EBI** izstrādā **īstenošanas** tehnisko standartu projektus, **lai nodrošinātu vienādu šīs direktīvas piemērošanu, ievērojot:**

a) direktīvas V pielikuma 15. līdz 17. punkta piemērošanas nosacījumi;

b) direktīvas VI pielikuma 2. daļas piemērošanas nosacījumi attiecībā uz 12. punktā minētajiem kvantitatīvajiem faktoriem, 13. punktā minētajiem kvalitatīvajiem faktoriem un 14. punktā minēto kritēriju.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt **pirmajā** daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta **7.e pantā** Regulā **(ES) Nr. .../2010 [EBI].**”

(31) **■** Direktīvas **156. pantu groza šādi:**

a) terminu “Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja” aizstāj ar terminu “Eiropas Banku iestāde” attiecīgā locījumā;

b) pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Komisija — kopīgi ar **EBI** un dalībvalstīm un ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas ieguldījumu — periodiski uzrauga, vai šī direktīva kopā ar Direktīvu 2006/49/EK būtiski ietekmē ekonomikas ciklu, un, ņemot vērā šo izvērtējumu, apsver mīkstinošu pasākumu lietderību.”

10. pants

Direktīvas 2006/49/EK grozījumi

Direktīvu 2006/49/EK groza šādi.

(1) Direktīvas **■** 18. pantam pievieno šādu punktu:

“5. **■** Eiropas Banku iestāde (**EBI**), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu **(ES) Nr. .../2010** var izstrādāt **īstenošanas** tehnisko standartu projektus, **lai precizētu novērtējuma metodoloģiju, saskaņā ar kuru** kompetentās iestādes atļauj **■** iestādēm izmantot iekšējos modeļus šajā direktīvā noteikto kapitāla prasību aprēķināšanai.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Komisija ir pilnvarota pieņemt **pirmās daļas a) apakšpunktā** minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 7.– 7.d pantā.**”

(1.a) Direktīvas 22. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Ja kompetentās iestādes atbrīvo no šajā pantā minētās konsolidētās kapitāla prasības piemērošanas, tās par to paziņo EBI un Komisijai.”

(1.b) Direktīvas 32. panta 1. punktu groza šādi:

a) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Kompetentās iestādes šīs procedūras dara zināmas EBI, Padomei un Komisijai.”

b) pievieno šādu punktu:

“3.a Eiropas Banku iestāde publicē pamatnostādnes par procedūrām, kas minētas šā panta pirmajā daļā.”

(1.c) Direktīvas 36. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis nosaka iestādes, kuras ir kompetentas, lai veiktu šajā direktīvā paredzētos pienākumus. Par to tās informē EBI un Komisiju, norādot visu pienākumu sadalījumu.”

(1.d) Direktīvas 38. panta 1. punktam pievieno šādas daļas:

“1. Kompetentās iestādes sadarbojas ar EBI, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EBI].

2. Kompetentās iestādes saskaņā ar šīs regulas 20. pantu nekavējoties sniedz EBI visu informāciju, kas nepieciešama šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. .../2010 [EBI] paredzēto pienākumu veikšanai.”

11. pants

Direktīvas 2009/65/EK grozījumi (PVKIU)

Direktīvu 2009/65/EK groza šādi.

1. Direktīvas 5. pantam pievieno šādu **1** punktu:

“8. Lai nodrošinātu šā panta **konsekventu saskaņošanu**, EVTI var izstrādāt **regulatīvo** standartu projektus **1**, **precizējot, kāda informācija** kompetentajām iestādēm sniedzama, pieprasot PVKIU atļauju.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos **regulatīvo** tehnisko standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.– 7.d pantā.**”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

1.a Direktīvas 6. panta 1. punktā iekļauj šādu daļu:

“Par ikvienu izsniegto atļauju informē EVTI, un tā savā tīmekļa vietnē publicē un pastāvīgi atjaunina to pārvaldības sabiedrību sarakstu, kurām izsniegta šāda atļauja.”

2. Direktīvas 7. pantam pievieno šādu █ punktu:

*“6. Lai nodrošinātu šā panta **konsekventu saskaņošanu**, EVTI izstrādā **regulatīvo** standartu projektus **ar mērķi**:*

- a) precizēt informāciju, kas pārvaldības sabiedrības pieteikumā atļaujas piešķiršanai jāsniedz kompetentajām iestādēm, tostarp darbības programmu;*
- b) precizēt prasības, kas pārvaldības sabiedrībai jāpiemēro saskaņā ar 7. panta 2. punktu un informāciju, kuru paziņot paredzēts 7. panta 2. punktā;*
- c) precizēt prasības, kas piemērojamas akcionāriem un dalībniekiem, kam ir būtiska līdzdalība, kā arī šķēršļus, kas varētu kavēt kompetentās iestādes uzraudzības pienākumu efektīvu izpildi, kā paredzēts Direktīvas 2004/39/EK 8. panta 1. punktā un 10. panta 1.–2. punktā, kā minēts šīs direktīvas 11. pantā.*

Iestāde līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz a) un b) apakšpunktā minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt a), b) un c) apakšpunktā minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.–7.d pantu.

Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu veidlapas, veidnes un procedūras pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minēto paziņojumu sagatavošanai vai informācijas sniegšanai.

Iestāde līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt ceturtajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.”.

2.a Direktīvas 9. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalstis informē EVTI un Komisiju par vispārējām grūtībām, ar kādām PVKIU sastopas savu sertifikātu tirdzniecībā jebkurā trešā valstī.

Komisija pēc iespējas ātrāk izskata šādas grūtības, lai atrastu risinājumus. Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde sniedz palīdzību šā uzdevuma veikšanai.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2.b Direktīvas 11. pantam pievieno šādu daļu:

“3. Lai nodrošinātu šīs direktīvas konsekventu saskaņošanu, EUI var izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus pilnīga informācijas saraksta sagatavošanai saskaņā ar šo pantu, ņemot vērā Direktīvas 2004/39/EK 10.b panta 4. punktu, lai potenciālie pircēji to varētu iekļaut savā paziņojumā, neskarot šīs direktīvas 10.a panta 2. punktu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvo standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7. līdz 7.d pantu.

Lai nodrošinātu šīs direktīvas konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai ieviestu standarta veidlapas, veidnes un procedūras, kas nepieciešamas konsultāciju procesā starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo pantu, ņemot vērā Direktīvas 2004/39/EK 10. panta 4. punktu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.”

2.c Direktīvas 12. panta 3. punktu groza šādi:**a) pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:**

“3. Neskarot 116. pantu, Komisija līdz 2010. gada 1. jūlijam ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 112., 112.a un 112.b pantu, pieņem pasākumus, precizējot procedūru un kārtību, kā tas noteikts 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktā, kā arī struktūru un organizatoriskās prasības, lai izvairītos no interešu konfliktiem, kas minēti 1. punkta otrās daļas b) apakšpunktā.”

b) otro daļu svīturo.**(3) Direktīvas 12. pantam pievieno šādu 1. punktu:**

“4. Lai nodrošinātu šā panta vienādus piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros izklāstīti deleģētie akti, ko Komisija pieņēmusi attiecībā uz šā panta 3. punktā minētajām procedūrām, kārtību, struktūrām un organizatoriskajām prasībām.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.”

3.a Direktīvas 14. panta 2. punktu groza šādi:**a) pirmās daļas ievadfrāzi aizstāj ar šādu ievadfrāzi:**

“2. Neskarot 116. pantu, Komisija līdz ... saskaņā ar 112., 112.a un 112.b pantu, izmantojot deleģētos aktus, pieņem pasākumus, lai nodrošinātu, ka pārvaldības sabiedrība pilda 1. punktā noteiktos pienākumus, jo īpaši:”

b) otro daļu svīturo.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (4) Direktīvas 14. pantam pievieno šādu 3. punktu:

“3. Lai nodrošinātu šā panta **vienādus piemērošanas nosacījumus**, EVTI var izstrādāt **īstenošanas** tehnisko standartu projektus, kuros izklāstīti **deleģētie akti**, ko Komisija pieņemusi attiecībā uz šā panta **otrās** daļas a), b) un c) apakšpunktā minētajiem kritērijiem, principiem un rīcību.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.**”

- 4.a Direktīvas 17. pantam pievieno šādu daļu:

“10. Lai nodrošinātu šā panta **konsekventu saskaņošanu**, EVTI ir tiesīga izstrādāt **regulatīvo standartu projektus**, kuros **precizē informāciju**, kas ir jāpaziņo saskaņā ar 1., 2., 3., 8. un 9. punktu.

Komisija **ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvo standartu projektus** saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7. līdz 7.d pantu.**

Lai nodrošinātu šā panta **vienādus piemērošanas nosacījumus**, EVTI var izstrādāt **īstenošanas tehnisko standartu projektus**, kuros nosaka **standarta veidlapas, veidnes un procedūras informācijas nodošanai** saskaņā ar 3. un 9. punktu.

Komisija **ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus** saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.**”

- 4.b Direktīvas 18. pantam pievieno šādu daļu:

“4.a Lai nodrošinātu šā panta **konsekventu saskaņošanu**, EVTI var izstrādāt **regulatīvo standartu projektus**, kuros **precizē informāciju**, kas ir jāpaziņo saskaņā ar 1., 2. un 4. punktu.

Komisija **ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvo standartu projektus** saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7. līdz 7.d pantu.**

Lai nodrošinātu šā panta **vienādas piemērošanas nosacījumus**, EVTI var izstrādāt **īstenošanas tehnisko standartu projektus**, kuros nosaka **standarta veidlapas, veidnes un procedūras informācijas nodošanai** saskaņā ar 2. un 4. punktu.

Komisija **ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus** saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.**”

- 4.c Direktīvas 20. pantam pievieno šādu daļu:

“4.a Lai nodrošinātu **konsekventu saskaņošanu un šā panta vienādu piemērošanu**, EVTI var izstrādāt **tehnisko standartu projektus** ar **mērķi noteikt, kādi dokumenti jāsniedz kompetentajām iestādēm citā dalībvalstī dibināta PVKIU pārvaldīšanas pieteikumā.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Komisija pirmajā daļā minētos tehnisko standartu projektus var pieņemt saskaņā ar Regulas (EK) Nr. .../2010 [EVTI] 7. pantā noteikto procedūru.

Lai nodrošinātu šā panta vienādus piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt tehnisko standartu projektus, lai ieviestu standarta veidlapas, veidnes un procedūras šādai informācijas sniegšanai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.”.

5. Direktīvas 21. panta 7. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“7. Pirms 3., 4. vai 5. punktā noteiktās procedūras izpildes pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ārkārtas gadījumos var veikt visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai aizsargātu ieguldītāju un citu pakalpojumu saņēmēju intereses. Par šādiem pasākumiem pēc iespējas drīzāk informē Komisiju, EVTI un citu iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes.”

5.a Direktīvas 21. panta 7. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Pēc apspriešanās ar attiecīgās dalībvalsts atbildīgajām iestādēm Komisija var nolemt, ka šai dalībvalstij ir jāgroza vai jāatceļ šādi pasākumi, neskarot EVTI pilnvaras, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 9. pantā.”

5.b Direktīvas 21. panta 9. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“9. Dalībvalstis informē EVTI un Komisiju par to gadījumu skaitu un veidiem, kuros tās saskaņā ar 17. pantu ir atteikušas atļauju izsniegšanu vai saskaņā ar 20. pantu noraidījušas pieteikumu, un par jebkādiem pasākumiem saskaņā ar šā panta 5. punktu.”

5.c Direktīvas 23. panta 6. punktu groza šādi:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“6. Komisija saskaņā ar 112., 112.a un 112.b pantu, izmantojot deleģētos aktus, var pieņemt pasākumus par depozitārija veicamajiem pasākumiem, lai tas varētu pildīt savus pienākumus attiecībā uz citā dalībvalstī dibinātu pārvaldības sabiedrības pārvaldītu PVKIU, tostarp par informāciju, kas jāiekļauj standarta vienošanās tekstā, kura, kā minēts 5. punktā, jāizmanto depozitārijam un pārvaldības sabiedrībai.”

b) 23. panta 6. punkta otro daļu svīturo.

6. Regulas 29. pantam pievieno šādas daļas:

“5. Lai nodrošinātu šīs direktīvas konsekventu saskaņošanu, EUI var izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus ar mērķi:

a) precizēt informāciju, kas pārvaldības sabiedrības pieteikumā atļaujas piešķiršanai jāsniedz kompetentajām iestādēm, tostarp darbības programmu;

b) šķēršļus, kas varētu kavēt kompetentās iestādes uzraudzības pienākumu efektīvu izpildi, kā noteikts 29. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvo standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 7. līdz 7.d pantu.

6. Lai nodrošinātu šā panta vienādas piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai ieviestu standarta veidlapas, veidnes un procedūras informācijas nodošanai saskaņā ar 5. punktu.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.**

6.a Direktīvas 32. panta 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“6. Dalībvalstis informē Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi un Komisiju par tām ieguldījumu sabiedrībām, uz kurām attiecas 4. un 5. punktā paredzētās atkāpes.”

6.b Direktīvas 33. panta 6. punktu groza šādi:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“6. Komisija saskaņā ar 112., 112.a un 112.b pantu, izmantojot deleģētos aktus, var pieņemt pasākumus par depozitārija veicamajiem pasākumiem, lai tas varētu pildīt savus pienākumus attiecībā uz citā dalībvalstī dibinātu pārvaldības sabiedrības pārvaldītu PVKIU, tostarp par informāciju, kas jāiekļauj standarta vienošanās tekstā, kura, kā minēts 5. punktā, jāizmanto depozitārijam un pārvaldības sabiedrībai.”

b) otro daļu svīturo.

6.c Direktīvas 43. panta 5. punktu groza šādi:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“5. Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 112., 112.a un 112.b pantu, var noteikt pasākumus, tādējādi precizējot 1. un 3. punktā minētās informācijas detalizētu saturu, formātu un metodi, ar kādu tā nodrošināma.”

b) otro daļu svīturo.

7. Direktīvas 43. pantam pievieno šādu 6. punktu:

“6. Lai nodrošinātu šā panta vienādas piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros izklāstīti deleģētie akti, ko Komisija pieņemusi attiecībā uz saturu, formātu un metodi, kā sniedzama šā panta 1. un 3. punktā minētā informācija.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.**

8. Direktīvas 50. pantam pievieno šādu ■ punktu:

“4. Lai nodrošinātu šā panta saskaņotu harmonizāciju, EVTI var izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros precizēts, kā piemērojami noteikumi par aktīvu kategorijām, kurās PVKIU var veikt ieguldījumus saskaņā ar šo pantu un saskaņā ar deleģētajiem aktiem, ko Komisija pieņemusi saistībā ar šādiem noteikumiem.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 7. – 7.d pantu** [EVTI].”

9. Direktīvas 51. pantu groza šādi:

a) Šā panta 1. punktā iekļauj šādu daļu:

“Dalībvalstu kompetentās iestādes nodrošina, ka visa informācija, ko tās saņem saskaņā ar šā punkta iepriekšējo daļu un apkopo par visām pārvaldības vai ieguldījumu sabiedrībām, kuras tās pārtrauga, ir pieejama EVTI sistēmiskā riska uzraudzībai Savienības līmenī.”

b) 4. daļu aizstāj ar šādu daļu:

“4. Neskarot 116. pantu, Komisija ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 112., 112.a un 112.b pantu pieņem pasākumus, precizējot šādus jautājumus:

- a) pārvaldības sabiedrības izmantotos kritērijus riska pārvaldības procesa piemērotības novērtēšanai saskaņā ar 1. punkta pirmās daļas noteikumiem;
- b) detalizētus noteikumus par ārpusbiržas atvasinājumu rūpīgu un neatkarīgu vērtības noteikšanu; un
- c) detalizētus noteikumus par informācijas saturu un procedūru, ko izmanto šīs informācijas paziņošanai pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kā minēts 1. punkta trešajā daļā.”

c) pantā pievieno šādu 1. punktu:

“5. Lai šim pantam nodrošinātu vienādu piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros izklāstīti deleģētie akti, ko Komisija pieņēmusi attiecībā uz 4. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem kritērijiem un noteikumiem.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.**”

9.a Direktīvas 52. panta 4. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Dalībvalstis saskaņā ar tiesību aktiem un pirmajā daļā minētajiem uzraudzības pasākumiem nosūta EVTI tajā pašā daļā minēto obligāciju sarakstu kopā ar pilnvaroto emitentu kategorijām, lai emitētu obligācijas, ievērojot šajā pantā minētos kritērijus. Šiem sarakstiem pievieno paziņojumu, kurā precizēts piedāvāto garantiju statuss. Komisija un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde nekavējoties šo informāciju pārsūta pārējām dalībvalstīm, sniedzot nepieciešamos komentārus, un publicē šo informāciju interneta vietnē. Šādus paziņojumus var apspriest 112. panta 1. punktā minētajā Eiropas Vērtspapīru komitejā.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

10. Direktīvas 60. **pantu groza šādi:**

a) **panta 6. punktā:**

i) **pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:**

“6. Komisija ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 112., 112.a un 112.b pantu var pieņemt pasākumus, tādējādi precizējot:”;

ii) **otrā daļa ir svītrotā;**

b) pantā pievieno šādu **█** punktu:

“7. Lai nodrošinātu šā panta vienāodus piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros izklāstīti deleģētie akti, ko Komisija pieņēmusi attiecībā uz 6. punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto vienošanos, pasākumiem un procedūru.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.**”

11. Direktīvas 61. **pantu groza šādi █:**

a) **panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:**

“3. Komisija ar deleģēto aktu palīdzību saskaņā ar 112., 112.a un 112.b pantu var pieņemt pasākumus, lai precizētu:

a) **ziņas, kas iekļaujamas 1. punktā minētās vienošanās tekstā; un**

b) **šā panta 2. punktā minēto pārkāpumu veidus, ko uzskata par pārkāpumiem, kuriem ir negatīva ietekme uz pakārtoto PVKIU.”**

b) pantā pievieno šādu **█** punktu:

“4. Lai nodrošinātu šā panta vienāodus piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros izklāstīti deleģētie akti, ko Komisija pieņēmusi attiecībā uz 3. punkta a) un b) apakšpunktā minēto vienošanos, pasākumiem un pārkāpumu veidiem.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.**”

11.a 62. **panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:**

“4. Komisija saskaņā ar 112., 112.a un 112.b pantu, izmantojot deleģētos aktus, var pieņemt pasākumus, lai precizētu 1. punkta pirmajā daļā minētās vienošanās saturu.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

11.b Regulas 64. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Komisija ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 112., 112.a un 112.b pantu var pieņemt pasākumus, lai precizētu:

- a) **formātu un veidu, kādā jāsniedz 1. punktā minētā informācija; vai**
- b) **gadījumā, ja pakārtotais PVKIU visu savus aktīvus vai daļu no tiem apmaiņā pret sertifikātiem nodod galvenajam PVKIU, — procedūru šāda materiālā ieguldījuma vērtības noteikšanai un revīzijas veikšanai un pakārtotā PVKIU depozitārija lomu šajā procesā.”**

12. Direktīvas 64. pantam pievieno šādu punktu:

“5. Lai nodrošinātu šā panta *informācijas sniegšanai vienādus piemērošanas nosacījumus*, EVTI var izstrādāt *īstenošanas* tehnisko standartu projektus, kuros izklāstīti *deleģētie akti*, ko Komisija pieņēmusi attiecībā uz 4. punkta a) un b) apakšpunktā *minētās informācijas formu un veidu* un procedūru.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos *īstenošanas* tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.**”

13. Direktīvas 69. pantam pievieno šādu punktu:

“5. Lai nodrošinātu šā panta *konsekventu saskaņošanu*, EVTI var izstrādāt *regulatīvo* tehnisko standartu projektus, kuros *precizēti* nosacījumi attiecībā uz I pielikumā noteiktā prospekta, gada pārskata un pusgada pārskata saturu un formātu.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos *regulatīvo* standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7. – 7.d pantu.**”

13.a 75. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Komisija ar deleģēto aktu palīdzību saskaņā ar 112., 112.a un 112.b pantu, var pieņemt pasākumus, kuros paredz konkrētus nosacījumus, kas jāievēro, ja prospektu nodrošina, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju nevis papīru, vai izmantojot tīmekļa vietni, kas nav uzskatāma par pastāvīgu informācijas nesēju.”

13.b Ar šādu punktu aizstāj 78. panta 7. punktu:

“7. Komisija ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 112., 112.a un 112.b pantu pieņem pasākumus, lai noteiktu:

- a) **detalizētu un izsmelšu saturu ieguldītājiem paredzētajai pamatinformācijai, kas sniedzama ieguldītājiem saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu;**
- b) **detalizētu un izsmelšu saturu ieguldītājiem paredzētajai pamatinformācijai, kas sniedzama ieguldītājiem šādos konkrētos gadījumos:**
 - i) **PVKIU, kam ir dažādas ieguldījumu apakšstruktūras, – ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem, kuri parakstās uz konkrētu ieguldījumu apakšstruktūru, iekļaujot ziņas par to, kā pāriet no vienas ieguldījumu apakšstruktūras uz citu un kādas ir ar to saistītās izmaksas;**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- ii) PVKIU, kas piedāvā dažādu kategoriju akcijas, – ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem, kuri parakstās uz konkrētas kategorijas akcijām;
 - iii) fondu fondiem — ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem, kuri parakstās uz tāda PVKIU sertifikātiem, kas pats veic ieguldījumu citā PVKIU vai citos kolektīvo ieguldījumu uzņēmumos, kuri minēti 50. panta 1. punkta e) apakšpunktā;
 - iv) galvenajām–pakārtotajām struktūrām — ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem, kuri parakstās uz pakārtota PVKIU sertifikātiem; un
 - v) strukturētiem PVKIU, PVKIU, kas dibināti kā kapitālsabiedrība, un citiem līdzīgiem PVKIU — ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem saistībā ar šāda PVKIU īpašajām iezīmēm; un
- c) sīki izstrādāti noteikumi par veidu un formu, kādā sagatavojama ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem saskaņā ar 5. punktu.”

14. Direktīvas 78. pantam pievieno šādu **■** punktu:

“8. Lai nodrošinātu šā panta **vienādus piemērošanas nosacījumus**, EVIT var izstrādāt **īstenošanas** tehnisko standartu projektus, **■** kuros izklāstīti **deleģētie akti**, ko Komisija pieņēmusi **saskaņā ar 7. punktu** attiecībā uz 3. punktā minēto informāciju.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu**.”

14.a 81. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Komisija ar deleģēto aktu palīdzību saskaņā ar 112., 112.a un 112.b pantu, var pieņemt pasākumus, kuros paredz konkrētus nosacījumus, kas jāievēro, ja pamatinformāciju ieguldītājiem nodrošina, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju nevis papīru, vai izmantojot tīmekļa vietni, kas nav uzskatāma par pastāvīgu informācijas nesēju.”

14.b Direktīvas 83. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Lai nodrošinātu konsekventu šā panta saskaņošanu, EVTI var pieņemt regulatīvo standartu projektus, lai precizētu šā panta prasības, kuras attiecas uz aizņēmumu.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvo standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7. – 7.d pantu**.”

15. Direktīvas 84. pantam pievieno šādu **■** punktu:

“4. Lai nodrošinātu šā panta **konsekventu saskaņošanu**, EVTI var izstrādāt **regulatīvo** tehnisko standartu projektus, **lai precizētu nosacījumus**, kas **jāievēro** PVKIU **pēc** sertifikātu atpirkšanas vai izpirkšanas pagaidu **apturēšanas**, kura minēta 2. punkta a) apakšpunktā, ja par šādu apturēšanu ir izlemts.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **regulatīvo** standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7. – 7.d pantu**.”

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

15.a Direktīvas 95. panta 1. punktu groza šādi:

“1. Komisija ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 112., 112.a un 112.b pantu var pieņemt pasākumus, lai precizētu:

- a) šīs direktīvas 91. panta 3. punktā minētās informācijas saturu;
- b) veidu, kā atvieglot PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu piekļuvi 93. panta 1., 2. un 3. punktā minētajai informācijai un/vai dokumentiem saskaņā ar 93. panta 7. punktu.”

16. Direktīvas 95. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Lai nodrošinātu 93. panta vienādus piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu **■:**

- a) tās paziņojuma vēstules standarta parauga formu un saturu, kas PVKIU jāizmanto, lai veiktu 93. panta 1. punktā minēto paziņošanu, tostarp norādi, uz kuriem dokumentiem attiecas tulkojumi;
- b) tā apliecinājuma standarta parauga formu un saturu, kas jāizmanto 93. panta 3. punktā minētajām dalībvalstu kompetentajām iestādēm;
- c) informācijas apmaiņas procedūru un elektronisko sakaru izmantošanu saziņai starp kompetentajām iestādēm, lai veiktu paziņošanu saskaņā ar 93. pantu.

Komisija ir **pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../ 2010 7.e pantu.**”

16.a 97. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis nozīmē kompetentās iestādes, kurām jāveic šajā direktīvā paredzētie pienākumi. Par to dalībvalstis informē Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi un Komisiju, norādot visu pienākumu sadalījumu.”

16.b Direktīvas 101. pantam pievieno šādu punktu:

“2.a Kompetentās iestādes sadarbojas ar EVTI, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi, saskaņā ar Regulu .../... [EVTI].

Kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 20. pantu nekavējoties sniedz EVTI informāciju, kas ir nepieciešama EVTI pienākumu veikšanai.”

17. Direktīvas 101. panta 8. un 9. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“8. Kompetentās iestādes var pievērst EVTI uzmanību situācijām, kad pieprasījums:

- a) apmainīties ar informāciju saskaņā ar 109. pantu ir noraidīts vai uz to nav sniegta atbilde atbilstīgā termiņā;
- b) veikt izmeklēšanu vai pārbaudi uz vietas saskaņā ar 110. pantu ir noraidīts vai uz to nav sniegta atbilde atbilstīgā termiņā; vai

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- c) atļaut tās amatpersonām pavadīt citas dalībvalsts kompetentās iestādes amatpersonas ir noraidīts vai uz to nav sniegta atbilde atbilstīgā termiņā.

Neskarot LESD 258. panta noteikumus, šādos gadījumos EVTI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 11. pantā, neskarot iespēju atteikt atbildi uz informācijas pieprasījumu vai atteikties veikt šā panta 6. punktā paredzēto izmeklēšanu un EVTI iespēju šādos gadījumos rīkoties saskaņā ar šīs regulas 9. pantu.

9. Lai nodrošinātu šā panta vienādu piemērošanu, EVTI var izstrādāt **īstenošanas** tehnisko standartu projektus, **lai ieviestu vienotas procedūras kompetentajām iestādēm sadarbībai, veicot** 4. un 5. punktā minētās pārbaudes uz vietas vai **izmeklēšanu**.

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.**

18. Direktīvas 102. pantu groza šādi:

- a) panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“2. Šā panta 1. punkts neliedz dalībvalstu kompetentajām iestādēm apmainīties ar informāciju saskaņā ar šo direktīvu vai citiem **Savienības** tiesību aktiem, kurus piemēro PVKIU vai uzņēmumiem, kas iegulda to uzņēmējdarbībā, vai nosūtīt šādu informāciju **EVTI saskaņā ar Regulu (ES) Nr. .../2010** vai Eiropas Sistēmisko risku komitejai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) .../2010. Uz šo informāciju attiecas **šā panta** 1. punktā izklāstītie dienesta noslēpuma nosacījumi.”;

- b) panta 5. punktam pievieno šādu **■** apakšpunktu:

“d) **Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (EVTI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010**, Eiropas Banku iestāde (**EBI**), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestāde (**EAFPI**), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 un **ESRK.**”.

- 18.a Direktīvas 103. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. **Dalībvalstis paziņo EVTI, Komisijai un pārējām dalībvalstīm iestādes, kuras drīkst saņemt informāciju saskaņā ar 1. punktu.**”

- 18.b Direktīvas 103. panta 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“7. **Dalībvalstis paziņo EVTI, Komisijai un pārējām dalībvalstīm iestādes vai struktūrvienības, kuras drīkst saņemt informāciju saskaņā ar 4. punktu.**”

19. Direktīvas 105. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“105. pants

Lai nodrošinātu, ka tiek vienādi piemēroti šīs direktīvas noteikumi par informācijas apmaiņu, **EVTI** var izstrādāt tehnisko standartu projektus, kuros izklāstīti piemērošanas nosacījumi attiecībā uz procedūru informācijas apmaiņai starp kompetentajām iestādēm un starp kompetentajām iestādēm un **EVTI**.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Komisija **ir pilnvarota** pieņemt pirmajā daļā minētos **īstenošanas** tehnisko standartu projektus saskaņā ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 7.e pantu.**"

20. Direktīvas 108. panta 5. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu un otro daļu aizstāj ar šādu tekstu:

"b) vajadzības gadījumā pievērš jautājumam **EVTI** uzmanību, un šī iestāde var rīkoties atbilstīgi pilnvarām, kas tai piešķirtas ar **Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 11. pantu.**

Komisiju un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi nekavējoties informē par visiem pasākumiem, kas veikti saskaņā ar pirmās daļas a) apakšpunktu."

20.a **Direktīvas XIII nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:**

"DELEĢĒTIE AKTI UN IZPILDPILNVARAS"

20.b **Direktīvas 111. pantu aizstāj ar šādu tekstu:**

"111. pants

Komisija var pieņemt šīs direktīvas tehniskos grozījumus šādās jomās:

a) **definīciju precizējums, lai nodrošinātu šīs direktīvas konsekventu saskaņošanu un vienotu piemērošanu visā Savienībā; vai**

b) **terminoloģijas sakārtošana un definīciju strukturēšana saskaņā ar turpmākiem tiesību aktiem par PVKIU un jautājumiem, kas ar tiem saistīti.**

Šos pasākumus pieņem saskaņā ar 112., 112.a un 112.b pantu, izmantojot deleģētos aktus."

20.c **Direktīvas 112. pantu aizstāj ar šādu tekstu:**

"112. pants

1. **Komisijai palīdz Eiropas Vērtspapīru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2001/528/EK.**

"2. **Pilnvaras pieņemt 12., 14., 23., 33., 43., 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. un 111. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai ir piešķirtas uz četru gadu laikposmu pēc šīs Direktīvas stāšanās spēkā. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām. Pilnvaru deleģējumu automātiski pagarina uz tikpat ilgiem laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 64.c pantu.**

2.a **Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto tiesību aktu, tā vienlaikus to paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.**

2.b **Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir saskaņā ar 112.a un 112.b panta nosacījumiem.**

3. **Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu."**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

20.d Iekļauj šādus pantus:

“112. pants

Deleģējuma atsaukšana

1. Direktīvas 12., 14., 23., 33., 43., 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. un 111. pantā minētās pilnvaras var atsaukt Eiropas Parlaments vai Padome.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai lemtu, vai atsaukt pilnvaru deleģējumu, pirms galīgā lēmuma pieņemšanas laikus cenšas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas.

3. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošo deleģēto aktu derīgumu. To publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

112.b pants

Iebildumi pret deleģētajiem tiesību aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var paust iebildumus pret deleģētu aktu triju mēnešu laikā no paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo periodu var pagarināt par trīs mēnešiem.

2. Ja, beidzoties šim laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome iebildumus pret deleģēto aktu nav paudusi, to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas stājas spēkā šajā izdevumā minētajā datumā.

Deleģēto aktu var publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu necelt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret deleģēto tiesību aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas pauž iebildumus pret deleģēto aktu, saskaņā ar LESD 296. pantu norāda šo iebildumu iemeslus.”

11.a pants

Pārskatīšana

Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz ziņojumu par to, vai (EUI) ir iesniegušas šajā direktīvā paredzētos tehnisko standartu projektus, ja to iesniegšana ir obligāta vai izvēles, pievienojot attiecīgus priekšlikumus.

12. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

13. pants

Spēkā stāšanās

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

[vieta]

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde ***I

P7_TA(2010)0270

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi (COM(2009)0503 – C7-0167/2009 – 2009/0144(COD))

(2011/C 351 E/36)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Priekšlikumu tika grozīts 2010. gada 7. jūlijā šādi ⁽¹⁾:

PARLAMENTA GROZĪJUMI (*)

attiecībā uz Komisijas priekšlikumu

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko izveido Eiropas **Uzraudzības** iestādi (**Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi**)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

⁽¹⁾ Lieta tika nodota atpakaļ komitejai saskaņā ar Reglamenta 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0169/2010).

(*) Grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts **treknā slīprakstā**; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽³⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽⁴⁾,

tā kā:

- (1) Finanšu krīze 2007. un 2008. gadā ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā gan attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, gan finanšu sistēmu kopumā. Valsts līmeņa uzraudzības modeļi atpauk no **finanšu globalizācijas** un integrētās un savstarpēji saistītās realitātes, kas raksturīga šodienas Eiropas finanšu tirgiem, kuros daudzi finanšu uzņēmumi darbojas starptautiskā mērogā. Krīze ir atklājusi, ka pastāv būtisks sadarbības, koordinācijas, **Savienības** tiesību aktu piemērošanas konsekvences un uzticības trūkums starp valstu uzraudzības iestādēm.
- (1a) **Eiropas Parlaments jau ilgi pirms finanšu krīzes regulāri aicināja stiprināt patiesi līdzvērtīgus konkurences apstākļus visiem Savienības līmenī iesaistītajiem dalībniekiem, vienlaikus norādot uz būtiskām kļūdām Savienības arvien plašāk integrētu finanšu tirgu uzraudzībā (2000. gada 13. aprīļa rezolūcijā par Komisijas paziņojumu „Finanšu tirgus sistēmas īstenošana: rīcības plāns” ⁽⁵⁾, 2002. gada 21. novembra rezolūciju par konsultatīvās uzraudzības noteikumiem Eiropas Savienībā ⁽⁶⁾, 2007. gada 11. jūlija rezolūciju par finanšu pakalpojumu politiku laikposmā no 2005. līdz 2010. gadam — Baltā grāmata ⁽⁷⁾, 2008. gada 23. septembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem ⁽⁸⁾, 2008. gada 9. oktobra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par Lamfalussy procesa turpinājumu — uzraudzības struktūra nākotnē ⁽⁹⁾, 2009. gada 22. aprīļa rezolūciju par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapsrošināšanas jomā (Maksātspeja II ⁽¹⁰⁾ un 2009. gada 23. aprīļa rezolūciju par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par kredītvērtējuma aģentūrām ⁽¹¹⁾.**
- (2) 2009. gada 25. februārī publicētajā ziņojumā, ko pēc Komisijas pieprasījuma sagatavoja Žaka de Larosjēra [Jacques de Larosière] vadītā augsta līmeņa speciālistu grupa (**Larosjēra ziņojumā**), secināts, ka jāstiprina uzraudzības sistēmas pamatstruktūra, lai turpmāk mazinātu iespējamo finanšu krīžu risku un smagumu. **Tajā ieteikts veikt ■ Savienības finanšu nozares struktūras reformas.** Minētā speciālistu grupa arī secināja, ka būtu jāveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma, ko veidotu trīs Eiropas uzraudzības iestādes, proti, **banku nozarē, apdrošināšanas un fondēto pensiju nozarē un vērtspapīru nozarē**, kā arī Eiropas Sistēmisko risku kolēģija. **Ziņojumā ietvertie ieteikumi atbilst minimālajam izmaiņu līmenim, kādu eksperti atzinuši par vajadzīgu, lai novērstu līdzīgu krīzi nākotnē.**
- (3) Komisija 2009. gada 4. marta paziņojumā “Impulsi Eiropas atveseļošanai” ierosināja izstrādāt tiesību akta projektu, ar ko izveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju (ESRK), un 2009. gada 27. maija paziņojumā “Eiropas finanšu uzraudzība” sniedza plašāku informāciju par iespējamo šādas jaunas uzraudzības sistēmas struktūru, **taču neieklāva tajā visus Larosjēra ziņojumā minētos ieteikumus.**

⁽¹⁾ 2010. gada 22. janvāra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁽³⁾ OV C 13, 20.1.2010., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta ... nostāja.

⁽⁵⁾ OV C 40, 7.2.2001., 453. lpp.,

⁽⁶⁾ OV C 25 E, 29.1.2004., 394. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 392. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 26. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 48. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0251.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0279.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (4) Eiropadome 2009. gada 19. jūnija secinājumos ieteica izveidot Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu, kurā būtu trīs jaunas Eiropas uzraudzības iestādes. Sistēmas mērķim būtu jābūt uzlabot valstu uzraudzības kvalitāti un konsekveni, stiprināt pārrobežu grupu uzraudzību un pieņemt vienotu Eiropas noteikumu kopumu, kas piemērojams visiem finanšu tirgu dalībniekiem vienotajā tirgū. Tā uzsvēra, ka Eiropas uzraudzības iestādēm būtu jāpiespī uzraudzības pilnvaras attiecībā uz kredītreitingu aģentūrām, un aicināja Komisiju izstrādāt konkrētus priekšlikumus attiecībā uz to, kā nodrošināt to, ka Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmai ir nozīmīga loma krīzes situācijās, uzsverot, ka Eiropas uzraudzības iestāžu pieņemtie lēmumi nedrīkstētu skart dalībvalstu fiskālos pienākumus. **Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspāpūru un tirgu iestādei) ("Iestāde") vajadzētu būt arī darījumu reģistru pārraudzītājai. Komisijai prasa ierosināt tādu risinājumu, kā Iestāde uzraudzīs galvenās darījumus iesaistītās otras puses, kas būtu veidots līdzīgi kā risinājums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1060/2009 ⁽¹⁾ (2009. gada 16. septembris) par kredītreitingu aģentūrām.**
- (4a) *Pēc G20 Pitsburgas augstākā līmeņa sanāksmes pasūtījuma veiktajā Starptautiskā Valūtas fona (SVF) 2010. gada 16. aprīļa ziņojumā "Finanšu nozares taisnīgs un būtisks ieguldījums" konstatēts, ka "finanšu nozares neveiksmju izmaksas jāierobežo un jāsedz finansiālās stabilitātes ieguldījumam (FSI), kas piesaistīts ticamam un efektīvam neregulējuma mehānismam". Ja neregulējuma mehānismi būs pareizi definēti, tie valdībām dos iespēju izvairīties no tādām situācijām nākotnē, kad tās būtu spiestas glābt iestādes, kas ir pārāk svarīgas, pārāk lielas vai pārāk cieši savstarpēji saistītas, lai būtu pieļaujams to bankrots."*
- (4b) *Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumā "Eiropa 2020" teikts arī, ka izšķirīga īstermiņa prioritāte būtu "labāk novērst un vajadzības gadījumā pārvaldīt iespējamās finanšu krīzes un, ņemot vērā finanšu nozares konkrēto atbildību pašreizējās krīzes laikā, raudzīties, lai finanšu nozare sniegtu atbilstošu ieguldījumu".*
- (4c) *Eiropadome 2010. gada 25. martā skaidri norādīja, ka "virzība jo īpaši vajadzīga tādās jomās kā ... sistēmiskas iestādes, krīzes pārvarēšanas finanšu instrumenti."*
- (4d) *Eiropadome 2010. gada 17. jūnijā visbeidzot secināja, ka "dalībvalstīm vajadzētu izveidot finanšu iestāžu nodevu sistēmu, lai nodrošinātu godīgu sloga sadali un stimulētu ierobežot sistēmiskos riskus. Šādām nodevām vajadzētu būt daļai no uzticamas neregulējuma sistēmas".*
- (5) Finanšu un ekonomiskā krīze ir radījusi reālus un nopietnus draudus **finanšu sistēmas un** iekšējā tirgus stabilitātei. Stabils un uzticamas finanšu sistēmas atjaunošana un saglabāšana ir absolūts priekšnoteikums, lai iekšējā tirgū saglabātu uzticēšanos un konsekveni un tādējādi saglabātu un uzlabotu nosacījumus pilnībā integrēta un darbotiespējīga finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus izveidei. Turklāt dziļāk un plašāk integrēti finanšu tirgi rada labākas iespējas finansējuma un risku dažādošanai un tādējādi veicina tautsaimniecības spēju absorbēt satricinājumus.
- (6) **Savienība** ir sasniegusi iespēju robežas tam, ko, ņemot vērā to statusu, iespējams paveikt ar Eiropas uzraudzības komitejām. **Savienībā** vairs nevar turpināt pastāvēt situācija, kad nav mehānisma, kas nodrošinātu, ka valstu uzraudzības iestādes attiecībā uz pārrobežu iestādēm pieņem vispiemērotākos uzraudzības lēmumus; valstu uzraudzības iestāžu starpā nenotiek pietiekama sadarbība un informācijas apmaiņa; valstu iestāžu kopīgai rīcībai ir vajadzīgi sarežģīti pasākumi, ņemot vērā regulējuma un uzraudzības prasību neviendabīgumu; bieži vien vienīgā reālā iespēja Eiropas līmeņa problēmu risināšanai ir valsts līmeņa risinājumi; viens tiesību akts tiek interpretēts dažādos veidos. Eiropas **Finanšu** uzraudzības iestāžu sistēma (**EFUS**) būtu jāveido tā, lai novērstu šos trūkumus un nodrošinātu sistēmu, kas atbilst mērķim par stabilu un vienotu **Savienības** finanšu tirgu finanšu pakalpojumiem, apvienojot valstu uzraudzības iestādes spēcīgā **Savienības** tīklā.

⁽¹⁾ OV L 302, 17.11.2009., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (7) **EFUS jāveido integrētam dalībvalstu un Savienības uzraudzības iestāžu tīklam, atstājot parastos finanšu iestāžu uzraudzības uzdevumus dalībvalstu kompetencē. Iestādei būtu jāpiesūta galvenā loma uzraudzības iestāžu kolēģijās, kas uzrauga pārrobežu tirgus dalībniekus, un tām būtu jānosaka skaidrākas uzraudzības normas. Iestādei vajadzētu pievērst īpašu uzmanību finanšu tirgu dalībniekiem, kuri var radīt sistēmisku risku, jo gadījumā, ja dalībvalsts iestāde nav īstenojusi savas pilnvaras, to darbības traucējumi var apdraudēt visas Savienības finanšu sistēmas stabilitāti.** Jāpanāk arī noteikumu par finanšu iestādēm un tirgiem labāka saskaņošana un konsekventa piemērošana Savienībā. **Papildus Iestādei nepieciešams izveidot Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), kā arī Eiropas Uzraudzības iestādi (Apvienoto komiteja). Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (ESRK) vajadzētu ietilpt EFUS.**
- (8) **Eiropas Uzraudzības iestādei jāizstrādā Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/78/EK ⁽¹⁾, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/79/EK ⁽²⁾ un Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/77/EK ⁽³⁾, un jāuzņemas visi šo komiteju uzdevumi un pilnvaras, tostarp vajadzības gadījumā jāturpina to iesāktais darbs un projekti.** Nepieciešams skaidri noteikt katras iestādes darbības jomu. Nepieciešamības gadījumā, ņemot vērā institucionālus iemeslus vai **Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD)** noteiktos pienākumus, arī Komisijai jāiesaistās uzraudzības tīkla darbībā.
- (9) Iestādei jāveic pasākumi nolūkā uzlabot iekšējā tirgus darbību, jo īpaši nodrošinot augstu, efektīvu un atbilstīgu regulēšanas un uzraudzības līmeni un ņemot vērā visu dalībvalstu dažādās intereses un **finanšu iestāžu atšķirīgo raksturu. Iestādei būtu jāaizsargā tādas sabiedrības vērtības kā finanšu sistēmas stabilitāte, tirgu un finanšu produktu pārskatāmība un noguldītāju un ieguldītāju aizsardzība. Iestādei būtu arī jānovērš regulējuma arbitraža, jānodrošina līdzvērtīgi konkurences apstākļi** un stiprināt starptautiskās uzraudzības koordināciju ar mērķi sniegt labumu ekonomikai kopumā, tostarp finanšu tirgu dalībniekiem un citām ieinteresētajām personām, patērētājiem un darba ņēmējiem. Tās uzdevumos būtu jāietilpst arī uzraudzības konverģences **veicināšanai** un ES iestāžu **konsultēšanai** par vērtspapīriem un tirgu regulēšanu un uzraudzību, kā arī korporatīvās pārvaldības un finanšu pārskatu **jautājumiem. Iestādei būtu jāuztic arī vispārējās pārraudzības pienākums attiecībā uz esošajiem un jaunajiem finanšu produktiem un darījumu veidiem.**
- (9a) **Iestādei būtu pienācīgi jāņem vērā tās darbību ietekme uz konkurētspēju un inovāciju iekšējā tirgū, Savienības konkurētspēju pasaulē, finansiālo integrāciju un Savienības jaunajām stratēģijām darbavietu un izaugsmes jomā.**
- (9b) **Lai varētu izpildīt savus uzdevumus, Iestādei būtu jābūt juridiskas personas statusam, kā arī administratīvai un finansiālai autonomijai. Iestādei būtu jāpiesūta "pilnvaras, lai risinātu jautājumus attiecībā uz atbilstību tiesību aktiem, īpaši attiecībā uz sistēmisko risku un pārrobežu riskiem"** (Bāzeles Banku uzraudzības komiteja).
- (9c) **Starptautiskās iestādes (SVF, FSP, SNB) sistēmisko risku definē kā "finanšu pakalpojumu pārtraukuma risku, i) ko rada finanšu sistēmas vai to daļu novājināšanās un ii) kas potenciāli var radīt būtiskas negatīvas sekas reālajai ekonomikai. Visa veida finanšu starpniekiem, tirgiem un infrastruktūrai piemīt potenciāls sistemātiski atstāt konkrētu ietekmi."**
- (9d) **Šo iestāžu izpratnē jēdzienā "pārrobežu risks" ietilpst jebkāds risks, ko visā Savienībā vai tās daļās rada ekonomikas nelīdzsvarotība vai finanšu neveiksmes, kurām ir potenciāli nopietna negatīva ietekme uz darījumiem starp divu vai vairāku dalībvalstu uzņēmējiem, iekšējā tirgus darbību vai Savienības vai kādas dalībvalsts valsts finansēm.**

(1) OV L 25, 29.1.2009., 23. lpp.

(2) OV L 25, 29.1.2009., 28. lpp.

(3) OV L 25, 29.1.2009., 18. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (10) Eiropas *Savienības* Tiesa 2006. gada 2. maija spriedumā **█** (Apvienotā Karaliste pret Eiropas Parlamentu un Padomi), atzina, ka: **“nekas EKL 95. panta [tagad LESD 114. pants] tekstā neliek secināt, ka Kopienas likumdevēja uz šā panta pamata pieņemtajiem pasākumiem attiecībā uz to adresātiem būtu jāaprobežojas tikai ar dalībvalstīm. Saskaņā ar minētā likumdevēja veiktu analīzi faktiski varētu izrādīties nepieciešams paredzēt kādas Kapienu iestādes izveidošanu, kuras uzdevums ir sniegt ieguldījumu saskaņošanas procesa realizācijā, gadījumos, kad uz minēto normu balstīto aktu īstenošanai ir atbilstoša neobligātu papildinošu un pārraudzības pasākumu pieņemšana.”** ⁽¹⁾ Iestādes mērķis un uzdevumi — palīdzēt valstu uzraudzības iestādēm konsekventi interpretēt un piemērot *Savienības* noteikumus un veicināt finanšu integrācijas nodrošināšanai nepieciešamo finanšu stabilitāti — ir cieši saistīti ar *Savienības acquis* noteiktajiem mērķiem attiecībā uz finanšu pakalpojumu iekšējo tirgu. Tādējādi Iestāde jāveido, pamatojoties uz **LESD 114. pantu**.
- (11) Dalībvalstu kompetento iestāžu uzdevumus, tostarp attiecībā uz savstarpēju sadarbību un sadarbību ar Komisiju, nosaka šādi tiesību akti: Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 3. marta Direktīva 97/9/EK par ieguldītāju kompensāciju sistēmām ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīva 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās ⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 28. maija Direktīva 2001/34/EK par vērtspapīru iekļaušanu fondu biržas oficiālajā sarakstā un par informāciju, kas jāpublicē par tādiem vērtspapīriem ⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 6. jūnija Direktīva 2002/47/EK par finanšu nodrošinājuma līgumiem ⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīva 2002/87/EK par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos ⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīva 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) ⁽⁷⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/71/EK par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un par Direktīvas 2001/34/EK grozījumiem ⁽⁸⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/25/EK par pārņemšanas piedāvājumiem ⁽⁹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem ⁽¹⁰⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 15. decembra Direktīva 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK ⁽¹¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīva 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ⁽¹²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīva 2002/65/EK par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu ⁽¹³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīva 2006/49/EK par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību (Pārstrādāta versija) ⁽¹⁴⁾, neskarot Eiropas Banku iestādes kompetenci attiecībā uz piesardzīgu uzraudzību, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/65/EK par pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem ⁽¹⁵⁾, Direktīva ... (gaidāmā AIFP direktīva) un Regula ... (gaidāmā KA regula), tostarp visas Komisijas direktīvas, noteikumi un lēmumi, kas pamatojas uz minētajiem tiesību aktiem, kā arī jebkādi citi turpmāk pieņemti Kapienas tiesību akti, ar ko nosaka Iestādes uzdevumus.

⁽¹⁾ 44. punkts; vēl nav publicēts Tiesas judikatūras krājumā.

⁽²⁾ OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp.

⁽³⁾ OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 184, 6.7.2001., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 168, 27.6.2002., 43. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 142, 30.4.2004., 12. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.

⁽¹²⁾ OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

⁽¹³⁾ OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (12) Termins "finanšu tirgu dalībnieks" aptver plašu dalībnieku loku, uz kuriem attiecas Kopienas tiesību akti šajā jomā. Finanšu tirgu dalībnieks var būt gan juridiskas personas, gan fiziskas personas. Tas var aptvert, piemēram, ieguldījumu uzņēmumus, PVKIU un to pārvaldības uzņēmumus, alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldniekus, tirgus operatorus, starpniekiestādes, norēķinu sistēmas, kredītreitīngā aģentūras, emitentus, piedāvātājus, ieguldītājus, personas, kuras kontrolē dalībniekus vai kuras ir ieinteresētas dalībniekos, personas, kuras iesaistītas dalībnieku pārvaldībā, kā arī citas personas, uz kurām attiecas tiesību aktā noteiktās prasības. Tam jāaptver arī finanšu iestādes, piemēram, kredītiestādes un apdrošināšanas uzņēmumi, kad tās veic darbības, uz kurām attiecas Kopienas tiesību akti šajā jomā. Šajā definīcijā neietilpst ne ES kompetentās iestādes, ne trešo valstu kompetentās iestādes, ne Komisija.
- (13) Vēlams, lai Iestāde veicinātu konsekventu pieeju ieguldījumu kompensācijas sistēmu jomā, lai nodrošinātu līdzvērtīgus apstākļus un vienlīdzīgu attieksmi pret ieguldītājiem **Savienībā**. Tā kā noguldījumu garantiju sistēmas ir pakļautas attiecīgo dalībvalstu, nevis regulatīvai uzraudzībai, ir lietderīgi noteikt, ka Iestāde var izmantot tai saskaņā ar šo regulu piešķirtās pilnvaras attiecībā uz noguldījumu garantiju **sistēmu** un tās pārvaldītāju **■ Iestādes pienākumus jāpārskata, tiklīdz tiek izveidots Eiropas Investoru garantiju fonds.**
- (14) Ir nepieciešams ieviest efektīvu instrumentu saskaņotu **regulatīvo** standartu pieņemšanai finanšu pakalpojumu nozarē, lai, tostarp izmantojot vienotu noteikumu krājumu, nodrošinātu vienādu noteikumus un atbilstīgu aizsardzību **noguldītājiem**, ieguldītājiem un patērētājiem visā Eiropā. Tā kā Iestādei ir augsti specializētas zināšanas, ir efektīvi un lietderīgi tai uzticēt **regulatīvo** standartu projektu izstrādi **Savienības** tiesību aktos noteiktajās jomās, kas neietver politikas izvēles. Komisijai jāapstiprina **šie regulatīvie un īstenošanas tehniskie standarti** saskaņā ar **LESD 290. pantu**, lai nodrošinātu tiem saistošu juridisku spēku. **■**
- (15) **Komisijai šie regulatīvo standartu projekti ir jāapstiprina, lai nodrošinātu tiem saistošu juridisko spēku. Tos varēs grozīt tikai ļoti ierobežotos ārkārtas apstākļos ar noteikumu, ka Iestāde ir tā, kurai ir ciešs kontakts ar finanšu tirgiem un kas atzīst tās ikdienas darbību. Tajos varēs veikt grozījumus, ja, piemēram, regulatīvo standartu projekts būs nesaderīgs ar Savienības tiesību aktiem, tajā nebūs ievērots proporcionalitātes princips vai arī tas būs pretrunā finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus pamatprincipiem, kā noteikts Savienības acquis finanšu pakalpojumu tiesību aktu jomā. Komisijai nevajadzētu grozīt Iestādes sagatavoto tehnisko standartu saturu, to iepriekš nesaskaņojot ar Iestādi. Lai nodrošinātu šo standartu optimālu un savlaicīgu pieņemšanu, nepieciešams noteikt termiņu Komisijas lēmuma pieņemšanai par to apstiprināšanu.**
- (15a) **Komisijai būtu jābūt pilnvarām īstenot tiesību aktus, kā noteikts LESD 291. pantā.**
- (15b) **Regulatīvajos un īstenošanas tehniskajos standartos vajadzētu ņemt vērā proporcionalitātes principu, t.i., šo standartu prasībām vajadzētu būt samērīgām ar attiecīgās finanšu iestādes uzņēmējdarbības risku veidu, apmēru un sarežģītību.**
- (16) Jomās, uz kurām neattiecas **regulatīvie** standarti, Iestādei jāpiešķir pilnvaras izdot **■** pamatnostādnes un ieteikumus par **Savienības** tiesību aktu piemērošanu. Lai nodrošinātu pārredzamību un veicinātu valstu uzraudzības iestāžu atbilstību šīm pamatnostādnēm un ieteikumiem, valstu iestādēm jānosaka pienākums **publiskot** šādu pamatnostādņu un ieteikumu neizpildes iemeslus, **lai tirgus dalībniekiem nodrošinātu pilnīgu pārredzamību.**
- (17) Pareiza un pilnīga **Savienības** tiesību aktu piemērošana ir būtisks priekšnoteikums finanšu tirgu integritātes, **pārredzamības**, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšanai, finanšu sistēmas stabilitātei un vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem finanšu **iestādēm Savienībā**. Tāpēc nepieciešams izveidot mehānismu, kas nodrošinātu iespēju Iestādei rīkoties **■ nepiemērošanas vai** neatbilstīgas piemērošanas gadījumos, **kas ir Savienības tiesību aktu pārkāpums**. Šis mehānisms jāpieņem jomās, kurās Kopienas tiesību akti nosaka skaidras un bezierunu saistības.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (18) Lai pienācīgi reaģētu uz gadījumiem, kad neprecīzi vai nepietiekami tiek piemēroti Kopienas tiesību akti, jāizmanto trīs posmu mehānisms. Pirmajā posmā Iestādei jāpiešķir pilnvaras izmeklēt iespējamus gadījumus, kad valstu iestādes uzraudzības darbā neprecīzi vai nepietiekami veic Kopienas tiesību aktos noteiktos pienākumus, un nobeigumā sagatavot **ī** ieteikumu. **Ja valsts kompetentā iestāde neievēro ieteikumu, Komisijai, ņemot vērā Iestādes ieteikumu, vajadzētu būt pilnvarotai nākt klajā ar oficiālu atzinumu, ar kuru lūdz kompetento iestādi veikt darbības, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu ievērošanu.**
- (19) Ja valsts iestāde neievēro ieteikumu **Iestādes noteiktajā termiņā, ī Iestādei nekavējoties jāadresē lēmums** attiecīgajai valsts uzraudzības iestādei, lai nodrošinātu atbilstību **Savienības** tiesību aktiem, paredzot tiešas tiesiskās sekas, uz kurām var atsaukties dalībvalstu tiesās un iestādēs un kuras var īstenot saskaņā ar **LESD 258. pantu.**
- (20) Lai atrisinātu ārkārtas gadījumus, kad iesaistītā kompetentā iestāde ilgstoši kavējas veikt pasākumus, Iestādei jāpiešķir pilnvaras kā galējo risinājumu izmantot iespēju pieņemt konkrētām finanšu iestādēm adresētus lēmumus. Šīs pilnvaras ir izmantojamas tikai ārkārtas apstākļos, kad kompetenta iestāde neievēro tai **adresēto oficiālo atzinumu** un kad **Savienības** tiesību akti ir tieši piemērojami finanšu iestādēm atbilstīgi spēkā esošajām ⁽¹⁾ vai turpmākām ES regulām. **Tādēļ Eiropas Parlaments un Padome gaida uz Komisijas 2010. gada programmas īstenošanu, īpaši attiecībā uz priekšlikumu veikt Kapitāla prasību direktīvas reformu.**
- (21) Ja pastāv būtiski apdraudējumi finanšu tirgu pienācīgai darbībai un integritātei vai finanšu sistēmas stabilitātei **Eiropas Savienībā**, ir nepieciešama tūlītēja un saskaņota rīcība **Savienības** līmenī. Tāpēc Iestādei jāpiešķir tiesības pieprasīt valstu uzraudzības iestādēm veikt īpašus pasākumus, lai novērstu ārkārtas situāciju. **Paturot prātā jautājuma delikātumu, pilnvaras izsludināt ārkārtas situāciju būtu jāpiešķir Komisijai, kas to varētu darīt pēc savas iniciatīvas vai pēc Eiropas Parlamenta, Padomes, ESRK vai Iestādes pieprasījuma. Ja Eiropas Parlaments, Padome, ESRK vai Eiropas Uzraudzības iestāde (EUA) uzskata, ka varētu sākties ārkārtas situācija, tām vajadzētu sazināties ar Komisiju. Šajā procesā ārkārtīgi svarīga ir pienācīgas konfidencialitātes ievērošana. Ja Komisija nosaka ārkārtas situāciju, tai vajadzētu pienācīgi informēt Eiropas Parlamentu un Padomi.**
- (22) Lai nodrošinātu efektīvu un konstruktīvu uzraudzību un samērīgi ņemtu vērā dalībvalstu kompetento iestāžu viedokļus, Iestādei jāspēj izšķirt strīdi starp šīm kompetentajām iestādēm, tostarp uzraudzības iestāžu kolēģijās, pieņemot saistošus lēmumus. Jānosaka samierināšanas posms, kura laikā valstu uzraudzības iestādes var panākt vienošanos. **Ja šāda vienošanās netiek panākta, Iestāde izvirza attiecīgajām kompetentajām iestādēm prasību veikt īpašu darbību vai atturēties darbības, lai nokārtotu jautājumu un nodrošinātu atbilstību ES tiesību aktiem, un šīs prasības izpilde ir saistoša attiecīgajām kompetentajām iestādēm.** Ja attiecīgās valstu uzraudzības iestādes neveic pasākumus, Iestādei jāpiešķir pilnvaras kā galējo risinājumu izmantot iespēju pieņemt finanšu **iestādēm** tieši adresētus lēmumus **tām** tieši piemērojamās **Savienības** tiesību aktu darbības jomās.

⁽¹⁾ Patlaban spēkā ir šādas Regulas, kuras attiecas uz Iestādes darbības jomu: Komisijas 2006. gada 10. augusta Regula (EK) Nr. 1287/2006, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību pienākumu vest uzskaiti, darījumu pārskatu sniegšanu, tirgus pārskatāmību, finanšu instrumentu pielaidi tirdzniecībai un šajā direktīvā definētajiem termiņiem (OV L 241, 2.9.2006., 1. lpp.); Komisijas 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 809/2004 par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/71/EK īstenošanu attiecībā uz prospektos iekļauto informāciju, kā arī prospektu formu, informācijas iekļaušanu ar norādi un prospektu publicēšanu, un attiecībā uz reklāmas izplatīšanu (OV L 149, 30.4.2004., 1. lpp.); Komisijas 2003. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 2273/2003, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK īsteno attiecībā uz atbrīvojumiem saistībā ar atpiršanas programmām un finanšu instrumentu stabilizāciju (OV L 336, 23.12.2003., 33. lpp.); Komisijas 2007. gada 21. decembra Regula (EK) Nr. 1569/2007, ar ko izveido mehānismu, kā nosaka līdzvērtību grāmatvedības standartiem, kurus atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/71/EK un 2004/109/EK piemēro trešo valstu vērtspapīru emitenti (OV L 340, 22.12.2007., 66. lpp.).

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (22a) Krīze ir pierādījusi, ka ar dalībvalstu iestāžu sadarbību, kuru jurisdikcija beidzas uz valsts robežas, nepavisam nepietiek, lai uzraudzītu finanšu iestādes ar pārrobežu darbību.
- (22b) Turklāt “pašreizējie pasākumi, kuros apvienotas nozaru atļauju tiesības, uzraudzība savā valstī un noguldījumu apdrošināšana konkrētā valstī, nav pietiekami stabils pamats Eiropas pārrobežu privātklientu banku darbības reglamentēšanai un uzraudzībai nākotnē” (A. Turner pārskats).
- (22c) Kā teikts A. Turner pārskata secinājumos, “stabilākai uzraudzības kārtībai nepieciešams vai nu palielināt dalībvalstu pilnvaras, kas nozīmētu vienotā tirgus mazāku atvērtību, vai arī panākt dziļāku Eiropas integrāciju”.
- (22d) Īstenojot risinājumu, kurā paredz lielākas pilnvaras dalībvalstij, uzņēmēja valsts var noteikt ārvalstu iestādēm pienākumu darboties, izmantojot tikai meitasuzņēmumus, nevis filiāles, un pārraudzīt šajā valstī strādājošo banku kapitālu un likviditāti, palielinot protekcionismu.
- (22e) Īstenojot risinājumu, kurā lielākas pilnvaras ir Eiropai, palielina Iestādes pilnvaras Uzraudzības iestāžu kolēģijā un pastiprina to finanšu iestāžu uzraudzību, kuras var radīt sistēmisku risku.
- (23) Uzraudzības iestāžu kolēģijām ir liela nozīme efektīvas, konstruktīvas un konsekventas pārrobežu finanšu iestāžu uzraudzības nodrošināšanā. Iestādei vajadzētu uzņemties galveno lomu un tai vajadzētu piešķirt neierobežotas līdzdalības tiesības uzraudzības iestāžu kolēģijās ar nolūku racionalizēt kolēģiju darbību un informācijas apmaiņas procesu kolēģijās un veicināt kolēģiju konvergenci un konsekveni attiecībā uz Savienības tiesību aktu piemērošanu. Kā norādīts Larosjēra ziņojumā, “jāizvairās no atšķirīgu uzraudzības pasākumu radītiem konkurences izkropļojumiem un regulējuma arbitrāžas, jo tas var apdraudēt finansiālo stabilitāti, cita starpā mudinot izvēlēties finansiālo darbību veikšanai valstis, kurās ir vāja uzraudzība. Jānodrošina, ka uzraudzības sistēmu uztver kā taisnīgu un līdzsvarotu.”
- (23a) Iestādei un dalībvalstu uzraudzības iestādēm vajadzētu pastiprināt sistēmiskā riska kritērijiem atbilstoši finanšu iestāžu uzraudzību, jo viņu darbības traucējumu gadījumā var tikt apdraudēta Savienības finanšu sistēmas stabilitāte un nodarīts kaitējums reālajai ekonomikai.
- (23b) Sistēmiskā riska kritēriji jānosaka, ņemot vērā starptautiskus standartus, jo īpaši Finanšu stabilitātes padomes, Starptautiskā Valūtas fonda, Starptautiskās Apdrošināšanas uzraudzības iestāžu asociācijas un G-20 standartus. Sistēmiskā riska identificēšanā visbiežāk izmanto tādus kritērijus kā iesaistītība, neaizvietojamība un zaudējumu izplatības ātrums.
- (23c) Jāizveido sistēma darbībām ar grūtībās nonākušām iestādēm, lai stabilizētu vai likvidētu tās, jo „ir skaidri atklājies, ka banku krīzes likmes ir augstas valdībai un sabiedrībai kopumā tādēļ, ka šāda situācija var potenciāli ietekmēt finanšu stabilitāti un reālo ekonomiku (Larosjēra ziņojums). Komisijai vajadzētu nākt klajā ar piemērotiem priekšlikumiem jaunas finanšu krīzes pārvaldības sistēmas izveidei. Krīzes pārvaldības pamatelementi ir kopīgs reglaments un finansiālo problēmu risināšanas līdzekļi (administrēšana un finansēšana krīzes gadījumiem lielās iestādēs, pārrobežu iestādēs un/vai savstarpēji saistītās iestādēs).
- (23d) Būtu jāizveido Eiropas Noguldījumu garantiju fonds, lai nodrošinātu pārrobežu finanšu iestāžu līdzatbildību, aizsargātu Savienības noguldītāju intereses un samazinātu sistēmiskas finanšu krīzes radīto slogu nodokļu maksātājiem. ES līmeņa fonds liekas visefektīvākais veids, kā aizsargāt noguldītāju intereses un nodrošināt aizsardzību pret konkurences kropļojumiem. Tomēr ir skaidrs, ka ES pieejas ir sarežģītākas un ir valstis, kas vēlas saglabāt savas sistēmas. Tādēļ Iestādei vajadzētu vismaz saskaņot pašus svarīgākos dalībvalstu sistēmu elementus. Tā var arī nodrošināt, ka finanšu iestādēm var prasīt veikt iemaksas tikai vienā sistēmā.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (23e) **No Eiropas Vērtspapīru un tirgu stabilitātes fonda būtu jāfinansē tādu grūtībās nonākušu finanšu iestāžu pienācīga likvidācija vai atvēršana, kuru ietekme apdraud Savienības vienotā finanšu tirgus finansiālo stabilitāti. Fonda darbība būtu jāfinansē no šo finanšu iestāžu atbildīgām iemaksām. Ar iemaksām Fondā būtu jāaizstāj iemaksas dalībvalstu noguldījumu garantiju sistēmās.**
- (24) Uzdevumu un pienākumu deleģēšana var būt lietderīgs instruments uzraudzības iestāžu tīkla darbībā, lai samazinātu uzraudzības pienākumu dublēšanos, veicinātu sadarbību un tādējādi racionalizētu uzraudzības procesu, kā arī mazinātu finanšu iestādēm radīto slogu, **īpaši tām finanšu iestādēm, kam nav Eiropas mēroga.** Tāpēc regulai jānosaka skaidrs pamats šādai deleģēšanai. Uzdevumu deleģēšana nozīmē to, ka uzdevumus atbildīgās iestādes vietā veic cita uzraudzības iestāde, bet deleģējošā iestāde joprojām ir atbildīga par uzraudzības lēmumiem. Deleģējot pienākumus, valsts uzraudzības iestādei — iestādei, kurai pienākums deleģēts, — **būtu** patstāvīgi jāpieņem lēmumi attiecībā uz noteiktiem uzraudzības aspektiem **Iestādes** vietā vai citas valsts uzraudzības iestādes vietā. Deleģēšana jāveic saskaņā ar principu, ka uzraudzības pienākumu uzdod uzraudzības iestādei, kura vislabāk spēj īstenot pasākumus attiecīgajā gadījumā. Pienākumu pārdale **būtu** nepieciešama, piemēram, tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar apjomradītiem vai diversifikācijas radītiem ietaupījumiem, konsekvences nodrošināšanu grupu uzraudzībā un optimālu valstu uzraudzības iestāžu tehnisko zināšanu izmantošanu. Attiecīgajos **Savienības** tiesību aktos var plašāk noteikt pienākumu pārdales principus, pamatojoties uz nolīgumu. Iestādei, izmantojot visus iespējamos līdzekļus, jāveicina **un jāuzrauga** deleģēšanas nolīgumu slēgšana starp valstu uzraudzības iestādēm. Iestāde iepriekš jāinformē par paredzētajiem deleģēšanas nolīgumiem, lai tā attiecīgā gadījumā varētu slēgt atzinumu. Iestādei jāveic centralizēta šādu nolīgumu publicēšana, lai visām iesaistītajām personām nodrošinātu savlaicīgu, pārredzamu un viegli pieejamu informāciju par nolīgumiem. **Tai būtu jāapzina un jāizplata labākā prakse deleģēšanas un deleģēšanas nolīgumu jomā.**
- (25) Iestādei aktīvi jāveicina uzraudzības konverģence **Savienībā** ar nolūku izveidot kopēju uzraudzības kultūru.
- (26) Salīdzinoša novērtēšana ir efektīvs un lietderīgs paņēmieni konsekvences veicināšanai finanšu uzraudzības iestāžu tīklā. Tāpēc Iestādei jāizstrādā metodoloģiski pamatprincipi attiecībā uz šādu novērtēšanu, un regulāri tā jāīsteno. Veicot novērtēšanu, uzmanība jāpievērš ne tikai uzraudzības prakses konverģencei, bet arī uzraudzības iestāžu spējai sasniegt augstus uzraudzības rezultātus, kā arī kompetento iestāžu neatkarībai. **Salīdzinošās novērtēšanas rezultāti ir jāpubliko un jāapzina, un jāpubliko arī labākā prakse.**
- (27) Iestādei aktīvi jāveicina saskaņoti uzraudzības pasākumi **Savienībā**, jo īpaši, **lai nodrošinātu** finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai finanšu sistēmas stabilitāti **Eiropas Savienībā**. Ņemot vērā Iestādei piešķirtās pilnvaras veikt pasākumus ārkārtas situācijās, tai jāuztic arī vispārējas koordinēšanas funkcija saistībā ar **EFUS**. Veicot pasākumus, Iestādei jāpievērš īpaša uzmanība tam, lai tiktu nodrošināta vienmērīga visas būtiskās informācijas plūsma starp valstu uzraudzības iestādēm.
- (28) Lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, ir savlaicīgi jānosaka tendences, iespējamie riski un apdraudējumi mikrouzraudzības, kā arī starpvalstu un starpnozaru līmenī. Iestādei jāuzrauga un jānovērtē šādi notikumi savā kompetences jomā un, ja nepieciešams, regulāri vai īpašos gadījumos jāinformē Eiropas Parlaments, Padome, Komisija, citas Eiropas uzraudzības iestādes un **ESRK**. Iestādei **jāierosina un** jāveic arī **Savienības** līmeņa spriedzes pārbaužu koordinēšana, lai novērtētu finanšu **iestāžu** noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū, nodrošinot, lai attiecībā uz šādām pārbauzēm valstu līmenī tiktu piemērotas pēc iespējas konsekvētākas metodes. **Lai pienācīgi pildītu savus uzdevumus, Iestādei jāveic tirgu ekonomiskā analīze un jānosaka iespējamo tirgus procesu ietekme.**
- (29) Ņemot vērā finanšu pakalpojumu globalizāciju un starptautisko standartu pieaugošo nozīmību, Iestādei **jāpārstāv Eiropas Savienība, veicot dialoģu un sadarbību** ar uzraudzības iestādēm **trešās valstīs**.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (30) Iestāde savā kompetences jomā ir neatkarīga padomdevēja iestāde Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai. Tai jāsniedz atzinumi par apvienošanās un pārņemšanas darījumu novērtēšanu saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2007/44/EK ⁽¹⁾.
- (31) Lai efektīvi veiktu savus pienākumus, Iestādei jābūt tiesībām pieprasīt visu nepieciešamo informāciju, **kas saistīta ar šādu konsultatīvu uzraudzību**. Lai izvairītos no finanšu tirgu dalībnieku ziņošanas pienākumu dublēšanās, attiecīgo informāciju parasti jāsniedz valsts uzraudzības iestādei, kas ir visciešāk saistīta ar finanšu tirgiem un tirgu dalībniekiem **un spēj ņemt vērā tās rīcībā jau esošo statistiku**. Tomēr, **ja citu iespēju nav**, Iestādei vajadzētu būt iespējai **nosūtīt pienācīgi pamatotu informācijas lūgumu** tieši finanšu **iestādei**, ja valsts kompetentā iestāde savlaicīgi nesniedz vai nevar sniegt šādu informāciju. Dalībvalstu iestādēm jānosaka pienākums sniegt atbalstu Iestādei šādu tiešu pieprasījumu izpildē. **Šajā sakarībā liela nozīme ir darbam pie vienotu informācijas sniegšanas formātu izstrādes**.
- (31a) **Informācijas vākšanas pasākumiem nevajadzētu skart Eiropas Statistikas sistēmas (ESS) un Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) tiesisko regulējumu statistikas jomā. Tādēļ šai regulai nevajadzētu skart Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku ⁽²⁾ un Padomes Regulu (EK) Nr. 2533/98 (1998. gada 23. novembris) par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka ⁽³⁾.**
- (32) Cieša sadarbība starp Iestādi un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju ir būtiska, lai nodrošinātu efektīvu Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas darbību un tās brīdinājumu un ieteikumu izpildi. Iestādei un **Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai savā starpā jāapmainās ar būtisku informāciju**. Informācija par konkrētiem uzņēmumiem būtu sniedzama tikai pēc pamatota pieprasījuma. Pēc Iestādei vai valsts uzraudzības iestādei adresētu Eiropas Sistēmisko risku komitejas brīdinājumu vai ieteikumu saņemšanas Iestādei ■ jānodrošina turpmākie pasākumi.
- (33) Iestādei jāapspriežas ar ieinteresētajām personām par **regulatīviem** standartiem, pamatnostādņiem un ieteikumiem un jānodrošina tām pienācīga iespēja sniegt komentārus par ierosinātajiem pasākumiem. **Pirms regulatīvo standartu projekta, pamatnostādņu un ieteikumu pieņemšanas Iestādei jāveic pētījums par to ietekmi**. Efektivitātes nodrošināšanas nolūkā jāizveido vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupa, kas proporcionāli pārstāvētu **Savienības** finanšu tirgu dalībniekus, **pārstāvēt dažāda veida un lieluma finanšu iestādes un uzņēmumus** (tostarp pēc vajadzības institucionālos ieguldītājus un citas finanšu iestādes, kas pašas izmanto finanšu pakalpojumus), **MVU, arodbiedrības, akadēmisko aprindu pārstāvjus**, patērētājus un citus privātos banku pakalpojumu lietotājus, tostarp MVU. Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupai aktīvi jāsadarbojas ar citu finanšu pakalpojumu lietotāju grupām, ko izveidojusi Komisija vai kas izveidotas saskaņā ar **Savienības** tiesību aktiem.
- (33a) **Salīdzinājumā ar nozares pārstāvju labo finansējumu un sakariem bezpeļņas organizācijām ir daudz vājākas pozīcijas debatēs par turpmākajiem finanšu pakalpojumiem un attiecīgo lēmumu pieņemšanas procesā. Šī nelabvēlīgā situācija jākompensē ar pienācīgu finansējumu to pārstāvjiem vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupā.**
- (34) Dalībvalstis uzņemas lielāko atbildību, **lai nodrošinātu saskaņotu krīzes pārvaldību un saglabātu finanšu stabilitāti krīzes situācijās**, jo īpaši attiecībā uz atsevišķu grūtībās nonākušu finanšu tirgu dalībnieku stabilizēšanu un atveseļošanu. **To rīcībai vajadzētu būt cieši saskaņotai ar Eiropas Monetārās savienības (EMS) sistēmu un principiem**. Iestādes īstenotie pasākumi ārkārtas vai izšķiršanas situācijās, kas ietekmē finanšu **iestādes** stabilitāti, nedrīkst **ievērojami** skart dalībvalstu fiskālos pienākumus. Jāizveido mehānisms, kas nodrošinātu iespēju dalībvalstīm izmantot šo aizsargpasākumu un iesniegt jautājumu Padomei lēmuma pieņemšanai. Ņemot vērā dalībvalstu īpašos pienākumus šajā sakarā, ir lietderīgi uzdot šo uzdevumu Padomei.

⁽¹⁾ OV L 247, 21.9.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.

⁽³⁾ OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (34a) *Pamatojoties uz iegūto pieredzi, triju gadu laikā no brīža, kad spēkā stājusies regula, ar kuru šādu mehānismu izveido, Komisijai Savienības līmenī ir jānosaka skaidras un pamatotas pamatnostādnes attiecībā uz apstākļiem, kādos dalībvalsts piemēro aizsargpasākumus. Drošības klauzulas piemērošana būtu jāizvērtē saskaņā ar šīm pamatnostādnēm.*
- (34b) *Neskarot dalībvalstu konkrētos pienākumus krīzes situācijās, ir skaidrs, ka, ja dalībvalsts izvēlas izmantot aizsargpasākumus, Eiropas Parlaments jāinformē vienlaikus ar Iestādi, Padomi un Komisiju. Turklāt dalībvalstij ir jānorāda iemesli, kādēļ tā vēlas izmantot aizsargpasākumus. Iestādei sadarbībā ar Komisiju jāizstrādā turpmāk veicamie pasākumi.*
- (35) Lēmumu pieņemšanas procedūrās Iestādei jāievēro Kopienas tiesību akti un vispārēji principi attiecībā uz taisnīgu procesu un pārredzamību. Pilnībā jānodrošina to personu tiesības tikt uzklautām, kurām Iestāde adresējusi savus lēmumus. Iestādes pieņemtie noteikumi ir **Savienības** tiesību aktu neatņemama sastāvdaļa.
- (36) Iestādes galvenajai lēmējinstīcijai ir jābūt Uzraudzības padomei, kurā piedalās dalībvalstu attiecīgo kompetento iestāžu vadītāji un kuru vada Iestādes priekšsēdētājs. Novērotāju statusā jāpiedalās Komisijas, Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas **II un Eiropas Apdrošināšanas un pensiju iestādes un Eiropas Banku iestādes** pārstāvjiem. Uzraudzības padomes locekļiem jābūt neatkarīgiem un jārikojas tikai Savienības interesēs. Attiecībā uz vispārīgām darbībām, tostarp darbībām, kas ir saistītas ar **regulatīvo** standartu, pamatnostādņu un ieteikumu pieņemšanu, kā arī budžeta pasākumiem, ir atbilstoši piemērot **LESD 16. pantu** par kvalificētu vairākumu, bet pārējo lēmumu pieņemšanai nepieciešams vienkāršs balsu vairākums. Lietas saistībā ar strīdiem starp valstu uzraudzības iestādēm jāizskata komisijai ar ierobežotām funkcijām.
- (36a) *Parasti Uzraudzības padomei vajadzētu pieņemt lēmumus ar vienkāršu balsu vairākumu, ievērojot principu, ka vienam loceklim ir viena balss. Tomēr attiecībā uz darbībām, kas ir saistītas ar tehnisko standartu, pamatnostādņu un ieteikumu pieņemšanu, kā arī budžeta pasākumiem, ir atbilstoši piemērot noteikumus par kvalificētu vairākumu, kas izklāstīti Līgumā par Eiropas Savienību, LESD un tam pievienotajā protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem. Lietas saistībā ar strīdiem starp valstu uzraudzības iestādēm būtu jāizskata objektīvai komisijai ar ierobežotām funkcijām, ko veido locekļi, kuri nav attiecīgajā strīdā iesaistīto kompetento iestāžu pārstāvji un kuriem nav nekādas intereses attiecīgajā konfliktā, nedz arī tiešu saīšu ar iesaistītajām kompetentajām iestādēm. Komisijas sastāvam vajadzētu būt atbilstīgi līdzsvarotam. Komisijas pieņemtie lēmumi būtu jāapstiprina Uzraudzības padomei ar vienkāršu balsu vairākumu, ievērojot principu, ka vienam loceklim ir viena balss. Tomēr attiecībā uz konsolidētās uzraudzības iestādes lēmumiem komisijas ierosinātos lēmumus var noraidīt locekļi, kas veido bloķējošo balsu mazākumu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktā un LESD pievienotā protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. pantā.*
- (37) Valdei, kuru veido Iestādes priekšsēdētājs, valstu uzraudzības iestāžu un Komisijas pārstāvji, jānodrošina, ka Iestāde pilda savus pienākumus un veic tai uzticētos uzdevumus. Valdei jāpiešķir nepieciešamās pilnvaras, lai tā cita starpā varētu ierosināt ikgadējo un daudzgadu darba programmu, īstenot noteiktas budžeta pilnvaras, apstiprināt Iestādes personāla politikas plānu, pieņemt īpašus noteikumus par piekļuvi dokumentiem un pieņemt gada pārskatu.
- (38) Iestādi jāpārstāv uz pilnu slodzi nodarbinātam priekšsēdētājam, **ko izvēlas Eiropas Parlaments pēc tam, kad Komisija rīkojusi atklātu konkursu un izveidojusi pretendentu sarakstu.** Iestādes vadība jāuztic izpilddirektoram, kurš bez balsstiesībām var piedalīties Uzraudzības padomes un valdes sanāksmēs.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (39) Lai nodrošinātu Eiropas uzraudzības iestāžu darbības konsekvenču starpnozaru līmenī, šīm iestādēm cieši jāsadarbojas **ar Eiropas Uzraudzības iestādes (Apvienotās komitejas) starpniecību ("Apvienotā komiteja")** un attiecīgā gadījumā jāpanāk kopēja nostāja. Apvienotajai komitejai **būtu jākoordinē triju** Eiropas Uzraudzības iestāžu **darbs attiecībā uz finanšu konglomerātiem**. Nepieciešamības gadījumā tiesību akti, kas ir arī Eiropas Uzraudzības iestādes (**apdrošināšana un fondētās pensijas**) vai Eiropas Uzraudzības iestādes (**bankas**) kompetences jomā, paralēli jāpieņem arī attiecīgajām Eiropas uzraudzības iestādēm. **Apvienotā komiteja būtu jāvada vienam no triju Eiropas uzraudzības iestāžu priekšsēdētājiem, šā amata pilnvaru termiņš ir divpadsmit mēneši un to ieņem rotācijas kārtībā. Apvienotās komitejas priekšsēdētājam vajadzētu būt Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas priekšsēdētāja vietniekam. Apvienotajai komitejai vajadzētu būt pastāvīgam sekretariātam ar personālu, kas nosūtīts darbā no trijām Eiropas uzraudzības iestādēm, lai notiktu neformāla informācijas apmaiņa un visu triju Eiropas uzraudzības iestāžu darbiniekiem veidotos kopēja darba kultūra.**
- (40) Ir jānodrošina, lai personas, kuras skar Iestādes pieņemtie lēmumi, varētu izmantot nepieciešamos aizsardzības līdzekļus. Lai efektīvi aizsargātu personu tiesības un procesuālās ekonomijas dēļ, gadījumos, kad Iestādei ir piešķirtas lēmumu pieņemšanas pilnvaras, personām jānodrošina tiesības vērsties Apelācijas padomē. Lai nodrošinātu efektivitāti un konsekvenču, Apelācijas padomei jābūt visu trīs Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotai struktūrvienībai, kas ir neatkarīga no to administratīvajām un regulatīvajām struktūrām. Apelācijas padomes lēmumu ir iespējams pārsūdzēt Pirmās instances tiesā un Eiropas Kopienu Tiesā.
- (41) Lai garantētu pilnīgu autonomiju un neatkarību, Iestādei jāpiešķir autonomš budžets, kurā ieņēmumi galvenokārt tiktu gūti no valstu uzraudzības iestāžu obligātajām iemaksām un no Eiropas Savienības vispārējā budžeta **ar atsevišķu budžeta pozīciju tajā. Savienība finansē Iestādi saskaņā ar budžeta lēmējinstīcijas vienošanos atbilstīgi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (IN) ⁽¹⁾ 47. punktam.** Attiecībā uz Savienības ieguldījumu ir jāpieņem **Eiropas Savienības budžeta procedūra.** Finanšu revīzija būtu jāveic Revīzijas palātai. **Uz kopējo budžetu attiecas budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra.**
- (42) Iestādei jāpieņem Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regula (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽²⁾. Iestādei arī jāpievienojas 1999. gada 25. maija Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienu Komisijas iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽³⁾.
- (43) Lai nodrošinātu atvērtu un pārredzamu nodarbinātības kārtību un vienlīdzīgu attieksmi pret darbiniekiem, Iestādes darbiniekiem jāpieņem Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumi un Eiropas Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība ⁽⁴⁾.
- (44) Ir būtiski aizsargāt komercnoslēpumus un citu konfidenciālu informāciju. Tās informācijas konfidencialitāte, **kura atklāta Iestādei un ar kuru apmainās uzraudzības iestāžu tīklā, būtu jāreglamentē ar stingriem un efektīviem konfidencialitātes noteikumiem.**

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (45) Personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi regulē Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾, kuras ir pilnībā piemērojamas šīs regulas vajadzībām.
- (46) Lai nodrošinātu Iestādes darbības pārredzamību, Iestādei jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽³⁾.
- (47) Valstīm, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, jāļauj piedalīties Iestādes darbībā atbilstīgi attiecīgiem nolīgumiem, kas jānoslēdz **Savienībai**.
- (48) Tā kā šīs regulas mērķus, proti, iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, nodrošinot augstu, efektīvu un atbilstīgu uzraudzības regulējuma un uzraudzības līmeni, noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību, finanšu tirgu integritātes, efektivitātes un pienācīgas darbības aizsardzību, finanšu sistēmas stabilitātes saglabāšanu un starptautiskās uzraudzības koordināciju, nav iespējams pietiekamā mērā sasniegt dalībvalstu līmenī, un rīcības mēroga dēļ šie mērķi ir labāk sasniedzami **Savienības** līmenī, **Savienība** var noteikt pasākumus atbilstoši subsidiaritātes principam, kā noteikts **Līguma par Eiropas Savienību** 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula nosaka tikai to, kas ir vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai.
- (49) Iestāde pārņem visus Eiropas vērtspapīru regulatoru komitejas pašreizējos uzdevumus un pilnvaras. Tāpēc jāatceļ Komisijas 2009. gada 23. janvāra Lēmums 2009/77/EK, ar ko izveido Eiropas vērtspapīru regulatoru komiteju, un attiecīgi jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes **2009. gada 16. septembra Lēmums Nr. 716/2009/EK**, ar ko izveido Kopienas programmu īpašu pasākumu atbalstam finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīzijas jomā ⁽⁴⁾.
- (50) Ir lietderīgi noteikt termiņu šīs regulas piemērošanai, lai nodrošinātu, ka Iestāde ir pienācīgi sagatavojusies darbības uzsākšanai, un lai nodrošinātu netraucētu Eiropas vērtspapīru regulatoru komitejas aizstāšanu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

IZVEIDE UN JURIDISKAIS STATUSS

1. pants

Izveide un darbības joma

1. Ar šo regulu izveido Eiropas **Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi)** (turpmāk "Iestāde").

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

⁽⁴⁾ **OV L 253, 25.9.2009., 8. lpp.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. Iestādes **rīkojas saskaņā ar šīs regulas darbības jomu un saskaņā ar Direktīvu 97/9/EK, Direktīvu 98/26/EK, Direktīvu 2001/34/EK, Direktīvu 2002/47/EK, Direktīvu 2002/87/EK, Direktīvu 2003/6/EK, Direktīvu 2003/71/EK, Direktīvu 2004/39/EK, Direktīvu 2004/109/EK, Direktīvu 2009/65/EK un Direktīvu 2006/49/EK, ■ neskarot Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes) kompetenci attiecībā uz konsultatīvo uzraudzību, Direktīvu ... [gaidāmo AIFP direktīvu] un Regulu (EK) Nr. 1060/2009, Direktīvu 2005/60/EK un 2002/65/EK attiecīgajām daļām, ciktāl ar tām ir reglamentēti ieguldījumu pakalpojumu uzņēmumi vai kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi, kas tirgo savas daļas vai akcijas, tostarp visām direktīvām, noteikumiem un lēmumiem, kas pamatojas uz minētajiem tiesību aktiem, kā arī visi turpmāk pieņemtajiem Savienības tiesību aktiem, ar ko nosaka Iestādes uzdevumus.**

2.a Iestāde darbojas arī jomās, kuras reglamentē 2. punktā minētie tiesību akti, tostarp strādā ar jautājumiem, kas saistīti ar uzņēmumu vadību un revīziju un finanšu pārskatiem, ja šāda Iestādes darbība ir nepieciešama, lai nodrošinātu efektīvu un konsekventu 2. punktā minēto tiesību aktu piemērošanu.

3. Šīs regulas noteikumi neskar Komisijas pilnvaras, jo īpaši **LESD 258. pantā** noteiktās pilnvaras nodrošināt atbilstību **Savienības** tiesību aktiem.

4. Iestādes mērķis ir **aizsargāt sabiedrības intereses, veicinot īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa stabilitāti un finanšu sistēmas efektivitāti Savienības ekonomikai, tās iedzīvotājiem un uzņēmumiem. Iestāde veicina:** i) iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, jo īpaši nodrošinot **stabilitu**, efektīvu un atbilstīgu uzraudzības regulēšanas un uzraudzības līmeni; ■ iii) finanšu tirgu integritātes, **pārredzamības**, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšanu; iv) ■ starptautiskās uzraudzības koordinācijas uzlabošanu; v) **regulējuma arbitražas novēršanu un vienlīdzīgu konkurences apstākļu sekmēšanu**; vi) **nodrošināšanu, ka ieguldījumu un citi riski tiek pienācīgi regulēti un uzraudzīti un vii) patērētāju aizsardzību**. Šajā nolūkā Iestāde sekmē konsekventu, efektīvu un konstruktīvu iepriekš tekstā 2. punktā minēto **Savienības legislatīvo** aktu piemērošanu, veicinot uzraudzības konvergenci un sniedzot atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai, **kā arī veicot tirgu ekonomikas analīzi, lai veicinātu Iestādes darbības mērķa sasniegšanu.**

Pildot ar šo regulu tai noteiktos uzdevumus, Iestāde pievērš īpašu uzmanību jebkādiem sistēmiskajiem riskiem, ko rada tirgus dalībnieki, kuru darbības traucējumi var ietekmēt finanšu sistēmas darbību vai reālo ekonomiku.

Veicot šajā regulā minētos pienākumus, Iestāde rīkojas neatkarīgi un objektīvi tikai Savienības interesēs.

1.a pants

Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma

1. **Iestāde ir daļa no Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas (turpmāk — EFUS). Galvenais EFUS uzdevums ir nodrošināt finanšu sektorā piemērojamo noteikumu pienācīgu īstenošanu, lai saglabātu finanšu stabilitāti un tādējādi nodrošinātu uzticību finanšu sistēmai kopumā un finanšu pakalpojumu izmantotāju pietiekamu aizsardzību.**

2. **EFUS veido:**

(a) **Eiropas Sistēmisko risku komiteja (ESRK), pildot uzdevumus, kas precizēti Regulā (ES) Nr. .../2010 un šajā regulā;**

(b) **Iestāde;**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (c) *Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EVTI];*
- (d) *Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšana un fondēto pensiju iestāde), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. .../2010 (EAFPI);*
- (e) *Eiropas Uzraudzības iestādes (Apvienotās komitejas) (turpmāk – Apvienotā komiteja), pildot uzdevumus, kas minēti 40. līdz 43. pantā;*
- (f) *dalībvalstu iestādēm, kas minētas Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 2. panta 2. punktā;*
- (g) *Komisija, pildot uzdevumus, kas minēti 7. un 9. pantā.*

3. Ar Apvienotās komitejas starpniecību Iestāde regulāri un cieši sadarbojas ar Eiropas Sistēmisko risku komiteju, kā arī Eiropas Uzraudzības iestādi (Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Vērtspapīru un tirgu iestādi), nodrošina darba konsekveni starp nozarēm, kā arī vienojas par kopējām nostājām finanšu konglomerātu uzraudzībā un citos starpnozarju jautājumos.

4. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā minēto lojālas sadarbības principu EFUS puses sadarbojas ar patiesu savstarpēju cieņu un uzticību, īpaši, nodrošinot starp tām atbilstošu un drošu informācijas plūsmu.

5. Tām uzraudzības iestādes, kas ietilpst EFUS, ir pienākums saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem leģislatīvajiem aktiem uzraudzīt finanšu iestādes, kas darbojas Savienībā.

1.b pants

1.a panta 2. punktā minētās iestādes atskaitās Eiropas Parlamentam.

2.pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- (1) "finanšu tirgus dalībnieks" ir jebkura persona, uz kuru attiecas kāda no 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu prasībām vai valsts tiesību akti, ar ko šādus tiesību aktus īsteno;
- (2) "kompetentās iestādes" ir kompetentās iestādes un/vai uzraudzības iestādes, kā noteikts 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos. Attiecībā uz Direktīvu 2002/65/EK un Direktīvu 2005/60/EK "kompetentās iestādes" ir iestādes, kuru kompetencē ir nodrošināt, lai ieguldījumu pakalpojumu uzņēmumi un kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi, kas tirgo savas daļas vai akcijas, ievērotu minēto direktīvu prasības. Attiecībā uz ieguldījumu kompensācijas sistēmām kompetentās iestādes ir iestādes, kas atbilstīgi Direktīvai 97/9/EK pārvalda valstu kompensācijas sistēmas, vai gadījumā, ja ieguldījumu kompensācijas sistēmas darbību nodrošina privāts uzņēmums, - valsts iestāde, kas uzrauga šādas sistēmas, atbilstīgi minētajai direktīvai.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. pants

Juridiskais statuss

1. Iestāde ir **Savienības** iestāde ar juridiskas personas statusu.
2. Visās dalībvalstīs Iestādei ir visplašākā tiesībspēja, ko dalībvalstu tiesību akti piešķir juridiskām personām. Iestāde jo īpaši var iegādāties vai pārdot kustamu un nekustamu īpašumu un būt puse tiesas procesā.
3. Iestādi pārstāv tās priekšsēdētājs.

4. pants

Sastāvs

Iestādi veido:

- (1) Uzraudzības padome, kura veic 28. pantā noteiktos uzdevumus;
- (2) valde, kura veic 32. pantā noteiktos uzdevumus;
- (3) priekšsēdētājs, kurš veic 33. pantā noteiktos uzdevumus;
- (4) izpilddirektors, kurš veic 38. pantā noteiktos uzdevumus;
- (5) Apelācijas padome, kā noteikts 44. pantā, kura veic 46. pantā noteiktos uzdevumus.

5. pants

Mītne

Iestādes **mītne** ir **Frankfurtē**.

Tai var būt pārstāvniecības nozīmīgākajos Eiropas Savienības finanšu centros.

II NODAĻA

IESTĀDES UZDEVUMI UN PILNVARAS

6. pants

Iestādes uzdevumi un pilnvaras

1. Iestādes uzdevumi ir:
 - a) veicināt augstas kvalitātes kopēju regulatīvu un uzraudzības standartu un prakses noteikšanu, jo īpaši sniedzot atzinumus **Savienības** iestādēm un izstrādājot pamatnostādnes, ieteikumus **un regulatīvo tehnisko un īstenošanas tehnisko standartu projektus**, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā minētajiem **legislatīvajiem** aktiem;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- b) veicināt **Savienības legislatīvo** aktu konsekventu piemērošanu, jo īpaši veidojot kopēju uzraudzības praksi, nodrošinot 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu piemērošanu, novēršot *regulējuma arbitrāžu*, veicot starpnieka funkciju un izšķirot strīdus starp kompetentajām iestādēm, **nodrošinot efektīvu un konsekventu finanšu tirgus dalībnieku uzraudzību un nodrošinot** uzraudzības iestāžu kolēģiju konsekventu darbību un veicot pasākumus *cita starpā* ārkārtas situācijās;
- c) **stimulēt un** veicināt uzdevumu un pienākumu deleģēšanu starp kompetentajām iestādēm;
- d) cieši sadarboties ar ESRK, jo īpaši sniedzot ESRK informāciju, kas tai ir nepieciešama uzticēto uzdevumu izpildei un nodrošinot turpmākus pasākumus pēc ESRK brīdinājumiem un ieteikumiem;
- e) **organizēt un** veikt kompetento iestāžu salīdzinošās novērtēšanas analīzi, **tostarp sniegt konsultācijas**, lai veicinātu uzraudzības rezultātu konsekveci;
- f) uzraudzīt un novērtēt tirgus norises savā kompetences jomā;
- fa) veikt tirgu ekonomisko analīzi, lai nodrošinātu Iestādes pienākumu izpildei nepieciešamo informāciju;**
- fb) sekmēt noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību;**
- fc) palīdzēt pārvaldīt tādas pārrobežu iestāžu krīzes, kuras var radīt 12.b pantā minēto sistēmisko risku, un ar 12.c pantā minētās Noregulējuma vienības starpniecību piemēro šādām iestādēm agrīnās iejaukšanās, noregulējuma vai maksātnespējas procedūru;**
- g) veikt jebkurus citus šajā regulā vai 1. panta 2. punktā minētajos **Savienības legislatīvajos** aktos noteiktos īpašos uzdevumus;
- ga) uzraudzīt tos finanšu tirgus dalībniekus, kas nav pakļauti kompetento iestāžu uzraudzībai;**
- gb) savā tīmekļa vietnē publicēt un regulāri atjaunināt informāciju, kas attiecas uz tās darbības jomu, jo īpaši tās kompetences jomā — informāciju par reģistrētajiem finanšu tirgus dalībniekiem, lai sabiedrībai nodrošinātu viegli pieejamu informāciju;**
- gc) attiecīgos gadījumos pildīt visus uzdevumus, kurus šobrīd veic Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja;**
2. Lai veiktu 1. punktā noteiktos uzdevumus, Iestādei tiek piešķirtas šajā regulā noteiktās pilnvaras, jo īpaši **1**:
- a) izstrādāt **regulatīvo** tehnisko standartu projektu 7. pantā noteiktos īpašos gadījumos;
- aa) izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu 7.e pantā noteiktos īpašos gadījumos;**
- b) pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus, kā noteikts 8. pantā;
- c) sniegt ieteikumus īpašos gadījumos, kā noteikts 9. panta 3. punktā;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- d) īpašos gadījumos, kas noteikti 10. un 11. pantā, pieņemt atsevišķus kompetentajām iestādēm adresētus lēmumus;
- e) īpašos gadījumos, kas noteikti 9. panta 6. punktā, 10. panta 3. punktā un 11. panta 4. punktā, pieņemt atsevišķus finanšu tirgu dalībniekiem adresētus lēmumus;
- f) sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei vai Komisijai, kā noteikts 19. pantā;

fa) vākt vajadzīgo informāciju par finanšu tirgus dalībniekiem, kā noteikts 20. pantā;

fb) izstrādāt vienotas metodes, ar kurām novērtē produkta īpašību un izplatīšanas procesa ietekmi uz finanšu tirgus dalībnieku finansiālo stāvokli un patērētāju aizsardzību;

fc) nodrošināt reģistrēto finanšu tirgus dalībnieku datubāzi atbilstīgi Iestādes kompetences jomai, un ja to paredz šīs regulas 1. panta 2. punktā minētie tiesību akti — centrālā līmenī;

fd) izveidot regulatīvu standartu, kurā noteikta, kāda informācija par darījumiem un tirgus dalībniekiem obligāti jāiesniedz Iestādei, kā jāveic informācijas ieguves koordinēšana un kā savstarpēji jāsaista pastāvošās dalībvalstu datubāzes, lai nodrošinātu, ka Iestādei vienmēr ir iespējams piekļūt atbilstīgai un svarīgai informācijai par darījumiem un tirgu.

3. Iestāde īsteno visas ekskluzīvās uzraudzības pilnvaras pār iestādēm **Savienībā** vai ekonomiskām darbībām **Savienībā**, kas tai piešķirtas saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem **legislatīvajiem** aktiem.

3.a *Lai īstenotu savas 3. punktā minētās ekskluzīvās uzraudzības pilnvaras, Iestādei tiek piešķirtas atbilstīgas izmeklēšanas un tiesību piemērošanas pilnvaras, kā noteikts attiecīgos tiesību aktos, kā arī tiesības iekasēt maksu. Lai veiktu savus uzdevumus, Iestāde cieši sadarbojas ar kompetentajām iestādēm un izmanto to zināšanas, infrastruktūru un pilnvaras.*

6.a pants

Patērētāju tiesību aizsardzība un finansiālā darbība

1. *Lai sekmētu noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību, Iestāde uzņemas vadošo lomu, veicinot finanšu produktu un pakalpojumu pārredzamību, vienkāršumu un taisnīgumu visā vienotajā tirgū, tostarp:*

- i) vācot un analizējot informāciju par patēriņa tendencēm, un ziņojot par to,*
- ii) pārskatot un koordinējot finanšu lietpratības un izglītības iniciatīvas,*
- iii) izstrādājot apmācības standartus nozarei,*
- iv) atbalstot vienotu noteikumu par datu nodošanu atklātībai izstrādi,*
- v) jo īpaši novērtējot kredītu pieejamību un izmaksas mājāsaimniecībām un uzņēmumiem, īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem.*

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. *Iestāde pārtrauga jaunās un esošās finansiālās darbības un var pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus, lai veicinātu tirgu drošumu un stabilitāti, kā arī regulatīvās prakses konverģenci.*
3. *Iestāde var arī brīdināt gadījumos, kad finansiāla darbība nopietni apdraud 1. panta 4. punktā noteikto mērķu sasniegšanu.*
4. *Iestāde izveido finanšu jomas jauninājumu Komiteju, kas ir Iestādes vienota daļa, kura sadarbojas ar visām kompetentajām valstu uzraudzības iestādēm, lai panāktu koordinētu pieeju regulatīvajām un pārraudzības darbībām attiecībā uz jaunām vai novatoriskām finanšu darbībām, un konsultē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju.*
5. *Iestāde var uz laiku aizliegt vai ierobežot dažus finansiālo darbību veidus, kas apdraud finanšu tirgu normālu darbību un integritāti vai Eiropas Savienības visas finanšu sistēmas, vai tās daļas stabilitāti gadījumos, kas minēti, un ievērojot nosacījumus, kas noteikti leģislatīvajos aktos, kuri minēti 1. panta 2. punktā vai ārkārtas situāciju gadījumā atbilstīgi nosacījumiem, kas noteikti 10. pantā.*

Šo lēmumu Iestāde regulāri un laicīgi pārskata.

Iestāde var arī izvērtēt, vai nepieciešams aizliegt vai ierobežot noteikta veida finansiālās darbības, un, gadījumos, kad tas nepieciešams, informē komisiju, lai sekmētu jebkādu aizliegumu vai ierobežojumu pieņemšanu.

7. pants

Regulatīvie tehniskie standarti

1. *Eiropas Parlaments un Padome var deleģēt komisijai pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu jomās, kas īpaši noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos. Šie standarti ir tehniski, tajos neietilpst stratēģiski vai politiski lēmumi, un to saturu nosaka tikai to pamatā esošie leģislatīvie akti. Regulatīvo tehnisko standartu projektu izstrādā Iestāde un iesniedz to Komisijai apstiprināšanai. Ja termiņos, kas noteikti tiesību aktos, kuri minēti 1. panta 2. punktā, Iestāde neiesniedz Komisijai projektu, Komisija var pieņemt regulatīvo tehnisko standartu.*

1.a *Pirms standartu projekta iesniegšanas Komisijai Iestāde ■ organizē regulatīvo tehnisko standartu atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šāda apspriešana un izvērtēšana nav nesamērīga attiecībā pret konkrēto regulatīvo tehnisko standartu darbības jomu un ietekmi vai attiecīgā jautājuma izskatīšanas steidzamību. Turklāt Iestāde 22. pantā minētajai Vērtspārņu un tirgu nozares ieinteresēto personu grupai prasa arī atzinumu vai konsultāciju.*

1.b *Komisija, saņemot regulatīvo tehnisko standartu projektu no Iestādes, nekavējoties to nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi. Ņemot vērā Savienības intereses, Komisija var apstiprināt standartu projektu daļēji vai ar grozījumiem.*

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

7.a pants

Regulatīvo standartu projekta neapstiprināšana vai grozīšana

1. Ja Komisija ir iecerējusi neapstiprināt regulatīvos tehniskos standartus vai apstiprināt tos daļēji vai ar grozījumiem, tā nosūta standartu projektu atpakaļ Iestādei, ierosinot pamatotus grozījumus.
2. 6 nedēļu laikā Iestāde var grozīt regulatīvo tehnisko standartu projektu, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, un to vēlreiz iesniegt Komisijai apstiprināšanai. Iestāde informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par tās pieņemtajiem lēmumiem.
3. Ja Iestāde nepiekrīt Komisijas lēmumam noraidīt vai grozīt tās sākotnējo priekšlikumu, Eiropas Parlaments vai Padome mēneša laikā var sasaukt atbildīgās Eiropas Parlamenta vai Padomes komitejas ad hoc sanāksmi, uzaicinot atbildīgo komisāru un Iestādes priekšsēdētāju izklāstīt savus atšķirīgos apsvērumus.

7.b pants

Deleģējuma izpilde

1. Šīs regulas 7. pantā minētās pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus Komisijai piešķir uz 4 gadiem pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Ne vēlāk kā 6 mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām. Pilnvaru deleģējumu automātiski pagarina uz tikpat ilgu laikposmu, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 7.c pantu.
2. Līdzko Komisija pieņem regulatīvo tehnisko standartu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
3. Iestādes Priekšsēdētājs 35. panta 2. punktā minētajā ziņojumā informē Eiropas Parlamentu un Padomi par apstiprinātajiem regulatīvajiem standartiem un to, vai kompetentās iestādes tos ir izpildījušas.

7.c pants

Iebildumi pret regulatīvajiem tehniskajiem standartiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret regulatīvo tehnisko standartu trīs mēnešos no dienas, kad to paziņojusi Komisija. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo periodu var pagarināt vēl par trijiem mēnešiem.
2. Regulatīvo tehnisko standartu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī un tam būtu jāstājas spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu nepaust iebildumus. Ja, beidzoties šim laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome iebildumus pret regulatīvo tehnisko standartu nav paudusi, to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.
3. Eiropas Parlaments un Padome tūlīt pēc tam, kad Komisija ir nosūtījusi projektu, var pieņemt deklarāciju, ka tām nav iebildumu, un deklarācija stājas spēkā tad, kad Komisija pieņem regulatīvo standartu, neizdarot izmaiņas projektā.
4. Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret regulatīvo tehnisko standartu, tas nestājas spēkā. Saskaņā ar LESD 296. pantu iestāde, kura pauz iebildumus pret deleģēto, norāda šādu iebildumu iemeslus.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

7.d pants

Deleģējuma atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome var atsaukt pilnvaru deleģēšanu, kas minēta 7. pantā.
2. Līdz ar lēmuma par atsaukšanu pieņemšanu deleģēšana zaudē spēku.
3. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai lemtu, vai atsaukt pilnvaru deleģējumu, pirms galīgā lēmuma pieņemšanas laikus cenšas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras regulatīvo tehnisko standartu pilnvaras varētu tikt atsauktas.

7.e pants

Īstenošanas tehniskie standarti

1. Ja Eiropas Parlaments un Padome piešķir Komisijai pilnvaras pieņemt īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar LESD 291. pantu, tad gadījumos, kad nepieciešami vienoti nosacījumi Savienības tiesību aktu īstenošanai jomās, kas īpaši noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos, tiek ievērots sekojošais:
 - a) Iestādes izstrādātie īstenošanas tehnisko standartu projekti saskaņā ar iepriekšminētajiem tiesību aktiem, kas jāiesniedz Komisijai, ir tehniski, tie nav politiski motivēti un tie nosaka vienīgi nosacījumus juridiski saistošu Savienības tiesību aktu piemērošanai.
 - b) ja Iestāde neiesniedz projektu Komisijai termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos, vai Iestāde neiesniedz projektu Komisijai termiņā, kas norādīts pieprasījumā, ko Komisija nosūtījusi Iestādei saskaņā ar 19. pantu, Komisija var pieņemt īstenošanas tehniskos standartus ar īstenošanas aktu.
 2. Pirms standartu projekta iesniegšanas Komisijai Iestāde organizē īstenošanas tehnisko standartu atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šāda apspriešana un izvērtēšana nav nesamērīga attiecībā pret konkrēto tehnisko standartu darbības jomu un ietekmi vai attiecīgā jautājuma izskatīšanas steidzamību.
- Turklāt Iestāde 22. pantā minētajai Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupai prasa arī atzinumu vai konsultāciju.
3. Iestāde iesniedz īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai, lai to apstiprinātu saskaņā ar LESD 291. pantu, un vienlaikus arī Eiropas Parlamentam un Padomei.
 4. Trīs mēnešu laikā pēc īstenošanas tehnisko standartu projekta saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par īstenošanas standartu projekta apstiprināšanu vai neapstiprināšanu. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi. Ņemot vērā Savienības intereses, Komisija var apstiprināt standartu projektu daļēji vai ar grozījumiem.

Visos gadījumos, kad Komisija apstiprina īstenošanas tehnisko standartu, izdarot grozījumus Iestādes iesniegtajā īstenošanas tehniskā standarta projektā, Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

5. Komisija pieņem standartus, izmantojot regulas vai lēmumus, ko publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

8. pants

Pamatnostādnes un ieteikumi

1. Lai Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmā ieviestu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu uzraudzības praksi un nodrošinātu kopēju, vienveidīgu un konsekventu **Savienības** tiesību aktu piemērošanu, Iestāde pieņem pamatnostādnes un ieteikumus, kas adresēti kompetentajām iestādēm vai finanšu tirgu dalībniekiem.

1.a Iestāde attiecīgos gadījumos organizē pamatnostādņu un ieteikumu atklātu sabiedrisku apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus. Turklāt Iestāde 22. pantā minētajai Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupai attiecīgos gadījumos prasa atzinumu vai konsultāciju. Šādas konsultācijas, viedokļu izvērtēšana un ieteikumu sniegšana ir samērīgas ar pamatnostādnes vai ieteikuma darbības jomu, veidu un ietekmi.

2. Kompetentās iestādes **un finanšu tirgus dalībnieki** dara visu iespējamo, lai ievērotu šādas pamatnostādnes un ieteikumus.

Divus mēnešu laikā kopš pamatnostādņu vai ieteikumu izdošanas katra kompetentā iestāde apstiprina, ka tā plāno ievērot šīs pamatnostādnes un ieteikumus. Ja kompetentā iestāde nolemj attiecīgo pamatnostādni vai ieteikumu neievērot, tā šo lēmumu paziņo Iestādei, minot iemeslus. Iestāde šos iemeslus publisko.

Ja kompetentā iestāde nepiemēro pamatnostādnes vai ieteikumus, Iestāde šo nepiemērošanu publisko.

Katru gadījumu izvērtējot atsevišķi, Iestāde var pieņemt lēmumu šos kompetentās iestādes minētos pamatnostādnes vai ieteikuma nepiemērošanas iemeslus publiskot. Pirms publiskošanas kompetentā iestāde saņem attiecīgu paziņojumu.

Ja to pieprasa pamatnostādne vai ieteikums, finanšu tirgus dalībnieki katru gadu sniedz skaidru un sīki izstrādātu ziņojumu par to, vai tie ievēro pamatnostādni vai ieteikumu.

2.a Šīs regulas 28. panta 4.a punktā minētajā pārskatā Iestāde informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par izdotajām pamatnostādņēm un ieteikumiem, norādot, kura kompetentā iestāde tos nav ievērojusi, un ieskicējot, kā tiek plānots nodrošināt, ka turpmāk tā Iestādes pamatnostādnes un ieteikumus ievēros.

9. pants

Savienības tiesību aktu pārkāpums

1. Ja kompetentā iestāde **nav piemērojusi** vai ir piemērojusi **legislatīvos aktus**, **kas minēti 1. panta 2. punktā**, **tā, ka tiek pārkāpti Savienības tiesību akti, tostarp regulatīvie tehniskie un īstenošanas tehniskie standarti, kas izstrādāti saskaņā ar 7. un 7.e pantu**, jo īpaši nenodrošinot to, ka finanšu tirgu dalībnieks ievēro minētajos tiesību aktos noteiktās prasības, Iestādei ir tiesības izmantot šā panta 2., 3. un 6. punktā noteiktās pilnvaras.

2. Pēc vienas vai vairāku kompetento iestāžu, Komisijas, **Eiropas Parlamenta, Padomes, Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupas** pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas un pēc iesaistītās kompetentās iestādes informēšanas Iestāde var izmeklēt **Savienības tiesību aktu pārkāpumu vai nepiemērošanas gadījumus.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2.a Neskarot 20. pantā noteiktās pilnvaras, kompetentā iestāde nekavējoties sniedz Iestādei visu informāciju, ko Iestāde uzskata par nepieciešamu izmeklēšanas veikšanai.

3. Ne vēlāk kā divu mēnešu laikā pēc izmeklēšanas sākšanas Iestāde var sniegt iesaistītajai kompetentajai iestādei ieteikumu, norādot pasākumus, kas veicami, lai nodrošinātu atbilstību **Savienības** tiesību aktiem.

Desmit darba dienu laikā pēc ieteikuma saņemšanas kompetentā iestāde informē Iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai plāno veikt, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas tiesību aktiem.

4. Ja viena mēneša laikā pēc Iestādes ieteikuma saņemšanas kompetentā iestāde nenodrošina atbilstību **Savienības** tiesību aktiem, Komisija, pamatojoties uz Iestādes sniegto informāciju, vai pēc savas iniciatīvas **var sniegt oficiālu atzinumu**, pieprasot kompetentajai iestādei veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību **Savienības** tiesību aktiem. **Komisijas oficiālajā atzinumā ņem vērā Iestādes ieteikumu.**

Komisija **sniedz šādu oficiālu atzinumu** ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā pēc ieteikuma pieņemšanas. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi.

■

Iestāde un kompetentās iestādes sniedz Komisijai visu nepieciešamo informāciju.

5. Kompetentā iestāde desmit darbdienu laikā pēc 4. punktā minētā **oficiālā atzinuma** saņemšanas informē Komisiju un Iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai plāno veikt, lai izpildītu Komisijas **oficiālo atzinumu**.

6. Neskarot **LESD 258. pantā** noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kompetentā iestāde noteiktajā termiņā nepilda šā panta 4. punktā minēto **oficiālo atzinumu** un ja savlaicīgi ir jānovērš ■ neizpilde, lai saglabātu vai atjaunotu neitrālus konkurences apstākļus tirgū vai nodrošinātu finanšu sistēmas pienācīgu darbību un integritāti, gadījumos, kad 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu attiecīgās prasības ir tieši piemērojamas finanšu tirgus dalībniekiem, Iestāde **saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem legislatīvajiem aktiem** var pieņemt atsevišķu kādam finanšu tirgus dalībniekam adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tas izpildītu pienākumus saskaņā ar **Savienības** tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

Iestādes lēmums atbilst Komisijas **oficiālajam atzinumam, kas izdots** saskaņā ar 4. punktu.

7. Saskaņā ar 6. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Veicot pasākumus saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 4. punktu sniegts oficiāls atzinums vai saskaņā ar 6. punktu pieņemts lēmums, **kompetentās iestādes ievēro attiecīgi vai nu šādu oficiālu atzinumu, vai lēmumu.**

7.a Šīs regulas 28. panta 4.a punktā minētajā ziņojumā Iestāde norāda, kuras kompetentās iestādes un finanšu tirgus dalībnieki nav ievērojuši 4. un 6. punktā minētos oficiālos atzinumus un lēmumus.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

10. pants

Rīcība ārkārtas situācijās

1. Tādu nelabvēlīgu notikumu gadījumā, kas var būtiski apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai **Eiropas Savienības** finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, **Iestāde aktīvi veicina un vajadzības gadījumā saskaņo visus pasākumus, ko veic attiecīgās dalībvalstu kompetentās uzraudzības iestādes.**

Lai pildītu starpnieka un koordinatora pienākumus, Iestādei jāsaņem informācija par visiem attiecīgajiem attīstības virzieniem, tā jāielūdz piedalīties novērotāja statusā jebkurās dalībvalstu attiecīgo kompetento uzraudzības iestāžu sanāksmēs.

1.a Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc Eiropas Parlamenta, Padomes, ESRK vai Iestādes pieprasījuma var pieņemt Iestādei adresētu lēmumu, šīs regulas vajadzībām nosakot ārkārtas situācijas esību. Komisija ik pēc mēneša un jebkurā gadījumā vismaz reizi mēnesī pārskata šo lēmumu un tiktāl, iespējams paziņo par ārkārtas situācijas pārtraukšanu.

Ja Komisija nosaka ārkārtas situāciju, tā nekavējoties pienācīgi informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

2. Ja Komisija ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar **1.a punktu un ārkārtas apstākļos, kad valsts iestādēm ir jārikojas saskaņoti, reaģējot uz negatīviem pavērsieniem, kas var nopietni apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Eiropas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti**, Iestāde var pieņemt atsevišķus lēmumus, pieprasot kompetentajām iestādēm veikt nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem tiesību aktiem, **lai risinātu šādus pavērsienus**, nodrošinot, ka finanšu iestādes un kompetentās iestādes izpilda minētajos tiesību aktos noteiktās prasības.

3. Neskarot Komisijas pilnvaras saskaņā ar **Līguma par Eiropas Savienības darbību 258.** pantu, ja kompetentā iestāde noteiktajā termiņā nepilda 2. punktā minēto Iestādes lēmumu, gadījumos, kad 1. panta 2. punktā minēto **legislatīvo** aktu attiecīgās prasības ir tieši piemērojamas finanšu tirgu dalībniekiem, Iestāde var pieņemt atsevišķu kādam finanšu tirgu dalībniekam adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tas izpildītu pienākumus saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

4. Saskaņā ar 3. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Kompetento iestāžu veiktie pasākumi saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 2. vai 3. punktu pieņemtie lēmumi, atbilst šiem lēmumiem.

11. pants

Strīdu izšķiršana starp kompetentajām iestādēm

1. Neskarot 9. pantā noteiktās pilnvaras, ja kompetentā iestāde nepiekrīt procedūrai vai citas kompetentās iestādes darbībai vai bezdarbībai jomās, kurās 1. panta 2. punktā noteiktie **legislatīvie** akti paredz vairāk nekā vienas dalībvalsts kompetento iestāžu sadarbību, koordināciju vai kopīga lēmuma pieņemšanu, Iestāde pēc **savas iniciatīvas vai** vienas vai vairāku iesaistīto kompetento iestāžu pieprasījuma **uzņemas iniciatīvu, palīdzot** iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar **2. līdz 4. punktā** noteikto procedūru.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. Iestāde nosaka kompetento iestāžu samierināšanas termiņu, ņemot vērā 1. panta 2. punktā minētajos **leģislatīvajos** aktos noteiktos attiecīgos laikposmus un jautājuma sarežģītību un steidzamību. **Šajā posmā Iestāde darbojas kā vidutājs.**

3. Ja samierināšanas posma beigās iesaistītās kompetentās iestādes nav panākušas vienošanos, Iestāde **saskaņā ar 29. panta 1. punkta trešajā daļā noteikto procedūru pieņem** lēmumu **izšķirt strīdu un pieprasīt** tām veikt īpašus pasākumus saskaņā ar **Savienības** tiesību aktiem, **nosakot, ka šī lēmuma izpilde attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir saistoša.**

4. Neskarot **Līguma par Eiropas Savienības darbību 258. pantā** noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kompetentā iestāde nepilda Iestādes lēmumu un tādējādi nenodrošina finanšu iestādes atbilstību prasībām, kas tai ir tieši piemērojamas, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā noteiktajiem **leģislatīvajiem** aktiem, Iestāde **pieņem** atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

4.a Saskaņā ar 4. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu. Kompetento iestāžu veiktie pasākumi saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 3. vai 4. punktu pieņemtie lēmumi, atbilst šiem lēmumiem.

4.b Šīs regulas 35. panta 2. punktā minētajā ziņojumā priekšsēdētājs norāda domstarpības, kas radušās kompetentajām iestādēm, panāktās vienošanās un lēmumus, kas pieņemti, lai šīs domstarpības novērstu.

11.a pants

Strīdu izšķiršana starp dažādu nozaru kompetentajām iestādēm

Apvienotā komiteja saskaņā ar 11. un 42. pantā noteikto procedūru, risina domstarpības, kas var rasties starp dažādu nozaru kompetentajām iestādēm, kas noteiktas šīs regulas, Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] un Regulas (ES) Nr. .../2010[EAFPI] 2. panta 2. punktā.

12. pants

Uzraudzības iestāžu kolēģijas

1. Iestāde palīdz veicināt **un uzraudzīt** efektīvu, **konstruktīvu** un konsekventu uzraudzības iestāžu kolēģiju darbību, **kā minēts Direktīvā 2006/48/EK**, un veicina **Savienības** tiesību aktu saskaņotu piemērošanu kolēģijās. **Iestādes personāls var piedalīties jebkuros pasākumos, tostarp pārbaudēs uz vietas, kuras kopīgi veic divas vai vairākas kompetentās iestādes.**

2. Attiecīgā gadījumā Iestāde **vada** uzraudzības iestāžu kolēģiju **darbu. Šim nolūkam** Iestādi uzskata par "kompetento iestādi" attiecīgo tiesību aktu izpratnē. **Tā veic vismaz šādus pasākumus:**

a) apkopo visu būtisko informāciju un apmainās ar to parastās situācijās un ārkārtas situācijās, lai sekmētu uzraudzības iestāžu kolēģijas darbu un lai izveidotu un pārvaldītu centralizētu sistēmu, kas nodrošina šādas informācijas pieejamību kompetentajām iestādēm, kuras ir uzraudzības iestāžu kolēģiju locekles;

b) uzsāk un koordinē Savienības līmeņa spriedzes pārbaudes, lai novērtētu finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū, jo īpaši tiem, kas norādīti 12.b pantā, nodrošinot, lai attiecībā uz šādām pārbaudēm valstu līmenī tiktu piemērotas pēc iespējas konsekventākas metodes;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

c) plāno un vada uzraudzības darbu gan parastās, gan ārkārtas situācijās, tostarp novērtējot riskus, kuriem finanšu iestādes ir vai varētu būt pakļautas, kā arī

d) pārzina uzdevumus, ko veic kompetentās iestādes.

3.a Iestāde var izdot regulatīvos un īstenošanas standartus, pamatnostādnes un ieteikumus, kas tiek pieņemti saskaņā ar 7., 7.e un 8. pantu, lai saskaņotu uzraudzības darbības un labāko praksi, ko pieņēmušas uzraudzības iestāžu kolēģijas. Lai nodrošinātu visu kolēģiju kopīgu darbību, Iestādes apstiprina katras kolēģijas darbības kārtību, kas izklāstīta rakstiski.

3.b Pildot juridiski saistošo vidutāja pienākumu, Iestādei saskaņā ar 11. pantā noteikto procedūru jāizšķir dalībvalstu kompetento iestāžu strīdi. Ja attiecīgā uzraudzības iestāžu kolēģija nespēj panākt vienošanos, Iestāde var pieņemt lēmumus par uzraudzību, kas būtu tieši piemērojami attiecīgajai iestādei.

12.a pants

Vispārējie noteikumi

1. Iestāde sevišķu uzmanību pievērš finanšu pakalpojumu pārtraukuma riskiem un to risināšanai, proti, riskam, i) kuru rada finanšu sistēmas vai tās daļu novājināšanās un ii) kurš potenciāli var būtiski negatīvi ietekmēt iekšējo tirgu un reālo ekonomiku (sistēmiskais risks). Visu veidu finanšu starpnieki, tirgi un infrastruktūra var zināmā mērā atstāt sistemātisku ietekmi.

2. Iestāde sadarbībā ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju izstrādā vienotu kvantitatīvu un kvalitatīvu rādītāju kopumu (riska paneli), kurš veidos pamatu 12.b pantā minēto pārrobežu finanšu tirgus dalībnieku uzraudzības novērtējumam. Šo novērtējumu regulāri pārskata, ņemot vērā iestādes riska profila materiālās izmaiņas. Uzraudzības iestāžu novērtējums Iestādei ir būtisks elements lēmuma pieņemšanā attiecībā uz grūtībās nonākušas iestādes tiešu uzraudzību vai intervenci.

3. Neskarot 1. panta 2. punktā minētos leģislatīvos aktus, Iestāde vajadzības gadījumā ierosina papildu regulatīvo un īstenošanas standartu projektu, kā arī pamatnostādnes un ieteikumus 12.b pantā minētajām iestādēm.

4. Iestāde veic to pārrobežu iestāžu uzraudzību, kuras var radīt sistēmisku risku, kā noteikts 12.b pantā. Šādos gadījumos Iestāde darbojas, izmantojot kompetento iestāžu starpniecību.

5. Iestāde izveido Noregulējuma vienību, kuru pilnvaro īstenot skaidri definētu krīzes pārvaldību un atrisināšanu, sākot no agrīnas intervences un turpinot līdz noregulējumam un maksātspējas procesam, un kura vada šādas procedūras.

12.b pants

Tādu pārrobežu finanšu tirgus dalībnieku noteikšana, kas var radīt sistēmisku risku

1. Uzraudzības padome pēc apspriešanās ar ESRK var saskaņā ar 29. panta 1. punktā paredzēto procedūru noteikt pārrobežu finanšu tirgus dalībniekus, kuriem ir jānosaka tieša Iestādes uzraudzība vai kuri jānodod Noregulējuma vienības pārziņā, kā minēts 12.c pantā, tāpēc, ka tie var radīt sistēmisku risku.

2. Kritēriji šādu finanšu tirgus dalībnieku noteikšanai ir atbilstīgi Finanšu stabilitātes padomes (FSP), SVF un Starptautisko norēķinu bankas (SNB) ieviestajiem kritērijiem.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

12.c pants

Noregulējuma vienība

1. Noregulējuma vienība saglabā finanšu stabilitāti un ierobežo 12.b pantā norādīto grūtībās nonākušo iestāžu izraisītu domino efektu attiecībā uz pārējo sistēmu vai uz ekonomiku kopumā, kā arī samazina nodokļu maksātāju izmaksas, ievērojot proporcionalitātes principu, kreditoru hierarhiju un garantējot vienlīdzīgu attieksmi pārrobežu gadījumos.
2. Noregulējuma vienībai ir pilnvaras veikt 1. pantā noteiktos uzdevumus, lai panāktu finanšu grūtību skarto iestāžu atveseļošanu vai izlemtu par dzīvotnespējīgu iestāžu likvidāciju (kas ir būtiski morālā kaitējuma novēršanai). Cita starpā tā varētu prasīt veikt pielāgojumus saistībā ar kapitālu vai likviditāti, pielāgot uzņēmējdarbības kombināciju, uzlabot procesus, iecelt vai mainīt vadītājus, ieteikt garantijas, aizdevumus un likviditātes palīdzību, veikt pilnīgu vai daļēju pārdošanu, izveidot labo un slikto banku vai pagaidu banku ("bridge bank"), mazināt parādus, izdodot akcijas (ar attiecīgām diskonta likmēm), vai iestādi uz laiku nacionalizēt.
3. Noregulējuma vienībā iekļauj ekspertus, kurus ieceļ Iestādes Uzraudzības padome un kuriem ir atbilstīgas specializētas zināšanas par finanšu iestāžu pārstrukturēšanu, to darbības radikālu maiņu un likvidāciju.

12.d pants

Eiropas Ieguldītāju garantiju sistēma

1. Iestāde veicina valstu Ieguldītāju kompensāciju sistēmu (IGS) nostiprināšanu, nodrošinot, ka tās saņem pienācīgu finansējumu no finanšu iestāžu iemaksām, tostarp no tirgus dalībnieku mītnēm trešās valstīs, un tās spēj nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību visiem ieguldītājiem visā Savienībā saskaņotā sistēmā, kas neskar stabilizējošo drošību, kuru sniedz savstarpējās garantiju sistēmas, ja tās atbilst Savienības standartiem.
2. 8. pants par Iestādes pilnvarām pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus attiecas arī uz ieguldītāju garantiju sistēmām.
3. Komisija var pieņemt regulatīvos un īstenošanas tehniskos standartus, kā tas noteikts leģislatīvajos aktos, kas minēti 1. panta 2. punktā, saskaņā ar procedūru, kas noteikta šīs regulas 7. līdz 7.d pantā.

12.e pants

Eiropas sistēma noregulējumam un finansēšanas pasākumiem

1. Eiropas Vērtspapīru un tirgu stabilitātes fondu (Stabilitātes fonds) izveido, lai stiprinātu finanšu sistēmas izmaksu internalizāciju un palīdzētu pārvarēt krīzi grūtībās nonākušiem pārrobežu finanšu tirgus dalībniekiem. Finanšu tirgus dalībniekiem, kuri darbojas tikai vienā dalībvalstī, ir iespēja pievienoties fondam. Eiropas Vērtspapīru un tirgu stabilitātes fonds pieņem atbilstīgus pasākumus, lai novērstu to, ka atbalsta pieejamība rada morālo kaitējumu.
2. Eiropas Vērtspapīru un tirgus stabilitātes fonds tiek finansēts no tiešām iemaksām, kuras veic visi pārrobežu finanšu tirgus dalībnieki, kas noteikti 12.b pantā, kā arī tie, kuri izlēmuši piedalīties šajā sistēmā saskaņā ar 1. punktu. Šie maksājumi ir samērīgi riska līmenim, kas saistīts ar katru konkrēto finanšu tirgus dalībnieku. Nosakot iemaksu apjomu, ņem vērā plašākus ekonomiskus nosacījumus, piemēram, aizdevumu piešķiršanas iespējas ražotājiem un MVU, un to, ka finanšu tirgus dalībniekiem ir nepieciešams saglabāt kapitālu citu regulatīvu un uzņēmējdarbības prasību izpildei.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. Eiropas Stabilitātes fondu vada Valde, ko uz pieciem gadiem ieceļ Iestāde. Valdes locekļus izvēlas no valstu iestāžu ieteikto darbinieku vidus. Fonds izveido arī Konsultatīvo padomi, kurā apvienoti Fondā iesaistījušies finanšu tirgus dalībnieki bez balsstiesībām. Fonda valde var ierosināt Iestādei uzticēt tā likviditātes pārvaldību iestādēm ar labu reputāciju (piemēram, EIB). Šie finanšu līdzekļi jāiegulda drošos un likvidos instrumentos.

13. pants

Uzdevumu un pienākumu deleģēšana

1. Kompetentās iestādes, **ar deleģēto piekrišanu**, var deleģēt uzdevumus un pienākumus **Iestādei vai** citai kompetentai iestādei, **ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus**. Dalībvalstis var izstrādāt īpašus pienākumu deleģēšanas mehānismus, kuri ir jāievēro vēl pirms to kompetentās iestādes noslēdz šādus nolīgumus, kā arī var ierobežot deleģējamo pienākumu jomu, attiecinot deleģējumu tikai uz tādiem uzdevumiem un pienākumiem, kas ir vajadzīgi konstruktīvai pārrobežu finanšu **tirgus dalībnieku** vai grupu uzraudzībai.

2. Iestāde **stimulē un** veicina uzdevumu un pienākumu deleģēšanu kompetento iestāžu starpā, nosakot tos uzdevumus un pienākumus, ko var deleģēt vai kopīgi izpildīt, un veicinot labāko praksi.

2.a Pienākumu deleģēšanu veic, pārdalot 1. panta 2. punktā minēto leģislatīvo aktu kompetences. Deleģētās iestādes valsts tiesību akti reglamentē deleģēto pienākumu procedūru, izpildi, administratīvu pārskatīšanu un pārskatīšanu tiesā.

3. Kompetentās iestādes informē Iestādi par deleģēšanas nolīgumiem, kurus tās plāno slēgt. Tās slēdz nolīgumus ne ātrāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad informējušas Iestādi.

Viena mēneša laikā pēc informācijas saņemšanas Iestāde var sniegt atzinumu par paredzēto nolīgumu.

Iestāde atbilstīgi publicē visus kompetento iestāžu noslēgtos deleģēšanas nolīgumus, lai pienācīgi informētu visas iesaistītās personas.

14. pants

Kopējā uzraudzības kultūra

1. Iestāde aktīvi piedalās kopējas Eiropas uzraudzības kultūras un konsekventas uzraudzības prakses veidošanā un vienotu procedūru un konsekventu pieeju nodrošināšanā **Eiropas Savienībā** un veic vismaz šādus pasākumus:

- a) sniedz atzinumus kompetentajām iestādēm;
- b) veicina efektīvu divpusēju un daudzpusēju informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, pilnībā ievērojot piemērojamos konfidencialitātes un datu aizsardzības noteikumus, kas noteikti attiecīgajos Kopienas tiesību aktos;
- c) sekmē kvalitatīvu un vienotu uzraudzības standartu, tostarp ziņojumu iesniegšanas standartu izstrādi, **kā arī starptautisko grāmatvedības standartu izstrādi saskaņā ar 1. panta 2.a punktu**;
- d) pārskata Komisijas pieņemto attiecīgo **regulatīvo un īstenošanas** tehnisko standartu, Iestādes sniegto pamatnostādņu un ieteikumu piemērošanu un vajadzības gadījumā ierosina grozījumus;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- e) izveido nozares un starpnozaru mācību programmas, veicina personāla apmaiņu un mudina kompetentās iestādes intensīvāk izmantot darbinieku pārcelšanas sistēmas un citus risinājumus.
2. Attiecīgā gadījumā Iestāde var izstrādāt jaunus praktiskus un konverģences instrumentus, lai veicinātu kopēju uzraudzības pieeju un praksi.

15. pants

Kompetento iestāžu salīdzinošā novērtēšana

1. Iestāde periodiski **organizē un** veic kompetento iestāžu īstenoto pasākumu daļēju vai pilnīgu salīdzinošās novērtēšanas analīzi, lai uzlabotu uzraudzības rezultātu konsekvenci. Šajā nolūkā Iestāde izstrādā metodes, kas nodrošina pārskatīto iestāžu objektīvu novērtēšanu un salīdzināšanu. **Veicot salīdzinošos novērtējumus, ņem vērā dotajā brīdī pieejamo informāciju un jau veiktos vērtējumus par attiecīgo kompetento iestādi.**
2. Veicot salīdzinošo novērtēšanu, cita starpā tiek novērtēti šādi aspekti:
- a) kompetentās iestādes **resursu un pārvaldības** pasākumu, resursu pārdales un darbinieku speciālo zināšanu atbilstība, jo īpaši attiecībā uz **7. un 7.e pantā minēto regulatīvo tehnisko un īstenošanas tehnisko standartu** un 1. panta 2. punktā minēto **leģislatīvo** aktu efektīvu piemērošanu un spēju reaģēt uz tirgus norisēm;
- b) panāktais konverģences līmenis attiecībā uz **Savienības** tiesību aktu un uzraudzības prakses, tostarp saskaņā ar **7. un 8. pantu** pieņemto **regulatīvo tehnisko un īstenošanas** standartu, pamatnostādņu un ieteikumu, piemērošanu un uzraudzības prakses nodrošinātais **Savienības** tiesību aktos noteikto mērķu sasniegšanas līmenis;
- c) atsevišķu kompetento iestāžu izstrādāta laba prakse, kuru būtu lietderīgi pieņemt citām kompetentajām iestādēm;
- d) **efektivitāte un konverģences līmenis, kas panākts attiecībā uz to noteikumu piemērošanu, kas pieņemti Savienības tiesību aktu īstenošanai, tostarp attiecībā uz administratīvajiem pasākumiem un sankcijām, kas vērstas pret personām, kuras atbildīgas par to, ka noteikumi nav tikuši pildīti.**
3. Pamatojoties uz salīdzinošo novērtēšanu, Iestāde **saskaņā ar 8. pantu** var sniegt **pamatnostādnes** un ieteikumus kompetentajām iestādēm. **Iestāde, izstrādājot regulatīvo tehnisko vai īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar 7. līdz 7.e pantu, ņem vērā salīdzinošās novērtēšanas rezultātus. Kompetentās iestādes cenšas ievērot Iestādes sniegtos padomus. Ja kompetentā iestāde neievēro padomus, tā paziņo Iestādei par iemesliem.**

Iestāde publisko salīdzinošās novērtēšanas gaitā atklātos labākās prakses piemērus. Turklāt visus pārējos salīdzinošo novērtējumu rezultātus var publiskot, ja ir saņemta tās kompetentās iestādes piekrišana, par kuru ir veikts attiecīgais salīdzinošais novērtējums.

16. pants

Koordinācijas funkcija

Iestāde īsteno vispārīgu kompetento iestāžu koordināciju, tostarp situācijās, kad nelabvēlīgi notikumi var apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai finanšu sistēmas stabilitāti **Savienībā**.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Iestāde veicina saskaņotu **Savienības** rīcību, cita starpā:

- (1) veicinot informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm;
- (2) nosakot informācijas jomu un, ja iespējams un vajadzīgs, izvērtējot tādas informācijas uzticamību, kurai būtu jābūt pieejamai visām iesaistītajām kompetentajām iestādēm;
- (3) neskarot 11. panta noteikumus, pēc kompetento iestāžu pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas, veicot **nesaistošas** starpnieka funkciju;
- (4) nekavējoties informējot ESRK par visām iespējamām ārkārtas situācijām;

(4.a) pieņemot jebkādus pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu attiecīgo kompetento iestāžu darbības koordināciju, ja parādās tendences, kas var apdraudēt finanšu tirgus darbību.

(4.b) centralizējot informāciju, kas saņemta no kompetentajām iestādēm saskaņā ar 12. un 20. pantu, sakarā ar regulatīvo ziņošanas pienākumu, kas noteikts iestādēm, kuras darbojas vairāk nekā vienā dalībvalstī. Iestāde dalās šajā informācijā ar citām attiecīgām kompetentajām iestādēm.

17. pants

Tirgus norišu novērtējums

1. Iestāde uzrauga un novērtē tirgus norises, kuras attiecas uz tās kompetences jomu, un vajadzības gadījumā informē Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi, Eiropas Banku iestādi, ESRK un Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par attiecīgajām mikrouzraudzības tendencēm, iespējamajiem riskiem un apdraudējumiem. **Iestāde novērtējumos ietver to tirgu ekonomisko analīzi, kuros darbojas finanšu tirgus dalībnieki, un iespējamo tirgus norišu ietekmes uz tiem novērtējumu.**

1.a Iestāde, sadarbojoties ar ESRK, uzsāk veikt un koordinē **Savienības** mēroga novērtējumus par finanšu tirgu dalībnieku noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū. Šajā nolūkā Iestāde piemērošanai kompetentajās iestādēs izstrādā:

- a) scenāriju ietekmi uz nozīmīga finanšu tirgu dalībnieka finansiālo stāvokli;
- b) vienotas pieejas finanšu tirgu dalībnieku noturības novērtējumu rezultātu paziņošanai;

ba) vienotas metodes, ar kurām novērtē konkrētu produktu vai izplatīšanas procesu ietekmi uz tirgus dalībnieku finansiālo stāvokli, kā arī uz noguldītājiem, ieguldītājiem un patērētāju informēšanu.

2. Neskarot Regulā (EK) Nr. .../2010 [ESRK] noteiktos ESRK uzdevumus, Iestāde ne retāk kā vienu reizi gadā un, vajadzības gadījumā, biežāk sniedz tās kompetences jomā esošo tendenču, iespējamo risku un apdraudējumu novērtējumus Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un ESRK.

Šajos novērtējumos Iestāde ietver būtiskāko risku un apdraudējumu klasifikāciju un attiecīgā gadījumā iesaka preventīvus vai korektīvus pasākumus.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. Cieši sadarbojoties ar Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi un Eiropas Banku iestādi **ar apvienotās komitejas starpniecību**, Iestāde nodrošina pietiekamu starpnozaru tendenču, risku un apdraudējumu pārskatu.

18. pants

Starptautiskās attiecības

1. Neskarot *Savienības* iestāžu **un dalībvalstu** kompetences jomas, Iestāde var veidot attiecības **un** slēgt administratīvus nolīgumus ar **uzraudzības iestādēm**, starptautiskām organizācijām un trešo valstu iestādēm. **Šie pasākumi nerada juridiskus pienākumus Eiropas Savienībai un dalībvalstīm, kā arī tie neliedz dalībvalstīm un to kompetentajām iestādēm slēgt divpusējas vai daudzpusējas vienošanās ar trešām valstīm.**

2. Iestāde palīdz sagatavot lēmumus par līdzvērtības jautājumiem attiecībā uz trešo valstu uzraudzības režīmiem saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem **legislatīvajiem** aktiem.

3. **Pārskatā, kas minēts 28. panta 4.a punktā, Iestāde norāda administratīvos nolīgumus un līdzvērtīgus lēmumus, par kuriem panākta vienošanās ar starptautiskām organizācijām vai trešo valstu valdību administrācijām, kā arī sniegto palīdzību, sagatavojot lēmumus par atbilstību.**

19. pants

Citi uzdevumi

1. Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas Iestāde var sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par visiem ar tās kompetences jomu saistītajiem jautājumiem.

1a. Ja Iestāde neiesniedz regulatīvā vai īstenošanas tehniskā standarta projektu termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos, vai termiņš nav bijis noteikts, Komisija var pieprasīt šādu projektu un noteikt termiņu tā iesniegšanai.

Komisija, ņemot vērā jautājuma steidzamību, var pieprasīt, ka regulatīvais vai īstenošanas tehniskā standarta projekts tiek iesniegts pirms termiņa, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos. Šādos gadījumos Komisija sniedz attiecīgu pamatojumu.

2. Attiecībā uz apvienošanās un pārņemšanas darījumu novērtējumiem, **kas ir Direktīvas 2007/44/EK darbības jomā un kuriem saskaņā ar šo direktīvu nepieciešama divu vai vairāk dalībvalstu kompetento iestāžu apspriešanās**, Iestāde, **■** pamatojoties uz **vienas no attiecīgo kompetento iestāžu iesniegumiem**, var pieņemt un publicēt atzinumu par uzraudzības novērtējumu, **izņemot atzinumu saistībā ar Direktīvas 2006/48/EK 19.a panta 1. punktu e) apakšpunktā minētajiem kritērijiem**. Atzinumu pieņem **nekaļējoties un jebkurā gadījumā pirms novērtējuma perioda beigām saskaņā ar Direktīvu 2007/44/EK**. Piemēro 20. pantu tām jomām, par kurām Iestāde var pieņemt atzinumu.

20. pants

Informācijas apkopošana

1. Pēc Iestādes pieprasījuma **dalībvalstu** kompetentās iestādes **■** sniedz Iestādei visu nepieciešamo informāciju, lai tā varētu veikt šajā regulā noteiktos pienākumus, **ja adresātam ir likumīga piekļuve attiecīgajiem datiem un ja informācijas pieprasījums ir samērīgs ar konkrētā pienākuma raksturu.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

1.a Iestāde var arī pieprasīt, lai informācija tiktu sniegta regulāri. **Šajos pieprasījumos iespēju robežās izmanto vienotu ziņojumu formātu.**

1.b *Pēc dalībvalsts kompetentās iestādes pamatota pieprasījuma Iestāde var sniegt visu vajadzīgo informāciju, lai kompetentā iestāde varētu veikt savus pienākumus, saskaņā ar dienesta noslēpumu ievērošanas pienākumu, kas noteikts nozaru tiesību aktos un 56. pantā.*

1.c *Pirms informācijas pieprasīšanas saskaņā ar šo pantu, un lai izvairītos no ziņošanas pienākuma dublēšanās, Iestāde vispirms ņem vērā visu attiecīgo esošo statistiku, ko sagatavojusi, izplatījusi un izstrādājusi Eiropas Statistikas sistēma un Eiropas Centrālo banku sistēma.*

2. Ja informācija nav pieejama vai kompetentās iestādes to nesniedz laikus, Iestāde var adresēt **pilnīgi dibinātu un pamatotu pieprasījumu citām uzraudzības iestādēm, Finanšu ministrijai, kuras rīcībā ir uzraudzības informācija, attiecīgās dalībvalsts centrālajai bankai vai statistikas birojam.**

2.a *Ja informācija nav pieejama vai tā nav laikus sniegta saskaņā ar 1., 1.a, 1.b, 1.c un 2. punktu, Iestāde var nosūtīt pienācīgi pamatotu un argumentētu pieprasījumu tieši attiecīgajiem finanšu tirgus dalībniekiem. Pamatotajā pieprasījumā paskaidro, kādēļ ir vajadzīgi dati par katru attiecīgo finanšu tirgus dalībnieku.*

Iestāde informē iesaistītās kompetentās iestādes par pieprasījumiem saskaņā ar 2. un 2.a punktu.

Pēc Iestādes pieprasījuma kompetentās iestādes ■ palīdz Iestādei iegūt šādu informāciju.

3. Iestāde var izmantot ■ **saskaņā ar šo pantu** saņemto konfidenciālo informāciju tikai, lai nodrošinātu šajā regulā noteikto pienākumu izpildi.

21. pants

Attiecības ar ESRK

1. ■ Iestāde **cieši un regulāri** sadarbojas ar ESRK.

2. Tā regulāri sniedz ESRK jaunāko informāciju, kas tai nepieciešama noteikto uzdevumu izpildei. Visu ESRK uzdevumu izpildei nepieciešamo informāciju, kas netiek sniegta pārskata vai apkopojuma veidā, Iestāde, pamatojoties uz motivētu pieprasījumu, nekavējoties sniedz ESRK saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [ESRK] [15.] pantu. **Iestādes rīcībā, sadarbojoties ar ESRK, ir atbilstīgas iekšējās procedūras konfidenciālas informācijas nosūtīšanai, jo īpaši attiecībā uz atsevišķiem finanšu tirgus dalībniekiem.**

3. Saskaņā ar 4. un 5. punktu Iestāde nodrošina pienācīgus pasākumus attiecībā uz Regulas (EK) Nr. .../2010 [ESRK] [16.] pantā minēto ESRK brīdinājumiem un ieteikumiem.

4. Saņemot Iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu, Iestāde nekavējoties sasauc Uzraudzības padomes sanāksmi un novērtē šāda brīdinājuma vai ieteikuma ietekmi uz tās uzdevumu izpildi.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Pamatojoties uz atbilstīgu lēmumu pieņemšanas procedūru, tā pieņem lēmumu par **jebkādiem** veicamajiem pasākumiem, atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas ar šo regulu, lai risinātu brīdinājumos un ieteikumos minētos jautājumus.

Ja iestāde nerīkojas saskaņā ar ieteikumu, tā paskaidro **Eiropas Parlamentam, Padomei un ESRK** savas rīcības iemeslus.

5. Saņemot kompetentajai valsts uzraudzības iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu, Iestāde attiecīgā gadījumā izmanto pilnvaras, kas tai piešķirtas ar šo regulu, lai nodrošinātu savlaicīgu izpildi.

Ja ieteikuma saņēmējs nevēlas ievērot ESRK ieteikumu, tas informē Uzraudzības padomi un apspriežas ar to par šādas rīcības iemesliem.

Informējot **Padomi un ESRK** saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [ESRK] [17.] pantu, kompetentā iestāde pienācīgi ņem vērā Uzraudzības padomes viedokli.

6. Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus, Iestāde maksimāli ņem vērā ESRK brīdinājumus un ieteikumus.

22. pants

Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupa

1. Lai **palīdzētu veicināt** apspriešanos ar ieinteresētajām personām jomās, kuras ir saistītas ar Iestādes uzdevumiem, tiek izveidota Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupa. **Ar Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupu apspriežas par pasākumiem, kas veicami saskaņā ar 7. pantu attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem un īstenošanas tehniskajiem standartiem, kā arī tādā mērā, ka tas neskar atsevišķus finanšu tirgus dalībniekus, arī par 8. panta jautājumiem attiecībā uz pamatnostādņēm un ieteikumiem. Ja pasākumi jāveic nekavējoties, un apspriešanās nav iespējama, Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupai informāciju sniedz iespējami drīz.**

Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupa tiekas ne retāk kā četras reizes gadā.

2. Vērtspapīru un tirgus nozares ieinteresēto personu grupā ir 30 locekļi, kuri proporcionāli pārstāv **Eiropas Savienības** ■ noguldījumu sabiedrības, to **darbnieku pārstāvjus**, kā arī patērētājus ■, finanšu pakalpojumu lietotājus **un MVU pārstāvjus**. **Ne mazāk kā 5 locekļi ir neatkarīgi vadošo akadēmisko aprindu pārstāvji. Finanšu tirgus dalībniekus pārstāv ne vairāk kā 10 locekļi.**

3. Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupas locekļus ieceļ Iestādes Uzraudzības padome, pamatojoties uz attiecīgo ieinteresēto pušu ierosinājumiem.

Pieņemot lēmumu, Uzraudzības padome pēc iespējas nodrošina atbilstīgu ģeogrāfisko **un dzimumu** līdzsvaru un ieinteresēto personu pārstāvību **Eiropas Savienībā**.

4. Iestāde nodrošina Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupai **visu nepieciešamo informāciju un** pienācīgu sekretariāta atbalstu.

Tiem ieinteresēto personu grupas locekļiem, kuri pārstāv bezpeļņas organizācijas, nosaka pienācīgu ceļa izdevumu kompensāciju. Par tehniskiem jautājumiem Grupa var izveidot darba grupas. Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupas locekļu pilnvaru termiņš ir divarpus gadi, pēc kura beigām tiek organizēta jauna atlases procedūra.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Grupus locekļus var iecelt atkārtoti, bet ne vairāk kā divus termiņus pēc kārtas.

5. Vērtspapīru un tirgus nozares ieinteresēto personu grupa var sniegt atzinumus un konsultācijas Iestādei par visiem jautājumiem saistībā ar Iestādes uzdevumiem, **īpašu uzmanību pievēršot uzdevumiem, kas noteikti 7. līdz 7.e pantā, 8., 10., 14., 15. un 17. pantā.**

6. Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupa pieņem savu reglamentu, **par ko vienojušās divas trešdaļas locekļu.**

7. Iestāde publicē Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupas atzinumus, ieteikumus un apspriežu rezultātus.

23. pants

Aizsargpasākumi

1. **■** Ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar **10. panta 2. punktu vai 11.pantu** pieņemts lēmums **tieši un būtiski** skar tās fiskālos pienākumus, tā **desmit darba dienu laikā pēc Iestādes lēmuma paziņošanas kompetentajai iestādei informē Iestādi, Komisiju un Eiropas Parlamentu. Paziņojumā dalībvalsts sniedz pamatojumu un ietekmes novērtējumu, norādot, cik lielā mērā lēmums skar tās fiskālos pienākumus.**

2. **■** Viena mēneša laikā pēc dalībvalsts paziņojuma saņemšanas Iestāde informē dalībvalsti par tās lēmuma spēkā esību vai grozīšanu, vai atcelšanu.

Ja Iestāde nosaka, ka tās lēmums paliek spēkā **vai ka tā maina lēmumu**, Padome **■ pieņem lēmumu par to, vai Iestādes lēmums paliek spēkā vai tiek atcelts. Lēmumu par Iestādes lēmuma palikšanu spēkā pieņem ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Lēmumu par Iestādes lēmuma atcelšanu pieņem ar tās locekļu kvalificētu balsu vairākumu. Nevienā no šiem gadījumiem netiek ņemts vērā attiecīgo dalībvalstu balsojums.**

3. **■** Ja Padome nepieņem lēmumu desmit darbadienu laikā **saskaņā ar 10. pantu un viena mēneša laikā saskaņā ar 11. pantu**, Iestādes lēmums paliek spēkā.

3.a **Ja no lēmuma, ko pieņem saskaņā ar 10. pantu, izriet to fondu izmantošana, kas izveidoti atbilstīgi 12.d vai 12.e pantam, dalībvalstis var nevērsties Padomē, lai Iestādes lēmumu atstātu spēkā vai atceltu.**

24. pants

Lēmumu pieņemšanas procedūras

1. Pirms **šajā regulā** minēto lēmumu pieņemšanas Iestāde informē lēmumu **visus minētos** adresātus par tās nodomu pieņemt lēmumu, nosakot termiņu, kurā lēmumu adresāti var paust savu viedokli par attiecīgo jautājumu, pienācīgi ņemot vērā jautājuma izskatīšanas steidzamību, **sarežģītību un iespējamās sekas. To, kā minēts 9. panta 4. punktā, atbilstoši piemēro attiecībā uz ieteikumiem.**

2. Iestāde savos lēmumos norāda iemeslus, uz kuriem šie lēmumi ir pamatoti.

3. Iestādes lēmumu adresāti tiek informēti par šajā regulā paredzētajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

4. Pieņemot lēmumu saskaņā ar 10. panta 2. vai 3. punktu, Iestāde šādu lēmumu pārskata ik pēc atbilstīga laikposma.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

5. Iestādes saskaņā ar 9., 10. un 11. pantu pieņemtos lēmumus publicē, un tajos norāda iesaistītās kompetentās iestādes vai finanšu tirgu dalībnieka identitāti un lēmuma satura būtiskākos aspektus, **ja vien šāda publikācija nav pretrunā ar finanšu tirgu dalībnieku likumīgajām interesēm** attiecībā uz to komercnoslēpumu aizsardzību **vai ja tā var nopietni apdraudēt finanšu tirgu parasto darbību un integritāti vai visas Eiropas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.**

III NODAĻA

ORGANIZĀCIJA

1. sadaļa

Uzraudzības padome

25. pants

Sastāvs

1. Uzraudzības padomi veido:

- (a) priekšsēdētājs, kuram nav balsstiesību;
- (b) par **finanšu tirgus dalībnieku uzraudzību atbildīgie valsts iestāžu vadītāji** katrā dalībvalstī, **kuri tiekas klātienē vismaz divas reizes gadā;**
- (c) viens Komisijas pārstāvis, kam nav balsstiesību;
- (d) viens ESRSK pārstāvis, kam nav balsstiesību;
- (e) pa vienam pārstāvim no pārējām divām Eiropas uzraudzības iestādēm, kam nav balsstiesību.

1.a Uzraudzības padome ar Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupu rīko kopīgas sanāksmes vismaz divas reizes gadā.

2. Katra kompetentā iestāde **■** atbild par augsta līmeņa vietnieka izvirzīšanu amatam no **tās darbinieku vidus**, kurš var aizvietot 1. punkta b) apakšpunktā minēto Uzraudzības padomes locekli gadījumā, ja šī persona nevar ierasties.

2.a Dalībvalstīs, kurās uzraudzību saskaņā ar šo regulu veic vairāk nekā viena iestāde, šīs iestādes vienojas par kopīgu pārstāvi. Tomēr, ja Uzraudzības padomē paredzēts izskatīt jautājumu, kas neietilpst tādas valsts iestādes kompetencē, kuru pārstāv 1. punkta b) apakšpunktā minētais loceklis, šāds loceklis var ņemt līdzi attiecīgās valsts iestādes pārstāvi, kam nav balsstiesību.

3. Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvai 97/9/EK, 1. punkta b) apakšpunktā minētajam Uzraudzības padomes loceklim attiecīgā gadījumā var pievienoties pārstāvis no attiecīgajam struktūrām, kas pārvalda **ieguldītāju** kompensācijas sistēmas katrā dalībvalstī; šim pārstāvim nav balsstiesību.

4. Uzraudzības padome pieņem lēmumu par novērotāju līdzdalību.

Uzraudzības padomes sanāksmēs var piedalīties izpilddirektors, kuram nav balsstiesību.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

26. pants

Iekšējās komitejas un darba grupas

1. Uzraudzības padome var izveidot iekšējās komitejas vai darba grupas īpašu Uzraudzības padomes noteikto uzdevumu veikšanai un paredzēt konkrētu skaidri definētu uzdevumu un lēmumu deleģēšanu iekšējām komitejām vai darba grupām, valdei vai priekšsēdētājam.

2. Šīs regulas 11. panta nolūkā Uzraudzības padome sasauca **neatkarīgu** darba grupu, **kurai ir proporcionāls locekļu sastāvs**, lai atvieglotu **objektīvu** strīda risināšanu, un to veido priekšsēdētājs un divi padomes biedri, kas nav to **kompetento** iestāžu pārstāvji, kuras ir iesaistītas strīdā, **un kam šajā konfliktā nav nekādu interešu, ne arī tiešas saistības ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm.**

2.a *Saskaņā ar 11. panta 2. punktu darba grupa izstrādā lēmuma priekšlikumu, kas galīgajā redakcijā jāpieņem Uzraudzības padomei, ievērojot 29. panta 1. punkta trešajā daļā izklāstīto procedūru.*

2.b *Uzraudzības padome pieņem 2. punktā minētās darba grupas reglamentu.*

27. pants

Neatkarība

Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus, priekšsēdētājs un Uzraudzības padomes locekļi, kuriem ir balsstiesības, rīkojas neatkarīgi un objektīvi **vienīgi Savienības interesēs kopumā** un nelūdz, un nepieņem **Savienības** iestāžu vai struktūru, dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Dalībvalstis, Savienības iestādes un citas valsts vai privātas struktūras nemēģina ietekmēt Uzraudzības padomes locekļus, tiem veicot savus pienākumus.

28. pants

Uzdevumi

1. Uzraudzības padome sniedz norādījumus par Iestādes darbu un ir atbildīga par II nodaļā minēto lēmumu pieņemšanu.

2. Uzraudzības padome pieņem viedokļus, ieteikumus un lēmumus un sniedz II nodaļā minētās konsultācijas.

3. Uzraudzības padome ieceļ priekšsēdētāju.

4. Uzraudzības padome katru gadu līdz 30. septembrim, pamatojoties uz valdes priekšlikumu, apstiprina Iestādes darba programmu nākamajam gadam un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informatīvā nolūkā.

Darba programmu pieņem, neskarot ikgadējo budžeta procedūru, un dara zināmu sabiedrībai.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

4.a Pamatojoties uz Valdes priekšlikumu, Uzraudzības padome pieņem Iestādes ikgadējo darbības ziņojumu, tostarp par to, kā pildīti priekšsēdētāja pienākumi, balstoties uz 38. panta 7. punktā minēto gada ziņojuma projektu, un katru gadu līdz 15. jūnijam nosūta šo ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai, Revīzijas palātai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai. Pārskats ir publiski pieejams.

5. Uzraudzības padome pieņem Iestādes daudzgadu darba programmu un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informatīvā nolūkā.

Daudzgadu darba programmu pieņem, neskarot ikgadējo budžeta procedūru, un dara zināmu sabiedrībai.

6. Uzraudzības padome **pieņem** ■ budžetu saskaņā ar 49. pantu.

7. Uzraudzības padome īsteno disciplinārās pilnvaras attiecībā uz priekšsēdētāju un izpilddirektoru un var atbrīvot viņus no amata saskaņā attiecīgi ar 33. panta 5. punktu vai 36. panta 5. punktu.

29. pants

Lēmumu pieņemšana

1. ■ Uzraudzības padomes lēmumus pieņem ar **tās** locekļu vienkāršu balsu vairākumu **saskaņā ar principu, ka katram loceklim ir viena balss**.

Par 7. un 8. pantā minētajām darbībām, kā arī pasākumiem un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar VI nodaļu, un atkāpjoties no pirmās daļas, Uzraudzības padome pieņem lēmumus ar tās locekļu kvalificētu balsu vairākumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktu un Līgumam par Eiropas Savienību un LESD pievienotā protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 3. pantu.

Attiecībā uz lēmumiem saskaņā ar 11. panta 3. punktu, konsolidētās uzraudzības iestādes lēmumiem darba grupas ierosinātu lēmumu uzskata par pieņemtu, ja to apstiprina ar vienkāršu balsu vairākumu, ja vien to nenoraida locekļi, kas veido bloķējošo balsu mazākumu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktā un Līgumam par Eiropas Savienību un LESD pievienotā protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 3. pantā.

Attiecībā uz citiem lēmumiem saskaņā ar 11. panta 3. punktu darba grupas ierosinātus lēmumus pieņem ar Uzraudzības padomes locekļu vienkāršu balsu vairākumu, ievērojot principu, ka katram loceklim ir viena balss.

2. Uzraudzības padomes sanāksmes sasauc un vada priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko izteikusi trešdaļa tās biedru.

3. Uzraudzības padome pieņem un publicē savu reglamentu.

4. Reglamentā detalizēti nosaka balsošanas kārtību, tostarp nepieciešamības gadījumā noteikumus par kvorumiem. Locekļi, kuriem nav balsstiesību, un novērotāji, izņemot priekšsēdētāju un izpilddirektoru, nepiedalās Uzraudzības padomes diskusijās par atsevišķiem finanšu tirgu dalībniekiem, ja vien 61. pantā vai 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos nav paredzēts citādi.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. sadaļa

Valde

30. pants

Sastāvs

1. Valdi veido priekšsēdētājs **■** un **seši citi** Uzraudzības padomes locekļi, **kurus ievēlējuši Uzraudzības padomes balsstiesīgie** locekļi.

Katram loceklim, izņemot priekšsēdētāju, ir vietnieks, kas var aizvietot valdes locekli, ja konkrētā persona nevar ierasties.

Uzraudzības padomes ievēlēto locekļu pilnvaru termiņš ir divarpus gadi. Termiņu drīkst pagarināt vienu reizi. **Uzraudzības padomes sastāvs ir līdzsvarots un proporcionāls, kā arī atspoguļo visu Eiropas Savienību kopumā. Pilnvaras pārklājas, un tiek veikti attiecīgi pasākumi rotācijas nodrošināšanai.**

2. Valdes lēmumus pieņem, pamatojoties uz klātesošo locekļu balsu vairākumu. Katram loceklim ir viena balss.

Izpilddirektors **un Komisijas pārstāvis** piedalās valdes sanāksmēs bez tiesībām balsot.

Komisijas pārstāvim ir tiesības balsot par 49. pantā minētajiem jautājumiem.

Valde pieņem un publicē savu reglamentu.

3. Valdes sanāksmes sasauc un vada priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko izteikusi trešdaļa tās locekļu.

Valde sanākumi organizē vismaz pirms katras Uzraudzības padomes sanāksmes un tik bieži, cik to uzskata par nepieciešamu. Sanākumi organizē vismaz **piecas reizes gadā ■** sesijā.

4. Atbilstīgi reglamentam valdes locekļiem var palīdzēt konsultanti vai eksperti. **Locekļi, kuriem nav balsstiesību, izņemot izpilddirektoru, nepiedalās valdes apspriedēs par atsevišķām finanšu iestādēm.**

31. pants

Neatkarība

Valdes locekļi rīkojas neatkarīgi un objektīvi **vienīgi visas Savienības** interesēs, nelūdzot un nepieņemot **Savienības** iestāžu vai struktūru, dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Ne dalībvalstis, ne Eiropas Savienības iestādes vai struktūras un citas valsts vai privātas struktūras nemēģina ietekmēt Uzraudzības padomes locekļus.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

32. pants

Uzdevumi

1. Valde nodrošina, ka iestāde īsteno savu misiju un veic tai saskaņā ar šo regulu uzticētos uzdevumus.
2. Valde ierosina ikgadējo un daudzgadu darba programmu, kas jāpieņem Uzraudzības padomei.
3. Valde īsteno budžeta pilnvaras saskaņā ar 49. un 50. pantu.
4. Valde pieņem iestādes personāla politikas plānu un saskaņā ar 54. panta 2. punktu nepieciešamos Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā — Personāla noteikumi) ieviešanas pasākumus.
5. Saskaņā ar 58. pantu valde pieņem īpašus noteikumus par piekļuves tiesībām iestādes dokumentiem.
6. Valde **iesniedz Uzraudzības padomei apstiprināšanai un tālākai nosūtīšanai** Eiropas Parlamentam priekšlikumu par Iestādes ikgadējo darbības ziņojumu, **tostarp par to, kā pildīti priekšsēdētāja pienākumi**, balstoties uz 38. panta 7. punktā minēto gada ziņojuma projektu **■**.
7. Valde pieņem un publicē savu reglamentu.
8. Saskaņā ar 44. panta 3. punktu un 44. panta 5. punktu valde ieceļ un atbrīvo no amata Apelācijas padomes locekļus.

3. sadaļa

Priekšsēdētājs

33. pants

Ieceļšana un uzdevumi

1. Iestādi pārstāv priekšsēdētājs, kas ir uz pilnu slodzi strādājošs neatkarīgs profesionālis.

Priekšsēdētājs atbild par Uzraudzības padomes darba sagatavošanu un vada Uzraudzības padomes un valdes sanāksmes.

2. Priekšsēdētāju saskaņā ar atklātu atlases procedūru, **ko organizē un vada Komisija**, ieceļ *Uzraudzības padome*, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu.

Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam sarakstu ar trim labākajiem kandidātiem. Pēc šo kandidātu uzklausišanas Eiropas Parlaments no viņu vidus izraugās vienu kandidātu. Šādi izraudzīto kandidātu apstiprina Uzraudzības padome.

Vēl Uzraudzības padome no savu locekļu vidus ievēl vietnieku, kas veic priekšsēdētāja funkcijas viņa prombūtnes laikā. **Šis vietnieks nav Valdēs loceklis.**

3. Priekšsēdētāja pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un to drīkst pagarināt vienu reizi.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

4. Deviņu mēnešu laikposmā pirms priekšsēdētāja piecu gadu pilnvaru termiņa beigām Uzraudzības padome izvērtē:

(a) pirmajā pilnvaru termiņā gūtos rezultātus un veidus, kādos tie panākti;

(b) nākamajiem gadiem paredzētos iestādes pienākumus un prasības.

Ņemot vērā novērtējumu, Uzraudzības padome, ja tā saņem Eiropas Parlamenta apstiprinājumu, var vienreiz pagarināt priekšsēdētāja pilnvaru termiņu.

5. Priekšsēdētāju var atbrīvot no amata tikai **Eiropas Parlaments, pamatojoties uz** Uzraudzības padomes lēmumu **█**.

Priekšsēdētājam nav tiesību aizliegt Uzraudzības padomei apspriest jautājumus, kas saistīti ar priekšsēdētāju, īpaši attiecībā uz nepieciešamību atbrīvot viņu no amata, un viņš nedrīkst iesaistīties pārrunās par šo jautājumu.

34. pants

Neatkarība

Neskarot Uzraudzības padomes lomu attiecībā uz priekšsēdētāja uzdevumiem, priekšsēdētājs nelūdz un nepieņem Kopienas iestāžu vai struktūru, dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Dalībvalstis, Savienības iestādes un jebkādas citas valsts vai privātas iestādes nemēģina ietekmēt priekšsēdētāju pienākumu pildīšanā.

Saskaņā ar 54. pantā minētajiem Personāla noteikumiem priekšsēdētājam pēc pienākumu pildīšanas beigām jāproklamē ir pienākums izturēties godprātīgi un apdomīgi attiecībā uz amatu un labumu pieņemšanu.

35. pants

Pārskats

1. Eiropas Parlaments **un Padome** var uzaicināt priekšsēdētāju vai viņa vietnieku **█** sniegt ziņojumu **█**, pilnībā respektējot viņa neatkarību. **Priekšsēdētājs uzstājas ar ziņojumu Eiropas Parlamentā** un atbild uz **visiem tā** deputātu uzdotajiem jautājumiem, **kad vien tas nepieciešams**.

2. **Priekšsēdētājs pēc pieprasījuma un vismaz 15 dienas pirms uzstāšanās ar šā panta 1. punktā minēto paziņojumu Eiropas Parlamentam rakstiski ziņo par iestādes veiktajiem pasākumiem.**

2.a Papildus 7.a līdz 7.e, 8., 9., 10., 11.a un 18. pantā minētajai informācijai ziņojumā iekļauj arī attiecīgu informāciju, ko ad hoc kārtībā pieprasījis Eiropas Parlaments.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

4. sadaļa

Izpilddirektors

36. pants

Iecelšana

1. Iestādi vada izpilddirektors, kas ir uz pilnu slodzi strādājošs neatkarīgs profesionālis.
2. Izpilddirektoru saskaņā ar atklātu atlases procedūru pēc **Eiropas Parlamenta apstiprinājuma** ieceļ Uzraudzības padome, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu tirgu dalībniekiem un tirgu un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu un vadības pieredzi.
3. Izpilddirektora pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un to drīkst pagarināt vienu reizi.
4. Deviņu mēnešu posmā pirms izpilddirektora piecu gadu pilnvaru termiņa beigām Uzraudzības padome veic izvērtēšanu.

Izvērtēšanas laikā Uzraudzības padome īpaši izvērtē:

- (a) pirmajā pilnvaru termiņā gūtos rezultātus un veidus, kādos tie panākti;
- (b) nākamajiem gadiem paredzētos iestādes pienākumus un prasības.

Ņemot vērā novērtējumu, Uzraudzības padome var vienreiz pagarināt izpilddirektora pilnvaru termiņu.

5. Izpilddirektoru var atbrīvot no amata, tikai pamatojoties uz Uzraudzības padomes lēmumu.

37. pants

Neatkarība

Neskarot valdes un Uzraudzības padomes lomu attiecībā uz izpilddirektora uzdevumiem, izpilddirektors nelūdz un nepieņem nevienas valdības, iestādes, organizācijas vai personas, kas nav piederīga iestādei, norādījumus.

Dalībvalstis, Savienības iestādes un jebkādas citas valsts vai privātas iestādes nemēģina ietekmēt izpilddirektoru pienākumu pildīšanā.

Saskaņā ar 54. pantā minētajiem Personāla noteikumiem izpilddirektors pēc pienākumu pildīšanas beigām turpina izturēties godprātīgi un apdomīgi attiecībā uz atsevišķu amatu vai priekšrocību pieņemšanu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

38. pants

Uzdevumi

1. Izpilddirektors atbild par iestādes vadību un sagatavo valdes darbu.
2. Izpilddirektors atbild par iestādes ikgadējās darba programmas ieviešanu, ko vada Uzraudzības padome un kontrolē valde.
3. Saskaņā ar šo regulu izpilddirektors veic nepieciešamos pasākumus, īpaši pieņem iekšējos administratīvos norādījumus un publicē paziņojumus, lai nodrošinātu iestādes funkcijas.
4. Izpilddirektors sagatavo daudzgadu darba programmu, kā norādīts 32. panta 2. punktā.
5. Katru gadu līdz 30. jūnijam izpilddirektors sagatavo darba programmu nākamajam gadam, kā norādīts 32. panta 2. punktā.
6. Izpilddirektors sastāda provizorisko iestādes budžeta projektu saskaņā ar 49. pantu un izpilda iestādes budžetu saskaņā ar 50. pantu.
7. Katru gadu izpilddirektors sagatavo ziņojuma projektu, kurā viena sadaļa ir veltīta iestādes normatīvajām un pārraudzības darbībām un viena — finanšu un administratīviem jautājumiem.
8. Izpilddirektors īsteno 54. pantā noteiktās pilnvaras attiecībā uz iestādes personālu un risina personāla jautājumus.

IV NODAĻA

EIROPAS FINANŠU UZRAUDZĪBAS SISTĒMA

1. sadaļa

Eiropas Uzraudzības **iestāde** (Apvienotā komiteja)

40. pants

Izveide

1. Ar šo regulu izveido **Eiropas uzraudzības iestādi** (Apvienoto komiteju).
2. Apvienotajai komitejai ir foruma funkcijas, kurā Iestāde regulāri un cieši sadarbojas ar **pārējām EUI** un nodrošina starpnozaru konsekvenci, **jo īpaši attiecībā uz:**

— **finanšu konglomerātiem;**

— **grāmatvedību un revīziju;**

— **mikrouzraudzības rezultātā izstrādātu starpnozaru tendenču, risku un finanšu stabilitātes apdraudējumu analīzi;**

— **privāto klientu ieguldījumu projektiem;**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- *nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas apkarošanu; kā arī*
- *informācijas apmaiņu ar Eiropas Sistēmisko risku komiteju un attiecību veidošanu ar Eiropas Sistēmisko risku komiteju un Eiropas uzraudzības iestādēm.*

3. *Apvienotajai komitejai ir specializēti darbinieki, ko nodrošina trīs Eiropas uzraudzības iestādes, un šie darbinieki funkcionē kā sekretariāts.* Iestāde piešķir atbilstīgus līdzekļus ■ administratīvajiem, infrastruktūras un ekspluatācijas izdevumiem.

40.a pants

Uzraudzība

Ja finanšu iestāde darbojas dažādās nozarēs, Apvienotā komiteja atrisina domstarpības saskaņā ar šīs regulas 42. pantu.

41. pants

Sastāvs

1. Apvienoto komiteju veido Eiropas **uzraudzības iestāžu** priekšsēdētāji un, vajadzības gadījumā, saskaņā ar 43. pantu izveidotās apakškomitejas priekšsēdētājs.

2. Izpilddirektoru, Komisijas un ESRK **pārstāvi** aicina piedalīties ■ apvienotās komitejas, kā arī 43. pantā minēto apakškomiteju sanāksmēs kā novērotājus.

3. ■ Apvienotās komitejas priekšsēdētāju iecel uz vienu gadu pēc rotācijas principa no Eiropas Banku iestādes, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes priekšsēdētāju vidus. **Apvienotās komitejas priekšsēdētājs**, kas iecelts atbilstīgi šā panta 3. punktam, **tiek iecelts arī par Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas priekšsēdētāja vietnieku.**

4. ■ Apvienotā komiteja pieņem un publicē savu reglamentu. Tajā var noteikt vēl citus Apvienotās komitejas sanāksmju dalībniekus.

Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja tiekas vismaz reizi divos mēnešos.

42. pants

Kopējās nostājas un kopēji tiesību akti

II nodaļā noteikto uzdevumu ietvaros un īpaši ņemot vērā Direktīvas 2002/87/EK īstenošanu, iestāde nepieciešamības gadījumā vienojas par kopēju nostāju attiecīgi ar Eiropas **Uzraudzības** iestādi (**apdrošināšanas un fondēto pensiju jomā**) un Eiropas **Uzraudzības** iestādi (**banku jomā**).

Tiesību aktus atbilstīgi šīs regulas 7., 9., 10. vai 11. pantam attiecībā uz Direktīvas 2002/87/EK un citu tādu 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu piemērošanu, kas ietilpst arī ■ Eiropas **Uzraudzības** iestādes (**apdrošināšanas un fondēto pensiju jomā**) vai Eiropas **Uzraudzības** iestādes (**Banku jomā**) kompetencē, attiecīgajā gadījumā līdztekus pieņem Iestāde ■ Eiropas **Uzraudzības** iestāde (**apdrošināšanas un fondēto pensiju jomā**) un Eiropas **Uzraudzības** iestāde (**banku jomā**).

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

43. pants

Apakškomitejas

1. Šis regulas 42. panta nolūkā izveido ▯ apvienotās komitejas Finanšu konglomerātu apakškomiteju.
2. Šo apakškomiteju veido 41. panta 1. punktā minētās personas un viens augsta līmeņa pārstāvis no attiecīgās kompetentās iestādes pašreizējā personāla katrā dalībvalstī.
3. Apakškomiteja ievēl priekšsēdētāju no tās locekļu vidus, un priekšsēdētājs ir arī ▯ apvienotās komitejas loceklis.
4. Apvienotā komiteja var izveidot vēl citas apakškomitejas.

3. sadaļa

Apelācijas padome

44. pants

Sastāvs

1. Apelācijas padome ir apvienota **triju** Eiropas **uzraudzības iestāžu** struktūra.
2. Apelācijas padomi veido seši locekļi un seši vietnieki, kas ir personas **ar labu slavu un kuras var apliecināt** atbilstīgas zināšanas un **darba pieredzi, tostarp uzraudzības jomā, pietiekami augstā līmenī banku, apdrošināšanas, vērtspapīru tirgus nozarē vai citu finanšu pakalpojumu jomā**, izņemot kompetento iestāžu vai citu valsts vai **Savienības** iestāžu pašreizējo personālu, kas ir iesaistīts Iestādes darbībā. **Būtiskam Apelācijas padomes locekļu skaitam ir jābūt ar pietiekamām juridiskām zināšanām, lai sniegtu Iestādei profesionālas juridiskās konsultācijas par to, vai tā savas pilnvaras īsteno likuma ietvaros.**

Apelācijas padome ieceļ savu priekšsēdētāju.

Apelācijas padome lēmumus pieņem pēc vairākuma principa — vismaz ar četrām no sešām locekļu balsīm. **Ja pārsūdzētais lēmums ir šīs regulas darbības jomā, tad vismaz vienam loceklim šādā četru locekļu vairākumā ir jābūt vienam no tiem diviem Apelācijas padomes locekļiem, kurus iecēlusi Iestāde.**

Apelācijas padomi sasauc priekšsēdētājs pēc nepieciešamības.

3. Divus Apelācijas padomes locekļus un divus vietniekus ieceļ iestādes valde no Komisijas piedāvātiem atlasītiem kandidātiem pēc tam, kad Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicēts publisks aicinājums izteikt interesi, un pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi.

Pārējos locekļus ieceļ saskaņā ar Regulu (EK) Nr. .../2010 [EBI] un Regulu (EK) Nr. .../2010 [EVTI].

4. Apelācijas padomes locekļu pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Šo termiņu var pagarināt vienu reizi.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

5. Apelācijas padomes locekli, kuru iecēlusi Iestādes valde, nevar atbrīvot no amata pilnvaru termiņa laikā, ja vien nav pierādīta viņa vaina nopietnos pārkāpumos, un valde pieņem šādu lēmumu pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi.

6. Eiropas banku iestāde, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestāde un Eiropas **Vērtspapīru un tirgu iestāde ar apvienotās komitejas palīdzību** nodrošina atbilstīgu darbības un sekretariāta atbalstu Apelācijas padomei.

45. pants

Neatkarība un objektivitāte

1. Apelācijas padomes locekļi ir neatkarīgi, pieņemot lēmumus. Viņiem nav saistošu norādījumu. Viņi nedrīkst veikt citus pienākumus Iestādē, tās valdē vai Uzraudzības padomē.

2. Apelācijas padomes locekļi nedrīkst piedalīties apelācijas procedūrā, ja viņi ir personīgi ieinteresēti tajā vai arī ir iepriekš pārstāvējuši vienu no procedūrā iesaistītajām pusēm, vai ir piedalījušies tā lēmuma pieņemšanā, par kuru iesniegta apelācija.

3. Ja viena no 1. un 2. punktā minēto iemeslu vai jebkura cita iemesla dēļ Apelācijas padomes loceklis uzskata, ka cits loceklis nedrīkst piedalīties kādā apelācijas procedūrā, šis loceklis attiecīgi informē par to Apelācijas padomi.

4. Jebkura apelācijas procedūrā iesaistītā puse drīkst iebilst pret kāda Apelācijas padomes locekļa daļību, atsaucoties uz 1. un 2. punktā norādīto pamatojumu, vai arī ja ir aizdomas par neobjektivitāti.

Iebilduma pamatā nedrīkst būt locekļu tautība, kā arī nav pieņemams, ja, apzinoties iebilduma iemeslu, apelācijas procedūrā iesaistītā puse ir veikusi procesuālu darbību, kas nav iebildumu izteikšana pret Apelācijas padomes sastāvu.

5. Apelācijas padome pieņem lēmumu par to, kā rīkoties 1. un 2. punktā noteiktajos gadījumos bez attiecīgā locekļa līdzdalības.

Lai pieņemtu šādu lēmumu, attiecīgo Apelācijas padomes locekli aizstāj ar viņa vietnieku, ja vien vietnieks neatrodas līdzīgā situācijā. Ja tā ir, priekšsēdētājs ieceļ aizvietotāju no pieejamo vietnieku vidus.

6. Apelācijas padomes locekļi apņemas rīkoties neatkarīgi un sabiedrības interesēs.

Šajā nolūkā viņi pieņem paziņojumu par saistībām un paziņojumu par interesēm, norādot tādu interešu neesību, kuras var uzskatīt par kaitējošām viņu neatkarībai, vai tiešu vai netiešu interešu neesību, kuras varētu uzskatīt par kaitējošām viņu neatkarībai.

Šos paziņojumus katru gadu publicē rakstiski.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

V NODAĻA

AIZSARDZĪBAS PASĀKUMI

46. pants

Apelācijas

1. Jebkura fiziska vai juridiska persona, tostarp kompetentās iestādes, var pārsūdzēt 9., 10. un 11. pantā minētās Iestādes lēmumu un jebkuru citu lēmumu, kuru Iestāde pieņēmusi saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem tiesību aktiem un kas ir adresēts šai personai, vai lēmumu, kas, lai gan ir noformēts kā lēmums, kurš adresēts citai personai, tieši un individuāli skar šo personu.

2. Apelāciju kopā ar tās pamatojumu iesniedz rakstiski Iestādē divu mēnešu laikā pēc lēmuma paziņošanas dienas attiecīgajai personai vai, ja šāds datums neeksistē, divu mēnešu laikā pēc dienas, kurā Iestāde publicēja lēmumu.

Apelācijas padome pieņem lēmumu par apelāciju divu mēnešu laikā pēc apelācijas iesniegšanas.

3. Ar apelāciju, kas iesniegta saskaņā ar 1. punktu, nevar apturēt lēmuma piemērošanu.

Tomēr, ja Apelācijas padome uzskata, ka apstākļi to attaisno, tā var apturēt apstrīdētā lēmuma piemērošanu.

4. Ja apelācija ir pieņemama, Apelācijas padome izskata tās pamatoību. Tā ■ aicina apelācijas procedūrā iesaistītās puses noteiktā termiņā iesniegt novērojumus par tās izdotajiem paziņojumiem vai citu apelācijas procedūrā iesaistīto pušu paziņojumiem. Apelācijas procedūrā iesaistītās puses ir tiesīgas sniegt informāciju mutiski.

5. Apelācijas padome var **vai nu apstiprināt kompetentās iestādes pieņemto lēmumu, ■ vai arī** nodot lietu Iestādes kompetentajai struktūrai. Apelācijas padomes lēmums ir saistošs šai struktūrai, **un šī struktūra attiecībā uz konkrēto lietu pieņem grozītu lēmumu.**

6. Apelācijas padome pieņem un publicē savu reglamentu.

7. Apelācijas padomes pieņemtie lēmumi ir pamatoti, un Iestāde nodrošina to publisku pieejamību.

47. pants

Prasības ■ **Vispārējā** tiesā un Tiesā

1. Saskaņā ar **LESD 263. pantu** prasību var iesniegt **Vispārējā** tiesā vai Eiropas Kopienu Tiesā, apstrīdot Apelācijas padomes lēmumu, vai gadījumos, kad nav tiesību iesniegt apelāciju Apelācijas padomē, Iestādes pieņemtu lēmumu.

1.a Saskaņā ar LESD 263. pantu dalībvalstis un Savienības iestādes, kā arī ikviena fiziska vai juridiska persona par Iestādes lēmumiem var iesniegt tiešu pārsūdzību Tiesā.

2. Saskaņā ar **LESD 265. pantu** gadījumā, ja Iestādei ir pienākums rīkoties un tā nepieņem lēmumu, **Vispārējā** tiesā vai Eiropas Kopienu Tiesā var uzsākt tiesvedību par bezdarbību.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. Iestāde veic nepieciešamos pasākumus, lai īstenotu **Vispārējās** tiesas vai Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu.

VI NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

48. pants

Iestādes budžets

1. Iestādes, **kura saskaņā ar Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 185. pantu ir Eiropas iestāde**, ieņēmumus īpaši veido **jebkura no turpmāk minētajām kombinācijām**:

(a) to **valsts** iestāžu obligātie maksājumi, **kuru kompetencē ir finanšu iestāžu uzraudzība, kas tiek veikta atbilstīgi formulai, kuras pamatā ir balsu skaits, kas noteikts 3. panta 3. punktā Protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un LESD.**

(b) **Savienības** subsīdija, kas iekļauta Eiropas Savienības vispārējā budžetā (Komisijas sadaļa); **Savienība finansē Iestādi saskaņā ar budžeta lēmējinstītūcijas vienošanos, kas paredzēta 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību 47. punktā;**

(c) jebkura Iestādei iemaksātā nodeva **Savienības** tiesību aktu attiecīgajos instrumentos noteiktajos gadījumos.

2. Iestādes izdevumi ietver vismaz personāla, atalgojuma, administratīvos, infrastruktūras, **profesionālās apmācības** un ekspluatācijas izdevumus.

3. Ieņēmumiem un izdevumiem ir jābūt līdzsvarā.

4. Visu Iestādes ieņēmumu un izdevumu aprēķinus sagatavo katram finanšu gadam atbilstīgi kalendārajam gadam, un tos atspoguļo Iestādes budžetā.

49. pants

Budžeta veidošana

1. Līdz katra gada 15. februārim izpilddirektors izstrādā ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam un nosūta šo provizorisko budžeta projektu valdei **un Uzraudzības padomei** kopā ar štata plānu. Katru gadu **Uzraudzības padome**, pamatojoties uz izpilddirektora izstrādāto **un Valdes apstiprināto** provizorisko projektu, sagatavo Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmi nākamajam finanšu gadam. Līdz 31. martam **Uzraudzības padome** nosūta Komisijai šo tāmi, kā arī štata plāna projektu. Pirms tāmes pieņemšanas **Valde** apstiprina izpilddirektora sagatavoto projektu.

2. Komisija nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei (turpmāk tekstā — budžeta lēmējinstītūcija) tāmi un Eiropas Savienības vispārējā budžeta provizorisko projektu.

3. Pamatojoties uz tāmi, Komisija Eiropas Savienības vispārējā budžeta provizoriskajā projektā ieraksta tāmes, ko tā uzskata par vajadzīgām štata plānam, un subsīdijas summu, kas jāieskaita Eiropas Savienības vispārējā budžetā saskaņā ar Līguma **313. un 314. pantu.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

4. Budžeta lēmējinstītūcija pieņem Iestādes štata plānu. Budžeta lēmējinstītūcija atļauj Iestādes subsīdiju apropriāciju.

5. Iestādes budžetu pieņem **Uzraudzības padome**. Tas kļūst par galīgo budžetu pēc tam, kad ir pieņemts Eiropas Savienības vispārējā budžeta galīgais variants. Nepieciešamības gadījumā tajā veic attiecīgus labojumus.

6. Valde nekavējoties informē budžeta lēmējinstītūciju par nodomu īstenot projektu, kam var būt ievērojama finanšu ietekme uz tās budžeta finansējumu, īpaši projektu, kas saistīts ar īpašumu, piemēram, ēku īri vai iegādi. Tā attiecīgi informē Komisiju. Ja kāda no budžeta lēmējinstītūcijas filiālēm ir iecerējusi sniegt atzinumu, tā divu nedēļu laikā pēc informācijas saņemšanas par projektu informē Iestādi par savu nodomu sniegt šādu atzinumu. Ja netiek saņemta atbilde, Iestāde var turpināt iecerētās darbības veikšanu.

6.a Pirmajā Iestādes darbības gadā, kas beigsies 2011. gada 31. decembrī, budžetu apstiprina 3. līmeņa komitejas locekļi pēc apspriešanās ar Komisiju un pēc tam to nosūta apstiprināšanai Eiropas Parlamentam un Padomei.

50. pants

Budžeta izpilde un kontrole

1. Izpilddirektors veic kredītrīkotāja funkcijas un izpilda Iestādes budžetu.
2. Līdz 1. martam pēc katra finanšu gada noslēguma Iestādes grāmatvedis nosūta Komisijas kredītrīkotājam un Revīzijas palātai provizoriskos pārskatus, kam pievienots ziņojums par finanšu gada budžeta un finanšu pārvaldi. Vēl Iestādes grāmatvedis līdz nākamā gada 31. martam nosūta Uzraudzības padomei, Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par finanšu gada budžeta un finanšu pārvaldi.

Tad Komisijas kredītrīkotājs konsolidē iestāžu un decentralizēto struktūru provizoriskos pārskatus saskaņā ar 128. pantu Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 ⁽¹⁾ (turpmāk "Finanšu regula").

3. Pēc Revīzijas palātas novērojumu saņemšanas par Iestādes provizoriskajiem pārskatiem saskaņā ar Finanšu regulas 129. panta noteikumiem, izpilddirektors, uzņemoties atbildību, izstrādā Iestādes galīgos pārskatus un nosūta tos valdei viedokļa saņemšanai.

4. Valde izsaka viedokli par Iestādes galīgajiem pārskatiem.

5. Izpilddirektors līdz 1. jūlijam pēc finanšu gada noslēguma nosūta galīgos pārskatus, kā arī valdes atzinumu Uzraudzības padomes locekļiem, Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.

6. Galīgos pārskatus dara zināmus plašākai sabiedrībai.

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

7. Izpilddirektors līdz 30. septembrim nosūta Revīzijas palātai atbildi uz tās novērojumiem. Izpilddirektors nosūta šīs atbildes kopiju arī valdei un Komisijai.
8. Izpilddirektors iesniedz Eiropas Parlamentam pēc tā pieprasījuma un saskaņā ar Finanšu regulas 146. panta 3. punktu jebkuru informāciju, kas nepieciešama raitai budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras piemērošanai attiecīgajam finanšu gadam.
9. Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma atbilstīgi kvalificētam balsu vairākumam pirms N + 2 gada 15. maija piešķir Iestādei budžeta izpildes (**tostarp Iestādes visas izmaksas un ieņēmumus**) apstiprinājumu N finanšu gada budžeta izpildei.

51. pants

Finanšu noteikumi

Iestādei piemērojamos finanšu noteikumus pieņem valde pēc apspriešanās ar Komisiju. Šie noteikumi nedrīkst novirzīties no Komisijas Regulas (EK, Euratom) Nr. 2343/2002 ⁽¹⁾ noteikumiem, ja vien to nenosaka vajadzības veikt specifiskas darbības, kas nepieciešamas Iestādes funkcionēšanai, un tikai saņemot iepriekšēju Komisijas piekrišanu.

52. pants

Krāpšanas apkarošanas pasākumi

1. Lai apkarotu krāpšanu, korupciju un citas nelegālas darbības, Iestādei bez ierobežojumiem piemēro Regulas (EK) Nr. 1073/1999 noteikumus.
2. Iestāde pievienojas 1999. gada 25. maija Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienų Komisijas Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽²⁾, un nekavējoties pieņem atbilstīgus noteikumus attiecībā uz visu iestādes personālu.
3. Lēmumi un nolīgumi par finansējumu un no tiem izrietošie īstenošanas pasākumi skaidri nosaka, ka Revīzijas palāta un OLAF nepieciešamības gadījumā var veikt iestādes izmaksāto līdzekļu saņēmēju, kā arī par šo līdzekļu sadali atbildīgā personāla, pārbaudes uz vietas.

VII NODAĻA

VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI

53. pants

Privilēģijas un imunitāte

Iestādei un tās personālam piemēro Eiropas Kopienų Protokolu par privilēģijām un imunitāti.

⁽¹⁾ OV L 357, 31.12.2002., 72. lpp.

⁽²⁾ OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

54. pants

Personāls

1. Uz Iestādes personālu, tostarp izpilddirektoru **un tās priekšsēdētāju**, attiecas Personāla noteikumi, Citu ierēdņu nodarbinātības nosacījumi un Eiropas **Savienības** iestāžu kopīgi pieņemtie piemērošanai paredzētie noteikumi.
2. Valde, vienojoties ar Komisiju, pieņem nepieciešamos īstenošanas pasākumus saskaņā ar Personāla noteikumu 110. pantā paredzētajām procedūrām.
3. Attiecībā uz personālu Iestāde īsteno pilnvaras, kas piešķirtas iecelējinstitūcijai saskaņā ar Personāla noteikumiem un institūcijai, kura ir tiesīga noslēgt līgumus saskaņā ar Citu ierēdņu nodarbinātības nosacījumiem.
4. Valde pieņem noteikumus, ar ko atļauj darbam Iestādē norīkot dalībvalstu ekspertus.

55. pants

Iestādes atbildība

1. Nelīgumiskas atbildības gadījumā Iestāde saskaņā ar vispārējiem principiem, kas dalībvalstu tiesību aktos ir kopīgi, atlīdzina jebkurus zaudējumus, kuri radušies tās darbības rezultātā vai kurus izraisījis tās personāls, veicot savus pienākumus. Eiropas Kopienu Tiesas piekritībā ir visi strīdi, kas saistīti ar šādu zaudējumu atlīdzināšanu.
2. Iestādes personāla personīgo finanšu atbildību un disciplināro atbildību pret Iestādi regulē attiecīgi noteikumi, kuri attiecas uz Iestādes personālu.

56. pants

Dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums

1. Uz Uzraudzības padomes un Valdes locekļiem, izpilddirektoru un Iestādes personāla locekļiem, tostarp dalībvalstu apstiprinātajām pagaidu amatpersonām **un visām citām personām, kas uz līguma pamata pilda Iestādes uzdevumus**, attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas prasības saskaņā ar Līguma **par LESD 339. pantu** un attiecīgie **Savienības** tiesību aktu noteikumi pat pēc pienākumu veikšanas beigām.

Saskaņā ar 54. pantā minētajiem Personāla noteikumiem, darbiniekiem joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un apdomīgi attiecībā uz dažu amatu un priekšrocību pieņemšanu pēc tam, kad viņa pilnvaras ir beigušās.

Ne dalībvalstis, ne Eiropas Savienības iestādes vai struktūras un citas valsts vai privātas struktūras nemēģina ietekmēt Iestādes darbiniekus.

2. Neskarot krimināllikumā noteiktos gadījumus, konfidenciālu informāciju, ko 1. punktā minētās personas saņēmušas, veicot amata pienākumus, nedrīkst atklāt nevienai citai personai vai iestādei, izņemot kopsavilkuma vai apkopotā veidā, lai nevarētu identificēt **atsevišķas** finanšu **iestādes**.

Turklāt 1. punktā un šā punkta pirmajā apakšpunktā noteiktais pienākums neliedz Iestādei un valsts uzraudzības iestādēm izmantot informāciju 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu izpildei un īpaši tiesvedībai attiecībā uz lēmumu pieņemšanu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. Atbilstīgi 1. un 2. punkta noteikumiem Iestādei nav aizliegts apmainīties ar informāciju ar valsts uzraudzības iestādēm saskaņā ar šo regulu un citiem finanšu tirgu dalībniekiem piemērojamiem **Savienības** tiesību aktiem.

I

57. pants

Datu aizsardzība

Šī regula neskar dalībvalstu saistības attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK vai Iestādes saistības attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001, veicot tās pienākumus.

58. pants

Dokumentu pieejamība

1. Iestādē glabātajiem dokumentiem piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001.
2. Valde līdz 2011. gada 31. maijam pieņem praktiskus pasākumus Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanai.
3. Par lēmumiem, kurus Iestāde pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu, var iesniegt sūdzību tiesībsargam vai, ja nepieciešams, iesniegt prasību Eiropas Kopienu Tiesā pēc apelācijas iesniegšanas Apelācijas padomei saskaņā ar attiecīgi **LESD 228. un 263. pantā** ietvertajiem nosacījumiem.

59. pants

Valodu lietojums

1. Iestādei piemēro Padomes Regulas Nr. 1 ⁽¹⁾ noteikumus.
2. Valde pieņem lēmumu par iekšējo valodu lietojumu Iestādē.
3. Tulkošanas pakalpojumus, kas nepieciešami Iestādes darbības nodrošināšanai, sniedz Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs.

60. pants

Mītnes līgums

Nepieciešamo kārtību attiecībā uz Iestādei paredzēto atrašanās vietu dalībvalstī un telpām, kuru pieejamību nodrošina šī dalībvalsts, kā arī specifiskos noteikumus, kas šajā dalībvalstī piemērojami izpilddirektoram, valdes locekļiem, Iestādes darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka Mītnes līgumā starp Iestādi un dalībvalsti, kas noslēgts pēc valdes apstiprinājuma saņemšanas.

Šī dalībvalsts nodrošina iespējami labākos apstākļus, lai gādātu par atbilstīgu Iestādes darbību, tostarp daudzvalodu, uz Eiropu orientētas apmācības un piemērotus transporta savienojumus.

⁽¹⁾ OV 17, 6.10.1958., 385/58. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

61. pants

Trešo valstu līdzdalība

1. Iestādes darbā var piedalīties valstis, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis un kas ir noslēgušas nolīgumus ar **Eiropas Savienību**, saskaņā ar kuriem tās ir pieņēmušas un piemēro **Savienības** tiesību aktus Iestādes kompetences jomā saskaņā ar 1. panta 2. punktu.

1.a Iestādes var ļaut piedalīties trešām valstīm, piemērojot 1. panta 2. punktā minētajās Iestādes kompetenču jomās par līdzvērtīgiem atzītus tiesību aktus, kā tas paredzēts starptautiskajos nolīgumos, ko Savienība noslēgusi saskaņā ar LESD 216. pantu.

2. Saskaņā ar šo nolīgumu attiecīgajiem noteikumiem nosaka kārtību, īpaši attiecībā uz šo valstu iesaistīšanās būtību, apjomu un procesuālajiem aspektiem Iestādes darbā, tostarp noteikumus attiecībā uz finanšu iemaksām un personālu. Tajos var paredzēt pārstāvniecību — kā novērotājiem — Uzraudzības padomē, un ar tiem nodrošina, ka šīs valstis nepiedalās diskusijās, kas attiecas uz **atsevišķām** finanšu **iestādēm**, izņemot tiešas intereses gadījumā.

VIII NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

62. pants

Sagatavošanas darbības

-1. Laikposmā starp šīs regulas stāšanās spēkā un Iestādes izveidošanu Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja, cieši sadarbojoties ar Komisiju, veic sagatavošanas darbus Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas aizstāšanai ar Iestādi.

1. **Pēc Iestādes izveidošanas** Komisija atbild par Iestādes administratīvo izveidi un sākotnējo administratīvo darbību, līdz Iestāde ir spējīga pati izpildīt savu budžetu.

Šajā nolūkā Komisija var uz ierobežotu laiku iecelt vienu amatpersonu izpilddirektoru funkciju veikšanai līdz brīdim, kad izpilddirektors uzņemas pienākumu veikšanu pēc tam, kad viņu iecēlusi Uzraudzības padome saskaņā ar 36. pantu. **[Šis periods ilgst kamēr Iestāde ir administratīvi spējīga pati izpildīt savu budžetu.]**

2. Pagaidu izpilddirektors var atļaut veikt visus maksājumus, ko sedz ar kredītiem, kuri iekļauti Iestādes budžetā, pēc valdes apstiprinājuma saņemšanas un var slēgt līgumus, tostarp darba līgumus pēc Iestādes štata plāna pieņemšanas.

3. 1. un 2. punkts neskar Uzraudzības padomes un valdes pilnvaras.

3.a Iestādi uzskata par Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas tiesību pārņēmēju. Visus Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas aktīvus un pasīvus un visas tās nepabeigtās darbības var nodod Iestādei. Neatkarīgs revidents izstrādā pārskatu, kurā ir norādīts Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas galīgais aktīvu un pasīvu stāvoklis nodošanas dienā. Pirms notiek aktīvu un pasīvu nodošana, šo pārskatu revidē un apstiprina Eiropas vērtspapīru regulatoru komitejas locekļi un Komisija.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

63. pants

Pārejas noteikumi par personālu

1. Atkāpjoties no 54. panta, visus darba līgumus **un norikojuma līgumus**, kurus noslēguši Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja vai tās sekretariāts un kas ir spēkā šīs regulas piemērošanas dienā, īsteno līdz to beigu termiņam. Šos līgumus nedrīkst pagarināt.

2. Visiem 1. punktā **minētajiem** personāla locekļiem **■**, piedāvā noslēgt pagaidu līgumus saskaņā ar Citu ierēdņu nodarbinātības nosacījumu 2. panta a) apakšpunktu atbilstīgi Iestādes štata plānā noteiktajām dažādajām kategorijām.

Iekšējo atlasī, ko veic tikai starp tiem darbiniekiem, **kas minēti 1. punktā un** kas ir noslēguši līgumu ar Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteju vai tās sekretariātu, pēc šīs regulas spēkā stāšanās veic Iestāde, kurai ir tiesības noslēgt līgumus, lai pārbaudītu nolīgstamo personu spējas, lietderību un godprātību. **Iekšējā atlases procedūrā pilnībā ņem vērā prasmes un pieredzi, ko persona parādījusi, pildot savus amata pienākumus pirms pieņemšanas darbā.**

3. Atkarībā no veicamo funkciju tipa un līmeņa sekmīgajiem kandidātiem piedāvā pagaidu darbinieka līgumu, kura darbības termiņš atbilst vismaz laikposmam, kas atlicis saskaņā ar iepriekšējo līgumu.

4. Attiecīgos valstu tiesību aktus par darba līgumiem un citiem atbilstīgajiem instrumentiem turpina piemērot tiem darbiniekiem, ar kuriem iepriekš līgumi nav noslēgti, kas izvēlas nekandidēt uz pagaidu darbinieka līguma noslēgšanu vai kuriem netiek piedāvāts pagaidu darbinieka līgums saskaņā ar 2. punktu.

63.a pants

Valsts noteikumi

Dalībvalstis paredz attiecīgus noteikumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu īstenošanu.

64. pants

Grozījumi

Ar šo tiek grozīts Padomes un Parlamenta lēmums **Nr. 716/2009/EK**, ar ko nosaka Kopienas programmas izveidi, lai atbalstītu īpašas darbības finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un auditu jomā, ciktāl Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja tiek izslēgta no šā lēmuma pielikuma B sadaļā minētā līdzekļu saņēmēju saraksta.

65. pants

Atcelšana

Ar šo, **sākot no 2011. gada 1. janvāra**, tiek atcelts Komisijas Lēmums 2009/77/EK, ar ko izveido Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteju.

66. pants

Pārskatīšanas klauzula

-1. Līdz ... (*) Komisija iesniedz Padomei un Eiropas Parlamentam vajadzīgos regulu priekšlikumus, lai pastiprinātu to iestāžu uzraudzību, kas var radīt 12.b pantā paredzēto sistēmisko risku, un jaunas finanšu krīžu pārvarēšanas sistēmas izveidošanu, tostarp arī finansēšanas pasākumu noteikšanu.

(*) Seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

1. Līdz ... (*) un pēc tam ik pēc trīs gadiem Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei nepieciešamos priekšlikumus, lai izveidotu uzticamas noregulējuma sistēmas, tostarp tirgus dalībnieku ieguldījumu shēmas sistēmisko risku novēršanai, un publicē vispārēju pārskatu par pieredzi, kas uzkrāta Iestādes darbības un šajā regulā noteikto procedūru rezultātā.

▮ Pārskatā *cita starpā* sniedz novērtējumu par ▮:

- (a) kompetento iestāžu panākto uzraudzības darbību konverģences līmeni;
- (b) uzraudzības iestāžu kolēģiju darbību;
- (c) panākumiem attiecībā uz konverģenci krīzes pārvarēšanas, pārvaldības un likvidēšanas jomā, aptverot arī Eiropas finansējuma mehānismus;
- (d) to, vai, jo īpaši ņemot vērā panākto progresu attiecībā uz c) punktā minētajiem jautājumiem, būtu jānostiprina iestādes loma to finanšu tirgu dalībnieku uzraudzība, kas rada potenciālu sistēmisko risku, un vai šai iestādei būtu jāsteno paplašinātas uzraudzības pilnvaras pār minētajiem tirgus dalībniekiem;
- (e) 23. pantā paredzētās drošības klauzulas piemērošanu un īpaši par to, vai šī klauzula var pārmērīgi kavēt Iestādi no tās uzdevumu īstenošanas, kas noteikti šajā regulā.

1.a Šā panta 1. punktā minētajā pārskatā novērtē arī to:

- (a) vai ir ieteicams pārvietot Iestādes uz vienu vietu, lai panāktu labāku koordināciju starp tām;
- (b) vai ir atbilstīgi banku jomas, apdrošināšanas un fondēto pensiju jomas, vērtspapīru un finanšu tirgu jomas uzraudzību joprojām īstenot atsevišķi;
- (c) vai konsultatīvo uzraudzību un uzņēmējdarbības prakses uzraudzību ir atbilstīgi īstenot atsevišķi vai vienai uzraudzības iestādei;
- (d) vai ir atbilstīgi vienkāršot un nostiprināt EFUS sistēmu, lai nodrošinātu labāku makrolīmeņa un mikrolīmeņa saskaņotību, kā arī saskaņotību EUI vidū;
- (e) vai EFUS attīstība atbilst vispārējai attīstībai;
- (f) vai EFUS ir pietiekamā mērā nodrošināta daudzveidība un izcilība;
- (g) vai atbildība un pārredzamība attiecībā uz publiskošanas prasībām ir adekvāta;
- (h) vai Iestādes atrašanās vieta ir pienācīgi atbilstoša;
- (i) vai izveidot vērtspapīru un tirgu stabilitātes fondu ES līmenī, kas būtu labākā aizsardzība pret konkurences izkropļojumiem un visefektīvākais veids, ka risināt pārrobežu tirgus dalībnieku trūkumu.

(*) Trīs gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. Pārskatu un attiecīgajā gadījumā tam pievienotus priekšlikumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

67. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2011. gada 1. janvāra, **izņemot 62. pantu un 63. panta 1. un 2. punktu, kurus piemēro no spēkā stāšanās dienas. Iestāde tiek izveidota regulas piemērošanas datumā.**

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

[Vieta]

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Finanšu sistēmas makrouzraudzība un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošana *I**

P7_TA(2010)0271

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Kopienas finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku komitejas izveidošanu (COM(2009)0499 – C7-0166/2009 – 2009/0140(COD))

(2011/C 351 E/37)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Priekšlikumu tika grozīts 2010. gada 7. jūlijā šādi ⁽¹⁾:

PARLAMENTA GROZĪJUMI (*)

attiecībā uz Komisijas priekšlikumu

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

⁽¹⁾ Lieta tika nodota atpakaļ komitejai saskaņā ar Reglamenta 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0168/2010).

(*) Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts **treknā slīprakstā**; svitrojumi ir apzīmēti ar simbolu **I**.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) **Finanšu stabilitāte ir priekšnoteikums, lai reālā ekonomika varētu nodrošināt darba vietas, kredītus un izaugsmi.** Finanšu krīze ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā, kas nav novērsusi pārmērīga riska uzkrāšanos finanšu sistēmā. **Krīze ir radījusi ievērojamas sekas nodokļu maksātājiem — daudziem Eiropas Savienības iedzīvotājiem, kuri tagad ir bez darba, un daudziem mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU).** Jaunas tāda paša mēroga krīzes gadījumā dalībvalstis nevar atļauties glābt finanšu iestādes, nepārkāpjot Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumus.
- (1a) **Jau ilgi pirms finanšu krīzes Eiropas Parlaments regulāri aicināja radīt patiesi līdzvērtīgus konkurences apstākļus visām iesaistītajām pusēm Savienības līmenī, vienlaikus norādot uz būtiskiem trūkumiem Savienības īstenotajā arvien integrētāko finanšu tirgu uzraudzībā (2000. gada 13. aprīļa rezolūcija par Komisijas paziņojumu par finanšu tirgu sistēmas īstenošanu — rīcības plāns ⁽⁴⁾, 2002. gada 21. novembra rezolūcija par piesardzīgas uzraudzības noteikumiem Eiropas Savienībā ⁽⁵⁾, 2007. gada 11. jūlija rezolūcija par finanšu pakalpojumu politiku laikposmā no 2005. līdz 2010. gadam — Baltā grāmata ⁽⁶⁾, 2008. gada 23. septembra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem ⁽⁷⁾, 2008. gada 9. oktobra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par Lamfalussy procesa turpinājumu — uzraudzības struktūra nākotnē ⁽⁸⁾, 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas jomā (Maksātspeja II ⁽⁹⁾) un 2009. gada 23. aprīļa rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kredītvērtējuma aģentūrām ⁽¹⁰⁾.**
- (2) Komisija 2008. gada novembrī pilnvaroja augsta līmeņa ekspertu grupu Jacques de Larosière vadībā (de Larosière grupa) sniegt ieteikumus par to, kā stiprināt Eiropas uzraudzības sistēmu, lai varētu labāk aizsargāt Eiropas iedzīvotājus un atjaunotu uzticību finanšu sistēmai.
- (3) Nobeiguma ziņojumā, kas iesniegts 2009. gada 25. februārī (**de Larosière ziņojums**), de Larosière grupa cita starpā ieteica izveidot **Savienības** līmeņa struktūru, kas atbildētu par risku pārraudzību visā finanšu sistēmā.
- (4) Komisija savā 2009. gada 4. marta paziņojumā "Impulsi Eiropas atveseļošanai" atzinīgi novērtēja un kopumā atbalstīja de Larosière grupas ieteikumus. Eiropadome 2009. gada 19. un 20. marta sanāksmē vienojās par nepieciešamību uzlabot finanšu iestāžu regulējumu un uzraudzību Eiropas Savienībā un izmantot de Larosière ziņojumu par pamatu rīcībai.

⁽¹⁾ OV C 270, 11.11.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ 2010. gada 22. janvāra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta ... nostāja.

⁽⁴⁾ OV C 40, 7.2.2001., 453. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 25 E, 29.1.2004., 394. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 392. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 26. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 48. lpp.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0251.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0279.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (5) Komisija 2009. gada 27. maija paziņojumā "Eiropas finanšu uzraudzība" izklāstīja vairākas reformas pašreizējā sistēmā finanšu stabilitātes nodrošināšanai **Savienības** līmenī, tostarp jo īpaši Eiropas Sistēmisko risku komitejas (ESRK) izveidi, lai atbildētu par makrouzraudzību. Padome 2009. gada 9. jūnijā un Eiropadome 18. un 19. jūnija sanāksmē atbalstīja Komisijas viedokli un atzinīgi novērtēja Komisijas nodomu iesniegt tiesību aktu priekšlikumus, lai pilnībā 2010. gada laikā varētu pabeigt izveidot jauno sistēmu. Atbilstīgi Komisijas viedoklim tā cita starpā secināja, ka ECB "būtu jāsniedz analītisks, statistisks, administratīvs un loģistikas atbalsts ESRK, arī izmantojot valstu centrālo banku un uzraudzītāju specializētus padomus". **Atbalstam, ko Eiropas Centrālā banka sniedz ESRK, un uzdevumiem, kas noteikti un uzticēti ESRK, nevajadzētu skart neatkarības principu, kas ECB ir jāievēro, veicot savus pienākumus atbilstīgi Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD).**
- (5a) **Ņemot vērā starptautisko finanšu tirgu integrāciju, ir vajadzīga apņēmīga Eiropas Savienības iesaistīšanās procesos pasaules līmenī. ESRK vajadzētu izmantot augsta līmeņa zinātniskās komitejas specializētās zināšanas un uzņemties visus vispārējos pienākumus, kas jāveic, lai Eiropas Savienības viedoklis par finanšu stabilitātes jautājumiem tiktu sadzirdēts, jo īpaši cieši sadarbojoties ar Starptautisko Valūtas fondu (SVF), Finanšu stabilitātes padomi (FSP) un visiem Divdesmit valstu grupas (G20) dalībniekiem.**
- (5b) **ESRK cita starpā būtu jāveicina, lai tiktu īstenoti SVF, FSP un Starptautisko norēķinu bankas (SNB) ieteikumi G20 valstīm, kas ietverti šo struktūru 2009. gada oktobrī publicētā ziņojuma "Norādījumi finanšu iestāžu, tirgu un instrumentu sistēmiskā nozīmīguma novērtēšanai" sākotnējos apsvērumos, kas paredz, ka sistēmiskajam riskam ir jābūt dinamiskam, lai ņemtu vērā finanšu sektora un pasaules ekonomikas attīstību. Sistēmisku risku var uzskatīt par finanšu pakalpojumu traucējumu risku, ko rada finanšu sistēmas vai tās daļu darbības vājināšanās un kam var būt ievērojama negatīva ietekme uz reālo ekonomiku.**
- (5c) **Ziņojumā par norādījumiem finanšu iestāžu sistēmiskā nozīmīguma novērtēšanai ir arī minēts, ka sistēmiska riska novērtējums, visticamāk, būs atšķirīgs atkarībā no saimnieciskās vides. Sistēmiska riska novērtēšana būs atkarīga arī no finanšu infrastruktūras un krīzes pārvaldības sistēmas, kā arī no spējas novērst radušos traucējumus. Iestādes var būt sistēmiski svarīgas vietējām, valsts un starptautiskajām finanšu sistēmām un ekonomikai. Galvenie kritēriji, kas palīdz noteikt tirgu un iestāžu sistēmisko nozīmīgumu, ir šādi: lielums (atsevišķa finanšu sistēmas elementa sniegto finanšu pakalpojumu apjoms), aizvietojamība (cik lielā mērā citi sistēmas elementi var nodrošināt identiskus pakalpojumus traucējumu gadījumā) un savstarpējā sasaiste (saikne ar pārējiem sistēmas elementiem). Papildus novērtējumam, kas balstās uz trim minētajiem kritērijiem, būtu jāietver norāde uz finanšu apdraudējumu un iestāžu sistēmas spēju risināt ar finanšu neveiksmēm saistītus jautājumus.**
- (5d) **ESRK jābūt atbildīgai par sistēmiska riska uzraudzību un novērtēšanu parastos apstākļos, lai mazinātu sistēmas apdraudējumu saistībā ar sistēmas elementu darbības traucējumiem un palielinātu finanšu sistēmas noturību pret triecieniem. Šajā sakarā ESRK vajadzētu nodrošināt finanšu stabilitāti un mazināt negatīvo ietekmi uz iekšējo tirgu un reālo ekonomiku. Lai īstenotu savus mērķus, ESRK vajadzētu analizēt visu attiecīgo informāciju, jo īpaši attiecīgos tiesību aktus, kuri var ietekmēt finanšu stabilitāti, piemēram, noteikumus par grāmatvedību, bankrotu un sanāciju.**
- (6) **Lai Eiropas Savienības un pasaules finanšu sistēmas varētu pienācīgi darboties un lai mazinātu to apdraudējumu, ir jāuzlabo makrouzraudzības un mikrouzraudzības savstarpējā atbilstība. Kā norādīts A. Turner 2009. gada martā publicētajā pārskatā "Regulatīva rīcība saistībā ar pasaules banku krīzi", lai radītu stabilāku uzraudzības sistēmu, ir jāpalielina dalībvalstu pilnvaras, kas padarītu vienoto tirgu mazāk atvērtu, vai arī jāpanāk lielāka Eiropas integrācija. Ņemot vērā stabilas finanšu sistēmas nozīmi un ieguldījumu konkurētspējas un izaugsmes nodrošināšanā Eiropas Savienībā un tās ietekmi uz reālo ekonomiku, Eiropas Savienības iestādes ir izvēlējušās lielāku Eiropas integrācijas pakāpi, kā ieteikts de Larosièrē ziņojumā.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (6a) *Lai īstenotu šo jauno makrouzraudzības sistēmu, ir vajadzīga uzticama un autoritatīva vadība. Tādēļ, ņemot vērā tās izšķirošo nozīmi un tās starptautisko un iekšējo uzticamību un de Larosière ziņojuma garu, ESRK priekšsēdētāja amatā vajadzētu būt ECB priekšsēdētājam. Turklāt vajadzētu noteikt stingrākas atbildības prasības, kā arī paplašināt ERSK struktūru sastāvu, lai būtu pārstāvēts plašs pieredzes, zināšanu un viedokļu spektrs.*
- (6b) *Turklāt de Larosière ziņojumā ir norādīts, ka makrouzraudzība ir lietderīga tikai tad, ja tā var kaut kādā veidā ietekmēt mikrolīmeņa uzraudzību, savukārt mikrouzraudzība nevar efektīvi nodrošināt finanšu stabilitāti, ja pienācīgi neņem vērā norises makrolīmenī.*
- (6c) *Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma (EFUS) būtu jāizveido, darbam vienotā tīklā apvienojot gan valstu, gan Eiropas Savienības līmeņa finanšu uzraudzības jomas dalībniekus. Ievērojot godprātīgas sadarbības principu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktu, EFUS dalībniekiem būtu jāsadarbojas godprātīgi un ar patiesu savstarpēju cieņu, jo īpaši lai nodrošinātu savstarpēju atbilstošas un uzticamas informācijas nodošanu. Savienības līmenī tīklā būtu jāietver ESRK un trīs mikrouzraudzības iestādes: ar Regulu (ES) Nr. .../2010 izveidotā Eiropas Uzraudzības iestāde (bankas), ar Regulu (ES) Nr. .../2010 izveidotā Eiropas Uzraudzības iestāde (vērtspapīri un tirgi) un ar Regulu (ES) Nr. .../2010 izveidotā Eiropas Uzraudzības iestāde (apdrošināšana un fondētās pensijas).*
- I**
- (7a) *ESRK sastāvā jābūt valdei, koordinācijas komitejai, sekretariātam, konsultatīvajai speciālistu komitejai un konsultatīvajai zinātniskajai komitejai. Lai izvairītos no dublēšanās, konsultatīvās speciālistu komitejas izveidē vajadzētu ņemt vērā jau esošās struktūras.*
- (8) *Vajadzības gadījumā ESRK būtu jāizsaka vispārēja rakstura brīdinājumi un jāsniedz vispārēja rakstura ieteikumi visai Eiropas Savienībai, atsevišķām dalībvalstīm vai dalībvalstu grupām, nosakot konkrētu termiņu attiecīgajai politiskajai rīcībai, un jānodrošina minēto brīdinājumu un ieteikumu publiskošana. Ja šādus brīdinājumus vai ieteikumus adresē atsevišķai dalībvalstij vai dalībvalstu grupai, ESRK var ierosināt pienācīgus atbalsta pasākumus. Attiecīgā gadījumā Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc ESRK, iestādes, Eiropas Parlamenta vai Padomes pieprasījuma var pieņemt iestādei adresējamu lēmumu, nosakot ārkārtas situāciju.*
- (8a) *ESRK būtu jāizlemj, vai ieteikumam vajadzētu būt konfidenciālam vai publiski pieejamam, ņemot vērā, ka konkrētos apstākļos publiskošana var veicināt šo ieteikumu ievērošanu.*
- (8b) *ESRK būtu jāizstrādā krāsu kods, lai ieinteresētās personas varētu labāk novērtēt riska veidu.*
- (9) *Lai palielinātu šo brīdinājumu un ieteikumu nozīmību un likumību, tie jānosūta ar Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas un adresātu starpniecību un vajadzības gadījumā ar EUI starpniecību.*
- (10) *ESRK, pamatojoties uz adresātu ziņojumiem, būtu arī jāuzrauga, vai tās ieteikumi tiek ievēroti, lai nodrošinātu to, ka šiem brīdinājumiem un ieteikumiem patiešām tiek sekots. Ieteikumu adresātiem vajadzētu atbilstīgi pamatot visus ESRK ieteikumu pienācīgas neievērošanas gadījumus ("rīkojies vai paskaidro" mehānisms), jo īpaši attiecībā uz Eiropas Parlamentu. Jānodrošina iespēja ESRK vērsties pie Eiropas Parlamenta un Padomes, ja tā nav apmierināta ar adresātu rīcību, atbildot uz ieteikumiem.*

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

I

- (12) ESRK vismaz reizi gadā ir jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei; plašu finansiālo grūtību gadījumā tas jādara biežāk.
- (13) ECB un valstu centrālajām bankām jāuzņemas vadošā loma makrouzraudzībā to pieredzes un esošo uzdevumu dēļ finanšu stabilitātes jomā. Lai nodrošinātu to, ka makrorisku novērtējums pamatojas uz pilnīgu un precīzu informāciju par attīstības tendencēm finanšu sistēmā, mikrouzraudzības iestāžu līdzdalība ESRK darbībā ir būtiska. Līdz ar to Eiropas uzraudzības iestāžu priekšsēdētājiem jābūt balsstiesīgiem locekļiem. **Ievērojot atklātības principu, valdē vajadzētu būt sešām neatkarīgām personām, kurām nevajadzētu būt EUI locekļiem un kuras izvēlas, pamatojoties uz to vispārējām zināšanām un uzticību Savienības vērtībām, kā arī uz šo personu atšķirīgo pieredzi akadēmiskajās jomās vai privātajā sektorā, jo īpaši MVU, arodbiedrībās vai finanšu pakalpojumu sniedzēju vai patērētāju statusā, un kuras nodrošina visas neatkarības un konfidencialitātes garantijas.** Vienam valsts kompetento iestāžu pārstāvim no katras dalībvalsts valdes sanāksmēs būtu jāpiedalās bez balsstiesībām.
- (14) Eiropas Komisijas locekļa līdzdalība palīdzēs izveidot saikni ar makroekonomikas un finanšu uzraudzību **Eiropas Savienībā**, kamēr Ekonomikas un finanšu komitejas priekšsēdētāja klātbūtne atspoguļo finanšu ministru lomu finanšu stabilitātes nodrošināšanā.
- (14a) **Tā kā trešo valstu, kuras ir Eiropas Ekonomikas zonas vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalstis, bankas un finanšu iestādes var darboties Savienībā, būtu jānodrošina iespēja uzaicināt vienu katras šādas valsts augsta līmeņa pārstāvi piedalīties ESRK valdes sēdēs, ja viņu izcelsmes valsts to atļauj.**
- (15) Ir būtiski, lai ESRK locekļi pildītu savus pienākumus neitrāli un aplūkotu finanšu stabilitāti tikai Eiropas Savienībā kopumā. **Ja vienprātību nav iespējams panākt**, balsojot par brīdinājumiem un ieteikumiem ESRK, katram loceklim vajadzētu būt vienai balsij, un lēmumi parasti būtu jāpieņem ar vienkāršu balsu vairākumu.
- (16) No finanšu iestāžu un tirgu savstarpējās saiknes izriet, ka iespējamo sistēmisko risku uzraudzībai un novērtējumam jāpamatojas uz plaša spektra attiecīgiem makroekonomikas un mikrofinanšu datiem un rādītājiem. **Minētie sistēmiskie riski ietver finanšu pakalpojumu traucējumu risku, ko rada Eiropas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļu darbības ievērojama vājināšanās un kam var būt ievērojama negatīva ietekme uz iekšējo tirgu un reālo ekonomiku. Jebkāda finanšu iestāde un starpnieks, tirgus, infrastruktūra un instruments var būt sistēmiski nozīmīgs.** Tālab ESRK ir jābūt pieejamai visai informācijai, kas tai vajadzīga savu pienākumu veikšanai, vienlaikus saglabājot šo datu konfidencialitāti.
- (17) Tirgus dalībnieki var dot vērtīgu ieguldījumu izpratnē par procesiem, kas ietekmē finanšu sistēmu. Tālab ESRK vajadzības gadījumā būtu jākonsultējas ar privātā sektora dalībniekiem (finanšu sektora pārstāvji, patērētāju apvienības, finanšu pakalpojumu lietotāju grupas, ko izveidojusi Komisija vai kas izveidotas saskaņā ar **Savienības** tiesību aktiem), lai dotu tiem vienlīdzīgas iespējas izteikt savus apsvērumus. **Turklāt, ņemot vērā to, ka sistēmiskais risks nav stingri definēts un sistēmiskā riska novērtējums atkarībā no ekonomiskās vides var atšķirties, ESRK būtu jānodrošina, lai tās personālam un padomdevējiem ir plaša spektra pieredze un prasmes.**

I

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (19) ESRK izveidošanai tiešā veidā jāsekmē iekšējā tirgus mērķu sasniegšana. **Savienības** finanšu sistēmas makrouzraudzība ir **Savienības** jaunās kopīgās uzraudzības sistēmas neatņemama sastāvdaļa, jo makrouzraudzības aspekts ir cieši saistīts ar mikrouzraudzības uzdevumiem, ko uzticēts veikt Eiropas uzraudzības iestādēm. Tikai tad, ja sistēmā pienācīgi ņem vērā mikrorisku un makrorisku savstarpējo mijiedarbību, visām ieinteresētajām personām var rasties tāda uzticēšanās, lai iesaistītos pārrobežu finanšu darbībās. ESRK ir jāuzrauga un jānovērtē finansiālās stabilitātes riski, ko rada tādas attīstības tendences, kam var būt ietekme nozares līmenī vai visas finanšu sistēmas līmenī. Pievēršoties šādiem riskiem, ESRK būtu jādod tiešs ieguldījums integrētā **Savienības** uzraudzības struktūrā, kas ir vajadzīga, lai sekmētu savlaicīgu un konsekventu politisko reakciju dalībvalstīs, tādējādi novēršot atšķirīgu pieeju izmantošanu un uzlabojot iekšējā tirgus darbību.
- (20) Dalībvalstis nevar veikt **Savienības** finanšu sistēmas efektīvu makrouzraudzību pietiekamā līmenī Eiropas finanšu tirgu integrācijas dēļ, tālab **Savienība** var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (20a) **Kā ierosināts de Larosiere ziņojumā, ir vajadzīga pakāpeniska pieeja un Eiropas Parlamentam un Padomei līdz ... (*) vajadzētu pilnībā pārskatīt EFUS, ESRK un EUI darbību,**

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

GENERAL PROVISIONS

1. pants

1. Eiropas Sistēmisko risku kolēģija, turpmāk "ESRK", ir izveidota. **Tās mītne atrodas Frankfurtē.**
- 1.a **ESRK ir daļa no Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas (EFUS), kuras uzdevums ir nodrošināt Savienības finanšu sistēmas uzraudzību.**
- 1.b **EFUS struktūru veido:**
- (a) **ESRK;**
- (b) **Eiropas Uzraudzības iestāde (vērtspapīru un tirgu jomā), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EVTI];**
- (c) **Eiropas Uzraudzības iestāde (Apdrošināšana un fondētās pensijas), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. .../2010 (EAFPI);**
- (d) **Eiropas Uzraudzības iestāde (bankas), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EBI];**
- (e) **Eiropas Uzraudzības iestāde (Apvienotā komiteja), kas paredzēta Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] 40. pantā;**

(*) Trīs gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (f) *dalībvalstu iestādes, kā norādīts Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] 1. panta 2. punktā;*
- (g) *Komisija, lai veiktu uzdevumus, kas minēti Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] 7. un 9. pantā.*

Šā punkta b), c) un d) apakšpunktā minēto Eiropas uzraudzības iestāžu mītne atrodas Frankfurtē.

Tām var būt pārstāvniecības galvenajos Eiropas Savienības finanšu centros.

1.c Ievērojot godprātīgas sadarbības principu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktu, EFUS dalībnieki sadarbojas godprātīgi un ar patiesu savstarpēju cieņu, jo īpaši lai nodrošinātu atbilstošas un uzticamas informācijas savstarpēju nodošanu.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā lieto šādas definīcijas:

- (a) "finanšu iestāde" ir jebkāda iestāde, *uz kuru attiecas tiesību akti, kas minēti Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] 1. panta 2. punktā, kā arī jebkāda cita iestāde vai struktūra Eiropas Savienībā, kuras finansiālā darbība var radīt sistēmisku risku arī tad, ja tā nav tieši saistīta ar plašāku sabiedrību;*
- (b) "finanšu sistēma" ietver visas finanšu iestādes, tirgus, **produktus** un tirgus infrastruktūru;
- (ba) "sistēmisks risks" ir finanšu sistēmas darbības traucējumu risks, kam var būt ievērojama negatīva ietekme uz iekšējo tirgu un reālo ekonomiku. *Jebkādi finanšu starpnieki, tirgi un infrastruktūra var būt zināmā mērā sistēmiski nozīmīgi.*

3. pants

Misija, mērķi un uzdevumi

1. ESRK atbild par **Savienības** finanšu sistēmas makrouzraudzību, lai **palīdzētu novērst vai mazināt Savienības finanšu stabilitātes** sistēmiskos riskus, **kas rodas finanšu sistēmas attīstības gaitā, un ņemot vērā makroekonomisko attīstību**, tādējādi izvairoties no plašu finansiālo grūtību **periodiem**, un lai veicinātu iekšējā tirgus netraucētu darbību un **šādi** nodrošinātu finanšu sektora ilglaicīgu ieguldījumu ekonomikas izaugsmē.

2. Saskaņā ar šā panta 1. punkta vajadzībām ESRK veic šādus uzdevumus:

- (a) nosaka un/vai vajadzības gadījumā vāc un analizē visu **attiecīgo** informāciju, **cita starpā tiesību aktus, kas var ietekmēt finanšu stabilitāti, piemēram, noteikumus par grāmatvedību, bankrotu un sanāciju, lai sasniegtu 1. punktā izklāstītos mērķus;**
- (b) nosaka **sistēmiskos** riskus un to prioritāti;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (c) izsaka brīdinājumus, ja šie **sistēmiskie** riski tiek uzskatīti par būtiskiem, **un attiecīgā gadījumā publisko tos**;
- (d) sniedz ieteikumus par korektīviem pasākumiem **saistībā ar atklātajiem riska faktoriem un attiecīgā gadījumā publisko tos**;
- (da) izsaka konfidenciālu brīdinājumu Komisijai, ja ESRK uzskata, ka var rasties ārkārtas situācija, kas minēta Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 10. pantā. ESRK sniedz situācijas novērtējumu, lai Komisija varētu noteikt, vai jāpieņem EUI adresējams lēmums par ārkārtas situāciju;**
- (e) uzrauga, vai brīdinājumiem un ieteikumiem seko rīcība;
- (f) cieši sadarbojas ar **visiem pārējiem EFUS dalībniekiem** un vajadzības gadījumā nodrošina **EUI** ar informāciju par sistēmiskiem riskiem, kas tām ir nepieciešama, lai pildītu savus uzdevumus; **ESRK, sadarbojoties ar EUI, jo īpaši izstrādā vienotu kvantitatīvo un kvalitatīvo rādītāju kopumu ("riskā paneli"), kas kalpos par pamatu uzraudzības iestāžu sagatavotajam novērtējumam par pārrobežu iestādēm, kuras potenciāli varētu radīt sistēmisku risku.**

Šādu novērtējumu regulāri pārskata, atspoguļojot konkrētās iestādes riska profila faktiskās izmaiņas. Uzraudzības iestāžu novērtējums būs būtisks elements, lai pieņemtu lēmumu tieši uzraudzīt grūtībās nonākušu iestādi vai iejaukties tās darbībā;

(fa) vajadzības gadījumā piedalās apvienotās komitejas darbā;

- (g) saskaņo ar makrouzraudzību saistītus jautājumus ar starptautiskām finanšu iestādēm, jo īpaši ar Starptautisko Valūtas fondu un Finanšu stabilitātes padomi, kā arī ar attiecīgajām iestādēm trešās valstīs;
- (h) veic citus saistītus uzdevumus, kas paredzēti **Savienības** tiesību aktos.

II NODAĻA

ORGANIZĀCIJA

4. pants

Struktūra

- ESRK ir valde, koordinācijas komiteja, sekretariāts **un konsultatīvā zinātniskā komiteja.**
- Valde pieņem lēmumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu ESRK uzticēto uzdevumu izpildi.
- Koordinācijas komiteja palīdz ESRK lēmumu pieņemšanas procesā, **gatavojot** Valdes sēdes, pārskatot apspriežamos dokumentus un uzraugot ESRK darba virzību.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

4. Sekretariāts **ir atbildīgs par ESRK ikdienas darbu un par visiem ar personālu saistītajiem jautājumiem. Tas** valdes priekšsēdētāja vadībā sniedz ESRK **kvalitatīvu** analītisku, statistisku, administratīvu un loģistikas atbalstu saskaņā ar Padomes **Regulu (ES) Nr. .../2010 [ESRK]. Turklāt tas izmanto EUI, valstu centrālo banku un valstu uzraudzības iestāžu specializētos ieteikumus.**

5. ■ Konsultatīvā **zinātniskā** komiteja, kas minēta 12. pantā, ■ sniedz konsultācijas un palīdzību jautājumos, kas ir būtiski ESRK darbā.

5. pants

Priekšsēdētājs

1. ESRK valdes priekšsēdētājs ■ ir **ECB prezidents.**

1.a Priekšsēdētāja pirmo vietnieku uz pieciem gadiem no sava vidus ievēlē ECB Ģenerālpadomes locekļi, ņemot vērā vajadzību nodrošināt dalībvalstu, euro zonas valstu un valstu ārpus euro zonas līdzsvarotu pārstāvību. Viņu var ievēlēt amatā atkārtoti.

1.b Priekšsēdētāja otrais vietnieks ir Apvienotās komitejas priekšsēdētājs, ko ieceļ saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] [XX] pantu.

1.c Priekšsēdētājs un priekšsēdētāja vietnieki Eiropas Parlamentā atklātā uzklaušanās izklāsta to, kā viņi grasās pildīt šajā regulā noteiktos amata pienākumus.

2. Priekšsēdētājs vada valdes un koordinācijas komitejas sanāksmes.

3. Ja valdes priekšsēdētājs sanāksmē nevar piedalīties, valdes un/vai koordinācijas komitejas sanāksmes **atbilstīgi dienesta pakāpes secībai** vada priekšsēdētāja **vietnieki.**

4. Ja ECB Ģenerālpadomes locekļa, kas ir ievēlēts par priekšsēdētāja **pirmo** vietnieku, pilnvaru termiņš beidzas, pirms pagājuši pieci gadi, vai ja priekšsēdētāja **pirmais** vietnieks kāda iemesla dēļ nevar pildīt savus pienākumus, saskaņā ar **1.a punktu** tiek ievēlēts jauns priekšsēdētāja **pirmais** vietnieks.

5. Valdes priekšsēdētājs pārstāv ESRK ārējās attiecībās.

6. pants

Valde

1. Valdes balsstiesīgie locekļi ir:

(a) ECB priekšsēdētājs un priekšsēdētāja vietnieks;

(b) valstu centrālo banku vadītāji;

(c) Eiropas Komisijas loceklis;

(d) Eiropas Banku iestādes priekšsēdētājs;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (e) Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes priekšsēdētājs;
 - (f) Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes priekšsēdētājs;
- (fa) *sešas neatkarīgas personas, ko ieceļ valdes balsstiesīgie locekļi saskaņā ar apvienotās komitejas priekšlikumu; kandidāti nedrīkst būt EUI locekļi, un tos izraugās, pamatojoties uz viņu vispārējo kompetenci un šo personu atšķirīgo pieredzi akadēmiskajā jomā vai citās nozarēs, jo īpaši mazos un vidējos uzņēmumos, arodbiedrībās vai finanšu pakalpojumu sniedzēju vai izmantotāju statusā; izvirzot minētās personas, apvienotajai komitejai ir jānorāda personas, kas tiek izvirzītas arī darbam koordinācijas komitejā; veicot pienākumus, ieceltās personas nelūdz un nepieņem nevienas valdības, iestādes, struktūras, dienesta, organizācijas vai privātas personas norādījumus; tās atturas no jebkādas rīcības, kas nav saderīga ar viņu pienākumiem vai uzdevumu veikšanu.*
2. Valdes locekļi bez balsstiesībām ir:
- (a) viens augsta līmeņa pārstāvis no katras dalībvalsts kompetentajām uzraudzības iestādēm – *saskaņā ar šā panta 3. punktu;*
 - (b) Ekonomikas un finanšu komitejas priekšsēdētājs.
3. *Attiecībā uz valsts uzraudzības iestāžu pārstāvību, | ja vien valsts uzraudzības iestādes nav vienojušās par kopīgu pārstāvi, attiecīgie augsta līmeņa pārstāvji mainās atkarībā no apspriežamā jautājuma.*
4. Valde izstrādā ESRK reglamentu.

7. pants

Neitralitāte

1. Piedaloties valdes un koordinācijas komitejas darbā vai veicot jebkādas citas darbības saistībā ar ESRK, ESRK locekļi veic savu uzdevumu neitrāli un *tikai visas Eiropas Savienības interesēs. Viņi neprasa un nepieņem* instrukcijas no dalībvalstīm, *Savienības iestādēm vai citām publiskajām vai privātajām struktūrām.*

1.a Valdes locekļi, kas ir arī ECB Ģenerālpadomes locekļi, savus pienākumus veic neatkarīgi.

2. Dalībvalstis, *Eiropas Savienības iestādes, publiskās vai privātās struktūras* necenšas ietekmēt ESRK locekļus, kad viņi pilda savu uzdevumu.

8. pants

Dienesta noslēpums

1. ESRK valdes locekļi un citas personas (tostarp centrālo banku, konsultatīvās *zinātniskās* komitejas, EUI, dalībvalstu kompetento valsts uzraudzības iestāžu attiecīgie darbinieki), kas strādā vai ir strādājušas saistībā ar ESRK, nedrīkst izpaust informāciju, uz kuru attiecas dienesta noslēpums, pat pēc sava amata pienākumu beigām.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. Informācija, ko saņem ESRK locekļi, var tikt izmantota vienīgi, pildot pienākumus un veicot uzdevumus, kas izklāstīti 3. panta 2. punktā.
3. Neskarot 16. pantu un krimināltiesību piemērošanu, jebkuru konfidenciālu informāciju, ko saņem 1. punktā minētās personas, pildot pienākumus, nedrīkst izpaust nevienai personai vai iestādei, izņemot pārskata vai apkopojuma formā tā, ka nav iespējams atpazīt konkrētas finanšu iestādes.
4. ESRK **kopā ar** Eiropas uzraudzības iestādēm vienojas par īpašām konfidencialitātes procedūrām **un izveido tās**, lai sargātu informāciju par atsevišķām finanšu iestādēm vai informāciju, kas ļauj atpazīt atsevišķas finanšu iestādes īsteno.

9. pants

Valdes sanāksmes

1. Parastās valdes pilnsapulces sasauk valdes priekšsēdētājs, un tās notiek vismaz četras reizes gadā. Ārkārtas sanāksmes var sasaukt pēc priekšsēdētāja ierosmes vai, ja to pieprasa vismaz viena trešdaļa valdes balsstiesīgo locekļu.
2. Valdes sanāksmēs piedalās visi valdes locekļi personīgi un tos nevar pārstāvēt.
3. Atkāpjoties no 2. punkta, ja kāds no locekļiem sanāksmes nevar ilgstoši apmeklēt, tas var nozīmēt aizstājēju. Šo valdes locekli var arī aizstāt persona, kas saskaņā ar attiecīgās iestādes reglamentējošiem noteikumiem ir oficiāli iecelta aizstāšanai uz laiku.

3.a Attiecīgā gadījumā augsta līmeņa pārstāvjus no starptautiskām iestādēm, kas veic citas saistītas darbības, var aicināt apmeklēt valdes sanāksmes.

3.b Attiecīgā gadījumā un ad hoc režīmā vienu trešās valsts, jo īpaši Eiropas Ekonomikas zonas vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts, augsta līmeņa pārstāvi atkarībā no apspriežamā jautājuma var aicināt apmeklēt valdes sanāksmes.

4. Sanāksmes ir konfidenciālas.

10. pants

Balsošanas kārtība valdē

1. Katram valdes balsstiesīgajam loceklim ir viena balss.
2. **Neskarot 18. panta 1. punktā minēto balsošanas procedūru**, valdē lēmumus pieņem ar vienkāršu balsu vairākumu, balsojot klātesošiem balsstiesīgiem valdes locekļiem. Ja ir vienāds balsu skaits, izšķirošā ir priekšsēdētāja balss.
3. Lai valde varētu balsot, vajadzīgais kvorums ir divas trešdaļas valdes balsstiesīgo locekļu. Ja kvoruma nav, priekšsēdētājs var sasaukt ārkārtas sanāksmi, kurā lēmumus var pieņemt **ar vienas trešdaļas balsu kvorumu. Reglamentā paredz atbilstošu paziņojumu, ko izmanto, lai sasauktu ārkārtas sanāksmi.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3.a Atkāpjoties no 2. punkta, lai publiskotu brīdinājumu vai ieteikumu, ir vajadzīgs divu trešdaļu balsu vairākums.

11. pants

Koordinācijas komiteja

1. Koordinācijas komitejas sastāvā ir šādi locekļi:
 - (a) ESRR priekšsēdētājs;
 - (b) ESRR priekšsēdētāja **pirmais** vietnieks;
 - (ba) ECB priekšsēdētāja vietnieks;**
 - (c) **četri** citi valdes locekļi, kas ir arī ECB Ģenerālpadomes locekļi, **ņemot vērā vajadzību nodrošināt dalībvalstu, euro zonas valstu un valstu ārpus euro zonas līdzsvarotu pārstāvību**. Tos ievēlē valdes locekļi uz **trim** gadiem no to valdes locekļu vidus, kas vienlaikus ir arī ECB Ģenerālpadomes locekļi;
 - (d) Eiropas Komisijas loceklis;
 - (e) Eiropas **Uzraudzības** iestādes (**bankas**) priekšsēdētājs;
 - (f) Eiropas **Uzraudzības** iestādes (**apdrošināšana un fondētās pensijas**) priekšsēdētājs;
 - (g) Eiropas **Uzraudzības** iestādes (**vērtspapīri un tirgi**) priekšsēdētājs;

■

(ha) trīs no sešām 6. panta 1. punkta fa) apakšpunktā minētajām neatkarīgajām personām.

Katra ievēlētā koordinācijas komitejas locekļa vakantā vieta tiks aizpildīta, ievēļojot jaunu valdes locekli.

2. Koordinācijas komitejas sanāksmes sasauk priekšsēdētājs, un tās notiek vismaz reizi ceturksnī pirms katras valdes sanāksmes. Priekšsēdētājs var sasaukt arī ad hoc sanāksmes.

12. pants

Konsultatīvā **zinātniskā** komiteja

1. Konsultatīvās **zinātniskās** komitejas sastāvā ir šādi locekļi:
 - (a) **deviņi koordinācijas komitejas izvirzīti eksperti, kuru kompetence ir atzīta un neatkarība — garantēta, kuri pārstāv plašu pieredzes un prasmju spektru un kurus valde apstiprina uz četrus gadu pilnvaru termiņu, paredzot iespēju to pagarināt, ieceltās personas nelūdz un nepieņem nevienas valdības, iestādes, struktūras, dienesta, organizācijas vai privātas personas norādījumus; tās atturas no jebkādas rīcības, kas nav saderīga ar viņu pienākumiem vai uzdevumu veikšanu;**

■

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (c) viens Eiropas **Uzraudzības** iestādes (**bankas**) pārstāvis;
- (d) viens pārstāvis no Eiropas **Uzraudzības** iestādes (**apdrošināšana un fondētās pensijas**);
- (e) viens pārstāvis no Eiropas **Uzraudzības** iestādes (**vērtspapīri un tirgi**);
- (f) divi Komisijas pārstāvji;
- (g) viens pārstāvis no Ekonomikas un finanšu komitejas.

I

- 2. Konsultatīvās **zinātniskās** komitejas priekšsēdētāju iecel valde, valdes priekšsēdētājam izsakot priekšlikumu.
- 3. Komiteja pēc valdes priekšsēdētāja pieprasījuma veic 4. panta 5. punktā minētos uzdevumus.
- 4. ESRK sekretariāts atbalsta konsultatīvās **zinātniskās** komitejas darbu, un sekretariāta vadītājs piedalās tās sanāksmēs.

4.a Attiecīgā gadījumā konsultatīvā zinātniskā komiteja atvērtā un pārredzamā veidā, ievērojot konfidencialitātes prasības, organizē agrīna posma apspriedes ar ieinteresētajām personām, piemēram, tirgus dalībniekiem, patērētāju organizācijām un akadēmiskajiem ekspertiem.

4.b Konsultatīvajai zinātniskajai komitejai nodrošina visus tās uzdevumu sekmīgai īstenošanai vajadzīgos līdzekļus, jo īpaši analīzes un IKT līdzekļus.

13. pants

Citi konsultāciju avoti

Veicot savus uzdevumus, ESRK vajadzības gadījumā **apzina** attiecīgo privātā **vai valsts** sektora **dalībnieku viedokļus, tostarp jo īpaši EUI dalībnieku viedokļus.**

14. pants

Piekluve dokumentiem

- 1. Uz ESRK rīcībā esošajiem dokumentiem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽¹⁾.
- 2. Valde sešu mēnešu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā pieņem praktiskus noteikumus Regulas (EK) Nr. 1049/2001 īstenošanai.
- 3. ESRK lēmumi, ko tā pieņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu, var būt iemesls sūdzībai ombudam vai prasības iesniegšanai Tiesā atbilstīgi **LESD** līguma **228.** un **263. pantā** paredzētajiem nosacījumiem.

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43.lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

III NODAĻA

UZDEVUMI

15. pants

Informācijas vākšana un apmaiņa

1. ESRK nodrošina Eiropas uzraudzības iestādes ar informāciju par sistēmiskiem riskiem, kas tām ir vajadzīga to uzdevumu izpildei.

2. Eiropas uzraudzības iestādes, **ECBS, Komisija, valsts uzraudzības iestādes un valsts statistikas iestādes** cieši sadarbojas ar ESRK un nodrošina to ar visu informāciju, kas tai vajadzīga, lai veiktu savus uzdevumus saskaņā ar **Eiropas Savienības** tiesību aktiem.

3. *Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] 21. panta 2. punktu* ESRK var pieprasīt informāciju no Eiropas uzraudzības iestādēm — **parasti** pārskata vai apkopojuma veidā — un tā, lai nebūtu iespējams atpazīt atsevišķas finanšu iestādes.

3.a *Pirms pieprasīt informāciju saskaņā ar šo pantu, ESRK vispirms ņem vērā jau pieejamos statistikas datus, kas sagatavoti, izplatīti un izstrādāti Eiropas Statistikas sistēmā un Eiropas Centrālo banku sistēmā.*

3.b *Ja pieprasītie dati minētajām iestādēm nav pieejami vai tiem nevar laikus piekļūt, ESRK var pieprasīt datus no ECBS, valsts uzraudzības iestādēm vai valsts statistikas iestādēm. Ja minētajās iestādēs dati nav pieejami, ESRK var pieprasīt datus no attiecīgās dalībvalsts.*

3.c *Ja ESRK pieprasa datus, kas nav sniegti pārskata vai apkopojuma veidā, tā pamatotā pieprasījumā paskaidro, kāpēc dati par attiecīgo atsevišķo finanšu iestādi tiek uzskatīti par sistēmiski svarīgiem un vajadzīgiem, ņemot vērā esošo tirgus situāciju.*

5. Pirms katra tādas informācijas pieprasījuma, kas nav pārskata vai apkopojuma veidā, ESRK apspriežas ar attiecīgo Eiropas uzraudzības iestādi, lai pārliecinātos par pieprasījuma pamatotību un samērīgumu. **Ja attiecīgā Eiropas uzraudzības iestāde neuzskata, ka pieprasījums ir pamatots un samērīgs, tā nekavējoties nosūta pieprasījumu atpakaļ ESRK un lūdz papildu pamatojumu. Pēc tam, kad ESRK ir sniegusi attiecīgajai Eiropas uzraudzības iestādei šādu papildu pamatojumu, lūguma saņēmējs pieprasītos datus nosūta uz ESRK, ja vien saņēmējam ir likumīga piekļuve attiecīgajiem datiem.**

16. pants

Brīdinājumi un ieteikumi

1. Ja konstatēti nopietni riski, kas apdraud 3. panta 1. punktā minētā mērķa sasniegšanu, ESRK izsaka brīdinājumus un vajadzības gadījumā sniedz ieteikumus par korektīviem pasākumiem, **vajadzības gadījumā arī attiecībā uz likumdošanas iniciatīvām.**

2. ESRK brīdinājumi vai ieteikumi, kas sniegti saskaņā ar 3. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktu, var būt gan vispārīgi, gan konkrēti, un tie ir adresēti **jo īpaši Savienībai** kopumā vai vienai vai vairākām dalībvalstīm, vai vienai vai vairākām Eiropas uzraudzības iestādēm, vai vienai vai vairākām valstu uzraudzības iestādēm. **Ja brīdinājumu vai ieteikumu nosūta vienai vai vairākām uzraudzības iestādēm, par to informē attiecīgo dalībvalsti.** Ieteikumos paredzēts konkrēts termiņš politiskajai rīcībai. Ieteikumi var būt adresēti arī Komisijai par attiecīgajiem **Savienības** tiesību aktiem.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. Brīdinājumus un ieteikumus nosūta arī **Eiropas Parlamentam**, Padomei, **Komisijai**, adresātiem atbilstoši **2. punktam** un, ja tie ir adresēti vienai vai vairākām valsts uzraudzības iestādēm, tad arī **EUI**.

4. *Lai veicinātu informētību par riskiem Eiropas ekonomikā un ierindotu šos riskus pēc nozīmīguma, ESRK ciešā sadarbībā ar EFUS izstrādā krāsu kodu sistēmu atbilstoši dažādu riska līmeņu situācijām.*

Tiklīdz būs izstrādāti šādas klasifikācijas kritēriji, katrā konkrētā situācijā un vajadzības gadījumā ESRK brīdinājumus un ieteikumus būs norādīta attiecīgā riska kategorija.

16.a pants

Rīcība ārkārtas situācijās

Ja konstatē nelabvēlīgas tendences, kas var nopietni apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Eiropas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, ESRK var brīdināt par ārkārtas situāciju.

Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc ESRK, iestādes, Eiropas Parlamenta vai Padomes pieprasījuma var pieņemt iestādei adresējamu lēmumu, nosakot ārkārtas situāciju. Komisija pietiekami bieži un vismaz reizi mēnesī pārskata šo lēmumu un, tiklīdz iespējams, paziņo par ārkārtas situācijas pārtraukšanu.

Ja Komisija ir noteikusi ārkārtas situāciju, tā nekavējoties pienācīgi informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

17. pants

Turpmākie pasākumi, kas seko ESRK ieteikumiem

1. Ja 3. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētais ieteikums ir adresēts vienai vai vairākām dalībvalstīm vai vienai vai vairākām Eiropas uzraudzības iestādēm, vai vienai vai vairākām valstu uzraudzības iestādēm, adresāti ESRK paziņo par pasākumiem, kas veikti, atbildot uz ieteikumiem, vai paskaidro, kādēļ tie nav rīkojušies. **Eiropas Parlaments**, Padome un, ja vajadzīgs, Eiropas uzraudzības iestādes tiek informētas.

2. Ja ESRK nolēm, ka tās ieteikuma adresāts nav ņēmis vērā vai nav pienācīgi ievērojis attiecīgo ieteikumu, un ka adresāts nav pamatojis šādu rīcības trūkumu, tā informē **Eiropas Parlamentu**, Padomi, **Komisiju** un, ja nepieciešams, konkrētas Eiropas uzraudzības iestādes.

2.a Ja ESRK ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 2. punktu, Eiropas Parlaments var vajadzības gadījumā uzaicināt savu kompetento komiteju iztaujāt adresātus. Šāda viedokļu apmaiņa ESRK klātbūtnē ir īpaši svarīga, ja valsts līmenī pieņemti lēmumi atstāj ietekmi uz vienu vai vairākām dalībvalstīm (pārplūšanas efekts).

18. pants

Publiski brīdinājumi un ieteikumi

1. Izskatot katru gadījumu atsevišķi, ESRK valde lem, vai brīdinājumu vai ieteikumu darīt publiski pieejamu. Atkāpjoties no 10. panta 2. punkta, lai brīdinājums vai ieteikums kļūtu publiski pieejams, par to jābalso ar divu trešdaļu balsu vairākumu. **Neskarot 10. panta 3. punktu, attiecībā uz lēmumiem, kas pieņemti saistībā ar šo punktu, vienmēr piemēro divu trešdaļu kvorumu.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. Ja ESRK valde izlemj brīdinājumu vai ieteikumu darīt publiski pieejamu, tā par to iepriekš brīdina adresātu(-us).

2.a *Vajadzētu arī paredzēt tiesības ESRK sniegto ieteikumu adresātiem publiskot savus uzskatus un apsvērumus saistībā ar ESRK publicētajiem brīdinājumiem un ieteikumiem.*

3. Ja ESRK valde izlemj nedarīt brīdinājumu vai ieteikumu publiski pieejamu, adresāts un vajadzības gadījumā Padome un Eiropas uzraudzības iestādes veic visus vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu to konfidenciālo raksturu. ■

3.a *Visus datus, kurus ESRK valde izmanto par pamatu analīzes veikšanai, pirms brīdinājuma izteikšanas vai ieteikuma sniegšanas atbilstošā veidā anonīmi publicē. Ja tiek izteikti konfidenciāli brīdinājumi, informācijas pieejamību nodrošina pienācīgā laikposmā, kas jānosaka ESRK reglamentā.*

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

19. pants

Atbildība un ziņošanas pienākumi

1. Vismaz reizi gadā, *bet plašu finansiālo grūtību gadījumā biežāk*, ESRK priekšsēdētāju uzaicina Eiropas Parlamentā uz ikgadēju uzklauššanu saistībā ar Eiropas Parlamentam un Padomei paredzētā ESRK gada pārskata publicēšanu. Šādu uzklauššanu rīko par jautājumiem, kas atšķiras no Eiropas Parlamenta un ECB priekšsēdētāja monetārā dialoga jautājumiem.

1.a *Šajā pantā minētais ziņojums satur informāciju, par kuru saskaņā ar 18. pantu ESRK valde pieņem lēmumu to publiskot. Šie ziņojumi ir publiski pieejami.*

2. Pēc *Eiropas Parlamenta*, Padomes, Eiropas Parlamenta vai Komisijas uzaicinājuma ESRK izskata arī īpašus jautājumus.

2.a *Eiropas Parlaments var pieprasīt ESRK priekšsēdētājam un citiem koordinācijas komitejas locekļiem apmeklēt kompetentās Eiropas Parlamenta komitejas rīkotu uzklauššanu.*

20. pants

Pārskatīšanas klauzula

Pamatojoties uz Komisijas ziņojumu un pēc ECB atzinuma saņemšanas, *Eiropas Parlaments un* Padome pārskata šo regulu līdz ... (*) un nosaka, vai ESRK mērķi un organizācija ir jāpārskata.

Ziņojumā jo īpaši izvērtē šādus jautājumus:

(a) *EFUS struktūras vienkāršošanas un nostiprināšanas lietderīgums, lai palielinātu saskaņotību starp makrolīmeni un mikrolīmeni, kā arī starp Eiropas uzraudzības iestādēm;*

(b) *EUI regulatīvo pilnvaru paplašināšanas lietderīgums;*

(*) Trīs gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (c) EFUS attīstības atbilstība vispārējām norisēm šajā jomā;
- (d) vai EFUS ir pietiekamā mērā nodrošināta daudzveidība un izcilība;
- (e) vai darbības publiskums un pārredzamība atbilst publiskošanas prasībām.

21. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...[vieta],

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs [...]Padomes vārdā —
priekšsēdētājs [...]**Eiropas Banku iestāde ***I**

P7_TA(2010)0272

**Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Banku iestādi
(COM(2009)0501 – C7-0169/2009 – 2009/0142(COD))**

(2011/C 351 E/38)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Priekšlikumu tika grozīts 2010. gada 7. jūlijā šādi ⁽¹⁾:

PARLAMENTA GROZĪJUMI (*)

attiecībā uz Komisijas priekšlikumu

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko izveido Eiropas **Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā **Līgumu par Eiropas Savienības darbību** un jo īpaši tā 114. pantu,⁽¹⁾ Lieta tika nodota atpakaļ komitejai saskaņā ar Reglamenta 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0166/2010).(*) Grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts **treknā slīprakstā**; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā **Eiropas Centrālās bankas** atzinumu ⁽³⁾,

saskaņā ar **parasto likumdošanas procedūru** ⁽⁴⁾,

tā kā:

(1) Finanšu krīze 2007. un 2008. gadā ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā gan attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, gan finanšu sistēmu kopumā. Valsts līmeņa uzraudzības modeļi atpauk no **finanšu globalizācijas un integrētās un savstarpēji saistītās realitātes**, kas raksturīga šodienas Eiropas finanšu tirgiem, kuros daudzi finanšu uzņēmumi darbojas starptautiskā mērogā. Krīze ir atklājusi, ka pastāv būtisks sadarbības, koordinācijas, **Savienības** tiesību aktu piemērošanas konsekvences un uzticības trūkums starp valstu uzraudzības iestādēm.

(1a) **Eiropas Parlaments jau ilgi pirms finanšu krīzes regulāri aicināja stiprināt patiesi līdzvērtīgus konkurences apstākļus visiem Savienības līmenī iesaistītajiem dalībniekiem, vienlaikus norādot uz būtiskām kļūdām Savienības arvien plašāk integrētu finanšu tirgu uzraudzībā (2000. gada 13. aprīļa rezolūcijā par Komisijas paziņojumu "Finanšu tirgus sistēmas īstenošana: rīcības plāns" ⁽⁵⁾, 2002. gada 21. novembra rezolūciju par konsultatīvās uzraudzības noteikumiem Eiropas Savienībā ⁽⁶⁾, 2007. gada 11. jūlija rezolūciju par finanšu pakalpojumu politiku laika posmā no 2005. līdz 2010. gadam — Baltā grāmata ⁽⁷⁾, 2008. gada 23. septembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem ⁽⁸⁾, 2008. gada 9. oktobra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par Lamfalussy procesa turpinājumu — uzraudzības struktūra nākotnē ⁽⁹⁾, 2009. gada 22. aprīļa rezolūciju par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapsrošināšanas jomā (Maksātpēja II) ⁽¹⁰⁾ un 2009. gada 23. aprīļa rezolūciju par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par kredītvērtējuma aģentūrām ⁽¹¹⁾).**

(2) 2009. gada 25. februārī publicētajā ziņojumā, ko pēc Komisijas pieprasījuma sagatavoja Žaka de Larosjēra [Jacques de Larosière] vadītā augsta līmeņa speciālistu grupa (**de Larosjēra ziņojumā**), secināts, ka jāstiprina uzraudzības sistēmas pamatstruktūra, lai turpmāk mazinātu iespējamo finanšu krīžu risku un smagumu. Speciālistu grupa ieteica īstenot **Savienības** finanšu nozares uzraudzības sistēmas reformas. Minētā speciālistu grupa arī secināja, ka būtu jāveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma, ko veidotu trīs Eiropas uzraudzības iestādes, proti, banku nozarē, vērtspapīru nozarē un apdrošināšanas un fondēto pensiju nozarē, kā arī Eiropas Sistēmisko risku komiteja. **Ziņojumā ietvertie ieteikumi atbilst minimālajam izmaiņu līmenim, kādu eksperti atzinuši par vajadzīgu, lai novērstu līdzīgu krīzi nākotnē.**

⁽¹⁾ 2010. gada 22. janvāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁽³⁾ OV C 13, 20.1.2010., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta ... nostāja.

⁽⁵⁾ OV C 40, 7.2.2001., 453. lpp.,

⁽⁶⁾ OV C 25 E, 29.1.2004., 394. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 392. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 26. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 48. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0251.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0279.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (3) Komisija 2009. gada 4. marta paziņojumā "Impulsi Eiropas atveseļošanai" ierosināja izstrādāt tiesību akta projektu, ar ko izveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju (**ESRK**), un 2009. gada 27. maija paziņojumā "Eiropas finanšu uzraudzība" sniedza plašāku informāciju par iespējamo šādas jaunas uzraudzības sistēmas struktūru, **taču neieklāva tajā visus Larosjēra ziņojumā minētos ieteikumus.**
- (4) Eiropadome 2009. gada 19. jūnija secinājumos ieteica izveidot Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu, kurā būtu trīs jaunas Eiropas uzraudzības iestādes. Sistēmas mērķim būtu jābūt uzlabot valstu uzraudzības kvalitāti un konsekvenci, stiprināt pārrobežu grupu uzraudzību un pieņemt vienotu Eiropas noteikumu kopumu, kas piemērojams visām vienotā tirgus finanšu iestādēm. Tā uzsvēra, ka Eiropas uzraudzības iestādēm būtu jāpiespē uzraudzības pilnvaras attiecībā uz kredītreitingu aģentūrām, un aicināja Komisiju izstrādāt konkrētus priekšlikumus attiecībā uz to, kā nodrošināt to, ka Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmai ir nozīmīga loma krīzes situācijās, uzsverot, ka Eiropas uzraudzības iestāžu pieņemtie lēmumi nedrīkstētu skart dalībvalstu fiskālos pienākumus.
- (4a) *Pēc G-20 Pitsburgas augstākā līmeņa sanāksmes pasūtījuma veiktajā Starptautiskā Valūtas fona (SVF) 2010. gada 16. aprīļa ziņojumā "Finanšu nozares taisnīgs un būtisks ieguldījums" konstatēts, ka "finanšu nozares neveiksmju izmaksas jāierobežo un jāsedz finansiālās stabilitātes ieguldījumam (FSI), kas piesaistīts ticamam un efektīvam noregulējuma mehānismam". Ja noregulējuma mehānismi būs pareizi definēti, tie valdībām dos iespēju izvairīties no tādām situācijām nākotnē, kad tās būtu spiestas glābt iestādes, kas ir pārāk svarīgas, pārāk lielas vai pārāk cieši savstarpēji saistītas, lai būtu pieļaujams to bankrots."*
- (4b) *Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumā "Eiropa 2020" teikts arī, ka izšķirīga īstermiņa prioritāte būtu "labāk novērst un vajadzības gadījumā pārvaldīt iespējamās finanšu krīzes un, ņemot vērā finanšu nozares konkrēto atbildību pašreizējās krīzes laikā, raudzīties, lai finanšu nozare sniegtu atbilstošu ieguldījumu".*
- (4c) *Eiropadome 2010. gada 25. martā skaidri norādīja, ka "virzība jo īpaši vajadzīga tādās jomās kā sistēmiskas iestādes, krīzes pārvarēšanas finanšu instrumenti."*
- (4d) *Eiropadome 2010. gada 17. jūnijā visbeidzot secināja, ka "dalībvalstīm vajadzētu izveidot finanšu iestāžu nodevu sistēmu, lai nodrošinātu godīgu sloga sadali un stimulētu ierobežot sistēmiskos riskus. Šādām nodevām vajadzētu būt daļai no uzticamas noregulējuma sistēmas".*
- (5) Finanšu un ekonomiskā krīze ir radījusi reālus un nopietnus draudus **finanšu sistēmas un** iekšējā tirgus stabilitātei. Stabils un uzticams finanšu sistēmas atjaunošana un saglabāšana ir absolūts priekšnoteikums, lai iekšējā tirgū saglabātu uzticēšanos un konsekvenci un tādējādi saglabātu un uzlabotu nosacījumus pilnībā integrēta un darbotiespējīga finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus izveidei. Turklāt dziļāk un plašāk integrēti finanšu tirgi rada labākas iespējas finansējuma un risku dažādošanai un tādējādi veicina tautsaimniecības spēju absorbēt satricinājumus.
- (6) **Savienība** ir sasniegusi iespēju robežas tam, ko, ņemot vērā to statusu, iespējams paveikt ar Eiropas uzraudzības komitejām. **Savienībā** vairs nevar turpināt pastāvēt situācija, kad nav mehānisma, kas nodrošinātu, ka valstu uzraudzības iestādes attiecībā uz pārrobežu iestādēm pieņem vispiemērotākos uzraudzības lēmumus; valstu uzraudzības iestāžu starpā nenotiek pietiekama sadarbība un informācijas apmaiņa; valstu iestāžu kopīgai rīcībai ir vajadzīgi sarežģīti pasākumi, ņemot vērā regulējuma un uzraudzības prasību neviendabīgumu; bieži vien vienīgā reālā iespēja Eiropas līmeņa problēmu risināšanai ir valsts līmeņa risinājumi; viens tiesību akts tiek interpretēts dažādos veidos. Eiropas **Finanšu** uzraudzības iestāžu sistēma (**EFUS**) būtu jāveido tā, lai novērstu šos trūkumus un nodrošinātu sistēmu, kas atbilst mērķim par stabilu un vienotu **Savienības** finanšu tirgu finanšu pakalpojumiem, apvienojot valstu uzraudzības iestādes spēcīgā **Savienības** tīklā.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (7) **EFUS** jāveido **integrētam** dalībvalstu un **Savienības** uzraudzības iestāžu tīklam, atstājot parastos finanšu iestāžu uzraudzības uzdevumus dalībvalstu kompetencē. **Eiropas Uzraudzības iestādei (Iestādei)** būtu jāpiešķir galvenā loma uzraudzības iestāžu kolēģijās, kas uzrauga pārrobežu finanšu iestādes, un tām būtu jānosaka skaidrākas uzraudzības normas. Iestādei vajadzētu pievērst īpašu uzmanību finanšu iestādēm, kuras var radīt sistēmisku risku, jo gadījumā, ja dalībvalsts iestāde nav īstenojusi savas pilnvaras, to darbības traucējumi var apdraudēt visas Savienības finanšu sistēmas stabilitāti. Jāpanāk arī noteikumu par finanšu iestādēm un tirgiem labāka saskaņošana un konsekventa piemērošana Savienībā. Papildus Iestādei nepieciešams izveidot Eiropas Uzraudzības iestādi (apdrošināšanas un fondēto pensiju jomā) un Eiropas Uzraudzības iestādi (vērtspapīru un tirgu jomā), kā arī Eiropas Uzraudzības iestādi (Apvienotā komiteja). **ESRK vajadzētu būt daļai no EFUS.**
- (8) **Eiropas Uzraudzības iestādei** jāaizstāj Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/78/EK⁽¹²⁾, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/79/EK⁽¹³⁾ un Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/77/EK⁽¹⁴⁾, un jāuzņemas visi šo komiteju uzdevumi un pilnvaras, **tostarp vajadzības gadījumā jāturpina to iesāktais darbs un projekti.** Nepieciešams skaidri noteikt katras iestādes darbības jomu. Nepieciešamības gadījumā, ņemot vērā institucionālus iemeslus vai **Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD)** noteiktos pienākumus, arī Komisijai jāiesaistās uzraudzības tīkla darbībā.
- (9) **I** Iestādei jāveic pasākumi nolūkā uzlabot iekšējā tirgus darbību, jo īpaši nodrošinot augstu, efektīvu un atbilstīgu regulēšanas un uzraudzības līmeni, ņemot vērā visu dalībvalstu dažādās intereses **un finanšu iestāžu atšķirīgo raksturu.** Iestādei būtu jāaizsargā tādas sabiedrības vērtības kā finanšu sistēmas stabilitāte, tirgu un finanšu produktu pārredzamība un noguldītāju un ieguldītāju aizsardzība. **Iestādei būtu arī jānovērš regulējuma arbitrāža, jānodrošina līdzvērtīgi konkurences apstākļi un jāstiprina** starptautiskās uzraudzības koordināciju ar mērķi sniegt labumu ekonomikai kopumā, tostarp finanšu tirgu dalībniekiem un citām ieinteresētajām personām, patērētājiem un darba ņēmējiem. **Tās uzdevumos jāietilpst arī uzraudzības konverģences veicināšanai un ES iestāžu konsultēšanai par banku darbību, maksājumiem, elektroniskās naudas regulēšanu un uzraudzību, kā arī uzņēmumu vadības, revīzijas un finanšu pārskatu jautājumiem. Iestādei būtu jāuztic arī vispārējās pārraudzības pienākums attiecībā uz esošajiem un jaunajiem finanšu produktiem un darījumu veidiem.**
- (9a) **Iestādei būtu pienācīgi jāņem vērā tās darbību ietekme uz konkurētspēju un inovāciju iekšējā tirgū, Savienības konkurētspēju pasaulē, finansiālo integrāciju un Savienības jaunajām stratēģijām darbavietu un izaugsmes jomā.**
- (9b) **Lai varētu izpildīt savus uzdevumus, Iestādei būtu jābūt juridiskas personas statusam, kā arī administratīvai un finansiālai autonomijai. Iestādei būtu jāpiešķir “pilnvaras, lai risinātu jautājumus attiecībā uz atbilstību tiesību aktiem, īpaši attiecībā uz sistēmisko risku un pārrobežu riskiem” (Bāzeles Banku uzraudzības komiteja).**
- (9c) **Starptautiskās iestādes (SVF, Finanšu stabilitātes padome (FSP) un Starptautiskā Norēķinu banka (SNB)) sistemātisko risku ir definējušas kā “finanšu pakalpojumu pārtraukuma risku, i) ko rada finanšu sistēmas vai to daļu novājināšanās, un ii) kas potenciāli var nopietni negatīvi ietekmēt reālo ekonomiku. Visa veida finanšu starpniekiem, tirgiem un infrastruktūrai piemīt potenciāls, lai tie sistemātiski varētu atstāt konkrētu ietekmi”.**

⁽¹²⁾ OV L 25, 29.1.2009., 23. lpp.

⁽¹³⁾ OV L 25, 29.1.2009., 28. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV L 25, 29.1.2009., 18. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (9d) Šo iestāžu izpratnē jēdzienā “pārrobežu risks” ietilpst jebkāds risks, ko visā Savienībā vai tās daļās rada ekonomikas nelīdzsvarotība vai finanšu neveiksmes, kurām ir potenciāli nopietna negatīva ietekme uz darījumiem starp divu vai vairāku dalībvalstu uzņēmējiem, iekšējā tirgus darbību vai Savienības vai kādas dalībvalsts valsts finansēm.
- (10) Eiropas **Savienības** Tiesa 2006. gada 2. maija spriedumā lietā C-217/04, Apvienotā Karaliste pret Eiropas Parlamentu un Padomi, atzina: “**Nekas EKL 95. panta [tagad LESD 114. pants] tekstā neliek secināt, ka Kopienas likumdevēja uz šā panta pamata pieņemtajiem pasākumiem attiecībā uz to adresātiem būtu jāaprobežojas tikai ar dalībvalstīm. Saskaņā ar minētā likumdevēja veiktu analīzi faktiski varētu izrādīties nepieciešams paredzēt kādas Kopienas iestādes izveidošanu, kuras uzdevums ir sniegt ieguldījumu saskaņošanas procesa realizācijā, gadījumos, kad uz minēto normu balstīto aktu īstenošanai ir atbilstošāka neobligātu papildinošu un pārraudzības pasākumu pieņemšana.**” Iestādes mērķis un uzdevumi — palīdzēt valstu uzraudzības iestādēm konsekventi interpretēt un piemērot **Savienības** noteikumus un veicināt finanšu integrācijas nodrošināšanai nepieciešamo finanšu stabilitāti — ir cieši saistīti ar **Savienības** *acquis* noteiktajiem mērķiem attiecībā uz finanšu pakalpojumu iekšējo tirgu. Tādējādi Iestāde jāveido, pamatojoties uz **LESD 114. pantu**.
- (11) Dalībvalstu kompetento iestāžu uzdevumus, tostarp attiecībā uz savstarpēju sadarbību un sadarbību ar Komisiju, nosaka šādi tiesību akti: Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīva 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu⁽¹⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīva 2006/49/EK par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību⁽¹⁶⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīva 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām⁽¹⁷⁾.
- (12) Šīs regulas darbības jomā spēkā esošie **Savienības** tiesību akti ir arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīva 2002/87/EK par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos⁽¹⁸⁾, **Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Regula (EK) Nr. 1781/2006 attiecībā uz naudas līdzekļu pārskaitījumiem pievienoto informāciju par maksātāju**⁽¹⁹⁾, **Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīva 2009/110/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību**⁽²⁰⁾ un attiecīgās daļas Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra **Direktīvā** 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai⁽²¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra **Direktīvā** 2002/65/EK par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu⁽²²⁾ un **Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīvā** 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū⁽²³⁾.
- (13) Vēlams, lai Iestāde veicinātu konsekventu pieeju noguldījumu garantiju jomā, lai nodrošinātu līdzvērtīgus apstākļus un vienlīdzīgu attieksmi pret noguldītājiem **Savienībā**. Tā kā noguldījumu garantiju sistēmas ir pakļautas attiecīgo dalībvalstu, nevis regulatīvai uzraudzībai, ir lietderīgi noteikt, ka Iestāde var izmantot tai saskaņā ar šo regulu piešķirtās pilnvaras attiecībā uz noguldījumu garantiju sistēmu un tās pārvaldītāju. **Iestādes pienākumus jāpārskata, tiklīdz tiek izveidots Eiropas Noguldījumu garantiju fonds.**

⁽¹⁵⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁽¹⁶⁾ OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

⁽¹⁷⁾ OV L 135, 31.5.1994., 5. lpp.

⁽¹⁸⁾ OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

⁽¹⁹⁾ **OV L 345, 8.12.2006., 1. lpp.**

⁽²⁰⁾ **OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.**

⁽²¹⁾ OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

⁽²²⁾ OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.

⁽²³⁾ **OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (14) Ir nepieciešams ieviest efektīvu instrumentu saskaņotu **regulatīvo** standartu pieņemšanai finanšu pakalpojumu nozarē, lai, tostarp izmantojot vienotu noteikumu krājumu, nodrošinātu vienādus noteikumus un atbilstīgu aizsardzību ieguldītājiem un patērētājiem visā **Savienībā**. Tā kā Iestādei ir augsti specializētas zināšanas, ir efektīvi un lietderīgi tai uzticēt **regulatīvo** standartu projektu izstrādi **Savienības** tiesību aktos noteiktajās jomās, kas neietver politikas izvēles. **Komisijai jāapstiprina šie regulatīvie un īstenošanas tehniskie standarti saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu tiem saistošu juridisku spēku.**
- (15) **Regulatīvo tehnisko standartu projektu varēs grozīt tikai ļoti ierobežotos ārkārtas apstākļos ar noteikumu, ka Iestāde ir tā, kurai ir ciešs kontakts ar finanšu tirgiem un kas atzīst tās ikdienas darbību. Tajos tīktu veikti grozījumi, ja, piemēram, regulatīvo standartu projekts būtu nesaderīgs ar Savienības tiesību aktiem, tajā nebūtu ievērots proporcionalitātes princips vai arī tas būtu pretrunā ar finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus pamatprincipiem, kā noteikts Savienības acquis finanšu pakalpojumu tiesību aktu jomā. Komisijai nevajadzētu grozīt Iestādes sagatavoto tehnisko standartu saturu, to iepriekš nesaskaņojot ar Iestādi. Lai nodrošinātu šo standartu optimālu un savlaicīgu pieņemšanu, nepieciešams noteikt termiņu Komisijas lēmuma pieņemšanai par to apstiprināšanu.**
- (15a) **Komisijai būtu jābūt pilnvarām īstenot juridisko saistošus aktus, kā noteikts LESD 291. pantā. Regulatīvajos un īstenošanas tehniskajos standartos vajadzētu ņemt vērā proporcionalitātes principu, t.i., šo standartu prasībām vajadzētu būt samērīgām ar attiecīgās finanšu iestādes uzņēmējdarbības risku veidu, apmēru un sarežģītību.**
- (16) Jomās, uz kurām neattiecas **regulatīvie** tehniskie standarti, Iestādei jāpiešķir pilnvaras izdot **█** pamatnostādnes un ieteikumus par **Savienības** tiesību aktu piemērošanu. Lai nodrošinātu pārredzamību un veicinātu valstu uzraudzības iestāžu atbilstību šīm pamatnostādņēm un ieteikumiem, valstu iestādēm jānosaka pienākums **publiskot** šādu pamatnostādņu un ieteikumu neizpildes iemeslus, **lai tirgus dalībniekiem nodrošinātu pilnīgu pārredzamību.**
- (17) Pareiza un pilnīga **Savienības** tiesību aktu piemērošana ir būtisks priekšnoteikums finanšu tirgu integritātes, **pārredzamības**, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšanai, finanšu sistēmas stabilitātei un vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem finanšu iestādēm **Savienībā**. Tāpēc nepieciešams izveidot mehānismu, kas nodrošinātu iespēju Iestādei rīkoties **█ nepiemērošanas vai** neatbilstīgas piemērošanas gadījumos, **kas ir Savienības tiesību aktu pārkāpums.** Šis mehānisms jāpieņem jomās, kurās **Savienības** tiesību akti nosaka skaidras un bezierunu saistības.
- (18) Lai pienācīgi reaģētu uz gadījumiem, kad neprecīzi vai nepietiekami tiek piemēroti **Savienības** tiesību akti, jāizmanto trīs posmu mehānisms. Pirmajā posmā Iestādei jāpiešķir pilnvaras izmeklēt iespējamus gadījumus, kad valstu iestādes uzraudzības darbā neprecīzi vai nepietiekami piemēro **Savienības** tiesību aktos noteiktos pienākumus, un nobeigumā sagatavot ieteikumu. **Ja valsts kompetentā iestāde neievēro ieteikumu, Komisijai, ņemot vērā Iestādes ieteikumu, vajadzētu būt pilnvarotai nākt klajā ar oficiālu atzinumu, ar kuru lūdz kompetento iestādi veikt darbības, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu ievērošanu.**
- (19) Ja valsts iestāde neievēro ieteikumu **Iestādes noteiktajā termiņā, █ Iestādei** nekavējoties **jāadresē lēmums** attiecīgajai valsts uzraudzības iestādei, lai nodrošinātu atbilstību **Savienības** tiesību aktiem, paredzot tiesiskās sekas, uz kurām var atsaukties dalībvalstu tiesās un iestādēs un kuras var īstenot saskaņā ar **LESD 258. pantu.**
- (20) Lai atrisinātu ārkārtas gadījumus, kad iesaistītā kompetentā iestāde ilgstoši kavējas veikt pasākumus, Iestādei jāpiešķir pilnvaras kā galējo risinājumu izmantot iespēju pieņemt konkrētām finanšu iestādēm adresētus lēmumus. Šis pilnvaras ir izmantojamas tikai ārkārtas apstākļos, kad kompetenta iestāde neievēro tai **adresēto oficiālo atzinumu** un kad **Savienības** tiesību akti ir tieši piemērojami finanšu iestādēm atbilstīgi spēkā esošajām vai turpmākām ES regulām. **Tādēļ Eiropas Parlaments un Padome gaida uz Komisijas 2010. gada programmas īstenošanu, īpaši attiecībā uz priekšlikumu veikt Kapitāla prasību direktīvas reformu.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (21) Ja pastāv būtiski apdraudējumi finanšu tirgu pienācīgai darbībai un integritātei vai finanšu sistēmas stabilitātei **Eiropas Savienībā**, ir nepieciešama tūlītēja un saskaņota rīcība **Savienības** līmenī. Tāpēc Iestādei jāpiešķir tiesības pieprasīt valstu uzraudzības iestādēm veikt īpašus pasākumus, lai novērstu ārkārtas situāciju. **Paturot prātā jautājuma delikātumu, pilnvaras izsludināt ārkārtas situāciju būtu jāpiešķir Komisijai, kas to varētu darīt pēc savas iniciatīvas vai pēc Eiropas Parlamenta, Padomes, ESRK vai Iestādes pieprasījuma. Ja Eiropas Parlaments, Padome, ESRK vai Eiropas Uzraudzības iestāde (EUI) uzskata, ka varētu sākties ārkārtas situācija, tām vajadzētu sazināties ar Komisiju. Šajā procesā ārkārtīgi svarīga ir pienācīgas konfidencialitātes ievērošana. Ja Komisija nosaka ārkārtas situāciju, tai vajadzētu pienācīgi informēt Eiropas Parlamentu un Padomi.**
- (22) Lai nodrošinātu efektīvu un konstruktīvu uzraudzību un samērīgi ņemtu vērā dalībvalstu kompetento iestāžu viedokļus, Iestādei jāspēj izšķirt strīdi starp šīm kompetentajām iestādēm, tostarp uzraudzības iestāžu kolēģijās, pieņemot saistošus lēmumus. Jānosaka samierināšanas posms, kura laikā valstu uzraudzības iestādes var panākt vienošanos. **Ja šāda vienošanās netiek panākta, Iestāde vajadzētu izvirzīt attiecīgajām kompetentajām iestādēm prasību veikt īpašu darbību vai atturēties darbības, lai nokārtotu jautājumu un nodrošinātu atbilstību ES tiesību aktiem, un šīs prasības izpilde ir saistoša attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Ja attiecīgie ES tiesību akti piešķir šīs tiesības izlemt dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ar Iestādes pieņemtajiem lēmumiem nevar aizstāt rīcību, ko jau nosaka Savienības tiesību akti attiecībā uz šo izvēli. Ja attiecīgās valstu uzraudzības iestādes neveic pasākumus, Iestādei jāpiešķir pilnvaras kā galējo risinājumu izmantot iespēju pieņemt finanšu iestādēm tieši adresētus lēmumus tām tieši piemērojamās Kopienas tiesību aktu darbības jomās.**
- (22a) **Krīze ir pierādījusi, ka ar dalībvalstu iestāžu sadarbību, kuru jurisdikcija beidzas uz valsts robežas, nepavisam nepietiek, lai uzraudzītu finanšu iestādes ar pārrobežu darbību.**
- (22b) **Turklāt “pašreizējie pasākumi, kuros apvienotas nozaru atļauju tiesības, uzraudzība savā valstī un noguldījumu apdrošināšana konkrētā valstī, nav pietiekami stabils pamats Eiropas pārrobežu privātklientu banku darbības reglamentēšanai un uzraudzībai nākotnē” (A. Turner pārskats).**
- (22c) **Kā teikts A. Turner pārskata secinājumos, “stabilākai uzraudzības kārtībai nepieciešams vai nu palielināt dalībvalstu pilnvaras, kas nozīmētu vienotā tirgus mazāku atvērtību, vai arī panākt dziļāku Eiropas integrāciju”. Īstenojot risinājumu, kurā paredz lielākas pilnvaras dalībvalstij, uzņēmēja valsts var noteikt ārvalstu iestādēm pienākumu darboties, izmantojot tikai meitasuzņēmumus, nevis filiāles, un pārraudzīt šajā valstī strādājošo banku kapitālu un likviditāti, palielinot protekcionismu. Īstenojot risinājumu, kurā lielākas pilnvaras ir Eiropai, palielina Iestādes pilnvaras Uzraudzības iestāžu kolēģijā un pastiprina to finanšu iestāžu uzraudzību, kuras var radīt sistēmisku risku.**
- (23) Uzraudzības iestāžu kolēģijām ir liela nozīme efektīvas, konstruktīvas un konsekventas pārrobežu finanšu iestāžu uzraudzības nodrošināšanā. Iestādei **vajadzētu uzņemties galveno lomu un tai vajadzētu piešķirt** neierobežotas līdzdalības tiesības uzraudzības iestāžu kolēģijās ar nolūku racionalizēt kolēģiju darbību un informācijas apmaiņas procesu kolēģijās un veicināt kolēģiju konvergenci un konsekveni attiecībā uz **Savienības** tiesību aktu piemērošanu. **Kā norādīts Larosjēra ziņojumā, “jāizvairās no atšķirīgu uzraudzības pasākumu radītiem konkurences izkropļojumiem un regulējuma arbitrāžas, jo tas var apdraudēt finansiālo stabilitāti, cita starpā mudinot izvēlēties finansiālo darbību veikšanai valstis, kurās ir vāja uzraudzība. Jānodrošina, ka uzraudzības sistēmu uztver kā taisnīgu un līdzsvarotu.”**
- (23a) **Iestādei un dalībvalstu uzraudzības iestādēm vajadzētu pastiprināt sistēmiskā riska kritērijiem atbilstoši finanšu iestāžu uzraudzību, jo viņu darbības traucējumu gadījumā var tikt apdraudēta Savienības finanšu sistēmas stabilitāte un nodarīts kaitējums reālajai ekonomikai.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (23b) *Sistēmiskais risks jākonstatē, ņemot vērā starptautiskus standartus, jo īpaši Finanšu stabilitātes padomes, Starptautiskā Valūtas fonda, Starptautiskās Apdrošināšanas uzraudzības iestāžu asociācijas un G-20 standartus. Sistēmiskā riska identificēšanā visbiežāk izmanto tādas kritērijus kā iesaistītība, neaizvietojamība un zaudējumu izplatības ātrums.*
- (23c) *Jāizveido sistēma darbībām ar grūtībās nonākušām iestādēm, lai stabilizētu vai likvidētu tās, jo “ir skaidri atklājies, ka banku krīzes likmes ir augstas valdībai un sabiedrībai kopumā tādēļ, ka šāda situācija var potenciāli ietekmēt finanšu stabilitāti un reālo ekonomiku (Larosjēra ziņojums). Komisijai vajadzētu nākt klajā ar piemērotiem priekšlikumiem jaunas finanšu krīzes vadības sistēmas izveidei. Krīzes pārvaldības pamatelementi ir kopīgs reglaments un finansiālo problēmu risināšanas līdzekļi (administrēšana un finansēšana krīzes gadījumiem lielās iestādēs, pārrobežu iestādēs un/vai savstarpēji saistītās iestādēs).*
- (23d) *Būtu jāizveido Eiropas Noguldījumu garantiju fonds, lai nodrošinātu pārrobežu finanšu iestāžu līdzatbildību, aizsargātu Savienības noguldītāju intereses un samazinātu sistēmiskas finanšu krīzes radīto slogu nodokļu maksātājiem. ES līmeņa fonds liekas visefektīvākais veids, kā aizsargāt noguldītāju intereses un nodrošināt aizsardzību pret konkurences kropļojumiem. Tomēr ir skaidrs, ka ES pieeja ir daudz sarežģītāka un ka dažas dalībvalstis jau ir sākušas veidot šādas sistēmas vai dažas tās jau darbojas. Tādēļ Iestādei būtu vismaz jānodrošina, ka tiek saskaņoti svarīgākie dalībvalstu sistēmu elementi. Tai arī vajadzētu spēt nodrošināt, ka finanšu iestādēm var prasīt veikt iemaksas tikai vienā sistēmā.*
- (23e) *No Eiropas Banku stabilitātes fonda būtu jāfinansē tādu grūtībās nonākušu finanšu iestāžu pienācīga likvidācija vai atveseļošana, kuru ietekme apdraud Savienības iekšējā finanšu tirgus finansiālo stabilitāti. Fonda darbība būtu jāfinansē no šo finanšu iestāžu atbilstīgām iemaksām. Ar iemaksām Fondā būtu jāaizstāj iemaksas dalībvalstu noguldījumu garantiju sistēmās.*
- (24) *Uzdevumu un pienākumu deleģēšana var būt lietderīgs instruments uzraudzības iestāžu tīkla darbībā, lai samazinātu uzraudzības pienākumu dublēšanos, veicinātu sadarbību un tādējādi racionalizētu uzraudzības procesu, kā arī mazinātu finanšu iestādēm radīto slogu, **īpaši tām finanšu iestādēm, kam nav Savienības mēroga.** Tāpēc **šai** regulai jānosaka skaidrs pamats šādi deleģēšanai. Uzdevumu deleģēšana nozīmē to, ka uzdevumus atbildīgās iestādes vietā veic cita uzraudzības iestāde, bet deleģējošā iestāde joprojām ir atbildīga par uzraudzības lēmumiem. Deleģējot pienākumus, valsts uzraudzības iestādei — iestādei, kurai pienākums deleģēts, — **būtu** patstāvīgi jāpieņem lēmumi attiecībā uz noteiktiem uzraudzības aspektiem **Iestādes** vietā vai citas valsts uzraudzības iestādes vietā. Deleģēšana jāveic saskaņā ar principu, ka uzraudzības pienākumu uzdod uzraudzības iestādei, kura vislabāk spēj īstenot pasākumus attiecīgajā gadījumā. Pienākumu pārdale **būtu** nepieciešama, piemēram, tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar apjomradītiem vai diversifikācijas radītiem ietaupījumiem, konsekvences nodrošināšanu grupu uzraudzībā un optimālu valstu uzraudzības iestāžu tehnisko zināšanu izmantošanu. Attiecīgajos **Savienības** tiesību aktos var plašāk noteikt pienākumu pārdales principus, pamatojoties uz nolīgumu. Iestādei, izmantojot visus iespējamus līdzekļus, jāveicina **un jāuzrauga** deleģēšanas nolīgumu slēgšana starp valstu uzraudzības iestādēm. Iestāde iepriekš jāinformē par paredzētajiem deleģēšanas nolīgumiem, lai tā attiecīgā gadījumā varētu slēgt atzinumu. Iestādei jāveic centralizēta šādu nolīgumu publicēšana, lai visām iesaistītajām personām nodrošinātu savlaicīgu, pārredzamu un viegli pieejamu informāciju par nolīgumiem. **Tai būtu jāapzina un jāizplata labākā prakse deleģēšanas un deleģēšanas nolīgumu jomā.***
- (25) *Iestādei aktīvi jāveicina uzraudzības konverģence **Eiropas Savienībā** ar nolūku izveidot kopēju uzraudzības kultūru.*

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (26) Salīdzinoša novērtēšana ir efektīvs un lietderīgs paņēmieni konsekvences veicināšanai finanšu uzraudzības iestāžu tīklā. Tāpēc Iestādei jāizstrādā metodoloģiski pamatprincipi attiecībā uz šādu novērtēšanu, un regulāri tā jāīsteno. Veicot novērtēšanu, uzmanība jāpievērš ne tikai uzraudzības prakses konverģencei, bet arī uzraudzības iestāžu spējai sasniegt augstus uzraudzības rezultātus, kā arī kompetento iestāžu neatkarībai. **Salīdzinošās novērtēšanas rezultāti ir jāpublisko un jāapzina, un jāpublisko arī labākā prakse.**
- (27) Iestādei aktīvi jāveicina saskaņoti uzraudzības pasākumi **Savienībā**, jo īpaši, **lai nodrošinātu** finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai finanšu sistēmas stabilitāti **Eiropas Savienībā**. Ņemot vērā Iestādei piešķirtās pilnvaras veikt pasākumus ārkārtas situācijās, tai jāuztic arī vispārējās koordinēšanas funkcija **EFUS**. Veicot pasākumus, Iestādei jāpievērš īpaša uzmanība tam, lai tiktu nodrošināta vienmērīga visas būtiskās informācijas plūsma starp valstu uzraudzības iestādēm.
- (28) Lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, ir savlaicīgi jānosaka tendences, iespējamie riski un apdraudējumi mikrouzraudzības, kā arī starpvalstu un starpnozaru līmenī. Iestādei jāuzrauga un jānovērtē šādi notikumi savā kompetences jomā un, ja nepieciešams, regulāri vai īpašos gadījumos jāinformē Eiropas Parlaments, Padome, Komisija, citas Eiropas uzraudzības iestādes un **ESRK**. Iestādei **jāie-rosina un jāveic arī Savienības** līmeņa spriedzes pārbaužu koordinēšana, lai novērtētu finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū, nodrošinot, lai attiecībā uz šādām pārbaudēm valstu līmenī tiktu piemērotas pēc iespējas konsekvētākas metodes. **Lai pienācīgi pildītu savus uzdevumus, Iestādei jāveic tirgu ekonomiskā analīze un jānosaka iespējamo tirgus procesu ietekme.**
- (29) Ņemot vērā finanšu pakalpojumu globalizāciju un starptautisko standartu pieaugošo nozīmību, Iestādei **jāpārstāv Eiropas Savienība, veicot dialogu un sadarbību** ar uzraudzības iestādēm **trešās valstīs**.
- (30) Iestāde savā kompetences jomā ir neatkarīga padomdevēja iestāde Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai. Tai jāsniedz atzinumi par apvienošanās un pārņemšanas darījumu novērtēšanu saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK.
- (31) Lai efektīvi veiktu savus pienākumus, Iestādei jābūt tiesībām pieprasīt visu nepieciešamo informāciju, **kas saistīta ar šādu konsultatīvu uzraudzību**. Lai izvairītos no finanšu iestāžu ziņošanas pienākumu dublēšanās, attiecīgo informāciju parasti jāsniedz valsts uzraudzības iestādei, kas ir visciešāk saistīta ar finanšu tirgiem un iestādēm, **ņemot vērā jau esošos statistikas datus**. Tomēr, **ja citu iespēju nav**, Iestādei vāja **dzētu būt iespējai nosūtīt pienācīgi pamatotu informācijas lūgumu tieši finanšu iestādei** **█**, ja valsts uzraudzības iestāde savlaicīgi nesniedz vai nevar sniegt šādu informāciju. Dalībvalstu iestādēm jānosaka pienākums sniegt atbalstu Iestādei šādu tiešu pieprasījumu izpildē. **Šajā sakarībā liela nozīme ir darbam pie vienotu informācijas sniegšanas formātu izstrādes.**
- (31a) **Informācijas vākšanas pasākumiem nevajadzētu skart Eiropas Statistikas sistēmas (ESS) un Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) tiesisko regulējumu statistikas jomā. Tādēļ šai regulai nevajadzētu skart Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regulu (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku⁽²⁴⁾ vai Padomes 1998. gada 23. novembra Regulu (EK) Nr. 2533/98 par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka⁽²⁵⁾.**

⁽²⁴⁾ OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.

⁽²⁵⁾ OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (32) Cieša sadarbība starp Iestādi un **ESRK** ir būtiska, lai nodrošinātu efektīvu **ESRK** darbību un tās brīdinājumu un ieteikumu izpildi. Iestādei un **ESRK savā starpā jāapmainās ar būtisku informāciju**. Informācija par konkrētiem uzņēmumiem būtu sniedzama tikai pēc pamatota pieprasījuma. Pēc Iestādei vai valsts uzraudzības iestādei adresētu **ESRK** brīdinājumu vai ieteikumu saņemšanas, Iestādei jānodrošina turpmākie **atbilstīgie** pasākumi.
- (33) Iestādei jāapspriežas ar ieinteresētajām personām par **regulatīviem** standartiem, pamatnostādnēm un ieteikumiem un jānodrošina tām pienācīga iespēja sniegt komentārus par ierosinātajiem pasākumiem. **Pirms regulatīvo standartu projekta, pamatnostādņu vai ieteikumu pieņemšanas Iestādei jāveic pētījums par to ietekmi**. Efektivitātes nodrošināšanas nolūkā jāizveido Banku nozares ieinteresēto personu grupa, kas proporcionāli pārstāvētu **Savienības** kredītiestādes un ieguldījumu sabiedrības (**kurā būtu pārstāvēti modeļa un lieluma ziņā daudzveidīgas finanšu iestādes un uzņēmumi**, tostarp pēc vajadzības institucionālie ieguldītāji un citas finanšu iestādes, kas pašas izmanto finanšu pakalpojumus), **MVU, arodbiedrības, akadēmisko aprindu pārstāvji**, patērētāji un citi privāto banku pakalpojumu lietotāji. Banku nozares ieinteresēto personu grupai aktīvi jāsadarbojas ar citu finanšu pakalpojumu lietotāju grupām, ko izveidojusi Komisija vai kas izveidotas saskaņā ar **Savienības** tiesību aktiem.
- (33a) **Salīdzinājumā ar nozares pārstāvju labo finansējumu un sakariem bezpeļņas organizācijām ir daudz vājākas pozīcijas debatēs par turpmākajiem finanšu pakalpojumiem un attiecīgo lēmumu pieņemšanas procesā. Šī nelabvēlīgā situācija jākompensē ar pienācīgu finansējumu to pārstāvjiem Banku nozares ieinteresēto personu grupā.**
- (34) Dalībvalstis uzņemas lielāko atbildību, **lai nodrošinātu saskaņotu krīzes pārvaldību un saglabātu finanšu stabilitāti krīzes situācijās**, jo īpaši attiecībā uz atsevišķu grūtībās nonākušu finanšu iestāžu stabilizēšanu un atveseļošanu. **To rīcībai vajadzētu būt cieši saskaņotai ar Eiropas Monetārās savienības sistēmu un principiem**. Iestādes īstenotie pasākumi ārkārtas vai izšķiršanas situācijās, kas ietekmē finanšu iestādes stabilitāti, nedrīkst skart dalībvalstu fiskālos pienākumus. Jāizveido mehānisms, kas nodrošinātu iespēju dalībvalstīm izmantot šo aizsargpasākumu un iesniegt jautājumu Padomei lēmuma pieņemšanai. Ņemot vērā dalībvalstu īpašos pienākumus šajā sakarā, ir lietderīgi uzdot šo uzdevumu Padomei.
- (34a) **Pamatojoties uz iegūto pieredzi, triju gadu laikā no brīža, kad spēkā stājusies regula, ar kuru šādu mehānismu izveido, Komisijai Savienības līmenī ir jānosaka skaidras un pamatotas pamatnostādnes attiecībā uz apstākļiem, kādos dalībvalsts piemēro aizsargpasākumus. Drošības klauzulas piemērošana būtu jāizvērtē saskaņā ar šīm pamatnostādnēm.**
- (34b) **Neskarot dalībvalstu konkrētos pienākumus krīzes situācijās, ir skaidrs, ka, ja dalībvalsts izvēlas izmantot aizsargpasākumus, Eiropas Parlaments jāinformē vienlaikus ar Iestādi, Padomi un Komisiju. Turklāt dalībvalstij ir jānorāda iemesli, kādēļ tā vēlas izmantot aizsargpasākumus. Iestādei sadarbībā ar Komisiju jāizstrādā turpmāk veicamie pasākumi.**
- (35) Lēmumu pieņemšanas procedūrās Iestādei jāievēro Kopienas tiesību akti un vispārēji principi attiecībā uz taisnīgu procesu un pārredzamību. Pilnībā jānodrošina to personu tiesības tikt uzklautām, kurām Iestāde adresējusi savus lēmumus. Iestādes pieņemtie noteikumi ir **Savienības** tiesību aktu neatņemama sastāvdaļa.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (36) Iestādes galvenajai lēmējinstīcijai ir jābūt Uzraudzības padomei, kurā piedalās dalībvalstu attiecīgo kompetento iestāžu vadītāji un kuru vada Iestādes priekšsēdētājs. Novērotāju statusā jāpiedalās Komisijas, **ESRK, Eiropas Uzraudzības iestādes (apdrošināšana un pensijas) un Eiropas Uzraudzības iestādes (vērtspapīri un tirgi)** pārstāvjiem. Uzraudzības padomes locekļiem jābūt neatkarīgiem un jārikojas tikai Savienības interesēs. Attiecībā uz vispārīgām darbībām, tostarp darbībām, kas ir saistītas ar **regulatīvo** standartu, pamatnostādņu un ieteikumu pieņemšanu, kā arī budžeta pasākumiem, **būtu** atbilstoši piemērot **LESD 16. pantu** par kvalificētu vairākumu, bet pārējo lēmumu pieņemšanai nepieciešams vienkāršs balsu vairākums. Lietas saistībā ar strīdiem starp valstu uzraudzības iestādēm jāizskata komisijai ar ierobežotām funkcijām.
- (36a) *Parasti Uzraudzības padomei vajadzētu pieņemt lēmumus ar vienkāršu balsu vairākumu, ievērojot principu, ka vienam loceklim ir viena balss. Tomēr attiecībā uz darbībām, kas ir saistītas ar tehnisko standartu, pamatnostādņu un ieteikumu pieņemšanu, kā arī budžeta pasākumiem, ir atbilstoši piemērot noteikumus par kvalificētu vairākumu, kas izklāstīti Līgumā par Eiropas Savienību, LESD un tam pievienotajā protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem. Lietas saistībā ar strīdiem starp valstu uzraudzības iestādēm būtu jāizskata objektīvai komisijai ar ierobežotām funkcijām, ko veido locekļi, kuri nav attiecīgajā strīdā iesaistīto kompetento iestāžu pārstāvji un kuriem nav nekādas intereses attiecīgajā konfliktā, nedz arī tiešu saīšu ar iesaistītajām kompetentajām iestādēm. Komisijas sastāvam vajadzētu būt atbilstīgi līdzsvarotam. Komisijas pieņemtie lēmumi būtu jāapstiprina Uzraudzības padomei ar vienkāršu balsu vairākumu, ievērojot principu, ka vienam loceklim ir viena balss. Tomēr attiecībā uz konsolidētās uzraudzības iestādes lēmumiem komisijas ierosinātos lēmumus var noraidīt locekļi, kas veido bloķējošo balsu mazākumu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktā un LESD pievienotā protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. pantā.*
- (37) Valdei, kuru veido Iestādes priekšsēdētājs, valstu uzraudzības iestāžu un Komisijas pārstāvji, jānodrošina, ka Iestāde pilda savus pienākumus un veic tai uzticētos uzdevumus. Valdei jāpiespīr nepieciešamās pilnvaras, lai tā cita starpā varētu ierosināt ikgadējo un daudzgadu darba programmu, īstenot noteiktas budžeta pilnvaras, apstiprināt Iestādes personāla politikas plānu, pieņemt īpašus noteikumus par piekļuvi dokumentiem un pieņemt gada pārskatu.
- (38) Iestādi jāpārstāv uz pilnu slodzi nodarbinātam priekšsēdētājam, **ko izvēlas Eiropas Parlaments pēc tam, kad Komisija rīkojusi atklātu konkursu un izveidojusi pretendentu sarakstu.** Iestādes vadība jāuztic izpildidirektoram, kurš bez balsstiesībām var piedalīties Uzraudzības padomes un valdes sanāksmēs.
- (39) Lai nodrošinātu Eiropas uzraudzības iestāžu darbības konsekveni starpnozaru līmenī, šīm iestādēm cieši jāsadarbojas **ar Apvienotās Eiropas uzraudzības iestāžu komitejas (Apvienotās komitejas) starpniecību** un attiecīgā gadījumā jāpanāk kopēja nostāja. Apvienotajai komitejai **būtu jākoordinē triju** Eiropas uzraudzības iestāžu **darbs attiecībā uz finanšu konglomerātiem.** Nepieciešamības gadījumā tiesību akti, kas ir arī **Eiropas Uzraudzības iestādes (apdrošināšana un fondētās pensijas) vai Eiropas Uzraudzības iestādes (vērtspapīri un tirgi)** kompetences jomā, paralēli jāpieņem arī attiecīgajām Eiropas uzraudzības iestādēm. **Apvienotā komiteja būtu jāvada vienam no triju Eiropas uzraudzības iestāžu priekšsēdētājiem, šā amata pilnvaru termiņš ir divpadsmit mēneši un to ieņem rotācijas kārtībā.** Apvienotās komitejas priekšsēdētājam vajadzētu būt **ESRK priekšsēdētāja vietniekam.** Apvienotajai komitejai vajadzētu būt **pastāvīgam sekretariātam ar personālu, kas nosūtīts darbā no trijām Eiropas uzraudzības iestādēm, lai notiktu neformāla informācijas apmaiņa un visu triju Eiropas uzraudzības iestāžu darbiniekiem veidotos kopēja darba kultūra.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (40) Ir jānodrošina, lai personas, kuras skar Iestādes pieņemtie lēmumi, varētu izmantot nepieciešamos aizsardzības līdzekļus. Lai efektīvi aizsargātu personu tiesības un procesuālās ekonomijas dēļ, gadījumos, kad Iestādei ir piešķirtas lēmumu pieņemšanas pilnvaras, personām jānodrošina tiesības vērsties Apelācijas padomē. Lai nodrošinātu efektivitāti un konsekvenci, Apelācijas padomei jābūt visu trīs Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotai struktūrvienībai, kas ir neatkarīga no to administratīvajām un regulatīvajām struktūrām. Apelācijas padomes lēmumu ir iespējams pārsūdzēt Pirmās instances tiesā un Eiropas Kopienų Tiesā.
- (41) Lai garantētu pilnīgu autonomiju un neatkarību, Iestādei jāpiešķir autonomš budžets, kurā ieņēmumi galvenokārt tiktu gūti no valstu uzraudzības iestāžu obligātajām iemaksām un no Eiropas Savienības vispārējā budžeta. **Iestādei piešķirtajam Savienība finansējumam būtu jābūt saskaņā ar budžeta lēmējinstiitūcijas vienošanos atbilstīgi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (IN) ⁽²⁶⁾ 47. punktam.** Ir jāpiemēro Savienības budžeta procedūra ■ Finanšu revīzija būtu jāveic Revīzijas palātai. **Uz kopējo budžetu būtu jāattiecas budžeta izpildes apstiprinājuma procedūrai.**
- (42) Iestādei jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regula (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽²⁷⁾. Iestādei arī jāpievienojas 1999. gada 25. maija Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienų Komisijas iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽²⁸⁾.
- (43) Lai nodrošinātu atvērtu un pārredzamu nodarbinātības kārtību un vienlīdzīgu attieksmi pret darbiniekiem, Iestādes darbiniekiem jāpiemēro Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumi un Eiropas Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība ⁽²⁹⁾
- (44) Ir būtiski aizsargāt komercnoslēpumus un citu konfidencialu informāciju. **Tās informācijas konfidencialitāte, kura atklāta Iestādei un ar kuru apmainās uzraudzības iestāžu tīklā, būtu jāreglamentē ar stingriem un efektīviem konfidencialitātes noteikumiem.**
- (45) Personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi regulē Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽³⁰⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienų iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽³¹⁾, kuras ir pilnībā piemērojamas šīs regulas vajadzībām.
- (46) Lai nodrošinātu Iestādes darbības pārredzamību, Iestādei jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽³²⁾.
- (47) Valstīm, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, jāļauj piedalīties Iestādes darbībā atbilstīgi attiecīgiem nolīgumiem, kas jānoslēdz **Savienībai.**

⁽²⁶⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁷⁾ OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

⁽²⁸⁾ OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.

⁽²⁹⁾ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

⁽³⁰⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽³¹⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽³²⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (48) Tā kā šīs regulas mērķus, proti, iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, nodrošinot augstu, efektīvu un atbilstīgu uzraudzības regulējuma un uzraudzības līmeni, noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību, finanšu tirgu integritātes, efektivitātes un pienācīgas darbības aizsardzību, finanšu sistēmas stabilitātes saglabāšanu un starptautiskās uzraudzības koordināciju, nav iespējams pietiekamā mērā sasniegt dalībvalstu līmenī, un rīcības mēroga dēļ šie mērķi ir labāk sasniedzami **Savienības līmenī, Eiropas Savienība** var noteikt pasākumus atbilstoši subsidiaritātes principam, kā noteikts **Līguma par Eiropas Savienību** 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula nosaka tikai to, kas ir vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai.
- (49) Iestāde pārņem visus Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas pašreizējos uzdevumus un pilnvaras. Tāpēc jāatceļ Komisijas 2009. gada 23. janvāra Lēmums 2009/78/EK, ar ko izveido Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju, un attiecīgi jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Lēmums Nr. 716/2009/EK, ar ko izveido Kopienas programmu īpašu pasākumu atbalstam finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīzijas jomā ⁽³³⁾.
- (50) Ir lietderīgi noteikt termiņu šīs regulas piemērošanai, lai nodrošinātu, ka Iestāde ir pienācīgi sagatavojusies darbības uzsākšanai, un lai nodrošinātu netraucētu Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas aizstāšanu,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

IZVEIDE UN JURIDISKAIS STATUSS

1. pants

Izveide un darbības joma

1. Ar šo regulu izveido **Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi)** (turpmāk "Iestāde").
2. **Iestādes rīkojas saskaņā ar pilnvarām, ko tai piešķir šī regula un** Direktīva 2006/48/EK, Direktīva 2006/49/EK, Direktīva 2002/87/EK, **Regula (EK) Nr. 1781/2006, Direktīva 94/19/EK un tiktāl, ciktāl šie akti atteicas uz kredītiestādēm un finanšu iestādēm, un to uzraugošajām kompetentajām iestādēm** — Direktīva 2005/60/EK, Direktīva 2002/65/EK, **Direktīvā 2007/64/EK un Direktīva 2009/110/EK**, tostarp visas direktīvas, regulas un lēmumi, kas pamatojas uz minētajiem tiesību aktiem, kā arī visi turpmāk pieņemti Eiropas **Savienības legislatīvie akti**, ar ko nosaka Iestādes uzdevumus.
- 2a. **Iestāde rīkojas arī kredītiestāžu, finanšu konglomerātu, ieguldījumu sabiedrību, maksājumu iestāžu un e-naudas iestāžu darbības jomā, tostarp saistībā ar jautājumiem, kas skar uzņēmumu vadību, revīzijas un finanšu pārskatus, ja šādas Iestādes darbības ir vajadzīgas, lai nodrošinātu efektīvu un pastāvīgu 2. punktā minēto tiesību aktu piemērošanu.**
3. Šīs regulas noteikumi neskar Komisijas pilnvaras, jo īpaši **LESD 258. pantā** noteiktās pilnvaras nodrošināt atbilstību **Savienības** tiesību aktiem.
4. Iestādes mērķis ir **aizsargāt sabiedrības intereses, veicinot īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa stabilitāti un finanšu sistēmas efektivitāti Savienības ekonomikā, tās iedzīvotājiem un uzņēmumiem.** Iestāde **veicina:**

⁽³³⁾ OV L 253, 25.9.2009., 8. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (i) iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, jo īpaši nodrošinot **stabilu**, efektīvu un konsekventu regulēšanas un uzraudzības līmeni;

■

- (iii) finanšu tirgu integritātes, **pārredzamības**, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšanu;

■

- (v) starptautiskās uzraudzības koordinācijas uzlabošanu;

(va) regulējuma arbitražas novēršanu un vienlīdzīgu konkurences apstākļu veicināšanu;

(vb) kredītrisku un citu risku pienācīgas regulācijas un uzraudzības nodrošināšanu;

(vc) augstāka patērētāju aizsardzības līmeņa nodrošināšanu.

Šajā **nolūkā** Iestāde sekmē konsekventu, efektīvu un konstruktīvu iepriekš tekstā 2. punktā minēto **Savienības leģislatīvo** aktu piemērošanu, veicinot uzraudzības konvergenci un sniedzot atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai, **kā arī veicot tirgu ekonomikas analīzi, lai veicinātu Iestādes darbības mērķa sasniegšanu.**

Pildot ar šo regulu tai noteiktos uzdevumus, Iestāde pievērš īpašu uzmanību jebkādiem sistēmiskajiem riskiem, ko rada tirgus iestādes, kuru darbības traucējumi var ietekmēt finanšu sistēmas darbību vai reālo ekonomiku.

Veicot šajā regulā minētos pienākumus, Iestāde rīkojas neatkarīgi un objektīvi tikai Savienības interesēs.

1.a pants

Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma

1. Iestāde ir daļa no Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas (turpmāk — EFUS). Galvenais EFUS uzdevums ir nodrošināt finanšu sektorā piemērojamo noteikumu pienācīgu īstenošanu, lai saglabātu finanšu stabilitāti un tādējādi nodrošinātu uzticību finanšu sistēmai kopumā un finanšu pakalpojumu izmantotāju pietiekamu aizsardzību.

2. EFUS veido:

(a) Eiropas Sistēmisko risku komiteja (ESRK), pildot uzdevumus, kas precizēti Regulā (ES) Nr. .../2010 (ESRK) un šajā regulā;

(b) Iestāde;

(c) Eiropas Uzraudzības iestāde (vērtspapīru un tirgu jomā), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EVTI];

(d) Eiropas Uzraudzības iestādes (apdrošināšanas un fondēto pensiju jomā), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EAFPI];

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (e) Eiropas Uzraudzības iestādes (Apvienotās komitejas) (turpmāk – Apvienotā komiteja), pildot uzdevumus, kas minēti 40. līdz 43. pantā;
- (f) dalībvalstu iestādēm, kas minētas Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] un šīs regulas 2. panta 2. punktā;
- (g) Komisija — 7. un 9. pantā minēto uzdevumu veikšanai.

3. Iestāde ar Apvienotās komitejas starpniecību regulāri un cieši sadarbojas ar ESRK, kā arī ar EVTI un EAFPI, nodrošinot darba konsekveci starp nozarēm, kā arī vienojas par kopējām nostājām finanšu konglomerātu uzraudzībā un citos starpnozaru jautājumos.

4. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā minēto lojālas sadarbības principu EFUS puses sadarbojas ar patiesu savstarpēju cieņu un uzticību, īpaši, nodrošinot starp tām atbilstošu un drošu informācijas plūsmu.

5. Tām uzraudzības iestādes, kas ietilpst EFUS, ir pienākums saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem leģislatīvajiem aktiem uzraudzīt finanšu iestādes, kas darbojas Savienībā.

1.b pants

Pārskatbildība Eiropas Parlamentam

Regulas 1.a panta 2. punktā minētās iestādes atskaitās Eiropas Parlamentam.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “finanšu iestādes” ir “kredītiestādes”, kā noteikts **Direktīvas 2006/48/EK 4.panta 1. punktā**, “ieguldījumu sabiedrības”, kā noteikts **Direktīvas 2006/49/EK 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā**, un “finanšu konglomerāti”, kā noteikts **Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 14. punktā, izņemot attiecībā uz Direktīvu 2005/60/EK, kuras izpratnē “finanšu iestādes” ir kredītiestādes un finanšu iestādes, kā definēts šīs direktīvas 3. panta 1. un 2. punktā.**
- (2) “kompetentās iestādes” ir:
- (i) “kompetentās iestādes” ir kompetentās iestādes, kā noteikts Direktīvā 2006/48/EK, Direktīvā 2006/49/EK un **Direktīvā 2007/64/EK un kas minētas Direktīvā 2009/110/EK.**
- (ii) attiecībā uz direktīvām 2002/65/EK un 2005/60/EK iestādes, kas ir kompetentas nodrošināt 1. punktā minēto kredītiestāžu un finanšu iestāžu atbilstību šo direktīvu prasībām.
- (iii) attiecībā uz noguldījumu garantiju sistēmām iestādes ir iestādes, kuraspārvalda noguldījumu garantiju sistēmas saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK, vai gadījumā, ja noguldījumu garantiju sistēmas darbību nodrošina privāts uzņēmums, - valsts iestāde, kas uzrauga šādas sistēmas atbilstīgi Direktīvai 94/19/EK.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. pants

Juridiskais statuss

1. Iestāde ir **Savienības** iestāde ar juridiskas personas statusu.
2. Visās dalībvalstīs Iestādei ir visplašākā tiesībspēja, ko dalībvalstu tiesību akti piešķir juridiskām personām. Tā jo īpaši var iegādāties vai pārdot kustamu un nekustamu īpašumu un būt puse tiesas procesā.
3. Iestādi pārstāv tās priekšsēdētājs.

4. pants

Sastāvs

Iestādi veido:

- (1) Uzraudzības padome, kura veic 28. pantā noteiktos uzdevumus;
- (2) valde, kura veic 32. pantā noteiktos uzdevumus;
- (3) priekšsēdētājs, kurš veic 33. pantā noteiktos uzdevumus;
- (4) izpilddirektors, kurš veic 38. pantā noteiktos uzdevumus;
- (5) Apelācijas padome, kā noteikts 44. pantā, kura veic 46. pantā noteiktos uzdevumus.

5. pants

Mītne un atrašanās vieta

Iestādes mītne ir Frankfurtē.

Tai var būt pārstāvniecības nozīmīgākajos Eiropas Savienības finanšu centros.

II NODAĻA

IESTĀDES UZDEVUMI UN PILNVARAS

6. pants

Iestādes uzdevumi un pilnvaras

1. Iestādes uzdevumi ir:
 - a) veicināt augstas kvalitātes kopēju regulatīvu un uzraudzības standartu un prakses noteikšanu, jo īpaši sniedzot atzinumus **Savienības** iestādēm un izstrādājot pamatnostādnes, ieteikumus **un regulatīvo tehnisko un īstenošanas tehnisko standartu projektus**, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā minētajiem **legislatīvajiem** aktiem;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- b) veicināt **Savienības** tiesību aktu konsekventu piemērošanu, jo īpaši veidojot kopēju uzraudzības **praksi**, nodrošinot 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu piemērošanu, novēršot regulatīvo patvaļu, veicot starpnieka funkciju un izšķirot strīdus starp uzraudzības iestādēm, **nodrošinot efektīvu un konsekventu finanšu iestāžu uzraudzību** un nodrošinot uzraudzības iestāžu kolēģiju konsekventu darbību un veicot pasākumus, **cita starpā**, ārkārtas situācijās;
- c) **stimulēt un** veicināt uzdevumu un pienākumu deleģēšanu starp kompetentajām iestādēm;
- d) cieši sadarboties ar ESRK, jo īpaši sniedzot ESRK informāciju, kas tai ir nepieciešama uzticēto uzdevumu izpildei, un nodrošinot turpmākus pasākumus pēc ESRK brīdinājumiem un ieteikumiem;
- e) **organizēt un** veikt kompetento iestāžu salīdzinošās novērtēšanas analīzi, **tostarp sniegt konsultācijas**, lai veicinātu uzraudzības rezultātu konsekvenci;
- f) uzraudzīt un novērtēt tirgus norises savā kompetences jomā;
- fa) veikt tirgu ekonomisko analīzi, lai nodrošinātu Iestādes pienākumu izpildei nepieciešamo informāciju;**
- fb) sekmēt noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību;**
- fc) palīdzēt pārvaldīt tādas pārrobežu iestāžu krīzes, kuras var radīt 12.b pantā minēto sistēmisko risku, un ar 12.c pantā minētās Banku neregulējuma vienības starpniecību piemēro šādām iestādēm agrīnās iejaukšanās, neregulējuma vai maksātnespējas procedūru;**
- g) veikt jebkurus citus šajā regulā vai 1. panta 2. punktā minētajos **legislatīvajos** aktos noteiktos īpašos uzdevumus.
- ga) uzraudzīt tās finanšu iestādes, kas nav pakļautas kompetento iestāžu uzraudzībai;**
- gb) savā tīmekļa vietnē publicēt un regulāri atjaunināt informāciju, kas attiecas uz tās darbības jomu, jo īpaši tās kompetences jomā — informāciju par reģistrētajām finanšu iestādēm, lai sabiedrībai nodrošinātu viegli pieejamu informāciju;**
- gc) attiecīgā gadījumā pārņemt no Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas visus esošos un iesāktos uzdevumus (CEBS);**
2. Lai veiktu 1. punktā noteiktos uzdevumus, Iestādei tiek piešķirtas šajā regulā noteiktās pilnvaras, jo īpaši pilnvaras:
- a) izstrādāt **regulatīvo** tehnisko standartu projektu 7. pantā noteiktos īpašos gadījumos;
- aa) izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu 7.e pantā noteiktos īpašos gadījumos;**
- b) pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus, kā noteikts 8. pantā;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- c) sniegt ieteikumus īpašos gadījumos, kā noteikts 9. panta 3. punktā;
- d) īpašos gadījumos, kas noteikti 10. un 11. pantā, pieņemt atsevišķus kompetentajām iestādēm adresētus lēmumus;
- e) īpašos gadījumos, kas noteikti 9. panta 6. punktā, 10. panta 3. punktā un 11. panta 4. punktā, pieņemt atsevišķus finanšu iestādēm adresētus lēmumus;
- f) sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei vai Komisijai, kā noteikts 19. pantā;

fa) vākt vajadzīgo informāciju par finanšu iestādēm, kā noteikts 20. pantā;

fb) izstrādāt vienotas metodes, ar kurām novērtē produkta īpašību un izplatīšanas procesa ietekmi uz iestāžu finansiālo stāvokli un patērētāju aizsardzību;

fc) nodrošināt to reģistrēto finanšu iestāžu datubāzi, kuras darbojas Iestādes kompetences jomā, un, ja to paredz 1. panta 2. punktā minētie leģislatīvie akti, to darīt centralizēti;

fd) izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu, kurā noteikta kāda informācija par darījumiem un tirgus dalībniekiem obligāti jāiesniedz Iestādei, kā jāveic informācijas ieguves koordinēšana un kā savstarpēji jāsaista pastāvošās dalībvalstu datubāzes, lai nodrošinātu, ka Iestādei vienmēr ir iespējams piekļūt atbilstīgai un svarīgai informācijai par darījumiem un tirgu;

3. Iestāde īsteno visas ekskluzīvās uzraudzības pilnvaras pār iestādēm **Savienībā** vai ekonomiskām darbībām **Savienībā**, kas tai piešķirtas saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem **leģislatīvajiem** aktiem.

4. **Lai īstenotu savas 3. punktā minētās ekskluzīvās uzraudzības pilnvaras**, Iestādei tiek piešķirtas atbilstīgas izmeklēšanas un tiesību piemērošanas pilnvaras, kā noteikts attiecīgos tiesību aktos, kā arī tiesības iekasēt maksu. **Lai veiktu savus uzdevumus, Iestāde cieši sadarbojas ar kompetentajām iestādēm un izmanto to zināšanas, infrastruktūru un pilnvaras.**

6.a pants

Uzdevumi, kas saistīti ar patērētāju tiesību aizsardzību un finansiālo darbību

1. **Lai veicinātu noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību, Iestāde uzņemas vadošo lomu, veicinot patērētājiem paredzēto finanšu produktu un pakalpojumu tirgus pārredzamību, vienkāršumu un taisnīgumu visā vienotajā tirgū, tostarp:**

- i) **vācot un analizējot informāciju par patēriņa tendencēm, un ziņojot par to,**
- ii) **pārskatot un koordinējot finanšu lietpratības un izglītības iniciatīvas,**
- iii) **izstrādājot apmācības standartus nozarei,**
- iv) **atbalstot vienotu noteikumu par datu nodošanu atklātībai izstrādi; un**
- v) **īpaši izvērtēt kredītu piekļūstamību, pieejamību un izmaksas māsaimniecībām un uzņēmumiem, jo sevišķi MVU.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. Iestāde pārtrauga jaunās un esošās finansiālās darbības un var pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus, lai veicinātu tirgu drošumu un stabilitāti, kā arī regulatīvās prakses konverģenci.
3. Iestāde var arī brīdināt gadījumos, kad finansiāla darbība nopietni apdraud 1. panta 4. punktā noteikto mērķu sasniegšanu.
4. Iestāde izveido finanšu jomas jauninājumu Komiteju, kas ir Iestādes vienota daļa, kura sadarbojas ar visām kompetentajām valstu uzraudzības iestādēm, lai panāktu koordinētu pieeju regulatīvajām un pārraudzības darbībām attiecībā uz jaunām vai novatoriskām finanšu darbībām, un konsultē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju.
5. Iestāde var uz laiku aizliegt vai ierobežot dažus finansiālo darbību veidus, kas apdraud finanšu tirgu normālu darbību un integritāti vai Eiropas Savienības visas finanšu sistēmas, vai tās daļas stabilitāti gadījumos, kas minēti, un ievērojot nosacījumus, kas noteikti leģislatīvajos aktos, kuri minēti 1. panta 2. punktā, vai ārkārtas situāciju gadījumā atbilstīgi nosacījumiem, kas noteikti 10. pantā.

Šo lēmumu Iestāde regulāri un laicīgi pārskata.

Iestāde var arī izvērtēt, vai nepieciešams aizliegt vai ierobežot noteikta veida finansiālās darbības, un, ja tas nepieciešams, informē Komisiju, lai sekmētu jebkādu aizliegumu vai ierobežojumu pieņemšanu.

7. pants

Regulatīvie tehniskie standarti

1. Eiropas Parlaments un Padome var deleģēt komisijai pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu jomās, kas īpaši noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos. Šie regulatīvie standarti ir tehniski, tajos neietilpst stratēģiski vai politiski lēmumi, un to saturu nosaka tikai to pamatā esošie leģislatīvie akti. Regulatīvo tehnisko standartu projektu izstrādā Iestāde un iesniedz to Komisijai apstiprināšanai. Ja termiņos, kas noteikti leģislatīvajos aktos, kuri minēti 1. panta 2. punktā, Iestāde neiesniedz Komisijai projektu, Komisija var pieņemt regulatīvo tehnisko standartu.
2. Pirms standartu projekta iesniegšanas Komisijai Iestāde organizē regulatīvo tehnisko standartu atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šāda apspriešana un izvērtēšana nav nesamērīga attiecībā pret konkrēto regulatīvo tehnisko standartu darbības jomu un ietekmi vai attiecīgā jautājuma izskatīšanas steidzamību. Iestāde arī prasa atzinumu vai konsultāciju 22. pantā minētajai Banku nozares ieinteresēto personu grupai.
3. Komisija, saņemot regulatīvā tehniskā standarta projektu no Iestādes, nekavējoties to nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.
4. Trīs mēnešu laikā pēc tā saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par regulatīvo tehnisko standartu projekta pieņemšanu. Komisija pieņem regulatīvos tehniskos standartus, izmantojot regulas vai lēmumus. Ja Komisija negrasās pieņemt standartu, tā informē Eiropas Parlamentu un Padomi, kā arī paskaidro nepieņemšanas iemeslus.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

7.a pants

Regulatīvo standartu projekta neapstiprināšana vai grozīšana

1. Ja Komisija ir iecerējusi neapstiprināt regulatīvos tehniskos standartus vai apstiprināt tos daļēji vai ar grozījumiem, tā nosūta standartu projektu atpakaļ Iestādei, ierosinot pamatotus grozījumus.
2. 6 nedēļu laikā Iestāde var grozīt regulatīvo tehnisko standartu projektu, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, un to vēlreiz iesniegt Komisijai apstiprināšanai. Iestāde informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par tās pieņemtajiem lēmumiem.
3. Ja Iestāde nepiekrīt Komisijas lēmumam noraidīt vai grozīt tās sākotnējo priekšlikumu, Eiropas Parlaments vai Padome mēneša laikā var sasaukt atbildīgās Eiropas Parlamenta vai Padomes komitejas ad hoc sanāksmi, uzaicinot atbildīgo komisāru un Iestādes priekšsēdētāju izklāstīt savus atšķirīgos apsvērumus.

7.b pants

Pilnvarošana

1. Šīs regulas 7. pantā minētās pilnvaras pieņemt regulatīvos standartus Komisijai piešķir uz četriem gadiem pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām. Pilnvaru deleģējumu automātiski pagarina uz tikpat ilgu laikposmu, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 7.c pantu.
2. Līdzko Komisija pieņēmusi regulatīvu standartu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
3. Iestādes priekšsēdētājs 35. panta 2. punktā minētajā pārskatā informē Eiropas Parlamentu un Padomi par apstiprinātajiem regulatīvajiem standartiem un kompetentajām iestādēm, kas tos nav ievērojušas.

7.c pants

Iebildumi pret regulatīvajiem standartiem

1. Ja Komisija pieņem deleģēto aktu jomās, kas īpaši noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos lēģislatīvajos aktos, tiek ievērots sekojošais:
 - a) Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu trīs mēnešos no dienas, kad Komisija ir paziņojusi par pieņemto regulatīvo standartu. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo periodu pagarina vēl par trijiem mēnešiem;
 - b) deleģēto aktu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī un tas stājas spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu nepaust iebildumus. Ja, beidzoties šim laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome iebildumus pret deleģēto aktu nav paudusi, to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.
 - c) ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret pieņemto deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Saskaņā ar LESD 296. pantu iestāde, kas izsaka iebildumus attiecībā uz deleģēto aktu, izklāsta iebildumu pamatojumu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. Ja Komisija pieņem regulatīvo standartu, kurš ir tieši tāds pats, kā Iestādes iesniegtais regulatīvā standarta projekts, tiek piemēroti 1. punkta a), b) un c) apakšpunkti ar nosacījumu, ka termiņš, kurā Eiropas Parlaments un Padome var iebilst, ir viens mēnesis pēc 7. panta 4. punktā minētā trīs mēnešu termiņa beigām. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo periodu pagarina vēl par vienu mēnesi.

3. Eiropas Parlaments un Padome tūlīt pēc tam, kad Komisija ir nosūtījusi projektu, var pieņemt deklarāciju par to, ka tām nav iebildumu, kura stājas spēkā tad, kad Komisija pieņem regulatīvo tehnisko standartu, neizdarot izmaiņas projektā.

4. Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret regulatīvo standartu, tas nestājas spēkā. Saskaņā ar LESD 296. pantu iestāde, kura pauž iebildumus pret regulatīvo tehnisko standartu, norāda šādu iebildumu iemeslus.

7.d pants

Deleģējuma atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome var atsaukt pilnvaru deleģēšanu, kas minēta 7. pantā.
2. Līdz ar lēmuma par atsaukšanu pieņemšanu deleģējums zaudē spēku.
3. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai lemtu, vai atsaukt pilnvaru deleģējumu, pirms galīgā lēmuma pieņemšanas laikus cenšas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras regulatīvo tehnisko standartu pilnvaras varētu tikt atsauktas.

7.e pants

Īstenošanas tehniskie standarti

1. Ja Eiropas Parlaments un Padome piešķir Komisijai pilnvaras pieņemt īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar LESD 291. pantu, tad gadījumos, kad nepieciešami vienoti nosacījumi Savienības tiesību aktu īstenošanai jomās, kas īpaši noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, tiek ievērots sekojošais:

- a) Iestādes izstrādātie īstenošanas tehnisko standartu projekti saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem leģislatīvajiem aktiem, kas jāiesniedz Komisijai, ir tehniski, tie nav politiski motivēti un tie nosaka vienīgi nosacījumus juridiski saistošu Savienības tiesību aktu piemērošanai.
- b) Ja Iestāde neiesniedz projektu Komisijai termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, vai termiņā, kas norādīts pieprasījumā, ko Komisija nosūtījusi Iestādei saskaņā ar 19. pantu, Komisija var pieņemt īstenošanas tehniskos standartus ar īstenošanas aktu.

2. Pirms standartu projekta iesniegšanas Komisijai Iestāde organizē īstenošanas tehnisko standartu atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šāda apspriešana un izvērtēšana nav nesamērīga attiecībā pret konkrēto tehnisko standartu darbības jomu un ietekmi vai attiecīgā jautājuma izskatīšanas steidzamību.

Iestāde arī prasa atzinumu vai konsultāciju 22. pantā minētajai Banku nozares ieinteresēto personu grupai.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. *Iestāde iesniedz īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai, lai to apstiprinātu saskaņā ar LESD 291. pantu, un vienlaikus arī Eiropas Parlamentam un Padomei.*

4. *Trīs mēnešu laikā pēc īstenošanas tehnisko standartu projekta saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par īstenošanas standartu projekta apstiprināšanu vai neapstiprināšanu. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi. Ņemot vērā Kopienas intereses, Komisija var apstiprināt standartu projektu daļēji vai ar grozījumiem.*

Visos gadījumos, kad Komisija apstiprina īstenošanas tehnisko standartu, izdarot grozījumus Iestādes iesniegtajā īstenošanas standarta projektā, Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

5. *Komisija pieņem standartus, izmantojot regulas vai lēmumus, ko publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

8. pants

Pamatnostādnes un ieteikumi

1. *Lai Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmā ieviestu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu uzraudzības praksi un nodrošinātu kopēju, vienvēidīgu un konsekventu **Savienības** tiesību aktu piemērošanu, Iestāde pieņem pamatnostādnes un ieteikumus, kas adresēti kompetentajām iestādēm vai finanšu iestādēm.*

1.a *Iestāde attiecīgā gadījumā organizē pamatnostādņu un ieteikumu atklātu sabiedrisku apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus. Iestāde attiecīgos gadījumos arī prasa atzinumu vai konsultāciju 22. pantā minētajai Banku nozares ieinteresēto personu grupai. Šī apspriešanās un izvērtēšana jāveic un atzinumi un konsultācijas jāgūst samērīgi ar pamatnostādnes vai ieteikuma darbības jomu, veidu un ietekmi.*

2. *Kompetentās iestādes un finanšu iestādes dara visu iespējamo, lai ievērotu šādas pamatnostādnes un ieteikumus. Divu mēnešu laikā kopš pamatnostādņu vai ieteikumu izdošanas katra kompetentā iestāde apstiprina, ka tā plāno ievērot šīs pamatnostādnes un ieteikumus. Ja kompetentā iestāde nolemj attiecīgo pamatnostādni vai ieteikumu neievērot, tā šo lēmumu paziņo Iestādei, minot iemeslus. Iestāde šos iemeslus publisko.*

Ja kompetentā iestāde nepiemēro pamatnostādnes vai ieteikumus, Iestāde šo nepiemērošanu publisko.

Katru gadījumu izvērtējot atsevišķi, Iestāde var pieņemt lēmumu šos kompetentās iestādes minētos pamatnostādnes vai ieteikuma nepiemērošanas iemeslus publiskot. Pirms publiskošanas kompetentā iestāde saņem attiecīgu paziņojumu.

Ja to pieprasa pamatnostādne vai ieteikums, finanšu iestādes katru gadu sniedz skaidru un sīki izstrādātu ziņojumu par to, vai tie ievēro pamatnostādni vai ieteikumu.

2.a *Šīs regulas 28. panta 4.a punkta minētajā pārskatā Iestāde informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par izdotajām pamatnostādņām un ieteikumiem, norādot, kura kompetentā iestāde tos nav ievērojusi, un ieskicējot, kā tiek plānots nodrošināt, ka turpmāk tā Iestādes pamatnostādnes un ieteikumus ievēros.*

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

9. pants

Savienības tiesību aktu pārkāpums

1. Ja kompetentā iestāde **nav piemērojusi vai ir piemērojusi leģislatīvos aktus**, kas minēti 1. panta 2. punktā **tā, ka tiek pārkāpti Savienības tiesību akti, tostarp regulatīvie tehniskie un īstenošanas tehniskie standarti, kas izstrādāti saskaņā ar 7. un 7.e pantu**, jo īpaši **nenodrošinot** to, ka finanšu iestāde ievēro minētajos tiesību aktos noteiktās prasības, Iestādei ir tiesības izmantot šā panta 2., 3. un 6. punktā noteiktās pilnvaras.

2. Pēc vienas vai vairāku kompetento iestāžu, **Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas vai Banku nozares ieinteresēto personu grupas** pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas un pēc iesaistītās kompetentās iestādes informēšanas Iestāde var izmeklēt iespējamus **Savienības** tiesību aktu nepareizas piemērošanas gadījumus.

2.a Neskarot 20. pantā noteiktās pilnvaras, kompetentā iestāde nekavējoties sniedz Iestādei visu informāciju, ko Iestāde uzskata par nepieciešamu izmeklēšanas veikšanai.

3. Ne vēlāk kā divu mēnešu laikā pēc izmeklēšanas sākšanas Iestāde var sniegt iesaistītajai kompetentajai iestādei ieteikumu, norādot pasākumus, kas veicami, lai nodrošinātu atbilstību **Savienības** tiesību aktiem.

3.a Desmit darbdienu laikā pēc ieteikuma saņemšanas kompetentā iestāde informē Iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai plāno veikt, lai nodrošinātu atbilstību **Savienības** tiesību aktiem.

4. Ja viena mēneša laikā pēc Iestādes ieteikuma saņemšanas kompetentā iestāde nenodrošina atbilstību **Savienības** tiesību aktiem, Komisija, pamatojoties uz Iestādes sniegto informāciju, vai pēc savas iniciatīvas **var sniegt oficiālu atzinumu**, pieprasot kompetentajai iestādei veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību **Savienības** tiesību aktiem. **Komisija oficiālajā atzinumā ņem vērā Iestādes ieteikumu.**

Komisija **sniedz šādu oficiālu atzinumu** ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā pēc ieteikuma pieņemšanas. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi.

I

Iestāde un kompetentās iestādes sniedz Komisijai visu nepieciešamo informāciju.

5. Kompetentā iestāde desmit darbdienu laikā pēc 4. punktā minētā **oficiālā atzinuma** saņemšanas informē Komisiju un Iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai plāno veikt, lai izpildītu Komisijas **oficiālo atzinumu**.

6. Neskarot **LESD 258. pantā** noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kompetentā iestāde noteiktajā termiņā nepilda šā panta 4. punktā minēto **oficiālo atzinumu** un ja savlaicīgi ir jānovērš **I** neizpilde, lai saglabātu vai atjaunotu neitrālus konkurences apstākļus tirgū vai nodrošinātu finanšu sistēmas pienācīgu darbību un integritāti, gadījumos, kad 1. panta 2. punktā minēto **leģislatīvo** aktu attiecīgās prasības ir tieši piemērojamas finanšu iestādēm, Iestāde **saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem leģislatīvajiem aktiem** var pieņemt atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tas izpildītu pienākumus saskaņā ar **Savienības** tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

Iestādes lēmums atbilst Komisijas **oficiālajam atzinumam, kas izdots** saskaņā ar 4. punktu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

7. Saskaņā ar 6. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Veicot pasākumus saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 4. punktu sniegts oficiāls atzinums vai saskaņā ar 6. punktu pieņemts lēmums, kompetentās iestādes ievēro attiecīgi vai nu šādu oficiālu atzinumu, vai lēmumu.

7.a Šīs regulas 28. panta 4.a punktā minētajā pārskatā Iestāde norāda, kuras kompetentās iestādes un finanšu iestādes nav ievērojušas 4. un 6. punktā minētos lēmumus.

10. pants

Rīcība ārkārtas situācijās

1. Tādu nelabvēlīgu notikumu gadījumā, kas var būtiski apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai **Eiropas Savienības** finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, **Iestāde aktīvi veicina un vajadzības gadījumā saskaņo visus pasākumus, ko veic attiecīgās dalībvalstu kompetentās uzraudzības iestādes.**

Lai pildītu starpnieka un koordinatora pienākumus, Iestādei jāsaņem informācija par visiem attiecīgajiem attīstības virzieniem, tā jāielūdz piedalīties novērotāja statusā jebkurās dalībvalstu attiecīgo kompetento uzraudzības iestāžu sanāksmēs.

1.a Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc Eiropas Parlamenta, Padomes, ESRK vai Iestādes pieprasījuma var pieņemt Iestādei adresētu lēmumu, šīs regulas vajadzībām nosakot ārkārtas situācijas esību. Komisija ik pēc mēneša pārskata šo lēmumu un tiklīdz iespējams paziņo par ārkārtas situācijas pārtraukšanu.

Ja Komisija nosaka ārkārtas situāciju, tā nekavējoties pienācīgi informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

2. Ja Komisija ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar **1.a punktu un ārkārtas apstākļos, kad valsts iestādēm ir jārikojas saskaņoti, reaģējot uz negatīviem pavērsieniem, kas var nopietni apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Eiropas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti**, Iestāde var pieņemt atsevišķus lēmumus, pieprasot kompetentajām iestādēm veikt nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem **legislatīvajiem aktiem, lai risinātu šādus pavērsienus**, nodrošinot, ka finanšu iestādes un kompetentās iestādes izpilda minētajos tiesību aktos noteiktās prasības.

3. Neskarot Komisijas pilnvaras saskaņā ar **LESD 258. pantu**, ja kompetentā iestāde noteiktajā termiņā nepilda 2. punktā minēto Iestādes lēmumu, gadījumos, kad 1. panta 2. punktā minēto **legislatīvo** aktu attiecīgās prasības ir tieši piemērojamas finanšu iestādēm, Iestāde var pieņemt atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

4. Saskaņā ar 3. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Kompetento iestāžu veiktie pasākumi saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 2. vai 3. punktu pieņemtie lēmumi, atbilst šiem lēmumiem.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

11. pants

Strīdu izšķiršana starp kompetentajām iestādēm

1. Neskarot 9. pantā noteiktās pilnvaras, ja kompetentā iestāde nepiekrīt procedūrai vai citas kompetentās iestādes darbībai vai bezdarbībai jomās, kurās 1. panta 2. punktā noteiktie **legislatīvie** akti paredz vairāk nekā vienas dalībvalsts kompetento iestāžu sadarbību, koordināciju vai kopīga lēmuma pieņemšanu, Iestāde pēc **savas iniciatīvas vai** vienas vai vairāku iesaistīto kompetento iestāžu pieprasījuma **uzņemas iniciatīvu, palīdzot** iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar **2. līdz 4. punktā** noteikto procedūru.

2. Iestāde nosaka kompetento iestāžu samierināšanas termiņu, ņemot vērā 1. panta 2. punktā minētajos **legislatīvajos** aktos noteiktos attiecīgos laikposmus un jautājuma sarežģītību un steidzamību. **Šajā posmā Iestāde darbojas kā vidutājs.**

3. Ja samierināšanas posma beigās iesaistītās kompetentās iestādes nav panākušas vienošanos, Iestāde **saskaņā ar 29. panta 1. punkta trešajā daļā noteikto procedūru pieņem** lēmumu, pieprasot tām **izšķirt strīdu un** veikt īpašus pasākumus **■** saskaņā ar **Savienības** tiesību aktiem, **nosakot, ka šī lēmuma izpilde attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir saistoša.**

4. Neskarot **LESD 258. pantā** noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kompetentā iestāde nepilda Iestādes lēmumu un tādējādi nenodrošina finanšu iestādes atbilstību prasībām, kas tai ir tieši piemērojamas, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā noteiktajiem **legislatīvajiem** aktiem, Iestāde var pieņemt atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

4.a Saskaņā ar 4. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu. Kompetento iestāžu veiktie pasākumi saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 3. vai 4. punktu pieņemtie lēmumi, atbilst šiem lēmumiem.

4.b Šīs regulas 28. panta 4.a punktā minētajā ziņojumā priekšsēdētājs norāda uz domstarpībām, kas radušās kompetentajām iestādēm, panāktās vienošanās un lēmumus, kas pieņemti, lai šīs domstarpības novērstu.

11.a pants

Strīdu izšķiršana starp dažādu nozaru kompetentajām iestādēm

Apvienotā komiteja saskaņā ar 11. un 42. pantā noteikto procedūru, risina domstarpības, kas var rasties starp dažādu nozaru kompetentajām iestādēm, kas noteiktas šīs regulas, Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] 2. panta 2. punktā.

12. pants

Uzraudzības iestāžu kolēģijas

1. Iestāde **palīdz veicināt un uzraudzīt** Direktīvā 2006/48/EK minēto uzraudzības iestāžu kolēģiju efektīvu, **konstruktīvu un** saskaņotu darbību un sekmē **Savienības** tiesību aktu piemērošanu **uzraudzības iestāžu** kolēģijās. **Iestādes personāls var piedalīties jebkuros pasākumos, tostarp pārbaudēs uz vietas, kuras kopīgi veic divas vai vairākas kompetentās iestādes.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. Attiecīgā gadījumā Iestāde **vada** uzraudzības iestāžu kolēģiju **darbu**.

Šim nolūkam Iestādi uzskata par "kompetento iestādi" attiecīgo tiesību aktu izpratnē.

3. Iestāde dara vismaz sekojošo:

- a) apkopo visu būtisko informāciju un apmainās ar to parastās situācijās un ārkārtas situācijās, lai sekmētu uzraudzības iestāžu kolēģijas darbu un lai izveidotu un pārvaldītu centralizētu sistēmu, kas nodrošina šādas informācijas pieejamību kompetentajām iestādēm, kuras ir uzraudzības iestāžu kolēģiju locekles;
- b) uzsāk un koordinē Savienības līmeņa spriedzes pārbaudes, lai novērtētu finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū, jo īpaši tiem, kas norādīti 12.b pantā, nodrošinot, lai attiecībā uz šādām pārbaudēm valstu līmenī tiktu piemērotas pēc iespējas konsekvētākas metodes;
- c) plāno un vada uzraudzības darbu gan parastās, gan ārkārtas situācijās, tostarp novērtējot riskus, kuriem finanšu iestādes ir vai varētu būt pakļautas, kā arī
- d) pārzina uzdevumus, ko veic kompetentās iestādes.

3.a Iestāde var izdot regulatīvos un īstenošanas standartus, pamatnostādnes un ieteikumus, kas tiek pieņemti saskaņā ar 7., 7.e un 8. pantu, lai saskaņotu uzraudzības darbības un labāko praksi, ko pieņemušas uzraudzības iestāžu kolēģijas. Lai nodrošinātu visu kolēģiju kopīgu darbību, iestādes apstiprina katras kolēģijas darbības kārtību, kas izklāstīta rakstiski.

3.b Pildot juridiski saistošo vidutāja pienākumu, Iestādei saskaņā ar 11. pantā noteikto procedūru jāizšķir dalībvalstu kompetento iestāžu strīdi. Ja attiecīgā uzraudzības iestāžu kolēģija nespēj panākt vienošanos, Iestāde var pieņemt lēmumus par uzraudzību, kas būtu tieši piemērojami attiecīgajai iestādei.

12.a pants

Vispārējie noteikumi

1. Iestāde sevišķu uzmanību pievērš finanšu pakalpojumu pārtraukuma riskiem un to risināšanai, proti, riskam, i) kuru rada finanšu sistēmas vai tās daļu novājināšanās un ii) kurš potenciāli var būtiski negatīvi ietekmēt iekšējo tirgu un reālo ekonomiku (sistēmiskais risks). Visu veidu finanšu starpnieki, tirgi un infrastruktūra var zināmā mērā atstāt sistemātisku ietekmi.
2. Iestāde sadarbībā ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju izstrādā vienotu kvantitatīvu un kvalitatīvu rādītāju kopumu (riskā paneli), kurš veidos pamatu 12.b pantā minēto pārrobežu iestāžu uzraudzības novērtējumam. Šo novērtējumu regulāri pārskata, ņemot vērā iestādes riska profila materiālās izmaiņas. Uzraudzības iestāžu novērtējums iestādei ir būtisks elements lēmuma pieņemšanā attiecībā uz grūtībās nonākušas iestādes tiešu uzraudzību vai intervenci.
3. Neskarot 1. panta 2. punktā minētos legislatīvos aktus, Iestāde vajadzības gadījumā ierosina papildu regulatīvo un īstenošanas standartu projektu, kā arī pamatnostādnes un ieteikumus 12.b pantā minētajām iestādēm.
4. Iestāde veic to pārrobežu iestāžu uzraudzību, kuras var radīt sistēmisku risku, kā noteikts 12.b pantā. Šādos gadījumos Iestāde darbojas, izmantojot kompetento iestāžu starpniecību.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

5. Iestāde izveido Banku noregulējuma vienību, kuru pilnvaro īstenot skaidri definētu krīzes pārvaldību un atrisināšanu, sākot no agrīnas intervences līdz noregulējumam un maksātnespējas procesam, un kura vada šādas procedūras.

12.b pants

Tādu pārrobežu iestāžu noteikšana, kas var radīt sistēmisku risku

1. Uzraudzības padome pēc apspriešanās ar ESRK var saskaņā ar 29. panta 1. punktā paredzēto procedūru noteikt pārrobežu iestādes, kurām ir jānosaka tieša Iestādes uzraudzība vai kuras jānodod Banku noregulējuma vienības pārziņā, kā minēts 12.c pantā tāpēc, ka tās var radīt sistēmisku risku.

2. Kritēriji šādu finanšu iestāžu noteikšanai ir atbilstīgi Finanšu stabilitātes padomes (FSP), SVF un Starptautisko norēķinu bankas (SNB) ieviestajiem kritērijiem.

12.c pants

Banku noregulējuma vienība

1. Banku noregulējuma vienība saglabā finanšu stabilitāti un ierobežo 12.b pantā norādīto grūtībās nonākušo iestāžu izraisītu domino efektu attiecībā uz pārējo sistēmu vai uz ekonomiku kopumā, kā arī samazina nodokļu maksātāju izmaksas, ievērojot proporcionalitātes principu, kreditoru hierarhiju un garantējot vienlīdzīgu attieksmi pārrobežu gadījumos.

2. Banku noregulējuma vienībai ir pilnvaras veikt 1. pantā noteiktos uzdevumus, lai panāktu finanšu grūtību skarto iestāžu atveseļošanu vai izlemtu par dzīvotnespējīgu iestāžu likvidāciju (kas ir būtiski morālā kaitējuma ierobežošanai). Cita starpā, tā varētu prasīt veikt pielāgojumus saistībā ar kapitālu vai likviditāti, pielāgot uzņēmējdarbības kombināciju, uzlabot procesus, iecelt vai mainīt vadītājus, ieteikt garantijas, aizdevumus un likviditātes palīdzību, veikt pilnīgu vai daļēju pārdošanu, izveidot labo un slikto banku vai pagaidu banku ("bridge bank"), mazināt parādus, izdodot akcijas (ar attiecīgām diskonta likmēm), vai iestādi uz laiku nacionalizēt.

3. Banku noregulējuma vienībā ietilpst Iestādes Uzraudzības padomes iecelti eksperti, kuriem ir zināšanas un pieredze finanšu iestāžu pārstrukturēšanā, glābšanā un likvidācijā.

12.d pants

Eiropas Noguldījumu garantijas sistēmas

1. Iestāde atbalsta Eiropas Noguldījumu garantiju sistēmu nostiprināšanu, rīkojoties saskaņā ar pilnvarām, kuras tai piešķirtas ar šo regulu, lai nodrošinātu Direktīvas 94/19/EK piemērošanu, nodrošinot, ka valstu noguldījumu garantiju sistēmas saņem pienācīgu finansējumu no finanšu iestādēm, tostarp tām finanšu iestādēm, kas strādā un pieņem noguldījumus Savienībā, bet kuru mītne ir ārpus Savienības, kā noteikts Direktīvā 94/19/EK, un tās spēj nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību visiem noguldījumiem visā Savienībā saskaņotā sistēmā, kas neskar stabilizējošo drošību, kuru sniedz savstarpējās garantiju sistēmas, ja tās atbilst Savienības standartiem.

2. 8. pants par Iestādes pilnvarām pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus attiecas arī uz noguldījumu garantiju sistēmām.

3. Komisija var pieņemt regulatīvos un īstenošanas tehniskos standartus, kā tas noteikts legīslatīvajos aktos, kas minēti 1. panta 2. punktā, saskaņā ar procedūru, kas noteikta šīs regulas 7. līdz 7.d pantā.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

12.e pants

Eiropas Banku stabilitātes fonds

1. Eiropas Banku stabilitātes fondu (Fonds) izveido, lai stiprinātu finanšu sistēmas izmaksu internalizāciju un palīdzētu pārvarēt krīzi grūtībās nonākušām pārrobežu finanšu iestādēm. Finanšu iestādēm, kuras darbojas tikai vienā dalībvalstī, ir iespēja pievienoties Fondam. Fonds pieņem atbilstīgus pasākumus, lai novērstu to, ka atbalsta pieejamība rada morālo kaitējumu.
2. Eiropas Banku stabilitātes fonda darbību finansē no visu 12.b panta 1. daļā norādīto finanšu iestāžu tiešajām iemaksām. Šīs iemaksas ir proporcionālas riska līmenim un katras iestādes sistēmiskā riska īpatsvaram, kā arī kopējā riska līmeņa variācijām laika gaitā, kā norāda riska panelis. Nosakot iemaksu apjomu, ņem vērā plašākus ekonomiskus nosacījumus un to, ka finanšu iestādēm ir nepieciešams saglabāt kapitālu citu regulatīvu un uzņēmējdarbības prasību izpildei.
3. Eiropas Banku stabilitātes fondu vada Valde, ko uz pieciem gadiem ieceļ Iestāde. Valdes locekļus izvēlas no valstu iestāžu ieteikto darbinieku vidus. Fonds izveido arī Konsultatīvo padomi, kurā apvienotas Fondā iesaistījušās finanšu iestādes bez balsstiesībām. Fonda valde var ierosināt Iestādei uzticēt tā likviditātes pārvaldību iestādēm ar labu reputāciju (piemēram, EIB), šos finanšu līdzekļus iegulda drošos un likvidos instrumentos.
4. Ja grūtību pārvarēšanai nepietiek ar uzkrātajiem līdzekļiem no banku iemaksām, Fondam ir jābūt iespējai palielināt savus līdzekļus, izmantojot obligāciju emisiju vai citus finanšu mehānismus.

13. pants

Uzdevumu un pienākumu deleģēšana

1. Kompetentās iestādes **1**, ar deleģēto piekrišanu, var deleģēt uzdevumus un pienākumus Iestādei vai citai kompetentai iestādei, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus. Dalībvalstis var izstrādāt īpašus pienākumu deleģēšanas mehānismus, kuri ir jāievēro vēl pirms to kompetentās iestādes noslēdz šādus nolīgumus, kā arī var ierobežot deleģējamo pienākumu jomu, attiecinot deleģējumu tikai uz tādiem uzdevumiem un pienākumiem, kas ir vajadzīgi konstruktīvai pārrobežu finanšu iestāžu vai grupu uzraudzībai.
2. Iestāde **stimulē un** veicina uzdevumu un pienākumu deleģēšanu kompetento iestāžu starpā, nosakot tos uzdevumus un pienākumus, ko var deleģēt vai kopīgi izpildīt, un veicinot labāko praksi.
- 2.a Pienākumu deleģēšanu veic, pārdaļot 1. panta 2. punktā minēto leģislatīvo aktu kompetences. Deleģētās iestādes valsts tiesību akti reglamentē deleģēto pienākumu procedūru, izpildi, administratīvu pārskatīšanu un pārskatīšanu tiesā.
3. Kompetentās iestādes informē Iestādi par deleģēšanas nolīgumiem, kurus tās plāno slēgt. Tās slēdz nolīgumus ne ātrāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad informējušas Iestādi.

Viena mēneša laikā pēc informācijas saņemšanas Iestāde var sniegt atzinumu par paredzēto nolīgumu.

Iestāde atbilstīgi publicē visus kompetento iestāžu noslēgtos deleģēšanas nolīgumus, lai pienācīgi informētu visas iesaistītās personas.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

14. pants

Kopējā uzraudzības kultūra

1. Iestāde aktīvi piedalās kopējas Eiropas uzraudzības kultūras un konsekventas uzraudzības prakses veidošanā un vienotu procedūru un konsekventu pieeju nodrošināšanā **Eiropas Savienībā** un veic vismaz šādus pasākumus:

- a) sniedz atzinumus kompetentajām iestādēm;
- b) veicina efektīvu divpusēju un daudzpusēju informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, pilnībā ievērojot piemērojamos konfidencialitātes un datu aizsardzības noteikumus, kas noteikti attiecīgajos *Savienības* tiesību aktos;
- c) sekmē kvalitatīvu un vienotu uzraudzības standartu, tostarp ziņojumu iesniegšanas standartu izstrādi, **kā arī starptautisko grāmatvedības standartu izstrādi saskaņā ar 1. panta 2.a punktu**;
- d) pārskata Komisijas pieņemto attiecīgo **regulatīvo un īstenošanas** standartu, Iestādes sniegto pamatnostādņu un ieteikumu piemērošanu un vajadzības gadījumā ierosina grozījumus;
- e) izveido nozares un starpnozaru mācību programmas, veicina personāla apmaiņu un mudina kompetentās iestādes intensīvāk izmantot darbinieku pārcelšanas sistēmas un citus risinājumus.

2. Attiecīgā gadījumā Iestāde var izstrādāt jaunus praktiskus un konverģences instrumentus, lai veicinātu kopēju uzraudzības pieeju un praksi.

15. pants

Kompetento iestāžu salīdzinošā novērtēšana

1. Iestāde periodiski **organizē un** veic kompetento iestāžu īstenoto pasākumu daļēju vai pilnīgu salīdzinošās novērtēšanas analīzi, lai uzlabotu uzraudzības rezultātu konsekvensi. Šajā nolūkā Iestāde izstrādā metodes, kas nodrošina pārskatīto iestāžu objektīvu novērtēšanu un salīdzināšanu. **Veicot salīdzinošos novērtējumus, ņem vērā dotajā brīdī pieejamo informāciju un jau veiktos vērtējumus par attiecīgo kompetento iestādi.**

2. Veicot salīdzinošo novērtēšanu, cita starpā tiek novērtēti šādi aspekti:

- a) kompetentās iestādes **resursu un pārvaldības** pasākumu **■**, jo īpaši attiecībā uz **7. un 7.e pantā minēto regulatīvo tehnisko un īstenošanas tehnisko standartu** un 1. panta 2. punktā minēto **lēģislatīvo** aktu efektīvu piemērošanu un spēju reaģēt uz tirgus norisēm;
- b) panāktais konverģences līmenis attiecībā uz **Savienības** tiesību aktu un uzraudzības prakses, tostarp saskaņā ar 7. un 8. pantu pieņemto **regulatīvo tehnisko un īstenošanas** tehnisko standartu, pamatnostādņu un ieteikumu, piemērošanu un uzraudzības prakses nodrošinātais **Savienības** tiesību aktos noteikto mērķu sasniegšanas līmenis;
- c) atsevišķu kompetento iestāžu izstrādāta laba prakse, kuru būtu lietderīgi pieņemt citām kompetentajām iestādēm;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

ca) *efektivitāte un konverģences līmenis, kas panākts attiecībā uz to noteikumu piemērošanu, kas pieņemti Savienības tiesību aktu īstenošanai, tostarp attiecībā uz administratīvajiem pasākumiem un sankcijām, kas vērstas pret personām, kuras atbildīgas par to, ka noteikumi nav tikuši pildīti.*

3. Pamatojoties uz salīdzinošo novērtēšanu, Iestāde *saskaņā ar 8. pantu* var sniegt *pamatnostādnes* un ieteikumus kompetentajām iestādēm. *Iestāde, izstrādājot regulatīvo tehnisko vai īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar 7. līdz 7.e pantu, ņem vērā salīdzinošās novērtēšanas rezultātus. Kompetentās iestādes cenšas ievērot Iestādes sniegtos padomus. Ja kompetentā iestāde neievēro padomus, tā paziņo Iestādei par iemesliem.*

Iestāde publisko salīdzinošās novērtēšanas gaitā atklātos labākās prakses piemērus. Turklāt visus pārējos salīdzinošo novērtējumu rezultātus var publiskot, ja ir saņemta tās kompetentās iestādes piekrišana, par kuru ir veikts attiecīgais salīdzinošais novērtējums.

16. pants

Koordinācijas funkcija

Iestāde īsteno vispārīgu kompetento iestāžu koordināciju, tostarp situācijās, kad nelabvēlīgi notikumi var apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai finanšu sistēmas stabilitāti *Savienībā*.

Iestāde veicina saskaņotu *Savienības* rīcību, cita starpā:

- (1) veicinot informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm;
- (2) nosakot informācijas jomu un, *ja iespējams un vajadzīgs*, izvērtējot tādas informācijas uzticamību, kurai būtu jābūt pieejamai visām iesaistītajām kompetentajām iestādēm;
- (3) neskarot 11. panta noteikumus, pēc kompetento iestāžu pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas, veicot *nesaistošas* starpnieka funkciju;
- (4) nekavējoties informējot ESRK par visām iespējamām ārkārtas situācijām;
- (4.a) *pieņemot jebkādus pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu attiecīgo kompetento iestāžu darbības koordināciju, ja parādās tendences, kas var apdraudēt finanšu tirgus darbību.*
- (4.b) *centralizējot informāciju, kas saņemta no kompetentajām iestādēm saskaņā ar 12. un 20. pantu, sakarā ar regulatīvo ziņošanas pienākumu, kas noteikts iestādēm, kuras darbojas vairāk nekā vienā dalībvalstī. Iestāde dalās šajā informācijā ar citām attiecīgām kompetentajām iestādēm.*

17. pants

Tirgus norišu novērtējums

1. Iestāde uzrauga un novērtē tirgus norises, kuras attiecas uz tās kompetences jomu, un vajadzības gadījumā informē *EAFPI, EVTI, ESRK, Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju* par attiecīgajām mikrouzraudzības tendencēm, iespējamiem riskiem un apdraudējumiem. *Iestāde novērtējumos ietver to tirgu ekonomisko analīzi, kuros darbojas finanšu iestādes, un iespējamo tirgus norišu ietekmes uz tām novērtējumu.*

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

1.a Iestāde, sadarbojoties ar ESRK, uzsāk veikt un koordinē **Savienības** mēroga novērtējumus par finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū. Šajā nolūkā Iestāde piemērošanai kompetentajās iestādēs izstrādā:

- a) vienotas metodes, kas ļauj novērtēt ekonomikas attīstības scenāriju ietekmi uz iestādes finansiālo stāvokli;
- b) vienotas pieejas minēto finanšu iestāžu noturības novērtējumu rezultātu paziņošanai;

ba) vienotas metodes, lai novērtētu konkrētu produktu vai izplatīšanas procesu ietekmi uz iestādes finansiālo stāvokli, kā arī uz noguldītājiem, ieguldītājiem un patērētāju informēšanu.

2. Neskarot Regulā (ES) Nr. .../2010 [ESRK] noteiktos ESRK uzdevumus, Iestāde ne retāk kā vienu reizi gadā un, vajadzības gadījumā, biežāk sniedz tās kompetences jomā esošo tendenču, iespējamo risku un apdraudējumu novērtējumus Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un ESRK.

Šajos novērtējumos Iestāde ietver būtiskāko risku un apdraudējumu klasifikāciju un attiecīgā gadījumā iesaka preventīvus vai korektīvus pasākumus.

3. Cieši sadarbojoties ar **EAFPI un EVTI, ar apvienotās komitejas starpniecību**, Iestāde nodrošina pietiekamu starpnozaru tendenču, risku un apdraudējumu pārskatu.

18. pants

Starptautiskās attiecības

1. Neskarot **Savienības** iestāžu **un dalībvalstu** kompetences jomas, Iestāde var veidot attiecības **un** slēgt administratīvus nolīgumus ar **uzraudzības iestādēm**, starptautiskām organizācijām un trešo valstu iestādēm. **Šie pasākumi nerada juridiskus pienākumus Eiropas Savienībai un dalībvalstīm, kā arī tie neliedz dalībvalstīm un to kompetentajām iestādēm slēgt divpusējas vai daudzpusējas vienošanās ar trešām valstīm.**

2. Iestāde palīdz sagatavot lēmumus par līdzvērtības jautājumiem attiecībā uz trešo valstu uzraudzības režīmiem saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem **leģislatīvajiem** aktiem.

3. Pārskatā, kas minēts 28. panta 4.a punktā, Iestāde norāda administratīvos nolīgumus un līdzvērtīgus lēmumus, par kuriem panākta vienošanās ar starptautiskām organizācijām vai trešo valstu valdību administrācijām, kā arī sniegto palīdzību, sagatavojot lēmumus par atbilstību.

19. pants

Citi uzdevumi

1. Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas Iestāde var sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par visiem ar tās kompetences jomu saistītajiem jautājumiem.

1.a Ja Iestāde neiesniedz regulatīvā vai īstenošanas tehniskā standarta projektu termiņā, kas noteikts **1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, vai termiņš nav bijis noteikts, Komisija var pieprasīt šādu projektu un noteikt termiņu tā iesniegšanai.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Komisija, ņemot vērā jautājuma steidzamību, var pieprasīt, ka regulatīvais vai īstenošanas tehniskā standarta projekts tiek iesniegts pirms termiņa, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos. Šādos gadījumos Komisija sniedz attiecīgu pamatojumu.

2. Attiecībā uz apvienošanās un pārņemšanas darījumu novērtējumiem, kas ir Direktīvas 2007/44/EK darbības jomā un kuriem saskaņā ar šo direktīvu nepieciešama divu vai vairāk dalībvalstu kompetento iestāžu apspriešanās, Iestāde, ņemot vērā pamatojoties uz vienas no attiecīgo kompetento iestāžu iesniegumiem, var pieņemt un publicēt atzinumu par uzraudzības novērtējumu, izņemot atzinumu saistībā ar Direktīvas 2006/48/EK 19.a panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajiem kritērijiem. Atzinumu pieņem nekavējoties un jebkurā gadījumā pirms novērtējuma perioda beigām saskaņā ar Direktīvu 2007/44/EK. Piemēro 20. pantu tām jomām, par kurām Iestāde var pieņemt atzinumu.

20. pants

Informācijas apkopošana

1. Pēc Iestādes pieprasījuma dalībvalstu kompetentās iestādes ņem vērā Iestādei visu nepieciešamo informāciju, lai tā varētu veikt šajā regulā noteiktos pienākumus, ja adresātam ir likumīga piekļuve attiecīgajiem datiem un ja informācijas pieprasījums ir samērīgs ar konkrētā pienākuma raksturu.

1.a Iestāde var arī pieprasīt, lai informācija tiktu sniegta regulāri. Šajos pieprasījumos iespēju robežās izmanto vienotu ziņojumu formātu.

1.b Pēc dalībvalsts kompetentās iestādes pamatota pieprasījuma Iestāde var sniegt visu vajadzīgo informāciju, lai kompetentā iestāde varētu veikt savus pienākumus, saskaņā ar dienesta noslēpumu ieviešanas pienākumu, kas noteikts nozaru tiesību aktos un 56. pantā.

1.c Pirms informācijas pieprasīšanas saskaņā ar šo pantu, un lai izvairītos no ziņošanas pienākuma dublēšanās, Iestāde vispirms ņem vērā visu attiecīgo esošo statistiku, ko sagatavojusi, izplatījusi un izstrādājusi Eiropas Statistikas sistēma un Eiropas Centrālo banku sistēma.

2. Ja informācija nav pieejama vai kompetentās iestādes ņem vērā to nesniedz laikus, Iestāde var adresēt pilnīgi dibinātu un pamatotu pieprasījumu citām uzraudzības iestādēm, Finanšu ministrijai, kuras rīcībā ir uzraudzības informācija, attiecīgās dalībvalsts centrālajai bankai vai statistikas birojam.

2.a Ja informācija nav pieejama vai tā nav laikus sniegta saskaņā ar 1. un 2. punktu, Iestāde var nosūtīt pienācīgi pamatotu un argumentētu pieprasījumu tieši attiecīgajām finanšu iestādēm. Pamatotajā pieprasījumā paskaidro, kādēļ ir vajadzīgi dati par katru attiecīgo finanšu iestādi.

Iestāde informē iesaistītās kompetentās iestādes par pieprasījumiem saskaņā ar 2. punktu un šo punktu.

Pēc Iestādes pieprasījuma kompetentās iestādes ņem vērā palīdz Iestādei iegūt šādu informāciju.

3. Iestāde var izmantot ņemot vērā saskaņā ar šo pantu saņemto konfidenciālo informāciju tikai, lai nodrošinātu šajā regulā noteikto pienākumu izpildi.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

21. pants

Attiecības ar ESRK

1. **Iestāde cieši un regulāri** sadarbojas ar ESRK.
2. Tā regulāri sniedz ESRK jaunāko informāciju, kas tai nepieciešama noteikto uzdevumu izpildei. Visu ESRK uzdevumu izpildei nepieciešamo informāciju, kas netiek sniegta pārskata vai apkopojuma veidā, Iestāde, pamatojoties uz motivētu pieprasījumu, nekavējoties sniedz ESRK saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [ESRK] [15.] pantu. **Iestādes rīcībā, sadarbojoties ar ESRK, ir atbilstīgas iekšējās procedūras konfidenciālas informācijas nosūtīšanai, jo īpaši attiecībā uz atsevišķām finanšu iestādēm.**
3. Saskaņā ar 4. un 5. punktu Iestāde nodrošina pienācīgus pasākumus attiecībā uz Regulas (ES) Nr. .../2010 [ESRK] [16.] pantā minētajiem ESRK brīdinājumiem un ieteikumiem.
4. Saņemot Iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu, Iestāde nekavējoties sasauc Uzraudzības padomes sanākumi un novērtē šāda brīdinājuma vai ieteikuma ietekmi uz tās uzdevumu izpildi.

Pamatojoties uz atbilstīgu lēmumu pieņemšanas procedūru, tā pieņem lēmumu par **jebkādiem** veicamajiem pasākumiem, atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas ar šo regulu, lai risinātu brīdinājumos un ieteikumos minētos jautājumus.

Ja iestāde nerīkojas saskaņā ar ieteikumu, tā paskaidro **Eiropas Parlamentam, Padomei un** ESRK savas rīcības iemeslus.

5. Saņemot kompetentajai valsts uzraudzības iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu, Iestāde attiecīgā gadījumā izmanto pilnvaras, kas tai piešķirtas ar šo regulu, lai nodrošinātu savlaicīgu izpildi.

Ja ieteikuma saņēmējs nevēlas ievērot ESRK ieteikumu, tas informē Uzraudzības padomi un apspriežas ar to par šādas rīcības iemesliem.

Informējot **Eiropas Parlamentu, Padomi un** ESRK saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [ESRK] [17.] pantu, kompetentā iestāde pienācīgi ņem vērā Uzraudzības padomes viedokli.

6. Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus, Iestāde maksimāli ņem vērā ESRK brīdinājumus un ieteikumus.

22. pants

Banku nozares ieinteresēto personu grupa

1. **Lai palīdzētu veicināt** apspriešanos ar ieinteresētajām personām jomās, kuras ir saistītas ar Iestādes uzdevumiem, tiek izveidota Banku nozares ieinteresēto personu grupa. **Ar Banku nozares ieinteresēto personu grupu apspriežas par pasākumiem, kas veicami saskaņā ar 7. pantu attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem un īstenošanas tehniskajiem standartiem, un tādā mērā, ka tas neskar atsevišķas finanšu iestādes, arī par 8. panta jautājumiem attiecībā uz pamatnostādņēm un ieteikumiem. Ja pasākumi jāveic nekavējoties un apspriešanās nav iespējama, Banku nozares ieinteresēto personu grupai informāciju sniedz iespējami drīz.**

Banku nozares ieinteresēto personu grupa tiekas ne retāk kā četras reizes gadā.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. Banku nozares ieinteresēto personu grupā ir 30 locekļi, kuri proporcionāli pārstāv kredītiestādes un noguldījumu sabiedrības, **kas darbojas Savienībā, to darbinieku pārstāvjus, kā arī patērētājus, banku pakalpojumu lietotājus un MVU pārstāvjus. Ne mazāk kā 5 locekļi ir neatkarīgi vadošo akadēmisko aprindu pārstāvji. Desmit locekļi pārstāv finanšu iestādes, un trīs no tiem pārstāv kooperatīvu bankas un krājbankas.**

█

3. Banku nozares ieinteresēto personu grupas locekļus ieceļ Iestādes Uzraudzības padome, pamatojoties uz attiecīgo ieinteresēto pušu ierosinājumiem. Pieņemot lēmumu, Uzraudzības padome pēc iespējas nodrošina atbilstīgu ģeogrāfisko **un dzimumu** līdzsvaru un ieinteresēto personu pārstāvību **Eiropas Savienībā.**

█

4. **Iestāde sniedz visu nepieciešamo informāciju un nodrošina Banku nozares ieinteresēto personu grupai pienācīgu sekretariāta atbalstu. Tiem ieinteresēto personu grupas locekļiem, kuri pārstāv bezpeļņas organizācijas, nosaka pienācīgu ceļa izdevumu kompensāciju. Par tehniskiem jautājumiem Grupa var izveidot darba grupas.** Banku nozares ieinteresēto personu grupas locekļu pilnvaru termiņš ir divarpus gadi, pēc kura beigām tiek organizēta jauna atlases procedūra.

Grupas locekļus var iecelt atkārtoti divus termiņus pēc kārtas.

5. Banku nozares ieinteresēto personu grupa sniedz atzinumus un konsultācijas Iestādei par visiem jautājumiem saistībā ar Iestādes uzdevumiem, **īpašu uzmanību pievēršot uzdevumiem, kas noteikti 7. līdz 7.e, 8., 14., 15. un 17. pantā.**

6. Banku nozares ieinteresēto personu grupa pieņem savu reglamentu **locekļu balsojumā ar divu trešdaļu balsu vairākuma piekrišanu.**

7. Iestāde publicē Banku nozares ieinteresēto personu grupas atzinumus, ieteikumus un apspriežu rezultātus.

23. pants

Aizsargpasākumi

█

2. Ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar 10. panta 2. punktu vai 11. pantu **pieņemts** lēmums **tieši un būtiski** skar **tās** fiskālos pienākumus, tā **desmit darba dienu laikā** pēc Iestādes lēmuma paziņošanas kompetentajai iestādei informē Iestādi, **Eiropas Parlamentu un Komisiju** █.

Paziņojumā dalībvalsts sniedz **pamatojumu un ietekmes novērtējumu, norādot, cik lielā mērā** lēmums skar **tās** fiskālos pienākumus.

2a. Viena mēneša laikā pēc dalībvalsts paziņojuma saņemšanas Iestāde informē dalībvalsti par **tās** lēmuma spēkā esību vai grozīšanu, vai atcelšanu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. *Ja Iestāde nosaka, ka tās lēmums paliek spēkā vai ja tā maina savu lēmumu, Padome pieņem lēmumu par to, vai Iestādes lēmums paliek spēkā vai tiek atcelts. Lēmumu par Iestādes lēmuma palikšanu spēkā pieņem ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Lēmumu par Iestādes lēmuma atcelšanu pieņem ar tās locekļu kvalificētu balsu vairākumu. Nevienā no šiem gadījumiem netiek ņemts vērā attiecīgo dalībvalstu balsojums.*

3a. *Ja Padome nepieņem lēmumu desmit darbadienu laikā saskaņā ar 10. pantu un viena mēneša laikā saskaņā ar 11. pantu, Iestādes lēmums paliek spēkā.*

3b. *Ja no lēmuma, ko pieņem saskaņā ar 10. pantu, izriet to fondu izmantošana, kas izveidoti atbilstīgi 12.d vai 12.e pantam, dalībvalstis nevērsas Padomē, lai Iestādes lēmumu paturētu spēkā vai atceltu.*

24. pants

Lēmumu pieņemšanas procedūras

1. Pirms *šajā regulā* minēto lēmumu pieņemšanas Iestāde informē lēmumu **visus minētos** adresātus par tās nodomu pieņemt lēmumu, nosakot termiņu, kurā lēmumu adresāti var paust savu viedokli par attiecīgo jautājumu, pienācīgi ņemot vērā jautājuma izskatīšanas steidzamību, **sarežģītību un iespējamās sekas. To, kā minēts 9. panta 4. punktā, atbilstoši piemēro attiecībā uz ieteikumiem.**

2. Iestāde savos lēmumos norāda iemeslus, uz kuriem šie lēmumi ir pamatoti.

3. Iestādes lēmumu adresāti tiek informēti par šajā regulā paredzētajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

4. Pieņemot lēmumu saskaņā ar 10. panta 2. vai 3. punktu, Iestāde šādu lēmumu pārskata ik pēc atbilstīga laikposma.

5. Iestādes saskaņā ar 9., 10. un 11. pantu pieņemtos lēmumus publicē, un tajos norāda iesaistītās kompetentās iestādes vai finanšu iestādes identitāti un lēmuma satura būtiskākos aspektus, **ja vien šāda publicēšana nav pretrunā ar finanšu iestāžu likumīgajām interesēm to profesionālo noslēpumu aizsardzībā vai ja tā var nopietni apdraudēt finanšu tirgu parasto darbību un integritāti vai visas Eiropas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.**

III NODAĻA

ORGANIZĀCIJA

1. SADAĻA

URAUDZĪBAS PADOME

25. pants

Sastāvs

1. Uzraudzības padomi veido:

(a) priekšsēdētājs, kam nav balsstiesību;

(b) par kredītiestāžu uzraudzību atbildīgās valsts iestādes vadītājs katrā dalībvalstī, **kuri tiekas klātienē vismaz divas reizes gadā;**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (c) viens Komisijas pārstāvis, kam nav balsstiesību;
- (d) viens Eiropas Centrālās bankas pārstāvis, kam nav balsstiesību;
- (e) viens ESRK pārstāvis, kam nav balsstiesību;
- (f) pa vienam pārstāvim no pārējām divām Eiropas uzraudzības iestādēm, kam nav balsstiesību.

1a. Uzraudzības padome ar Banku nozares ieinteresēto personu grupu rīko kopīgas sanāksmes vismaz divas reizes gadā.

2. Katra kompetentā iestāde atbild par augsta līmeņa vietnieka izvirzīšanu amatam no tās darbinieku vidus, kurš var aizvietot 1. punkta b) apakšpunktā minēto Uzraudzības padomes locekli gadījumā, ja šī persona nevar ierasties.

3. Ja 1. punkta b) apakšpunktā minētā iestāde nav centrālā banka, 1. punkta b) apakšpunktā minētais Uzraudzības padomes loceklis var **nolemt ņemt līdzi** pārstāvi no dalībvalsts centrālās bankas, kam nav balsstiesību.

3a. Dalībvalstīs, kurās uzraudzība saskaņā ar šo regulu ir vairāk nekā vienas iestāde kompetencē, šīs iestādes vienojas par kopīgu pārstāvi. Tomēr, ja Uzraudzības padomē paredzēts izskatīt jautājumu, kas neietilpst tādas valsts iestādes kompetencē, kuru pārstāv 1. punkta b) apakšpunktā minētais loceklis, šāds loceklis var ņemt līdzi attiecīgās valsts iestādes pārstāvi, kam nav balsstiesību.

4. Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvai 94/19/EK, 1. punkta b) apakšpunktā minētajam Uzraudzības padomes loceklim attiecīgā gadījumā var pievienoties pārstāvis no attiecīgajām struktūrām, kas pārvalda noguldījumu garantiju sistēmas katrā dalībvalstī; šim pārstāvim nav balsstiesību.

5. Uzraudzības padome pieņem lēmumu par novērotāju līdzdalību.

Uzraudzības padomes sanāksmēs var piedalīties izpilddirektors, kuram nav balsstiesību.

26. pants

Iekšējās komitejas un darba grupas

1. Uzraudzības padome var izveidot iekšējās komitejas vai darba grupas īpašu Uzraudzības padomes noteikto uzdevumu veikšanai un paredzēt konkrētu skaidri definētu uzdevumu un lēmumu deleģēšanu iekšējām komitejām vai darba grupām, valdei vai priekšsēdētājam.

2. Šīs regulas 11. panta nolūkā Uzraudzības padome sasauc **neatkarīgu** darba grupu, **kurai ir līdzsvarots locekļu sastāvs**, lai atvieglotu **objektīvu** strīda risināšanu, un to veido priekšsēdētājs un divi padomes biedri, kas nav to **kompetento** iestāžu pārstāvji, kuras ir iesaistītas strīdā, **un kam šajā konfliktā nav nekādu interešu, ne arī tiešas saistības ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm.**

2a. Saskaņā ar 11. panta 2. punktu darba grupa izstrādā lēmuma priekšlikumu, kas galīgajā redakcijā jāpieņem Uzraudzības padomei, ievērojot 29. panta 1. punkta trešajā daļā izklāstīto procedūru.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2b. Uzraudzības padome pieņem 2. punktā minētās darba grupas reglamentu.

27. pants

Neatkarība

1. Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus, priekšsēdētājs un Uzraudzības padomes locekļi, kuriem ir balsstiesības, rīkojas neatkarīgi un objektīvi **vienīgi Savienības interesēs kopumā** un nelūdz, un nepieņem **Savienības** iestāžu vai struktūru, dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

2. Dalībvalstis, Savienības iestādes un citas valsts vai privātas struktūras necenšas ietekmēt Uzraudzības padomes locekļus, tiem veicot savus pienākumus.

28. pants

Uzdevumi

1. Uzraudzības padome sniedz norādījumus Iestādes darbu un ir atbildīga par II nodaļā minēto lēmumu pieņemšanu.

2. Uzraudzības padome pieņem viedokļus, ieteikumus un lēmumus un sniedz II nodaļā minētās konsultācijas.

3. Uzraudzības padome ieceļ priekšsēdētāju.

4. Uzraudzības padome katru gadu līdz 30. septembrim, pamatojoties uz valdes priekšlikumu, apstiprina Iestādes darba programmu nākamajam gadam un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informatīvā nolūkā.

Darba programmu pieņem, neskarot ikgadējo budžeta procedūru, un dara zināmu sabiedrībai.

4a. Pamatojoties uz Valdes priekšlikumu, Uzraudzības padome pieņem Iestādes ikgadējo darbības ziņojumu, tostarp par to, kā pildīti priekšsēdētāja pienākumi, balstoties uz 38. panta 7. punktā minēto gada ziņojuma projektu, un katru gadu līdz 15. jūnijam nosūta šo ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai, Revīzijas palātai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai. Pārskats ir publiski pieejams.

5. Uzraudzības padome pieņem Iestādes daudzgadu darba programmu un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informatīvā nolūkā.

Daudzgadu darba programmu pieņem, neskarot ikgadējo budžeta procedūru, un dara zināmu sabiedrībai.

6. Uzraudzības padome **pieņem** ■ budžetu saskaņā ar 49. pantu.

7. Uzraudzības padome īsteno disciplinārās pilnvaras attiecībā uz priekšsēdētāju un izpilddirektoru un var atbrīvot viņus no amata saskaņā attiecīgi ar 33. panta 5. punktu vai 36. panta 5. punktu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

29. pants

Lēmumu pieņemšana

1. Uzraudzības padome **lēmumi tiek pieņemti** ar tās locekļu **vienkāršu** balsu vairākumu **saskaņā ar principu, ka katram loceklim ir viena balss.**

Par 7. un 8. pantā minētajām darbībām, kā arī pasākumiem un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar VI nodaļu, un atkāpjoties no pirmās daļas, Uzraudzības padome pieņem lēmumus ar tās locekļu kvalificētu balsu vairākumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktu un Līgumam par Eiropas Savienību un LESD pievienotā protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. pantu.

Attiecībā uz lēmumiem saskaņā ar 11. panta 3. punktu, konsolidētās uzraudzības iestādes lēmumiem darba grupas ierosinātu lēmumu uzskata par pieņemtu, ja to apstiprina ar vienkāršu balsu vairākumu, ja vien to nenoraida locekļi, kas veido bloķējošo balsu mazākumu, kā noteikts LESD 16. panta 4. punktā un Līgumam par Eiropas Savienību un LESD pievienotā protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. pantā.

Attiecībā uz pārējiem lēmumiem saskaņā ar 11. panta 3. punktu darba grupas ierosinātu lēmumu pieņem ar Uzraudzības padomes locekļu vienkāršu balsu vairākumu, ievērojot principu, ka katram loceklim ir viena balss.

2. Uzraudzības padomes sanāksmes sasauc un vada priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko izteikusi trešdaļa tās biedru.

3. Uzraudzības padome pieņem un publicē savu reglamentu.

4. Reglamentā detalizēti nosaka balsošanas kārtību, tostarp nepieciešamības gadījumā noteikumus par kvorumiem. Locekļi, kuriem nav balsstiesību, un novērotāji, izņemot priekšsēdētāju un izpilddirektoru, nepiedalās Uzraudzības padomes diskusijās par atsevišķām finanšu iestādēm, ja vien 61. pantā vai 1. panta 2. punktā minētajos **likumdošanas aktos** nav paredzēts citādi.

2. SADAĻA

VALDE

30. pants

Sastāvs

1. Valdi veido priekšsēdētājs un **seši citi** Uzraudzības padomes locekļi, **kurus ievēlējuši Uzraudzības padomes balsstiesīgie** locekļi.

Katram loceklim, izņemot priekšsēdētāju, ir vietnieks, kas var aizvietot valdes locekli, ja konkrētā persona nevar ierasties.

Uzraudzības padomes ievēlēto locekļu pilnvaru termiņš ir divarpus gadi. Termiņu drīkst pagarināt vienu reizi. **Uzraudzības padomes sastāvs ir līdzsvarots un proporcionāls, kā arī atspoguļo visu Eiropas Savienību kopumā. Pilnvaras pārklājas, un tiek veikti attiecīgi pasākumi rotācijas nodrošināšanai.**

2. Valdes lēmumus pieņem, pamatojoties uz klātesošo locekļu balsu vairākumu. Katram loceklim ir viena balss.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Izpilddirektors **un Komisijas pārstāvis** piedalās valdes sanāksmēs bez tiesībām balsot.

Komisijas pārstāvim ir tiesības balsot par 49. pantā minētajiem jautājumiem.

Valde pieņem un publicē savu reglamentu.

3. Valdes sanāksmes sasauc un vada priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko izteikusi trešdaļa tās locekļu.

Valde sanāksmi organizē vismaz pirms katras Uzraudzības padomes sanāksmes un tik bieži, cik to uzskata par nepieciešamu. Sanāksmi organizē vismaz **piecas reizes gadā** I sesijā.

4. Atbilstīgi reglamentam valdes locekļiem var palīdzēt konsultanti vai eksperti. **Locekļi, kuriem nav balsstiesību, izņemot izpilddirektoru, nepiedalās valdes apspriedēs par atsevišķām finanšu iestādēm.**

31. pants

Neatkarība

Valdes locekļi rīkojas neatkarīgi un objektīvi **vienīgi Savienības kopīgajās** interesēs, nelūdzot un nepieņemot **Savienības** iestāžu vai struktūru, dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Dalībvalstis, Eiropas Savienības iestādes vai struktūras un citas valsts vai privātas struktūras nemēģina ietekmēt Uzraudzības padomes locekļus.

32. pants

Uzdevumi

1. Valde nodrošina, ka iestāde īsteno savu misiju un veic tai saskaņā ar šo regulu uzticētos uzdevumus.
2. Valde ierosina ikgadējo un daudzgadu darba programmu, kas jāpieņem Uzraudzības padomei.
3. Valde īsteno budžeta pilnvaras saskaņā ar 49. un 50. pantu.
4. Valde pieņem Iestādes personāla politikas plānu un saskaņā ar 54. panta 2. punktu nepieciešamos Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu (Personāla noteikumi) ieviešanas pasākumus.
5. Saskaņā ar 58. pantu valde pieņem īpašus noteikumus par piekļuves tiesībām iestādes dokumentiem.

I

6a. Valde iesniedz Uzraudzības padomei apstiprināšanai un tālākai nosūtīšanai Eiropas Parlamentam priekšlikumu par Iestādes ikgadējo darbības ziņojumu, tostarp par to, kā pildīti priekšsēdētāja pienākumi, balstoties uz 38. panta 7. punktā minēto gada ziņojuma projektu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

7. Valde pieņem un publicē savu reglamentu.
8. Saskaņā ar 44. panta 3. punktu un 44. panta 5. punktu valde ieceļ un atbrīvo no amata Apelācijas padomes locekļus.

3. SADAĻA

PRIEKŠSĒDĒTĀJS

33. pants

Iecelšana un uzdevumi

1. Iestādi pārstāv priekšsēdētājs, kas ir uz pilnu slodzi strādājošs neatkarīgs profesionālis.

Priekšsēdētājs atbild par Uzraudzības padomes darba sagatavošanu un vada Uzraudzības padomes un valdes sanāksmes.

2. Priekšsēdētāju saskaņā ar atklātu atlases procedūru, **ko organizē un vada Uzraudzības padome**, ieceļ valde, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgu un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu.

Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam sarakstu ar trim labākajiem kandidātiem. Pēc šo kandidātu uzklausišanas Eiropas Parlaments no viņu vidus izraugās vienu kandidātu. Šādi izraudzīto kandidātu apstiprina Uzraudzības padome.

Vēl Uzraudzības padome no savu locekļu vidus ievēl vietnieku, kas veic priekšsēdētāja funkcijas viņa prombūtnes laikā. **Vietnieks netiek ievēlēts no valdes locekļu vidus.**

3. Priekšsēdētāja pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un to drīkst pagarināt vienu reizi.
4. Deviņu mēnešu laikposmā pirms priekšsēdētāja piecu gadu pilnvaru termiņa beigām Uzraudzības padome izvērtē:
 - (a) pirmajā pilnvaru termiņā gūtos rezultātus un veidus, kādos tie panākti;
 - (b) nākamajiem gadiem paredzētos iestādes pienākumus un prasības.

Ņemot vērā novērtējumu, Uzraudzības padome, ja tā saņem Eiropas Parlamenta apstiprinājumu, var vienreiz pagarināt priekšsēdētāja pilnvaru termiņu.

5. Priekšsēdētāju var atbrīvot no amata tikai **Eiropas Parlaments**, pamatojoties uz Uzraudzības padomes lēmumu **█**.

Priekšsēdētājam nav tiesību aizliegt Uzraudzības padomei apspriest jautājumus, kas saistīti ar priekšsēdētāju, īpaši attiecībā uz nepieciešamību atbrīvot viņu no amata, un viņš nedrīkst iesaistīties pārrunās par šo jautājumu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

34. pants

Neatkarība

Neskarot Uzraudzības padomes lomu attiecībā uz priekšsēdētāja uzdevumiem, priekšsēdētājs nelūdz un nepieņem Kopienas iestāžu vai struktūru, dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Dalībvalstis, Savienības iestādes un jebkādas citas valsts vai privātas iestādes necenšas ietekmēt priekšsēdētāju pienākumu pildīšanā.

Saskaņā ar 54. pantā minētajiem Personāla noteikumiem priekšsēdētājam pēc pienākumu pildīšanas beigām joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un diskrēti attiecībā uz amatu un labumu pieņemšanu.

35. pants

Pārskats

1. Eiropas Parlaments **un Padome** var uzaicināt priekšsēdētāju vai viņa **vai viņas** vietnieku regulāri sniegt ziņojumu **█** pilnībā respektējot viņa neatkarību. **Priekšsēdētājs uzstājas ar ziņojumu Eiropas Parlamentā un atbild uz visiem tā** deputātu uzdotajiem jautājumiem, **kad vien tas nepieciešams.**

2. **█ Priekšsēdētājs pēc pieprasījuma un vismaz 15 dienas pirms uzstāšanās ar šā panta 1. punktā minēto paziņojumu Eiropas Parlamentam sniedz rakstisku pārskatu par iestādes veiktajiem pasākumiem.**

2a. Papildus 7.a–7.e, 8., 9., 10., 11.a un 18. pantā minētajai informācijai ziņojumā iekļauj arī attiecīgu informāciju, ko ad hoc kārtībā pieprasījis Eiropas Parlaments.

4. SADAĻA

IZPILDDIREKTORS

36. pants

Iecelšana

1. Iestādi vada izpilddirektors, kas ir uz pilnu slodzi strādājošs neatkarīgs profesionālis.
2. Izpilddirektoru saskaņā ar atklātu atlases procedūru pēc **Eiropas Parlamenta apstiprinājuma** ieceļ Uzraudzības padome, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgu mērierīcību pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu un vadības pieredzi.
3. Izpilddirektora pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un to drīkst pagarināt vienu reizi.
4. Deviņu mēnešu posmā pirms izpilddirektora piecu gadu pilnvaru termiņa beigām Uzraudzības padome veic izvērtēšanu.

Izvērtēšanas laikā Uzraudzības padome īpaši izvērtē:

- (a) pirmajā pilnvaru termiņā gūtos rezultātus un veidus, kādos tie panākti;
- (b) nākamajiem gadiem paredzētos iestādes pienākumus un prasības.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Ņemot vērā novērtējumu, Uzraudzības padome var vienreiz pagarināt izpilddirektora pilnvaru termiņu.

5. Izpilddirektoru var atbrīvot no amata, tikai pamatojoties uz Uzraudzības padomes lēmumu.

37. pants

Neatkarība

1. Neskarot valdes un Uzraudzības padomes lomu attiecībā uz izpilddirektora uzdevumiem, izpilddirektors nelūdz un nepieņem nevienas valdības, iestādes, organizācijas vai personas, kas nav piederīga iestādei, norādījumus.

1a. *Dalībvalstis, Savienības iestādes un jebkādas citas valsts vai privātas iestādes necenšas ietekmēt izpilddirektoru pienākumu pildīšanā.*

Saskaņā ar 54. pantā minētajiem Personāla noteikumiem izpilddirektors pēc pienākumu pildīšanas beigām turpina izturēties godīgi un apdomīgi attiecībā uz atsevišķus amatu vai priekšrocību pieņemšanu.

38. pants

Uzdevumi

1. Izpilddirektors atbild par iestādes vadību un sagatavo valdes darbu.
2. Izpilddirektors atbild par iestādes ikgadējās darba programmas ieviešanu, ko vada Uzraudzības padome un kontrolē valde.
3. Saskaņā ar šo regulu izpilddirektors veic nepieciešamos pasākumus, īpaši pieņem iekšējos administratīvos norādījumus un publicē paziņojumus, lai nodrošinātu iestādes funkcijas.
4. Izpilddirektors sagatavo daudzgadu darba programmu, kā norādīts 32. panta 2. punktā.
5. Katru gadu līdz 30. jūnijam izpilddirektors sagatavo darba programmu nākamajam gadam, kā norādīts 32. panta 2. punktā.
6. Izpilddirektors sastāda provizorisko iestādes budžeta projektu saskaņā ar 49. pantu un izpilda iestādes budžetu saskaņā ar 50. pantu.
7. Katru gadu izpilddirektors sagatavo ziņojuma projektu, kurā viena sadaļa ir veltīta iestādes normatīvajām un pārraudzības darbībām un viena — finanšu un administratīviem jautājumiem.
8. Izpilddirektors īsteno 54. pantā noteiktās pilnvaras attiecībā uz iestādes personālu un risina personāla jautājumus.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

IV NODAĻA

EIROPAS FINANŠU UZRAUDZĪBAS SISTĒMA ▯

2. SADAĻA

EIROPAS UZRAUDZĪBAS IESTĀDES ▯ (APVIENOTĀ KOMITEJA)

40. pants

Izveide

1. Ar šo regulu izveido Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienoto komiteju.
2. Apvienotajai komitejai ir foruma funkcijas, kurā Iestāde regulāri un cieši sadarbojas ar **pārējām EUI** un nodrošina starpnozaru konsekvenci, **jo īpaši attiecībā uz:**
 - **finanšu konglomerātiem;**
 - **grāmatvedību un revīziju;**
 - **mikrouzraudzības rezultātā izstrādātu starpnozaru tendenču, risku un finanšu stabilitātes apdraudējumu analīzi;**
 - **privāto klientu ieguldījumu projektiem;**
 - **nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas apkarošanu kā arī**
 - **informācijas apmaiņu ar ESRK un attiecību veidošanu starp ESRK un Eiropas uzraudzības iestādēm.**
3. **Apvienotajai komitejai ir specializēti darbinieki, ko nodrošina trīs Eiropas uzraudzības iestādes, un šie darbinieki funkcionē kā sekretariāts.** Iestāde atvēl pietiekamus līdzekļus ▯ personāla, **administratīvajiem**, infrastruktūras un ekspluatācijas **izdevumiem.**

40.a pants

Uzraudzība

Ja finanšu iestāde darbojas dažādās nozarēs, Apvienotā komiteja atrisina domstarpības saskaņā ar 42. pantu.

41. pants

Sastāvs

1. Apvienoto komiteju veido Eiropas **Uzraudzības iestāžu priekšsēdētāji** un, vajadzības gadījumā, saskaņā ar 43. pantu izveidotās apakškomitejas priekšsēdētājs.
2. Izpilddirektoru, Komisijas un ESRK **pārstāvi** aicina piedalīties ▯ Apvienotās komitejas, kā arī 43. pantā minēto apakškomiteju sanāksmēs kā novērotājus.
3. ▯ Apvienotās komitejas priekšsēdētāju iecel uz vienu gadu pēc rotācijas principa no Eiropas Banku iestādes, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes priekšsēdētāju vidus. **Apvienotās komitejas priekšsēdētājs, kas iecelts atbilstīgi šā panta 3. punktam, tiek iecelts arī par ESRK priekšsēdētāja vietnieku.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

4. Apvienotā komiteja pieņem un publicē savu reglamentu. Tajā var noteikt vēl citus Apvienotās komitejas sanāksmju dalībniekus.

Apvienotā komiteja tiekas vismaz reizi divos mēnešos.

42. pants

Kopējās nostājas un kopēji tiesību akti

II nodaļā noteikto uzdevumu ietvaros un īpaši ņemot vērā Direktīvas 2002/87/EK īstenošanu, iestāde nepieciešamības gadījumā vienojas par kopēju nostāju attiecīgi ar Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi.

Tiesību aktus atbilstīgi šīs regulas 7., 9., 10. vai 11. pantam attiecībā uz Direktīvas 2002/87/EK un citu tādu 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu piemērošanu, kas ietilpst arī Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes vai Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes kompetencē, attiecīgajā gadījumā līdztekus pieņem iestāde, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestāde un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde.

43. pants

Apakškomitejas

- Šīs regulas 42. panta nolūkā izveido Apvienotās komitejas Finanšu konglomerātu apakškomiteju.
- Šo apakškomiteju veido 41. panta 1. punktā minētās personas un viens augsta līmeņa pārstāvis no attiecīgās kompetentās iestādes pašreizējā personāla katrā dalībvalstī.
- Apakškomiteja ievēl priekšsēdētāju no tās locekļu vidus, un priekšsēdētājs ir arī Apvienotās komitejas loceklis.
- Apvienotā komiteja var izveidot vēl citas apakškomitejas.

3. SADAĻA

APELĀCIJAS PADOME

44. pants

Sastāvs

- Apelācijas padome ir apvienota **triju** Eiropas **uzraudzības iestāžu** struktūra.
- Apelācijas padomi veido seši locekļi un seši vietnieki, kas ir personas **ar labu slavu un kuras var apliecināt** atbilstīgas zināšanas un **darba pieredzi, tostarp uzraudzības jomā, pietiekami augstā līmenī banku, apdrošināšanas, vērtspapīru tirgus nozarē vai citu finanšu pakalpojumu jomā**, izņemot kompetento iestāžu vai citu valsts vai **Savienības** iestāžu pašreizējo personālu, kas ir iesaistīts Iestādes darbībā. **Būtiskam Apelācijas padomes locekļu skaitam ir jābūt ar pietiekamām juridiskām zināšanām, lai sniegtu Iestādei profesionālas juridiskās konsultācijas par to, vai tā savas pilnvaras īsteno likuma ietvaros.**

Apelācijas padome ieceļ savu priekšsēdētāju.

Apelācijas padome lēmumus pieņem pēc vairākuma principa — vismaz ar četrām no sešām locekļu balsīm. **Ja pārsūdzētais lēmums ir šīs regulas darbības jomā, tad vismaz vienam loceklim šādā četru locekļu vairākumā ir jābūt vienam no tiem diviem Apelācijas padomes locekļiem, kurus iecēlusi Iestāde.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Apelācijas padomi sasauc priekšsēdētājs pēc nepieciešamības.

3. **Divus** Apelācijas padomes locekļus un **divus** vietniekus ieceļ **iestādes valde** no Komisijas piedāvātiem atlasītiem kandidātiem pēc tam, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēts publisks aicinājums izteikt interesi, un pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi.

Pārējos locekļus ieceļ saskaņā ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulu (ES) Nr. .../2010 [EVTI].

4. Apelācijas padomes locekļu pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Šo termiņu var pagarināt vienu reizi.

5. Apelācijas padomes locekli, kuru iecēlusi Iestādes valde, nevar atbrīvot no amata pilnvaru termiņa laikā, ja vien nav pierādīta viņa vaina nopietnos pārkāpumos, un valde pieņem šādu lēmumu pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi.

6. **Eiropas banku iestāde**, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestāde un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde **ar Apvienotās komitejas palīdzību** nodrošina atbilstīgu darbības un sekretariāta atbalstu Apelācijas padomei.

45. pants

Neatkarība un objektivitāte

1. Apelācijas padomes locekļi ir neatkarīgi, pieņemot lēmumus. Viņiem nav saistošu norādījumu. Viņi nedrīkst veikt citus pienākumus Iestādē, tās valdē vai Uzraudzības padomē.

2. Apelācijas padomes locekļi nedrīkst piedalīties apelācijas procedūrā, ja viņi ir personīgi ieinteresēti tajā vai arī ir iepriekš pārstāvējuši vienu no procedūrā iesaistītajām pusēm, vai ir piedalījušies tā lēmuma pieņemšanā, par kuru iesniegta apelācija.

3. Ja viena no 1. un 2. punktā minēto iemeslu vai jebkura cita iemesla dēļ Apelācijas padomes loceklis uzskata, ka cits loceklis nedrīkst piedalīties kādā apelācijas procedūrā, šis loceklis attiecīgi informē par to Apelācijas padomi.

4. Jebkura apelācijas procedūrā iesaistītā puse drīkst iebilst pret kāda Apelācijas padomes locekļa dalību, atsaucoties uz 1. un 2. punktā norādīto pamatojumu, vai arī ja ir aizdomas par neobjektivitāti.

Iebilduma pamatā nedrīkst būt locekļu tautība, kā arī nav pieņemams, ja, apzinoties iebilduma iemeslu, apelācijas procedūrā iesaistītā puse ir veikusi procesuālu darbību, kas nav iebildumu izteikšana pret Apelācijas padomes sastāvu.

5. Apelācijas padome pieņem lēmumu par to, kā rīkoties 1. un 2. punktā noteiktajos gadījumos bez attiecīgā locekļa līdzdalības.

Lai pieņemtu šādu lēmumu, attiecīgo Apelācijas padomes locekli aizstāj ar viņa vietnieku, ja vien vietnieks neatrodas līdzīgā situācijā. Ja tā ir, priekšsēdētājs ieceļ aizvietotāju no pieejamo vietnieku vidus.

6. Apelācijas padomes locekļi apņemas rīkoties neatkarīgi un sabiedrības interesēs.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Šajā nolūkā viņi pieņem paziņojumu par saistībām un paziņojumu par interesēm, norādot tādu interešu neesību, kuras var uzskatīt par kaitējošām viņu neatkarībai, vai tiešu vai netiešu interešu neesību, kuras varētu uzskatīt par kaitējošām viņu neatkarībai.

Šos paziņojumus katru gadu publicē rakstiski.

V NODAĻA

AIZSARDZĪBAS PASĀKUMI

46. pants

Apelācijas

1. Jebkura fiziska vai juridiska persona, tostarp kompetentās iestādes, var pārsūdzēt 9., 10. un 11. pantā minētās Iestādes lēmumu un jebkuru citu lēmumu, kuru Iestāde pieņēmusi saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem tiesību aktiem un kas ir adresēts šai personai, vai lēmumu, kas, lai gan ir noformēts kā lēmums, kurš adresēts citai personai, tieši un individuāli skar šo personu.

2. Apelāciju kopā ar tās pamatojumu iesniedz rakstiski Iestādē divu mēnešu laikā pēc lēmuma paziņošanas dienas attiecīgajai personai vai, ja šāds datums neeksistē, divu mēnešu laikā pēc dienas, kurā Iestāde publicēja lēmumu.

Apelācijas padome pieņem lēmumu par apelāciju divu mēnešu laikā pēc apelācijas iesniegšanas.

3. Ar apelāciju, kas iesniegta saskaņā ar 1. punktu, nevar apturēt lēmuma piemērošanu.

Tomēr, ja Apelācijas padome uzskata, ka apstākļi to attaisno, tā var apturēt apstrīdētā lēmuma piemērošanu.

4. Ja apelācija ir pieņemama, Apelācijas padome izskata tās pamatojumu. Tā ■ aicina apelācijas procedūrā iesaistītās puses noteiktā termiņā iesniegt novērojumus par tās izdotajiem paziņojumiem vai citu apelācijas procedūrā iesaistīto pušu paziņojumiem. Apelācijas procedūrā iesaistītās puses ir tiesīgas sniegt informāciju mutiski.

5. Apelācijas padome var **vai nu apstiprināt kompetentās iestādes pieņemto lēmumu, ■ vai arī** nodot lietu Iestādes kompetentajai struktūrai. Apelācijas padomes lēmums ir saistošs šai struktūrai, **un šī struktūra attiecībā uz konkrēto lietu pieņem grozītu lēmumu.**

6. Apelācijas padome pieņem un publicē savu reglamentu.

7. Apelācijas padomes pieņemtie lēmumi ir pamatoti, un Iestāde nodrošina to publisku pieejamību.

47. pants

Prasības ■ Vispārējā tiesā un Tiesā

1. Saskaņā ar **LESD 263. pantu** prasību var iesniegt **Vispārējā** tiesā vai Eiropas Kopienu Tiesā, apstrīdot Apelācijas padomes lēmumu, vai gadījumos, kad nav tiesību iesniegt apelāciju Apelācijas padomē, Iestādes pieņemtu lēmumu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

1a. *Saskaņā ar LESD 263. pantu dalībvalstis un Savienības iestādes, kā arī ikviena fiziska vai juridiska persona par Iestādes lēmumiem var iesniegt tiešu pārsūdzību Tiesā.*

2. Saskaņā ar **LESD 265. pantu** gadījumā, ja Iestādei ir pienākums rīkoties un tā nepieņem lēmumu, **Vispārējā** tiesā vai Eiropas Kopienu Tiesā var uzsākt tiesvedību par bezdarbību.

3. Iestāde veic nepieciešamos pasākumus, lai īstenotu **Vispārējās** tiesas vai Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu.

VI NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

48. pants

Iestādes budžets

1. Iestādes, **kura saskaņā ar Padomes Regulas (EK, Eurotam) Nr. 1605/2002 185. pantu ir Eiropas iestāde**, ieņēmumus īpaši veido **jebkura no turpmāk minētajām kombinācijām**:

(a) to valsts iestāžu obligātie maksājumi, kuru kompetencē ir finanšu iestāžu uzraudzība, **un šos maksājumus veic saskaņā ar formulu, kuras pamatā ir balsu svēruma, kas norādīts 3. panta 3. punktā Protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem, kurš pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un LESD**;

(b) **Savienības** subsīdija, kas iekļauta Eiropas Savienības vispārējā budžetā (Komisijas sadaļā); **Eiropas Savienība finansē Iestādi saskaņā ar budžeta lēmējinstītūcijas vienošanos, kas paredzēta 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību 47. punktā**;

(c) jebkura Iestādei iemaksātā nodeva **Savienības** tiesību aktu attiecīgajos instrumentos noteiktajos gadījumos.

2. Iestādes izdevumi ietver vismaz personāla, atalgojuma, administratīvos, infrastruktūras, **profesionālās apmācības** un ekspluatācijas izdevumus.

3. Ieņēmumiem un izdevumiem ir jābūt līdzsvarā.

4. Visu Iestādes ieņēmumu un izdevumu aprēķinus sagatavo katram finanšu gadam atbilstīgi kalendārajam gadam, un tos atspoguļo Iestādes budžetā.

49. pants

Budžeta izstrāde

1. Līdz katra gada 15. februārim izpilddirektors izstrādā ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam un nosūta šo provizorisko budžeta projektu valdei **un Uzraudzības padomei** kopā ar štata plānu. Katru gadu **Uzraudzības padome**, pamatojoties uz izpilddirektora izstrādāto **un Valdes apstiprināto** provizorisko projektu, sagatavo Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmi nākamajam finanšu gadam. Līdz 31. martam **Uzraudzības padome** nosūta Komisijai šo tāmi, kā arī štata plāna projektu. Pirms tāmes pieņemšanas **Valde** apstiprina izpilddirektora sagatavoto projektu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. Komisija nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei (turpmāk tekstā — budžeta lēmējinstītūcija) tāmi un Eiropas Savienības vispārējā budžeta provizorisko projektu.

3. Pamatojoties uz tāmi, Komisija Eiropas Savienības vispārējā budžeta provizoriskajā projektā ieraksta tāmes, ko tā uzskata par vajadzīgām štata plānam, un subsīdijas summu, kas jāieskaita Eiropas Savienības vispārējā budžetā saskaņā ar **LESD 313. un 314. pantu**.

4. Budžeta lēmējinstītūcija pieņem Iestādes štata plānu. Budžeta lēmējinstītūcija atļauj Iestādes subsīdiju apropriāciju.

5. Iestādes budžetu pieņem **Uzraudzības padome**. Tas kļūst par galīgo budžetu pēc tam, kad ir pieņemts Eiropas Savienības vispārējā budžeta galīgais variants. Nepieciešamības gadījumā tajā veic attiecīgus labojumus.

6. Valde nekavējoties informē budžeta lēmējinstītūciju par nodomu īstenot projektu, kam var būt ievērojama finanšu ietekme uz tās budžeta finansējumu, īpaši projektu, kas saistīts ar īpašumu, piemēram, ēku īri vai iegādi. Tā attiecīgi informē Komisiju. Ja kāda no budžeta lēmējinstītūcijas filiālēm ir iecerējusi sniegt atzinumu, tā divu nedēļu laikā pēc informācijas saņemšanas par projektu informē Iestādi par savu nodomu sniegt šādu atzinumu. Ja netiek saņemta atbilde, Iestāde var turpināt iecerētās darbības veikšanu.

6a Pirmajā Iestādes darbības gadā, kas beigsies 2011. gada 31. decembrī, budžetu apstiprina 3. līmeņa komitejas locekļi pēc apspriešanās ar Komisiju un pēc tam to nosūta apstiprināšanai Eiropas Parlamentam un Padomei.

50. pants

Budžeta izpilde un kontrole

1. Izpilddirektors veic kredītrikotāja funkcijas un izpilda Iestādes budžetu.

2. Līdz 1. martam pēc katra finanšu gada noslēguma Iestādes grāmatvedis nosūta Komisijas kredītrikotājam un Revīzijas palātai provizoriskos pārskatus, kam pievienots ziņojums par finanšu gada budžeta un finanšu pārvaldi. Vēl Iestādes grāmatvedis līdz nākamā gada 31. martam nosūta Uzraudzības padomei, Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par finanšu gada budžeta un finanšu pārvaldi.

Tad Komisijas kredītrikotājs konsolidē iestāžu un decentralizēto struktūru provizoriskos pārskatus saskaņā ar 128. pantu Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 ⁽³⁴⁾ (turpmāk "Finanšu regula").

3. Pēc Revīzijas palātas novērojumu saņemšanas par Iestādes provizoriskajiem pārskatiem saskaņā ar Finanšu regulas 129. panta noteikumiem, izpilddirektors, uzņemoties atbildību, izstrādā Iestādes galīgos pārskatus un nosūta tos valdei viedokļa saņemšanai.

4. Valde izsaka viedokli par Iestādes galīgajiem pārskatiem.

⁽³⁴⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

5. Izpilddirektors līdz 1. jūlijam pēc finanšu gada noslēguma nosūta galīgos pārskatus, kā arī valdes atzinumu Uzraudzības padomes locekļiem, Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.
6. Gala pārskatus publicē.
7. Izpilddirektors līdz 30. septembrim nosūta Revīzijas palātai atbildi uz tās novērojumiem. Izpilddirektors nosūta šīs atbildes kopiju arī valdei un Komisijai.
8. Izpilddirektors iesniedz Eiropas Parlamentam pēc tā pieprasījuma un saskaņā ar Finanšu regulas 146. panta 3. punktu jebkuru informāciju, kas nepieciešama rītai budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras piemērošanai attiecīgajam finanšu gadam.
9. Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma atbilstīgi kvalificētam balsu vairākumam pirms N + 2 gada 15. maija piešķir Iestādei budžeta izpildes (**tostarp Iestādes visas izmaksas un ieņēmumus**) apstiprinājumu N finanšu gada budžeta izpildei.

51. pants

Finanšu noteikumi

Iestādei piemērojamos finanšu noteikumus pieņem valde pēc apspriešanās ar Komisiju. Šie noteikumi nedrīkst novirzīties no Komisijas Regulas (EK, Euratom) Nr. 2343/2002 ⁽³⁵⁾ noteikumiem, ja vien to nenosaka vajadzības veikt specifiskas darbības, kas nepieciešamas Iestādes funkcionēšanai, un tikai saņemot iepriekšēju Komisijas piekrišanu.

52. pants

Krāpšanas apkarošanas pasākumi

1. Lai apkarotu krāpšanu, korupciju un citas nelegālas darbības, Iestādei bez ierobežojumiem piemēro Regulas (EK) Nr. 1073/1999 noteikumus.
2. Iestāde pievienojas 1999. gada 25. maija Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienu Komisijas Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽³⁶⁾, un nekavējoties pieņem atbilstīgus noteikumus attiecībā uz visu iestādes personālu.
3. Lēmumi un nolīgumi par finansējumu un no tiem izrietošie īstenošanas pasākumi skaidri nosaka, ka Revīzijas palāta un OLAF nepieciešamības gadījumā var veikt iestādes izmaksāto līdzekļu saņēmēju, kā arī par šo līdzekļu sadali atbildīgā personāla, pārbaudes uz vietas.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

53. pants

Privilēģijas un neaizskaramība

Iestādei un tās personālam piemēro Eiropas Kopienu Protokolu par privilēģijām un imunitāti.

⁽³⁵⁾ OV L 357, 31.12.2002., 72. lpp.

⁽³⁶⁾ OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

54. pants

Personāls

1. Uz Iestādes personālu, tostarp izpilddirektoru **tās priekšsēdētāju**, attiecas Personāla noteikumi, Citu ierēdņu nodarbinātības nosacījumi un Eiropas **Savienības** iestāžu kopīgi pieņemtie piemērošanai paredzētie noteikumi.
2. Valde, vienojoties ar Komisiju, pieņem nepieciešamos īstenošanas pasākumus saskaņā ar Personāla noteikumu 110. pantā paredzētajām procedūrām.
3. Attiecībā uz personālu Iestāde īsteno pilnvaras, kas piešķirtas iecelējinstiūcijai saskaņā ar Personāla noteikumiem un instiūcijai, kura ir tiesīga noslēgt līgumus saskaņā ar Citu ierēdņu nodarbinātības nosacījumiem.
4. Valde pieņem noteikumus, ar ko atļauj darbam Iestādē norīkot dalībvalstu ekspertus.

55. pants

Iestādes atbildība

1. Nelīgumiskas atbildības gadījumā Iestāde saskaņā ar vispārējiem principiem, kas dalībvalstu tiesību aktos ir kopīgi, atlīdzina jebkurus zaudējumus, kuri radušies tās darbības rezultātā vai kurus izraisījis tās personāls, veicot savus pienākumus. **Tiesas** piekritībā ir visi strīdi, kas saistīti ar šādu zaudējumu atlīdzināšanu.
2. Iestādes personāla personīgo finanšu atbildību un disciplināro atbildību pret Iestādi regulē attiecīgi noteikumi, kuri attiecas uz Iestādes personālu.

56. pants

Dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums

1. Uz Uzraudzības padomes un Valdes locekļiem, izpilddirektoru un Iestādes personāla locekļiem, tostarp dalībvalstu apstiprinātajām pagaidu amatpersonām **un visām citām personām, kas uz līguma pamata pilda Iestādes uzdevumus**, attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas prasības saskaņā ar Līguma **par LESD 339. pantu** un attiecīgie **Savienības** tiesību aktu noteikumi pat pēc pienākumu veikšanas beigām.

Saskaņā ar 54. pantā minētajiem Personāla noteikumiem, darbiniekiem joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un apdomīgi attiecībā uz dažu amatu un priekšrocību pieņemšanu pēc tam, kad viņa pilnvaras ir beigušās.

Dalībvalstis, Eiropas Savienības iestādes vai struktūras un citas valsts vai privātas struktūras nemēģina ietekmēt Iestādes darbiniekus.

2. Neskarot krimināllikumā noteiktos gadījumus, konfidenciālu informāciju, ko 1. punktā minētās personas saņēmušas, veicot amata pienākumus, nedrīkst atklāt nevienai citai personai vai iestādei, izņemot kopsavilkuma vai apkopotā veidā, lai nevarētu identificēt atsevišķas finanšu iestādes.

Turklāt 1. punktā un šā punkta pirmajā apakšpunktā noteiktais pienākums neliedz Iestādei un valsts uzraudzības iestādēm izmantot informāciju 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu izpildei un īpaši tiesvedībai attiecībā uz lēmumu pieņemšanu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. Atbilstīgi 1. un 2. punkta noteikumiem Iestādei nav aizliegts apmainīties ar informāciju ar valsts uzraudzības iestādēm saskaņā ar šo regulu un citiem finanšu iestādēm piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem.

Šai informācijai piemēro 1. un 2. punktā norādītos dienesta noslēpuma ievērošanas nosacījumus. Iestāde iekšējos kārtības noteikumos nosaka 1. un 2. punktā minēto konfidencialitātes noteikumu īstenošanas praktisko kārtību.

4. Iestāde piemēro Komisijas Lēmumu 2001/844/EK, EOTK, Euratom ⁽³⁷⁾.

57. pants

Datu aizsardzība

Šī regula neskar dalībvalstu saistības attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK vai Iestādes saistības attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001, veicot tās pienākumus.

58. pants

Dokumentu pieejamība

1. Iestādē glabājamiem dokumentiem piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001.

2. Valde līdz 2011. gada 31. maijam pieņem praktiskus pasākumus Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanai.

3. Par lēmumiem, kurus Iestāde pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu, var iesniegt sūdzību tiesībsargam vai, ja nepieciešams, iesniegt prasību Eiropas Kopienu Tiesā pēc apelācijas iesniegšanas Apelācijas padomei saskaņā ar attiecīgi **LESD 228. un 263. pantā** ietvertajiem nosacījumiem.

59. pants

Valodu lietojums

1. Iestādei piemēro Padomes Regulas Nr. 1 ⁽³⁸⁾ noteikumus.

2. Valde pieņem lēmumu par iekšējo valodu lietojumu Iestādē.

3. Tulkošanas pakalpojumus, kas nepieciešami Iestādes darbības nodrošināšanai, sniedz Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs.

60. pants

Mītnes līgums

Nepieciešamo kārtību attiecībā uz Iestādei paredzēto atrašanās vietu dalībvalstī un telpām, kuru pieejamību nodrošina šī dalībvalsts, kā arī specifiskos noteikumus, kas šajā dalībvalstī piemērojami izpilddirektoram, valdes locekļiem, Iestādes darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka Mītnes līgumā starp Iestādi un dalībvalsti, kas noslēgts pēc valdes apstiprinājuma saņemšanas.

⁽³⁷⁾ OV L 317, 3.12.2001., 1. lpp.

⁽³⁸⁾ OV 17, 6.10.1958., 385. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Šī dalībvalsts nodrošina iespējami labākos apstākļus, lai gādātu par atbilstīgu Iestādes darbību, tostarp daudzvalodu, uz Eiropu orientētas apmācības un piemērotus transporta savienojumus.

61. pants

Trešo valstu dalība

1. Iestādes darbā var piedalīties valstis, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis un kas ir noslēgušas nolīgumus ar **Eiropas Savienību**, saskaņā ar kuriem tās ir pieņēmušas un piemēro **Savienības** tiesību aktus Iestādes kompetences jomā saskaņā ar 1. panta 2. punktu.

1a. Iestādes var ļaut piedalīties trešām valstīm, piemērojot 1. panta 2. punktā minētajās Iestādes kompetenču jomās par līdzvērtīgiem atzītus tiesību aktus, kā tas paredzēts starptautiskajos nolīgumos, ko Savienība noslēgusi saskaņā ar LESD 216. pantu.

2. Saskaņā ar šo nolīgumu attiecīgajiem noteikumiem nosaka kārtību, īpaši attiecībā uz šo valstu iesaistīšanās būtību, apjomu un procesuālajiem aspektiem Iestādes darbā, tostarp noteikumus attiecībā uz finanšu iemaksām un personālu. Tajos var paredzēt pārstāvniecību — kā novērotājiem — Uzraudzības padomē, un ar tiem nodrošina, ka šīs valstis nepiedalās diskusijās, kas attiecas uz atsevišķām finanšu iestādēm, izņemot tiesas intereses gadījumā.

VIII NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

62. pants

Sagatavošanas darbības

-1. Laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā un pirms Iestādes izveidošanas EBUK cieši sadarbojas ar Komisiju, lai sagatavotos tam, ka Iestāde aizstāj EBUK.

1. **Pēc Iestādes izveidošanas** Komisija atbild par Iestādes administratīvo izveidi un sākotnējo administratīvo darbību, līdz Iestāde ir spējīga pati izpildīt savu budžetu.

Šajā nolūkā Komisija var uz ierobežotu laiku iecelt vienu amatpersonu izpilddirektoru funkciju veikšanai līdz brīdim, kad izpilddirektors uzņemas pienākumu veikšanu pēc tam, kad viņu iecēlusi Uzraudzības padome saskaņā ar 36. pantu. **Šis periods ilgst kamēr Iestāde ir administratīvi spējīga pati izpildīt savu budžetu.**

2. Pagaidu izpilddirektors var atļaut veikt visus maksājumus, ko sedz ar kredītiem, kuri iekļauti Iestādes budžetā, pēc valdes apstiprinājuma saņemšanas un var slēgt līgumus, tostarp darba līgumus pēc Iestādes štata plāna pieņemšanas.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neskar Uzraudzības padomes un valdes pilnvaras.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3a. Iestāde tiek uzskatīta par EBUK tiesību pārņēmēju. Visus EBUK aktīvus un pasīvus un visas tās nepabeigtās darbības var nodot Iestādei. Neatkarīgs revidents izstrādā pārskatu, kurā ir norādīts EBUK galīgais aktīvu un pasīvu stāvoklis nodošanas dienā. Pirms notiek aktīvu un pasīvu nodošana, šo pārskatu revidē un apstiprina EBUK locekļi un Komisija.

63. pants

Pārejas noteikumi par personālu

1. Atkāpjoties no 54. panta, visus darba līgumus **un norīkojuma līgumus**, kurus noslēgusi Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja vai tās sekretariāts un kas ir spēkā šīs regulas piemērošanas dienā, isteno līdz to beigu termiņam. Šos līgumus nedrīkst pagarināt.

2. Visiem personāla locekļiem, kas noslēguši 1. punktā minētos līgumus, piedāvā noslēgt pagaidu līgumus saskaņā ar Citu ierēdņu nodarbinātības nosacījumu 2. panta a) apakšpunktu atbilstīgi Iestādes štata plānā noteiktajām dažādajām kategorijām.

Iekšējo atlasī, ko veic tikai starp tiem darbiniekiem, **kas minēti 1. punktā un** kas ir noslēguši līgumu ar **EBUK** vai tās sekretariātu, pēc šīs regulas spēkā stāšanās veic Iestāde, kurai ir tiesības noslēgt līgumus, lai pārbaudītu nolīgstamo personu spējas, lietderību un godprātību. **Iekšējā atlases procedūrā pilnībā ņem vērā prasmes un pieredzi, ko persona parādījusi, pildot savus amata pienākumus pirms pieņemšanas darbā.**

3. Atkarībā no veicamo funkciju tipa un līmeņa sekmīgajiem kandidātiem piedāvā pagaidu darbinieka līgumu, kura darbības termiņš atbilst vismaz laikposmam, kas atlicis saskaņā ar iepriekšējo līgumu.

4. Attiecīgos valstu tiesību aktus par darba līgumiem un citiem atbilstīgajiem instrumentiem turpina piemērot tiem darbiniekiem, ar kuriem iepriekš līgumi nav noslēgti, kas izvēlas nekandidēt uz pagaidu darbinieka līguma noslēgšanu vai kuriem netiek piedāvāts pagaidu darbinieka līgums saskaņā ar 2. punktu.

63.a pants

Valsts noteikumi

Dalībvalstis paredz attiecīgus noteikumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu īstenošanu.

64. pants

Grozījumi

Ar šo tiek grozīts Padomes un Parlamenta lēmums **Nr. 716/2009/EK**, ar ko nosaka Kopienas programmas izveidi, lai atbalstītu īpašas darbības finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un auditu jomā, ciktāl **EBUK** tiek izslēgta no šā lēmuma pielikuma B sadaļā minētā līdzekļu saņēmēju saraksta.

65. pants

Atcelšana

Ar šo, **sākot ar 2011. gada 1. janvāri**, tiek atcelts Komisijas Lēmums 2009/78/EK, ar ko izveido **EBUK**.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

66. pants

Pārskatīšanas klauzula

-1. Līdz ... ⁽¹⁾ Komisija iesniedz Padomei un Eiropas Parlamentam vajadzīgos regulu priekšlikumus, lai pastiprinātu to iestāžu uzraudzību, kas var radīt 12.b pantā paredzēto sistēmisko risku, un jaunas finanšu krīžu pārvarēšanas sistēmas izveidošanu, tostarp arī finansēšanas pasākumu noteikšanu.

1. un (*) pēc tam ik pēc trim gadiem Komisija publicē vispārēju pārskatu par pieredzi, kas uzkrāta Iestādes darbības un šajā regulā noteikto procedūru rezultātā. Pārskatā **cita starpā** sniedz novērtējumu par

- (a) kompetento iestāžu panākto uzraudzības darbību konverģences līmeni;
- (b) uzraudzības iestāžu kolēģiju darbību;
- (c) panākumiem attiecībā uz konverģenci krīzes pārvarēšanas, pārvaldības un likvidēšanas jomā, aptverot arī Eiropas finansējuma mehānismus;
- (d) to, vai, jo īpaši ņemot vērā panākto progresu attiecībā uz c) punktā minētajiem jautājumiem, būtu jānostiprina iestādes loma to finanšu tirgu dalībnieku uzraudzība, kas rada potenciālu sistēmisko risku, un vai šai iestādei būtu jāsteno paplašinātas uzraudzības pilnvaras pār minētajiem tirgus dalībniekiem;
- (e) 23. pantā noteikto aizsargpasākumu piemērošanu.

1a. Šā panta 1. punktā minētajā pārskatā novērtē arī to:

- (a) vai ir atbilstīgi banku jomas, apdrošināšanas un fondēto pensiju jomas, vērtspapīru un finanšu tirgu jomas uzraudzību joprojām īstenot atsevišķi;
- (b) vai konsultatīvo uzraudzību un uzņēmējdarbības prakses uzraudzību ir atbilstīgi īstenot atsevišķi vai vienai uzraudzības iestādei;
- (c) vai ir atbilstīgi vienkāršot un nostiprināt EFUS sistēmu, lai nodrošinātu labāku makrolīmeņa un mikrolīmeņa saskaņotību, kā arī saskaņotību Eiropas uzraudzības iestāžu vidū;
- (d) vai EFUS attīstība atbilst vispārējai attīstībai;
- (e) vai EFUS ir pietiekamā mērā nodrošināta daudzveidība un izcilība;
- (f) vai atbildība un pārredzamība attiecībā uz publiskošanas prasībām ir adekvāta;
- (g) vai ir lietderīgi saglabāt Iestādes atrašanās vietu Frankfurtē.

⁽¹⁾ Seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

(*) Trīs gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. Pārskatu un attiecīgajā gadījumā tam pievienotus priekšlikumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

67. pants

Spēkā stāšanās

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2011. gada 1. janvāra, **izņemot 62. pantu un 63. panta 1. un 2. punktu, kurus piemēro no spēkā stāšanās dienas. Iestāde tiek izveidota šīs regulas piemērošanas datumā.**

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

[vieta]

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komiteja ***I

P7_TA(2010)0273

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi (COM(2009)0502 – C7-0168/2009 – 2009/0143(COD))

(2011/C 351 E/39)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Priekšlikumu tika grozīts 2010. gada 7. jūlijā šādi ⁽¹⁾:

PARLAMENTA GROZĪJUMI (*)

attiecībā uz Komisijas priekšlikumu

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko izveido Eiropas *Uzraudzības* iestādi (*apdrošināšana un fondētās pensijas*)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā *Līgumu par Eiropas Savienības darbību* un jo īpaši tā 114. pantu,

⁽¹⁾ Lieta tika nodota atpakaļ komitejai saskaņā ar Reglamenta 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0170/2010).

(*) Grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts **treknā slīprakstā**; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **■**.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā **Eiropas Centrālās bankas** atzinumu ⁽³⁾,

saskaņā ar **parasto likumdošanas procedūru** ⁽⁴⁾,

tā kā:

(1) Finanšu krīze 2007. un 2008. gadā ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā gan attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, gan finanšu sistēmu kopumā. Valsts līmeņa uzraudzības modeļi atpauk no **finanšu globalizācijas un integrētās un savstarpēji saistītās** realitātes, kas raksturīga šodienas Eiropas finanšu tirgiem, kuros daudzi finanšu uzņēmumi darbojas starptautiskā mērogā. Krīze ir atklājusi, ka pastāv būtisks sadarbības, koordinācijas, **Savienības** tiesību aktu piemērošanas konsekvences un uzticības trūkums starp valstu uzraudzības iestādēm.

(1a) **Eiropas Parlaments jau ilgi pirms finanšu krīzes regulāri aicināja stiprināt patiesi līdzvērtīgus konkurences apstākļus visiem Savienības līmenī iesaistītajiem dalībniekiem, vienlaikus norādot uz būtiskām kļūdām Savienības arvien plašāk integrētu finanšu tirgu uzraudzībā (2000. gada 13. aprīļa rezolūcijā par Komisijas paziņojumu "Finanšu tirgus sistēmas īstenošana: rīcības plāns" ⁽⁵⁾, 2002. gada 21. novembra rezolūciju par konsultatīvās uzraudzības noteikumiem Eiropas Savienībā ⁽⁶⁾, 2007. gada 11. jūlija rezolūciju par finanšu pakalpojumu politiku laikposmā no 2005. līdz 2010. gadam — Baltā grāmata ⁽⁷⁾, 2008. gada 23. septembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem ⁽⁸⁾, 2008. gada 9. oktobra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par Lamfalussy procesa turpinājumu — uzraudzības struktūra nākotnē ⁽⁹⁾, 2009. gada 22. aprīļa rezolūciju par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapsrošināšanas jomā (Maksātspēja II) ⁽¹⁰⁾ un 2009. gada 23. aprīļa rezolūciju par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par kredītvērtējuma aģentūrām ⁽¹¹⁾.**

(2) 2009. gada 25. februārī publicētajā ziņojumā, ko pēc Komisijas pieprasījuma sagatavoja Žaka de Larosjēra [Jacques de Larosière] vadītā augsta līmeņa speciālistu grupa (**de Larosjēra ziņojumā**), secināts, ka jāstiprina uzraudzības sistēmas pamatstruktūra, lai turpmāk mazinātu iespējamo finanšu krīžu risku un smagumu. Speciālistu grupa ieteica īstenot **Savienības** finanšu nozares uzraudzības sistēmas reformas. Minētā speciālistu grupa arī secināja, ka būtu jāveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma, ko veidotu trīs Eiropas uzraudzības iestādes, proti, banku nozarē, vērtspapīru nozarē un apdrošināšanas un fondēto pensiju nozarē, kā arī Eiropas Sistēmisko risku komiteja. **Ziņojumā ietvertie ieteikumi atbilst minimālajam izmaiņu līmenim, kādu eksperti atzinuši par vajadzīgu, lai novērstu līdzīgu krīzi nākotnē.**

⁽¹⁾ 2010. gada 22. janvāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁽³⁾ OV C 13, 20.1.2010., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta ... nostāja.

⁽⁵⁾ OV C 40, 7.2.2001., 453. lpp.,

⁽⁶⁾ OV C 25 E, 29.1.2004., 394. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 392. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 26. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 48. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0251.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0279.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (3) Komisija 2009. gada 4. marta paziņojumā "Impulsi Eiropas atveseļošanai" ierosināja izstrādāt tiesību akta projektu, ar ko izveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju (**ESRK**), un 2009. gada 27. maija paziņojumā "Eiropas finanšu uzraudzība" sniedza plašāku informāciju par iespējamo šādas jaunas uzraudzības sistēmas struktūru, **taču neieklāva tajā visus Larosjēra ziņojumā minētos ieteikumus.**
- (4) Eiropadome 2009. gada 19. jūnija secinājumos ieteica izveidot Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu, kurā būtu trīs jaunas Eiropas uzraudzības iestādes. Sistēmas mērķim būtu jābūt uzlabot valstu uzraudzības kvalitāti un konsekveni, stiprināt pārrobežu grupu uzraudzību un pieņemt vienotu Eiropas noteikumu kopumu, kas piemērojams visām vienotā tirgus finanšu iestādēm. Tā uzsvēra, ka Eiropas uzraudzības iestādēm būtu jāpiespī uzraudzības pilnvaras attiecībā uz kredītreitingu aģentūrām, un aicināja Komisiju izstrādāt konkrētus priekšlikumus attiecībā uz to, kā nodrošināt to, ka Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmai ir nozīmīga loma krīzes situācijās, uzsverot, ka Eiropas uzraudzības iestāžu pieņemtie lēmumi nedrīkstētu skart dalībvalstu fiskālos pienākumus.
- (4a) *Pēc G-20 Pitsburgas augstākā līmeņa sanāksmes pasūtījuma veiktajā Starptautiskā Valūtas fona (SVF) 2010. gada 16. aprīļa ziņojumā "Finanšu nozares taisnīgs un būtisks ieguldījums" konstatēts, ka "finanšu nozares neveiksmju izmaksas jāierobežo un jāsedz finansiālās stabilitātes ieguldījumam (FSI), kas piesaistīts ticamam un efektīvam noregulējuma mehānismam". Ja noregulējuma mehānismi būs pareizi definēti, tie valdībām dos iespēju izvairīties no tādām situācijām nākotnē, kad tās būtu spiestas glābt iestādes, kas ir pārāk svarīgas, pārāk lielas vai pārāk cieši savstarpēji saistītas, lai būtu pieļaujams to bankrots."*
- (4b) *Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumā "Eiropa 2020" teikts arī, ka izšķirīga īstermiņa prioritāte būtu "labāk novērst un vajadzības gadījumā pārvaldīt iespējamās finanšu krīzes un, ņemot vērā finanšu nozares konkrēto atbildību pašreizējās krīzes laikā, raudzīties, lai finanšu nozare sniegtu atbilstošu ieguldījumu".*
- (4c) *Eiropadome 2010. gada 25. martā skaidri norādīja, ka "virzība jo īpaši vajadzīga tādās jomās kā sistēmiskas iestādes, krīzes pārvarēšanas finanšu instrumenti."*
- (4d) *Eiropadome 2010. gada 17. jūnijā visbeidzot secināja, ka "dalībvalstīm vajadzētu izveidot finanšu iestāžu nodevu sistēmu, lai nodrošinātu godīgu sloga sadali un stimulētu ierobežot sistēmiskos riskus. Šādām nodevām vajadzētu būt daļai no uzticamas noregulējuma sistēmas".*
- (5) Finanšu un ekonomiskā krīze ir radījusi reālus un nopietnus draudus **finanšu sistēmas un** iekšējā tirgus stabilitātei. Stabils un uzticams finanšu sistēmas atjaunošana un saglabāšana ir absolūts priekšnoteikums, lai iekšējā tirgū saglabātu uzticēšanos un konsekveni un tādējādi saglabātu un uzlabotu nosacījumus pilnībā integrēta un darbotiespējīga finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus izveidei. Turklāt dziļāk un plašāk integrēti finanšu tirgi rada labākas iespējas finansējuma un risku dažādošanai un tādējādi veicina tautsaimniecības spēju absorbēt satricinājumus.
- (6) **Savienība** ir sasniegusi iespēju robežas tam, ko, ņemot vērā to statusu, iespējams paveikt ar Eiropas uzraudzības komitejām. **Savienībā** vairs nevar turpināt pastāvēt situācija, kad nav mehānisma, kas nodrošinātu, ka valstu uzraudzības iestādes attiecībā uz pārrobežu iestādēm pieņem vispiemērotākos uzraudzības lēmumus; valstu uzraudzības iestāžu starpā nenotiek pietiekama sadarbība un informācijas apmaiņa; valstu iestāžu kopīgai rīcībai ir vajadzīgi sarežģīti pasākumi, ņemot vērā regulējuma un uzraudzības prasību neviendabīgumu; bieži vien vienīgā reālā iespēja Eiropas līmeņa problēmu risināšanai ir valsts līmeņa risinājumi; viens tiesību akts tiek interpretēts dažādos veidos. Eiropas **Finanšu** uzraudzības iestāžu sistēma (**EFUS**) būtu jāveido tā, lai novērstu šos trūkumus un nodrošinātu sistēmu, kas atbilst mērķim par stabilu un vienotu **Savienības** finanšu tirgu finanšu pakalpojumiem, apvienojot valstu uzraudzības iestādes spēcīgā **Savienības** tīklā.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (7) **EFUS jāveido integrētam dalībvalstu un Savienības uzraudzības iestāžu tīklam, atstājot parastos finanšu iestāžu uzraudzības uzdevumus dalībvalstu kompetencē. Iestādei būtu jāpiešķir galvenā loma uzraudzības iestāžu kolēģijās, kas uzrauga pārrobežu finanšu iestādes, un tām būtu jānosaka skaidrākas uzraudzības normas. Iestādei vajadzētu pievērst īpašu uzmanību finanšu iestādēm, kuras var radīt sistēmisku risku, jo gadījumā, ja dalībvalsts iestāde nav īstenojusi savas pilnvaras, to darbības traucējumi var apdraudēt visas Savienības finanšu sistēmas stabilitāti.** Būtu jāpanāk arī noteikumu par finanšu iestādēm un tirgiem labāka saskaņošana un konsekvēnta piemērošana Savienībā. **Papildus Iestādei nepieciešams izveidot Eiropas Uzraudzības iestādi (banku darbība) un Eiropas Uzraudzības iestādi (vērtspapīri un tirgi), kā arī Eiropas Uzraudzības iestādi (Apvienoto komiteju). ESRK vajadzētu būt daļai no EFUS.**
- (8) **Eiropas Uzraudzības iestādei jāaizstāj Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/78/EK ⁽¹⁾, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/79/EK ⁽²⁾ un Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/77/EK ⁽³⁾, un jāuzņemas visi šo komiteju uzdevumi un pilnvaras, tostarp vajadzības gadījumā jāturpina to iesāktais darbs un projekti.** Nepieciešams skaidri noteikt katras iestādes darbības jomu. Nepieciešamības gadījumā, ņemot vērā institucionālus iemeslus vai **Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD)** noteiktos pienākumus, arī Komisijai jāiesaistās uzraudzības tīkla darbībā.
- (9) **Iestādei jāveic pasākumi nolūkā uzlabot iekšējā tirgus darbību, jo īpaši nodrošinot augstu, efektīvu un atbilstīgu regulēšanas un uzraudzības līmeni, ņemot vērā visu dalībvalstu dažādās intereses un finanšu iestāžu atšķirīgo raksturu. Iestādei būtu jāaizsargā tādas sabiedrības vērtības kā finanšu sistēmas stabilitāte, tirgu un finanšu produktu pārredzamība un noguldītāju un ieguldītāju aizsardzība. Iestādei būtu arī jānovērš regulējuma arbitražā, jānodrošina līdzvērtīgi konkurences apstākļi un jāstiprina starptautiskās uzraudzības koordināciju ar mērķi sniegt labumu ekonomikai kopumā, tostarp finanšu tirgu dalībniekiem un citām ieinteresētajām personām, patērētājiem un darba ņēmējiem. Tās uzdevumos jāietilpst arī uzraudzības konverģences veicināšanai un ES iestāžu konsultēšanai par apdrošināšanu, pārāpdrošināšanu, fondētajām pensijām un starpniecību apdrošināšanas jomā, kā arī uzņēmumu vadības, revīzijas un finanšu pārskatu jautājumiem. Iestādei būtu jāuztic arī vispārējās pārraudzības pienākums attiecībā uz esošajiem un jaunajiem finanšu produktiem un darījumu veidiem.**
- (9a) **Iestādei būtu pienācīgi jāņem vērā tās darbību ietekme uz konkurētspēju un inovāciju iekšējā tirgū, Savienības konkurētspēju pasaulē, finansiālo integrāciju un Savienības jaunajām stratēģijām darbavietu un izaugsmes jomā.**
- (9b) **Lai varētu izpildīt savus uzdevumus, Iestādei būtu jābūt juridiskas personas statusam, kā arī administratīvai un finansiālai autonomijai. Iestādei būtu jāpiešķir "pilnvaras, lai risinātu jautājumus attiecībā uz atbilstību tiesību aktiem, īpaši attiecībā uz sistēmisko risku un pārrobežu riskiem".**
- (9c) **Starptautiskās iestādes (SVF, Finanšu stabilitātes padome (FSP) un Starptautiskā Norēķinu banka (SNB)) sistemātisko risku ir definējušas kā "finanšu pakalpojumu pārtraukuma risku, i) ko rada finanšu sistēmas vai to daļu novājināšanās, un ii) kas potenciāli var nopietni negatīvi ietekmēt reālo ekonomiku. Visa veida finanšu starpniekiem, tirgiem un infrastruktūrai piemīt potenciāls, lai tie sistemātiski varētu atstāt konkrētu ietekmi".**

⁽¹⁾ OV L 25, 29.1.2009., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 25, 29.1.2009., 28. lpp.

⁽³⁾ OV L 25, 29.1.2009., 18. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (9d) *Šo iestāžu izpratnē jēdzienā “pārrobežu risks” ietilpst jebkāds risks, ko visā Savienībā vai tās daļās rada ekonomikas nelīdzsvarotība vai finanšu neveiksmes, kurām ir potenciāli nopietna negatīva ietekme uz darījumiem starp divu vai vairāku dalībvalstu uzņēmējiem, iekšējā tirgus darbību vai Savienības vai kādas dalībvalsts valsts finansēm.*
- (10) Eiropas **Savienības** Tiesa 2006. gada 2. maija spriedumā lietā C-217/04, Apvienotā Karaliste pret Eiropas Parlamentu un Padomi, atzina: **“Nekas EKL 95. panta [tagad LESD 114. pants] tekstā neliek secināt, ka Kopienas likumdevēja uz šā panta pamata pieņemtajiem pasākumiem attiecībā uz to adresātiem būtu jāaprobežojas tikai ar dalībvalstīm. Saskaņā ar minētā likumdevēja veiktu analīzi faktiski varētu izrādīties nepieciešams paredzēt kādas Kopienas iestādes izveidošanu, kuras uzdevums ir sniegt ieguldījumu saskaņošanas procesa realizācijā, gadījumos, kad uz minēto normu balstīto aktu īstenošanai ir atbilstošāka neobligātu papildinošu un pārraudzības pasākumu pieņemšana.”** Iestādes mērķis un uzdevumi — palīdzēt valstu uzraudzības iestādēm konsekventi interpretēt un piemērot **Savienības** noteikumus un veicināt finanšu integrācijas nodrošināšanai nepieciešamo finanšu stabilitāti — ir cieši saistīti ar **Savienības** *acquis* noteiktajiem mērķiem attiecībā uz finanšu pakalpojumu iekšējo tirgu. Tādējādi Iestāde jāveido, pamatojoties uz **LESD 114. pantu**.
- (11) Dalībvalstu uzraudzības iestāžu uzdevumus, tostarp attiecībā uz savstarpēju sadarbību un sadarbību ar Komisiju, nosaka šādi tiesību akti: ⁽¹⁾ Padomes 1964. gada 25. februāra Direktīva 64/225/EEK par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību pārpadrošināšanas un retrocesijas jomā ⁽²⁾, Padomes 1973. gada 24. jūlija Pirmā direktīva 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana ⁽³⁾, Padomes 1973. gada 24. jūlija Direktīva 73/240/EEK, ar ko atceļ ierobežojumus attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību tiešās apdrošināšanas jomā, kas nav dzīvības apdrošināšana ⁽⁴⁾, Padomes 1976. gada 29. jūnija Direktīva 76/580/EEK, ar ko groza Direktīvu 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana ⁽⁵⁾, Padomes 1978. gada 30. maija Direktīva 78/473/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju Kopienas līdzapdrošināšanas jomā ⁽⁶⁾, Padomes 1984. gada 10. decembra Direktīva 84/641/EEK, ar ko groza, jo īpaši attiecībā uz palīdzību tūristiem, Padomes Pirmo direktīvu 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana ⁽⁷⁾, Padomes 1987. gada 22. jūnija Direktīva 87/344/EEK par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz juridisko izdevumu apdrošināšanu ⁽⁸⁾, Padomes 1988. gada 22. jūnija Otrā direktīva 88/357/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, par noteikumiem pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvākai izmantošanai un par grozījumiem Direktīvā 73/239/EEK ⁽⁹⁾, Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/49/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana (Trešā nedzīvības apdrošināšanas direktīva) ⁽¹⁰⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 27. oktobra

⁽¹⁾ Jāatzīmē, ka direktīvas 64/225/EEK, 73/239/EEK, 73/240/EEK, 76/580/EEK, 78/473/EEK, 84/641/EEK, 87/344/EEK, 88/357/EEK, 92/49/EEK, 98/78/EEK, 2001/17/EEK, 2002/83/EEK un 2005/68/EEK veido daļu no pārstrādātās direktīvas “Maksātspēja II” (Grozīts priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārpadrošināšanas jomā (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD))), t.i., tiks atceltas no 2012. gada 1. novembra.

⁽²⁾ OV 56, 4.4.1964., 878. lpp.

⁽³⁾ OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 228, 16.8.1973., 20. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 189, 13.7.1976., 13. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 151, 7.6.1978., 25. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 339, 27.12.1984., 21. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 185, 4.7.1987., 77. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 172, 4.7.1988., 1. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Direktīva 98/78/EK par apdrošināšanas grupu apdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību ⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 19. marta Direktīva 2001/17/EK par apdrošināšanas sabiedrību sanāciju un darbības izbeigšanu ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 5. novembra Direktīva 2002/83/EK par dzīvības apdrošināšanu ⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 9. decembra Direktīva 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību ⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīva 2003/41/EK par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību ⁽⁵⁾.

- (12) Šīs regulas darbības jomā spēkā esošie **Eiropas Savienības** tiesību akti ir arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīva 2002/87/EK par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos ⁽⁶⁾, **Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Regula (EK) Nr. 1781/2006 attiecībā uz naudas līdzekļu pārskaitījumiem pievienoto informāciju par maksātāju** ⁽⁷⁾, **Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīva 2009/110/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību** ⁽⁸⁾ un **attiecīgās daļas** Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra **Direktīvā** 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ⁽⁹⁾, **Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvā** 2002/65/EK par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu ⁽¹⁰⁾ un **Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīvā** 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽¹¹⁾.

- (12a) **Vēlams, lai Iestāde veicinātu konsekvētu pieeju noguldījumu garantiju jomā, lai nodrošinātu līdzvērtīgus apstākļus un vienlīdzīgu attieksmi pret noguldītājiem Savienībā. Tā kā noguldījumu garantiju sistēmas ir pakļautas attiecīgo dalībvalstu, nevis regulatīvai uzraudzībai, ir lietderīgi noteikt, ka Iestāde var izmantot tai saskaņā ar šo regulu piešķirtās pilnvaras attiecībā uz noguldījumu garantiju sistēmu un tās pārvaldītāju. Iestādes pienākumus jāpārskata, tiklīdz tiek izveidots Eiropas Noguldījumu garantiju fonds.**

- (13) Ir nepieciešams ieviest efektīvu instrumentu saskaņotu **regulatīvo** standartu pieņemšanai finanšu pakalpojumu nozarē, lai, tostarp izmantojot vienotu noteikumu krājumu, nodrošinātu vienādus noteikumus un atbilstīgu aizsardzību ieguldītājiem un patērētājiem visā **Savienībā**. Tā kā Iestādei ir augsti specializētas zināšanas, ir efektīvi un lietderīgi tai uzticēt **regulatīvo** standartu projektu izstrādi **Savienības** tiesību aktos noteiktajās jomās, kas neietver politikas izvēles. **Komisijai jāapstiprina šie regulatīvie un īstenošanas tehniskie standarti saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu tiem saistošu juridisku spēku.**

- (14) **Regulatīvo tehnisko standartu projektu varēs grozīt tikai ļoti ierobežotos ārkārtas apstākļos ar noteikumu, ka Iestāde ir tā, kurai ir ciešs kontakts ar finanšu tirgiem un kas atzīst tās ikdienas darbību. Tajos tiktu veikti grozījumi, ja, piemēram, regulatīvo standartu projekts būtu nesaderīgs ar Savienības tiesību aktiem, tajā nebūtu ievērots proporcionālītātes princips vai arī tas būtu pretrunā ar finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus pamatprincipiem, kā noteikts Savienības acquis finanšu pakalpojumu tiesību aktu jomā. Komisijai nevajadzētu grozīt Iestādes sagatavoto tehnisko standartu saturu, to iepriekš nesaskaņojot ar Iestādi. Lai nodrošinātu šo standartu optimālu un savlaicīgu pieņemšanu, nepieciešams noteikt termiņu Komisijas lēmuma pieņemšanai par to apstiprināšanu.**

⁽¹⁾ OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 110, 20.4.2001., 28. lpp.

⁽³⁾ OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 9, 15.1.2003., 3. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

⁽⁷⁾ **OV L 345, 8.12.2006., 1. lpp.**

⁽⁸⁾ **OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.**

⁽⁹⁾ OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.

⁽¹¹⁾ **OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (14a) **Komisijai būtu jābūt pilnvarām īstenot juridisko saistošus aktus, kā noteikts LESD 291. pantā. Regulatīvajos un īstenošanas tehniskajos standartos vajadzētu ņemt vērā proporcionalitātes principu, t.i., šo standartu prasībām vajadzētu būt samērīgām ar attiecīgās finanšu iestādes uzņēmējdarbības risku veidu, apmēru un sarežģītību.**
- (15) Jomās, uz kurām neattiecas **regulatīvie** tehniskie standarti, Iestādei jāpiešķir pilnvaras izdot **█** pamatnostādnes un ieteikumus par **Savienības** tiesību aktu piemērošanu. Lai nodrošinātu pārredzamību un veicinātu valstu uzraudzības iestāžu atbilstību šīm pamatnostādnēm un ieteikumiem, valstu iestādēm jānosaka pienākums **publiskot** šādu pamatnostādņu un ieteikumu neizpildes iemeslus, **lai tirgus dalībniekiem nodrošinātu pilnīgu pārredzamību.**
- (16) Pareiza un pilnīga **Savienības** tiesību aktu piemērošana ir būtisks priekšnoteikums finanšu tirgu integritātes, **pārredzamības**, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšanai, finanšu sistēmas stabilitātei un vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem finanšu iestādēm **Savienībā**. Tāpēc nepieciešams izveidot mehānismu, kas nodrošinātu iespēju Iestādei rīkoties **█ nepiemērošanas vai** neatbilstīgas piemērošanas gadījumos, **kas ir Savienības tiesību aktu pārkāpums**. Šis mehānisms jāpieņem jomās, kurās **Savienības** tiesību akti nosaka skaidras un bezierunu saistības.
- (17) Lai pienācīgi reaģētu uz gadījumiem, kad neprecīzi vai nepietiekami tiek piemēroti **Savienības** tiesību akti, jāizmanto trīs posmu mehānisms. Pirmajā posmā Iestādei jāpiešķir pilnvaras izmeklēt iespējamus gadījumus, kad valstu iestādes uzraudzības darbā neprecīzi vai nepietiekami piemēro **Savienības** tiesību aktos noteiktos pienākumus, un nobeigumā sagatavot ieteikumu. **Ja valsts kompetentā iestāde neievēro ieteikumu, Komisijai, ņemot vērā Iestādes ieteikumu, vajadzētu būt pilnvarotai nākt klajā ar oficiālu atzinumu, ar kuru lūdz kompetento iestādi veikt darbības, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu ievērošanu.**
- (18) Ja valsts iestāde neievēro ieteikumu **Iestādes noteiktajā termiņā**, **█ Iestādei** nekavējoties **jāadresē lēmums** attiecīgajai valsts uzraudzības iestādei, lai nodrošinātu atbilstību **Savienības** tiesību aktiem, paredzot tiešas tiesiskās sekas, uz kurām var atsaukties dalībvalstu tiesās un iestādēs un kuras var īstenot saskaņā ar **LESD 258. pantu**.
- (19) Lai atrisinātu ārkārtas gadījumus, kad iesaistītā kompetentā iestāde ilgstoši kavējas veikt pasākumus, Iestādei jāpiešķir pilnvaras kā galējo risinājumu izmantot iespēju pieņemt konkrētām finanšu iestādēm adresētus lēmumus. Šis pilnvaras ir izmantojamas tikai ārkārtas apstākļos, kad kompetenta iestāde neievēro tai **adresēto oficiālo atzinumu** un kad **Savienības** tiesību akti ir tieši piemērojami finanšu iestādēm atbilstīgi spēkā esošajām vai turpmākām ES regulām. **Tādēļ Eiropas Parlaments un Padome gaida uz Komisijas 2010. gada programmas īstenošanu, īpaši attiecībā uz priekšlikumu veikt Kapitāla prasību direktīvas reformu.**
- (20) Ja pastāv būtiski apdraudējumi finanšu tirgu pienācīgai darbībai un integritātei vai finanšu sistēmas stabilitātei **Eiropas Savienībā**, ir nepieciešama tūlītēja un saskaņota rīcība **Savienības** līmenī. Tāpēc Iestādei jāpiešķir tiesības pieprasīt valstu uzraudzības iestādēm veikt īpašus pasākumus, lai novērstu ārkārtas situāciju. **Paturot prātā jautājuma delikātumu, pilnvaras izsludināt ārkārtas situāciju būtu jāpiešķir Komisijai, kas to varētu darīt pēc savas iniciatīvas vai pēc Padomes, Eiropas Parlamenta, ESRK vai Iestādes pieprasījuma. Ja Eiropas Parlaments, Padome, ESRK vai Eiropas uzraudzības iestādes uzskata, ka varētu sākties ārkārtas situācija, tām vajadzētu sazināties ar Komisiju. Šajā procesā ārkārtīgi svarīga ir pienācīgas konfidencialitātes ievērošana. Ja Komisija nosaka ārkārtas situāciju, tai vajadzētu pienācīgi informēt Eiropas Parlamentu un Padomi.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (21) Lai nodrošinātu efektīvu un konstruktīvu uzraudzību un samērīgi ņemtu vērā dažādu dalībvalstu uzraudzības iestāžu viedokļus, Iestādei jāspēj izšķirt strīdi starp šīm iestādēm, tostarp uzraudzības iestāžu kolēģijās, pieņemot saistošus lēmumus. Jānosaka samierināšanas posms, kura laikā valstu uzraudzības iestādes var panākt vienošanos. **Ja šāda vienošanās netiek panākta, Iestāde vajadzētu izvirzīt attiecīgajām kompetentajām iestādēm prasību veikt īpašu darbību vai atturēties darbības, lai nokārtotu jautājumu un nodrošinātu atbilstību ES tiesību aktiem, un šīs prasības izpilde ir saistoša attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Ja attiecīgās valstu uzraudzības iestādes neveic pasākumus, Iestādei jāpiespīn pilnvaras kā galējo risinājumu izmantot iespēju pieņemt finanšu iestādēm tieši adresētus lēmumus tām tieši piemērojamās Savienības tiesību aktu darbības jomās.**
- (21a) **Krīze ir pierādījusi, ka ar dalībvalstu iestāžu sadarbību, kuru jurisdikcija beidzas uz valsts robežas, nepavisam nepietiek, lai uzraudzītu finanšu iestādes ar pārrobežu darbību.**
- (21b) **Turklāt “pašreizējie pasākumi, kuros apvienotas nozaru atļauju tiesības, uzraudzība savā valstī un noguldījumu apdrošināšana konkrētā valstī, nav pietiekami stabils pamats Eiropas pārrobežu privātklientu banku darbības reglamentēšanai un uzraudzībai nākotnē” (A. Turner pārskats).**
- (21c) **Kā teikts A. Turner pārskata secinājumos, “stabilākai uzraudzības kārtībai nepieciešams vai nu palielināt dalībvalstu pilnvaras, kas nozīmētu vienotā tirgus mazāku atvērtību, vai arī panākt dziļāku Eiropas integrāciju”.**
- (21d) **Īstenojot risinājumu, kurā paredz lielākas pilnvaras dalībvalstij, uzņēmēja valsts var noteikt ārvalstu iestādēm pienākumu darboties, izmantojot tikai meitasuzņēmumus, nevis filiāles, un pārraudzīt šajā valstī strādājošo banku kapitālu un likviditāti, palielinot protekcionismu.**
- (21e) **Īstenojot risinājumu, kurā lielākas pilnvaras ir Eiropai, palielina Iestādes pilnvaras Uzraudzības iestāžu kolēģijā un pastiprina to finanšu iestāžu uzraudzību, kuras var radīt sistēmisku risku.**
- (22) Uzraudzības iestāžu kolēģijām ir liela nozīme efektīvas, konstruktīvas un konsekventas pārrobežu finanšu iestāžu uzraudzības nodrošināšanā. Iestādei **vajadzētu uzņemties galveno lomu un tai vajadzētu piešķirt** neierobežotas līdzdalības tiesības uzraudzības iestāžu kolēģijās ar nolūku racionalizēt kolēģiju darbību un informācijas apmaiņas procesu kolēģijās un veicināt kolēģiju konvergenci un konsekveni attiecībā uz **Savienības** tiesību aktu piemērošanu. **Kā norādīts Larosjēra ziņojumā, “jāizvairās no atšķirīgu uzraudzības pasākumu radītiem konkurences izkropļojumiem un regulējuma arbitrāžas, jo tas var apdraudēt finansiālo stabilitāti, cita starpā mudinot izvēlēties finansiālo darbību veikšanai valstis, kurās ir vāja uzraudzība. Jānodrošina, ka uzraudzības sistēmu uztver kā taisnīgu un līdzsvarotu.”**
- (22a) **Iestādei un dalībvalstu uzraudzības iestādēm vajadzētu pastiprināt sistēmiskā riska kritērijiem atbilstoši finanšu iestāžu uzraudzību, jo viņu darbības traucējumu gadījumā var tikt apdraudēta Savienības finanšu sistēmas stabilitāte un nodarīts kaitējums reālajai ekonomikai.**
- (22b) **Sistēmiskais risks jākonstatē, ņemot vērā starptautiskus standartus, jo īpaši Finanšu stabilitātes padomes, Starptautiskā Valūtas fonda, Starptautiskās Apdrošināšanas uzraudzības iestāžu asociācijas un G-20 standartus. Sistēmiskā riska identificēšanā visbiežāk izmanto tādus kritērijus kā iesaistītība, neaizvietojamība un zaudējumu izplatības ātrums.**
- (22c) **Jāizveido sistēma darbībām ar grūtībās nonākušām iestādēm, lai stabilizētu vai likvidētu tās, jo “ir skaidri atklājies, ka banku krīzes likmes ir augstas valdībai un sabiedrībai kopumā tādēļ, ka šāda situācija var potenciāli ietekmēt finanšu stabilitāti un reālo ekonomiku (Larosjēra ziņojums). Komisijai vajadzētu nākt klajā ar piemērotiem priekšlikumiem jaunas finanšu krīzes vadības sistēmas izveidei. Krīzes pārvaldības pamatelementi ir kopīgs reglaments un finansiālo problēmu risināšanas līdzekļi (administrēšana un finansēšana krīzes gadījumiem lielās iestādēs, pārrobežu iestādēs un/vai savstarpēji saistītās iestādēs)”.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (22d) *Lai nodrošinātu pārrobežu finanšu iestāžu līdzatbildību, aizsargātu Eiropas apdrošinājuma ņēmēju intereses un mazinātu sistēmiskās finanšu krīzes radītos izdevumus nodokļu maksātājiem, izveido Eiropas Finanšu aizsardzības fondu (Fonds). Eiropas Apdrošināšanas garantiju sistēmu (Fonds) būtu jāizveido, lai finansētu tādu grūtībās nonākušu pārrobežu finanšu iestāžu sistemātisku pienācīgu likvidāciju vai atveseļošanu, kuru ietekme apdraud Eiropas vienotā finanšu tirgus finansiālo stabilitāti, un lai internalizētu šādu pasākumu izmaksas, ja ar šo iestāžu iemaksām valstu apdrošināšanas garantiju shēmās nepietiek. Fonda finansējums būtu jāveido no šo iestāžu iemaksām, Fonda izdotām obligācijām vai — ārkārtējos apstākļos — no grūtību skarto dalībvalstu iemaksām saskaņā ar iepriekš pieņemtiem kritērijiem (pārstrādātu saprašanās memorandu). Iemaksas Fondā aizstāj iemaksas valstu apdrošināšanas garantiju shēmās.*
- (22e) *Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju stabilitātes fonds ir jāizveido, lai finansētu tādu grūtībās nonākušu finanšu iestāžu pienācīgu likvidāciju vai atveseļošanu, kuras varētu apdraudēt Eiropas vienotā finanšu tirgus finansiālo stabilitāti. Fonda darbība jāfinansē no apdrošināšanas un fondēto pensiju nozares atbilstīgām iemaksām. Ar iemaksām Fondā būtu jāaizstāj iemaksas dalībvalstu noguldījumu garantiju fondos.*
- (23) Uzdevumu un pienākumu deleģēšana var būt lietderīgs instruments uzraudzības iestāžu tīkla darbībā, lai samazinātu uzraudzības pienākumu dublēšanos, veicinātu sadarbību un tādējādi racionalizētu uzraudzības procesu, kā arī mazinātu finanšu iestādēm radīto slogu, **īpaši tām finanšu iestādēm, kam nav Savienības mēroga**. Tāpēc **šai** regulai jānosaka skaidrs pamats šādi deleģēšanai. Uzdevumu deleģēšana nozīmē to, ka uzdevumus atbildīgās iestādes vietā veic cita uzraudzības iestāde, bet deleģējošā iestāde joprojām ir atbildīga par uzraudzības lēmumiem. Deleģējot pienākumus, valsts uzraudzības iestādei — iestādei, kurai pienākums deleģēts, — **būtu** patstāvīgi jāpieņem lēmumi attiecībā uz noteiktiem uzraudzības aspektiem **Iestādes** vietā vai citas valsts uzraudzības iestādes vietā. Deleģēšana jāveic saskaņā ar principu, ka uzraudzības pienākumu uzdod uzraudzības iestādei, kura vislabāk spēj īstenot pasākumus attiecīgajā gadījumā. Pienākumu pārdale **būtu** nepieciešama, piemēram, tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar apjomradītiem vai diversifikācijas radītiem ietaupījumiem, konsekvences nodrošināšanu grupu uzraudzībā un optimālu valstu uzraudzības iestāžu tehnisko zināšanu izmantošanu. Attiecīgajos **Savienības** tiesību aktos var plašāk noteikt pienākumu pārdales principus, pamatojoties uz nolīgumu. Iestādei, izmantojot visus iespējamus līdzekļus, jāveicina **un jāuzrauga** deleģēšanas nolīgumu slēgšana starp valstu uzraudzības iestādēm. Iestāde iepriekš jāinformē par paredzētajiem deleģēšanas nolīgumiem, lai tā attiecīgā gadījumā varētu slēgt atzinumu. Iestādei jāveic centralizēta šādu nolīgumu publicēšana, lai visām iesaistītajām personām nodrošinātu savlaicīgu, pārredzamu un viegli pieejamu informāciju par nolīgumiem. **Tai būtu jāapzina un jāizplata labākā prakse deleģēšanas un deleģēšanas nolīgumu jomā.**
- (24) Iestādei aktīvi jāveicina uzraudzības konverģence **Eiropas Savienībā** ar nolūku izveidot kopēju uzraudzības kultūru.
- (25) Salīdzinoša novērtēšana ir efektīvs un lietderīgs paņēmieni konsekvences veicināšanai finanšu uzraudzības iestāžu tīklā. Tāpēc Iestādei jāizstrādā metodoloģiski pamatprincipi attiecībā uz šādu novērtēšanu, un regulāri tā jāīsteno. Veicot novērtēšanu, uzmanība jāpievērš ne tikai uzraudzības prakses konverģencei, bet arī uzraudzības iestāžu spējai sasniegt augstus uzraudzības rezultātus, kā arī kompetento iestāžu neatkarībai. **Salīdzinošās novērtēšanas rezultāti ir jāpubliko un jāapzina, un jāpubliko arī labākā prakse.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (26) Iestādei aktīvi jāveicina saskaņoti uzraudzības pasākumi **Eiropas Savienībā**, jo īpaši, **lai nodrošinātu** finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai finanšu sistēmas stabilitāti **Eiropas Savienībā**. Ņemot vērā Iestādei piešķirtās pilnvaras veikt pasākumus ārkārtas situācijās, tai jāuztic arī vispārējās koordinēšanas funkcija **EFUS**. Veicot pasākumus, Iestādei jāpievērš īpaša uzmanība tam, lai tiktu nodrošināta vienmērīga visas būtiskās informācijas plūsma starp valstu uzraudzības iestādēm.
- (27) Lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, ir savlaicīgi jānosaka tendences, iespējamie riski un apdraudējumi mikrouzraudzības, kā arī starpvalstu un starpnozaru līmenī. Iestādei jāuzrauga un jānovērtē šādi notikumi savā kompetences jomā un, ja nepieciešams, regulāri vai īpašos gadījumos jāinformē Eiropas Parlaments, Padome, Komisija, citas Eiropas uzraudzības iestādes un **ESRK**. Iestādei **jāierosina un jāveic arī Savienības līmeņa spriedzes pārbaūžu koordinēšana**, lai novērtētu finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū, nodrošinot, lai attiecībā uz šādām pārbaudēm valstu līmenī tiktu piemērotas pēc iespējas konsekventākas metodes. **Iestādei jāveic tirgu ekonomiskā analīze un jānovērtē potenciālās tirgus attīstības ietekme, lai Iestādes pienākumu izpildei nodrošinātu nepieciešamo informāciju.**
- (28) Ņemot vērā finanšu pakalpojumu globalizāciju un starptautisko standartu pieaugošo nozīmību, Iestādei **jāpārstāv Eiropas Savienība, veicot dialogu un sadarbību** ar uzraudzības iestādēm **trešās valstīs**.
- (29) Iestāde savā kompetences jomā ir neatkarīga padomdevēja iestāde Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai. Tai jāsniedz atzinumi par apvienošanās un pārņemšanas darījumu novērtēšanu saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK.
- (30) Lai efektīvi veiktu savus pienākumus, Iestādei jābūt tiesībām pieprasīt visu nepieciešamo informāciju, **kas saistīta ar šādu konsultatīvu uzraudzību**. Lai izvairītos no finanšu iestāžu ziņošanas pienākumu dublēšanās, attiecīgo informāciju parasti jāsniedz valsts uzraudzības iestādei, kas ir visciešāk saistīta ar finanšu tirgiem un iestādēm, **ņemot vērā jau esošos statistikas datus**. Tomēr, **ja citu iespēju nav**, Iestādei vajadzētu būt **iespējai nosūtīt pienācīgi pamatotu informācijas lūgumu tieši finanšu iestādei** **■**, ja valsts uzraudzības iestāde savlaicīgi nesniedz vai nevar sniegt šādu informāciju. Dalībvalstu iestādēm jānosaka pienākums sniegt atbalstu Iestādei šādu tiešu pieprasījumu izpildē. **Šajā sakarībā liela nozīme ir darbam pie vienotu informācijas sniegšanas formātu izstrādes.**
- (30a) **Informācijas vākšanas pasākumiem nevajadzētu skart Eiropas Statistikas sistēmas (ESS) un Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) tiesisko regulējumu statistikas jomā. Tādēļ šai regulai nevajadzētu skart Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regulu (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku ⁽¹⁾ vai Padomes 1998. gada 23. novembra Regulu (EK) Nr. 2533/98 par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka ⁽²⁾.**
- (31) Cieša sadarbība starp Iestādi un **ESRK** ir būtiska, lai nodrošinātu efektīvu **ESRK** darbību un tās brīdinājumu un ieteikumu izpildi. Iestādei un **ESRK savā starpā jāapmainās ar būtisku informāciju**. Informācija par konkrētiem uzņēmumiem būtu sniedzama tikai pēc pamatota pieprasījuma. Pēc Iestādei vai valsts uzraudzības iestādei adresētu **ESRK** brīdinājumu vai ieteikumu saņemšanas, Iestādei jānodrošina turpmākie **atbilstīgie** pasākumi.

⁽¹⁾ OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.

⁽²⁾ OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (32) Iestādei jāapspriežas ar ieinteresētajām personām par **regulatīviem** standartiem, pamatnostādnēm un ieteikumiem un jānodrošina tām pienācīga iespēja sniegt komentārus par ierosinātajiem pasākumiem. **Pirms regulatīvo standartu projekta, pamatnostādņu vai ieteikumu pieņemšanas Iestādei jāveic pētījums par to ietekmi.** Efektivitātes nodrošināšanas labad šādam nolūkam jāizveido Apdrošināšanas, pārapdrošināšanas un fondēto pensiju nozares ieinteresēto personu grupa, kurā būtu proporcionāli pārstāvētas **Savienības** finansiālās apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības un pensiju fondi (tostarp pēc vajadzības institucionālie ieguldītāji un citas finanšu iestādes, kas pašas izmanto finanšu pakalpojumus), **arodbiedrības, akadēmiķi**, patērētāji un citi privātie apdrošināšanas, pārapdrošināšanas un fondēto pensiju pakalpojumu lietotāji, tostarp MVU. Apdrošināšanas, pārapdrošināšanas un fondēto pensiju nozares ieinteresēto personu grupai aktīvi jāsadarbojas ar citām finanšu pakalpojumu lietotāju grupām, ko izveidojusi Komisija vai kas izveidotas saskaņā ar **Savienības** tiesību aktiem.
- (32a) **Salīdzinājumā ar nozares pārstāvju labo finansējumu un sakariem bezpeļņas organizācijām ir daudz vājākas pozīcijas debatēs par turpmākajiem finanšu pakalpojumiem un attiecīgo lēmumu pieņemšanas procesā. Šī nelabvēlīgā situācija jākompensē ar pienācīgu finansējumu to pārstāvjiem Ieinteresēto personu grupā.**
- (33) Dalībvalstis uzņemas lielāko atbildību, **lai nodrošinātu saskaņotu krīzes pārvaldību un saglabātu finanšu stabilitāti krīzes situācijās**, jo īpaši attiecībā uz atsevišķu grūtībās nonākušu finanšu iestāžu stabilizēšanu un atveseļošanu. **To rīcībai vajadzētu būt cieši saskaņotai ar Eiropas Monetārās savienības sistēmu un principiem.** Iestādes īstenotie pasākumi ārkārtas vai izšķiršanas situācijās, kas ietekmē finanšu iestādes stabilitāti, nedrīkst **ievērojami** skart dalībvalstu fiskālos pienākumus. Jāizveido mehānisms, kas nodrošinātu iespēju dalībvalstīm izmantot šo aizsargpasākumu un iesniegt jautājumu Padomei lēmuma pieņemšanai. Ņemot vērā dalībvalstu īpašos pienākumus šajā sakarā, ir lietderīgi uzdot šo uzdevumu Padomei.
- (33a) **Pamatojoties uz iegūto pieredzi, triju gadu laikā no brīža, kad spēkā stājusies regula, ar kuru šādu mehānismu izveido, Komisijai Savienības līmenī ir jānosaka skaidras un pamatotas pamatnostādnes attiecībā uz apstākļiem, kādos dalībvalsts piemēro aizsargpasākumus. Drošības klauzulas piemērošana būtu jāizvērtē saskaņā ar šīm pamatnostādnēm.**
- (33b) **Neskarot dalībvalstu konkrētos pienākumus krīzes situācijās, ir skaidrs, ka, ja dalībvalsts izvēlas izmantot aizsargpasākumus, Eiropas Parlaments jāinformē vienlaikus ar Iestādi, Padomi un Komisiju. Turklāt dalībvalstij ir jānorāda iemesli, kādēļ tā vēlas izmantot aizsargpasākumus. Iestādei sadarbībā ar Komisiju jāizstrādā turpmāk veicamie pasākumi.**
- (34) Lēmumu pieņemšanas procedūrās Iestādei jāievēro Kopienas tiesību akti un vispārēji principi attiecībā uz taisnīgu procesu un pārredzamību. Pilnībā jānodrošina to personu tiesības tikt uzklautām, kurām Iestāde adresējusi savus lēmumus. Iestādes pieņemtie noteikumi ir **Savienības** tiesību aktu neatņemama sastāvdaļa.
- (35) Iestādes galvenajai lēmējinstīcijai ir jābūt Uzraudzības padomei, kurā piedalās dalībvalstu attiecīgo kompetento iestāžu vadītāji un kuru vada Iestādes priekšsēdētājs. Novērotāju statusā jāpiedalās Komisijas, **ESRK, Eiropas Uzraudzības iestādes (bankas)** un **Eiropas Uzraudzības iestādes (vērtspapīri un tirgi)** pārstāvjiem. Uzraudzības padomes locekļiem jābūt neatkarīgiem un jārikojas tikai **Savienības** interesēs. Attiecībā uz vispārīgām darbībām, tostarp darbībām, kas ir saistītas ar **regulatīvo** standartu, pamatnostādņu un ieteikumu pieņemšanu, kā arī budžeta pasākumiem, **būtu** atbilstoši piemērot **LESD 16. pantu** par kvalificētu vairākumu, bet pārējo lēmumu pieņemšanai nepieciešams vienkāršs balsu vairākums. Lietas saistībā ar strīdiem starp valstu uzraudzības iestādēm jāizskata komisijai ar ierobežotām funkcijām.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (35a) *Parasti Uzraudzības padomei vajadzētu pieņemt lēmumus ar vienkāršu balsu vairākumu, ievērojot principu, ka vienam loceklim ir viena balss. Tomēr attiecībā uz darbībām, kas ir saistītas ar tehnisko standartu, pamatnostādņu un ieteikumu pieņemšanu, kā arī budžeta pasākumiem, ir atbilstoši piemērot noteikumus par kvalificētu vairākumu, kas izklāstīti Līgumā par Eiropas Savienību, LESD un tam pievienotajā protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem. Lietas saistībā ar strīdiem starp valstu uzraudzības iestādēm būtu jāizskata objektīvai komisijai ar ierobežotām funkcijām, ko veido locekļi, kuri nav attiecīgajā strīdā iesaistīto kompetento iestāžu pārstāvji un kuriem nav nekādas intereses attiecīgajā konfliktā, nedz arī tiešu saišu ar iesaistītajām kompetentajām iestādēm. Komisijas sastāvam vajadzētu būt atbilstīgi līdzsvarotam. Komisijas pieņemtie lēmumi būtu jāapstiprina Uzraudzības padomei ar vienkāršu balsu vairākumu, ievērojot principu, ka vienam loceklim ir viena balss. Tomēr attiecībā uz konsolidētās uzraudzības iestādes lēmumiem komisijas ierosinātos lēmumus var noraidīt locekļi, kas veido bloķējošo balsu mazākumu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktā un LESD pievienotā protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. pantā.*
- (36) Valdei, kuru veido Iestādes priekšsēdētājs, valstu uzraudzības iestāžu un Komisijas pārstāvji, jānodrošina, ka Iestāde pilda savus pienākumus un veic tai uzticētos uzdevumus. Valdei jāpiešķir nepieciešamās pilnvaras, lai tā cita starpā varētu ierosināt ikgadējo un daudzgadu darba programmu, īstenot noteiktas budžeta pilnvaras, apstiprināt Iestādes personāla politikas plānu, pieņemt īpašus noteikumus par piekļuvi dokumentiem un pieņemt gada pārskatu.
- (37) Iestādi jāpārstāv uz pilnu slodzi nodarbinātam priekšsēdētājam, **ko izvēlas Eiropas Parlaments pēc tam, kad Komisija rīkojusi atklātu konkursu un izveidojusi pretendentu sarakstu.** Iestādes vadība jāuztic izpilddirektoram, kurš bez balsstiesībām var piedalīties Uzraudzības padomes un valdes sanāksmēs.
- (38) Lai nodrošinātu Eiropas uzraudzības iestāžu darbības konsekveni starpnozaru līmenī, šīm iestādēm cieši jāsadarbojas **ar Apvienotās Eiropas uzraudzības iestāžu komitejas (Apvienotās komitejas) starpniecību** un attiecīgā gadījumā jāpanāk kopēja nostāja. Apvienotajai Komitejai **būtu jākoordinē triju** Eiropas uzraudzības iestāžu **darbs attiecībā uz finanšu konglomerātiem.** Nepieciešamības gadījumā tiesību akti, kas ir arī **Eiropas uzraudzības iestādes (bankas) vai Eiropas uzraudzības iestādes (vērtspapīri un tirgi)** kompetences jomā, paralēli jāpieņem arī attiecīgajām Eiropas uzraudzības iestādēm. **Apvienotā komiteja būtu jāvada vienam no triju Eiropas uzraudzības iestāžu priekšsēdētājiem, šā amata pilnvaru termiņš ir divpadsmit mēneši un to ieņem rotācijas kārtībā.** **Apvienotās komitejas priekšsēdētājam vajadzētu būt ESRK priekšsēdētāja vietniekam.** **Apvienotajai komitejai vajadzētu būt pastāvīgam sekretariātam ar personālu, kas nosūtīts darbā no trijām Eiropas uzraudzības iestādēm, lai notiktu neformāla informācijas apmaiņa un visu triju Eiropas uzraudzības iestāžu darbiniekiem veidotos kopēja darba kultūra.**
- (39) Ir jānodrošina, lai personas, kuras skar Iestādes pieņemtie lēmumi, varētu izmantot nepieciešamos aizsardzības līdzekļus. Lai efektīvi aizsargātu personu tiesības un procesuālās ekonomijas dēļ, gadījumos, kad Iestādei ir piešķirtas lēmumu pieņemšanas pilnvaras, personām jānodrošina tiesības vērsties Apelācijas padomē. Lai nodrošinātu efektivitāti un konsekveni, Apelācijas padomei jābūt visu trīs Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotai struktūrvienībai, kas ir neatkarīga no to administratīvajām un regulatīvajām struktūrām. Apelācijas padomes lēmumu ir iespējams pārsūdzēt Pirmās instances tiesā un Eiropas Kopienų Tiesā.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (40) Lai garantētu pilnīgu autonomiju un neatkarību, Iestādei jāpiešķir autonomš budžets, kurā ieņēmumi galvenokārt tiktu gūti no valstu uzraudzības iestāžu obligātajām iemaksām un no Eiropas Savienības vispārējā budžeta. **Iestādei piešķirtajam Savienība finansējumam būtu jābūt saskaņā ar budžeta lēmējinstiūcijas vienošanos atbilstīgi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (IN).⁽¹⁾ 47. punktam.** Ir jāpiemēro Savienības budžeta procedūra. Finanšu pārskatu revīzija jāveic Revīzijas palātai. **Uz kopējo budžetu būtu jāattiecas budžeta izpildes apstiprinājuma procedūrai.**
- (41) Iestādei jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regula (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF).⁽²⁾ Iestādei arī jāpievienojas 1999. gada 25. maija Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienų Komisijas iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF).⁽³⁾
- (42) Lai nodrošinātu atvērtu un pārredzamu nodarbinātības kārtību un vienlīdzīgu attieksmi pret darbiniekiem, Iestādes darbiniekiem jāpiemēro Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumi un Eiropas Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība⁽⁴⁾.
- (43) Ir būtiski aizsargāt komercnoslēpumus un citu konfidenciālu informāciju. **Tās informācijas konfidencialitāte, kura atklāta Iestādei un ar kuru apmainās uzraudzības iestāžu tīklā, būtu jāreglamentē ar stingriem un efektīviem konfidencialitātes noteikumiem.**
- (44) Personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi regulē Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽⁵⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienų iestādēs un par šādu datu brīvu apriti⁽⁶⁾, kuras ir pilnībā piemērojamas šīs regulas vajadzībām.
- (45) Lai nodrošinātu Iestādes darbības pārredzamību, Iestādei jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem⁽⁷⁾.
- (46) Valstīm, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, jāļauj piedalīties Iestādes darbībā atbilstīgi attiecīgiem nolīgumiem, kas jānoslēdz **Savienībai.**
- (47) Tā kā šīs regulas mērķus, proti, iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, nodrošinot augstu, efektīvu un atbilstīgu uzraudzības regulējuma un uzraudzības līmeni, noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību, finanšu tirgu integritātes, efektivitātes un pienācīgas darbības aizsardzību, finanšu sistēmas stabilitātes saglabāšanu un starptautiskās uzraudzības koordināciju, nav iespējams pietiekamā mērā sasniegt dalībvalstu līmenī, un rīcības mēroga dēļ šie mērķi ir labāk sasniedzami **Savienības līmenī, Eiropas Savienība** var noteikt pasākumus atbilstoši subsidiaritātes principam, kā noteikts **Līguma par Eiropas Savienību** 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula nosaka tikai to, kas ir vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (48) Iestāde pārņem visus Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komitejas (**EAFPK**) pašreizējos uzdevumus un pilnvaras, tāpēc jāatceļ Komisijas 2009. gada 23. janvāra Lēmums 2009/79/EK, ar ko izveido Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteju, un attiecīgi jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Lēmums 716/2009/EK, ar ko izveido Kopienas programmu īpašu pasākumu atbalstam finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīzijas jomā ⁽¹⁾.
- (49) Ir lietderīgi noteikt termiņu šīs regulas piemērošanai, lai nodrošinātu, ka Iestāde ir pienācīgi sagatavojusies darbības uzsākšanai, un lai nodrošinātu netraucētu **EAFPK** aizstāšanu,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

IZVEIDE UN JURIDISKAIS STATUSS

1. pants

Izveide un darbības joma

1. Ar šo regulu izveido **Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi)** (turpmāk "Iestāde").

2. *Iestāde rīkojas saskaņā ar šīs regulas darbības jomu un Direktīvu 2009/138/EK, Direktīvu 2002/92/EK, Direktīvu 2003/41/EK, Direktīvu 2002/87/EK un tiktāl, ciktāl šie akti attiecas uz apdrošināšanas uzņēmumiem, pārapdrošināšanas uzņēmumiem, uzņēmumiem, kas izveidoti fondēto pensiju uzkrāšanai, apdrošināšanas starpniecības uzņēmumiem un to pārraugošajām kompetentajām iestādēm, saskaņā ar attiecīgajām Direktīvas 2005/60/EK un Direktīvas 2002/65/EK daļām, tostarp visām direktīvām, regulām un lēmumiem, kas pamatojas uz minētajiem tiesību aktiem, kā arī visi turpmāk pieņemtajiem Savienības tiesību aktiem, ar ko nosaka Iestādes uzdevumus.*

2a. *Iestāde darbojas arī apdrošināšanas uzņēmumu, pārapdrošināšanas uzņēmumu, uzņēmumu, kas izveidoti fondēto pensiju uzkrāšanai un apdrošināšanas starpniecības uzņēmumu darbības jomā, tostarp saistībā ar uzņēmumu vadību, revīziju un finanšu pārskatiem, ar nosacījumu, ka šāda Iestādes rīcība ir nepieciešama, lai nodrošinātu efektīvu un konsekventu 2. punktā minēto leģislatīvo aktu piemērošanu.*

3. Šīs regulas noteikumi neskar Komisijas pilnvaras, jo īpaši **LESD 258. pantā** noteiktās pilnvaras nodrošināt atbilstību **Savienības** tiesību aktiem.

4. Iestādes mērķis ir **aizsargāt sabiedrības intereses, veicinot īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa stabilitāti un finanšu sistēmas efektivitāti Savienības ekonomikā, tās iedzīvotājiem un uzņēmumiem.** Iestāde **veicina:**

- (i) iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, jo īpaši nodrošinot **stabilu**, efektīvu un konsekventu regulēšanas un uzraudzības līmeni;

■

(iii) finanšu tirgu integritātes, pārredzamības, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšanu;

■

(v) starptautiskās uzraudzības koordinācijas uzlabošanu;

⁽¹⁾ OV L 253, 25.9.2009., 8. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (va) regulējuma arbitrāžas novēršanu un vienlīdzīgu konkurences apstākļu veicināšanu;
- (vb) apdrošināšanas un pensiju risku pienācīgas regulācijas un uzraudzības nodrošināšanu;
- (vc) augstāka patērētāju aizsardzības līmeņa nodrošināšanu.

Šajā **nolūkā** Iestāde sekmē konsekventu, efektīvu un konstruktīvu iepriekš tekstā 2. punktā minēto **Eiropas Savienības leģislatīvo** aktu piemērošanu, veicinot uzraudzības konvergenci un sniedzot atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai, **kā arī veicot tirgu ekonomikas analīzi, lai veicinātu Iestādes darbības mērķa sasniegšanu.**

5. Pildot ar šo regulu tai noteiktos uzdevumus, Iestāde pievērš īpašu uzmanību jebkādiem sistēmiskajiem riskiem, ko rada tirgus iestādes, kuru darbības traucējumi var ietekmēt finanšu sistēmas darbību vai reālo ekonomiku.

Veicot šajā regulā minētos pienākumus, Iestāde rīkojas neatkarīgi un objektīvi tikai Savienības interesēs.

■

1.a pants

Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma

1. Iestāde ir daļa no Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas (turpmāk — EFUS). Galvenais EFUS uzdevums ir nodrošināt finanšu sektorā piemērojamo noteikumu pienācīgu īstenošanu, lai saglabātu finanšu stabilitāti un tādējādi nodrošinātu uzticību finanšu sistēmai kopumā un finanšu pakalpojumu izmantotāju pietiekamu aizsardzību.

2. Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmā ir šādas iestādes:

- (a) Eiropas Sistēmisko risku komiteja, pildot uzdevumus, kas precizēti Regulā (ES) Nr. .../2010 (par ESRK) un šajā regulā;
- (b) Iestāde;
- (c) Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EBI];
- (d) Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. .../2010 [EVTI];
- (e) Eiropas Uzraudzības iestādes (Apvienotās komitejas) (turpmāk – Apvienotā komiteja), pildot uzdevumus, kas minēti 40. līdz 43. pantā;
- (f) dalībvalstu iestādes, kas minētas Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI], Regulas (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] 2. panta 2. punktā;
- (g) Komisija —, lai veiktu 7. un 9. pantā minētos uzdevumus.

3. Ar Apvienotās komitejas starpniecību Iestāde regulāri un cieši sadarbojas ar Eiropas Sistēmisko risku komiteju, kā arī Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), nodrošina darba konsekveni starp nozarēm, kā arī vienojas par kopējām nostājām finanšu konglomerātu uzraudzībā un citos starpnozaru jautājumos.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

4. *Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā minēto lojālas sadarbības principu EFUS puse sadarbojas ar patiesu savstarpēju cieņu un uzticību, īpaši, nodrošinot starp tām atbilstošu un drošu informācijas plūsmu.*

5. *Tām uzraudzības iestādes, kas ietilpst EFUS, ir pienākums saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem legīslatīvajiem aktiem uzraudzīt finanšu iestādes, kas darbojas Savienībā.*

1.b pants

Pārskatatbildība Eiropas Parlamentam

Regulas 1.a panta 2. punktā minētās iestādes atskaitās Eiropas Parlamentam.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

(1) "finanšu iestādes" ir **■** uzņēmumiem, *iestādes un fiziskas vai juridiskas personas, uz kurām attiecas kāds no 1. panta 2. punktā minētajiem legīslatīvajiem aktiem, izņemot tās, uz kurām attiecas Direktīva 2005/60/EK, "finanšu iestādes" tās izpratnē ir apdrošināšanas uzņēmumi un apdrošināšanas starpnieki, kā definēts minētajā direktīvā;*

(2) "**kompetentās** iestādes" ir:

(i) *uzraudzības iestādes, kā definēts Direktīvā 2009/138/EK, un uzraudzības iestādes, kā definēts Direktīvā 2003/41/EK un Direktīvā 2002/92/EK;*

(ii) *attiecībā uz direktīvām 2002/65/EK un 2005/60/EK iestādes, kas ir kompetentas nodrošināt 1. punktā minēto finanšu iestāžu atbilstību šo direktīvu prasībām.*

3. pants

Juridiskais statuss

1. Iestāde ir **Eiropas Savienības** struktūra ar juridiskas personas statusu.

2. Visās dalībvalstīs Iestādei ir visplašākā tiesībspēja, ko dalībvalstu tiesību akti piešķir juridiskām personām. Tā jo īpaši var iegādāties vai pārdot kustamu un nekustamu īpašumu un būt puse tiesas procesā.

3. Iestādi pārstāv tās priekšsēdētājs.

4. pants

Sastāvs

Iestādi veido:

(1) Uzraudzības padome, kura veic 28. pantā noteiktos uzdevumus;

(2) valde, kura veic 32. pantā noteiktos uzdevumus;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (3) priekšsēdētājs, kurš veic 33. pantā noteiktos uzdevumus;
- (4) izpilddirektors, kurš veic 38. pantā noteiktos uzdevumus;
- (5) Apelācijas padome, kā noteikts 44. pantā, kura veic 46. pantā noteiktos uzdevumus.

5. pants

Mītne**Iestādes mītne ir Frankfurtē.****Tai var būt pārstāvniecības nozīmīgākajos Eiropas Savienības finanšu centros.**

II NODAĻA

IESTĀDES UZDEVUMI UN PILNVARAS

6. pants

Iestādes uzdevumi un pilnvaras

1. Iestādes uzdevumi ir:
 - a) veicināt augstas kvalitātes kopēju regulatīvu **tehnisko** un uzraudzības **tehnisko** standartu un prakses noteikšanu, jo īpaši sniedzot atzinumus **Eiropas Savienības** iestādēm un izstrādājot pamatnostādnes, ieteikumus **un regulatīvo tehnisko un īstenošanas** tehnisko standartu projektus, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā minētajiem **leģislatīvajiem** aktiem;
 - b) veicināt **Eiropas Savienības leģislatīvo** aktu konsekventu piemērošanu, jo īpaši veidojot kopēju uzraudzības **praksi**, nodrošinot 1. panta 2. punktā minēto **leģislatīvo** aktu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu piemērošanu, novēršot **regulējuma arbitrāžu**, veicot starpnieka funkciju un izšķirot strīdus starp **kompetentajām** iestādēm, **nodrošinot efektīvu un konsekventu finanšu iestāžu uzraudzību un nodrošinot** uzraudzības iestāžu kolēģiju konsekventu darbību un veicot pasākumus **cita starpā** ārkārtas situācijās;
 - c) **stimulēt un** veicināt uzdevumu un pienākumu deleģēšanu starp **kompetentajām** iestādēm;
 - d) cieši sadarboties ar ESRK, jo īpaši sniedzot ESRK informāciju, kas tai ir nepieciešama uzticēto uzdevumu izpildei un nodrošinot turpmākus pasākumus pēc ESRK brīdinājumiem un ieteikumiem;
 - e) **organizēt un** veikt **kompetento** iestāžu salīdzinošās novērtēšanas analīzi, **tostarp sniegt konsultācijas**, lai veicinātu uzraudzības rezultātu konsekvenci;
 - f) uzraudzīt un novērtēt tirgus norises savā kompetences jomā;
- fa) veikt tirgu ekonomisko analīzi, lai nodrošinātu Iestādes pienākumu izpildei nepieciešamo informāciju;**
- fb) sekmēt apdrošinājuma ņēmēju un saņēmēju aizsardzību;**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- fc) palīdzēt pārvaldīt tādas pārrobežu iestāžu krīzes, kuras var radīt 12.b pantā minēto sistēmisko risku, un ar 12.c pantā minētās Apdrošināšanas un fondēto pensiju noregulējuma vienības starpniecību piemēro šādām iestādēm agrīnās iejaukšanās, noregulējuma vai maksātnespējas procedūras;*
- g) veikt jebkurus citus šajā regulā vai 1. panta 2. punktā minētajos **Eiropas Savienības legislatīvajos** aktos noteiktos īpašos uzdevumus;
- ga) uzraudzīt tās finanšu iestādes, kas nav pakļautas kompetento iestāžu uzraudzībai;*
- gb) savā tīmekļa vietnē publicēt un regulāri atjaunināt informāciju, kas attiecas uz tās darbības jomu, jo īpaši tās kompetences jomā — informāciju par reģistrētajām finanšu iestādēm, lai sabiedrībai nodrošinātu viegli pieejamu informāciju;*
- gc) pēc vajadzības pārņemt visus pašreizējos un iesāktos uzdevumus no Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzības iestāžu komitejas;*
2. Lai veiktu 1. punktā noteiktos uzdevumus, Iestādei tiek piešķirtas šajā regulā noteiktās pilnvaras, jo īpaši **1**:
- a) izstrādāt **regulatīvo** tehnisko standartu projektu 7. pantā noteiktos īpašos gadījumos;
- aa) izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu 7.e pantā noteiktos īpašos gadījumos;*
- b) pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus, kā noteikts 8. pantā;
- c) sniegt ieteikumus īpašos gadījumos, kā noteikts 9. panta 3. punktā;
- d) īpašos gadījumos, kas noteikti 10. un 11. pantā, pieņemt atsevišķus **kompetentajām** iestādēm adresētus lēmumus;
- e) īpašos gadījumos, kas noteikti 9. panta 6. punktā, 10. panta 3. punktā un 11. panta 4. punktā, pieņemt atsevišķus finanšu iestādēm adresētus lēmumus;
- f) sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei vai Komisijai, kā noteikts 19. pantā;
- fa) vākt vajadzīgo informāciju par finanšu iestādēm, kā noteikts 20. pantā;*
- fb) izstrādāt vienotas metodes, ar kurām novērtē produkta īpašību un izplatīšanas procesa ietekmi uz iestāžu finansiālo stāvokli un patērētāju aizsardzību;*
- fc) nodrošināt to reģistrēto finanšu iestāžu datubāzi, kuras darbojas Iestādes kompetences jomā, un, ja to paredz 1. panta 2. punktā minētie legislatīvie akti, to darīt centralizēti;*
- fd) izveidot regulatīvu standartu, kurā noteikts kāda informācija par darījumiem un tirgus dalībniekiem obligāti jāiesniedz Iestādei, kā jāveic informācijas ieguves koordinēšana un kā savstarpēji jāsaista pastaņošās dalībvalstu datubāzes, lai nodrošinātu, ka Iestādei vienmēr ir iespējams piekļūt atbilstīgai un svarīgai informācijai par darījumiem un tirgu, kas nepieciešama, lai pildītu pienākumus, ko tai uzliek šī regula;*

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

fe) veikt jebkurus citus šajā regulā vai 1. panta 2. punktā minētajos Savienības leģislatīvajos aktos noteiktos īpašos uzdevumus.

3. Iestāde īsteno visas ekskluzīvās uzraudzības pilnvaras pār iestādēm **Eiropas Savienībā** vai ekonomiskām darbībām **Eiropas Savienībā**, kas tai piešķirtas saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem **leģislatīvajiem** aktiem.

3.a Lai īstenotu savas 3. punktā minētās ekskluzīvās uzraudzības pilnvaras, Iestādei tiek piešķirtas atbilstīgas izmeklēšanas un tiesību piemērošanas pilnvaras, kā noteikts attiecīgos tiesību aktos, kā arī tiesības iekasēt maksu. **Lai veiktu savus uzdevumus, Iestāde cieši sadarbojas ar kompetentajām iestādēm un izmanto to zināšanas, infrastruktūru un pilnvaras.**

6.a pants

Uzdevumi, kas saistīti ar patērētāju tiesību aizsardzību un finansiālo darbību

1. **Lai sekmētu apdrošinājumaņēmēju un saņēmēju aizsardzību, Iestāde uzņemas vadošo lomu, veicinot finanšu produktu un pakalpojumu pārredzamību, vienkāršumu un taisnīgumu visā vienotajā tirgū, tostarp:**

- i) **vācot un analizējot informāciju par patēriņa tendencēm, un ziņojot par to,**
- ii) **pārskatot un koordinējot finanšu lietpratības un izglītības iniciatīvas,**
- iii) **izstrādājot apmācības standartus nozarei,**
- iv) **atbalstot vienotu noteikumu par datu nodošanu atklātībai izstrādi, un**
- v) **īpaši izvērtēt apdrošināšanas piekļūstamību, pieejamību un izmaksas māsaimniecībām un uzņēmumiem, jo sevišķi MVU.**

2. **Iestāde pārrauga jaunās un esošās finansiālās darbības un var pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus, lai veicinātu tirgu drošumu un stabilitāti, kā arī regulatīvās prakses konvergenci.**

3. **Iestāde var arī brīdināt gadījumos, kad finansiāla darbība nopietni apdraud 1. panta 4. punktā noteikto mērķu sasniegšanu.**

4. **Iestāde izveido finanšu jomas jauninājumu Komiteju, kas ir Iestādes vienota daļa, kura sadarbojas ar visām kompetentajām iestādēm, lai panāktu koordinētu pieeju regulatīvajām un pārraudzības darbībām attiecībā uz jaunām vai novatoriskām finanšu darbībām un konsultē Padomi, Eiropas Parlamentu un Komisiju.**

5. **Iestāde var uz laiku aizliegt vai ierobežot dažus finansiālo darbību veidus, kas apdraud finanšu tirgu normālu darbību un integritāti vai Eiropas Savienības visas finanšu sistēmas, vai tās daļas stabilitāti gadījumos, kas minēti, un ievērojot nosacījumus, kas noteikti leģislatīvajos aktos, kuri minēti 1. panta 2. punktā vai ārkārtas situāciju gadījumā atbilstīgi nosacījumiem, kas noteikti 10. pantā. Iestāde var arī īstenot šādu aizliegumu vai ierobežojumu, pieņemot regulatīvu tehnisko standartu saskaņā ar 7. pantu.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Šo lēmumu Iestāde regulāri un laicīgi pārskata.

7. pants

Regulatīvie tehniskie standarti

1. **Eiropas Parlaments un Padome var deleģēt komisijai pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu** jomās, kas īpaši noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos **lēģislatīvajos aktos. Šie standarti ir tehniski, tajos neietilpst stratēģiski vai politiski lēmumi, un to saturu nosaka tikai to pamatā esošie lēģislatīvie akti. Regulatīvo tehnisko standartu projektu izstrādā Iestāde un iesniedz to Komisijai apstiprināšanai.**

Ja termiņos, kas noteikti lēģislatīvajos aktos, kuri minēti 1. panta 2. punktā, Iestāde neiesniedz Komisijai projektu, Komisija var pieņemt regulatīvo tehnisko standartu.

1.a **Pirms standartu projekta iesniegšanas Komisijai Iestāde organizē regulatīvo tehnisko standartu atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šāda apspriešana un izvērtēšana nav nesamērīga attiecībā pret konkrēto regulatīvo tehnisko standartu darbības jomu un ietekmi vai attiecīgā jautājuma izskatīšanas steidzamību. Iestāde arī prasa atzinumu vai konsultāciju 22. pantā minētajām ieinteresēto personu grupām.**

1.b **Komisija, saņemot regulatīvā tehniskā standarta projektu no Iestādes, nekavējoties to nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.**

1.c **Trīs mēnešu laikā pēc tā saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par regulatīvo tehnisko standartu projekta pieņemšanu. Komisija pieņem regulatīvos tehniskos standartus, izmantojot regulas vai lēmumus. Ja Komisija neplāno pieņemt standartu, tā attiecīgi informē Eiropas Parlamentu un Padomi, kā arī paskaidro nepieņemšanas iemeslus.**

7.a pants

Regulatīvo standartu projekta neapstiprināšana vai grozīšana

1. **Ja Komisija ir iecerējusi neapstiprināt regulatīvos tehniskos standartus vai apstiprināt tos daļēji vai ar grozījumiem, tā nosūta standartu projektu atpakaļ Iestādei, ierosinot pamatotus grozījumus.**

2. **6 nedēļu laikā Iestāde var grozīt regulatīvo tehnisko standartu projektu, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, un to vēlreiz iesniegt Komisijai apstiprināšanai. Iestāde informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par tās pieņemtajiem lēmumiem.**

3. **Ja Iestāde nepiekrīt Komisijas lēmumam noraidīt vai grozīt tās sākotnējo priekšlikumu, Eiropas Parlaments vai Padome mēneša laikā var sasaukt atbildīgās Eiropas Parlamenta vai Padomes komitejas ad hoc sanākumi, uzaicinot atbildīgo komisāru un Iestādes priekšsēdētāju izklāstīt savus atšķirīgos apsvērumus.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

7.b pants

Pilnvarošana

1. Šīs regulas 7. pantā minētās pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus Komisijai piešķir uz 4 gadiem pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām. Pilnvaru deleģējumu automātiski pagarina uz tikpat ilgu laikposmu, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 7.c pantu.
2. Līdzko Komisija pieņem regulatīvo tehnisko standartu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
3. Iestādes priekšsēdētājs 35. panta 2. punktā minētajā pārskatā informē Eiropas Parlamentu un Padomi par apstiprinātajiem regulatīvajiem standartiem un kompetentajām iestādēm, kas tos nav ievērojušas.

7.c pants

Iebildumi pret regulatīvajiem tehniskajiem standartiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret regulatīvo tehnisko standartu trīs mēnešos no dienas, kad to paziņojusi Komisija. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo periodu var pagarināt vēl par trijiem mēnešiem.
2. Regulatīvo tehnisko standartu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī un tam būtu jāstājas spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu nepaust iebildumus. Ja, beidzoties šim laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome iebildumus pret regulatīvo tehnisko standartu nav paudusi, to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.
3. Eiropas Parlaments un Padome tūlīt pēc tam, kad Komisija ir nosūtījusi projektu, var pieņemt deklarāciju par to, ka tam nav iebildumu, kura stājas spēkā tad, kad Komisija pieņem regulatīvo standartu, neizdarot izmaiņas projektā.
4. Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret regulatīvo tehnisko standartu, tas nestājas spēkā. Saskaņā ar LESD 296. pantu iestāde, kura pauž iebildumus pret regulatīvo tehnisko standartu, norāda šādu iebildumu iemeslus.

7.d pants

Deleģējuma atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome var atsaukt pilnvaru deleģēšanu, kas minēta 7. pantā.
2. Līdz ar lēmuma par atsaukšanu pieņemšanu deleģējums zaudē spēku.
3. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai lemtu, vai atsaukt pilnvaru deleģējumu, pirms galīgā lēmuma pieņemšanas laikus cenšas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras regulatīvo tehnisko standartu pilnvaras varētu tikt atsauktas.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

7.e pants

Īstenošanas tehniskie standarti

1. Ja Eiropas Parlaments un Padome piešķir Komisijai pilnvaras pieņemt īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar LESD 291. pantu, tad gadījumos, kad nepieciešami vienoti nosacījumi Savienības tiesību aktu īstenošanai jomās, kas īpaši noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, tiek ievērots sekojošais:

a) Iestādes izstrādātie īstenošanas tehnisko standartu projekti saskaņā ar iepriekšminētajiem tiesību aktiem, kas jāiesniedz Komisijai, ir tehniski, tie nav politiski motivēti un tie nosaka vienīgi nosacījumus juridiski saistošu Savienības tiesību aktu piemērošanai.

b) Ja Iestāde neiesniedz projektu Komisijai termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, vai termiņā, kas norādīts pieprasījumā, ko Komisija nosūtījusi Iestādei saskaņā ar 19. pantu, Komisija var pieņemt īstenošanas tehniskos standartus ar īstenošanas aktu.

2. Pirms standartu projekta iesniegšanas Komisijai Iestāde organizē īstenošanas tehnisko standartu atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šāda apspriešana un izvērtēšana nav nesamērīga attiecībā pret konkrēto tehnisko standartu darbības jomu un ietekmi vai attiecīgā jautājuma izskatīšanas steidzamību.

Iestāde arī prasa atzinumu vai konsultāciju 22. pantā minētajai ieinteresēto personu grupai.

3. Iestāde iesniedz īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai, lai to apstiprinātu saskaņā ar LESD 291. pantu, un vienlaikus arī Eiropas Parlamentam un Padomei.

4. Trīs mēnešu laikā pēc īstenošanas tehnisko standartu projekta saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par īstenošanas standartu projekta apstiprināšanu vai neapstiprināšanu. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi. Ņemot vērā Eiropas Savienības intereses, Komisija var apstiprināt standartu projektu daļēji vai ar grozījumiem.

Visos gadījumos, kad Komisija apstiprina īstenošanas tehnisko standartu, izdarot grozījumus Iestādes iesniegtajā īstenošanas tehniskā standarta projektā, Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

5. Komisija pieņem standartus, izmantojot regulas vai lēmumus, ko publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

8. pants

Pamatnostādnes un ieteikumi

1. Lai Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmā ieviestu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu uzraudzības praksi un nodrošinātu kopēju, vienveidīgu un konsekventu **Eiropas Savienības** tiesību aktu piemērošanu, Iestāde pieņem pamatnostādnes un ieteikumus, kas adresēti **kompetentajām** iestādēm vai finanšu iestādēm.

1.a Iestāde attiecīgā gadījumā organizē pamatnostādņu un ieteikumu atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus. Iestāde attiecīgos gadījumos arī prasa atzinumu vai konsultāciju 22. pantā minētajām ieinteresēto personu grupām. Šādas konsultācijas, viedokļu izvērtēšana un ieteikumu sniegšana ir samērīgas ar pamatnostādnes vai ieteikuma darbības jomu, veidu un ietekmi.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. **Kompetentās iestādes un finanšu iestādes** dara visu iespējamo, lai ievērotu šādas pamatnostādnes un ieteikumus. **Divu mēnešu laikā kopš pamatnostādņu vai ieteikumu izdošanas katra kompetentā iestāde apstiprina, ka tā plāno ievērot šīs pamatnostādnes un ieteikumus. Ja kompetentā iestāde nolemj attiecīgo pamatnostādni vai ieteikumu neievērot, tā šo lēmumu paziņo Iestādei, minot iemeslus. Iestāde šos iemeslus publisko.**

Ja kompetentā iestāde nepiemēro pamatnostādnes vai ieteikumus, Iestāde šo nepiemērošanu publisko.

Katru gadījumu izvērtējot atsevišķi, Iestāde var pieņemt lēmumu šos kompetentās iestādes minētos pamatnostādnes vai ieteikuma nepiemērošanas iemeslus publiskot. Pirms publiskošanas kompetentā iestāde saņem attiecīgu paziņojumu.

Ja to pieprasa pamatnostādne vai ieteikums, finanšu iestādes katru gadu sniedz skaidru un sīki izstrādātu ziņojumu par to, vai tie ievēro pamatnostādni vai ieteikumu.

2.a Šīs regulas 28. panta 4.a punkta minētajā pārskatā Iestāde informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par izdotajām pamatnostādņēm un ieteikumiem, norādot, kura kompetentā iestāde tos nav ievērojusi, un ieskicējot, kā tiek plānots nodrošināt, ka turpmāk tā Iestādes pamatnostādnes un ieteikumus ievēros.

9. pants

Savienības tiesību aktu pārkāpums

1. Ja kompetentā iestāde **nav piemērojusi** vai ir piemērojusi **lēģislatīvos aktus**, kas minēti 1. panta 2. punktā **ītā, ka tiek pārkāpti Savienības tiesību akti, tostarp regulatīvie tehniskie un īstenošanas tehniskie standarti, kas izstrādāti saskaņā ar 7. un 7.e pantu**, jo īpaši nenodrošinot to, ka finanšu iestāde ievēro minētajos tiesību aktos noteiktās prasības, Iestādei ir tiesības izmantot šā panta 2., 3. un 6. punktā noteiktās pilnvaras.

2. Pēc vienas vai vairāku kompetento iestāžu, Komisijas, **Eiropas Parlamenta, Padomes, vai ieinteresēto personu grupu** pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas un pēc iesaistītās kompetentās iestādes informēšanas Iestāde var izmeklēt **gadījumus, kad, iespējams, pārkāpti vai nav piemēroti Savienības tiesību akti.**

2.a Neskarot 20. pantā noteiktās pilnvaras, **kompetentā iestāde** nekavējoties sniedz Iestādei visu informāciju, ko Iestāde uzskata par nepieciešamu izmeklēšanas veikšanai.

3. Ne vēlāk kā divu mēnešu laikā pēc izmeklēšanas sākšanas Iestāde var sniegt iesaistītajai **kompetentajai iestādei ieteikumu, norādot pasākumus, kas veicami, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.**

3.a Desmit darbdienu laikā pēc ieteikuma saņemšanas **kompetentā iestāde** informē Iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai plāno veikt, lai nodrošinātu atbilstību **Savienības tiesību aktiem.**

4. Ja viena mēneša laikā pēc Iestādes ieteikuma saņemšanas **kompetentā iestāde** nenodrošina atbilstību **Savienības tiesību aktiem**, Komisija, pamatojoties uz Iestādes sniegto informāciju, vai pēc savas iniciatīvas **var sniegt oficiālu atzinumu**, pieprasot **kompetentajai iestādei veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Eiropas Savienības tiesību aktiem. Komisijas oficiālajā atzinumā ņem vērā Iestādes ieteikumu.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Komisija **sniedz šādu oficiālu atzinumu** ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā pēc ieteikuma pieņemšanas. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi.

■

Iestāde un **kompetentās** iestādes sniedz Komisijai visu nepieciešamo informāciju.

5. **Kompetentā** iestāde desmit darbdienu laikā pēc 4. punktā minētā **oficiālā atzinuma** saņemšanas informē Komisiju un Iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai plāno veikt, lai izpildītu Komisijas **oficiālo atzinumu**.

6. Neskarot **LESD 258. pantā** noteiktās Komisijas pilnvaras, ja **kompetentā** iestāde noteiktajā termiņā nepilda šā panta 4. punktā minēto **oficiālo atzinumu** un ja savlaicīgi ir jānovērš ■ neizpilde, lai saglabātu vai atjaunotu neitrālus konkurences apstākļus tirgū vai nodrošinātu finanšu sistēmas pienācīgu darbību un integritāti, gadījumos, kad 1. panta 2. punktā minēto **legislatīvo** aktu attiecīgās prasības ir tieši piemērojamas finanšu iestādēm, Iestāde **saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem legislatīvajiem aktiem** var pieņemt atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tas izpildītu pienākumus saskaņā ar **Savienības** tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

Iestādes lēmums atbilst Komisijas **oficiālajam atzinumam, kas izdots** saskaņā ar 4. punktu.

7. Saskaņā ar 6. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz **kompetento** iestāžu iepriekš pieņemtajiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Veicot pasākumus saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 4. punktu sniegts oficiāls atzinums vai saskaņā ar 6. punktu pieņemts lēmums, kompetentās iestādes ievēro attiecīgi vai nu šādu oficiālu atzinumu, vai lēmumu.

7.a Šīs regulas 28. panta 4.a punktā minētajā pārskatā Iestāde norāda, kuras kompetentās iestādes un finanšu iestādes nav ievērojušas 4. un 6. punktā minētos lēmumus.

10. pants

Rīcība ārkārtas situācijās

1. Tādu nelabvēlīgu notikumu gadījumā, kas var būtiski apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai **Eiropas Savienības** finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, **Iestāde aktīvi veicina un vajadzības gadījumā saskaņo visus pasākumus, ko veic attiecīgās dalībvalstu kompetentās uzraudzības iestādes.**

Lai pildītu starpnieka un koordinatora pienākumus, Iestādei jāsaņem informācija par visiem attiecīgajiem attīstības virzieniem, tā jāielūdz piedalīties novērotāja statusā jebkurās dalībvalstu attiecīgo kompetento uzraudzības iestāžu sanāksmēs.

1.a Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc Eiropas Parlamenta, Padomes, ESRK vai Iestādes pieprasījuma var pieņemt Iestādei adresētu lēmumu, šīs regulas vajadzībām nosakot ārkārtas situācijas esību. Komisija ik pēc mēneša pārskata šo lēmumu un tiklīdz iespējams paziņo par ārkārtas situācijas pārtraukšanu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Ja Komisija nosaka ārkārtas situāciju, tā nekavējoties pienācīgi informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

2. Ja Komisija ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar **1.a punktu un ārkārtas apstākļos, kad valsts iestādēm ir jārīkojas saskaņoti, reaģējot uz negatīviem pavērsieniem, kas var nopietni apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Eiropas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti**, Iestāde var pieņemt atsevišķus lēmumus, pieprasot **kompetentajām** iestādēm veikt nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem **lēģislatīvajiem** aktiem, **lai risinātu šādus pavērsienus**, nodrošinot, ka finanšu iestādes un kompetentās iestādes izpilda minētajos tiesību aktos noteiktās prasības.

3. Neskarot Komisijas pilnvaras saskaņā ar **LESD 258. pantu**, ja **kompetentā** iestāde noteiktajā termiņā nepilda 2. punktā minēto Iestādes lēmumu, gadījumos, kad 1. panta 2. punktā minēto **lēģislatīvo** aktu attiecīgās prasības ir tieši piemērojamas finanšu iestādēm, Iestāde var pieņemt atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

4. Saskaņā ar 3. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz **kompetento** iestāžu iepriekš pieņemtajiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Kompetento iestāžu veiktie pasākumi saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 2. vai 3. punktu pieņemtie lēmumi, atbilst šiem lēmumiem.

11. pants

Strīdu izšķiršana starp **kompetentajām** iestādēm

1. Neskarot 9. pantā noteiktās pilnvaras, ja **kompetentā** iestāde nepiekrīt procedūrai vai citas **kompetentās** iestādes darbībai vai bezdarbībai jomās, kurās 1. panta 2. punktā noteiktie **lēģislatīvie** akti paredz vairāk nekā vienas dalībvalsts **kompetento** iestāžu sadarbību, koordināciju vai kopīga lēmuma pieņemšanu, Iestāde pēc **savas iniciatīvas vai** vienas vai vairāku iesaistīto kompetento iestāžu pieprasījuma **uzņemas iniciatīvu, palīdzot** iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar **2. līdz 4. punktā** noteikto procedūru.

2. Iestāde nosaka **kompetento** iestāžu samierināšanas termiņu, ņemot vērā 1. panta 2. punktā minētajos **lēģislatīvajos** aktos noteiktos attiecīgos laikposmus un jautājuma sarežģītību un steidzamību. **Šajā posmā Iestāde darbojas kā vidutājs.**

3. Ja samierināšanas posma beigās iesaistītās kompetentās iestādes nav panākušas vienošanos, Iestāde **saskaņā ar 29. panta 1. punkta trešajā daļā noteikto procedūru pieņem** lēmumu **izšķirt strīdu un pieprasīt** tām veikt īpašus pasākumus saskaņā **Savienības** tiesību aktiem, **nosakot, ka šī lēmuma izpilde attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir saistoša.**

4. Neskarot **LESD 258. pantā** noteiktās Komisijas pilnvaras, ja **kompetentā** iestāde nepilda Iestādes lēmumu un tādējādi nenodrošina finanšu iestādes atbilstību prasībām, kas tai ir tieši piemērojamas, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā noteiktajiem **lēģislatīvajiem** aktiem, Iestāde **pieņem** atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

4.a Saskaņā ar 4. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu. Kompetento iestāžu veiktie pasākumi saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 3. vai 4. punktu pieņemtie lēmumi, atbilst šiem lēmumiem.

4.b Šīs regulas 35. panta 2. punktā minētajā ziņojumā priekšsēdētājs norāda domstarpības, kas radušās kompetentajām iestādēm, panāktās vienošanās un lēmumus, kas pieņemti, lai šīs domstarpības novērstu.

11.a pants

Strīdu izšķiršana starp dažādu nozaru kompetentajām iestādēm

Apvienotā komiteja saskaņā ar 11. un 42. pantā noteikto procedūru, risina domstarpības, kas var rasties starp dažādu nozaru kompetentajām iestādēm, kas noteiktas šīs regulas, Regulas (ES) Nr. .../2010 [EVTI] un Regulas (ES) Nr. .../2010 [EBI] 2. panta 2. punktā.

12. pants

Uzraudzības iestāžu kolēģijas

1. Iestāde palīdz veicināt **un uzraudzīt** efektīvu, **konstruktīvu** un konsekventu uzraudzības iestāžu kolēģiju darbību, **kā minēts Direktīvā 2006/48/EK**, un veicina **Savienības** tiesību aktu saskaņotu piemērošanu kolēģijās. **Iestādes personāls var piedalīties jebkuros pasākumos, tostarp pārbaudēs uz vietas, kuras kopīgi veic divas vai vairākas kompetentās iestādes.**

2. Attiecīgā gadījumā iestāde **vada** uzraudzības iestāžu kolēģiju **darbu**. **Šim nolūkam** iestādi uzskata par "**kompetento iestādi**" attiecīgo tiesību aktu izpratnē. **Tā veic vismaz šādus pasākumus:**

a) apkopo visu būtisko informāciju un apmainās ar to parastās situācijās un ārkārtas situācijās, lai sekmētu uzraudzības iestāžu kolēģijas darbu un lai izveidotu un pārvaldītu centralizētu sistēmu, kas nodrošina šādas informācijas pieejamību kompetentajām iestādēm, kuras ir uzraudzības iestāžu kolēģiju locekles;

b) uzsāk un koordinē Savienības līmeņa spriedzes pārbaudes, lai novērtētu finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū, jo īpaši tiem, kas norādīti 12.b pantā, nodrošinot, lai attiecībā uz šādām pārbaudēm valstu līmenī tiktu piemērotas pēc iespējas konsekventākas metodes;

c) plāno un vada uzraudzības darbu gan parastās, gan ārkārtas situācijās, tostarp novērtējot riskus, kuriem finanšu iestādes ir vai varētu būt pakļautas, kā arī

d) pārrauga uzdevumus, ko veic kompetentās iestādes.

3.a Iestāde var izdot regulatīvos un īstenošanas standartus, pamatnostādnes un ieteikumus, kas tiek pieņemti saskaņā ar 7., 7.e un 8. pantu, lai saskaņotu uzraudzības darbības un labāko praksi, ko pieņēmušas uzraudzības iestāžu kolēģijas. Lai nodrošinātu visu kolēģiju kopīgu darbību, iestādes apstiprina katras kolēģijas darbības kārtību, kas izklāstīta rakstiski.

3.b Pildot juridiski saistošo vidutāja pienākumu, iestādei saskaņā ar 11. pantā noteikto procedūru jāizšķir dalībvalstu kompetento iestāžu strīdi. Ja attiecīgā uzraudzības iestāžu kolēģija nespēj panākt vienošanos, iestāde var pieņemt lēmumus par uzraudzību, kas būtu tieši piemērojami attiecīgajai iestādei.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

12.a pants

Vispārējie noteikumi

1. Iestāde sevišķu uzmanību pievērš finanšu pakalpojumu pārtraukuma riskiem un to risināšanai, proti, riskam, i) kuru rada finanšu sistēmas vai tās daļu novājināšanās un ii) kurš potenciāli var būtiski negatīvi ietekmēt iekšējo tirgu un reālo ekonomiku (sistēmiskais risks). Visu veidu finanšu starpnieki, tirgi un infrastruktūra var zināmā mērā atstāt sistemātisku ietekmi.
2. Iestāde sadarbībā ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju izstrādā vienotu kvantitatīvu un kvalitatīvu rādītāju kopumu (risku paneli), kurš veidos pamatu 12.b pantā minēto pārrobežu iestāžu uzraudzības novērtējumam. Šo novērtējumu regulāri pārskata, ņemot vērā iestādes riska profila materiālās izmaiņas. Uzraudzības iestāžu novērtējums iestādei ir būtisks elements lēmuma pieņemšanā attiecībā uz grūtībās nonākušas iestādes tiešu uzraudzību vai intervenci.
3. Neskarot 1. panta 2. punktā minētos leģislatīvos aktus, Iestāde vajadzības gadījumā ierosina papildu regulatīvo un īstenošanas standartu projektu, kā arī pamatnostādnes un ieteikumus 12.b pantā minētajām iestādēm.
4. Iestāde veic to pārrobežu iestāžu uzraudzību, kuras var radīt sistēmisku risku, kā noteikts 12.b pantā. Šādos gadījumos Iestāde darbojas, izmantojot kompetento iestāžu starpniecību.
5. Iestāde izveido Noregulējuma vienību, kuru pilnvaro īstenot skaidri definētu krīzes pārvaldību un atrisināšanu, sākot no agrīnas intervences un turpinot līdz noregulējumam un maksātspējas procesam, un kura vada šādas procedūras.

12.b pants

Tādu pārrobežu iestāžu noteikšana, kas var radīt sistēmisku risku

1. Uzraudzības padome pēc apspriešanās ar ESRK var saskaņā ar 29. panta 1. punktā paredzēto procedūru noteikt pārrobežu iestādes, kurām ir jānosaka tieša Iestādes uzraudzība vai kuras jānodod Noregulējuma vienības pārziņā, kā minēts 12.c pantā, tāpēc ka tās var radīt sistēmisku risku.
2. Kritēriji šādu finanšu iestāžu noteikšanai ir atbilstīgi Finanšu stabilitātes padomes (FSP), SVF un Starptautisko norēķinu bankas (SNB) ieviestajiem kritērijiem.

12.c pants

Noregulējuma vienība

1. Noregulējuma vienība saglabā finanšu stabilitāti un ierobežo 12.b pantā norādīto grūtībās nonākušo iestāžu izraisītu domino efektu attiecībā uz pārējo sistēmu vai uz ekonomiku kopumā, kā arī samazina nodokļu maksātāju izmaksas, ievērojot proporcionalitātes principu, kreditoru hierarhiju un garantējot vienlīdzīgu attieksmi pārrobežu gadījumos.
2. Noregulējuma vienībai ir pilnvaras veikt 1. pantā noteiktos uzdevumus, lai panāktu finanšu grūtību skarto iestāžu atveseļošanu vai izlemtu par dzīvotnespējīgu iestāžu likvidāciju (kas ir būtiski morālā kaitējuma novēršanai). Cita starpā, tā varētu prasīt veikt pielāgojumus saistībā ar kapitālu vai likviditāti, pielāgot uzņēmējdarbības kombināciju, uzlabot procesus, iecelt vai mainīt vadītājus, ieteikt garantijas, aizdevumus un likviditātes palīdzību, veikt pilnīgu vai daļēju pārdošanu, izveidot labo un slikto banku vai pagaidu banku ("bridge bank"), mazināt parādus, izdotot akcijas (ar attiecīgām diskonta likmēm), vai iestādi uz laiku nacionalizēt.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. Noregulējuma vienībā ietilpst Iestādes Uzraudzības padomes iecelti eksperti, kuriem ir zināšanas un pieredze finanšu iestāžu pārstrukturēšanā, glābšanā un likvidācijā.

12.d pants

Eiropas Valstu Apdrošināšanas garantiju shēmu sistēma

1. Iestāde atbalsta Eiropas Valstu apdrošināšanas garantiju sistēmu izveidošanu, rīkojoties saskaņā ar pilnvarām, kuras tai piešķirtas ar šo regulu, lai nodrošinātu ka valstu apdrošināšanas garantiju sistēmas saņem pienācīgu finansējumu no attiecīgām finanšu iestādēm, tostarp tām finanšu iestādēm, kas strādā un pieņem noguldījumus Savienībā, bet kuru mītne ir citā dalībvalstī vai ārpus Savienības, un tās spēj nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību visiem apdrošinājuma ņēmējiem visā Savienībā saskaņotā sistēmā.

2. 8. pants par Iestādes pilnvarām pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus attiecas arī uz apdrošināšanas kompensāciju sistēmām.

3. Komisija var pieņemt regulatīvos un īstenošanas tehniskos standartus, kā tas noteikts leģislatīvajos aktos, kas minēti 1. panta 2. punktā, saskaņā ar procedūru, kas noteikta šīs regulas 7. līdz 7.d pantā.

12.e pants

Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju stabilitātes fonds

1. Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju stabilitātes fondu (Stabilitātes fonds) izveido, lai stiprinātu finanšu sistēmas izmaksu internalizāciju, tostarp fiskālo izmaksu pilnīgu atgūšanu, kā arī lai palīdzētu pārvarēt krīzi grūtībās nonākušajām pārrobežu finanšu iestādēm. Finanšu iestādēm, kuras darbojas tikai vienā dalībvalstī, ir iespēja pievienoties fondam. Stabilitātes fonds pieņem atbilstīgus pasākumus, lai novērstu to, ka atbalsta pieejamība rada morālo kaitējumu.

2. Stabilitātes fonda darbību finansē no visu 12.b pantā norādīto finanšu iestāžu tiešajām iemaksām. Šīs iemaksas ir proporcionālas riska līmenim un katras iestādes sistēmiskā riska īpatsvaram, kā arī kopējā riska līmeņa variācijām laika gaitā, kā norāda riska panelis. Nosakot iemaksu apjomu, ņem vērā plašākus ekonomiskus nosacījumus un to, ka finanšu iestādēm ir nepieciešams saglabāt kapitālu citu regulatīvu un uzņēmējdarbības prasību izpildei.

3. Stabilitātes fondu vada Valde, ko uz pieciem gadiem ieceļ Iestāde. Valdes locekļus izvēlas no valstu iestāžu ieteikto darbinieku vidus. Stabilitātes fonds izveido arī Konsultatīvo padomi, kurā apvienotas Fondā iesaistījušās finanšu iestādes bez balsstiesībām. Stabilitātes fonda valde var ierosināt Iestādei uzticēt Stabilitātes fonda likviditātes pārvaldību iestādēm ar labu reputāciju (piemēram, EIB), šos finanšu līdzekļus iegulda drošos un likvīdos instrumentos.

4. Ja grūtību pārvarēšanai nepietiek ar uzkrātajiem līdzekļiem no finanšu iestāžu iemaksām, Stabilitātes fonds var palielināt savus līdzekļus, izmantojot obligāciju emisiju vai citus finanšu mehānismus.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

13. pants

Uzdevumu un pienākumu deleģēšana

1. **Kompetentās** iestādes **ī**, ar deleģēto piekrišanu, var deleģēt uzdevumus un pienākumus **Iestādei vai** citai **kompetentai** iestādei, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus. **Dalībvalstis var izstrādāt īpašus pienākumu deleģēšanas mehānismus, kuri ir jāievēro vēl pirms to kompetentās iestādes noslēdz šādus nolīgumus, kā arī var ierobežot deleģējamo pienākumu jomu, attiecinot deleģējumu tikai uz tādiem uzdevumiem un pienākumiem, kas ir vajadzīgi konstruktīvai pārrobežu finanšu iestāžu vai grupu uzraudzībai.**

2. Iestāde **stimulē un** veicina uzdevumu un pienākumu deleģēšanu **kompetento** iestāžu vidū, nosakot tos uzdevumus un pienākumus, ko var deleģēt vai kopīgi izpildīt, un veicinot labāko praksi.

2.a Pienākumu deleģēšanu veic, pārdalot 1. panta 2. punktā minēto leģislatīvo aktu kompetences. Uz procedūru, izpildi, kā arī administratīvo un juridisko uzraudzību saistībā ar deleģētajiem pienākumiem attiecas deleģējošās iestādes tiesību akti.

3. **Kompetentās** iestādes informē Iestādi par deleģēšanas nolīgumiem, kurus tās plāno slēgt. Tās slēdz nolīgumus ne ātrāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad informējušas Iestādi.

Viena mēneša laikā pēc informācijas saņemšanas Iestāde var sniegt atzinumu par paredzēto nolīgumu.

Iestāde atbilstīgi publicē visus **kompetento** iestāžu noslēgtos deleģēšanas nolīgumus, lai pienācīgi informētu visas iesaistītās personas.

14. pants

Kopējā uzraudzības kultūra

1. Iestāde aktīvi piedalās kopējas Eiropas uzraudzības kultūras un konsekventas uzraudzības prakses veidošanā un vienotu procedūru un konsekventu pieeju nodrošināšanā **Eiropas Savienībā** un veic vismaz šādus pasākumus:

- a) sniedz atzinumus **kompetentajām** iestādēm;
- b) veicina efektīvu divpusēju un daudzpusēju informācijas apmaiņu starp **kompetentajām** iestādēm, pilnībā ievērojot piemērojamos konfidencialitātes un datu aizsardzības noteikumus, kas noteikti attiecīgajos **Eiropas Savienības** tiesību aktos;
- c) sekmē kvalitatīvu un vienotu uzraudzības standartu, tostarp ziņojumu iesniegšanas standartu izstrādi, **kā arī starptautisko grāmatvedības standartu izstrādi saskaņā ar 1. panta 2.a punktu;**
- d) pārskata Komisijas pieņemto attiecīgo **regulatīvo tehnisko un īstenošanas** tehnisko standartu, Iestādes sniegto pamatnostādņu un ieteikumu piemērošanu un vajadzības gadījumā ierosina grozījumus;
- e) izveido nozares un starpnozaru mācību programmas, veicina personāla apmaiņu un mudina **kompetentās** iestādes intensīvāk izmantot darbinieku pārcelšanas sistēmas un citus risinājumus.

2. Attiecīgā gadījumā Iestāde var izstrādāt jaunus praktiskus un konverģences instrumentus, lai veicinātu kopēju uzraudzības pieeju un praksi.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

15. pants

Kompetento iestāžu salīdzinošā novērtēšana

1. Iestāde periodiski **organizē un veic kompetento** iestāžu īstenoto pasākumu daļēju vai pilnīgu salīdzinošās novērtēšanas analīzi, lai uzlabotu uzraudzības rezultātu konsekvensi. Šajā nolūkā Iestāde izstrādā metodes, kas nodrošina pārskatīto iestāžu objektīvu novērtēšanu un salīdzināšanu. **Veicot salīdzinošos novērtējumus, ņem vērā dotajā brīdī pieejamo informāciju un jau veiktos vērtējumus par attiecīgo kompetento iestādi.**

2. Veicot salīdzinošo novērtēšanu, cita starpā tiek novērtēti šādi aspekti:

- a) **kompetentās** iestādes **resursu un pārvaldības** pasākumu **■**, jo īpaši attiecībā uz **7. un 7.e pantā minēto regulatīvo tehnisko un īstenošanas tehnisko standartu** un 1. panta 2. punktā minēto **lēģislatīvo** aktu efektīvu piemērošanu un spēju reaģēt uz tirgus norisēm;
- b) panāktais konverģences līmenis attiecībā uz **Savienības** tiesību aktu un uzraudzības prakses, tostarp saskaņā ar 7. un 8. pantu pieņemto **regulatīvo tehnisko un īstenošanas** tehnisko standartu, pamatnostādņu un ieteikumu, piemērošanu un uzraudzības prakses nodrošinātais **Savienības** tiesību aktos noteikto mērķu sasniegšanas līmenis;
- c) atsevišķu **kompetento** iestāžu izstrādāta laba prakse, kuru būtu lietderīgi pieņemt citām **kompetentajām** iestādēm;
- d) **efektivitāte un konverģences līmenis, kas panākts attiecībā uz to noteikumu piemērošanu, kas pieņemti Savienības tiesību aktu īstenošanai, tostarp attiecībā uz administratīvajiem pasākumiem un sankcijām, kas vērstas pret personām, kuras atbildīgas par to, ka noteikumi nav tikuši pildīti.**

3. Pamatojoties uz salīdzinošo novērtēšanu, Iestāde **saskaņā ar 8. pantu** var sniegt **pamatnostādnes** un ieteikumus **■ kompetentajām** iestādēm. **Iestāde, izstrādājot regulatīvo tehnisko vai īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar 7. līdz 7.e pantu, ņem vērā salīdzinošās novērtēšanas rezultātus. Kompetentās iestādes cenšas ievērot Iestādes sniegtos padomus. Ja kompetentā iestāde neievēro padomus, tā paziņo Iestādei par iemesliem.**

Iestāde publisko salīdzinošās novērtēšanas gaitā atklātos labākās prakses piemērus. Turklāt visus pārējos salīdzinošo novērtējumu rezultātus var publiskot, ja ir saņemta tās kompetentās iestādes piekrišana, par kuru ir veikts attiecīgais salīdzinošais novērtējums.

16. pants

Koordinācijas funkcija

1. Iestāde īsteno vispārīgu **kompetento** iestāžu koordināciju, tostarp situācijās, kad nelabvēlīgi notikumi var apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai finanšu sistēmas stabilitāti **Eiropas Savienībā**.

2. Iestāde veicina saskaņotu **Eiropas Savienības** rīcību, cita starpā:

- (1) veicinot informācijas apmaiņu starp **kompetentajām** iestādēm;
- (2) nosakot informācijas jomu un, **ja iespējams un vajadzīgs**, izvērtējot tādas informācijas uzticamību, kurai būtu jābūt pieejamai visām iesaistītajām **kompetentajām** iestādēm;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (3) neskarot 11. panta noteikumus, pēc **kompetento** iestāžu pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas, veicot **nesaistošas** starpnieka funkciju;
- (4) nekavējoties informējot ESRK par visām iespējamām ārkārtas situācijām;
- (4.a) pieņemot jebkādus pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu attiecīgo kompetento iestāžu darbības koordināciju, ja parādās tendences, kas var apdraudēt finanšu tirgus darbību.**
- (4.b) centralizējot informāciju, kas saņemta no kompetentajām iestādēm saskaņā ar 12. un 20. pantu, sakarā ar regulatīvo ziņošanas pienākumu, kas noteikts iestādēm, kuras darbojas vairāk nekā vienā dalībvalstī. Iestāde dalās šajā informācijā ar citām attiecīgām kompetentajām iestādēm.**

17. pants

Tirgus norišu novērtējums

1. Iestāde uzrauga un novērtē tirgus norises, kuras attiecas uz tās kompetences jomu, un vajadzības gadījumā informē Eiropas **uzraudzības** iestādi (**Eiropas Banku iestādi**), Eiropas **uzraudzības** iestādi (**Vērtspapīru un finanšu tirgu iestādi**), ESRK, Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par attiecīgajām mikrouzraudzības tendencēm, iespējamām riskiem un apdraudējumiem. **Iestāde novērtējumos ietver to tirgu ekonomisko analīzi, kuros darbojas finanšu iestādes, un iespējamo tirgus norišu ietekmes uz tām novērtējumu.**

1.a Iestāde, sadarbojoties ar ESRK, uzsāk veikt un koordinē **Eiropas Savienības** mēroga novērtējumus par finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū. Šajā nolūkā Iestāde piemērošanai **kompetentajās** iestādēs izstrādā:

- a) vienotas metodes, kas ļauj novērtēt ekonomikas attīstības scenāriju ietekmi uz iestādes finansiālo stāvokli;
- b) vienotas pieejas minēto finanšu iestāžu noturības novērtējumu rezultātu paziņošanai;

ba) vienotas metodes, ar kurām novērtē konkrētu produktu vai izplatīšanas procesu ietekmi uz iestādes finansiālo stāvokli, kā arī uz apdrošināšanas ņēmējiem, saņēmējiem un patērētāju informēšanu.

2. Neskarot Regulā (ES) Nr. .../2010 [ESRK] noteiktos ESRK uzdevumus, Iestāde ne retāk kā vienu reizi gadā un, vajadzības gadījumā, biežāk sniedz tās kompetences jomā esošo tendenču, iespējamo risku un apdraudējumu novērtējumus Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un ESRK.

Šajos novērtējumos Iestāde ietver būtiskāko risku un apdraudējumu klasifikāciju un attiecīgā gadījumā iesaka preventīvus vai korektīvus pasākumus.

3. Cieši sadarbojoties ar Eiropas **Uzraudzības** iestādi (**Eiropas Banku iestādi**) un Eiropas **Uzraudzības** iestādi (**Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi**), ar **Apvienotās komitejas starpniecību** Iestāde nodrošina pietiekamu starpnozaru tendenču, risku un apdraudējumu pārskatu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

18. pants

Starptautiskās attiecības

1. Neskarot **Eiropas Savienības** iestāžu **un dalībvalstu** kompetences jomas, Iestāde var veidot attiecības **un** slēgt administratīvas nolīgumus ar **uzraudzības iestādēm**, starptautiskām organizācijām un trešo valstu iestādēm. **Šie pasākumi nerada juridiskus pienākumus Eiropas Savienībai un dalībvalstīm, kā arī tie neliedz dalībvalstīm un to kompetentajām iestādēm slēgt divpusējas vai daudzpusējas vienošanās ar trešām valstīm.**

2. Iestāde palīdz sagatavot lēmumus par līdzvērtības jautājumiem attiecībā uz trešo valstu uzraudzības režīmiem saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem **legislatīvajiem** aktiem.

3. **Pārskatā, kas minēts 28. panta 4.a punktā, Iestāde norāda administratīvos nolīgumus un lēmumus par atbilstību, par kuriem panākta vienošanās ar starptautiskām organizācijām vai trešo valstu valdību administrācijām, kā arī sniegto palīdzību, sagatavojot lēmumus par atbilstību.**

19. pants

Citi uzdevumi

1. Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas Iestāde var sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par visiem ar tās kompetences jomu saistītajiem jautājumiem.

1.a Ja Iestāde neiesniedz regulatīvā tehniskā vai īstenošanas tehniskā standarta projektu termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos legislatīvajos aktos, vai termiņš nav bijis noteikts, Komisija var pieprasīt šādu projektu un noteikt termiņu tā iesniegšanai.

Komisija, ņemot vērā jautājuma steidzamību, var pieprasīt, ka regulatīvā tehniskā vai īstenošanas tehniskā standarta projekts tiek iesniegts pirms termiņa, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos legislatīvajos aktos. Šādos gadījumos Komisija sniedz attiecīgu pamatojumu.

2. Attiecībā uz **to** apvienošanās un pārņemšanas darījumu novērtējumiem, **uz kuriem attiecas Direktīvas 2009/138/EK darbības joma un kuri saskaņā ar minēto direktīvu ir jāapspriež divu vai vairāku dalībvalstu kompetentajām iestādēm**, Iestāde **■**, pamatojoties uz jebkuras **iesaistītās kompetentās** iestādes iesniegumu, var pieņemt un publicēt atzinumu par uzraudzības novērtējumu. **Atzinumu pieņem nekavējoties un jebkurā gadījumā pirms novērtējuma perioda beigām saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK.** Piemēro 20. pantu **tām jomām, par kurām Iestāde var pieņemt atzinumu.**

20. pants

Informācijas apkopošana

1. Pēc Iestādes pieprasījuma **dalībvalstu kompetentās** iestādes **■** sniedz Iestādei visu nepieciešamo informāciju, lai tā varētu veikt šajā regulā noteiktos pienākumus, **ja adresātam ir likumīga piekļuve attiecīgajiem datiem un ja informācijas pieprasījums ir samērīgs ar konkrētā pienākuma raksturu.**

1.a Iestāde var arī pieprasīt, lai informācija tiktu sniegta regulāri. **Šajos pieprasījumos iespēju robežās izmanto vienotu ziņojumu formātu.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

1.b Pēc dalībvalsts kompetentās iestādes pamatota pieprasījuma Iestāde var sniegt visu vajadzīgo informāciju, lai kompetentā iestāde varētu veikt savus pienākumus, saskaņā ar dienesta noslēpumu ievērošanas pienākumu, kas noteikts nozaru tiesību aktos un 56. pantā.

1.c Pirms informācijas pieprasīšanas saskaņā ar šo pantu, un lai izvairītos no ziņošanas pienākuma dublēšanās, Iestāde vispirms ņem vērā visu attiecīgo esošo statistiku, ko sagatavojusi, izplatījusi un izstrādājusi Eiropas Statistikas sistēma un Eiropas Centrālo banku sistēma.

2. Ja informācija nav pieejama vai kompetentās iestādes ■ to nesniedz laikus, Iestāde var adresēt pilnīgi dibinātu un pamatotu pieprasījumu citām uzraudzības iestādēm, Finanšu ministrijai, kuras rīcībā ir uzraudzības informācija, attiecīgās dalībvalsts centrālajai bankai vai statistikas birojam.

2.a Ja informācija nav pieejama vai tā nav laikus sniegta saskaņā ar 1. un 2. punktu, Iestāde var nosūtīt pienācīgi pamatotu un argumentētu pieprasījumu tieši attiecīgajām finanšu iestādēm. Pamatotajā pieprasījumā paskaidro, kādēļ ir vajadzīgi dati par katru attiecīgo finanšu iestādi.

Iestāde informē iesaistītās kompetentās iestādes par pieprasījumiem saskaņā ar 2. un 2.a punktu.

Pēc Iestādes pieprasījuma kompetentās iestādes ■ palīdz Iestādei iegūt šādu informāciju.

3. Iestāde var izmantot ■ saskaņā ar šo pantu saņemto konfidenciālo informāciju tikai, lai nodrošinātu šajā regulā noteikto pienākumu izpildi.

21. pants

Attiecības ar ESRK

1. ■ Iestāde **cieši un regulāri** sadarbojas ar ESRK.

2. Tā regulāri sniedz ESRK jaunāko informāciju, kas tai nepieciešama noteikto uzdevumu izpildei. Visu ESRK uzdevumu izpildei nepieciešamo informāciju, kas netiek sniegta pārskata vai apkopojuma veidā, Iestāde, pamatojoties uz motivētu pieprasījumu, nekavējoties sniedz ESRK saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [ESRK] [15.] pantu. **Iestādes rīcībā, sadarbojoties ar ESRK, ir atbilstīgas iekšējās procedūras konfidenciālas informācijas nosūtīšanai, jo īpaši attiecībā uz atsevišķām finanšu iestādēm.**

3. Saskaņā ar 4. un 5. punktu Iestāde nodrošina pienācīgus pasākumus attiecībā uz Regulas (ES) Nr. .../2010 [ESRK] [16.] pantā minēto ESRK brīdinājumiem un ieteikumiem.

4. Saņemot Iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu, Iestāde nekavējoties sasauc Uzraudzības padomes sanāksmi un novērtē šāda brīdinājuma vai ieteikuma ietekmi uz tās uzdevumu izpildi.

Pamatojoties uz atbilstīgu lēmumu pieņemšanas procedūru, tā pieņem lēmumu par **jebkādiem** veicamajiem pasākumiem, atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas ar šo regulu, lai risinātu brīdinājumos un ieteikumos minētos jautājumus.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Ja iestāde nerīkojas saskaņā ar ieteikumu, tā paskaidro **Eiropas Parlamentam, Padomei un** ESRK savas rīcības iemeslus.

5. Saņemot **kompetentajai** iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu, Iestāde attiecīgā gadījumā izmanto pilnvaras, kas tai piešķirtas ar šo regulu, lai nodrošinātu savlaicīgu izpildi.

Ja ieteikuma saņēmējs nevēlas ievērot ESRK ieteikumu, tas informē Uzraudzības padomi un apspriežas ar to par šādas rīcības iemesliem.

Informējot **Padomi un** ESRK saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [ESRK] [17.] pantu, **kompetentā iestāde** pienācīgi ņem vērā Uzraudzības padomes viedokli.

6. Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus, Iestāde maksimāli ņem vērā ESRK brīdinājumus un ieteikumus.

22. pants

Apdrošināšanas **un** pārpadrošināšanas **nozares ieinteresēto personu grupa** un **Fondēto** pensiju nozares ieinteresēto personu grupa

1. Lai **veicinātu** apspriešanos ar ieinteresētajām personām jomās, kuras ir saistītas ar Iestādes uzdevumiem, tiek izveidota Apdrošināšanas **un** pārpadrošināšanas **nozares ieinteresēto personu grupa** un **Fondēto** pensiju nozares ieinteresēto personu grupa ("**ieinteresēto personu grupas**"). **Ar ieinteresēto personu grupām apspriežas par pasākumiem, kas veicami saskaņā ar 7. pantu attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem un īstenošanas tehniskajiem standartiem, un tādā mērā, ka tas neskar atsevišķas finanšu iestādes, arī par 8. panta jautājumiem attiecībā uz pamatnostādņem un ieteikumiem. Ja pasākumi jāveic nekavējoties un apspriešanās nav iespējama, ieinteresēto personu grupām informāciju sniedz, tiklīdz tas ir iespējams.**

Ieinteresēto personu grupas tiekas ne retāk kā četras reizes gadā vienā laikā un vietā un informē vienu otru par jautājumiem, kurus tās ir apspriedušas atsevišķi.

Vienas ieinteresēto personas grupas locekļi var būt arī otras grupas locekļi.

2. Apdrošināšanas **un** pārpadrošināšanas **nozares ieinteresēto personu grupā** ir 30 locekļi, kuri proporcionāli pārstāv **apdrošināšanas un pārpadrošināšanas uzņēmumus un apdrošināšanas starpniecības uzņēmumus, kas darbojas Savienībā** un pensiju fondus, to darbiniekus, kā arī patērētājus un apdrošināšanas, pārpadrošināšanas **pakalpojumu lietotājus un MVU pārstāvjus. Ne mazāk kā 5 locekļi ir neatkarīgi vadošo akadēmisko aprindu pārstāvji. Desmit locekļi pārstāv finanšu iestādes, un trīs no tiem pārstāv kooperatīvos un savstarpējos apdrošinātājus vai pārpadrošinātājus.**

2a. **Fondēto pensiju nozares ieinteresēto personu grupā** ir 30 locekļi, kuri proporcionāli pārstāv **papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas, kas darbojas Savienībā, to darbinieku pārstāvjus, kā arī patērētājus, fondēto pensiju pakalpojumu lietotājus un MVU pārstāvjus. Ne mazāk kā 5 locekļi ir neatkarīgi vadošo akadēmisko aprindu pārstāvji. Desmit locekļi pārstāv finanšu iestādes.**

3. **Ieinteresēto personu grupu locekļus** ieceļ Iestādes Uzraudzības padome, pamatojoties uz attiecīgo ieinteresēto personu ierosinājumiem. Pieņemot lēmumu, Uzraudzības padome pēc iespējas nodrošina atbilstīgu **ģeogrāfisko un dzimumu** līdzsvaru un ieinteresēto personu pārstāvību **Eiropas Savienībā.**

Pieņemot lēmumu, Uzraudzības padome nodrošina, ka visi locekļi, kuri nepārstāv profesionālus tirgus dalībniekus vai to darbiniekus, dara zināmus visus iespējamus interešu konfliktus.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3.a Iestāde **sniedz visu nepieciešamo informāciju un** nodrošina ieinteresēto personu **grupām** pienācīgu sekretariāta atbalstu. **Tiem ieinteresēto personu grupu locekļiem, kuri pārstāv bezpeļņas organizācijas, nosaka pienācīgu ceļa izdevumu kompensāciju. Par tehniskiem jautājumiem Grupas var izveidot darba grupas.**

4. **I** ieinteresēto personu **grupu** locekļu pilnvaru termiņš ir divarpus gadi, pēc kura beigām tiek organizēta jauna atlases procedūra.

Grupas locekļus var iecelt atkārtoti divus termiņus pēc kārtas.

5. **I** ieinteresēto personu **grupas** var sniegt atzinumus un konsultācijas Iestādei par visiem jautājumiem saistībā ar Iestādes uzdevumiem, **īpašu uzmanību pievēršot uzdevumiem, kas noteikti 7. līdz 7.e, 8., 14., 15. un 17. pantā.**

6. **I** ieinteresēto personu **grupas** pieņem savu reglamentu **ar balsu vairākumu, par ko vienojas divas trešdaļas locekļu.**

7. Iestāde publicē **I** ieinteresēto personu **grupu** atzinumus, ieteikumus un apspriežu rezultātus.

23. pants

Aizsargpasākumi

1. Ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar 10. panta 2. punktu vai 11. pantu **pieņemts** lēmums **tieši un būtiski** skar tās fiskālos pienākumus, tā **desmit darba dienu laikā pēc Iestādes lēmuma paziņošanas kompetentajai iestādei informē Iestādi, Komisiju un Eiropas Parlamentu. Paziņojumā dalībvalsts sniedz pamatojumu un ietekmes novērtējumu, norādot, cik lielā mērā lēmums skar tās fiskālos pienākumus.**

2. **Viena mēneša laikā pēc dalībvalsts paziņojuma saņemšanas Iestāde informē dalībvalsti par tās lēmuma spēkā esību vai grozīšanu, vai atcelšanu.**

3. **Ja Iestāde nosaka, ka tās lēmums paliek spēkā vai ja tā maina savu lēmumu, Padome pieņem lēmumu par to, vai Iestādes lēmums paliek spēkā vai tiek atcelts. Lēmumu par Iestādes lēmuma palikšanu spēkā pieņem ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Lēmumu par Iestādes lēmuma atcelšanu pieņem ar tās locekļu kvalificētu balsu vairākumu. Nevienā no šiem gadījumiem netiek ņemts vērā attiecīgo dalībvalstu balsojums.**

3a. Ja Padome **nepieņem lēmumu desmit darba dienu laikā attiecībā uz 10. pantu un viena mēneša laikā attiecībā uz 11. pantu,** Iestādes lēmums paliek spēkā.

3b. Ja no lēmuma, ko pieņem saskaņā ar 10. pantu, izriet to fondu izmantošana, kas izveidoti atbilstīgi 12.d vai 12.e pantam, dalībvalstis var nevērsties Padomē, lai Iestādes lēmumu atstātu spēkā vai atceltu.

24. pants

Lēmumu pieņemšanas procedūras

1. Pirms **šajā regulā** minēto lēmumu pieņemšanas Iestāde informē lēmumu **visus minētos** adresātus par tās nodomu pieņemt lēmumu, nosakot termiņu, kurā lēmumu adresāti var paust savu viedokli par attiecīgo jautājumu, pienācīgi ņemot vērā jautājuma izskatīšanas steidzamību, **sarežģītību un iespējamās sekas. To, kā minēts 9. panta 4. punktā, atbilstoši piemēro attiecībā uz ieteikumiem.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. Iestāde savos lēmumus norāda iemeslus, uz kuriem šie lēmumi ir pamatoti.
3. Iestādes lēmumu adresāti tiek informēti par šajā regulā paredzētajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.
4. Pieņemot lēmumu saskaņā ar 10. panta 2. vai 3. punktu, Iestāde šādu lēmumu pārskata ik pēc atbilstīga laikposma.
5. Iestādes saskaņā ar 9., 10. un 11. pantu pieņemtos lēmumus publicē, un tajos norāda iesaistītās **kompetentās** iestādes vai finanšu iestādes identitāti un lēmuma satura būtiskākos aspektus, **ja vien šāda publicēšana nav pretrunā ar finanšu iestāžu** likumīgajām interesēm to profesionālo noslēpumu aizsardzībā **vai ja tā var nopietni apdraudēt finanšu tirgu parasto darbību un integritāti vai visas Eiropas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.**

III NODAĻA

ORGANIZĀCIJA

1. sadaļa

URAUDZĪBAS PADOME

25. pants

Sastāvs

1. Uzraudzības padomi veido:
 - (a) priekšsēdētājs, kam nav balsstiesību;
 - (b) par kredītiestāžu uzraudzību atbildīgās **2. panta 1. punktā minētās publiskas** iestādes vadītājs katrā dalībvalstī, **kuri tiekas klātienē vismaz divas reizes gadā;**
 - (c) viens Komisijas pārstāvis, kam nav balsstiesību;
 - (d) viens ESRK pārstāvis, kam nav balsstiesību;
 - (e) pa vienam pārstāvim no pārējām divām Eiropas uzraudzības iestādēm, kam nav balsstiesību.

1a. Uzraudzības padome ar ieinteresēto personu grupām rīko kopīgas sanāksmes vismaz divas reizes gadā.

2. Katra **kompetentā** iestāde **atbild** par augsta līmeņa vietnieka izvirzīšanu amatam no savas iestādes, kurš var aizvietot 1. punkta b) apakšpunktā minēto Uzraudzības padomes locekli gadījumā, ja šī persona nevar ierasties.

2a. Dalībvalstīs, kurās uzraudzību saskaņā ar šo regulu veic vairāk nekā viena iestāde, šīs iestādes savā starpā vienojas par to, kā īstenot pārstāvību, tostarp par balsošanu saskaņā ar 29. pantu.

3. Uzraudzības padome pieņem lēmumu par novērotāju līdzdalību.

Uzraudzības padomes sanāsmēs var piedalīties izpilddirektors, kuram nav balsstiesību.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

26. pants

Iekšējās komitejas un darba grupas

1. Uzraudzības padome var izveidot iekšējās komitejas vai darba grupas īpašu Uzraudzības padomes noteikto uzdevumu veikšanai un paredzēt konkrētu skaidri definētu uzdevumu un lēmumu deleģēšanu iekšējām komitejām vai darba grupām, valdei vai priekšsēdētājam.

2. Šīs regulas 11. panta nolūkā Uzraudzības padome sasauc **neatkarīgu** darba grupu, **kurai ir proporcionāls locekļu sastāvs**, lai atvieglotu **objektīvu** strīda risināšanu, un to veido priekšsēdētājs un divi padomes biedri, kas nav to **kompetento** iestāžu pārstāvji, kuras ir iesaistītas strīdā, **un kam šajā konfliktā nav nekādu interešu, ne arī tiešas saistības ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm.**

2a. Saskaņā ar 11. panta 2. punktu darba grupa izstrādā lēmuma priekšlikumu, kas galīgajā redakcijā jāpieņem Uzraudzības padomei, ievērojot 29. panta 1. punkta trešajā daļā izklāstīto procedūru.

2b. Uzraudzības padome pieņem 2. punktā minētās darba grupas reglamentu.

27. pants

Neatkarība

1. Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus, priekšsēdētājs un Uzraudzības padomes locekļi, kuriem ir balsstiesības, rīkojas neatkarīgi un objektīvi **vienīgi Savienības interesēs kopumā** un nelūdz, un nepieņem **Savienības** iestāžu vai struktūru, dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

2. **Dalībvalstis, ES iestādes un citas valsts vai privātas struktūras nemēģina ietekmēt Uzraudzības padomes locekļus, tiem veicot savus pienākumus.**

28. pants

Uzdevumi

1. Uzraudzības padome sniedz norādījumus Iestādes darbu un ir atbildīga par II nodaļā minēto lēmumu pieņemšanu.

2. Uzraudzības padome pieņem viedokļus, ieteikumus un lēmumus un sniedz II nodaļā minētās konsultācijas.

3. Uzraudzības padome ieceļ priekšsēdētāju.

4. Uzraudzības padome katru gadu līdz 30. septembrim, pamatojoties uz valdes priekšlikumu, apstiprina Iestādes darba programmu nākamajam gadam un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informatīvā nolūkā.

Darba programmu pieņem, neskarot ikgadējo budžeta procedūru, un dara zināmu sabiedrībai.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

4a. Pamatojoties uz Valdes priekšlikumu, Uzraudzības padome pieņem Iestādes ikgadējo darbības ziņojumu, tostarp par to, kā pildīti priekšsēdētāja pienākumi, balstoties uz 38. panta 7. punktā minēto gada ziņojuma projektu, un katru gadu līdz 15. jūnijam nosūta šo ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai, Revīzijas palātai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai. Pārskats ir publiski pieejams.

5. Uzraudzības padome pieņem Iestādes daudzgadu darba programmu un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informatīvā nolūkā.

Dauzgzadu darba programmu pieņem, neskarot ikgadējo budžeta procedūru, un dara zināmu sabiedrībai.

6. Uzraudzības padome **pieņem budžetu** ■ saskaņā ar 49. pantu.

7. Uzraudzības padome īsteno disciplinārās pilnvaras attiecībā uz priekšsēdētāju un izpilddirektoru un var atbrīvot viņus no amata saskaņā attiecīgi ar 33. panta 5. punktu vai 36. panta 5. punktu.

29. pants

Lēmumu pieņemšana

1. ■ Uzraudzības padome pieņem lēmumus ar **tās** locekļu vienkāršu balsu vairākumu **saskaņā ar principu, ka katram loceklim ir viena balss.** ■

*Par 7. un 8. pantā minētajām darbībām, kā arī pasākumiem un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar VI nodaļu, un atkāpjoties no pirmās daļas, Uzraudzības padome pieņem lēmumus ar **tās** locekļu kvalificētu balsu vairākumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktu un Līgumam par Eiropas Savienību un LESD pievienotā protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 3. pantu.*

Attiecībā uz lēmumiem saskaņā ar 11. panta 3. punktu, konsolidētās uzraudzības iestādes lēmumiem darba grupas ierosinātu lēmumu uzskata par pieņemtu, ja to apstiprina ar vienkāršu balsu vairākumu, ja vien to nenoraida locekļi, kas veido bloķējošo balsu mazākumu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktā un Līgumam par Eiropas Savienību un LESD pievienotā protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 3. pantā.

Attiecībā uz citiem lēmumiem saskaņā ar 11. panta 3. punktu darba grupas ierosinātus lēmumus pieņem ar Uzraudzības padomes locekļu vienkāršu balsu vairākumu, ievērojot principu, ka katram loceklim ir viena balss.

2. Uzraudzības padomes sanāksmes sasauc un vada priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko izteikusi trešdaļa tās biedru.

3. Uzraudzības padome pieņem un publicē savu reglamentu.

4. Reglamentā detalizēti nosaka balsošanas kārtību, tostarp nepieciešamības gadījumā noteikumus par kvorumiem. Locekļi, kuriem nav balsstiesību, un novērotāji, izņemot priekšsēdētāju un izpilddirektoru, nepiedalās Uzraudzības padomes diskusijās par atsevišķām finanšu iestādēm, ja vien 61. pantā vai 1. panta 2. punktā minētajos **likumdošanas aktos** nav paredzēts citādi.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. sadaļa

VALDE

30. pants

Sastāvs

1. Valdi veido priekšsēdētājs **un seši citi** Uzraudzības padomes locekļi, **kurus ievēlējuši Uzraudzības padomes balsstiesīgie** locekļi.

Katram loceklim, izņemot priekšsēdētāju, ir vietnieks, kas var aizvietot valdes locekli, ja konkrētā persona nevar ierasties.

Uzraudzības padomes ievēlēto locekļu pilnvaru termiņš ir divarpus gadi. Termiņu drīkst pagarināt vienu reizi. **Uzraudzības padomes sastāvs ir līdzsvarots un proporcionāls, kā arī atspoguļo visu Eiropas Savienību kopumā. Pilnvaras pārklājas, un tiek veikti attiecīgi pasākumi rotācijas nodrošināšanai.**

2. Valdes lēmumus pieņem, pamatojoties uz klātesošo locekļu balsu vairākumu. Katram loceklim ir viena balss.

Izpilddirektors **un Komisijas pārstāvis** piedalās valdes sanāksmēs bez tiesībām balsot.

Komisijas pārstāvim ir tiesības balsot par 49. pantā minētajiem jautājumiem.

Valde pieņem un publicē savu reglamentu.

3. Valdes sanāksmes sasauc un vada priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko izteikusi trešdaļa tās locekļu.

Valde sanāksmi organizē vismaz pirms katras Uzraudzības padomes sanāksmes un tik bieži, cik to uzskata par nepieciešamu. Sanāksmi organizē vismaz **piecas reizes gadā** ■ sesijā.

4. Atbilstīgi reglamentam valdes locekļiem var palīdzēt konsultanti vai eksperti. **Locekļi, kuriem nav balsstiesību, izņemot izpilddirektoru, nepiedalās valdes apspriedēs par atsevišķām finanšu iestādēm.**

31. pants

Neatkarība

Valdes locekļi rīkojas neatkarīgi un objektīvi **vienīgi Savienības kopīgajās** interesēs, nelūdzot un nepieņemot **Savienības** iestāžu vai struktūru, dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Dalībvalstis, Eiropas Savienības iestādes vai struktūras un citas valsts vai privātas struktūras nemēģina ietekmēt Uzraudzības padomes locekļus.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

32. pants

Uzdevumi

1. Valde nodrošina, ka iestāde īsteno savu misiju un veic tai saskaņā ar šo regulu uzticētos uzdevumus.
2. Valde ierosina ikgadējo un daudzgadu darba programmu, kas jāpieņem Uzraudzības padomei.
3. Valde īsteno budžeta pilnvaras saskaņā ar 49. un 50. pantu.
4. Valde pieņem iestādes personāla politikas plānu un saskaņā ar 54. panta 2. punktu nepieciešamos Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā — Personāla noteikumi) ieviešanas pasākumus.
5. Saskaņā ar 58. pantu valde pieņem īpašus noteikumus par piekļuves tiesībām iestādes dokumentiem.
6. **Valde iesniedz Uzraudzības padomei *apstiprināšanai un tālākai nosūtīšanai Eiropas Parlamentam* priekšlikumu par Iestādes ikgadējo darbības ziņojumu, *tostarp par to, kā pildīti priekšsēdētāja pienākumi*, balstoties uz 38. panta 7. punktā minēto gada ziņojuma projektu**
7. Valde pieņem un publicē savu reglamentu.
8. Saskaņā ar 44. panta 3. punktu un 44. panta 5. punktu valde ieceļ un atbrīvo no amata Apelācijas padomes locekļus.

3. sadaļa

PRIEKŠSĒDĒTĀJS

33. pants

Iecelšana un uzdevumi

1. Iestādi pārstāv priekšsēdētājs, kas ir uz pilnu slodzi strādājošs neatkarīgs profesionālis.

Priekšsēdētājs atbild par Uzraudzības padomes darba sagatavošanu un vada Uzraudzības padomes un valdes sanāksmes.

2. Priekšsēdētāju saskaņā ar atklātu atlases procedūru, **ko organizē un vada Komisija**, ieceļ **Uzraudzības padome**, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu.

Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam sarakstu ar trim labākajiem kandidātiem. Pēc šo kandidātu uzklaušanās Eiropas Parlaments no viņu vidus izraugās vienu kandidātu. Šādi izraudzīto kandidātu apstiprina Uzraudzības padome.

Vēl Uzraudzības padome no savu locekļu vidus ievēl vietnieku, kas veic priekšsēdētāja funkcijas viņa prombūtnes laikā. **Šis vietnieks nav Valdes loceklis.**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. Priekšsēdētāja pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un to drīkst pagarināt vienu reizi.
4. Deviņu mēnešu laikposmā pirms priekšsēdētāja piecu gadu pilnvaru termiņa beigām Uzraudzības padome izvērtē:
 - (a) pirmajā pilnvaru termiņā gūtos rezultātus un veidus, kādos tie panākti;
 - (b) nākamajiem gadiem paredzētos iestādes pienākumus un prasības.

Ņemot vērā novērtējumu, Uzraudzības padome, ja tā saņem Eiropas Parlamenta apstiprinājumu, var vienreiz pagarināt priekšsēdētāja pilnvaru termiņu.

5. Priekšsēdētāju var atbrīvot no amata tikai **Eiropas Parlaments**, pamatojoties uz Uzraudzības padomes lēmumu.

Priekšsēdētājam nav tiesību aizliegt Uzraudzības padomei apspriest jautājumus, kas saistīti ar priekšsēdētāju, īpaši attiecībā uz nepieciešamību atbrīvot viņu no amata, un viņš nedrīkst iesaistīties pārrunās par šo jautājumu.

34. pants

Neatkarība

Neskarot Uzraudzības padomes lomu attiecībā uz priekšsēdētāja uzdevumiem, priekšsēdētājs nelīdz un nepieņem **Eiropas Savienības** iestāžu vai struktūru, dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Dalībvalstis, Savienības iestādes un jebkādas citas valsts vai privātas iestādes nemēģina ietekmēt priekšsēdētāju pienākumu pildīšanā.

Saskaņā ar 54. pantā minētajiem Personāla noteikumiem priekšsēdētājam pēc pienākumu pildīšanas beigām joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un diskrēti attiecībā uz amatu un labumu pieņemšanu.

35. pants

Pārskats

1. Eiropas Parlaments **un Padome** var uzaicināt priekšsēdētāju vai viņa **vai viņas** vietnieku regulāri sniegt ziņojumu, pilnībā respektējot viņa neatkarību. **Priekšsēdētājs uzstājas ar ziņojumu Eiropas Parlamentā un atbild uz visiem tā deputātu uzdotajiem jautājumiem, kad vien tas nepieciešams.**

2. **■ Priekšsēdētājs pēc pieprasījuma un vismaz 15 dienas pirms uzstāšanās ar šā panta 1. punktā minēto paziņojumu Eiropas Parlamentam sniedz rakstisku pārskatu par Iestādes veiktajiem pasākumiem.**

2a. Papildus 7.a līdz 7.e, 8., 9., 10., 11.a un 18. pantā minētajai informācijai ziņojumā iekļauj arī attiecīgu informāciju, ko ad hoc kārtībā pieprasījis Eiropas Parlaments.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

4. sadaļa

IZPILDDIREKTORS

36. pants

Iecelšana

1. Iestādi vada izpilddirektors, kas ir uz pilnu slodzi strādājošs neatkarīgs profesionālis.
2. Izpilddirektoru saskaņā ar atklātu atlases procedūru **pēc Eiropas Parlamenta apstiprinājuma** iecel Uzraudzības padome, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgu un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu un vadības pieredzi.
3. Izpilddirektora pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un to drīkst pagarināt vienu reizi.
4. Deviņu mēnešu posmā pirms izpilddirektora piecu gadu pilnvaru termiņa beigām Uzraudzības padome veic izvērtēšanu.

Izvērtēšanas laikā Uzraudzības padome īpaši izvērtē:

- (a) pirmajā pilnvaru termiņā gūtos rezultātus un veidus, kādos tie panākti;
- (b) nākamajiem gadiem paredzētos iestādes pienākumus un prasības.

Ņemot vērā novērtējumu, Uzraudzības padome var vienreiz pagarināt izpilddirektora pilnvaru termiņu.

5. Izpilddirektoru var atbrīvot no amata, tikai pamatojoties uz Uzraudzības padomes lēmumu.

37. pants

Neatkarība

1. Neskarot valdes un Uzraudzības padomes lomu attiecībā uz izpilddirektora uzdevumiem, izpilddirektors nelūdz un nepieņem nevienas valdības, iestādes, organizācijas vai personas, kas nav piederīga iestādei, norādījumus.
2. ***Dalībvalstis, Savienības iestādes un jebkādas citas valsts vai privātas iestādes nemēģina ietekmēt izpilddirektoru pienākumu pildīšanā.***

Saskaņā ar 54. pantā minētajiem Personāla noteikumiem izpilddirektors pēc pienākumu pildīšanas beigām turpina izturēties godprātīgi un apdomīgi attiecībā uz atsevišķu amatu vai priekšrocību pieņemšanu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

38. pants

Uzdevumi

1. Izpilddirektors atbild par iestādes vadību un sagatavo valdes darbu.
2. Izpilddirektors atbild par iestādes ikgadējās darba programmas ieviešanu, ko vada Uzraudzības padome un kontrolē valde.
3. Saskaņā ar šo regulu izpilddirektors veic nepieciešamos pasākumus, īpaši pieņem iekšējos administratīvos norādījumus un publicē paziņojumus, lai nodrošinātu iestādes funkcijas.
4. Izpilddirektors sagatavo daudzgadu darba programmu, kā norādīts 32. panta 2. punktā.
5. Katru gadu līdz 30. jūnijam izpilddirektors sagatavo darba programmu nākamajam gadam, kā norādīts 32. panta 2. punktā.
6. Izpilddirektors sastāda provizorisko iestādes budžeta projektu saskaņā ar 49. pantu un izpilda iestādes budžetu saskaņā ar 50. pantu.
7. Katru gadu izpilddirektors sagatavo gada ziņojuma projektu, kurā viena sadaļa ir veltīta iestādes normatīvajām un pārraudzības darbībām un viena — finanšu un administratīviem jautājumiem.
8. Izpilddirektors īsteno 54. pantā noteiktās pilnvaras attiecībā uz iestādes personālu un risina personāla jautājumus.

IV NODAĻA

EIROPAS FINANŠU UZRAUDZĪBAS SISTĒMA ■

2. sadaļa

EIROPAS UZRAUDZĪBAS IESTĀDES APVIENOTĀ KOMITEJA

40. pants

Izveide

1. Ar šo regulu izveido **Eiropas uzraudzības iestādi** ■ (**Apvienoto komiteju**).
2. Apvienotajai komitejai ir foruma funkcijas, kurā Iestāde regulāri un cieši sadarbojas ar **pārējām EUI** un nodrošina starpnozaru konsekvenci, **jo īpaši attiecībā uz:**

— **finanšu konglomerātiem;**

— **grāmatvedību un revīziju;**

— **mikrouzraudzības rezultātā izstrādātu starpnozaru tendenču, risku un finanšu stabilitātes apdraudējumu analīzi;**

— **privāto klientu ieguldījumu projektiem;**

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- *nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas apkarošanu, kā arī*
- *informācijas apmaiņu ar Eiropas Sistēmisko risku komiteju un attiecību veidošanu ar Eiropas Sistēmisko risku komiteju un Eiropas uzraudzības iestādēm.*

3. *Apvienotajai komitejai ir specializēti darbinieki, ko nodrošina trīs Eiropas uzraudzības iestādes un šie darbinieki funkcionē kā sekretariāts.* Iestāde piešķir atbilstīgus līdzekļus **■** *lai segtu* personāla, administratīvos, infrastruktūras un ekspluatācijas izdevumus.

40.a pants

Uzraudzība

Ja finanšu iestāde darbojas dažādās nozarēs, Apvienotā komiteja atrisina domstarpības saskaņā ar šīs regulas 42. pantu.

41. pants

Sastāvs

1. Apvienoto komiteju veido Eiropas **■** *uzraudzības iestāžu* priekšsēdētāji un, vajadzības gadījumā, saskaņā ar 43. pantu izveidotās apakškomitejas priekšsēdētājs.

2. Izpilddirektoru, Komisijas un ESRK **pārstāvi** aicina piedalīties **■** apvienotās komitejas, kā arī 43. pantā minēto apakškomiteju sanāsmēs kā novērotājus.

3. **■** Apvienotās komitejas priekšsēdētāju ieceļ uz vienu gadu pēc rotācijas principa no Eiropas Banku iestādes, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes priekšsēdētāju vidus. *Apvienotās komitejas priekšsēdētājs, kas iecelts atbilstīgi šā panta 3. punktam, tiek iecelts arī par Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas priekšsēdētāja vietnieku.*

4. **■** Apvienotā komiteja pieņem un publicē savu reglamentu. Tajā var noteikt vēl citus Apvienotās komitejas sanāsmju dalībniekus.

■ Apvienotā komiteja tiekas vismaz reizi divos mēnešos.

42. pants

Kopējās nostājas un kopēji tiesību akti

Šīs regulas II nodaļā noteikto uzdevumu ietvaros un īpaši ņemot vērā Direktīvas 2002/87/EK īstenošanu, Iestāde nepieciešamības gadījumā vienojas par kopēju nostāju attiecīgi ar Eiropas Banku iestādi un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi.

Tiesību aktus atbilstīgi šīs regulas 7., 9., 10. vai 11. pantam attiecībā uz Direktīvas 2002/87/EK un citu tādu 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu piemērošanu, kas ietilpst arī Eiropas Banku iestādes vai Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes kompetencē, attiecīgajā gadījumā līdztekus pieņem Iestāde, Eiropas Banku iestāde un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

43. pants

Apakškomitejas

1. Šis regulas 42. panta nolūkā izveido ▯ Apvienotās komitejas Finanšu konglomerātu apakškomiteju.
2. Šo apakškomiteju veido 41. panta 1. punktā minētās personas un viens augsta līmeņa pārstāvis no attiecīgās **kompetentās** iestādes pašreizējā personāla katrā dalībvalstī.
3. Apakškomiteja ievēl priekšsēdētāju no tās locekļu vidus, un priekšsēdētājs ir arī ▯ Apvienotās komitejas loceklis.
4. Apvienotā komiteja var izveidot vēl citas apakškomitejas.

3. sadaļa

APELĀCIJAS PADOME

44. pants

Sastāvs

1. Apelācijas padome ir apvienota **triju** Eiropas **uzraudzības iestāžu** struktūrā.
2. Apelācijas padomi veido seši locekļi un seši vietnieki, kas ir personas **ar labu slavu un kuras var apliecināt** atbilstīgas zināšanas un **darba pieredzi, tostarp uzraudzības jomā, pietiekami augstā līmenī banku, apdrošināšanas, vērtspapīru tirgus nozarē vai citu finanšu pakalpojumu jomā**, izņemot kompetento iestāžu vai citu valsts vai **Eiropas Savienības** iestāžu pašreizējo personālu, kas ir iesaistīts Iestādes darbībā. **Būtiskam Apelācijas padomes locekļu skaitam ir jābūt ar pietiekamām juridiskām zināšanām, lai sniegtu Iestādei profesionālas juridiskās konsultācijas par to, vai tā savas pilnvaras īsteno likuma ietvaros.**

Apelācijas padome ieceļ savu priekšsēdētāju.

Apelācijas padome lēmumus pieņem pēc vairākuma principa — vismaz ar četrām no sešām locekļu balsīm. **Ja pārsūdzētais lēmums ir šīs regulas darbības jomā, tad vismaz vienam loceklim šādā četru locekļu vairākumā ir jābūt vienam no tiem diviem Apelācijas padomes locekļiem, kurus iecēlusi Iestāde.**

Apelācijas padomi sasauc priekšsēdētājs pēc nepieciešamības.

3. **Divus** Apelācijas padomes locekļus un **divus** vietniekus ieceļ **iestādes valde** no Komisijas piedāvātiem atlasītiem kandidātiem pēc tam, kad **Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī** publicēts publisks aicinājums izteikt interesi, un pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi.

Pārējos locekļus ieceļ saskaņā ar Regulu (EK) Nr. .../2010 [EBI] un Regulu (EK) Nr. .../2010 [EVTI].

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

4. Apelācijas padomes locekļu pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Šo termiņu var pagarināt vienu reizi.
5. Apelācijas padomes locekli, kuru iecēlusi Iestādes valde, nevar atbrīvot no amata pilnvaru termiņa laikā, ja vien nav pierādīta viņa vaina nopietnos pārkāpumos, un valde pieņem šādu lēmumu pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi.
6. **■** Eiropas banku iestāde, **Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestāde** un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde **ar Apvienotās komitejas palīdzību** nodrošina atbilstīgu darbības un sekretariāta atbalstu Apelācijas padomei.

45. pants

Neatkarība un objektivitāte

1. Apelācijas padomes locekļi ir neatkarīgi, pieņemot lēmumus. Viņiem nav saistošu norādījumu. Viņi nedrīkst veikt citus pienākumus Iestādē, tās valdē vai Uzraudzības padomē.
 2. Apelācijas padomes locekļi nedrīkst piedalīties apelācijas procedūrā, ja viņi ir personīgi ieinteresēti tajā vai arī ir iepriekš pārstāvējuši vienu no procedūrā iesaistītajām pusēm, vai ir piedalījušies tā lēmuma pieņemšanā, par kuru iesniegta apelācija.
 3. Ja viena no 1. un 2. punktā minēto iemeslu vai jebkura cita iemesla dēļ Apelācijas padomes loceklis uzskata, ka cits loceklis nedrīkst piedalīties kādā apelācijas procedūrā, šis loceklis attiecīgi informē par to Apelācijas padomi.
 4. Jebkura apelācijas procedūrā iesaistītā puse drīkst iebilst pret kāda Apelācijas padomes locekļa dalību, atsaucoties uz 1. un 2. punktā norādīto pamatojumu, vai arī ja ir aizdomas par neobjektivitāti.
- Iebilduma pamatā nedrīkst būt locekļu tautība, kā arī nav pieņemams, ja, apzinoties iebilduma iemeslu, apelācijas procedūrā iesaistītā puse ir veikusi procesuālu darbību, kas nav iebildumu izteikšana pret Apelācijas padomes sastāvu.
5. Apelācijas padome pieņem lēmumu par to, kā rīkoties 1. un 2. punktā noteiktajos gadījumos bez attiecīgā locekļa līdzdalības.

Lai pieņemtu šādu lēmumu, attiecīgo Apelācijas padomes locekli aizstāj ar viņa vietnieku, ja vien vietnieks neatrodas līdzīgā situācijā. Ja tā ir, priekšsēdētājs ieceļ aizvietotāju no pieejamo vietnieku vidus.

6. Apelācijas padomes locekļi apņemas rīkoties neatkarīgi un sabiedrības interesēs.

Šajā nolūkā viņi pieņem paziņojumu par saistībām un paziņojumu par interesēm, norādot tādu interešu neesību, kuras var uzskatīt par kaitējošām viņu neatkarībai, vai tiešu vai netiešu interešu neesību, kuras varētu uzskatīt par kaitējošām viņu neatkarībai.

Šos paziņojumus katru gadu publicē rakstiski.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

V NODAĻA

AIZSARDZĪBAS PASĀKUMI

46. pants

Apelācijas

1. Jebkura fiziska vai juridiska persona, tostarp **kompetentās** iestādes, var pārsūdzēt 9., 10. un 11. pantā minētās Iestādes lēmumu un jebkuru citu lēmumu, kuru Iestāde pieņēmusi saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem tiesību aktiem un kas ir adresēts šai personai, vai lēmumu, kas, lai gan ir noformēts kā lēmums, kurš adresēts citai personai, tieši un individuāli skar šo personu.

2. Apelāciju kopā ar tās pamatojumu iesniedz rakstiski Iestādē divu mēnešu laikā pēc lēmuma paziņošanas dienas attiecīgajai personai vai, ja šāds datums neeksistē, divu mēnešu laikā pēc dienas, kurā Iestāde publicēja lēmumu.

Apelācijas padome pieņem lēmumu par apelāciju divu mēnešu laikā pēc apelācijas iesniegšanas.

3. Ar apelāciju, kas iesniegta saskaņā ar 1. punktu, nevar apturēt lēmuma piemērošanu.

Tomēr, ja Apelācijas padome uzskata, ka apstākļi to attaisno, tā var apturēt apstrīdētā lēmuma piemērošanu.

4. Ja apelācija ir pieņemama, Apelācijas padome izskata tās pamatotību. Tā ■ aicina apelācijas procedūrā iesaistītās puses noteiktā termiņā iesniegt novērojumus par tās izdotajiem paziņojumiem vai citu apelācijas procedūrā iesaistīto pušu paziņojumiem. Apelācijas procedūrā iesaistītās puses ir tiesīgas sniegt informāciju mutiski.

5. Apelācijas padome var **vai nu apstiprināt kompetentās iestādes pieņemto lēmumu, ■ vai arī nodot lietu Iestādes kompetentajai struktūrai. Apelācijas padomes lēmums ir saistošs šai struktūrai, un šī struktūra attiecībā uz konkrēto lietu pieņem grozītu lēmumu.**

6. Apelācijas padome pieņem un publicē savu reglamentu.

7. Apelācijas padomes pieņemtie lēmumi ir pamatoti, un Iestāde nodrošina to publisku pieejamību.

47. pants

Prasības ■ **Vispārējā** tiesā un Tiesā

1. Saskaņā ar **LESD 263. pantu** prasību var iesniegt ■ **Vispārējā** tiesā vai Eiropas Kopienu Tiesā, apstrīdot Apelācijas padomes lēmumu, vai gadījumos, kad nav tiesību iesniegt apelāciju Apelācijas padomē, Iestādes pieņemtu lēmumu.

1a. Saskaņā ar LESD 263. pantu dalībvalstis un Savienības iestādes, kā arī ikviens fiziska vai juridiska persona par Iestādes lēmumiem var iesniegt tiešu pārsūdzību Tiesā.

2. Saskaņā ar **LESD 265. pantu** gadījumā, ja Iestādei ir pienākums rīkoties un tā nepieņem lēmumu, ■ **Vispārējā** tiesā vai Eiropas Kopienu Tiesā var uzsākt tiesvedību par bezdarbību.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. Iestāde veic nepieciešamos pasākumus, lai īstenotu **■ Vispārējās** tiesas vai Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu.

VI NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

48. pants

Iestādes budžets

1. Iestādes, **kura saskaņā ar Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 185. pantu ir Eiropas iestāde**, ieņēmumus īpaši veido **jebkura no turpmāk minētajām kombinācijām**:

- (a) to valsts iestāžu obligātie maksājumi, kuru kompetencē ir finanšu iestāžu uzraudzība, **un šos maksājumus veic saskaņā ar formulu, kuras pamatā ir balsu svērums, kas norādīts 3. panta 3. punktā Protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem, kurš pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un LESD**;
- (b) **■ Eiropas Savienības** subsīdija, kas iekļauta Eiropas Savienības vispārējā budžetā (Komisijas sadaļa); **Savienība finansē Iestādi saskaņā ar budžeta lēmēj institūcijas vienošanos, kas paredzēta 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību 47. punktā**;
- (c) jebkura Iestādei iemaksātā nodeva **Eiropas Savienības** tiesību aktu attiecīgajos instrumentos noteiktajos gadījumos.

2. Iestādes izdevumi ietver vismaz personāla, atalgojuma, administratīvos, infrastruktūras, **profesionālās apmācības** un ekspluatācijas izdevumus.

3. Ieņēmumiem un izdevumiem ir jābūt līdzsvarā.

4. Visu Iestādes ieņēmumu un izdevumu aprēķinus sagatavo katram finanšu gadam atbilstīgi kalendārajam gadam, un tos atspoguļo Iestādes budžetā.

49. pants

Budžeta izstrāde

1. Līdz katra gada 15. februārim izpilddirektors izstrādā ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam un nosūta šo provizorisko budžeta projektu valdei **un Uzraudzības padomei** kopā ar štata plānu. Katru gadu **Uzraudzības padome**, pamatojoties uz izpilddirektora izstrādāto **un valdes apstiprināto** provizorisko projektu, sagatavo Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmi nākamajam finanšu gadam. Līdz 31. martam **Uzraudzības padome** nosūta Komisijai šo tāmi, kā arī štata plāna projektu. Pirms tāmes pieņemšanas **Valde** apstiprina izpilddirektora sagatavoto projektu.

2. Komisija nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei (turpmāk tekstā — “budžeta lēmēj institūcija”) tāmi kopā ar Eiropas Savienības vispārējā budžeta provizorisko projektu.

3. Pamatojoties uz tāmi, Komisija Eiropas Savienības vispārējā budžeta provizoriskajā projektā ieraksta tāmes, ko tā uzskata par vajadzīgām štata plānam, un subsīdijas summu, kas jāieskaita Eiropas Savienības vispārējā budžetā saskaņā ar **LESD 313. un 314. pantu**.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

4. Budžeta lēmējinstītūcija pieņem Iestādes štata plānu. Budžeta lēmējinstītūcija atļauj Iestādes subsīdiju apropriāciju.
5. Iestādes budžetu pieņem **Uzraudzības padome**. Tas kļūst par galīgo budžetu pēc tam, kad ir pieņemts Eiropas Savienības vispārējā budžeta galīgais variants. Nepieciešamības gadījumā tajā veic attiecīgus labojumus.
6. Valde nekavējoties informē budžeta lēmējinstītūciju par nodomu īstenot projektu, kam var būt ievērojama finanšu ietekme uz tās budžeta finansējumu, īpaši projektu, kas saistīts ar īpašumu, piemēram, ēku īri vai iegādi. Tā attiecīgi informē Komisiju. Ja kāda no budžeta lēmējinstītūcijas filiālēm ir iecerējusi sniegt atzinumu, tā divu nedēļu laikā pēc informācijas saņemšanas par projektu informē Iestādi par savu nodomu sniegt šādu atzinumu. Ja netiek saņemta atbilde, Iestāde var turpināt iecerētās darbības veikšanu.

6a. Pirmajā Iestādes darbības gadā, kas beigsies 2011. gada 31. decembrī, budžetu apstiprina 3. līmeņa komitejas locekļi pēc apspriešanās ar Komisiju un pēc tam to nosūta apstiprināšanai Eiropas Parlamentam un Padomei.

50. pants

Budžeta izpilde un kontrole

1. Izpilddirektors veic kredītrīkotāja funkcijas un izpilda Iestādes budžetu.
2. Līdz 1. martam pēc katra finanšu gada noslēguma Iestādes grāmatvedis nosūta Komisijas kredītrīkotājam un Revīzijas palātai provizoriskos pārskatus, kam pievienots ziņojums par finanšu gada budžeta un finanšu pārvaldi. Vēl Iestādes grāmatvedis līdz nākamā gada 31. martam nosūta Uzraudzības padomei, Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par finanšu gada budžeta un finanšu pārvaldi.

Tad Komisijas kredītrīkotājs konsolidē iestāžu un decentralizēto struktūru provizoriskos pārskatus saskaņā ar 128. pantu Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 ⁽¹⁾ (turpmāk "Finanšu regula").

3. Pēc Revīzijas palātas novērojumu saņemšanas par Iestādes provizoriskajiem pārskatiem saskaņā ar Finanšu regulas 129. panta noteikumiem, izpilddirektors, uzņemoties atbildību, izstrādā Iestādes galīgos pārskatus un nosūta tos valdei viedokļa saņemšanai.
4. Valde izsaka viedokli par Iestādes galīgajiem pārskatiem.
5. Izpilddirektors līdz 1. jūlijam pēc finanšu gada noslēguma nosūta galīgos pārskatus, kā arī valdes atzinumu Uzraudzības padomes locekļiem, Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.
6. Gala pārskatus publicē.
7. Izpilddirektors līdz 30. septembrim nosūta Revīzijas palātai atbildi uz tās novērojumiem. Izpilddirektors nosūta šīs atbildes kopiju arī valdei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

8. Izpilddirektors iesniedz Eiropas Parlamentam pēc tā pieprasījuma un saskaņā ar Finanšu regulas 146. panta 3. punktu jebkuru informāciju, kas nepieciešama raitai budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras piemērošanai attiecīgajam finanšu gadam.

9. Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma atbilstīgi kvalificētam balsu vairākumam pirms N + 2 gada 15. maija piešķir Iestādei budžeta izpildes (*tostarp Iestādes visas izmaksas un ieņēmumus*) apstiprinājumu N finanšu gada budžeta izpildei.

51. pants

Finanšu noteikumi

Iestādei piemērojamos finanšu noteikumus pieņem valde pēc apspriešanās ar Komisiju. Šie noteikumi nedrīkst novirzīties no Komisijas Regulas (EK, Euratom) Nr. 2343/2002 ⁽¹⁾ noteikumiem, ja vien to nenosaka vajadzības veikt specifiskas darbības, kas nepieciešamas Iestādes funkcionēšanai, un tikai saņemot iepriekšēju Komisijas piekrišanu.

52. pants

Krāpšanas apkarošanas pasākumi

1. Lai apkarotu krāpšanu, korupciju un citas nelegālas darbības, Iestādei bez ierobežojumiem piemēro Regulas (EK) Nr. 1073/1999 noteikumus.

2. Iestāde pievienojas 1999. gada 25. maija Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienu Komisijas Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽²⁾, un nekavējoties pieņem atbilstīgus noteikumus attiecībā uz visu Iestādes personālu.

3. Lēmumi un nolīgumi par finansējumu un no tiem izrietošie īstenošanas pasākumi skaidri nosaka, ka Revīzijas palāta un OLAF nepieciešamības gadījumā var veikt Iestādes izmaksāto līdzekļu saņēmēju, kā arī par šo līdzekļu sadali atbildīgā personāla, pārbaudes uz vietas.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

53. pants

Privilēģijas un neaizskaramība

Iestādei un tās personālam piemēro Eiropas Kopienu Protokolu par privilēģijām un imunitāti.

54. pants

Personāls

1. Uz Iestādes personālu, tostarp izpilddirektoru *tās priekšsēdētāju*, attiecas Personāla noteikumi, Citu ierēdņu nodarbinātības nosacījumi un Eiropas *Savienības* iestāžu kopīgi pieņemtie piemērošanai paredzētie noteikumi.

⁽¹⁾ OV L 357, 31.12.2002., 72. lpp.

⁽²⁾ OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

2. Valde, vienojoties ar Komisiju, pieņem nepieciešamos īstenošanas pasākumus saskaņā ar Personāla noteikumu 110. pantā paredzētajām procedūrām.
3. Attiecībā uz personālu Iestāde īsteno pilnvaras, kas piešķirtas iecelējinstīcijai saskaņā ar Personāla noteikumiem un instīcijai, kura ir tiesīga noslēgt līgumus saskaņā ar Cītu ierēdņu nodarbinātības nosacījumiem.
4. Valde pieņem noteikumus, ar ko atļauj darbam Iestādē norīkot dalībvalstu ekspertus.

55. pants

Iestādes atbildība

1. Nelīgumiskas atbildības gadījumā Iestāde saskaņā ar vispārējiem principiem, kas dalībvalstu tiesību aktos ir kopīgi, atlīdzina jebkurus zaudējumus, kuri radušies tās darbības rezultātā vai kurus izraisījis tās personāls, veicot savus pienākumus. Eiropas Kopienu Tiesas piekritībā ir visi strīdi, kas saistīti ar šādu zaudējumu atlīdzināšanu.
2. Iestādes personāla personīgo finanšu atbildību un disciplināro atbildību pret Iestādi regulē attiecīgi noteikumi, kuri attiecas uz Iestādes personālu.

56. pants

Dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums

1. Uz Uzraudzības padomes un Valdes locekļiem, *izpildīdītoru* un Iestādes personāla locekļiem, tostarp dalībvalstu apstiprinātajām pagaidu amatpersonām **un visām citām personām, kas uz līguma pamata pilda Iestādes uzdevumus**, attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas prasības saskaņā ar Līguma **par LESD 339. pantu** un attiecīgie **Savienības** tiesību aktu noteikumi pat pēc pienākumu veikšanas beigām.

Saskaņā ar 54. pantā minētajiem Personāla noteikumiem, darbiniekiem joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un apdomīgi attiecībā uz dažu amatu un priekšrocību pieņemšanu pēc tam, kad viņa pilnvaras ir beigušās.

Dalībvalstis, Eiropas Savienības iestādes vai struktūras un citas valsts vai privātas struktūras nemēģina ietekmēt Iestādes darbiniekus.

2. Neskarot krimināllikumā noteiktos gadījumus, konfidenciālu informāciju, ko 1. punktā minētās personas saņēmušas, veicot amata pienākumus, nedrīkst atklāt nevienai citai personai vai iestādei, izņemot kopsavilkuma vai apkopotā veidā, lai nevarētu identificēt atsevišķas finanšu iestādes.

Turklāt 1. punktā un šā punkta pirmajā apakšpunktā noteiktais pienākums neliedz Iestādei un valsts uzraudzības iestādēm izmantot informāciju 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu izpildei un īpaši tiesvedībai attiecībā uz lēmumu pieņemšanu.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3. Atbilstīgi 1. un 2. punkta noteikumiem Iestādei nav aizliegts apmainīties ar informāciju ar valsts uzraudzības iestādēm saskaņā ar šo regulu un citām finanšu iestādēm piemērojamiem **Savienības** tiesību aktiem.

Šai informācijai piemēro 1. un 2. punktā norādītos dienesta noslēpuma ievērošanas nosacījumus. Iestāde iekšējos kārtības noteikumos nosaka 1. un 2. punktā minēto konfidencialitātes noteikumu īstenošanas praktisko kārtību.

4. Iestāde piemēro Komisijas Lēmumu 2001/844/EK, EOTK, Euratom ⁽¹⁾.

57. pants

Datu aizsardzība

Šī regula neskar dalībvalstu saistības attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK vai Iestādes saistības attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001, veicot tās pienākumus.

58. pants

Dokumentu pieejamība

1. Iestādē glabājamiem dokumentiem piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001.

2. Valde līdz 2011. gada 31. maijam pieņem praktiskus pasākumus Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanai.

3. Par lēmumiem, kurus Iestāde pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu, var iesniegt sūdzību tiesībsargam vai, ja nepieciešams, iesniegt prasību Eiropas Kopienu Tiesā pēc apelācijas iesniegšanas Apelācijas padomei saskaņā ar attiecīgi **LESD 228. un 263. pantā** ietvertajiem nosacījumiem.

59. pants

Valodu lietojums

1. Iestādei piemēro Padomes Regulas Nr. 1 ⁽²⁾ noteikumus.

2. Valde pieņem lēmumu par iekšējo valodu lietojumu Iestādē.

3. Tulkošanas pakalpojumus, kas nepieciešami Iestādes darbības nodrošināšanai, sniedz Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs.

60. pants

Mītnes līgums

Nepieciešamo kārtību attiecībā uz Iestādei paredzēto atrašanās vietu dalībvalstī un telpām, kuru pieejamību nodrošina šī dalībvalsts, kā arī specifiskos noteikumus, kas šajā dalībvalstī piemērojami izpilddirektoram, valdes locekļiem, Iestādes darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka Mītnes līgumā starp Iestādi un dalībvalsti, kas noslēgts pēc valdes apstiprinājuma saņemšanas.

⁽¹⁾ OV L 317, 3.12.2001., 1. lpp.

⁽²⁾ OV 17, 6.10.1958., 385./58. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

Šī dalībvalsts nodrošina iespējami labākos apstākļus, lai gādātu par atbilstīgu Iestādes darbību, tostarp daudzvalodu, uz Eiropu orientētu apmācību un piemērotus transporta savienojumus.

61. pants

Trešo valstu dalība

1. Iestādes darbā var piedalīties valstis, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis un kas ir noslēgušas nolīgumus ar **Savienību**, saskaņā ar kuriem tās ir pieņēmušas un piemēro **Savienības** tiesību aktus Iestādes kompetences jomā saskaņā ar 1. panta 2. punktu.

1a. Iestādes var ļaut piedalīties trešām valstīm, piemērojot 1. panta 2. punktā minētajās Iestādes kompetenču jomās par līdzvērtīgiem atzītus tiesību aktus, kā tas paredzēts starptautiskajos nolīgumos, ko Savienība noslēgusi saskaņā ar LESD 216. pantu.

2. Saskaņā ar šo nolīgumu attiecīgajiem noteikumiem nosaka kārtību, īpaši attiecībā uz šo valstu iesaistīšanās būtību, apjomu un procesuālajiem aspektiem Iestādes darbā, tostarp noteikumus attiecībā uz finanšu iemaksām un personālu. Tajos var paredzēt pārstāvniecību — kā novērotājiem — Uzraudzības padomē, un ar tiem nodrošina, ka šīs valstis nepiedalās diskusijās, kas attiecas uz atsevišķām finanšu iestādēm, izņemot tiešas intereses gadījumā.

VIII NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

Article 62

Sagatavošanas darbības

-1. Laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā un pirms Iestādes izveidošanas EAFPK cieši sadarbojas ar Komisiju, lai sagatavotos tam, ka Iestāde aizstāj EAFPK.

1. **Kad Iestāde ir izveidota**, līdz brīdim, kad Iestāde ieceļ izpilddirektoru, Komisijas pienākums ir nodrošināt Iestādes administratīvu izveidi un sākotnēju administratīvu darbību. ▀

Šajā nolūkā Komisija var uz ierobežotu laiku iecelt vienu amatpersonu izpilddirektoru funkciju veikšanai līdz brīdim, kad izpilddirektors uzņemas pienākumu veikšanu pēc tam, kad viņu iecēlusi Uzraudzības padome saskaņā ar 36. pantu. **Šis periods ilgst kamēr Iestāde ir administratīvi spējīga pati izpildīt savu budžetu.**

2. Pagaidu izpilddirektors var atļaut veikt visus maksājumus, ko sedz ar kredītiem, kuri iekļauti Iestādes budžetā, pēc valdes apstiprinājuma saņemšanas un var slēgt līgumus, tostarp darba līgumus pēc Iestādes štata plāna pieņemšanas.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neskar Uzraudzības padomes un valdes pilnvaras.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

3a. Iestāde tiek uzskatīta par EAFPK tiesību pārņēmēju. Visus EAFPK aktīvus un pasīvus un visas tās nepabeigtās darbības var nodod Iestādei. Neatkarīgs revidents izstrādā pārskatu, kurā ir norādīts EAFPK galīgais aktīvu un pasīvu stāvoklis nodošanas dienā. Pirms notiek aktīvu un pasīvu nodošana, šo pārskatu revidē un apstiprina EAFPK locekļi un Komisija.

63. pants

Pārejas noteikumi par personālu

1. Atkāpjoties no 54. panta, visus darba līgumus **un norīkojuma līgumus**, kurus noslēgusi **EAFPK** vai tās sekretariāts un kas ir spēkā šīs regulas piemērošanas dienā, īsteno līdz to beigu termiņam. Šos līgumus nedrīkst pagarināt.

2. Visiem 1. punktā **minētajiem** personāla locekļiem **1**, piedāvā noslēgt pagaidu līgumus saskaņā ar Citu ierēdņu nodarbinātības nosacījumu 2. panta a) apakšpunktu atbilstīgi Iestādes štata plānā noteiktajām dažādajām kategorijām.

Iekšējo atlasī, ko veic tikai starp tiem darbiniekiem, **kas minēti 1. punktā un** kas ir noslēguši līgumu ar **EAFPK** vai tās sekretariātu, pēc šīs regulas spēkā stāšanās veic Iestāde, kurai ir tiesības noslēgt līgumus, lai pārbaudītu nolīgstamo personu spējas, lietderību un godprātību. **Iekšējā atlases procedūrā pilnībā ņem vērā prasmes un pieredzi, ko persona parādījusi, pildot savus amata pienākumus pirms pieņemšanas darbā.**

3. Atkarībā no veicamo funkciju tipa un līmeņa sekmīgajiem kandidātiem piedāvā pagaidu darbinieka līgumu, kura darbības termiņš atbilst vismaz laikposmam, kas atlicis saskaņā ar iepriekšējo līgumu.

4. Attiecīgos valstu tiesību aktus par darba līgumiem un citiem atbilstīgajiem instrumentiem turpina piemērot tiem darbiniekiem, ar kuriem iepriekš līgumi nav noslēgti, kas izvēlas nekandidēt uz pagaidu darbinieka līguma noslēgšanu vai kuriem netiek piedāvāts pagaidu darbinieka līgums saskaņā ar 2. punktu.

63.a pants

Valsts noteikumi

Dalībvalstis paredz attiecīgus noteikumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu īstenošanu.

64. pants

Grozījumi

Ar šo tiek grozīts Padomes un Parlamenta lēmums Nr. 716/2009/EK, ar ko nosaka Kopienas programmas izveidi, lai atbalstītu īpašas darbības finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un auditu jomā, ciktāl **EAFPK** tiek izslēgta no šā lēmuma pielikuma B sadaļā minētā līdzekļu saņēmēju saraksta.

65. pants

Atcelšana

Ar šo, **sākot no 2011. gada 1. janvāra** tiek atcelts Komisijas Lēmums 2009/79/EK, ar ko izveido Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteju.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

66. pants

Pārskatīšanas klauzula

-1. Līdz ... (*) Komisija iesniedz Padomei un Eiropas Parlamentam vajadzīgos regulu priekšlikumus, kas pastiprinātu to iestāžu uzraudzību, kas var radīt 12.b pantā paredzēto sistēmisko risku, un jaunas finanšu krīžu pārvarēšanas sistēmas izveidošanu, tostarp arī finansēšanas pasākumu noteikšanu.

1. Līdz ... (**) un pēc tam ik pēc trīs gadiem Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei nepieciešamos priekšlikumus, lai izveidotu uzticamas noregulējuma sistēmas, tostarp finanšu iestāžu ieguldījumu shēmas sistēmisko risku novēršanai, un publicē vispārēju pārskatu par pieredzi, kas uzkrāta Iestādes darbības un šajā regulā noteikto procedūru rezultātā. Pārskatā cita starpā novērtē:

- (a) kompetento iestāžu panākto uzraudzības darbību konverģences līmeni;
- (b) uzraudzības iestāžu kolēģiju darbību;
- (c) panākumiem attiecībā uz konverģenci krīzes pārvarēšanas, pārvaldības un likvidēšanas jomā, aptverot arī Eiropas finansējuma mehānismus;
- (d) to, vai, jo īpaši ņemot vērā panākto progresu attiecībā uz c) punktā minētajiem jautājumiem, būtu jānostiprina iestādes loma to finanšu tirgu dalībnieku uzraudzībā, kas rada potenciālu sistēmisko risku, un vai šai iestādei būtu jāsteno paplašinātas uzraudzības pilnvaras pār minētajiem tirgus dalībniekiem;
- (e) 23. pantā noteikto aizsargpasākumu piemērošanu.

1a. Šā panta 1. punktā minētajā pārskatā novērtē arī to:

- (a) vai ir ieteicams pārvietot iestādes uz vienu vietu, lai panāktu labāku koordināciju starp tām;
- (b) vai ir atbilstīgi banku jomas, apdrošināšanas un fondēto pensiju jomas, vērtspapīru un finanšu tirgu jomas uzraudzību joprojām īstenot atsevišķi;
- (c) vai konsultatīvo uzraudzību un uzņēmējdarbības prakses uzraudzību ir atbilstīgi īstenot atsevišķi vai vienai uzraudzības iestādei;
- (d) vai ir atbilstīgi vienkāršot un nostiprināt EFUS sistēmu, lai nodrošinātu labāku makrolīmeņa un mikrolīmeņa saskaņotību, kā arī saskaņotību EUI vidū;
- (e) vai EFUS attīstība atbilst vispārējai attīstībai;

(*) Seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

(**) Trīs gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- (f) vai EFUS ir pietiekamā mērā nodrošināta daudzveidība un izcilība;
- (g) vai atbildība un pārredzamība attiecībā uz publiskošanas prasībām ir adekvāta;
- (h) to, vai Iestādes atrašanās vieta ir pienācīgi atbilstoša.
- (i) vai izveidot apdrošināšanas jomas stabilitātes fondu ES līmenī, kas būtu labākā aizsardzības pret konkurences izkropļojumiem un visefektīvākais veids, ka risināt pārrobežu institūcijas trūkumu.

2. Pārskatu un attiecīgajā gadījumā tam pievienotus priekšlikumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

67. pants

Spēkā stāšanās

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2011. gada 1. janvāra, izņemot 62. pantu un 63. panta 1. un 2. punktu, kurus piemēro no spēkā stāšanās dienas. Iestāde tiek izveidota regulas piemērošanas datumā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

[vieta]

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Kapitāla prasības, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai pārvēršanai vērtspapīros, un atbildības politikas uzraudzības pārbaude *I**

P7_TA(2010)0274

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK attiecībā uz kapitāla prasībām, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai pārvēršanai vērtspapīros, un attiecībā uz atbildības politikas uzraudzības pārbaudi (COM(2009)0362 – C7-0096/2009 – 2009/0099(COD))

(2011/C 351 E/40)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2009)0362),

— ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 47. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0096/2009),

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 53. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2009. gada 12. novembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 20. janvāra atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu, kā arī Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A7-0205/2010),
1. pieņem turpmāk tekstā izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. aicina Komisiju vēlreiz iesniegt savu priekšlikumu, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 291, 1.12.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

P7_TC1-COD(2009)0099

Eiropas Parlamenta nostāja, kas pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 7. jūlijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/.../ES, ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK attiecībā uz kapitāla prasībām, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai vērtspapirizācijai, un attiecībā uz atalgojuma politikas uzraudzības pārbaudi

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2010/76/ES)

Eiropas Centrālās bankas konkrētie uzdevumi saistībā ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas darbību *

P7_TA(2010)0275

Priekšlikums Padomes regulai, ar kuru Eiropas Centrālajai bankai uztic konkrētus uzdevumus saistībā ar Eiropas Sistēmisko risku komitejas darbību (05551/2010 – C7-0014/2010 – 2009/0141(CNS))

(2011/C 351 E/41)

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)

Priekšlikumu tika grozīts 2010. gada 7. jūlijā šādi ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Lieta tika nodota atpakaļ komitejai saskaņā ar Reglamenta 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0167/2010).

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

PADOMES IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1
Regulas priekšlikums
1.a apsvērums (jauns)

(1a) Eiropas Parlaments ilgi pirms finanšu krīzes pastāvīgi aicināja uzlabot īsteni līdzvērtīgu konkurences apstākļu nodrošināšanu visiem iesaistītajiem dalībniekiem Savienības īstenotajā aizvien integrētāku finanšu tirgu uzraudzībā (sk. 2000. gada 13. aprīļa rezolūciju par Komisijas paziņojumu par finanšu tirgu sistēmas īstenošanu — rīcības plāns ⁽¹⁾, 2002. gada 25. novembra rezolūciju par konsultatīvās uzraudzības noteikumiem Eiropas Savienībā ⁽²⁾, 2007. gada 11. jūlija rezolūciju par finanšu pakalpojumu politiku laikposmā no 2005. līdz 2010. gadam — Baltā grāmata ⁽³⁾, 2008. gada 23. septembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem ⁽⁴⁾, 2008. gada 9. oktobra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par Lamfalussy procesa turpinājumu — uzraudzības struktūra nākotnē ⁽⁵⁾, 2009. gada 22. aprīļa rezolūciju par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) ⁽⁶⁾ un 2009. gada 23. aprīļa rezolūciju par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par kredītvērtējuma aģentūrām ⁽⁷⁾).

⁽¹⁾ OV C 40, 7.2.2001., 453. lpp.

⁽²⁾ OV C 25 E, 29.1.2004., 394. lpp.

⁽³⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., xx. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 26. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 48. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0251.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0279.

Grozījums Nr. 2
Regulas priekšlikums
8.a apsvērums

(8a) Šajā Regulā izklāstītie pasākumi attiecībā uz informācijas vākšanu ir nepieciešami ESRK uzdevumu izpildei, un tiem nevajadzētu skart Eiropas Statistikas sistēmas (ESS) un Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) tiesisko regulējumu statistikas jomā. Tādēļ šai regulai nevajadzētu skart Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku un Padomes Regulu (EK) Nr. 2533/98 (1998. gada 23. novembris) par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka.

(8a) Būtu jāuzdod Eiropas Centrālajai bankai sniegt statistikas atbalstu ESRK. Tādēļ šajā regulā noteiktajai informācijas vākšanai un apstrādei, kas vajadzīga ESRK uzdevumu izpildei, būtu jānotiek saskaņā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) un ECB Statūtu 5. pantu un Padomes Regulu (EK) Nr. 2533/98 (1998. gads 23. novembris) par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka ⁽¹⁾. Līdz ar to ECB vai ECBS savāktā konfidencialā statistikas informācija būtu jādara pieejama ESRK.

⁽¹⁾ OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

PADOMES IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 3**Regulas priekšlikums****1. pants – 1.a punkts (jauns)**

1.a ESRK priekšsēdētājs ir ECB priekšsēdētājs. ESRK priekšsēdētāja pilnvaru termiņš ir tāds pats kā ECB priekšsēdētāja pilnvaru termiņš.

Grozījums Nr. 4**Regulas priekšlikums****1. pants – 1.b punkts (jauns)**

1.b Priekšsēdētāja pirmo vietnieku ievēlē Eiropas Centrālās bankas Ģenerālpadomes locekļi uz tādu pašu pilnvaru laiku, kāds ir viņa dalībai Ģenerālpadomē, ievērojot vajadzību nodrošināt gan euro zonas dalībvalstu, gan dalībvalstu ārpus euro zonas līdzsvarotu pārstāvību. Viņu var ievēlēt atkārtoti.

Grozījums Nr. 5**Regulas priekšlikums****1. pants – 1.c punkts (jauns)**

1.c Priekšsēdētāja otrais vietnieks ir priekšsēdētājs Apvienotajā Eiropas uzraudzības iestāžu komitejā (Apvienotajā komitejā), kas izveidota ar 40. pantu Regulā (ES) Nr. .../2010 [EVTI], Regulā (ES) Nr. .../2010 [EAFPI] un Regulā (ES) Nr. .../2010 [EBI] ("Apvienotā komiteja").

Grozījums Nr. 6**Regulas priekšlikums****1. pants – 1.d punkts (jauns)**

1.d Pirms stāšanās amatā priekšsēdētājs un priekšsēdētāja pirmais vietnieks Eiropas Parlamentā atklātā uzklaušanās izklāsta to, kā viņi ir paredzējuši pildīt šajā regulā noteiktos amata pienākumus. Priekšsēdētāja otro vietnieku Eiropas Parlaments uzklāsa kā Apvienotās komitejas priekšsēdētāju.

Grozījums Nr. 7**Regulas priekšlikums****1. pants – 1.e punkts (jauns)**

1.e Priekšsēdētājs vada valdes un koordinācijas komitejas sanāksmes.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

PADOMES IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 8**Regulas priekšlikums****1. pants – 1.f punkts (jauns)**

1.f Ja priekšsēdētājs sanāksmē nevar piedalīties, valdes koordinācijas komitejas sanāksmes atbilstīgi dienesta rangu secībai vada priekšsēdētāja vietnieks.

Grozījums Nr. 9**Regulas priekšlikums****1. pants – 1.g punkts (jauns)**

1.g Ja priekšsēdētāja vietnieki nevar pildīt amata pienākumus, jaunos priekšsēdētāja vietniekus ievēlē saskaņā ar šā panta 1.b un 1.c punktā minēto kārtību.

Grozījums Nr. 10**Regulas priekšlikums****1. pants – 1.h punkts (jauns)**

1.h Valdes priekšsēdētājs pārstāv ESRK ārējās attiecībās.

Grozījums Nr. 11**Regulas priekšlikums****1. pants – 1.i punkts (jauns)**

1.i Priekšsēdētāju saistībā ar ESRK gada ziņojuma publicēšanu reizi gadā uzaicina Eiropas Parlamentā uz uzklaušanos, kuras konteksts atšķiras no Eiropas Parlamenta un ECB priekšsēdētāja monetārā dialoga.

Grozījums Nr. 12**Regulas priekšlikums****2. pants – ievaddaļa**

Eiropas Centrālā banka nodrošina ESRK sekretariātu un tādējādi sniedz analītisku, statistisku, loģistikas un administratīvu atbalstu priekš ESRK. Sekretariāta **uzdevums, kā noteikts** Regulas XXXX 4. panta 4. punktā, ir jo īpaši:

ECB nodrošina ESRK sekretariātu un tādējādi sniedz analītisku, statistisku, loģistikas un administratīvu atbalstu ESRK. **Sekretariāts arī saņem tehniskas konsultācijas no Eiropas uzraudzības iestādēm, valstu centrālajām bankām un valstu uzraudzības struktūrām. Sekretariāts arī atbild par visiem personāla jautājumiem.** Sekretariāta **uzdevumi, kas minēti** Regulas (ES) Nr. .../2010 [ESRK] 4. panta 4. punktā, ir jo īpaši:

Grozījums Nr. 13**Regulas priekšlikums****2. pants – e apakšpunkts**

(e) atbalstīt valdes, koordinācijas komitejas un konsultatīvās **speciālistu** komitejas darbu.

(e) atbalstīt valdes, koordinācijas komitejas un konsultatīvās **zinātniskās** komitejas darbu;

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

PADOMES IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 14
Regulas priekšlikums
2. pants – ea apakšpunkts (jauns)

(ea) pēc pieprasījuma sniegt informāciju Eiropas uzraudzības iestādēm.

Grozījums Nr. 15
Regulas priekšlikums
3. pants – 1. punkts

1. ECB nodrošina pietiekamus cilvēkresursus un finanšu līdzekļus *tās uzdevuma — nodrošināt sekretariātu* — izpildei.

1. ECB nodrošina pietiekamus cilvēkresursus un finanšu līdzekļus *sekretariāta uzdevumu* izpildei. *ECB nodrošina, ka sekretariātam ir personāls, kura augstā kvalifikācija pilnā mērā atspoguļo ESRK plašo darbības jomu un valdes sastāvu. ECB nodrošina sekretariātam taisnīgu finansējumu no saviem līdzekļiem.*

Grozījums Nr. 16
Regulas priekšlikums
3. pants – 2. punkts

(2) Sekretariāta vadītāju ieceļ ECB, *apspriežoties ar* ESRK *valdi*.

(2) Sekretariāta vadītāju ieceļ ECB *pēc* ESRK *valdes ierosinājuma*.

Grozījums Nr. 17
Regulas priekšlikums
3. pants – 2.a punkts (jauns)

2.a Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [ESRK] 8. pantu un nolūkā īstenot šīs regulas 6. pantā noteikto mērķi sekretariāta darbinieki neizpauž ar dienesta noslēpumu saistīto informāciju pat pēc tam, kad viņi ir pārtraukuši pildīt amata pienākumus.

Grozījums Nr. 18
Regulas priekšlikums
4. pants – 2. punkts

2. Sekretariāta vadītājs vai tā pārstāvis piedalās ESRK valdes, koordinācijas komitejas un konsultatīvās *speciālistu* komitejas sanāksmēs.

2. Sekretariāta vadītājs vai tā pārstāvis piedalās ESRK valdes, koordinācijas komitejas un konsultatīvās *zinātniskās* komitejas sanāksmēs.

Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs

PADOMES IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 19

Regulas priekšlikums

5. pants – 2.a punkts (jauns)

2.a Sekretariāts var pieprasīt informāciju atsevišķā, pārskata vai apkopotā veidā par finanšu iestādēm vai tirgiem saistībā ar ESRK uzdevumiem no Eiropas uzraudzības iestādēm un Regulas (ES) Nr. .../2010 [ESRK] 15. pantā paredzētajos gadījumos — no valstu uzraudzības iestādēm, valstu centrālajām bankām, citām dalībvalstu iestādēm vai, atbilstīgi pamatotam pieprasījumam, tieši no finanšu iestādēm.

Grozījums Nr. 20

Regulas priekšlikums

5. pants – 2.b punkts (jauns)

2.b Šā panta 2. punktā minētā informācija var ietvert datus par Eiropas Ekonomikas zonu, Savienību, euro zonu, vai valstu apkopotus un atsevišķus datus. Valstu datus vāc tikai pēc pamatota pieprasījuma. Pirms datu pieprasīšanas sekretariāts vispirms ņem vērā jau pieejamos statistikas datus, kas iegūti, izplatīti un izstrādāti Eiropas Statistikas sistēmā un Eiropas Centrālo banku sistēmā, un pēc tam apspriežas ar attiecīgo Eiropas uzraudzības iestādi, lai nodrošinātu pieprasījuma proporcionalitāti.

Grozījums Nr. 21

Regulas priekšlikums

7. pants

Padome pārskata šo regulu *pēc trīs gadiem pēc 8. pantā noteiktā termiņa*, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, un pēc ECB *un Eiropas uzraudzības iestāžu* atzinuma saņemšanas nosaka, vai *šī regula* jāpārskata.

Eiropas Parlaments un Padome līdz.. () pārskata šo regulu, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, un pēc ECB atzinuma saņemšanas nosaka, vai ir jāpārskata ESRK mērķi un struktūra.*

Ziņojumā jo īpaši izvērtē to, vai:

- (a) ir atbilstīgi vienkāršot un nostiprināt Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas struktūru (EFUS), lai palielinātu saskanību starp makrouzraudzības un mikrouzraudzības līmeņiem, kā arī starp Eiropas uzraudzības iestādēm;*
- (b) ir atbilstīgi palielināt Eiropas uzraudzības iestāžu regulatīvās pilnvaras;*
- (c) EFUS attīstība atbilst vispārējai notikumu gaitai šajā jomā;*
- (d) EFUS darbība ir pietiekami daudzveidīga un priekšzīmīga;*
- (e) pārskatatbildība un pārredzamība saistībā ar publicēšanas prasībām ir atbilstīga.*

() Trīs gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.*

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

Nolīgums starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm par tādu finanšu ziņojumapmaiņas datu apstrādi un nodošanu, kurus ES dara pieejamus Amerikas Savienotajām Valstīm, lai īstenotu Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu ***

P7_TA(2010)0279

Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija normatīvā rezolūcija par Padomes lēmuma projektu par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm par tādu finanšu ziņojumapmaiņas datu apstrādi un nodošanu, kurus Eiropas Savienība dara pieejamus Amerikas Savienotajām Valstīm, lai īstenotu Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu (11222/1/2010/REV 1 un COR 1 - C7-0158/2010– 2010/0178(NLE))

(2011/C 351 E/42)

(Piekrišanas procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (11222/1/2010/REV 1 un COR 1),
- ņemot vērā tekstu nolīgumam starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm par tādu finanšu ziņojumapmaiņas datu apstrādi un nodošanu, kurus Eiropas Savienība dara pieejamus Amerikas Savienotajām Valstīm, lai īstenotu Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu, kas pievienota iepriekš minētajam Padomes lēmuma projektam,
- ņemot vērā 2010. gada 5. maija rezolūciju par Komisijas ieteikumu Padomei atļaut sākt sarunas par nolīgumu starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm, lai Amerikas Savienoto Valstu Valsts kases departamentam darītu pieejamus finanšu ziņojumapmaiņas datus terorisma un teroristu finansēšanas novēršanai un apkarošanai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja 2010. gada 22. jūnija atzinumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 29. panta datu aizsardzības darba grupas un darba grupas policijas un tiesiskuma jautājumos 2010. gada 25. jūnijā pausto viedokli,
- ņemot vērā Padomes iesniegto piekrišanas pieprasījumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu saistībā ar 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 88. panta 2. punktu (C7-0158/2010),
- ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A7-0224/2010),

1. piekrīt nolīguma noslēgšanai;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0143.

⁽²⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

2. aicina Komisiju saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. pantu, ar ko paredz, ka personas dati ir "neatkarīgu iestāžu" uzraudzībā, pēc iespējas drīz izvirzīt Eiropas Parlamentam un Padomei trīs kandidatūras, no kurām izvēlēties to, kura pildīs ES neatkarīgās personas uzdevumus saskaņā ar nolīguma 12. panta 1. punktu; norāda, ka procedūrai *mutatis mutandis* jābūt tādai pašai kā tā, kuru Eiropas Parlaments un Padome ievēroja, ieceļot Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾, ar ko īsteno EK Līguma 286. pantu;

3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Amerikas Savienoto Valstu valdībai; tāpat uzdod priekšsēdētājam sākt parlamentu sadarbības dialogu ar ASV pārstāvju palātas priekšsēdētāju un ASV senāta priekšsēdētāja pienākumu izpildītāju par turpmāko Eiropas Savienības un ASV datu aizsardzības pamatnolīgumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

Eiropas Ārējās darbības dienests *

P7_TA(2010)0280

Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību (08029/2010 – C7-0090/2010 – 2010/0816(NLE))

(2011/C 351 E/43)

(Apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu (08029/2010), ko ir iesniegusi Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija plenārsēdē augstās pārstāves sniegto paziņojumu par EĀDD centrālās administrācijas pamata organizatorisko struktūru,
- ņemot vērā augstās pārstāves deklarāciju par politisko atbildību,
- ņemot vērā ES līguma 27. panta 3. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0090/2010),
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Konstitucionālo jautājumu komitejas, Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Budžeta komitejas, Budžeta kontroles komitejas, kā arī Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0228/2010),

1. apstiprina grozīto priekšlikumu, ko ir iesniegusi Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

2. ir stingri apņēmies palielināt sadarbību Savienības ārējās darbības jomā ar dalībvalstu parlamentiem, kā tas paredzēts Līgumā, jo īpaši kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) jomā, kā arī kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) jomā;
3. uzskata, ka ar Finanšu regulas grozījumiem, papildinot pašreizējo Padomes lēmumu, vēl vairāk jāprecizē Komisijas loma attiecībā uz darbības apropriaciju īstenošanas pilnvaru tālāku deleģēšanu delegāciju vadītājiem, Finanšu regulā jo īpaši paredzot, ka Komisija veic visus nepieciešamos pasākumus, lai garantētu, ka pilnvaru tālāka deleģēšana neietekmē budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru;
4. aicina Komisiju tās vispusīgajā darba dokumentā par izdevumiem saistībā ar ES ārējo darbību, kurš jā sagatavo līdz ar ES budžeta projektu, iekļaut precizējumus cita starpā attiecībā uz Savienības delegāciju amatu sarakstiem, kā arī ārējās darbības izdevumu precīzu sadalījumu pa valstīm un misijām; norāda, ka tas paredzējis attiecīgi pārveidot Finanšu regulu;
5. atgādina, ka domstarpību gadījumā saistībā ar Komisijas norādījumiem ES delegāciju vadītājiem, kuri saskaņā ar LESD 221. panta 2. punktu ir tieši pakļauti augstajam pārstāvim, un nevienprātību gadījumā starp augsto pārstāvi un komisāriem, kuri ir atbildīgi par attiecīgo ārējās palīdzības instrumentu programmu izstrādāšanu, galīgais lēmums jāpieņem komisāru kolēģijai;
6. mudina augsto pārstāvi nodrošināt, ka Padomes lēmuma 6. pantā paredzētie noteikumi par to, ka vismaz 60 % no EĀDD personāla AD līmenī jābūt ES pastāvīgajiem ierēdņiem, tiek ņemti vērā attiecībā uz visām dienesta pakāpēm EĀDD hierarhijā;
7. uzskata, ka Padomes lēmuma 6. panta 6. punktā paredzētajiem īpašajiem papildus pasākumiem ģeogrāfiskā un dzimumu līdzsvara nostiprināšanai attiecībā uz ģeogrāfisko līdzsvaru pēc analogijas būtu jāaptver arī tie pasākumi, kas paredzēti, Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 401/2004 ⁽¹⁾;
8. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
9. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi grozīt priekšlikumu, ko ir iesniegusi Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos;
10. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, kā arī Komisijai.

(1) Padomes 2004. gada 23. februāra Regula (EK, Euratom) Nr. 401/2004, ar ko sakarā ar Kipras, Čehijas, Igaunijas, Ungārijas, Latvijas, Lietuvas, Malas, Polijas, Slovākijas un Slovēnijas pievienošanu ievieš pagaidu pasākumus Eiropas Kopienų ierēdņu iecelšanai amatā (OV L 67, 5.3. 2004., 1. lpp.)

P7_TC1-NLE(2010)0816

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta 2010. gada 8. jūlijā, lai pieņemtu Padomes lēmumu, ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 27. panta 3. punktu,

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

ņemot vērā priekšlikumu, ko iesniedza Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos ("Augstais pārstāvis")⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu⁽²⁾,

ņemot vērā Komisijas piekrišanu⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) **Šī lēmuma** mērķis ir noteikt Eiropas Ārējās darbības dienesta ("EĀDD") organizatorisko struktūru un darbību, kurš darbojas kā funkcionāli autonoma Savienības struktūra Augstā pārstāvja pakļautībā; šo struktūru izveidoja ar 27. panta 3. punktu Līgumā par Eiropas Savienību ("LES"), ko grozīja ar Lisabonas Līgumu. **Šo lēmumu un jo īpaši atsauci uz "Augsto pārstāvi" interpretēs atbilstīgi LES 18. pantā norādītajām dažādajām funkcijām.**
- (2) Saskaņā ar LES 21. panta 3. punkta otro apakšpunktu Savienība nodrošinās saskaņotību starp dažādām tās ārējās darbības jomām un starp šīm un citām tās politikas jomām. Padome un Komisija ar Augstā pārstāvja palīdzību nodrošinās saskanību un sadarbosies šajā sakarā.
- (3) EĀDD atbalstīs Augsto pārstāvi, **kas ir arī Komisijas priekšsēdētāja vietnieks un Ārlietu padomes priekšsēdētājs**, pilnvaru pildīšanā, proti, vadīt Eiropas Savienības kopējo ārpolitikas un drošības politiku ("KĀDP") un nodrošināt ES ārējās darbības saskaņotību, **kā tas izklāstīts jo īpaši LES 18. un 27. pantā.** EĀDD atbalstīs Augsto pārstāvi Ārlietu padomes priekšsēdētāja amatā, neskarot Padomes Ģenerālsēkretariāta ierastos uzdevumus. EĀDD atbalstīs Augsto pārstāvi arī Komisijas priekšsēdētāja vietnieka amatā, pildot ārējo attiecību pienākumus Komisijā un koordinējot citus Savienības ārējās darbības aspektus, neskarot Komisijas dienestu ierastos uzdevumus.
- (4) **Dodot ieguldījumu ES ārējās sadarbības programmās, EĀDD būtu jācenšas nodrošināt, lai šīs programmas atbilstu ārējās darbības mērķiem, kas izklāstīti LES 21. pantā, jo īpaši tā 2. punkta d) apakšpunktā, un lai tajās tiktu ievēroti ES attīstības politikas mērķi atbilstīgi 208. pantam Līgumā par Eiropas Savienības darbību. Šajā sakarā EĀDD vajadzētu arī veicināt Eiropas Konsensā attīstības jomā un Eiropas Konsensā par humāno palīdzību noteikto mērķu sasniegšanu.**
- (5) Lisabonas Līgumā atrunāts, ka, lai īstenotu tā noteikumus, EĀDD ir jāsāk darboties cik drīz iespējams pēc minētā līguma stāšanās spēkā.
- (6) Eiropas Parlaments pilnībā īsteno savu uzdevumu Savienības ārējās darbības jomā, tostarp pildot politiskās kontroles funkcijas, kā noteikts LES 14. panta 1. punktā, un arī Līgumos noteiktos uzdevumus likumdošanas un budžeta jautājumos. Turklāt saskaņā ar LES 36. pantu Augstais pārstāvis regulāri apspriedīsies ar Eiropas Parlamentu par KĀDP galvenajiem aspektiem un pamatvirzieniem un nodrošinās, lai Eiropas Parlamenta viedokļi tiktu pienācīgi ņemti vērā. Šajā sakarā EĀDD palīdzēs Augstajam pārstāvim. **Būtu jāveic īpaši pasākumi saistībā ar Eiropas Parlamenta deputātu piekļuvi klasificētiem dokumentiem un informācijai KĀDP jomā. Līdz šādu pasākumu pieņemšanai tiek piemēroti noteikumi saskaņā ar 2002. gada iestāžu nolīgumu par klasificētiem dokumentiem un informāciju EDAP jomā.**

⁽¹⁾ OV...

⁽²⁾ OV...

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- (7) Augstajam pārstāvim vai viņa pārstāvim attiecībā pret Eiropas Aizsardzības aģentūru, Eiropas Savienības Satelītc centru, Eiropas Savienības Drošības izpētes institūtu un Eiropas Drošības un aizsardzības koledžu būtu jāīsteno pienākumi, kas noteikti to attiecīgajos dibināšanas aktos. EĀDD šīm vienībām būtu jāsniedz atbalsts, ko pašreiz sniedz Padomes Ģenerālsēkretariāts.
- (8) **Būtu jāpieņem noteikumi par EĀDD darbiniekiem un viņu pieņemšanu darbā, ja šādi noteikumi ir vajadzīgi, lai noteiktu EĀDD organizāciju un darbību. Līdztekus tam atbilstīgi LESD 336. pantam būtu jāizdara grozījumi Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumos (“Civildienesta noteikumi”) un Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībā (Conditions of Employment of Other Servants of those Communities – “CEOS”), neskarot LESD 298. pantu.** Attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar Eiropas Ārējās darbības dienesta darbiniekiem, tas būtu jāuzskata par iestādi Civildienesta noteikumu izpratnē. **Augstais pārstāvis pildīs iecelējiestādes funkcijas gan saistībā ar ierēdņiem, uz kuriem attiecas Civildienesta noteikumi, gan darbiniekiem, uz kuriem attiecas Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība.** Ņemot vērā budžeta procedūru, katru gadu lems par EĀDD ierēdņu un darbinieku skaitu, un tas tiks atspoguļots štatu plānā.
- (9) EĀDD darbinieki veic savus pienākumus un rīkojas vienīgi Savienības interesēs.
- (10) Pieņemšana darbā notiek, balstoties uz nopelniem un nodrošinot pienācīgu ģeogrāfisku un dzimumu pārstāvību. Starp EĀDD darbiniekiem vajadzētu būt pamatoti pārstāvētiem visu ES dalībvalstu pilsoņiem. Paredzētajā 2013. gada pārskatā arī vajadzētu pievērsties šim jautājumam, tostarp attiecīgā gadījumā iekļaujot ieteikumus pasākumiem, lai novērstu iespējamās nepilnības.
- (11) Saskaņā ar LES 27. panta 3. punktu EĀDD ietvers Padomes Ģenerālsēkretariāta un Komisijas ierēdņus, kā arī darbiniekus no dalībvalstu diplomātiskajiem dienestiem. Šajā sakarā Padomes Ģenerālsēkretariāta un Komisijas attiecīgās struktūrvienības un nodaļas tiks nodotas EĀDD kopā ar ierēdņiem un pagaidu darbiniekiem, kuri ieņem amatu kādā no struktūrvienībām vai nodaļām. Līdz 2013. gada 1. jūlijam EĀDD pieņems darbā vienīgi ierēdņus no Padomes Ģenerālsēkretariāta un Komisijas, kā arī personālu no dalībvalstu diplomātiskajiem dienestiem. Pēc šī datuma iespējām pieteikties uz brīvajām EĀDD amata vietām vajadzētu būt visiem Eiropas Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem.
- (12) EĀDD īpašos gadījumos var izmantot specializētus valstu norīkotus ekspertus (“VNE”), kuri ir Augstā pārstāvja pakļautībā. Valstu norīkotie eksperti, kuri ieņem amatu EĀDD, netiks ieskaitīti tajā trešdaļā darbinieku, kuriem vajadzētu būt no dalībvalstīm, kad EĀDD būs pilnībā nokomplektēti. Šo ekspertu pārceļšana EĀDD izveides posmā nenotiks automātiski, un pārceļšana notiks ar šo ekspertu dalībvalsts piekrišanu. Beidzoties līgumam ar NVE, kurš saskaņā ar 7. pantu norīkots darbā EĀDD, attiecīgo amatu pārveido par pagaidu darbinieka amatu gadījumos, kad pienākumi, ko veic attiecīgais NVE, atbilst pienākumiem, ko parasti veic AD pakāpes darbinieki, ar nosacījumu, ka vajadzīgais amats ir pieejams saskaņā ar štatu plānu.
- (13) Komisija un EĀDD vienosies par kārtību attiecībā uz Komisijas norādījumiem deleģācijām. Tajā jo īpaši jāparedz, ka tad, kad Komisija deleģācijām dod norādījumus, tā šo norādījumu kopiju vienlaikus nosūta deleģācijas vadītājam un EĀDD centrālajai administrācijai.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- (14) Finanšu regula būtu jāgroza, lai EĀDD **iekļautu tās 1. pantā**, iedalot **tam** īpašu iedaļu Savienības budžetā. **Atbilstīgi piemērojamiem noteikumiem un līdzīgi, kā tas ir citās iestādēs, daļa no Revīzijas palātas ikgadējā ziņojuma tiks veltīta arī EĀDD, un EĀDD atbildēs uz šādiem ziņojumiem.** Uz EĀDD attieksies budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra, kas paredzēta Līguma par Eiropas Savienības darbību 319. pantā un Finanšu regulas 145. līdz 147. pantā. **Augstais pārstāvis sniegs Eiropas Parlamentam visu nepieciešamo atbalstu, lai Eiropas Parlaments varētu izmantot savas tiesības kā budžeta izpildes apstiprinātājiestāde. Darbības budžeta īstenošana saskaņā ar LESD 317. pantu būs Komisijas atbildībā. Ar lēmumiem, kuriem ir finansiālas sekas, jo īpaši tiks ievērotas prasības, kas noteiktas Finanšu regulas IV nodaļā, sevišķi tās 75. pantā attiecībā uz izdevumu operācijām un 64.–68. pantā attiecībā uz finanšu dalībnieku atbildību.**
- (15) EĀDD izveides vadmotīvam vajadzētu būt rentabilitātes principam, lai nepalielinātu pašreizējo budžeta izdevumu līmeni. Lai to panāktu, būs jāizmanto pagaidu mehānismi un pakāpeniska jaudas kāpināšana. Būtu jāizvairās no nevajadzīgas uzdevumu, funkciju un resursu dublēšanās ar citām struktūrām. Būtu jāizmanto visas racionalizācijas iespējas. Papildus tam, dalībvalstu pagaidu darbiniekiem būs vajadzīgs papildu amata vietu skaits, ko finansēs, izmantojot pašreizējo daudzgadu plānu.
- (16) Būtu jāpieņem noteikumi, kas aptvertu EĀDD un tā darbinieku darbības attiecībā uz klasificētas informācijas drošību, aizsardzību un pārredzamību.
- (17) Tiek atgādināts, ka Protokols par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā attiecas uz EĀDD, tā ierēdņiem un citiem darbiniekiem, uz kuriem attiecas vai nu Civildienesta noteikumi, vai Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība.
- (18) Eiropas Savienība un Eiropas Atomenerģijas kopiena aizvien ir vienota organizatoriska sistēma. Tādēļ ir būtiski nodrošināt Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas ārējo attiecību saskaņotību un ļaut Savienības delegācijām uzņemt Eiropas Atomenerģijas kopienas pārstāvību trešās valstīs un starptautiskās organizācijās.
- (19) **Augstajam pārstāvim līdz 2013. gada vidum būtu jāpārskata EĀDD darbība un organizācija, vajadzības gadījumā nākot klajā ar priekšlikumiem šā lēmuma grozīšanai. Šādi grozījumi būtu jāpieņem ne vēlāk kā 2014. gada sākumā.**

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Būtība un darbības joma

1. Ar šo lēmumu nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību ("EĀDD").
2. EĀDD, kura galvenā mītne atrodas Briselē, ir Eiropas Savienības funkcionāli autonoma struktūra, kas ir atdalīta no Komisijas un Padomes Ģenerālsēkretariāta; šai struktūrai ir tiesībspējas, kas nepieciešamas uzdevumu veikšanai un mērķu sasniegšanai.
3. EĀDD atrodas Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos ("Augstā pārstāvja") pakļautībā.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

4. EĀDD ietilpst centrāla administrācija un Savienības delegācijas trešās valstīs un starptautiskās organizācijās.

2. pants

Uzdevumi

1. EĀDD atbalsta Augsto pārstāvi **pilnvaru izpildē, kā izklāstīts jo īpaši LES 18. un 27. pantā:**

— pilnvaru pildīšanā, proti, Eiropas Savienības kopējās ārpolitikas un drošības politikas ("KĀDP"), **tostarp kopējās drošības un aizsardzības politikas ("KDAP")**, vadīšanā, **šīs politikas, kuru viņš īsteno atbildīgi Padomes sniegtajām pilnvarām, attīstīšanā, dodot ieguldījumu ar saviem priekšlikumiem**, un ES ārējās darbības saskaņotības nodrošināšanā;

— Ārlietu padomes priekšsēdētāja amatā, neskarot Padomes Ģenerālsēkretariāta ierastos uzdevumus;

— Komisijas priekšsēdētāja vietnieka amatā, pildot ārējo attiecību pienākumus Komisijā un koordinējot citus Savienības ārējās darbības aspektus, neskarot Komisijas dienestu ierastos uzdevumus.

2. EĀDD palīdz **Eiropadomes priekšsēdētājam**, Komisijas priekšsēdētājam **un** Komisijai **pildīt to attiecīgos uzdevumus ārējo attiecību jomā.**

3. pants

Sadarbība

1. EĀDD **atbalstīs un** sadarbosies ar **dalībvalstu diplomātiskajiem dienestiem, kā arī ar** Padomes Ģenerālsēkretariātu un Komisijas dienestiem, **lai** nodrošinātu konsekvenču dažādajās Savienības ārējās darbības jomās, kā arī starp šīm un citām Savienības politikas jomām.

2. EĀDD un Komisijas dienesti, **pildot savus attiecīgos uzdevumus**, savstarpēji apspriežas par visiem jautājumiem, kas attiecas uz Savienības ārējo darbību, **izņemot jautājumus, kuri ir KDAP jomā.** EĀDD piedalās sagatavošanas darbā un procedūrās, kas saistīti ar aktiem, ko šajā jomā sagatavo Komisija. Šo punktu īsteno saskaņā ar LES V sadaļas 1. nodaļu un saskaņā ar LESD 205. pantu.

3. EĀDD var noslēgt dienesta līmeņa vienošanos ar attiecīgiem Komisijas dienestiem, Padomes Ģenerālsēkretariātu vai citiem Eiropas Savienības birojiem vai starptautiskām struktūrām.

4. EĀDD sniedz atbilstošu atbalstu un sadarbojas ar citām Savienības iestādēm un struktūrām, **jo īpaši ar Eiropas Parlamentu. Arī EĀDD var izmantot šo iestāžu un struktūru – attiecīgā gadījumā arī aģentūru – atbalstu un sadarbību. EĀDD iekšējais revidents sadarbosies ar Komisijas iekšējo revidentu, lai nodrošinātu revīzijas politikas saskaņotību, jo īpaši saistībā ar Komisijas atbildību par darbības izdevumiem. Bez tam EĀDD saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1073/1999 sadarbojas ar Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF). Tas jo īpaši steidzami pieņem minētajā regulā paredzēto lēmumu par iekšējo izmeklēšanu noteikumiem un nosacījumiem. Kā paredzēts regulā, saskaņā ar valstu noteikumiem dalībvalstis un iestādes sniedz vajadzīgo atbalstu, lai ļautu OLAF darbiniekiem pildīt pienākumus.**

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

4. pants

Centrālā administrācija

1. EĀDD pārvalda **izpildu ģenerālsekretārs**, kas darbosies Augstā pārstāvja pakļautībā. **Izpildu ģenerālsekretārs** veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu netraucētu EĀDD darbību, tostarp tā administratīvu un budžeta pārvaldību. **Izpildu ģenerālsekretārs** nodrošina efektīvu centrālās administrācijas visu struktūrvienību, kā arī Savienības delegāciju koordināciju.

2. **Izpildu ģenerālsekretāram** palīdz divi ģenerālsekretāra vietnieki.

3. EĀDD centrālo administrāciju organizē ģenerāldirektorātos. Tajos **jo īpaši** ietilpst:

— vairāki ģenerāldirektorāti, kas aptver nodaļas visās pasaules valstīs un reģionos, kā arī daudzpusējas un tematiskas nodaļas. Šīs struktūrvienības pēc vajadzības īsteno koordināciju ar attiecīgajiem Komisijas dienestiem un ar Padomes Ģenerālsekretariātu;

— ģenerāldirektorāts, kas ir atbildīgs par administratīviem, personāla, budžeta, drošības un komunikācijas un informācijas sistēmas jautājumiem **saistībā ar EĀDD izpildu ģenerālsekretāra pārvaldībā. Augstais pārstāvis atbildīgi parastajiem darbā pieņemšanas noteikumiem iecels ģenerāldirektoru budžeta un administrācijas jautājumos, kurš būs Augstā pārstāvja pakļautībā. Viņš Augstā pārstāvja priekšā būs atbildīgs par EĀDD administratīvo un iekšējo budžeta pārvaldību. Viņš ievēro tās pašas budžeta pozīcijas un administratīvos noteikumus, kas piemērojami ES budžeta III sadaļā, kura ietilpst daudzgadu finanšu shēmas V pozīcijā;**

— krīžu pārvarēšanas un plānošanas direktorāts, Civilās plānošanas un īstenošanas centrs, Eiropas Savienības Militārais štābs un Eiropas Savienības Situāciju centrs, kas ir tiešā Augstā pārstāvja pakļautībā un atbildībā, **palīdz Augstajam pārstāvim vadīt Savienības KĀDP atbildīgi Līguma noteikumiem, vienlaikus saskaņā ar LES 40. pantu respektējot citas Savienības kompetences.**

Ir jāievēro šo struktūru specifika, kā arī to funkciju un pieņemšanas darbā īpatnības un darbinieku statuss.

Ir jānodrošina pilnīga visu EĀDD struktūru koordinācija.

Centrālajā administrācijā ietilpst arī:

— **stratēģiskās politikas plānošanas nodaļa;**

— juridiskā nodaļa **izpildu ģenerālsekretāra** administratīvā pakļautībā, kas cieši sadarbojas ar Padomes un Komisijas juridiskajiem dienestiem;

— starpiestāžu attiecību, informācijas un diplomātijas, iekšējās revīzijas un pārbaūžu un personas datu struktūrvienības.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

4. Augstais pārstāvis *saskaņā ar Padomes Lēmuma 2009/908/ES (2009. gada 1. decembris), ar ko paredz pasākumus, lai īstenotu Eiropadomes lēmumu par Padomes prezidentūru un par Padomes darba sagatavošanas struktūru vadību* ⁽¹⁾, II pielikumā izklāstīto kārtību izraugās Padomes sagatavošanas struktūru priekšsēdētājus; šīs struktūras vada Augstā pārstāvja pārstāvis, tostarp Politikas un drošības komitejas priekšsēdētājs.

5. Augsto pārstāvi un EĀDD vajadzības gadījumā atbalsta Padomes Ģenerālsēkretariāts un attiecīgās Komisijas struktūrvienības. Šajā sakarā EĀDD, Padomes Ģenerālsēkretariāts un attiecīgās Komisijas struktūrvienības var izstrādāt dienesta līmeņa vienošanos.

5. pants

Savienības delegācijas

1. Augstais pārstāvis, ■ vienojoties ar Padomi un Komisiju, pieņem lēmumu par delegācijas izveidi **vai slēgšanu**.

2. **Katra Savienības delegācija darbojas delegācijas vadītāja pakļautībā.**

Delegācijas vadītāja pakļautībā ir visi delegācijas darbinieki neatkarīgi no to statusa; tāpat viņš ir atbildīgs par visām viņu darbībām. Viņš atskaitās Augstajam pārstāvim par delegācijas darba vispārējo vadību un par Savienības visu darbību koordinēšanas nodrošināšanu.

Delegāciju personālā ietilpst EĀDD darbinieki un – kad tas atbilst Savienības budžeta izpildei un tām Savienības politikas jomām, kuras nav EĀDD kompetencē, – Komisijas darbinieki.

3. Delegācijas vadītājs saņem norādījumus no Augstā pārstāvja un no EĀDD un būs atbildīgs par to izpildi.

Jomās, kurās Komisija īsteno pilnvaras, kas tai piešķirtas ar Līgumiem, arī tā var **saskaņā ar LESD 221. panta 2. punktu** delegācijām sniegt norādījumus, kuru izpilde ir daļa no delegācijas vadītāja kopējās atbildības.

4. Saskaņā ar Finanšu regulu delegācijas vadītājs, ja to deleģē Komisija, īsteno darbības apropriācijas saistībā ar ES projektiem attiecīgajā trešā valstī.

5. EĀDD ģenerālsēkretārs periodiski izvērtē katras delegācijas darbību; izvērtējums iekļauj finanšu un administratīvo revīziju. Šim mērķim EĀDD ģenerālsēkretārs var lūgt atbilstīgo Komisijas struktūrvienību palīdzību. **Papildus EĀDD iekšējiem pasākumiem OLAF īsteno savas pilnvaras, proti, veicot krāpšanas apkarošanas pasākumus, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1073/1999.**

6. Augstais pārstāvis slēdz vajadzīgās vienošanās ar uzņēmēju valsti, starptautisko organizāciju vai attiecīgo trešo valsti. Konkrētāk, Augstais pārstāvis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka uzņēmējas valstis piešķir Savienības delegācijām, to personālam un viņu īpašumam privilēģijas un imunitātes, kas ir līdzvērtīgas tām, kas noteiktas Vīnes konvencijā (1961. gada 18. aprīlis) par diplomātiskajām attiecībām.

⁽¹⁾ OV L 322, 9.12.2009., 28. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

7. Savienības delegācijas var apkalpot ES iestādes, jo īpaši Eiropas Parlamentu, īstenojot saziņu ar starptautiskajām organizācijām vai trešām valstīm, uz kurām **delegācijas** ir akreditētas.
8. Delegācijas vadītājs ir pilnvarots pārstāvēt ES valsti, kurā attiecīgā delegācija ir **akreditēta**, jo īpaši līgumu noslēgšanas gadījumā, kā arī būt par pusi tiesas procesos.
9. Savienības delegācijas rīkojas ciešā sadarbībā ar dalībvalstu diplomātiskajiem dienestiem **un dalās ar tiem informācijā**.
10. **Rīkojoties saskaņā ar LES 35. panta trešo daļu un pēc** dalībvalstu lūguma Savienības delegācijas **atbalsta** dalībvalstis to diplomātiskajās attiecībās un saistībā ar to uzdevumu sniegt konsulāro aizsardzību Savienības pilsoņiem trešās valstīs.

6. pants

Personāls

1. **Lai pielāgotu tos EĀDD vajadzībām, šajā pantā izklāstītos noteikumus, izņemot 2. punktu, atbilstīgi LESD 336. pantam piemēro, neskarot Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus ("Civildienesta noteikumi") un Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (CEOS), tostarp grozījumus, kas izdarīti šajos noteikumos.**

2. EĀDD personālu veido Eiropas Savienības ierēdņi un citi darbinieki, tostarp dalībvalstu diplomātisko dienestu darbinieki, kas norīkoti kā pagaidu darbinieki ⁽¹⁾.

Uz šiem darbiniekiem attiecas Civildienesta noteikumi un CEOS.

3. Vajadzības gadījumā EĀDD **atsevišķos gadījumos var izmantot ierobežotu skaitu** specializētu norīkotu valsts ekspertu (NVE).

Augstais pārstāvis pieņem noteikumus, kuri ir līdzvērtīgi noteikumiem, kas izklāstīti Padomes Lēmumā 2003/479/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Lēmumu 2007/829/EK (2007. gada 5. decembris) ⁽²⁾, saskaņā ar kuriem NVE tiek nodoti EĀDD rīcībā, lai tie sniegtu specializētas zināšanas.

4. EĀDD darbinieki veic savus pienākumus un rīkojas vienīgi Savienības interesēs. Neskarot 2. panta 1. punkta trešo **ievilkumu**, 2. panta 2. punktu un 5. panta 3. punktu, viņi nelūdz un nepieņem norādījumus ne no vienas valdības, iestādes, organizācijas vai personas, izņemot EĀDD, vai ne no vienas struktūras vai personas, izņemot Augsto pārstāvi. **Saskaņā ar Civildienesta noteikumu 11. panta otro daļu EĀDD personāls nedrīkst pieņemt nekāda veida maksājumus no jebkāda cita avota ārpus EĀDD.**

■

5. Pilnvaras, kas ar Civildienesta noteikumiem piešķirtas iestādei, kura veic darbinieku iecelšanu, un kas ar CEOS piešķirtas iestādei, kura ir tiesīga slēgt līgumus, piešķirs Augstajam pārstāvim, kurš šīs pilnvaras var deleģēt Eiropas Ārējās darbības dienesta iekšienē.

⁽¹⁾ Civildienesta noteikumu 98. panta 1. punkta otrās daļas redakcija būs šāda: "Iecelējiestāde no 2013. gada 1. jūlija izskata arī citu iestāžu ierēdņu pieteikumus, nedodot priekšroku nevienai no šīm kategorijām."

⁽²⁾ OV L 327, 13.12.2007., 10. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

6. **Pieņemšana darbā** EĀDD notiek, balstoties uz nopelniem, **vienlaikus nodrošinot pienācīgu** ģeogrāfisku **un dzimumu līdzsvaru**. Starp EĀDD darbiniekiem jābūt pamatoti pārstāvētiem visu ES dalībvalstu pilsoņiem. **Šis jautājums tiek risināts, arī veicot 2013. gadā paredzēto pārskatīšanu, attiecīgā gadījumā tostarp ierosinot īpašus papildu pasākumus, kas ļautu novērst iespējamo līdzsvara trūkumu.**

7. Eiropas Savienības **ierēdņiem** un pagaidu **darbiniekiem** no dalībvalstu diplomātiskajiem dienestiem **ir vienādas tiesības un pienākumi** un pret viņiem tiek nodrošināta vienlīdzīga attieksme, jo īpaši attiecībā uz tiesībām ar vienlīdzīgiem nosacījumiem ieņemt visus amatus. Uzticot pienākumus visās Eiropas Ārējās darbības dienesta īstenoto darbību un politikas jomās, nedrīkst būt nekādu atšķirību starp pagaidu darbiniekiem no valstu diplomātiskajiem dienestiem un Eiropas Savienības ierēdņiem. **Atbilstīgi Finanšu regulas noteikumiem dalībvalstis atbalsta Savienību to finanšu saistību īstenošanā, kas izriet no jebkādas atbildības saskaņā ar Finanšu regulas 66. pantu, kura attiecas uz pagaidu darbiniekiem no dalībvalstu diplomātiskajiem dienestiem.**

8. Augstais pārstāvis izveido EĀDD darbinieku atlases procedūras, **kuras īsteno pārredzami**, pamatojoties uz kandidātu nopelniem, **ar mērķi izraudzīties spējīgākos, efektīvākos un uzticamākos darbiniekus, vienlaikus nodrošinot pienācīgu** ģeogrāfisku **un dzimumu līdzsvaru un to, ka EĀDD ir atbilstoši pārstāvēti visu ES dalībvalstu valstspiederīgie**. Dalībvalstu, Padomes Ģenerālsekretariāta un Komisijas **pārstāvji** tiek iesaistīti darbinieku darbā pieņemšanas procedūrās saistībā ar brīvajām EĀDD amata vietām. █

9. EĀDD sasniedzot pilnu komplektāciju, darbiniekiem no dalībvalstīm, **kas minēti 2. punkta pirmajā daļā**, vajadzētu veidot vismaz trešdaļu no visiem Eiropas Ārējās darbības dienesta AD līmeņa darbiniekiem. **Līdzīgi pastāvīgiem ES ierēdņiem vajadzētu veidot vismaz 60 % no visiem EĀDD AD līmeņa darbiniekiem, tostarp dalībvalstu diplomātisko dienestu darbiniekiem, kas ir kļuvuši par pastāvīgiem ES ierēdņiem atbilstīgi Civildienesta noteikumiem.** Katru gadu Augstais pārstāvis iesniedz **Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par amata vietu aizpildījumu Eiropas Ārējās darbības dienestā.**

10. Augstais pārstāvis apstiprina noteikumus par mobilitāti, lai nodrošinātu EĀDD darbiniekiem **augstu** mobilitātes pakāpi. Īpašu kārtību piemēro 4. panta 3. punkta trešajā **ievilkumā** minētajiem darbiniekiem. Princīpā visiem EĀDD darbiniekiem būtu periodiski jāstrādā Savienības delegācijās. Augstais pārstāvis šajā sakarā pieņem attiecīgus noteikumus.

11. Saskaņā ar spēkā esošajiem valsts tiesību aktu noteikumiem katra dalībvalsts garantē saviem ierēdņiem, kuri ir kļuvuši par EĀDD pagaidu darbiniekiem, ka, beidzoties **darba** termiņam EĀDD, viņi tiks nekavējoties atjaunoti amatā. **Šāds darba termiņš saskaņā ar pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 50.b panta noteikumiem nepārsniedz astoņus gadus, ja vien izņēmuma apstākļos un dienesta interesēs tas netiek pagarināts ilgākais par diviem gadiem.**

ES ierēdņi, kuri strādā EĀDD, ir tiesīgi kandidēt uz amatiem iestādē, kurā tie sākotnēji strādāja, ar tādēļ pašiem noteikumiem kā iekšējiem kandidātiem.

12. Ir jāveic darbības, lai EĀDD darbiniekiem nodrošinātu pienācīgas vispārējas mācības, īpaši pamatojoties uz jau esošām valstu **un ES** praksēm un struktūrām. Šajā sakarā Augstais pārstāvis gada laikā no šā lēmuma stāšanās spēkā veic attiecīgus pasākumus.

7. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz darbiniekiem

1. **Attiecīgās Padomes Ģenerālsekretariāta un Komisijas struktūrvienības un nodaļas, kas uzskaitītas šā lēmuma pielikumā, tiek pārceltas uz Eiropas Ārējās darbības dienestu. Ierēdņi un pagaidu darbinieki, kuri ieņem amatu kādā no struktūrvienībām vai nodaļām, kas uzskaitītas šā lēmuma pielikumā, tiek pārcelti darbā Eiropas Ārējās darbības dienestā. Tas mutatis mutandis attiecas uz līgumdarbiniekiem un vietējo personālu, kas piešķirts šādām struktūrvienībām un nodaļām. Darbā Eiropas Ārējās darbības dienestā ar viņu dalībvalsts iestāžu piekrišanu tiek pārcelti arī tie norīkoti valstu eksperti, kuri strādā šajās struktūrvienībās vai nodaļās.**

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

Minētā pārceļšana stājas spēkā 2011. gada 1. janvārī.

Atbilstīgi civildienesta noteikumiem, pārceļot darbā Eiropas Ārējās darbības dienestā, Augstais pārstāvis iecel katru darbinieku amatā tajā kategorijā, kas atbilst attiecīgā darbinieka pakāpei.

2. Šā lēmuma spēkā stāšanās dienā notiekošās darbā pieņemšanas procedūras amatiem, kuri tiek pārcelti uz EĀDD, paliek spēkā - tās tiek turpinātas un pabeigtas Augstā pārstāvja vadībā saskaņā ar attiecīgajiem amata sludinājumiem un spēkā esošajiem Civildienesta noteikumiem un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību.

8. pants

Budžets

1. Kredītrīkotāja pilnvaras attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā budžeta EĀDD sadaļu tiek deleģētas saskaņā ar Finanšu regulas 59. pantu. Augstais pārstāvis pieņem iekšējus noteikumus attiecībā uz administratīvā budžeta pozīciju pārvaldību. Darbības izdevumi paliek budžeta Komisijas iedaļā.

2. EĀDD īsteno savas pilnvaras saskaņā ar Finanšu regulu, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, tam piešķirto apropiāciju robežās.

3. Izstrādājot EĀDD administratīvo izdevumu tāmes, Augstais pārstāvis apspriedīsies attiecīgi ar attīstības politikas komisāru un kaimiņattiecību politikas komisāru saistībā ar viņu pārstāvētajām jomām.

4. Atbilstīgi LESD 314. panta 1. punktam EĀDD izstrādā izmaksu tāmes nākamajam finanšu gadam. Komisija apvieno šīs tāmes budžeta projektā, kurā var būt ietvertas dažādas tāmes. Komisija var grozīt budžeta projektu, kā tas noteikts LESD 314. panta 2. punktā.

5. Lai nodrošinātu budžeta pārskatāmību Savienības ārējo darbību jomā, Komisija kopā ar ES budžeta projektu nosūtīs budžeta lēmējinstīcijai darba dokumentu, kurā plaši aprakstīti visi izdevumi, kas saistīti ar Savienības ārējām darbībām.

6. Uz EĀDD attiecas budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra, kas paredzēta Līguma par Eiropas Savienības darbību 319. pantā un Finanšu regulas 145.-147. pantā. Šajā sakarā EĀDD pilnībā sadarbosies ar iestādēm, kas iesaistītas izpildes procedūrā, un attiecīgā gadījumā sniegs papildu vajadzīgo informāciju, tostarp piedaloties konkrēto struktūru sanāksmēs.

9. pants

Ārējās darbības instrumenti un plānošana

1. Komisija ir atbildīga par ES ārējās sadarbības programmu pārvaldību, neskarot Komisijas un EĀDD lomu plānošanā, kā tas izklāstīts turpmākajos punktos.

2. Augstais pārstāvis nodrošina ES ārējās darbības vispārēju politisku koordināciju, nodrošinot vienotību, konsekvenču un efektivitāti, izmantojot jo īpaši šādus ārējās palīdzības instrumentus:

— attīstības sadarbības instrumenti;

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- Eiropas Attīstības fonds;
- Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instruments;
- Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instruments;
- instruments sadarbībai ar industrializētām valstīm;
- instruments sadarbībai kodoldrošības jomā;
- *stabilitātes instruments - attiecībā uz palīdzību, kas paredzēta 4. pantā Regulā (EK) Nr. 1717/2006 (2006. gada 15. novembris).*

3. *Jo īpaši EĀDD, pamatojoties uz minētajos instrumentos noteiktajiem politikas mērķiem, sniedz ieguldījumu instrumentu plānošanas un pārvaldības ciklā.* Eiropas Ārējās darbības dienestam ir pienākums sagatavot šādus Komisijas lēmumus par stratēģiskajiem, daudzgadu posmiem visā plānošanas ciklā:

- i) valstu piešķirumi, lai noteiktu vispārējo finansējumu katram reģionam (ņemot vērā indikatīvu finanšu plāna sadalījumu). Katrā reģionā daļa finansējuma tiks paturēta reģionālām programmām;
- ii) valstu un reģionu stratēģiski dokumenti (VSD/RSD);
- iii) valstu un reģionu indikatīvas programmas (VIP/RIP).

Saskaņā ar 3. pantu visā šo instrumentu plānošanas un īstenošanas ciklā Augstais pārstāvis un EĀDD strādās, sadarbojoties ar attiecīgajiem Komisijas locekļiem un dienestiem, neskarot 1. panta 3. punktu. Visus lēmumu priekšlikumus sagatavos, ievērojot Komisijas procedūras, un iesniegs Komisijai, lai tā pieņemtu lēmumu.

4. Attiecībā uz Eiropas Attīstības fondu un attīstības sadarbības instrumentu visus priekšlikumus, tostarp tos, kuros paredzētas izmaiņas pamatnoteikumos, un 3. punktā minētos plānošanas dokumentus, **kopīgi** sagatavos attiecīgi EĀDD un Komisijas dienesti par attīstības politiku atbildīgā komisāra uzraudzībā un pēc tam kopīgi ar Augsto pārstāvi iesniegs Komisijā lēmuma pieņemšanai.

Attiecīgais Komisijas dienests par attīstību atbildīgā komisāra vadībā sagatavos tematiskās programmas, **izņemot Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu, kā arī instrumentu sadarbībai kodoldrošības jomā un to stabilitātes instrumenta daļu, kas minēta 2. punkta septītajā ievilkumā, kuras**, vienojoties ar Augsto pārstāvi un citiem attiecīgajiem komisāriem, iesniegs komisāru kolēģijai.

5. Attiecībā uz Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu visus priekšlikumus, tostarp tos, kuros paredzētas izmaiņas pamatnoteikumos, un 3. punktā minētos plānošanas dokumentus, **kopīgi** sagatavos attiecīgi EĀDD un Komisijas dienesti par kaimiņattiecību politiku atbildīgā komisāra uzraudzībā un pēc tam kopīgi ar Augsto pārstāvi iesniegs Komisijā lēmuma pieņemšanai.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

6. *Darbības, kas veiktas saskaņā ar KĀDP budžetu, stabilitātes instruments, izņemot 2. punkta septītajā ievilkumā minēto daļu, instruments sadarbībai ar industrializētām valstīm, saziņa un publiskā diplomātija, kā arī vēlēšanu novērošanas misijas ir Augstā pārstāvja/EĀDD pārraudzībā. Komisija ir atbildīga par to finansiālu īstenošanu Augstā pārstāvja vadībā, kurš ir arī Komisijas priekšsēdētāja vietnieks ⁽¹⁾. Par īstenošanu atbildīgā Komisijas struktūrvienība atrodas vienās telpās ar EĀDD.*

10. pants

Drošība

1. Augstais pārstāvis *pēc apspriešanās ar komiteju, kas minēta Padomes Lēmumā 2001/264/EK, lemj* par EĀDD drošības noteikumiem un *veic* visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka EĀDD efektīvi pārvalda riskus savam personālam, materiālajiem līdzekļiem un informācijai un ka tas pilda savus pienākumus attiecībā uz pienācīgu rūpību. Šādus noteikumus piemēro visiem EĀDD darbiniekiem un visiem Savienības delegāciju darbiniekiem neatkarīgi no to administratīvā statusa vai iestādes, kurā tie sākotnēji strādāja.

2. *Līdz 1. punktā minētā lēmuma pieņemšanai:*

— *attiecībā uz klasificētas informācijas aizsardzību EĀDD piemēro Padomes Lēmumu 2001/264/EK,*

— *attiecībā uz citiem drošības aspektiem EĀDD piemēro Komisijas Lēmumu 2001/844/EK.*

3. Eiropas Ārējās darbības dienestā būs par drošības jautājumiem atbildīga nodaļa, kurai palīdzēs dalībvalstu kompetentie dienesti.

4. Augstais pārstāvis veiks visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai Eiropas Ārējās darbības dienestā īstenotu drošības noteikumus, jo īpaši attiecībā uz klasificētas informācijas aizsardzību un pasākumiem, kas jāveic gadījumā, ja EĀDD personāls neievēro drošības noteikumus. Šajā nolūkā EĀDD lūgs padomu Padomes Ģenerālsēkretariāta Drošības birojam, kā arī attiecīgiem Komisijas un dalībvalstu dienestiem.

11. pants

Piekļuve dokumentiem, arhīvi un datu aizsardzība

1. EĀDD piemēro noteikumus, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem. Augstais pārstāvis pieņem lēmumu par EĀDD īstenošanas noteikumiem.

2. EĀDD ģenerālsēkretārs kārtos iestādes arhīvu. No Padomes Ģenerālsēkretariāta un Komisijas pārcelto struktūrvienību attiecīgie arhīvi tiek pārcelti uz Eiropas Ārējās darbības dienestu.

⁽¹⁾ *Komisija sagatavos deklarāciju par to, ka Augstajam pārstāvim būs vajadzīgās pilnvaras šajā jomā pilnīgā saskaņā ar Finanšu regulu.*

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

3. EĀDD gādā par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi atbilstīgi noteikumiem, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti. Augstais pārstāvis pieņem lēmumu par EĀDD īstenošanas noteikumiem.

12. pants

Nekustamais īpašums

1. Padomes Ģenerālsēkretariāts un attiecīgie Komisijas dienesti veic visus vajadzīgos pasākumus, lai 7. **pantā** minētā pārceļšana iekļautu arī to Padomes un Komisijas ēku nodošanu Eiropas Ārējās darbības dienestam, kas vajadzīgas tā darbībai.

2. Par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem nekustamo īpašumu nodod EĀDD centrālās administrācijas un Savienības delegāciju rīcībā, kopīgi lemj Augstais pārstāvis un attiecīgi Padomes Ģenerālsēkretariāts un Komisija.

13. pants

Nobeiguma noteikumi

1. Augstais pārstāvis, Padome, Komisija un dalībvalstis ir atbildīgi par šā lēmuma īstenošanu un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai to nodrošinātu.

2. Augstais pārstāvis vēlākais līdz 2011. gada beigām sniegs **Eiropas Parlamentam**, Padomei **un Komisijai** ziņojumu par EĀDD darbību. **Šajā ziņojumā jo īpaši pievēršas 5. panta 3. un 10. punkta un 9. panta noteikumu īstenošanai.**

3. **Augstais pārstāvis līdz 2013. gada vidum veic EĀDD darbības un organizācijas pārskatu, kurā inter alia pievērsīsies arī 6. panta 8. un 11. punkta noteikumu īstenošanai. Vajadzības gadījumā minētajam pārskatam pievieno attiecīgus priekšlikumus par to, kā grozīt šo lēmumu. Šādā gadījumā Padome, saskaņā ar LES 27. panta 3. punktu un ņemot vērā minēto pārskata ziņojumu, šo lēmumu pārskatīs, taču ne vēlāk kā 2014. gada sākumā.**

4. Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā. Lēmuma noteikumi par finanšu pārvaldību un darbinieku pieņemšanu darbā **stājas** spēkā tikai pēc tam, kad ir pieņemti vajadzīgie grozījumi Civildienesta noteikumos un Finanšu regulā un apstiprināts budžeta grozījums. Lai nodrošinātu **veiksmīgi pāreju**, Augstais pārstāvis, Padomes Ģenerālsēkretariāts un Komisija noslēgs vienošanās un apspriedisies ar dalībvalstīm.

5. Vēlākais vienu mēnesi pēc šā lēmuma stāšanās spēkā Augstais pārstāvis iesniegs Komisijai EĀDD darbības ieņēmumu un izdevumu tāmi, tostarp štatu sarakstu, lai tā varētu iesniegt budžeta grozījuma projektu.

6. Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, [...]

Padomes vārdā —
Priekšsēdētājs

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

PIELIKUMS

STRUKTURVIENĪBAS UN NODALAS, KURAS PAREDZETS PARCELT UZ EĀDD ⁽¹⁾

Turpmāk sniegts visu to administratīvo vienību saraksts, kuras vienkopus pārcels uz EĀDD. Tas neskar ne tās papildu vajadzības un resursu piešķiršanu, ko noteiks EĀDD izveides vispārējā budžeta sarunās, ne arī lēmumus par atbilstīga tāda personāla nodrošināšanu, kas ir atbildīgs par atbalsta funkcijām, un saistīto vajadzību noslēgt dienesta līmeņa vienošanos starp Padomes Ģenerālsēkretariātu un Komisiju, un EĀDD.

1. PADOMES ĢENERĀLSEKRETARIĀTS

Turpmāk minēto struktūrvienību un nodaļu personālu vienkopus pārcels uz EĀDD, izņemot nelielu personāla skaitu, kas saskaņā ar 2. panta 1. punkta otro ievilkumu veic Padomes Ģenerālsēkretariāta ierastos uzdevumus, un izņemot turpmāk norādītās dažas konkrētās funkcijas.

Politikas vienība

EDAP un krīžu pārvarēšanas struktūras

- Krīžu pārvarēšanas un plānošanas direktorāts (CMPD)
- Civilās plānošanas un īstenošanas centrs (CPIC)
- Eiropas Savienības Militārais štābs (ESMŠ)
 - ESMŠ ĢD tiešajā pakļautībā esošās struktūrvienības
 - Konceptiju un spēju direktorāts
 - Izlūkošanas direktorāts
 - Operāciju direktorāts
 - Loģistikas direktorāts
 - Sakaru un informācijas sistēmu direktorāts
- ES Situāciju centrs (SITCEN)

Izņēmums:

- SITCEN personāls, kas atbalsta Drošības akreditācijas iestādi

E ģenerāldirektorāts

- Vienības, kas atrodas ģenerāldirektora tiešā pakļautībā
- Ziemeļamerikas un Dienvidamerikas, un Apvienoto Nāciju Organizācijas direktorāts
- Rietumbalkānu, Austrumeiropas un Vidusāzijas direktorāts

⁽¹⁾ Cilvēkresursus, kurus pārcels, visus finansē no daudzgadu finanšu shēmas izdevumu 5. kategorijas (Administrācija).

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

- Masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšanas jautājumu direktorāts
- KĀDP jomas parlamentāro jautājumu direktorāts
- Ņujorkas Sadarbības koordinācijas birojs
- Ženēvas Sadarbības koordinācijas birojs

Generālsēkretariāta ierēdņi, kas norīkoti darbā pie Eiropas Savienības īpašajiem pārstāvjiem un KDAP misijās

2. KOMISIJA (TOSTARP DELEGĀCIJAS)

Turpmāk minēto struktūrvienību un nodaļu personālu vienkopus pārceļ uz EĀDD, izņemot nelielu personāla skaitu, kas turpmāk minēti kā izņēmumi.

Ārējo attiecību ģenerāldirektorāts

- Attiecīgie hierarhijas amati **un tiem tieši pakārtotie palīgdarbinieki**
- A direktorāts (Krīžu platforma un politikas koordinācija KĀDP)
- B direktorāts (Daudzpusējas attiecības un cilvēktiesības)
- C direktorāts (Ziemeļamerika, Austrumāzija, Austrālija, Jaunzēlande, EEZ, EBTA, Sanmarīno, Andora un Monako)
- D direktorāts (Eiropas kaimiņattiecību politikas koordinācija)
- E direktorāts (Austrumeiropa, Dienvidkaukāza reģions un Vidusāzijas republikas)
- F direktorāts (Tuvie Austrumi, Vidusjūras dienvidu reģions)
- G direktorāts (Latīņamerika)
- H direktorāts (Āzija (izņemot Japānu un Koreju))
- I direktorāts (Centrālo biroju resursi, informācija un iestāžu attiecības)
- K direktorāts (Ārējais dienests)
- L direktorāts (Stratēģija, koordinācija un analīze)
- Austrumu partnerības darba grupa
- Relex-1 vienība (revīzija)

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

Izņēmumi:

- Personāls, kas ir atbildīgs par finanšu instrumentu pārvaldību
- Personāls, kas ir atbildīgs par delegāciju personāla algu un pabakstu izmaksu

Ārējais dienests

- Visi delegāciju vadītāji un delegāciju vadītāju vietnieki **un tiem tieši pakārtotie palīgdarbinieki**
- Visas politiskās nodaļas vai vienības un to darbinieki
- Visas informācijas un sabiedriskās diplomātijas nodaļas un to darbinieki
- Visas administrācijas nodaļas

Izņēmumi

- Personāls, kas atbild par finanšu instrumentu īstenošanu

Attīstības ģenerāldirektorāts

- D direktorāts (ĀKK II – Rietumāfrika un Centrālāfrikas reģions, Karību jūras reģions un aizjūras zemes un teritorijas (AZT)), izņemot AZT jautājumu darba grupu
- E direktorāts (Āfrikas rags, Āfrikas dienvidu un austrumu reģioni, Indijas okeāna reģions un Klusā okeāna reģions)
- CI vienība (ĀKK I – Palīdzības plānošana un pārvaldība) – personāls, kas ir atbildīgs par plānošanu
- C2 vienība (Visas Āfrikas jautājumi un iestādes, pārvaldība un migrācija) – personāls, kas ir atbildīgs par attiecībām ar visu Āfriku kopumā
- Attiecīgie hierarhijas amati **un tiem tieši pakārtotie palīgdarbinieki**

PIELIKUMS

AUGSTĀS PĀRSTĀVES ⁽¹⁾ DEKLARĀCIJA PAR POLITISKO ATBILDĪBU

Augstā pārstāve (AP) veidos attiecības ar Eiropas Parlamentu, pamatojoties uz konsultāciju, informēšanas un ziņošanas pienākumiem, ko iepriekš atbilstīgi likumdošanas pilnvarām pildīja agrākais ārējo attiecību komisārs, bijušais Augstais pārstāvis kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā, kā arī – rotējošā Padomes prezidentvalsts. Vajadzības gadījumā minētos pienākumus pielāgos, ņemot vērā Parlamenta politiskās kontroles funkcijas un Augstā pārstāvja pienākumu pārskatīšanu, kā izklāstīts Līgumos un atbilstīgi LES 36. pantam.

⁽¹⁾ Šajā deklarācijā termins "Augstais pārstāvis" aptver visus uzdevumus, kurus veic Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos, kas ir arī Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieks un Ārlietu padomes priekšsēdētājs, neskarot konkrētos pienākumus, kas tam jāpilda atkarībā no attiecīgajiem uzdevumiem.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

Šajā sakarā

1. KĀDP jomā atbilstīgi LES 36. pantam AP apspriedīsies ar Eiropas Parlamentu par šīs politikas būtiskajiem aspektiem un pamatvirzienu izvēli. Jebkāda viedokļu apmaiņa pirms pilnvaru un stratēģiju apstiprināšanas KĀDP jomā notiks piemērotā formā, kas atbildīs pārrunāto jautājumu nozīmīgumam un konfidencialitātei. Šajā sakarā tiks padziļināta prakse rīkot apvienotas apspriežu sanāksmes ar Ārlietu komitejas biroju un Budžeta komiteju. Minētajās sanāksmēs sniegtā informācija jo īpaši būs saistīta ar KĀDP īstenošanas posmā un sagatavošanas posmā esošām misijām, kuras finansē no ES budžeta. Vajadzības gadījumā papildus regulārām sanāksmēm var rīkot vēl citas apvienotas apspriežu sanāksmes. EĀDD dalība (visās sanāksmēs) papildus Politikas un drošības komitejas pastāvīgajam priekšsēdētājam ietvers arī augstākās amatpersonas, kas ir atbildīgas par politiku.
2. To pārrunu rezultātus, kuras Eiropas Parlaments un Komisija risina par pamatnolīgumu attiecībā uz sarunām par starptautiskiem nolīgumiem, AP *mutatis mutandis* piemēros nolīgumiem, kas ietilpst viņas darbības jomā gadījumos, kad vajadzīga Parlamenta piekrišana. Eiropas Parlamentu atbilstīgi LESD 218. panta 10. punktam nekavējoties un pilnīgi informē visos procedūras posmos, tostarp par nolīgumiem, kas noslēgti KĀDP jomā.
3. AP turpinās padziļināta dialoga praksi un paziņos par visiem dokumentiem attiecībā uz finanšu instrumentu stratēģiskās plānošanas posmiem (izņemot Eiropas Attīstības fondu). To pašu piemēro visiem konsultatīvajiem dokumentiem, ko sagatavošanas posmā iesniegušas dalībvalstis. Šī prakse neskar iznākumu sarunās par to, kā piemēro LESD 290. pantu par deleģētiem aktiem un kāda ir tā darbības joma.
4. Turpinās izmantot esošo sistēmu par konfidencialas informācijas sniegšanu attiecībā uz KDAP misijām un operācijām (izmantojot EP Īpašo komiteju EDAP jomā, kura izveidota ar 2002. gada Iestāžu nolīgumu). Pēc Ārlietu komitejas priekšsēdētāja lūguma un vajadzības gadījumā – EP priekšsēdētāja lūguma AP var arī citiem deputātiem nodrošināt piekļuvi citiem dokumentiem KĀDP jomā, ja tiem informācija ir jāzina un tiem atbilstīgi spēkā esošiem noteikumiem ir veikta pienācīga drošības pārbaude attiecībā uz klasificētiem dokumentiem, ja šāda piekļuve ir vajadzīga, lai pildītu iestāžu funkcijas. AP šajā sakarā pārskatīs un vajadzības gadījumā ierosinās pielāgot noteikumus, kas ir spēkā attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātu piekļuvi klasificētiem dokumentiem un informācijai drošības un aizsardzības politikas jomā (2002. IIA EDAP). Pirms tiek veikti pielāgojumi, AP pieņems lēmumu par pārejas pasākumiem, ko viņa uzskata par vajadzīgiem, lai atbilstīgi izraudzītiem un informētiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri pilda iestāžu funkcijas, ļautu vieglāk piekļūt minētajai informācijai.
5. AP apstiprinās Eiropas Parlamenta lūgumus uz viedokļu apmaiņu (kas atšķirsies no uzklaušanās) Ārlietu komitejā pirms stāšanās amatā aicināt visus deleģāciju vadītājus, kuri tikko iecelti amatā tajās valstīs un organizācijās, kuras Parlaments uzskata par stratēģiski svarīgām. To pašu piemēros attiecībā uz ESĪP. Viedokļu apmaiņas notiks veidā, par ko tiks panākta vienošanās ar AP un kas atbildīs apspriežamo tematu nozīmīgumam un konfidencialitātei.
6. Gadījumos, kad Augstā pārstāve nevarēs piedalīties Eiropas Parlamenta plenārsēžu debatēs, viņa pieņems lēmumu par aizstāšanu, ko veiks kādas ES iestādes loceklis, kas būs vai nu komisārs jautājumos, kuri vai nu pilnīgi, vai galvenokārt ietilpst Komisijas pārziņā, vai Ārlietu padomes loceklis jautājumos, kas pilnīgi vai galvenokārt ietilpst KĀDP jomā. Attiecībā uz pēdējo minēto šo aizstāšanu atbilstīgi Padomes reglamenta 26. pantam veiks vai nu rotējošās prezidentvalsts, vai prezidentvalstu trijotnes pārstāvis. Eiropas Parlaments tiks informēts par Augstās pārstāves lēmumu attiecībā uz viņas aizstājēju.
7. AP sekmēs deleģāciju vadītāju, ESĪP, KĀDP misiju vadītāju un augstāko EĀDD amatpersonu dalību attiecīgās parlamentārās komitejās un apakškomitejās, lai regulāri sniegtu informāciju.
8. Atbilstīgi iepriekš izklāstītajam 4. punktam un ņemot vērā ikvienu Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu pārskatīšanu, EP Īpašā komiteja EDAP jomā, kura izveidota ar 2002. gada Iestāžu nolīgumu, turpinās nodrošināt informāciju par dalībvalstu finansētām militārām KDAP operācijām.
9. Notiks apspriedes ar Eiropas Parlamentu par vēlēšanu novērošanas misiju izvēli un plānošanu un turpmākajiem pasākumiem pēc tām, ievērojot Parlamenta budžeta kontroles tiesības attiecībā uz atbilstīgo finansēšanas instrumentu, t.i. Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu. ES galveno novērotāju iecelšana notiks, apspriežoties ar Vēlēšanu koordinēšanas grupu, un to veiks laicīgi pirms vēlēšanu novērošanas misijas sākšanas.

Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs

10. AP aktīvi piedalīsies gaidāmajās apspriedēs par to, lai atjauninātu esošos pasākumus saistībā ar KĀDP finansējumu, kā izklāstīts 2006. gada Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un budžeta procedūras uzlabošanu, pamatojoties uz pienākumiem, kas saistīti ar 1. punktā izklāstītajiem jautājumiem. Jauno budžeta procedūru, kura ieviesta ar Lisabonas Līgumu, pilnībā piemēros KĀDP budžetam. AP arī centīsies panākt lielāku KĀDP budžeta pārredzamību, tostarp iekļaujot iespēju budžetā apzināt nozīmīgākās KDAP misijas (piemēram, esošās misijas Afganistānā, Kosovā un Gruzijā), tajā pat laikā saglabājot budžeta elastību un vajadzību nodrošināt jau iesāktu misiju darbības turpināšanu.

AUGSTĀS PĀRSTĀVES DEKLARĀCIJA EIROPAS PARLAMENTA PLENĀRSĒDĒ PAR EĀDD CENTRĀLĀS ADMINISTRĀCIJAS PAMATORGANIZĀCIJU

AP izveidos EĀDD dienestus un funkcijas, kas vajadzīgas, lai izpildītu tā uzdevumus un lai stiprinātu ES spējas veikt konsekventas ārējas darbības, izvairoties no dublēšanās. Vajadzības gadījumā viņa nodrošinās, ka budžeta lēmējinstīcijai tiek iesniegti atbilstīgi priekšlikumi.

Dienesti un funkcijas laika gaitā tiks pielāgoti, ņemot vērā jaunas prioritātes un notikumu attīstību.

No sākuma EĀDD ietvers *inter alia* šādas nodaļas:

- nodaļa, kas palīdzēs AP veidot institucionālas attiecības ar Eiropas Parlamentu, kā izklāstīts līgumos un deklarācijā par politisko atbildību, kā arī attiecības ar valstu parlamentiem;
- nodaļa, kas palīdzēs AP veikt viņas uzdevumu, proti, nodrošināt Savienības ārējo darbību saskaņotību. Šī nodaļa *inter alia* sniegs ieguldījumu regulārām AP sanāksmēm ar citiem Komisijas locekļiem, kā arī nodrošinās papildpasākumus saistībā ar minētajām sanāksmēm. Nodaļas dienesti nodrošinās vajadzīgo sadarbību un koordināciju ar kompetentiem Komisijas dienestiem attiecībā uz iekšpolitikas ārējiem aspektiem;
- Budžeta un administrācijas ģenerāldirektors. Tā būs augstu stāvoša EĀDD amatpersona, kas apliecinājusi, ka tai ir pieredze ES budžeta un administrācijas jautājumos.

Križu pārvarēšana un miera uzturēšana – KDAP struktūras būs daļa no EĀDD tādā veidā, kā vienojusies Eiropadome 2009. gada oktobrī un kā paredzēts lēmumā par EĀDD. Attiecīgajā struktūrā paredzēts integrēt atbilstīgās Komisijas vienības, kas nodarbojas ar križu pārvarēšanu un miera uzturēšanu.

Augstā pārstāve nodrošinās, ka attiecīgās Komisijas vienības, kas pārceltas uz EĀDD un kas nodarbojas ar križu pārvarēšanas plānošanu un programmu izstrādi, ar konfliktu novēršanu un miera uzturēšanu, kā arī KDAP struktūras strādās ciešā sadarbībā un sinerģijā, abas – atbilstīgā struktūrā tiešā viņas atbildībā un vadībā. Tas, protams, neskar politikas konkrēto būtību, it īpaši politikas starpvaldību un Kopienas mēroga būtību.

Tiešā Augstās pārstāves atbildībā un vadībā tiks nodrošināta pilnīga koordinācija starp visiem EĀDD dienestiem, it īpaši starp KDAP struktūrām un pārējiem attiecīgajiem EĀDD dienestiem, ievērojot minēto struktūru specifiku.

AP nodrošinās vajadzīgās koordinācijas izveidi starp ES Īpašajiem pārstāvjiem un attiecīgajām EĀDD nodaļām.

AP augstu prioritāti piešķirs cilvēktiesību un labas pārvaldības veicināšanai visā pasaulē, kā arī veicinās to iekļaušanu visās ārpolitikas jomās, visā EĀDD. Galvenajā mītnē un mezgla punktos visās atbilstīgajās Savienības delegācijās būs cilvēktiesību un demokrātijas struktūra, kuras uzdevums būs pārraudzīt cilvēktiesību stāvokli un veicināt ES cilvēktiesību politikas mērķu efektīvu realizāciju.

2011/C 351 E/15	AIDS/HIV XVIII starptautiskās AIDS konferences (Vīne, 2010. gada 18.–23. jūlijs) skatījumā Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par pieeju, kas balstīta uz tiesībām, ES rīcībā pret HIV/AIDS	95
2011/C 351 E/16	Konvencijas par kasešu munīcijas aizliegumu (CCM) stāšanās spēkā 2010. gada 1. augustā un ES loma Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par Konvencijas par kasešu munīcijas aizliegumu (CCM) stāšanos spēkā un ES lomu	101
2011/C 351 E/17	KLP nākotne pēc 2013. gada Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par KLP nākotni pēc 2013. gada (2009/2236(INI))	103
2011/C 351 E/18	Zivsaimniecības un akvakultūras produktu importa režīms ES saistībā ar gaidāmo KZP reformu Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par zivsaimniecības un akvakultūras produktu importa režīmu ES saistībā ar gaidāmo KZP reformu (2009/2238(INI))	119
2011/C 351 E/19	Zimbabve, jo īpaši Farai Maguwu lieta Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par Zimbabvi un jo īpaši Farai Maguwu lietu	128
2011/C 351 E/20	Venecuēla, jo īpaši Maria Lourdes Afiuni lieta Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par Venecuēlu un jo īpaši Maria Lourdes Afiuni lietu	130
2011/C 351 E/21	Ziemeļkoreja Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija rezolūcija par Ziemeļkoreju	132

II *Informācija*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

2011/C 351 E/22	Pieprasījums aizstāvēt deputāta Valdemar Tomasevski imunitāti Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija lēmums par pieprasījumu aizstāvēt Valdemar Tomaševski deputāta imunitāti un privilēģijas (2010/2047(IMM))	137
-----------------	--	-----

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2010. gada 6. jūlijs

2011/C 351 E/23	Dalībvalstu pievienošanās 1928. gada 22. novembrī Parīzē parakstītajai Konvencijai par starptautiskajām izstādēm *** Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar ko dalībvalstīm tiek atļauts pievienoties Parīzē 1928. gada 22. novembrī parakstītajai Konvencijai par starptautiskām izstādēm, kura papildināta ar 1948. gada 10. maija, 1966. gada 16. novembra un 1972. gada 30. novembra protokoliem un ar 1982. gada 24. jūnija un 1988. gada 31. maija grozījumiem (08100/2010 – C7-0105/2010 – 2010/0015(NLE))	139
2011/C 351 E/24	Konvencijas par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību Protokola par kompleksu piekrastes teritoriju pārvaldību noslēgšana *** Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par Padomes lēmuma projektu par Konvencijas par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību Protokola par kompleksu piekrastes teritoriju pārvaldību Vidusjūras reģionā noslēgšanu Eiropas Savienības vārdā (09132/2010 – C7-0128/2010 – 2010/0016(NLE))	140
2011/C 351 E/25	Nolīgums starp Eiropas Savienību un Īslandi un Norvēģiju par dažu Padomes Lēmuma 2008/615/TI un Padomes Lēmuma 2008/616/TI noteikumu piemērošanu *** Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par Nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Īslandi un Norvēģiju attiecībā uz dažu noteikumu piemērošanu, kas noteikti Padomes Lēmumā 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, un Padomes Lēmumā 2008/616/TI par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, tostarp tā pielikumā (05309/2010 – C7-0031/2010 – 2009/0191(NLE))	140
2011/C 351 E/26	Šveices un Lihtenšteinas dalība FRONTEX darbībā *** Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par nolīguma noslēgšanu Savienības vārdā starp Eiropas Savienību, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, par aspektiem minēto valstu dalībai Eiropas Aģentūrā operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (05707/2010 – C7-0217/2009 – 2009/0073(NLE))	141
2011/C 351 E/27	Statistikas datu kvalitāte pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras kontekstā * Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 479/2009 attiecībā uz statistikas datu kvalitāti pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras kontekstā (COM(2010)0053 – C7-0064/2010 – 2010/0035(NLE))	142
2011/C 351 E/28	Autobusu pasažieru tiesības ***II Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 (05218/3/2010 – C7-0077/2010 – 2008/0237(COD))	149
	P7_TC2-COD(2008)0237 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2010. gada 6. jūlijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 (¹).....	150
	I PIELIKUMS	166
	II PIELIKUMS	167

2011/C 351 E/29	Pasažieru tiesības, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem ***II Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 (14849/3 – C7-0076/2010 – 2008/0246(COD)) 168
	P7_TC2-COD(2008)0246 Eiropas Parlamenta nostāja, kas pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 6. jūlijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 169
2011/C 351 E/30	Inteliģento transporta sistēmu ieviešana autotransporta jomā un saskarnes ar citiem transporta veidiem ***II Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par pamatu inteliģento transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem (06103/4/2010 – C7-0119/2010 – 2008/0263(COD)) 169
	PIELIKUMS 170
2011/C 351 E/31	Ziņošanas formalitātes kuģiem, kuri pienāk ostās vai atiet no tām ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par ziņošanas formalitātēm kuģiem, kuri pienāk Kopienas dalībvalstu ostās un/vai atiet no tām, kā arī par Direktīvas 2002/6/EK atcelšanu (COM(2009)0011 – C6-0030/2009 – 2009/0005(COD)) 171
	P7_TC1-COD(2009)0005 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 6. jūlijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu .../2010/ES par ziņošanas formalitātēm kuģiem, kuri pienāk dalībvalstu ostās un/vai atiet no tām, kā arī par Direktīvas 2002/6/EK atcelšanu 172
	PIELIKUMS 173
Trešdiena, 2010. gada 7. jūlijs	
2011/C 351 E/32	Jauni pārtikas produkti ***II Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par jauniem pārtikas produktiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1331/2008 un atceļ Regulu (EK) Nr. 258/97 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1852/2001 (11261/3/2009 – C7-0078/2010 – 2008/0002(COD)) 174
	P7_TC2-COD(2008)0002 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2010. gada 7. jūlijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 par jaunu pārtiku, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1331/2008 un atceļ Regulu (EK) Nr. 258/97 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1852/2001 (!) 175
2011/C 351 E/33	Rūpnieciskās emisijas (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (pārstrādāta versija) ***II Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (pārstrādāta versija) (11962/2/2009 – C7-0034/2010 – 2007/0286(COD)) 193

(¹) Dokuments attiecas uz EEZ

	P7_TC2-COD(2007)0286	
	Eiropas Parlamenta nostāja, kas pieņemta otrajā lasījumā 2010. gada 7. jūlijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/.../ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (pārstrādāta versija)	194
2011/C 351 E/34	Pienākumi tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus ***II	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu, ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus (05885/4/2010 – C7-0053/2010 – 2008/0198(COD))	194
	P7_TC2-COD(2008)0198	
	Eiropas Parlamenta nostāja, kas pieņemta otrajā lasījumā 2010. gada 7. jūlijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010, ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kas laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus	195
2011/C 351 E/35	Eiropas Banku iestādes, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes pilnvaras ***I	
	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK un 2009/65/EK attiecībā uz Eiropas Banku iestādes, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes pilnvarām (COM(2009)0576 – C7-0251/2009 – 2009/0161(COD))	195
2011/C 351 E/36	Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde ***I	
	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi (COM(2009)0503 – C7-0167/2009 – 2009/0144(COD))	267
2011/C 351 E/37	Finanšu sistēmas makrouzraudzība un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošana ***I	
	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Kopienas finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku komitejas izveidošanu (COM(2009)0499 – C7-0166/2009 – 2009/0140(COD))	321
2011/C 351 E/38	Eiropas Banku iestāde ***I	
	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Banku iestādi (COM(2009)0501 – C7-0169/2009 – 2009/0142(COD))	337
2011/C 351 E/39	Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komiteja ***I	
	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi (COM(2009)0502 – C7-0168/2009 – 2009/0143(COD))	391
2011/C 351 E/40	Kapitāla prasības, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai pārvēršanai vērtspapīros, un atbildības politikas uzraudzības pārbaude ***I	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK attiecībā uz kapitāla prasībām, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai pārvēršanai vērtspapīros, un attiecībā uz atbildības politikas uzraudzības pārbaudi (COM(2009)0362 – C7-0096/2009 – 2009/0099(COD))	446

	P7_TC1-COD(2009)0099	
	Eiropas Parlamenta nostāja, kas pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 7. jūlijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/.../ES, ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK attiecībā uz kapitāla prasībām, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai vērtspapīrizācijai, un attiecībā uz atalgojuma politikas uzraudzības pārbaudi	447
2011/C 351 E/41	Eiropas Centrālās bankas konkrētie uzdevumi saistībā ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas darbību *	
	Priekšlikums Padomes regulai, ar kuru Eiropas Centrālajai bankai uztic konkrētus uzdevumus saistībā ar Eiropas Sistēmisko risku komitejas darbību (05551/2010 – C7-0014/2010 – 2009/0141(CNS))	447
Ceturtdiena, 2010. gada 8. jūlijs		
2011/C 351 E/42	Nolīgums starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm par tādu finanšu ziņojumapmaiņas datu apstrādi un nodošanu, kurus ES dara pieejamus Amerikas Savienotajām Valstīm, lai īstenotu Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu ***	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija normatīvā rezolūcija par Padomes lēmuma projektu par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm par tādu finanšu ziņojumapmaiņas datu apstrādi un nodošanu, kurus Eiropas Savienība dara pieejamus Amerikas Savienotajām Valstīm, lai īstenotu Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu (11222/1/2010/REV 1 un COR 1 - C7-0158/2010– 2010/0178(NLE))	453
2011/C 351 E/43	Eiropas Ārējās darbības dienests *	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību (08029/2010 – C7-0090/2010 – 2010/0816(NLE))	454
	P7_TC1-NLE(2010)0816	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta 2010. gada 8. jūlijā, lai pieņemtu Padomes lēmumu, ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību	455
	PIELIKUMS	468
	PIELIKUMS	470

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- **I Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
- **II Sadarbības procedūra: otrais lasījums
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
- ***II Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
- ***III Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

